BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III
XXXIX
H
12
NAPOLI

Digitized by Google

XXXIX H H 12

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

C. IVLII HYGINI, AVGVSTI LIBERTI,

FABVLARVM LIBER, AD OMNIUM POETARVM LECTIONEM MIRE neceſſarius, & nunc denuò excuſus.

EIVSDEM POETICON ASTRONOMICON Libri quatuor.

Quibus acceſſerunt ſimilis argumenti,

PALAEPHATI *De fabuloſis narrationibus Liber* I.
F. FVLGENTII *Placiadis epiſcopi Carthaginenſis Mythologiarum Libri* III.
EIVSDEM *De uocum antiquarum interpretatione Liber* I.
PHVRNVTI *De natura deorum, ſiue poeticarum fabularum allegoriis, ſpeculatio.*
ALBRICI *philoſophi De deorum imaginibus Liber.*
ARATI *φαινομένων fragmentum, Germánico Cæſare interprete.*
EIVSDEM *Phænomena græcè, cum interpretatione Latina.*
PROCLI *De ſphæra libellus, Græcè & Latinè.*

INDEX rerum & fabularum, in his omnibus ſcitu dignarum, copioſiſsimus.

[redacted] M. D. LXX.

AVTORES QVORVM TESTIMONIO HYGINVS utitur, ſunt hi

Aratus.	Cicero.	Herodot. Mileſius.	Pherecydes.
Amphis.	Conon Samius.	Hegeſianax.	Petellides Gnoſius.
Aglaoſthenes.	Diogenites Erithiacus.	Hegeſias.	Panyaſis.
Anacreon.		Heraclides Põticus.	Polyzenus Rhodius.
Aeſchylus.	Eumelus Corinth.	Hermippus.	Pyſandrus.
Aſclepiades.	Eratoſthenes.	Iſter, ſiue Hiſtrus.	Pindarus.
Alexander.	Euripides.	Leon.	Philarchus.
Ariſtonicus, ſiue Ariſtomachus.	Euemerus.	Mnaſeas.	Sophocles.
	Eubulus.	Muſæus.	Soſitheus tragicus.
Cleoſtratus Tenedius.	Heſiodus.	Ouidius.	Thales.
Callimachus.	Homerus.	Parmeniſcus.	

QVIBVS FVLGENTIVS VTITVR.

Antidamas.	Diophantes Laced.	polites.	Plato.
Apuleius.	Dauid pſalmiſta.	Labeo.	Rubrius.
Auſonius.	Dromocrides.	Liuius.	Rutilius Geminus.
Apollophanes.	Democritus.	Mintauor muſicus.	Succius comicus.
Antipho Philocrus.	Demoſthenes.	Memor tragicus.	Syrophanes Aegyptius.
Artemon.	Euxemenes.	Mnaſeas.	Serapion Aſcalanites.
Anaximander Lapſacenus.	Epicharmus comic⁹.	Menander.	Salomon.
	Euripides.	Meliſſus Euboicus.	Soſicrates Cyzicenus.
Anacreon.	Ennius.	Martialis.	Soſides Atticus.
Ariſtoxenus.	Felix Capel'a.	Mariandes.	Sutrius comicus.
Anaſimenes.	Q. Fabius Lucullus.	Manſlius Cræſtus.	Steſimbrotus Thaſius.
Ariſtoph. Athenęus.	Fonteius.	Numa Pompilius.	Tertullianus.
Africanus.	Feneſtella.	Nicagoras.	Terentius.
Battiades.	Galbius Baſſus.	Neuius.	Thales Mileſius.
Beatinius augur.	Homerus.	Ouidius.	Theocritus hiſtoricus.
Bebius Macer.	Hermes triſmegiſtus.	Orpheus.	Theophraſtus.
Corn. Tacitus.	Heſiodus.	Plautus.	Tages.
Calphurnius comic⁹.	Iuba.	Paccuuius.	Tyberianus.
Criſpinus.	Iuuenalis.	Pammatius.	Varro
Callimachus.	Lucanus.	Petronius Arbiter.	Vergilius.
M. Cornutus.	Lucretius comicus.	Pilander Phyſicus.	
Cincius Alimetus.	Leophátes Heracleo-	Porphyrius.	

QVIBVS ARATI COMMENTARIVS VTITVR.

Amphis comicus.	Crates comicus.	Homerus.	Pherecydes Atheneus.
Agatoſthenes.	Callimachus.	Iſidorus.	
Aglaoſthenes.	Cæſar.	Muſæus.	Sophron.
Artemidorus.	Diodorus.	Mnaſeas.	Sophocles.
Ariſtomachus.	Eratoſthenes.	Nigidius.	Soſitheus.
Amphianus tragicus.	Euripides.	Ouidius.	Varro
Ariſtoteles.	Epimenides.	Philo comicus.	Vergilius.
Antiſthenes.	Euſchemis.	Pammaſis.	Zenodotus.
Anaximander.	Herodotus.	Philiſtus.	
Archibius.	Heſiodus.	Periandrus Rhodius.	

FABVLARVM HYGINI PER CAPITA Index.

Themiſto.	1	Niobidæ.	11	Stymphalides.	20
Ino.	2	Pelias.	12	Phryxi filij.	21
Phryxus.	3	Iuno.	13	Aeeta.	22
Ino alia Euripidis.	4	Argonautæ.	14	Abſyrtus.	23
Athamas.	5	Lemniades.	15	Iaſon.	24
Cadmus.	6	Cyzicus.	16	Medea.	25
Antiope.	7	Amycus.	17	Medea exul.	26
Eadem Euripidis.	8	Lycus.	18	Medus.	27
Niobe.	9	Phineus.	19	Othus & Ephialtes.	28
Chloris.	10				

Alcu-

- Alcumena. 29
- Herculis athla. 30
- Parerga eiuſdem. 31
- Megara. 32
- Centauri. 33
- Neſſus. 34
- Iole. 35
- Deianira. 36
- Aethra 37
- Theſei labores. 38
- Dædalus. 39
- Paſiphae. 40
- Minos. 41
- Theſeus apud Minotaurũ. 42
- Ariadne. 43
- Cocalus. 44
- Philomela. 45
- Erichtheus. 46
- Hippolytus. 47
- Reges Athenienſes. 48
- Aeſculapius. 49
- Admetus. 50
- Alceſtis. 51
- Aegina, Mirmydones. 52
- Alteriæ. 53
- Thetis. 54
- Titius. 55
- Buſiris. 56
- Sthenebœa, Bellerophon. 57
- Smyrna. 58
- Phyllis. 59
- Siſyphus & Salmoneus. 60
- Salmoneus. 61
- Ixion. 62
- Danae. 63
- Andromeda. 64
- Alcyone. 65
- Laius. 66
- Oedipus. 67
- Polynices. 68
- Adraſtus. 69
- Reges ſeptẽ Thebas ,pſe. 70
- Epigoni. 71
- Antigona. 72
- Amphiaraus, Eriphyle, & Alcmæon. 73
- Hypſipyle. 74
- Tireſias. 75
- Reges Thebani. 76
- Leda. 77
- Tyndareus. 78
- Helena. 79
- Caſtor. 80
- Helenæ proci. 81
- Tantalus. 82
- Pelops. 83
- Oenomaus. 84
- Chryſippus. 85
- Pelopidæ. 86
- Aegiſthus. 87
- Atreus. 88
- Laomedon. 89
- Priami filij & filiæ. 90
- Paris. 91
- Iudicium Paridis. 92
- Caſſandra. 93
- Anchiſes. 94
- Vlyſſes. 95
- Achilles. 96
- Qui ad Troiã, & quot nauibus ierunt. 97
- Iphigenia. 98
- Auge. 99
- Teuthras. 100
- Telephus. 101
- Philoctetes. 102
- Proteſilaus. 103
- Laodamia. 104
- Palamedes. 105
- Hector. 106
- Armorum iudicium. 107
- Equus Troianus. 108
- Ilione. 109
- Polyxena. 110
- Hecuba. 111
- Prouocantes. 112
- Quem quis occidit. 113
- Græci quot occiderunt. 114
- Troiani quot occiderunt. 115
- Nauplius. 116
- Clytæmneſtra. 117
- Proteus. 118
- Oreſtes. 119
- Iphigenia Taurica. 120
- Chryſes. 121
- Aletes. 122
- Neoptolemus. 123
- Reges Achiuorum. 124
- Odyſſea. 125
- Vlyſsis agnitio. 126
- Telegonus. 127
- Augures. 128
- Oeneus. 129
- Icarus, Erigone, & Canis. 130
- Nylus. 131
- Lycurgus. 132
- Hammon. 133
- Tyrrheni. 134
- Laocoon. 135
- Polyidus. 136
- Merope. 137
- Philyra. 138
- Curetes. 139
- Python. 140
- Sirenes. 141
- Pandora. 142
- Phoroneus. 143
- Prometheus. 144
- Niobe, ſiue Io. 145
- Proſerpina. 246
- Currus Triptolemi. 147
- Vulcanus, Harmonia. 148
- Epaphus. 149
- Titanomachia 150
- Ex Typhone & Echidna geniti 151
- Typhon. 152
- Deucalion & Pyrrha. 153
- Phaeton Heſiodi. 154
- Iouis filij. 155
- Solis filij. 156
- Neptuni filij. 157
- Vulcani filij. 158
- Martis filij. 159
- Mercurij filij. 160
- Apollinis filij. 161
- Herculis filij. 162
- Amazones. 163
- Athenæ. 164
- Marſyas. 165
- Erichthonius. 166
- Liber. 167
- Danaus. 168
- Amymone. 169
- Filiæ Danai quæ quos occiderit. 170
- Althæa. 171
- Oeneus. 172
- Qui ad aprũ Calidonium ierunt. 173
- Meleager. 174
- Agrius. 175
- Lycaon. 176
- Calyſto. 177
- Europa. 178
- Semele. 179
- Actæon. 180
- Diana & canum nomina. 181
- Oceani filiæ. 182
- Equorum Solis & Horarum nomina. 183
- Pentheus & Agaue. 184
- Atalanta. 185
- Melanippe. 186
- Alope. 187
- Theophane. 188
- Procris. 189
- Theonoe. 190
- Rex Midas. 191
- Hydon, Hyas, alij. 192
- Harpalycus. 193
- Arion. 194
- Orion. 195
- Pan. 196
- Venus. 197
- Niſus. 198
- Scylla altera. 199
- Chione. 200
- Autolycus. 201
- Coronis 202
- Daphne 203
- Nyctimene. 204
- Arge. 205
- Harpalyce. 206
- Macareus. 207
- Rhodos. 208

Digitized by Google

Cyrene. 209
Hecatea. 210
Herſe. 211
Endymion. 212
Atys. 213
Narciſſus. 214
Hermaphroditus. 215
Eurydice. 216
Maleas. 217
Hyacinthus. 218
Archelaus. 219
Cura 220
Septem Sapientes. 221
Septem Lyrici. 222
Septem opera mirabilia. 223
Qui facti ſint ex mortalibus immortales. 224
Qui primi templa deorum cõſtituerint. 225
Quæ mortales cum Ioue concubuerint. 226
Quæ cum Apolline. 227
Quæ cum Neptuno. 228
Quæ cum Mercurio. 229
Quæ cum Libero. 230
Quæ cum Marte. 231
Quæ cum Aquilone. 232
Quæ immortales cũ immortalibus concubuerint. 233
Qui patres ſuos occiderunt. 234
Qui matres ſuas occiderunt. 235
Qui fratres ſuos occiderunt. 236
Patres qui filios ſuos occiderunt. 237
Qui filias ſuas occiderũt. 238
Matres quæ filios interfecerunt. 239
Quæ coniuges ſuos occiderunt. 240
Qui coniuges ſuas occiderunt. 241
Qui ſe ipſi interfecerunt. 242
Quæ ſe ipſæ interfecerũt. 243
Qui cognatos ſuos occiderunt. 244
Qui ſoceros & generos occiderunt. 245
Qui filios in epulis conſumpſerunt. 246
Qui à canib. conſumpti ſunt. 247
Qui ab apro percuſsi, interierunt. 248
Faces ſceleratæ. 249
Quadrigæ quę rectores ſuos perdiderunt. 250
Qui ab inferis redierunt. 251
Qui lacte ferino nutriti ſunt. 252
Quæ contra fas concubuerunt. 253
Quæ piæ fuerunt, uel qui pij. 254
Quæ impiæ fuerunt. 255
Quæ caſtiſsimæ fuerunt. 256
Qui inter ſe amici & coniunctiſsimi fuerunt. 257
Atreus & Thyeſtes. 258
Lynceus. 259
Eryx. 260
Agamemnon, qui Dianæ ceruam ignarus occidit. 261
Noctua. 262
Ceres. 263
Qui fulmine icti ſunt. 264
Qui à Neptuno perierunt, uel à Mercurio, uel à Minerua. 265
Qui ab Apolline perierunt. 266
Quæ bellicoſiſsimæ fuerunt. 267
Qui fortiſsimi Heroes fuerunt. 268
Qui ampliſsimi fuerunt. 269
Qui formoſiſsimi fuerũt. 270
Qui ephebi formoſiſsimi fuerunt. 271
Iudicia parricidarum, qui in Areopago cauſam dixerunt. 272
Qui primi ludos fecerũt, uſq; ad Aeneam quintumdecimum. 273
Qui quid inuenerit. 274
Oppida qui quæ condiderunt. 275
Inſulæ maximæ. 276
Rerum inuẽtores primi. 277

FINIS.

C. IVLII HYGINI, AVGVSTI LIBERTI, FABVLARVM LIBER.

A EX CALIGINE, CHAOS:

Ex Chao & Caligine, Nox, Dies, Erebus, Aether.

Ex Nocte & Erebo fatum, ſenectus, mors, lethum, continẽtia, ſomnus, ſomnia: id eſt, Lyſimeles, Epiphron, Dumiles, * Porphyrion, Epaphus, diſcordia, miſeria, petulãtia, Nemeſis, Euphroſyne, amicitia, miſericordia. Styx, Parcæ tres: id eſt, Clotho, Lacheſis, Atropos: Heſperides, Aegle, * Heſperie, Aerica.

Ouidius, Morphea, Icelon, & Phantaſion, appellat. *Hæ, Heſpertuſa & Aretuſa ab alijs dicuntur.*

Ex æthere & Die terra, cœlum, mare.

Ex æthere & terra, dolor, dolus, ira, luctus, mendacium, iuſiurandum, ultio, intemperantia, altercatio, obliuiò, ſocordia, timor, ſuperbia † ingeſtum, pugna, oceanus, Themis, tartarus, pontus & Titanes, Briareus, Gyges, Steropes, *Atlas, Hyperion, & * Ptolus, † Saturnus, Ops, Moneta, Dione, Furiæ tres, id eſt, Alecto, Megera, Tiſiphone.

*† Egeſtas, polus. Cæus * Ophion fortaſsis, de quo Orph. apud Apollonium li. 1.* *† Briolus.*

Ex terra & tartaro, Gigantes, Enceladus, † Coemſe, Lenteſmophius, Aſtræus, Pelorus, Pallas, † Emphitus, Phorcus, leniosagrus * Alemone * Ephialtes † Erylus, Effra * Corydon, * Pheomis, Theodamas, Othus, Typhon, Poliboetes, Menephiarus, * Abſeus, * Colophomus, Iapetus.

Memphis, Apis fortaſſe.

Ex ponto & mari piſciũ genera, Oceanitides, Heſtyæa, Meliæ, Ianthe, Admeto, Siluo, * Paſiphe, Polyxo, Eurynome, Euagoreis, Rhodope, Lyriſcitia, † Teſchinoeno, Clitemneſte, * Piecus, Menippe, Argia. Eiuſdẽ feminis flumina, Strymon, Nilus, Euphrates, Tanais, Indus, Cephiſus, † Iſmarus, Axenus, Achelous, Simois, Inachus, Alpheus, Thermodoon, Scamandrus, Tigris, Meandrus, Orontes.

B *Iſmenus.*

Ex ponto & terra Thoumas * Tuſciuerſus, Cepheus.

Ex Nereo & Doride Nereides quinquaginta, Glauce, Thalia, Cymodoce, Neſæa, Spio, Thoe, Cymothoea, Actea, Lymnoria, Melite, Iæra, Amphithoe, Agaue, Doto, Protho, Pherusa, Dynomene, Dexamene, Amphinome, Callianaſſa, Doris, Pœnope, Galathea, Nimertis, Apſeudes, Clymene, Ianira, Panopæa, Ianaſſa, Mera, Orythya, Aemathia, Drimo, Xantho, Ligea, Phyllodoce, Cydippe, Lycorias, Cleio, Beroe, Ephyre, Opis, Aſia, Deiopea, Arethuſa, Clymene, Crenis, Eurydice, Leucothoe.

Ex Phorco & † Tetoa, Phorcides, * Pamphede, Enyo, Cherſis. Pro hac ultima, Dino alij ponunt.

Cete fortaſſe: ſic enim Heſiodus habet. *Memphale.*

Ex Gorgone, & Ceto, Sthenno, Euryale, Meduſa.

Ex Polo & Phœbe: Latona, Aſterie, * Aphirape, Perſeis, Pallas.

Ex Iapeto & Clymene, Atlas, Epimetheus, Prometheus.

Ex Hyperione & Aethra, Sol, Luna, Aurora.

Ex Saturno & Ope, Veſta, Ceres, Iuno, Iupiter, Pluto, Neptunus.

Ex Saturno & Philyra, Chiron, Dolops.

Ex Aſtreo & Aurora, Zephyrus, Boreas, Notus, Fauonius.

Ex Atlante & Pleione, Maia, Calypſo, Alcyone, Merope, Electra, Celæno.

Ex Pallante gigãte & Styge, Scylla, uis, inuidia, poteſtas, uictoria, fontes, lacus.

Ex Neptuno & * Amphitrione, Triton.

Hæc tota pagina in uet. exemplari ita uetuſtate obliterata et corrupta erat, ut præter veſtigia literarũ propemodum nihil deprehendi cer b ed poſſet. *Amphitrite.*

Ex Dione & Ioue, Venus.

Ex Ioue & Iunone, Mars.

Ex Iouis capite, Minerua.

Ex Iunone ſine patre, Vulcanus.

Ex Ioue & Eurynome, Gratiæ.

Digitized by Google

Ex Ioue rurſus & Iunone, Iuuentus, Libertas. A
Ex Ioue & Themide, Horæ.
Ex Ioue & Cerere, Proſerpina.
Ex Ioue & Moneta, Muſæ.
Ex Ioue & Luna, Pandion.
Ex Venere & Marte Harmonia & formido.
c Ex Acheloo & Melpomene, Sirenes, * Teles, Raidne, Molphetes, * Tione.
Ex Ioue & Clymene, Mnemoſyne.
Ex Ioue & Maia, Mercurius.
Ex Ioue & Latona, Apollo & Diana.
Ex * & terra Python draco diuinus.
d Ex Thaumante & * Iris, Harpyiæ, Cæleno, Ocypete, Podarce.
Ex Sole & Perſa Circe, Paſiphae, Aeeta, Perſes.
Ex Aeeta & Clytia, * Medea.
Idya Ex Sole & Clymene, Phaethon & Phaethontides, * Merore, Helie, Etherie, Dioxippe.
Ex Typhone & Echidna, Gorgon, Cerberus, Draco, qui pellem auream arietis Colchis ſeruabat: Scylla, quæ ſuperiorẽ partẽ fœminæ, inferiorem canis habuit, quā Hercules interemit: Chimæra, Sphinx, q̃ fuit in Bœotia: Hydra ſerpens, q̃ nouẽ capita habuit, quam Hercules interemit: & draco Heſperidum.
Ex Neptuno & Meduſa Chryſaor, & equus Pegaſus.
Ex Chryſaore & Callirhoe, Geryon trimembris.

a *Ex Iliados σ. & Vergilij quinto, nomina, ex Heſiodo autem numerum tranſtulit. Panopæam uerò & Clymenen repetit, numerum explendi gratia. Nam apud Heſiodum quinquaginta, ſed tamen alijs nominibus recenſentur.*
b *In uetuſto exemplari legebatur, ex Pallante gigante, Scylla, Stygia uiri quæ uerba ex Heſiodo nos tranſpoſuimus.*
c *Commentarius in Odyſſ. as μ. Telxiepiam, Agloaphemen, Piſinoen, & Lygiam uocat, quatuorq; eas facit.*
d *Electra fortaſsis addendum: ſic enim Heſiodus habet.* B

FABVLA PRIMA,
Themiſto.

Athamas Aeoli filius, habuit ex Nebula uxore filium Phrixū, & filiā Hellen: & ex Themiſto Hypſei filia, filios duos, Sphincium & Orchomenum. Et ex Ino Cadmi filia, filios duos, Learchū & Melicertem. Themiſto, quòd ſe Ino coniugio priuaſſet, filios eius interficere uoluit. Itaq; in regia latuit clàm, & occaſione * nacta, cum putaret ſe inimicæ natos interfeciſſe, ſuos imprudens occidit, à nutrice decepta, quòd eis ueſtem perperam iniecerat. Themiſto cognita re, ipſa ſe interfecit.

inuenta

II. *Ino.*

INo Cadmi & Harmoniæ filia, cum Phrixum & Hellen ex Nebula natos interficere uoluiſſet, inijt conſilium cum totius generis matronis, & coniurauit, ut fruges in ſementem quas daret, torrerent, ne naſcerentur. Ita ut cum ſterilitas & penuria frugum eſſet, ciuitas tota partim fame, partim morbo interiret. De ea re Delphos mittit Athamas ſatellitem. Cui Ino præcepit, ut falſum reſpōſum ita referret: Si Phrixū immolaſſet Ioui, peſtilentiæ fore finē. Quod cū Athamas ſe facturum abnuiſſet, Phrixus ultrò ac libens pollicetur ſe unum ciuitatem ęrumna liberaturum. Itaq; cum ad aram cum infulis eſſet adductus, & pater Iouem comprecari uellet, ſatelles miſericordia adoleſcentis, Inûs Athamanti cōſilium patefecit. Rex facinore cognito, uxorem ſuam Ino, & filium eius Melicerten Phrixo dedidit necandos. Quos cū ad ſuppliciū duceret, Liber pater ei caliginem iniecit, & Ino ſuam nutricem eripuit. Athamas poſtea ab Ioue inſania obiecta, Learchum filium interfecit. At Ino cum Melicerte filio ſuo in mare ſe pręcipitauit. Quam Liber Leucotheam uoluit appellari: nos matrē Matutam dicimus: Melicerten aūt Deum Palæmonem, quem nos Portunum dicimus. Huic quinto quôq; anno ludi gymnici fiunt, qui appellantur ἰσθμια.

A

III. *Phrixus*

PHrixus & Helle, inſania à Libero obiecta, cum in ſylua errarent, Nebula
mater eò dicitur ueniſſe, & arietē inauratum adduxiſſe Neptuni & Theo-
phanes filium, eumq; natos ſuos aſcendere iuſsit, & Colchos ad regem Aetā
Solis filium tranſire, ibiq; arietē Marti immolare. Ita dicitur eſſe factum. * Quò
cum aſcendiſſent, & aries eos in pelagus detuliſſet, Helle de ariete decidit, ex
quo Helleſpontum pelagus eſt appellatum. Phrixum autem Colchos detulit.
Ibi matris præceptis arietem immolauit, pellemq; eius inauratam in templo
Martis poſuit. Quam ſeruante dracone Iaſon Aeſonis & Alcimedes filius dici-
tur petiiſſe. Phrixum autem Aeta libens recepit, filiamq; † Calliopen dedit ei *Chalciopem ita*
uxorem. Quæ poſtea liberos ex eo procreauit. Sed ueritus eſt Aeta, ne ſe re- *enim ferè om-*
gno eijcerent: quod ei reſponſum fuit ex prodigijs, Ab aduena Aeoli filio mor *nes ſororem Me-*
tē caueret. Itaq; Phrixum interfecit. At filij eius, Argus, Phrontis, Melas, † Cy- *deæ nominant.* *Citorus alij.*
lindrus, in ratem conſcenderunt, ut ad auum Athamātem tranſirent. Hos Iaſon
cum pellem peteret, naufragos ex inſula Dia ſuſtulit, & ad † Calliopen matrem *Chalciopen.*
reportauit. Cuius beneficio ad ſororem Medeam eſt commendatus.

IIII. *Ino Euripidis.*

AThamas in Theſſalia rex cum Inonem uxorem, ex qua duos filios peperiſ-
ſe putaret, duxit nymphæ filiam Themiſtonem uxorem, ex ea geminos fi-
lios procreauit. Poſtea reſcijt Inonem in Parnaſo eſſe, † quæ bacchationis cau- *atq;*
ſa eò perueniſſe. Miſit qui eam adducerent. Quam adductam celauit. Reſcijt
Themiſto eam inuentā eſſe, ſed quæ eſſet neſciebat. Cœpit uelle filios eius ne-
care. Rei conſciam, quam captiuam eſſe credebat, ipſam Inonem ſumpſit, & ei
dixit, ut filios ſuos candidis ueſtimentis operiret, Inonis filios nigris. Ino ſuos
candidis, Themiſtonis pullis oppoſuit. Tunc Themiſto decepta, ſuos filios oc-
cidit. Id ubi reſcijt, ipſa ſe necauit. Athamas autem in uenatione per inſaniam
B Learchum maiorem filium ſuum interfecit. At Ino cum minore filio Melicerte
in mare ſe deiecit, & dea eſt facta.

V. *Athamas.*

SEmele, quòd cum Ioue cōcubuerat, ob id Iuno toti generi eius fuit infeſta.
Itaq; Athamas, Aeoli filius, per inſaniam in uenatione filium ſuum interfe-
cit ſagittis.

VI. *Cadmus.*

CAdmus Agenoris & † Agriſopes filius, ira Martis, quòd draconem fontis *Argyopes, ita à*
Caſtalij cuſtodem occiderat, ſuorum prole interempta, cū Harmonia Ve- *Pherecyde dici-*
neris & Martis filia uxore ſua in Illyriæ regionibus, in dracones ſunt conuerſi. *tur.*

VII. *Antiopa.*

ANtiopa Nyctei filia, ab † Epapho per dolum eſt ſtuprata. Itaq; à Lyco uiro *Epopeo, ut in*
ſuo eiecta eſt. Hanc uiduam Iupiter compreſsit. At Lycus Dyrcen in ma- *Corinth. Pauſ.*
trimonium duxit, cui ſuſpicio incidit, uirū ſuum clàm cum Antiopa concubuiſ-
ſe. Itaq; imperauit famulis, ut eam in tenebris uinctā clauderent. Cui poſtquam
partus inſtabat, effugit ex uinculis Iouis uolūtate, in montē Cytheronē. Cumq;
partus premeret, & quæreret ubi pareret, dolor eam in ipſo biuio coegit partū
edere. * Quos paſtores pro ſuis educarunt, & appellarūt Zeton, ἐπὶ τὸ ζητεῖν τό- *Videtur deeſſe,*
πον. Alterum aūt Amphionem, ὅτι ἐν διόδῳ, ἢ ὅτι ἀμφὶ ὁδὸν αὐτὸν ἔτικεν, id eſt, quo- *peperitq; gemel-*
niam in biuio eum edidit. Qui poſt quā matrē agnouerunt, Dircen ad taurū in- *los, aut ſimile.*
domitum deligatam uita priuarunt. Ex cuius corpore in mōte Cytherone fons
eſt natus, qui Dirceus eſt appellatus, beneficio Liberi, quòd eius baccha fuerit.

VIII. *Eadem Euripidis, quam ſcribit Ennius.*

NYctei regis in Bœotia fuit filia Antiopa. Eius formæ bonitate Iupiter ad-
ductus, grauidam fecit. Quam pater cum punire uellet propter ſtuprum,
minitans periculum, Antiopa effugit. Caſu in eodem loco, quò illa peruene-
rat, † Epaphus Sicyonius ſtabat. Is mulierem aduectam domo, matrimonio ſuo *Epopeus.*
iunxit. Id Nyctæus ægrè ferens, cum moreretur, Lyco fratri ſuo per obteſtatio-
nem mandat, cui tum regnum relinquebat, ne impune Antiopa ferret. Huius

poſt mortem Lycus Sicyonem uenit, interfecto Epapho, Antiopam uinctam C
adduxit in * Cytheronẽ: parit geminos, & reliquit. Quos paſtor educauit, Zetum & Amphionem nominauit. Antiopa Dirce uxori Lyci data erat in cruciatum. ea occaſione nacta, fugæ ſe mandauit. Deuenit ad filios ſuos. Ex quibus Zetus exiſtimans fugitiuam, non recipit. In eundẽ locum Dirce per bacchationem Liberi illuc delata eſt: ibi Antiopã repertã, ad mortẽ extrahebat. Sed ab educatore paſtore adoleſcẽtes certiores facti, eã eſſe matrẽ ſuã, celeriter cõſecuti matrẽ, eripuerunt. Dircen ad taurũ crinibus religatã, necant. Lycũ cũ occidere uellẽt, uetuit eos Mercurius, & ſimul iuſsit Lycũ cõcedere regnũ Amphioni.

IX. *Niobe.*

in ædificatum fortaſſe.

Videtur deeſſe, haberet, aut ſimile uerbum.

AMphion & Zetus Iouis & Antiopes Nyctei filij, iuſſu Apollinis Thebas muro circumcinxerunt uſq; ad * Semeduſtum, Laiumq; Labdaci regis filium in exiliũ eiecerunt. Ipſi ibi regnum obtinere cœperunt. Amphion in coniugium Niobam Tantali & Dionei filiam accepit. Ex qua procreauit liberos ſeptem, totidemq; filias. Quem partum Niobe Latonæ antepoſuit, ſuperbiusq; locuta eſt in Apollinem & Dianam: quòd illa cincta uiri cultu eſſet, & Apollo ueſtem deorſum *, atq; crinitus, & ſe numero filiorum Latonam ſuperare. Ob id Apollo filios eius in ſylua uenantes, ſagittis interfecit in monte Sipylo. Et Diana filias in regia ſagittis interemit, præter Chloridem. At genetrix liberis orba, flendo lapidea facta eſſe dicitur in monte Sipylo. Eiusq; hodie lachrymæ manere dicuntur. Amphion autem cum templum Apollinis expugnare uellet, ab Apolline ſagittis eſt interfectus.

X. *Chloris.*

Homerus tamen non huius, ſed alterius Amphionis, qui fuit Iaſij, filiã uidetur facere, Odyſ. λ.

CHloris in urbe Seti Amphionis filia, quæ ex ſeptem ſuperauerat. Hanc habuit in coniugem Neleus · Hippocoontis filius. Ex qua procreauit liberos, maſculos duodecim. Hercules cũ Pylum expugnaret, Neleum interfecit, & filios eius decem. undecimus autem Periclymenes, beneficio Neptuni aui in aquilæ effigiem cõmutatus, mortem effugit. Nam duodecimus Neſtor in Ilio D
erat, qui tria ſecula uixiſſe dicitur beneficio Apollinis. Nam quos annos Chloris & fratrum, Apollo eripuerat, Neſtori conceſsit.

XI. *Niobidæ.*

LErta, Tantalus, Iſmenus, Eupinus, Phædimus, Sipuſus, Chiade, Chloris, Aſtygratia, Siboe, Sictothius, Eudoxa, Archenor, Ogigia. Hi ſunt filij & filiæ Niobæ uxoris Amphionis.

Non modò corrupta hæc ſed etiam tranſpoſita nomina uidentur. ſic enim ab alijs recenſentur: filiorum ſcilicet, Archemorus, Tantalus, Iſmenus, Epinicus, Phædimus, Sipylus, & Damaſichton: filiarum autem, Chloris, Aſtycratia, Pelopia, Neæra, Cleodoxe, Ogygia, & Clytia. Et erant quoq; in uetuſto exemplari eraſæ quædam literæ, & pro ijs aliæ ab indocto, ut apparet, quopiam repoſitæ.

XII. *Pelias.*

PEliæ Cretei & Tyrus filio reſponſum erat, ut Neptuno ſacrum faceret. Et ſi quis monocrepis, id eſt, uno pede calciatus ſuperueniſſet, tum mortem eius appropinquare. Is cum annua ſacra faceret Neptuno, Iaſon Aeſonis filius, fratris Peliæ, cupidus ſacra faciendi, dum flumẽ Euhenum tranſiret, calciamentum reliquit: quod ut celeriter ad ſacra ueniret, neglexit. Id Pelias inſpiciens, memor ſortium præcepti, iuſsit eum pellem arietis, quam Phryxus Marti ſacrauerat, inauratam, Colchis ab rege Aeeta hoſte petere. Qui conuocatis Græciæ ducibus, Colchos eſt profectus.

XIII. *Iuno.*

Apollonius Anaurum uocat cũ fluuium.

IVno cum ad flumen † Euhenum in anum ſe conuertiſſet, & ſtaret ad hominũ mentes tentandas, ut ſe flumen Euhenum transferrent. Et id nemo uellet, Iaſon Aeſonis & Alcimedes filius eam tranſtulit. Ea autem irata Peliæ, quòd ſibi ſacrum intermiſerat facere, effecit ut Iaſon unam crepidam in limo relinqueret.

XIIII. *Argonautæ conuocati.*

Pymplea fortaßis: ſic enim Apollon.
Cometæ alij, ut Apoll. et Orph.

IAſon Aeſonis filius & Alcimedes Climeni filiæ, & Theſſalorum dux. Orpheus Oeagri & Calliopes Muſæ filius, Thrax, urbe * Fleuia, quę eſt in Olympo monte, ad flumen Enipeum, Martis citharista. Aſterion † Pyremi filius, ma-

A tre Antigona Pheretis filia, ex urbe Peline. Alij aiunt Priſci filium, urbe Pireſia, quæ eſt in radicibus Phyllæi montis, qui eſt in Theſſalia. Quo loco duo flumina, Apidanus & Enipeus, ſeparatim proiecta, in unum conueniunt. Polyphemus, Elati filius, matre Hippea Antippi filia, Theſſalus, ex urbe Lariſſa, pedibus tardus. Iphiclus Phylaci filius, matre † Periclymene Minyæ filia, ex Theſſalia, auunculus Iaſonis. Admetus Pheretis filius, matre Periclymene, * Minois filia, ex Theſſalia, monte Calcedonio, unde oppidum & flumen nomē traxit. Huius Apollinem pecus pauiſſe ferunt. Eurytus & Echion, Mercurij & † Antreatæ Mereti filiæ filius, ex urbe Alope, quæ nunc uocatur Eheſus. Quidam autores, Theſſalos putant. Ethalides Mercurij & Eupolemiæ Mirmydonis filię filius. Hic fuit Lariſſęus, urbe Gyrtone, quę eſt in Theſſalia. Hic oſtēdit nullo modo Centauros ferro ſe poſſe uulnerare, ſed truncis arborum in cuneum adactis.* Cæneus Elati filius, Magneſius, hunc nonnulli fœminam fuiſſe dicunt. Cui petenti, Neptunum propter connubium optatum dediſſe, ut in iuuenelem ſpeciem conuerſus, nullo ictu interfici poſſet. quod eſt nunquam factum, nec fieri poteſt, ut quiſquam mortalis non poſſet ferro necari, aut ex muliere in uirum conuerti. Mopſus Ampyci & Chloridis filius. Hic augurio doctus ab Apolline, ex Oechalia, uel ut quidam putant, * Lyparenſis. Eurydamas Iri & Demonaſſæ filius. Alij aiunt Ctimeni filium, quia iuxta lacum Xynium * Dolopeidem urbē inhabitabat. Theſeus Aegei & Aethrę Pytthei filiæ filius, à Trœzene: alij aiunt ab Athenis. Pirithous Ixionis filius, frater Centaurorum, Theſſalus. Menœtius Actoris filius. * Amponitus. * Eribotes Teleontis filius. * Ameleon. Eurytion, Iri & Demonaſſæ filius. Ixition ab oppido * Cerintho. Oileus Leodaci & Agrianomes Perſeonis filiæ filius, ex urbe Naricea. † Alij aiunt ex Eubœa. Clytius, & Iphitus, Euryti & Antiopes Pylonis filiæ filius, reges Oechaliæ. Hic conceſſa ab Apolline ſagittarū ſcientia, cum autore muneris cōtendiſſe dicitur. Huius filius * Clytius ab Aeeta interfectus eſt. Peleus & Telamon Acaci & Pæneidos * Ceptionis filiæ filij, ab Aegina inſula. Qui ob cædē
B Phoci fratris, relictis ſedibus ſuis, diuerſas petierunt domos: Peleus Phthiam, Telamon Salaminā, quam Apollonius Rhodius * Atthida uocat. Butes Teleontis & Zeuxipes Eridani fluminis filiæ filius, ab Athenis. Phaleros Alcontis filius ab Athenis. Tiphys Phorbantis & Hymanes filius, Boetius, is fuit gubernator nauis Argo. Argus Polybi & Argiæ filius, alij aiunt Danai filium: hic fuit Argiuus pelle taurina lanugine adopertus. is fuit fabricator nauis Argo. Phliaſus Liberi patris, & Ariadnes Minois filiæ filius, ex urbe Phliunte, quæ eſt in Peloponneſo, alij aiunt Thebanum. Hercules Iouis & Alcmenæ Electryonis filiæ filius, Thebanus. Hylas Theodomantis & Menodices nymphæ, Oreonis filię filius, ephebus, ex Oechalia: alij aiunt ex Argis comitem Herculis. Nauplius Neptuni & Amymones Danai filiæ filius, Argiuus. Idmon Apollinis & † Cyrenes nymphæ filius, quidam Abantis dicunt, Argiuus. Hic augurio prudens, quamuis prædicentibus auibus, mortem ſibi denunciari intellexit, fatali tamen militiæ non defuit. Caſtor & Pollux Iouis & Ledæ Theſtij filiæ filius Lacedæmonij, alij Spartanos dicunt, uterq; imberbis. His eodem quoque tempore ſtellæ in capitibus ut uiderentur, accidiſſe ſcribitur. Lynceus & Idas Apharei & Arenæ Bibali filiæ filij, Meſſenij ex Peloponneſo. Ex his Lynceus ſub terra quęq; latentia uidiſſe dicitur, neq; ulla caligine inhibebatur. alij aiunt Lynceum noctu nullum uidiſſe. Idem ſub terra ſolitus cernere dictus eſt ideo, quòd aurifodinas norat: is eum deſcendebat, & aurum ſubitò oſtendebat, ita rumor ſublatus, eum ſub terra ſolitum uidere. Item Idas acer, ferox. Periclymenus Nylei & Chloridis Amphionis & Niobes filię filius: hic fuit Pylius. Amphidamus & Cepheus † Egei & Cleobules filij de Arcadia. Ancæus Lycurgi filius, alij nepotem dicunt, Tegeates. Augeas Solis & Naupidames Amphidamantis filiæ filius. hic fuit * electus. Aſterion & Amphion † Ypetacli filij, alij aiunt Hipaſi, ex * Pellene. Euphemus Neptuni & Europes † Tityi filiæ filius, Tęnarius. Hic ſuper aquas ſicco pede cucurriſſe dicitur. Ancæus alter Neptuni filius, matre Alta

Clymene

Ita quidem uetuſtum exemplar habet, ſed arbitror ſubditititū, pro Minyæ eſſe, & à proximo repetitum.

Laothoes, ſic enim Orpheus.

a

Titareſius, ſic enim Apollon.

Apud Apoll. Dolopeis gentile eſt, proprium autem Climene.

Canthus, ut Apollonius.

b

Euritus, uide Apolloniū li. 1. Flaccus, nō Clytium, ſed Iphitū in Colchis periſſe tradit.

Endeidos, Chironis alij.

Apoll. Areſtoris filium facit.

Alijs aūt Phliaſus dicitur ex matre Cheonophyle.

Aſterius Pherecides habet.

† Alei habet Apoll.

** Eleus, matrem aūt alij Hyrmenen uocant.*

Apoll. aūt Polyphemum uocat.

Hyperaſij Ap.

Digitized by Google

Catheſti filia, ab Imbraſo inſula, quæ Parthenia appellata eſt, nūc autem Samos C
dicitur. Erginus Neptuni filius, à Mileto: quidam Periclymeni dicunt, Orcho-
menius. Meleager Oenei & Altheæ Theſtij filiæ filius, quidam Martis putant,
Calydonius. Laocoon Porthaonis filius, Oenei frater, Calydonius. Iphiclus
alter Theſtij filius, matre Leucippe, Altheæ frater, ex eadem matre, Lacedæmo
Credo legendū, artificioſus, aut ſimile quiddam. nius. Hic fuit Arcas † curſor, iaculator. Iphitus Nauboli filius, Phocenſis: alij
Hippaſi filium, ex Peloponneſo fuiſſe dicunt. Zetes & Calais Aquilonis uenti
& Orithyiæ Erichthei filiæ filij. Hi capita pedesq; pennatos habuiſſe feruntur,
crinesq; cæruleos, qui peruio aere uſi ſunt. Hi aues Harpyias tres Thaumantis
Electra Heſiod. Celeno Apoll. & † Ozomenes filias, Alopien, Acholoen, * Ocypeten fugauerunt, à Phineo
Agenoris filio, eodem tempore quo Iaſoni comites ad Colchos proficiſceban-
tur. Quæ inhabitabant inſulas Strophadas in Aegeo mari, quæ Plotæ appellan
tur. Hæ fuiſſe dicuntur capitibus gallinaceis, pennatæ, alasq; & brachia huma-
na, unguibus magnis, pedibusq; gallinaceis, pectus album, feminaq; humana.
Hi aūt Zethes & Calais ab Hercule telis occiſi ſunt. Quorum in tumulis ſuper-
poſiti lapides flatibus paternis mouentur. Hi autem ex Thracia eſſe dicuntur.
Phocus. † Focus & Priaſus Cænei ex Magneſia. Eurymedon Liberi patris & Ariadnes
Minois filiæ filius, à Phliunte. Palæmonius Lerni filius, Calydonius. Actor
Hippaſi filius ex Peloponneſo. Therſanon * Solis & Leucothoes filius ex An-
dro. Hippalcimos * Pelopis & Hippodamiæ Oenomai filiæ filius, ex Pelopon-
neſo à Piſis. Aſclepius Apollinis & Coronidis filius. Atriacha * Theſtij filia,
Argiuus. Mileus Hipocoontis filius, Pylius. Iolaus Iphicli filius, Argiuus. Deu
calion Minois & Paſiphaes Solis filiæ filius, ex Creta. Philoctetes Pœantis fi-
lius, à Meliboea. Ceneus alter Coronis filius, Coryna. Acaſtus Peliæ & Anaxa-
biæ Dymantis filiæ filius, ex Iolcho, duplici pallio coopertus. Hic uoluntarius
Argonautis acceſsit, ſponte ſua comes Iaſonis. Hi autem omnes Minyæ ſunt ap
pellati, uel quòd plurimos eorum filiæ Minyæ pepererunt, uel quòd Iaſonis ma D
Alcimede, Clymenes quæ fuit, Minyæ filia erat. Apoll. ter Clymeni † & Minyæ filia erat. Sed neq; Colchos omnes peruenerunt, neq;
in patriam regreſſum habuerunt. Hylas enim in Mœſia, à nymphis iuxta Cion,
flumenq; Aſcanium raptus eſt, quem dum Hercules & Polyphemus requirunt,
uento rapta naui deſerti ſunt. Polyphemus ab Hercule quoq; relictus, condita
in Mœſia ciuitate, perit apud Chalybas. Tiphys autem morbo abſumptus eſt,
in Mariandinis in Propontide, apud Lycum regē, pro quo nauē rexit Colchos.
Ancæus, Neptuni filius. Idmon autem Apollinis filius ibi apud Lycum cum
ſtramentatum exiſſet, ab apro percuſſus decidit. ultor Idmonis fuit Idas Apha-
rei filius, qui aprum occidit. Butes Teleontis filius, quamuis cantibus & citha-
ra Orpheia * uocabatur, uictus tamen eſt dulcedine Sirenum, & nataturus ad
al. ad Lilybæū. eas in mare ſe præcipitauit. Eum Venus delatū fluctibus † Lilybæo ſeruauit. Hi
Canethi enim filium facit Apol. eumq; cum Mopſo in Libyā delatum, ibiq; periſſe dicit. ſunt qui non peruenerunt Colchos. In reuerſione aūt perierunt Euribates Te-
leontis filius, & † Cantus Cerionis filius interfecti ſunt in Libya, à paſtore Ce-
phalione Naſamonis fratre, filio Tritonidis nymphæ & Amphitemidis, cuius
* fuſte pecus depopulabantur. Mopſus autem Amyci filius ab ſerpentis morſu
in Africa obijt. Is autem in itinere acceſſerat comes Argonautis, Amyco patre
occiſo. Item acceſſerunt ex inſula Dia Phrixi & Chalciopes Medæ ſororis filij,
Cytorus alij. Argus, Melas, Phrontides, † Cylindrus. ut alij aiunt uocitatos, Phronius, De-
moleon, Autolycus, Phlogius. Quos Hercules cum eduxiſſet habiturus comi-
à Daſcylo regis Mariandyni filio. tes, dum Amazonū balteū petit, reliquit terrore perculſos, † à Daſcylo qui regis
Manſuaden * filia. Hi aūt cum exirent ad Colchos, Herculē ducē facere uolue-
runt. Ille abnuit, ſed potius Iaſonem fieri oportere, cuius opera exirent omnes:
dux ergo Iaſon regnauit. Faber Argus Danai filius, cuius poſt mortem rexit na-
uē Ancæus Neptuni filius prorera, nauigauit Lynceus Apharei filius, qui mul-
tū uidebat. Tutarchi aūt fuerūt Zetes & Calais Aquilonis filij, qui pēnas & in
capite & in pedibus habuerunt. Ad proram & remos ſederunt Peleus & Tela-
mon. ad * pitulum ſederunt, Hercules ad Idas. Cæteri ordinem ſeruauerunt. Ce
leuma dixit Orpheus, Oeagri filius. Poſt, relicto eo ab Hercule, loco eius ſedit
Peleus

A Peleus Aeaci filius. Hęc eſt nauis Argo, quã Minerua in ſideralem circulum retulit, ob hoc quòd ab ſe eſſet ędificata. ac primùm in pelagus deducta eſt hæc nauis, in aſtris apparẽs à gubernaculo ad uelum. Cuius ſpeciem ac formam Cic. in Phæn. exponit his uerſibus:

At canis ad caudam ſerpens prælabitur Argo,
Conueſ ram præ ſe portans cum lumine puppim
Non aliæ naues ut in alto ponere proras
Ante ſolent roſtris Neptunia prata ſecantes.
Sicut cum cœptant tutos contingere portus,
Obuertunt nauem magno cum pondere nautæ,
Aduerſamq; trahunt optata ad littora puppim:
Sic conuerſa uetus ſuper æthera labitu Argo.
Inde gubernaclum tendens † à puppe † uolante *diuerſo lumine*
Clari poſteriora canis ueſtigia † tangit. *fulgens*

Hæc nauis habet ſtellas in puppe quatuot, in gubernaculo dextro quinque, in ſiniſtro quatuor, conſimiles inter ſeſe omnino tredecim. *al. condit.*

a *Videntur hæc corruptè legi, & ad ſequẽtem potius Caneum referri debere. Sic enim Apollon. ex quo hunc multa ad uerbum etiam translata reperias.* καινέα γὰρ ζῶόν περ ἔτι κλείουσιν ἀοιδοὶ κενταύροισιν ὀλέσθαι, ὅτε σφέας οἶος ἀπ' ἄλλων ἤλασ' ἀριστήων, οἱ δ' ἔμπαλιν ὁρμηθέντες, οὔτε μιν ἀγκλῖναι προτέρω σθένον, οὔτε δαΐξαι. ἀλλ' ἄρρηκτος ἄκαμπτος ἐδύσετο νειόθι γαίης θεινόμενος στιβαρῇσι καταΐγδην ἐλάτῃσι. *& de eodem in commentario ferè eadem uerba ſequuntur, quæ hic de Neptuno & munere eius citantur. Quanquam Apollon. non ipſum Canea, ſed Canei filium Coronũ cũ Argonautis profectũ dicit.* b *Apollonius non hunc, ſed Canthũ ex Eubœa ueniſſe ait. uidetur ergo tranſpoſita clauſula hæc eſſe à librario.* c *Cõment. Apollonij Aſtyphaleæ Phœnicis filiæ. cæterũ Apollonius nõ uocat Imbraſiã inſulã proprio nomine, ſed epitheto, ab Imbraſo fluuio, qui poſtea Parthenius dictus eſt (ut Cõ. ibidẽ ait) eo quòd iuxta eum Iuno cum uirgo etiam eſſet, nutrita fuerit. Hæc enim uerba ſunt:* ἠδ' ἰμβρασίης, ἧ δ' ὄφρ, παρθενίης ἀγκαῖος.

XV. *Lemniadæ.*

IN inſula Lemno mulietes Veneti ſacra aliquot annos non fecerant, cuius irã uiri earum Threſſas uxores duxerunt, & priores ſpreuerunt. At Lemniades
B eiuſdem Veneris impulſu coniuratæ, genus uirorum omne quod ibi erat inter fecerunt, præter Hypſipylen, quæ patrẽ ſuum Thoantem clàm in nauem impoſuit. quem tempeſtas in inſulam † Tauricam detulit. interim Argonautæ præna uigantes, Lemno acceſſerunt. Quos ut uidit Iphinoe, cuſtos portæ, nunciauit Hypſipylæ reginæ, cui Polixo ætate conſtituta dedit conſiliũ, ut eas laribus hoſpitalibus obligaret, hoſpitioq; inuitaret. Hypſipyle ex Iaſone procreauit filios Eunæum & † Deiphilũ. Ibi cum plures dies retenti eſſent, ab Hercule obiurgati diſceſſerunt. Lemniades autem poſtq; ſcierunt Hypſipylen patrem ſuum ſeruaſſe, conatæ ſunt eam interficere. illa fugæ ſe mandauit. Hanc prędones exceptam Thebas deportarunt, & regi † Lyco in ſetuitium uendiderunt. Lemniades autẽ quæcunq; ex Argonautis conceperunt, eorum nomina filijs ſuis impoſuerunt.
Oenœam Apollon. habet. *Thoãtẽ, Statius.* *Lycurgo alij.*

XVI. *Cyzicus.*

CYzicus † Euſori filius rex in inſula Ptopontidis, Argonautas hoſpitio liberali excepit. Qui cũ ab eo diſceſſiſſent, totũq; diem nauigaſſent, nocte tempeſtate orta ad eandem inſulam ignari delati ſunt. Quos Cyzicus hoſtes Pelaſgicos arbitrans eſſe, cum eis noctu in littote arma contulit, & ab Iaſone eſt interfectus. Quòd poſtero die cum prope littus appropinquaſſet, & uidiſſet ſe regẽ interfeciſſe, ſepulturæ eum tradidit, atq; filijs regnum tradidit.
Apoll. Aenei filium facit, Euſori autem ex filia nepotem.

XVII. *Amycus.*

AMycus Neptuni & Melies filius, Bebryciæ rex. In huius regna qui uenerat, cæſtis cogebat ſecum contendere, & deuictos perdebat. Hic cum Argonautas prouocaſſet ad cæſtus, Pollux cum eo contendit, & eum interfecit.

XVIII. *Lycus.*

LYcus rex inſulæ Propontidis, Argonautas tecepit hoſpitio, in honorẽ, eo quòd Amycum interfecerant, quod eũ ſæpe * inficiaretur. Argonautę dum apud Lycum morantur, & extra * uenatũ exiſſent, Idmon ab apro percuſſus interijt. In cuius dum diutius ſepultura morantur, Iphis Phorbantis filius moritur. tunc Argonautæ Ancæo Neptuni filio nauem Argo gubernandam dederunt.

XIX. *Phineus.*

PHineus Agenoris filius Thrax, ex Cleopatra habuit filios duos. Hi à patre nouercæ crimine excæcati ſunt. Huic etiam Phineo Apollo augurium dicitur dediſſe. Hic deorũ conſilia cum enunciaret, ab Ioue eſt excæcatus: & appoſuit ei Harpyias, quæ Iouis canes eſſe dicuntur, quæ eſcam ab ore eius afferrent. Huc cum Argonautæ deueniſſent, & eum iter ut demonſtraret rogarent, dixit ſe demonſtraturum, ſi eum pœna liberarent. Tunc Zetes & Calais, Aquilonis uenti & Orithyiæ filij, qui pennas in capite & in pedibus habuiſſe dicuntur, C
a Harpyias fugauerunt in inſulas Strophadas, & Phineũ pœna liberarũt. Quibus monſtrauit quomodo Symplegadas tranſirent, ut columbam mitterent: quæ petræ cum concurriſſent, in receſſu earum, illi retrò refugerent. Argonautæ beneficio Phinei Symplegadas tranſierunt.

a *Videtur & hic locus corruptus eſſe. tale enim conſiliũ Phinei fuit, ut columbam emitterent: quæ ſi ſalua per petras tranſijſſet, ipſi quoq; ſequerentur: ſin inter tranſuolandum perijſſet, retrò fugerent, cederentq; deorum monitis.*

XX. *Stymphalides.*

ARgonautæ cũ ad inſulã Diam ueniſſent, & aues ex pennis ſuis eos cõficerent pro ſagittis, cum multitudini auium reſiſtere non poſſent, ex Phinei monitu clypeos & haſtas ſumpſerunt, exq; more Curetũ ſonitu eas fugarunt.

XXI. *Phrixi filij.*

ARgonautæ cum per Cyaneas cautes, quæ dicuntur Petræ Symplegades, intraſſent mare quod dicitur Euxinum, & errarent, uoluntate Iunonis delati ſunt ad inſulam Diam. Ibi inuenerunt naufragos nudos atq; inopes Phrixi & Calciopes filios, Argum, Phrontiden, Melam, Cylindrum. Qui cum caſus ſuos expoſuiſſent Iaſoni, ſe cum ad auũ feſtinarent Athamãta ire, naufragio facto ibi eſſe eiectos, quos Iaſon receptos auxilio iuuit: qui Iaſonem Colchos perduxerunt, per flumen Thermodoontem. & cum iam non longè eſſent à Colchis, iuſſerunt nauem in occulto collocari, & uenerũt ad matrem Chalcyopem Medeæ ſororẽ, indicantq; Iaſonis beneficia, & cur ueniſſet. Tunc Chalcyope de D
Medea indicat, perducitq; eam cum filijs ſuis ad Iaſonem. Quę cum eum uidiſſet, agnouit quem in ſomnis adamauerat, Iunonis impulſu, omniaq; ei pollicetur, & perducunt eum ad templum.

XXII. *Aeeta.*

AEetę Solis filio erat reſponſum, tam diu eum regnum habiturum, quandiu ea pellis quã Phrixus cõſecrauerat, in fano Martis eſſet. Itaq; Aeeta Iaſoni hanc * ſimultatem conſtituit, ſi uellet pellem auratam auferre, tauros æripedes qui flammas naribus ſpirabant, iungeret adamanteo iugo, & araret, denteſq; draconis ex galea ſereret: ex quib. gẽs armatorũ ſtatim enaſceretur, & ſe mutuò interficeret. Iuno aũt Iaſonẽ ob id ſemper uoluit ſeruatũ, quòd cũ ad flumen ueniſſet, uolẽs hominũ mentes tẽtare, anũ ſe ſimulauit, & rogauit ut ſe transferret. Cũ cæteri qui tranſierãt, deſpexiſſent, ille tranſtulit eã: itaq; cũ ſciret Iaſonẽ ſine Medeæ conſilio imperata perficere non poſſe, petit à Venere ut Medeæ amorẽ inijceret. Iaſon à Medea Veneris impulſu amatus eſt. eius opera ab omni periculo liberatus eſt. Nam cùm tauris araſſet, & armati eſſent enati, Medeæ monitu lapidẽ inter eos abiecit: illi inter ſe pugnãtes, alius aliũ interfecerũt. dracone aũt uenenis ſopito, pellẽ de fano ſuſtulit, in patriãq; cũ Medea eſt ꝓfectus.

XXIII. *Abſyrtus.*

AEeta ut reſcijt Medeam cum Iaſone profugiſſe, naue comparata miſit Abſyrtum filium cum ſatellitibus armatis ad eam perſequendam. Qui cum in Adriatico mari in Hiſtria eam perſecutus eſſet, ad Alcinoum regem, et uellet armis contendere, Alcinous ſe inter eos interpoſuit, ne bellarent: quem iudicem ſumpſerunt, qui eos in poſterum diſtulit. Qui cum triſtior eſſet, & interrogatus eſſet à coniuge Arete, quæ cauſa eſſet triſtitiæ, dixit, ſe iudicem ſumptum à duabus diuerſis ciuitatibus, inter Colchos & Argiuos. Quem cum interrogaret Arete, quid nam eſſet iudicaturus: reſpondit Alcinous, Si uirgo fuerit Medea, parenti redditurum; ſin autem mulier, coniugi. hoc cum audiuit Arete à

coniuge,

A coniuge, mittit nuncium ad Iaſonem, & is Medeam noctu in antro deuirginauit. Poſtero autem die cum ad iudicium ueniſſent, & Medea mulier eſſet inuenta, cõiugi eſt tradita. nihilominus cũ profecti eſſent, Abſyrtus timẽs patris pręcepta, perſecutus eſt eos in inſulam Mineruæ: ibi cum ſacrificaret Mineruę Iaſon, & Abſyrtus interueniſſet, ab Iaſone eſt interfectus. Cuius corpus Medea ſepulturæ dedit, atq; inde profecti ſunt. Colchi qui cũ Abſyrto uenerãt, timẽtes Aeetam, illic remanſerũt, oppidũq; cõdiderunt, q̃d ab Abſyrti nomine Abſorin appellarunt. Hæc aũt inſula poſita eſt in Hiſtria contra Pola, iuncta inſulæ Cantræ.

XXIIII. *Iaſon Peliades.*

IAſon cum Peliæ patrui ſui iuſſu tot pericula adiſſet, cogitare cœpit, quomodo eum ſine ſuſpicione interficeret. hoc Medea ſe facturã pollicetur. Itaq; cũ iam longè à Colchis eſſent, nauem iuſsit in occulto collocari. & ipſa ad Peliæ filias pro ſacerdote Dianæ uenit, eis pollicetur ſe patrem earum Pelian ex ſene iuuenem facturam. Idq; Alceſtis maior filia negauit fieri poſſe. Medea quo facilius eam perduceret ad ſuam uoluntatem, caliginem eis obiecit, & ex uenenis multa miracula fecit, quæ ueriſimilia eſſe uiderẽtur, arietemq; uetulum in ahenum coniecit, unde agnus pulcherrimus proſiluiſſe uiſus eſt, eodẽq; modo unde Peliades, id eſt Alceſtis, Pelopia, Meduſa, Iſidoce, Hippothoe, Medeæ impulſu patrem ſuum occiſum in aeneo coxerunt: cum ſe deceptas eſſe uiderent, à patria profugerunt. at Iaſon ſigno à Medea accepto, regia eſt potitus. Acaſtoq; Peliæ filio fratri Peliadum, quòd ſecum Colchos ierat, regnum paternum tradidit, ipſe cum Medea Corinthum profectus eſt.

XXV. *Medea.*

MEdea Aeetæ & Idyæ filia cum ex Iaſone iam filios † Marcerũ & Feretum procreaſſet, ſummaq; cõcordia uiuerent, obijciebatur ei, hominem tam fortem, ac formoſum, nobilem, uxorem aduenam, atq; ueneficam habere. Huic Creon Menœci filius rex Corinthius filiam ſuam minorẽ † Glaucem dedit uxo-
B rem. Medea cũ uidit ſe erga Iaſonẽ benemerentẽ, tanta cõtumelia eſſe affectam, coronã exuens fecit aureã, eamq; muneri iuſsit filios ſuos nouercæ dare. Creuſa munere accepto, cum Iaſone & Creonte cõflagrauit. Medea ubi regiã ardere uidit, natos ſuos ex Iaſone Marcerũ & Feretũ interfecit, & profugit Corintho.

Mermerum & Pheretem Pauſan. in Corinth. uocat.

al. Creuſam, ſic enim & poſtea uocat.

XXVI. *Medea exul.*

MEdea Corintho exul, Athenas ad Aegeum Pandionis filium deuenit in hoſpitium, eiq; nupſit. Ex eo natus eſt Medus: poſtea ſacerdos Dianæ Medeã exagitare cœpit, regiq; negabat ſacra caſtè facere poſſe, eo quòd in ea ciuitate eſſet mulier uenefica & ſcelerata. tũc iterũ exulatur. Medea aũt iunctis draconibus, ab Athenis Colchos redit: quæ in itinere Abſoridẽ uenit, ubi frater Abſyrtus ſepultus erat. Ibi Abſoritani ſerpentium multitudini reſiſtere non poterant. Medea aũt ab eis rogata, lectas eas in tumulum fratris coniecit, quæ adhuc ibi permanentes, ſi qua aũt extra tumulum exit, debitũ naturæ perſoluit.

XXVII. *Medus.*

PErſi Solis filio, fratri Aeetæ reſponſum fuit, ab Aeetę progenie mortem cauere. ad quem Medus dum matrẽ perſequitur, tempeſtate eſt delatus, quẽ ſatellites comprehenſum ad regem Perſen perduxerunt. Medus Aegei & Medeæ filius, ut uidit ſe in inimici poteſtatem ueniſſe, Hippoten Creontis filium ſe eſſe mentitus eſt. Rex diligentius quærit, & in cuſtodiam eum conijci iuſſit, ubi ſterilitas & penuria frugum dicitur fuiſſe. Quò Medea in curru iunctis draconibus cũ ueniſſet, & regi ſe ſacerdotem Dianæ ementita eſſet, dixit ſterilitatẽ ſe expiare poſſe. Et cum à rege audiſſet, Hippoten Creontis filiũ in cuſtodia haberi, arbitrans eũ patris iniuriam exequi ueniſſe, ibiq; imprudens filiũ prodidit. Nam regi perſuadet, eum Hippoten nõ eſſe, ſed Medũ Aegei filiũ, à matre miſſum ut regem interficeret: petitq; ut interficiendus ſibi traderetur, ęſtimans Hippoten eſſe. Itaque Medus cum productus eſſet, ut mẽdacium morte puniretur, & illa aliter eſſe uidit quàm putauit, dixit ſe cum eo colloqui uelle, atq; enſem ei tradidit, iuſsitq; aui ſui iniurias exequi. Medus re audita Perſen interfecit, re-

gnumq;

gnumq́ auitum poſſedit, ex ſuo nomine terram Medea cognominauit. C

XXVIII. *Othoi & Ephialtes.*

Iphimediæ OThos & Ephialtes Aloi & † Hiphimedes Neptuni filiæ filij, mira magnitudine dicuntur fuiſſe. hi ſinguli ſingulis mẽſibus nouẽ digitis creſcebãt. *Pelion* Itaq; cum eſſent annorũ nouẽ, in cœlum aſcendere ſunt conari, qui aditũ ſibi ita *fortaſſe legendum.* faciebant. montẽ enim Oſſam ſuper Pelion poſuerunt, unde etiã † Pelion Oſſa mons appellatur, alioſq; mõtes cõſtruebant, qui ab Apolline † nacti ſunt interfecti. Alij aũt autores dicũt Neptuni & Hiphimedes filios fuiſſe atrotos. Hi cũ Dianã comprimere uoluiſſent, quę cũ non poſſet uiribus eorũ reſiſtere, Apollo inter eos ceruã miſit: quã illi furore incẽſi, dũ uolunt iaculis interficere, alius aliũ interfecerunt. Qui ad inferos dicũtur hãc pœnã pati: ad columnã, auerſi alter ab altero, ſerpẽtib. ſunt deligati. Eſt ſtyx inter columnã ſedẽs, ad quã ſunt deligati.

XXIX. *Alcumena.*

Aetoliam. AMphitryon cum abeſſet ad expugnandum † Oechaliam, Alcumena æſtimans Iouem coniugem ſuum eſſe, eum thalamis recepit. Qui cum in tha- *Aetolia* lamos ueniſſet, & ei referret, quæ in † Oechalia geſsiſſet, ea credens coniugem eſſe, cum eo concubuit. qui tam libens cum ea concubuit, ut unũ diem uſurparet, duas noctes congeminaret, ita ut Alcumena tam longam noctem ammiraretur. Poſtea cum nunciaretur ei, coniugẽ uictorem adeſſe, minimè curauit, quòd putabat ſe coniugem ſuum uidiſſe. Qui cum Amphitryon in regiam intraſſet, & eam uideret negligentius ſecuram, mirari cœpit & queri, quòd ſe aduenientẽ non excepiſſet: cui Alcumena reſpondit, Iam pridem ueniſti, & mecum concubuiſti, & mihi narraſti quæ in Oechalia geſsiſſes. Quę cum ſigna omnia diceret, ſenſit Amphitryon numen aliquod fuiſſe pro ſe, ex qua die cum ea non concubuit. Quæ ex Ioue compreſſa, peperit Herculem. D

XXX. *Herculis athla duodecim ab Euryſtheo imperata.*

INfans cum eſſet, dracones duos duabus manibus necauit, quos Iuno miſerat, unde primigenius eſt dictus. Leonem Nemæũ, quem Luna nutrierat in *Apud Molorchum fortaſſe.* antro Amphriſo ac † tropum necauit. cuius pellem pro tegumento habuit. Hydram Lernæam Typhonis filiã cũ capitib. nouẽ ad fontẽ Lernęũ interfecit. Hęc tantã uim ueneni habuit, ut afflatu homines necaret: & ſi quis eã dormientẽ trãſierat, ueſtigia eius afflabat, & malorũ cruciatu moriebat. Hãc Minerua mõſtrãte, interfecit, & exenterauit, exq; eius felle ſagittas tinxit. Itaq; quicquid poſtea ſagittis fixerat, mortem non effugiebat, unde poſtea & ipſe perijt. Aprum *Alij aprion Erimantheũ, à monte Arcadiæ uocant.* in Phrygia † Erimachum occidit. Ceruum uelocem in Arcadia cum cornibus aureis uiuum in conſpectum Euryſthei regis adduxit. Aues Stymphalides in inſula Martis, quę emiſsis pennis ſuis iaculabãtur, ſagittis interfecit. Augei regis ſtercus bouile uno die purgauit, maiorem partem Ioue adiutore, flumine *immiſſo* † Ammiſſo totum ſtercus abluit. Taurum cũ quo Paſiphae concubuit, ex Creta inſula Mycenas uiuum adduxit. Diomedem regem Thraciæ & equos quatuor eius, qui carne humana ueſcebantur, cũ Abdero famulo interfecit. Equo- *Podargus, uel Podarces.* rum autem nomina, † Podarius, Lampon, Xanthus, Dinus. Hippolytẽ Amazonam, Martis & Otriræ reginæ filiam: cui reginæ Amazonis balteum detra- *Hyppolytẽ alij.* xit, tum † Antiopam captiuam Theſeo donauit. Geryonem Chryſaoris filiũ, trimembrem, uno telo interfecit. Draconem immanem Typhonis filium, qui mala aurea Heſperidum ſeruare ſolitus erat, ad montem Atlantem interfecit, & Euryſtheo regi mala attulit. Canem Cerberum Typhonis filium ab inferis, regi in conſpectum adduxit.

XXXI. *Parerga eiuſdem.*

ANtæum Terrę filium in Libya occidit. Hic cogebat hoſpites ſecum luctari, & delaſſatos interficiebat. hunc luctando necauit. Buſiridem in Aegypto, qui hoſpites immolare ſolitus erat, huius legẽ cum audijt, paſſus eſt ſe cũ infula ad aram adduci. Buſiris autẽ cum uellet Deos imprecari, Hercules eum claua ac miniſtros ſacrorum interfecit. Cygnũ Martis filium armis ſuperatum occidit. quò cum Mars ueniſſet, & armis propter filium cõtendere uellet cum eo, † Iouis

Digitized by Google

C eo, † Iouis inter eos fulmen miſit, atq; ita eos diſtraxit. Cetum, cui Heſione fuit appoſita, Troię occidit. Laomedonta patrem Heſionis, quòd eam non reddebat, ſagittis interfecit. † Aethonem aquilam quæ Prometheo cor exedebat, ſagittis interfecit. Lycum Neptuni filium, quòd Megaram Creontis filiam uxorē eius, & filios Theremachū & Ophiten occidere uoluit, interfecit. Achelous fluuius in omnes figuras ſe immutabat. Hic cū Hercule propter Deianiræ coniugiū cū pugnaret, in taurum ſe conuertit, cui Hercules cornu detraxit, quod cornu Heſperidibus, ſiue nymphis donauit. Quod Deę pomis replerunt, & cornu copiæ appellarunt. Neleum Hippocoontis filium cū decem filijs occidit, quoniam is eum purgare ſiue luſtrare uoluit, tunc cum Megaram Creontis filiam uxorem ſuam, & filios Theremachum & Ophiten interfecerat. Eurytum, quòd Iolem filiam eius in coniugium petijt, & ille eum repudiauit, occidit. Centaurū Neſſum, quòd Deianirā uiolare uoluit, occidit. Eurytionem centaurum, quòd Deianiram Dexamenis filiam ſperatam ſuam uxorem petijt, occidit.

Iuppiter

Aeton, fortaſſe legendum.

XXXII. *Megara.*

HErculus cum ad canem tricipitē eſſet miſſus ab Euryſtheo rege, & Lycus Neptuni filius putaſſet eum perijſſe, Megaram Creontis filiam uxorem eius & filios Theręmachum & Ophiten interficere uoluit, & regnum occupare. Hercules eò interuenit, & Lycum interfecit: poſtea ab Iunone inſania obiecta, Megaram & filios Theremachum & Ophiten interfecit. Poſtquam ſuæ mentis cōpos eſt factus, ab Apolline petijt dari ſibi reſponſum, quomodo ſcelus purgaret. Cui Apollo ſortē quòd reddere noluit, Hercules iratus de fano eius tripodē ſuſtulit, quē poſtea Iouis iuſſu reddidit, & nolentē ſortem dare iuſſit. Hercules ob id à Mercurio Omphalæ reginæ in ſeruitutem datus eſt.

XXXIII. *Centauri.*

HErcules cum in hoſpitium ad Dexamenum regem ueniſſet, eiusq; filiam Deianiram deuirginaſſet, fidemq; dediſſet, ſe eam uxorem ducturum, poſt diſceſſum eius Eurytion Ixionis & Nubis filius centaurus
D petit Deianiram uxorem, cuius pater uim timens, pollicitus eſt ſe daturum. die conſtituto, uenit cum fratribus ad nuptias. Hercules interuenit, & Centaurum interfecit, ſuam ſperatā abduxit. Item alijs in nuptijs Perithous Hippodamiā Adraſti filiam cum uxorem duceret, uino pleni Centauri conati ſunt rapere uxores Lapithis, eos centauri multos interfecerunt, ab ipſis interierunt.

XXXIIII. *Neſſus.*

NEſſus Ixionis & Nubis filius, Centaurus, rogatus ab Deianira ut ſe flumen Euhenum transferret, quam ſublatam, in flumine ipſo uiolare uoluit. Hoc Hercules, cum interueniſſet, & Deianira cum fidē eius imploraſſet; Neſſum ſagittis confixit. Ille moriens cum ſciret ſagittas Hydræ Lerneæ felle tinctas, quantam uim haberent ueneni, ſanguinem ſuum exceptum Deianiræ dedit, & id philtrum eſſe dixit, ſi uellet ne ſe coniunx ſperneret, eo iuberet ueſtem eius perungi. Id Deianira credens, conditum diligenter ſeruauit.

XXXV. *Iole.*

HErcules cum Iolen Euryti filiam in coniugiū petijſſet, ille eum repudiaſſet, Oechaliam expugnauit. Qui ut à uirgine rogatur, parentes eius corā ea interficere uelle cœpit. Illa animo pertinacior, parētes ſuos ante ſe necari eſt perpeſſa. quos omnes cum interfeciſſet, Iolen captiuam ad Deianirā pręmiſit.

XXXVI. *Deianira.*

DEianira Oenei filia Herculis uxor, cum uidit Iolen uirginem captiuam eximiæ formæ eſſe adductā, uerita eſt ne ſe coniugio priuaret. Itaq; memor Neſſi pręceptis, ueſtem tinctā centauri ſanguine, Herculi qui ferret, nomine Licham famulum miſit. inde paululū quod in terrā ceciderat, & id ſol attigit, ardere cœpit. quod cū Deianira uidit, aliter eſſe ac Neſſus dixerat, intellexit: & q̃ reuocaret, eū cui ueſtē dederat, miſit. Quā Hercules iam induerat, ſtatimq; flagrare cœpit. Qui cum ſe in flumen conieciſſet, ut ardorē extingueret, maior flāma exibat. Demere autem cum uellet, uiſcera ſequebantur. Tunc Hercules

Licham

Licham qui ueſtem attulerat, rotatum in mare iaculatus eſt, qui quo loco cecidit, petra nata eſt, quæ Lichas appellatur. Tunc dicitur Philoctetes Pœantis filius pyram in monte Oeteo conſtruxiſſe Herculi, eumq; aſcendiſſe † mortalitatem. Ob id beneficium Philocteti Hercules arcus & ſagittas donauit. Deianira autem ob factum Herculis ipſa ſe interfecit. C

† ex-uiſſe, forſitan, aut ſimile quid deeſt.

XXXVII. *Aethra.*

NEptunus & Aegeus Pandionis filius, in fano Mineruæ cũ Aethra Pithei filia una nocte concubuerunt. Neptunus quod ex ea natum eſſet, Aegeo conceſsit, Is autem poſtquam à Trœzene Athenas redibat, enſem ſuum ſub lapide poſuit, & præcepit Aethræ, ut tunc eum ad ſe mitteret, cum poſſet eum lapidem alleuare, & gladium patris tollere, ibi fore indiciũ cognitionis filij. Itaque poſtea Aethra peperit Theſeum. Qui cum ad pubetem ætatem perueniſſet, mater pręcepta Aegei indicat ei, lapidemq; oſtendit ut enſem tolleret, & iubet eum Athenas ad Aegeum proficiſci, * eosq; qui illic tum itineri infeſtabantur, omnes occidit.

Videtur nonnihil deeſſe.

XXXVIII. *Theſei labores.*

COrynetem Neptuni filiũ armis occidit: Pithyocamptẽ, qui iter gradientes cogebat, ut ſecum arborem pinum ad terrã flecterent: quam qui cum eo prenderat, ille eam uiribus miſſam faciebat, ita ad terram grauiter elidebatur, & peribat, hunc interfecit. Procruſtẽ Neptuni filiũ, ad hunc hoſpes cum ueniſſet, ſi longior erat, minori lecto propoſito, reliquam corporis partem præcidebat: ſin autem breuior ſtatura erat, lecto longiori dato, incudibus ſuppoſitis extendebat eum, uſq; dum lecti longitudinẽ ęquaret: hunc interfecit. Scironẽ, qui ad mare loco quodã prærupto ſedebat, & qui iter gradiebatur, cogebat eũ ſibi pedes lauare, & ita in mare præcipitabat: hunc Theſeus pari læto in mare deiecit, ex quo Scironis petrę ſunt dictæ. Cercionẽ Vulcani filiũ armis occidit. Aprũ qui fuit Cremiõe, interfecit. Taurũ qui fuit Marathone, quem Hercules à Creta ad Euryſtheũ adduxerat, occidit. Minotaurũ oppido Gnoſi occidit. D

XXXIX. *Dædalus.*

Eupalami alij.

DAedalus † Euphemi filius, qui fabricam à Minerua dicitur accepiſſe, Perdicem ſororis ſuæ filium propter artificij inuidiam, quod is primum ſerram inuenerat, ſummo tecto deiecit. ob id ſcelus in exilium ab Athenis, Cretam ad regem Minoem abijt.

XL. *Paſiphae.*

Paſiphae.

PAſiphae Solis filia, uxor Minois, ſacra deę Veneris per aliquot annos non fecerat. ob id Venus amorem infandum illi obiecit, ut taurum, quem ipſa amabat, alia amaret. * In hoc Dædalus exul cum ueniſſet, petijt ab ea auxilium. is ei uaccam ligneam fecit, & ueræ uaccæ corium induxit, in qua illa cum tauro concubuit. ex quo compreſſo, Minotaurum peperit, capite bubulo, parte inferiore humana. tunc Dædalus Minotauro Labyrinthum inextricabili exitu fecit, in quo eſt concluſus. Minos re cognita, Dædalum in cuſtodiam coniecit. At Paſiphae eum uinculis liberauit. Itaq; Dædalus pennas ſibi & Icaro filio ſuo fecit, & accõmodauit; & inde auolarunt. Icarus altius uolans, à ſole cera calefacta decidit in mare, quod ex eo Icarium pelagus eſt appellatum. Dædalus peruolauit ad regem Cocalum in inſulam Siciliam. alij dicunt, Theſeus cum Minotaurum occidit, Dædalum Athenas in patriam ſuam reduxit.

Fuerunt hoc loco in ueteri exemplari eroſa quædam, et alia ſuperinducta, ut dubium non ſit quin uerbis mendum aliquod inſit.

XLI. *Minos.*

MInos Iouis & Europæ filius, cum Athenienſibus belligerauit, cuius filius Androgeus in pugna eſt occiſus. qui poſtea quàm Athenienſes uicit, uectigal Minois eſſe cœperunt. Inſtituit autem, ut anno unoquoq; ſeptenos libetos ſuos Minotauro ad epulandum mitterent. Theſeus poſteaquam à Trœzene uenerat, & audit quanta calamitate ciuitas afficeretur, uoluntarie ſe ad Minotaurum pollicitus eſt ire. Quem pater cum mitteret, prædixit ei ut ſi uictor reuerteretur, uela candida in † nauem haberet. Qui autem ad Minotaurum mittebantur, uelis atris nauigabant.

naui

XLII. *Theſeus apud Minotaurum.*

A THeſeus poſteaquam Cretam uenit, ab Ariadne Minois filia eſt adamatus, adeò ut fratrem proderet, & hoſpitem ſeruaret: ea enim Theſeo monſtrauit Labyrinthi exitum. Quò Theſeus cum introiſſet, & Minotaurũ interfeciſſet, Ariadnes monitu licium reuoluendo, foràs eſt egreſſus. eamq; quòd fidẽ illi dederat, in coniugio ſecum habiturus, auexit.

XLIII. *Ariadne.*

THeſeus in inſula Dia tempeſtate retentus, cogitans ſi Ariadnem in patriã portaſſet, ſibi opprobrium futurum: itaque in inſula Dia dormientem reliquit. quam Liber amans, inde ſibi in coniugiũ abduxit. Theſeus aũt cum nauigaret, oblitus eſt uela atra mutare: itaq; Aegeus pater eius credens Theſeum â Minotauro eſſe conſumptũm, in mare ſe præcipitauit, ex quo Aegeum pelagus eſt dictum. Ariadnes autem ſororem Phædram Theſeus duxit in coniugium.

XLIIII. *Cocalus.*

MInos, quòd Dædali opera multa ſibi incommoda acciderant, in Siciliam eſt eum perſequutus, petijt à rege Cocalo ut ſibi redderetur. Cui cum Cocalus promiſiſſet, & Dædalus reſciſſet, ab rege filiabus auxilium petijt. illæ Minoem occiderunt.

XLV. *Philomela.*

TEreus Martis filius Thrax, cum Prognen Pandionis filiam in coniugiũ haberet, Athenas ad Pandionem ſocerum uenit rogatum, ut Philomelam alteram filiam ſibi in coniugium daret: Prognen, ſuum diem obiſſe dicit. Pandion ei ueniam dedit, Philomelamq; & cuſtodes cum ea miſit: quos Tereus in mare iecit, Philomelamq; inuentam in monte compreſsit. Poſtquam autem in Thraciam redit, Philomelam mandat ad Lynceũ regem, cuius uxor Læthuſa, quòd Progne fuit familiaris, ſtatim pellicem ad eam deduxit. Progne cognita ſorore,
B & Terei impium facinus, * pari conſilio machinari cœperunt regi talem gratiam referre. Interim Tereo oſtendebatur in prodigijs, Ity filio eius mortẽ à propinqua manu adeſſe: quo reſponſo audito, cum arbitraretur Driantem fratrem ſuum filio ſuo mortẽ machinari, fratrem Driantem inſontem occidit. Progne autem filium Itym ex ſe & Tereo natum, occidit, patriq; in epulis appoſuit, & cum ſorore profugit. Tereus, facinore cognito, fugientes cum inſequeretur, deorum miſericordia factum eſt, ut Progne in hirundinem commutaretur, Philomela in luſciniam: Tereum autem accipitrem factum dicunt.

XLVI. *Erichtheus.*

ERichtheus Pandionis filius, habuit filias quatuor, quæ inter ſe coniurarunt, ſi una earum mortem obiſſet, cæteræ ſe interficerent. In eo tempore Eumolpus Neptuni filius, Athenas uenit oppugnaturus, quòd patris ſui terram Atticam fuiſſe diceret. Is uictus cum exercitu, cum eſſet ab Athenienſibus interfectus, Neptunus ne filij ſui morte Erichtheus lætaretur, expoſtulauit, ut eius filia Neptuno immolaretur. Itaque Otionia filia cum eſſet immolata, cæteræ, fide data, ſe ipſæ interfecerunt. Ipſe Erichtheus ab Ioue, Neptuni rogatu, fulmine eſt ictus. *Hanc infrà Colophoniam uocat.*

XLVII. *Hippolytus.*

PHædra Minois filia, Theſei uxor, Hippolytum priuignum ſuũ adamauit. Quem cum non potuiſſet ad ſuam perducere uoluntatem, tabellas ſcriptas ad ſuum uirum miſit, ſe ab Hippolyto compreſſam eſſe, ſeq; ipſa ſuſpendio necauit. & Theſeus re audita, filium ſuum manibus † excidere iuſsit, & optauit â Neptuno patre filio ſuo † exitum. Itaq; cum Hippolytus equis iunctis ueheretur, repentè è mari taurus apparuit: cuius mugitu equi expauefacti, Hippolytum diſtraxerunt, uitaq; priuarunt. *excedere* *exitium*

XLVIII. *Reges Athenienſium.*

CEcrops Terrę filius, Cephalus † Deiones filius, Agoreus Pandionis filius, *Deionei* Pandion Erichthonij filius, Theſeus Aegei filius, Erichthonius Vulcani filius, Erichtheus Pandionis filius, † Dedophon Theſei filius. *Demophon*

XLIX. *Aeſculapius.*

AEſculapius Apollinis filius, Glauco Minois filio uitã reddidiſſe,ſiue Hippolyto dicitur,quem Iupiter ob id fulmine percuſsit. Apollo quòd Ioui nocere non potuit,eos qui fulmina fecerunt,id eſt Cyclopes interfecit. Quod ob factum Apollo datus eſt in ſeruitutem Admeto regi Theſſaliæ.

L. *Admetus.*

Simultatem pro certamine accipit,ut & infrà. Fortaſſe legendum, & ijs quò uellet, aueberetur.

ALceſtim Pelei filiam cum complures in coniugium peterent, & Pelias cũ multos eorum repudiaret,† ſimultatem his conſtituit,ei ſe daturum,qui feras beſtias ad currum iunxiſſet.Is quam uellet † aueheret. Itaque Admetus ab Apolline petijt,ut ſe adiuuaret.Apollo cum ab eo eſſet liberaliter tractatus, cũ in ſeruitium fuit ei traditus,aprum & leonem ei iunctos tradidit,quibus ille Alceſtim in coniugium auexit.

LI. *Alceſtis.*

ALceſtim Peliæ & Anaxobies Dimantis filiæ filiam complures proci petebant in coniugium.Pelias uitans eorum conditiones,repudiauit,& ſimultatem conſtituit ei ſe daturum qui feras beſtias ad currum iunxiſſet,& Alceſtim in cõiugio auexiſſet.Itaq; Admetus ab Apolline petijt,ut ſe adiuuaret. Apollo aũt quòd ab eo in ſeruitutẽ liberaliter eſſet acceptus,aprum & leonẽ ei iunctos tradidit,quib.ille Alceſtim auexit.Et illud ab Apolline accepit, ut pro ſe alius uolũtarie moreretur. pro quo quũ neq; pater,neq; mater mori uoluiſſent, uxor ſe Alceſtis obtulit,& pro eo uicaria morte interijt,quã poſtea Hercules ab inferis (reuocauit.

LII. *Aegina.*

Oenonem

IVpiter cum Aeginam Aſopi filiam uellet comprimere, & Iunonem uereretur, detulit eam in inſulam † Delon, & grauidam fecit, unde natus eſt Aeacus.Hoc Iuno cum reſciſſet, ſerpentem in aquam miſit, quæ eam uenenauit: ex qua qui biberat, debitum naturæ ſoluebat.* Quod cum amiſsis ſocijs Aeacus præ paucitate hominum mori non poſſet,formicas intuens, perijt ab Ioue ut homines in præſidio *ſibi daret.tunc Iupiter formicas in homines transfigurauit,qui Myrmidones ſunt appellati, quòd græce formicæ myrmices dicuntur.Inſula autem Aeginæ nomen poſſedit. D

Vbi fortaßis, uel quo loco.

LIII. *Aſterie.*

Pro Iupiter,ut et in ſequentibus. Ortygem. Raſo

IOuis † cum Aſterien Titanis filiã amaret,illa eum contempſit,à quo in auem † Ortygiam commutata eſt,quam nos coturnicem dicimus, † eamq; in mare abiecit,& ex ea inſula eſt enata, quæ Ortygia eſt appellata. Hæc mobilis fuit: quò poſtea Latona ab Aquilone uento delata eſt,iuſſu Iouis,tunc cum eam Pyrhon perſequeretur.ibiq; oleam tenẽs Latona peperit Apollinem & Dianam. Quæ inſula poſtea Delos eſt appellata.

LIIII. *Thetis.*

THetidi Nereidi fatum fuit,qui ex ea natus eſſet,fortiorem fore quàm patrem.Hoc præter Prometheum cum ſciret nemo,& Iouis uellet cum ea cõcumbere,Prometheus Ioui pollicetur ſe eum præmoniturum,ſi ſe uinculis liberaſſet.Itaq; fide data,monet Iouem ne cum Thetide concumberet, ne ſi fortior naſceretur,Iouem de regno deijceret,quemadmodum & ipſe Saturno fecerat. Itaq; datur Thetis in coniugiũ Peleo Aeaci filio, & mittitur Hercules ut aquilam interficiat,quæ eius cor exedebat:eaq; interfecta, Prometheus poſt triginta annos de monte Caucaſo eſt ſolutus.

LV. *Tytius.*

LAtona quòd cum Ioue concubuerat, Iuno Tytio Terræ filio immani magnitudine iuſſerat,ut Latonæ uim afferret:qui cũ conatus eſſet, à Ioue fulmine eſt interfectus,qui nouem iugeribus ad inferos exporrectus iacere dicitur.& ſerpẽs ei appoſitus eſt,qui iecur eius exeſſet,* quod cum Luna recreſcit.

LVI. *Buſiris*

Thraſius

IN Aegypto apud Buſiridem Neptuni filiũ cum eſſet ſterilitas, & Aegyptus annis nouem ſiccitate exaruiſſet,ex Græcia augures conuocauit. † Thaſius Pigmalionis fratris filius Buſiridi monſtrauit, immolato hoſpite uenturos imbres,promiſsiſq; fidem ipſe immolatus exhibuit.

Steno-

A LVII. *Sthenoboea.*

BEllerophon, cum ad Prœtum regem exul in hoſpitium ueniſſet, adamatus eſt ab uxore eius Sthenobœa: qui cum cõcumbere cũ ea noluiſſet, illa uiro ſuo mentita eſt, ſe ab eo compellatam. At Prœtus re audita, conſcripſit tabellas de ea re, & mittit eum ad † Diobatan regem, patrem Sthenobœę: quibus lectis, *Ioabaten* talem uirum interficere noluit, ſed ad Chimæram eum interficiẽdum miſit, quę tripartito ore flammam ſpirare dicebatur. idem prima leo, poſtrema draco, media ipſa chimæra: hanc ſuper Pegaſum ſedens, interfecit: & decidiſſe dicitur in campos † alienos, unde etiam coxas eiecisſe dicitur. At rex uirtutes eius laudãs, *lege Aleios* alteram filiam dedit ei in matrimoniũ. Sthenobœa re audita, ipſa ſe interfecit.

LVIII. *Smyrna.*

SMyrna Cinyrę Aſſyriorũ regis & Cenchreidis filia, cuius mater Cenchreis *Hæc Latinis* ſuperbius locuta, quòd filiæ ſuæ formam Veneri antepoſuerat: Venus ma- *Myrrha dicitur.* tris pœnas exequẽs, Smyrnæ infandũ amorẽ obiecit, adeò ut patrẽ ſuũ amaret: quę ne ſuſpendio ſe necaret, nutrix interuenit, & patre neſciẽte per nutricẽ cum eo concubuit, ex quo cõcepit: idq́; ne palàm fieret, pudore ſtimulata, in ſyluis ſe abdidit. cui Venus poſtea miſerta eſt, & in ſpeciẽ arboris eã commutauit, unde myrrha fluit, ex qua natus eſt Adonis, q matris pœnas à Venere eſt inſequutus.

LIX. *Phyllis.*

DEmophoon Theſei filius in Thraicam ad Phyllidem in hoſpitiũ dicitur ueniſſe, & ab ea eſſe amatus. Qui cum in patriam uellet redire, fidem ei dedit, ſe ad eã redit. Qui die cõſtituta cum nõ ueniſſet, illa eo die dicitur nouies ad littus cucurriſſe, q̃d ex ea Enneados græcè appellatur. Phyllis aũt ob deſideriũ Demophoontis ſpiritũ emiſit. Cui parentes cũ ſepulchrum cõſtituiſſent, arbores ibi ſunt natæ, quæ certo tempore Phyllidis mortem lugent, quo folia areſcunt & diffluunt. Cuius ex nomine folia græcè Phylla ſunt appellata.

LX. *Siſyphus & Salmoneus.*

B SIſyphus & Salmoneus Aeoli filij inter ſe inimici fuere. Siſyphus petijt ab Apolline, quomodo poſſet interficere inimicum, id eſt fratrem. Cui reſponſum fuit, ſi ex compreſſu Tyronis Salmonei fratris filiæ procreaſſet liberos, fore ultores: quod cum Siſyphus feciſſet, duo ſunt filij nati: quos Tyro mater eorum, ſorte audita, necauit. At Siſyphus ut reſciijt, * qui nunc dicitur ſaxum pro- *Videtur deeſſe* pter impietatem, aduerſus montem ad inferos ceruicibus uoluere, quod cum *aliquid.* ad ſummum uerticem perduxerit, rurſum deorſum poſt ſe reuoluatur.

LXI. *Salmoneus.*

SAlmoneus Aeoli filius, Siſyphi frater, cum tonitrua & fulmina imitaretur Iouis, † ſedens quadrigam faces ardentes in populum mitteret, & ciues, ob *Et aſcendens, ui* Ioue fulmine eſt ictus. *detur legendum eſſe.*

LXII. *Ixion.*

IXion † Leontei filius, conatus eſt Iunonem comprimere. Iuno Iouis iuſſu nu- *Phlegyæ alij.* bem ſuppoſuit, quam Ixion Iunonis ſimulacrum eſſe credidit. ex ea nati ſunt Centauri. At Mercurius Iouis iuſſu, Ixionem ad inferos in rota conſtrinxit, quę ibi adhuc dicitur uerti.

LXIII. *Danaë.*

DAnae Acriſij & Aganippes filia. huic fuit fatum, ut quod peperiſſet, Acriſium interficeret. Quod timens Acriſius, eam in muro lapideo præcluſit. Iouis autem in imbrem aureum conuerſus, cum Danaë concubuit, ex quo compreſſu natus eſt Perſeus. Quam pater ob ſtuprũ, incluſam in arca cum Perſeo in mare deiecit. Ea uoluntate Iouis delata eſt in inſulam Seriphum, quam piſcator Dictys cum inueniſſet, effracta ea, uidit mulierem cum infante, quos ad regem Polydectem perduxit, qui eam in coniugio habuit, & Perſeum educauit in templo Mineruæ: quod cum Acriſius reſciſſet eos ad Polydectem morari, repetitum eos profectus eſt. † quod cum ueniſſet, Polydectes pro eis depreca- *Quo: ſic enim* tus eſt. Perſeus Acriſio auo ſuo fidem dedit, ſe eum nunquam interfecturum. *& ſuprà poſitũ erat.* Qui cum tempeſtate retineretur, Polydectes moritur. Cui cum funebres ludos

 facerent,

facerēt,Perſeus diſco miſſo,quem uentus diſtulit in caput Actiſij, & eum inter- C
fecit.ita quod uoluntate ſua noluit,deorum factum eſt.Sepulto autem eo, Ar-
gos profectus eſt,regnaq; auita poſſedit.

LXIIII. *Andromada.*

CAſsiope filiæ ſuæ Andromadæ formam Nereidibus antepoſuit.ob id Ne-
ptunus expoſtulauit,ut Andromada Cephei filia ceto obijceretur. Quæ
cum eſſet obiecta,Perſeus Mercurij talaribus uolans eò dicitur ueniſſe, & eam
al. abducere liberaſſe à periculo.Quam cum † adducere uellet Cepheus,pater cum Ageno-
re,cuius ſponſa fuit,Perſeum clàm interficere uoluerunt. Ille cognita re, caput
Gorgonis eis oſtendit, omnesq; ab humana ſpecie ſunt informati in ſaxum.
Videtur deeſſe, ubi,uel poſtquā, uel ſimile. Perſeus cum Andromada in patriam redit. Polydectes ſiue Prœtus † uidit
Perſeum tantam uirtutem habere,pertimuit,eumq; per dolum interficere uo-
luit. Qua re cognita Perſeus,caput Gorgonis ei oſtendit,& is ab humana ſpe
cie eſt immutatus in lapidem.

LXV. *Alcyone.*

CEyx Heſperi ſiue Luciferi & Philonidis filius,cū in naufragio perijſſet,Al
cyone Aeoli & Egyales filia,uxor eius,propter amorē ipſa ſe in mare præ
cipitauit: qui deorum miſericordia ambo in aues ſunt mutati,quę Alcyones di
cuntur. hæ aues nidum,oua,pullos in mari ſeptem diebus faciunt hyberno tem
pore:mare his diebus tranquillum eſt,quos dies nautæ Alcyonia appellant.

LXVI. *Laius.*

LAio Labdacis filio ab Apolline erat reſponſum, de filij ſui manu mortem
al. Menœtij. ut caueret.Itaq; Iocaſta † Menyci filia uxor eius,cum peperiſſet, † iuſsit ex-
† Nat ī,aut ſimi le vnd uidetur d.eſſe. poni.hunc Peribœa Polybi regis uxor cum ueſtem ad mare lauaret, expoſitum
ſuſtulit, Polybo ſciente. quòd orbi erant liberis, pro ſuo educauerunt: cumq;
quòd pedes tranſiectos haberet,Oedipum nominauerunt.

LXVII. *Oedipus.* D

POſtquam Oedipus Laij & Iocaſtes filius ad puberem ętatem peruenit,for-
tiſsimus præter cæteros erat:eiq; per inuidiam æquales obijciebant, eum
ſubditum eſſe Polybo,eo quòd Polybus tam clemens eſſet, & ille impudens:
quod Oedipus ſenſit non falſo ſibi obijci.Itaq; Delphos eſt profectus ſciſcita-
Deeſſe aliquid uidetur. tum de † in prodigijs oſtendebatur mortem ei adeſſe de nati manu. idem cum
Delphos iret,obuiam ei Oedipus uenit.quem ſatellites cum uiam regi dari iu-
berent,neglexit.Rex equos immiſit,& rota pedem eius oppreſsit.Oedipus ira
al. Menœtij tus,inſcius patrem ſuum de curru detraxit,& occidit.Laio occiſo, Creon † Me-
nyci filius regnum occupauit.Interim Sphinx Typhonis in Bœotiam eſt miſſa,
quæ agros Thebanorum uexabat.Ea regi Creonti ſimultatem conſtituit,ſi car-
men quod poſuiſſet aliquis interpretatus eſſet,ſe inde abire: ſi autem datū car-
men non ſoluiſſet,eum ſe conſumpturam dixit, neq; aliter de finibus exceſſu-
al. Sphingis ram.Rex re audita,per Græciā edixit,qui Sphingæ carmen ſoluiſſet,regnum ſe
& Iocaſtem ſororem ei in coniugium daturū promiſit:cum plures regni cupidi
ne ueniſſent,& à Sphinge eſſent cōſumpti,Oedipus Laij filius uenit,& carmen
eſt interpretatus.Illa ſe præcipitauit,Oedipus regnum paternum,& Iocaſtā ma
trem inſcius accepit uxorem , ex qua procreauit Eteoclen & Polynicen, An-
tigonam, & Iſmenam. Interim Thebis ſterilitas frugū & penuria incidit, ob
Oedipodis ſcelera.interrogatusq; Tireſias,quid ita Thebæ uexarentur,reſpon
dit: Si quis ex Draconteo genere ſupereſſet, & pro patria interijſſet,peſtilen-
al. Menœtius tia liberaturum. tum † Menycus Iocaſtæ pater ſe de muris præcipitauit. Dum
hæc Thebis geruntur,Corintho Polybus decedit.quo audito, Oedipus mole-
ſte ferre cœpit, æſtimans patrem ſuum obiſſe,cui Peribœa de eius ſuppoſitio-
ne palàm fecit: id Itemales ſenex,qui eum expoſuerat, ex pedum cicatricibus
& talorum agnouit Laij filium eſſe. Oedipus re audita, poſtquam uidit ſe
tot ſcelera nefaria feciſſe , ex ueſte matris fibulas detraxit,& ſe luminibus priua
uit, regnumq; filijs ſuis alternis annis tradidit, & à Thebis Antigona filia du-
ce profugit.

A

LXVIII. *Polynices.*

POlynices Oedipodis filius, anno peracto, regnum ab Eteocle fratre repetit. Ille cedere noluit: itaq; Polynices, Adraſto rege adiuuante, cum ſeptem ductoribus Thebas oppugnatum uenit. ibi Capaneus, quòd contra Iouis uoluntatem Thebas ſe capturum diceret, cum murum aſcẽderet, fulmine eſt percuſſus: Amphiaraus terra eſt deuoratus: Eteocles & Polynices inter ſe pugnantes alius alium interfecerunt. His cum Thebis parentaretur, etſi uentus uehemens eſſet, tamen fumus ſe nunquam in unam partem conuertit, ſed alius aliò ſeducitur. Cæteri cum Thebas oppugnarent, & Thebani regibus ſuis diffiderent, Tireſiàs † Eurij filius augur præmonuit, ſi ex Draconte a progenie aliquis interijſſet, oppidum ea clade liberari.† Menycus cum uidit ſe unum ciuium ſalutem poſſe redimere, muro ſe præcipitauit, Thebani uictoria ſunt potiti.

Eurini, ita infrà quoq. Menœtius.

LXIX. *Adraſtus.*

ADraſto, Talai & Eurynomes filio, reſponſum ab Apolline fuit, eum filias ſuas Argiam & Deiphilam apro & leoni daturum in cõiugium. Sub eodem tẽpore Polynices Oedipodis filius expulſus ab Eteocle fratre, ad Adraſtũ deuenit. & Tydeus ſimul Oenei & Peribœæ captiuæ filius, à patre quòd fratrẽ Menalippum in uenatione occiderat, fere ſub eodẽ tempore uenit. Quod cum ſatellites Adraſto nũciaſſent, duos iuuenes incognita ueſte ueniſſe. unus enim aprinca pelle * opertus, alter leonina. Tunc Adraſtus memor ſortium ſuarũ, iubet eos ad ſe perduci: atq; ita interrogauit, quid ita hoc cultu in regna ſua ueniſſent. Cui Polynices indicat ſe à Thebis ueniſſe, & idcirco ſe † pellem leoninam operuiſſe, quòd Hercules à Thebis genus duceret, & inſignia gentis ſuę ſecum portaret. Tydeus aũt dicit ſe Oenei filiũ eſſe, & à Calydone genus ducere, ideo pelle aprinea ſe opertũ, ſignificans aprũ Calydonium. Tũc rex reſpõſi memor, Argiam maiorẽ dat Polynici, ex qua naſcitur Therſander: Deiphilam minorem

B dat Tydeo, ex qua naſcitur Diomedes, qui apud Troiam pugnauit. At Polynices rogat Adraſtum, ut ſibi exercitum cõmodaret, ad paternum regnũ recuperandũ à fratre: cui Adraſtus non tantum exercitũ dedit, ſed etiam ipſe cum alijs ducib. profectus eſt, quoniã Thebæ ſeptẽ portis claudebãtur. Amphion enim qui Thebas muro cinxit, ſeptem filiarum nomine portas conſtituit. Hæ autem fuerunt; Thera, Cleodoxe, Aſtynome, Aſtycratia, Chias, Oggygia, Chloris.

** pelle leoninà*

Pauſanias uerò aliter de portis Thebanis, quem uide in Bœotic:

LXX. *Reges ſeptem Thebas profecti.*

ADraſtus Talai filius ex Eurynome Iphiti filia, Argiuus. Polynices Oedipodis filius ex Iocaſta, Menœtij filia, Thebanus. Tydeus Oenei filius ex Periboea captiua, Calydonius. Amphiaraus Oeclei, uel, ut alij autores dicunt, Apollinis ex Hypermeſtra Theſtij filia, Pylius. Capaneus Hipponoi filius ex Aſtynome Talai filia, ſorore Adraſti, Argiuus. Hippomedõ Neſimachi filius ex Mithidice Talai filia, ſorore Adraſti, Argiuus. Parthenopæus, Meleagri filius, ex Atalãta Iaſij filia, ex mõte Partheno, Arcas. Hi omnes duces apud Thebas perierũt, prętèr Adraſtũ Talai filiũ: is enim equi beneficio ereptus eſt. q poſtea filios eorũ armatos ad Thebas expugnandas miſit, ut iniurias paternas uindicarent, eo quòd inſepulti iacuerãt Creontis iuſſu, qui Thebas occuparat, fratris Iocaſtes.

LXXI. *Septem Epigoni, id eſt filij.*

AEgialeus Adraſti filius ex Demoanaſſa, Argiuus. hic ſolus perijt ex ſeptẽ qui exierãt, quia pater exuperauerat, pro patre uicariam uitam dedit. cæteri ſex uictores redierunt. Therſander Polynicis filius ex Argia Adraſti filia, Argiuus. Polydorus Hippomedontis filius, ex Euanippe Elati filia, Argiuus. Alcmæon, Amphiarai filius, ex Eriphyle Talai filia, Argiuus. Theſimenes Parthenopæi filius ex Clymene nympha, Nyſius.*

Videtur deeſſe nonnihil.

Polynices Oedipodis filius, anno peracto regnum ab Eteocle fratre Adraſto Talai filio adiutore repetit, cum ſeptem ductoribus, & Thebas oppugnarunt. Ibi Adraſtus beneficio equi profugit. Capaneus cõtra Iouis uoluntarem, Thebas ſe capturũ dixit: & cũ murum aſcẽderet, fulmine ab Ioue eſt percuſſus. Amphiaraus cum quadriga terra eſt deuoratus. Eteocles & Polynices inter ſe

pugnantes,alius alium interfecerunt.His inferiæ communes cum fiunt, Thebis fumus ſeparatur,quòd alius alium interfecerunt.reliqui perierunt. C

LXXII. *Antigona.*

CReon Menœtij filius edixit,ne quis Polynicen aut qui unà uenerunt, ſepulturæ traderent,quòd patriam oppugnatum uenerint:Antigona ſoror & Argia coniunx,clàm noctu Polynicis corpus ſublatum, in eadem pyra, qua Eteocles ſepultus eſt impoſuerunt: quæ cum à cuſtodibus deprehenſę eſſent, Argia profugit,Antigona ad regem eſt perducta.ille eam Hæmoni filio, cuius ſponſa fuerat,dedit interficiendã.Hæmon amore captus, patris imperium neglexit,& Antigonam ad paſtores demandauit:ementitusq; eſt, ſe eam interfeciſſe.Quę cum filium procreaſſet,& ad puberem ætatem ueniſſet,Thebas ad ludos uenit.Hũc Creon rex quòd ex Dracõteo genere omnes in corpore inſigne habebãt,cognouit.Cũ Hercules ꝓ Hæmone deprecaretur,ut ei ignoſceret, nõ impetrauit.Hæmon ſe & Antigonã coniugẽ interfecit.At Creon Megarã filiã ſuam Herculi dedit in cõiugium:ex qua nati ſunt Theremachus, & Ophites.

LXXIII. *Amphiaraus,Eriphyla,& Alcmæon.*

cum AMphiaraus Oeclei & Hypermeſtræ Theſtij filiæ filius augur, † qui ſciret ſi ad Thebas oppugnatum iſſet,ſe inde non rediturũ: itaq; celauit ſe, conſcia Eriphyle coniuge ſua, Talai filia. Adraſtus autem ut eum inueſtigaret, monile aureum ex gemmis fecit,& muneri dedit ſorori ſuæ Eriphylæ:quæ doni cupida,coniugem prodidit.Amphiaraus Alcmæoni filio ſuo præcepit,ut poſt ſuam mortem pœnas à matre exequeretur. qui poſtquam apud Thebas terra eſt deuoratus,Alcmæon memor patris præcepti, Eriphylen matrem ſuam interfecit,quem poſtea furiæ exagitarunt.

LXXIIII. *Hypſipyle.*

SEptem ductores qui Thebas oppugnatum ibant, deuenerũt in Nemeam, ubi Hypſipyle Thoantis filia in ſeruitute puerum Archemorum ſiue Ophiten Lyci regis filium,nutriebat. Cui reſponſum erat,ne in terra puerum deponeret,antequã poſſet ambulare: ergo ductores ſeptem qui Thebas ibant aquã quærentes, deuenerunt ad Hypſipylen:eamq; rogauerunt,ut eis aquam demõſtraret.Illa timens puerum in terram deponere, * apium altiſsimum erat ad fontem,in quo puerum depoſuit, quæ dum aquam eis tradit,draco fontis cuſtos puerum exedit.At draconem Adraſtus & cæteri occiderunt,& Lycum pro Hypſipyle deprecati ſunt,ludosq; puero funebres inſtituerunt, qui quinto quoq; anno fiunt,in quibus uictores apiaciam coronam accipiunt. D

LXXV. *Tireſias.*

IN monte Cyllenio Tireſias Eurimi filius, paſtor dracones uenerantes dicitur baculo percuſsiſſe,aliàs calcaſſe,ob id in mulieris figurã eſt conuerſus:poſtea monitus à ſortibus,in eodem loco dracones cum calcaſſet, redit in priſtinam ſpeciem.Eodem tempore inter Iouem & Iunonem fuit iocoſa altercatio, quis magis de re uenerea uoluptatem caperet, maſculus an fœmina: de qua re Tireſiam iudicem ſumpſerunt,qui utrunq; erat expertus. Is cum ſecundum Iouem iudicaſſet,Iuno irata,manu auerſa eum excæcauit.at Iouis ob id fecit,ut ſeptem ætates uiueret,uatesq; præter cæteros mortales eſſet.

Venerantes pro coeuntes uidetur poſuiſſe, à Venere deducto uerbo.

LXXVI. *Reges Thebanorum.*

CAdmus Agenoris filius,Amphion Iouis,Polydorus Cadmi,Laius Labdaci,Pentheus Echionis,Creon Menœtij,Oedipus Laij, Polynices Oedipi,Lycus Neptuni,Eteocles Oedipi,Zetus Iouis,Labdacus Polydori.

LXXVII. *Leda.*

qua IVpiter Ledã Theſtij filiã,in cygnũ cõuerſus,ad flumen Eurotã cõpreſſit, † & ex eo peperit Pollucẽ & Helenã,ex Tindareo aũt Caſtorẽ & Clytæmneſtrã.

LXXVIII. *Tyndareus.*

TYndareus Oebali filius,ex Leda Theſtij filia procreauit Clytæmneſtrã & Helenã.Clytæmneſtrã Agamẽnoni Atrei filio dedit in coniugiũ. Helenã propter formæ dignitatẽ,complures ex ciuitatibus * in coniugium proci petebant.

A bant. Tyndareus cum * repudiaret filiam ſuam Clytæmneſtram, & ab Agamemnone uereretur, timeretq́ ne quid ex ea re diſcordiæ naſceretur, monitus ab Vlyxe, iureiurando ſe obligauit, & arbitrio Helenæ poſuit, ut cui uellet nubere, coronam imponeret, † Menelao impoſuit, ut cui Tyndareus ea dedit uxorem, regnumq́ moriens Menelao tradidit. *qua Menelao.*

LXXIX. *Helena.*

THeſeus Aegei & Aethrę Pitthei filiæ filius, cum Pirithoo Ixionis filio Helenam Tyndarei & Ledæ filiam uirginem, de fano Dianæ ſacrificantem rapuerunt, & detulerunt Athenas in pagum Atticæ regionis. † Quod Iouis eos cum uidiſſet tantam audaciam habere, ut ſe ipſi ad periculum offerrent, in quiete eis imperauit, ut peterent ambo à Plutone, Pirithoo Proſerpinam in coniugium. Qui cum per inſulam Tænariam ad inferos deſcendiſſent, & de qua re ueniſſent indicarent Plutoni, à furijs † ſtrati, diuq́ lacerati ſunt. quò Hercules ad canem tricipitem ducendum cum ueniſſet, illi fidem eius implorarunt. Qui à Plutone impetrauit, eosq́ incolumes eduxit ad Helenā: Caſtor & Pollux fratres belligerarunt, & Aethram Theſei matrem & * Phiſadiem Pirithoi ſororem ceperunt, & in ſeruitutem ſorori dederunt. *Pro qua re Iupiter.* *proſtrati.* *Thiſadien, ut infrà uocat.*

LXXX. *Caſtor.*

IDas & Lynceus Apharei filij, ex Meſſenis habuerūt ſponſas Phœbē & † Lairam Leucippi filias. Hæ autē formoſiſsimæ uirgines cum eſſent, & eſſet Phœbe ſacerdos Mineruæ, † Laira Dianę, Caſtor & Pollux amore incenſi eas rapuerunt. Illi amiſsis ſponſis, arma tulerunt, ſi poſſent eas recuperare. Caſtor Lynceū in prælio interfecit. Idas amiſſo fratre omiſit bellum & ſponſam, cœpitq́ fratrē ſepelire. Cum oſſa eius collocaret in pila, interuenit Caſtor, & prohibere cœpit monumentum fieri, quòd diceret ſe eum quaſi fœminam ſuperaſſe. Idas indignans, gladio quo cinctus erat Caſtori inguina traiecit. Alij dicunt, quemadmodum ædificabat pilam, ſuper Caſtorem impuliſſe, & ſic interfectum: quod cum annunciaſſet Polluci, accurrit & Idam uno prælio ſuperauit, corpusq́ fratris re-
B cuperatum ſepulturæ dedit. Cum autem ipſe ſtellam ab Ioue accepiſſet, & fratri non eſſet data, ideo quòd diceret Pollucem Iouis, Caſtorem ſemine Tyndarei & Clytæmneſtræ natos: ipſum autem & Helenam Iouis eſſe filios. Tunc deprecatus Pollux, ut liceret ei munus ſuum cum fratre communicare: cui permiſit, i-deoq́ dicitur alterna morte redemptus. Vnde etiam Romani ſeruant inſtitutū, cum deſultorem mittunt, unus duos equos habet, pileum in capite, * equo in equum tranſilit, quòd ille ſua & fratris uice fungatur. *Ilairam.* *Ilaira.*

LXXXI. *Proci Helenæ.*

ANtiochus †, Aſcalaphus, Aiax Oileus, Antimachus, Acceus, Blanirus, * Agapenor, Aiax Telamonius, Cly ius Cyanæus, Menelaus, Patroclus, Diomedes, Peneleus, Phemius, Nireus, Polypœtes, Elephemor, Eumelus, Stenelus, Tlepolemus, Proteſilaus, Podalirius, Eurypylus, Idomeneus, † Teleontes, † Tallius, Polyxenus, † Protus, Mneſtheus, Machaon, Thoas, Vlyſſes, Phidippus, Meriones, Meges, Philoctetes. Alia ueteres *. *Antilochus.* *Leontem.* *Thalpius.* *Prothous.*

LXXXII. *Tantalus.*

TAntalus Iouis & † Plytones filius, procreauit ex † Dione Pelopen. Iupiter Tantalo concredere ſua conſilia ſolitus erat, & ad epulum deorum admittere, quæ Tantalus ad homines renunciauit, ob id dicitur ad inferos in † aquam media ſine corporis ſtare, ſemperq́ ſitire: & cum hauſtum aquæ uult ſumere, aquam recedere. Item poma ei ſuper caput pendent: quæ cum uult ſumere, rami uento moti recedunt. Item ſaxum ſuper caput eius ingens pendet, quod ſemper timet ne ſuper ſe ruat. *Ναυτὶς, habet comment. in Odyſſ. λ.* *Taygeta, alij aqua.*

LXXXIII. *Pelops.*

PElops Tantali & Diones Atlantis filiæ filius, cum eſſet in epulis deorum à Tantalo cæſus, brachium eius Ceres conſumpſit, qui à deorum numine uitam recepit: cui cum cætera membra ut fuerant coiſſent, humero nō perpetuo, eburneum eius loco Ceres aptauit.

LXXXIIII. *Oenomaus.* C

OEnomaus Martis & Aſteropes filiæ filius, habuit in coniugio Euareten
Acriſij filiam, ex qua procreauit Hippodamiam uirginem eximię formæ.
quam nulli ideo dabat in coniugium, quòd ſibi reſponſum fuit, à genero mor-
tem cauere. Itaq; cum complures eam peterent in coniugium, ſimultatem con-
ſtituit, ſe ei daturum, qui ſecum quadrigis certaſſet, uictorq; exiſſet, (quòd is e-
quos Aquilone uelociores habuit) uictus autem interficeretur. Multis interfe-
ualuæ. ctis, nouiſsimè Pelops Tantali filius cum ueniſſet, & capita humana ſuper * hal
bas fixa uidiſſet, eorum qui Hippodamiam in uxorem petierãt, pœnitere eum
cœpit, regis crudelitatem timens. Itaq; Myrtilo aurigæ eius perſuaſit, regnumq;
ei dimidium pollicetur, ſi ſe adiuuaret: fide data Myrtilus currum iunxit, & cla-
uos in rotas nõ coniecit: itaq; equis incitatis currum defectum Oenomai equi
diſtraxerunt. Pelops cum Hippodamia & Myrtilo domum uictor cum rediret,
cogitauit ſibi opprobrium futurum, & Myrtilo fidem præſtare noluit, eumq; in
mare præcipitauit, à quo Myrtoum pelagus eſt appellatum. Hippodamiam in
patriam adduxit ſuam, quod Peloponneſum appellatur. ibi ex Hippodamia
procreauit Hippalcum, * Atreum, Thyeſten.

LXXXV. *Chryſippus.*

LAius Labdaci filius Chryſippum Pelopis filium natum propter formæ di-
gnitatem Nemeæ ludis rapuit. quem ab eo Pelops bello recuperauit, hunc
Atreus & Thieſtes matris Hippodamiæ impulſu interfecerunt. Pelops cũ Hip-
podamiam argueret, ipſa ſe interfecit.

LXXXVI. *Pelopidæ.*

THyeſtes Pelopis & Hippodamiæ filius, quòd cum Aeropa Atrei uxore cõ
cubuit, à fratre Atreo de regno eſt eiectus. At is Atrei filium Pliſthenem,
quem pro ſuo educauerat, ad Atreum interficiendum miſit: quem Atreus cre-
dens fratris filium eſſe, imprudens filium ſuum occidit. D

LXXXVII. *Aegiſthus.*

THyeſti Pelopis & Hippodamiæ filio reſponſum fuit, quem ex filia ſua Pe-
Videtur abeſſe aliquid. lopia procreaſſet, eum fratris fore ultorem: quod cum audiſſet, * puer eſt na
tus, quem Pelopia expoſuit, quem inuentum paſtores capræ ſubdiderũt, ad nu-
αἲξ αἰγός. triendum: Aegiſthus eſt appellatus, ideo quòd Græcè capra æga appellatur.

LXXXVIII. *Atreus.*

ATreus Pelopis & Hippodamię filius, cupiens à Thyeſte fratre ſuo iniurias
exequi, in gratiam cum eo rediјt, & in regnum ſuum eum reduxit, filiosq;
eius infantes Tantalum & Pliſthenem occidit, & epulis Thyeſti appoſuit. qui
cum ueſceretur, Atreus imperauit brachia & ora puerorũ afferri: ob id ſcelus e-
tiam ſol currũ auertit. Thyeſtes ſcelere nefario cognito, profugit ad regem The
ſprotum, ubi lacus Auernus dicitur eſſe. Inde Sicyonẽ peruenit, ubi erat Pelo-
pia filia Thyeſtis depoſita. ibi caſu nocte cum Mineruæ ſacrificaret, interuenit:
qui timens ne ſacra cõtaminaret, in luco delituit. Pelopia aũt cum choreas du-
cit, lapſa, ueſtẽ ex cruore pecudis inquinauit: quæ dum ad flumen exit ſanguinẽ
abluere, tunicã maculatam deponit, capite obducto Thyeſtes è luco proſiliuit,
Videtur & hic nonnihil ſententiæ deeſſe. * & ea compreſsione gladiũ de uagina ei extraxit Pelopia, & rediens in templũ
ſub acropodio Mineruę abſcõdit. Poſtero die rogat regem Thyeſtes, ut ſe in pa
triam Lydiam remitteret. Interim ſterilitas Mycenis frugũ ac penuria oritur ob
Atrei ſcelus. Ibi reſponſum eſt, ut Thyeſtem in regnũ reduceret. Qui cũ ad The
ſprotum regẽ iſſet, ęſtimãs Thyeſtem ibi morari, Pelopiã aſpexit: & rogat The-
ſprotum, ut ſibi Pelopiam in coniugiũ daret, quòd putaret eam Theſproti eſſe
filiã Theſprotus ne qua ſuſpicio eſſet, dat ei Pelopiã, quæ iam conceptũ ex pa-
tre Thyeſte habebat Aegiſthũ. Quæ cũ ad Atreum ueniſſet, parit Aegiſthũ: quẽ
expoſuit. At paſtores capręſuppoſuerũt: quẽ Atreus iuſsit perquiri, & pro ſuo
educari. Interim Atreus mittit Agamemnonẽ & Menelaũ filios ad quærendum
Thyeſtẽ: qui Delphos petierũt ſciſcitatũ. Caſu Thyeſtes eò uenerat ad ſortes tol
lẽdas de ultione fratris. cõprehenſus ab eis ad Atreũ perducit: quẽ Atreus in cu
ſtodiam

A ſtodiam conijci iuſsit, Aegiſthūq; uocat, æſtimans ſuum filiū eſſe, & mittit eum ad Thyeſtē interficiendum. Thyeſtes cum uidiſſet Aegiſthum, & gladium quē Aegiſthus gerebat, & cognouiſſet quem in cōpreſsione perdiderat, interrogat Aegiſthū unde illum haberet. Ille reſpondit matrē ſibi Pelopiā dediſſe: quā iubet acceſſiri. cui reſpondit, ſe in cōpreſsione nocturna, neſcio cui eduxiſſe, & ex ea cōpreſsione Aegiſthū cōcepiſſe. Tunc Pelopia gladiū arripuit, ſimulās ſe agnoſcere, & in pectus ſibi detruſit. quē Aegiſthus è pectore matris cruentū tenens, ad Atreū attulit. Ille æſtimās Thyeſtem interfectum, lætabatur: quē Aegiſthus in littore ſacrificantem occidit, & cum patre Thyeſte in regnū auitū redit.

LXXXIX. *Laomedon.*

NEptunus & Apollo dicuntur Troiam muro cinxiſſe. his rex Laomedon uouit, quod regno ſuo pecoris eo anno natum eſſet, immolaturum. Id uotum auaritia fefellit. Alij dicunt, parum eum promiſiſſe: ob eam rem Neptunus cetum miſit, qui Troiam uexaret. Ob quam cauſam rex ad Apollinē miſit conſultum. Apollo iratus ita reſpondit: ſi Troianorum uirgines ceto religatæ fuiſſent, finem peſtilentiæ futuram. Cum complures conſumptæ eſſent, & Heſione ſors exiſſet, & petris religata eſſet, Hercules & Telamon cum Colchos Argonautæ irent, eòdem uenerunt, & cetum interfecerunt. Heſionenq; patri, pactis legibus reddunt, ut cum inde redijſſent, ſecum in patriam eam abducerent, & equos qui ſuper aquas & ariſtas ambulabant. Quod & ipſum Laomedon fraudauit, neq; Heſionem reddere uoluit. Itaq; Hercules ad eos nauibus comparatis, ut Troiam expugnaret, uenit, & Laomedontē necauit, & Padaci filio eius infanti regnum dedit, qui poſtea Priamus eſt appellatus, ἀπὸ τοῦ πριαθῆναι. Heſionen recuperatam Telamoni conceſsit in coniugium, ex qua natus eſt Teucer.

XC. *Priami filij & filiæ, numero 54.*

HEctor, Deiphobus, Geryones, Polydorus, Helenus, Alexander, Hippoſidus, Antinous, Agathon, Diaſtor, Lyſide, Polymena, Aſcanius, Chirodamas, Euagoras, Drypon, Aſtynomus, Polymetus, Laodice, Ethionome, Phegea, Henicea, Demnoſia, Caſſandra, Philomela, Polipes, Troilus, Palæmon, Briſſonius, Gorgition, Protodamas, Atreus, Dolon, Chrœreſus, Chryſolaus, Demoſthea, Doricops, Hippaſus, Hyperiſcus, Lyſianaſſa, Iliona, Nereis, Euander, Proneus, Aromachus, Hilagus, Axion, Biantes, Hippotrochus, Diophites, Meduſa, Hero, Creuſa.
B

DE LIBERIS PRIAMI.

In hoc capite, quia omnia propè mirificè corrupta ſunt, ipſum quidem intactum reliquimus. Nomina uerò liberorum Priami, quæ partim Ioan. Boccacius ex uarijs autoribus collegit, partim apud Pauſaniam in pictura Polygnoti reperiuntur, huc adnotauimus, ut, qui uolet, ad horum exempla, illa emendet. Sunt autem hæc, filiarum: Creuſa, Caſſandra, Ilione, Laodice, Lycaſte, Medeſicaſtis, Polyxena, Clymene, Ariſtomache, Xenodice, Deimone, Metioche, Piſis, Cleodice & Meduſa. Filiorum autem, Paris, Hector, Helenus, Chaon, Troilus, Deiphobus, Polydorus primus, Polydorus ſecundus, Lycaon, Aeſacus, Antiphus, Iſus, Cebryones, Phorbas, Doryclus, Pammon, Antiphonus, Agathon, Hippothous, Agauus, Meſtor, Iphates, Teſtorius, Timætes, Polites, Teucer, Democoontes, Echemon, Chromius, Gorgition, Axion, Aſtynous, Pelis, Eioneus, Admetus, Agenor. Quanquam de his ultimis quinq; non auſim certò aſſirmare, Priami liberorum nomina eſſe neq; enim id liquidò Pauſanias indicat: ſed tantū inter reliquos, qui circa Priamum occiſi ſunt, recenſet. additur & à Calabro Theſiphonus.

XCI. *Alexander Paris.*

PRiamus Laomedontis filius, cum complures liberos haberet ex concubitu Hecubæ Ciſſei, ſiue Dymantis filia, uxor eius prægnans in quiete uidit ſe facem ardentem párere, ex qua ſerpentes plurimos exiſſe. id uiſum omnibus coniectoribus cum narratum eſſet, imperant quicquid páreret necaret, ne id patriæ exitio foret. Poſtquam Hecuba peperit Alexandrum, datur interficiēdus. quem ſatellites miſericordia expoſuerunt, eum paſtores pro ſuo filio repertum expoſitum educarunt, eumq; Parim nominauerunt. Is cum ad puberem ætatem perueniſſet, habuit taurum in delicijs: quò cum ſatellites miſsi à Priamo ut taurum aliquis adduceret ueniſſent, qui in athlo funebri quod ei fiebat poneretur, cœperunt Paridis taurum abducere. Qui perſecutus eſt eos, & inquiſiuit, quò eum ducerent. illi indicāt, ſe eum ad Priamum adducere, qui uiciſſet ludis funebribus Alexandri. ille amore incenſus tauri ſui, deſcendit in certamen, & omnia

nia

al. aduerſus. nia uicit, fratres quoqꝫ ſuos ſuperauit. Indignãs Deiphobus, gladium † ad eum ſtrinxit. at ille in aram Iouis Hercæi inſiluit: quod cum Caſſandra uaticinaretur eum fratrem eſſe, Priamus eum agnouit, regiaqꝫ recepit. C

XCII. *Paridis iudicium.*

IOuis, cum Thetis Peleo nuberet, ad epulum dicitur omnes deos conuocaſſe, excepta Eride, id eſt diſcordia. quæ cum poſtea ſuperueniſſet, nec admitteretur ad epulum, ab ianua miſit in medium malum, * dicit quæ eſſet formoſiſſima attolleret. Iuno, Venus, Minerua formam ſibi uendicare cœperunt, inter quas magna diſcordia orta. Iouis * imperat Mercurio, ut deducat eas in Ida mõte ad Alexandrũ Paridem, eumqꝫ iubeat iudicare. Cui Iuno, ſi ſecundum ſe iu- *Diuitijs fortaſſe.* dicaſſet, pollicita eſt in omnibus terris eum regnaturum † diuitem præter cæteros præſtaturum. Minerua, ſi inde uictrix diſcederet, formoſiſſimum inter mor- *Omnium artificioſiſsimum.* tales futurum, & omni artificio † ſcium. Venus autem Helenam Tyndarei filiam formoſiſſimam omnium mulierum ſe in coniugiũ dare promiſit. Paris donum poſterius prioribus antepoſuit, Veneremqꝫ pulcherrimam eſſe iudicauit, ob id Iuno & Minerua Troianis fuerunt infeſtæ. Alexander Veneris impulſu Helenam à Lacedæmone ab hoſpite Menelao Troiã abduxit, eamqꝫ in coniugio ha- *Suprà Phiſadien uocant.* buit cum ancillis duabus Aethra & † Thiſadie, quas Caſtor & Pollux captiuas ei aſsignarant, aliquando reginas.

XCIII. *Caſſandra.*

CAſſandra Priami & Hecubæ filia in Apollinis fano ludendo laſſa obdormiſſe dicitur. Quam Apollo cum uellet cõprimere, corporis copiam nõ fecit. ob quam rem Apollo fecit, ut cum uera uaticinaretur, fidem non haberet.

XCIIII. *Anchiſa.*

VEnus Anchiſam Aſſaraci filium amaſſe, & cum eo concubuiſſe dicitur, ex quo procreauit Aeneam: eiqꝫ præcepit, ne id apud homines enunciaret. Quod Anchiſes inter ſodales per uinum eſt elocutus, ob id à Ioue fulmine eſt ictus. quidam dicunt eum ſua morte obiſſe. D

XCV. *Vlyxes.*

AGamemnon & Menelaus Atrei filij, cum ad Troiam oppugnandã coniuratos duces ducerent, in inſulã Ithacã ad Vlyxem Laertis filium uenerũt: cui erat reſponſum, ſi ad Troiam iſſet poſt uiceſimum annum, ſolum, ſocijs perditis, egentem domum rediturum. Itaqꝫ cum ſciret ad ſe oratores uenturos, inſaniam ſimulãs, pileum ſumpſit, & equum cum boue iunxit ad aratrum. Quem Palamedes ut uidit, ſenſit ſimulare, atqꝫ Telemachũ filium eius, cunis ſublatum aratro ei ſubiecit, & ait, Simulatione depoſita inter coniuratos ueni. Tunc Vlyxes fidem dedit ſe uenturum. ex eo Palamedi infeſtus fuit.

XCVI. *Achilles.*

THetis Nereis, cum ſciret Achillem filium ſuum, quem ex Peleo habebat, ſi ad Troiam expugnandam iſſet, periturum, commendauit eum in inſulam Scyro ad Lycomedem regem. quẽ ille inter uirgines filias habitu fœmineo ſeruabat, nomine mutato. nam uirgines Pyrrham nominarunt, quoniam capillis flauis fuit, & Græcè rufum pyrrhon dicitur. Achiui autem cum reſciſſent ibi eum occultari, ad regem Lycomedem oratores miſerunt, qui rogarent, ut eum adiutorium Danais mitteret. Rex cum negaret apud ſe eſſe, poteſtatem eis fecit, ut in regia quærerent. qui cum intelligere non poſſent, quis eſſet eorum, Vlyſſes in regio ueſtibulo munera fœminea poſuit, in quibus clypeum & haſtam, & ſubito tubicinam iuſsit canere, armorumqꝫ crepitum & clamorem fieri iuſsit. Achilles hoſtem arbitrans adeſſe, ueſtem muliebrem dilaniauit, atque clypeum & haſtam arripuit. ex hoc eſt cognitus, ſuasqꝫ operas Argiuis promiſit, & milites Mirmydones.

XCVII. *Qui ad Troiam expugnatum ierunt, & quot naues.*

AGamemnon Atrei & Aeropes filius Mycenis, nauibus centũ. Menelaus frater eius, Mycenis nauibus lx. Phœnix Amyntoris filius Argiuus, nauibus l. Achilles Pelei & Thetidis filius, inſula Scyro nauibus lx. Automedon

auriga

Digitized by Google

A auriga Achillis, Scyro nauib. x. Patroclus Menœtij & Pilomellæ filius, Phthia nauibus x. Aiax Telamonis ex Eryboea filius, Salamine nauibus xij. Teucer frater ex Heſiona Laomedontis filia, nauibus xij. Vlyſſes Laertę & Anticliæ filius Ithaca nauibus xij. Diomedes Tydei & Deiphilæ Adraſti filiæ filius, Argis nauibus xxx. Sthenelus Capanei & Euadnes filius, Argis nauibus xxv. Aiax Oilei & Rhenes nymphæ filius, Locrus, nauibus xx. Neſtor Nelei & Chloridis filiæ filius, Pylius, nauibus xc. Thraſymedes frater ex Eurydice, Pylius, nauibus xv. Antilochus Neſtoris filius, Pylius, nauibus xx. Eurypylus Euæmonis & Opis filius, Orchomeno nauibus xl. Machaon Aſclepij & Coronidis filius, Attica nauibus xx. Podalirius frater eius nauibus ix. Tlepolemus Herculis & Aſtyoches filius, Mycenis nauibus ix. Idomeneus Deucalionis filius, à Creta nauibus xl. Meriones Moli & Melphidis filius à Creta, nauibus xl. Eumelus Admeti & Alceſtis Peliæ filiæ filius, à Perrhebia nauibus viij. Philocteta Pœantis & Demonaſſæ filius, Meliboea nauibus vij. Peneleus Hippalci & Aſteropes filius, Bœotia nauibus xij. † Pithus Lacreti & Cleobules filius, ex Bœotia nauib. xij. † Chronius frater eius, ex Bœotia nauibus ix. Arceſilaus Lyci & * Theobulæ filius ex Bœotia nauibus x. Prothœnor frater, ex † Haſtipiæ nauibus viij. Ialmenus Lyci & * Pernidis filius, Argis nauibus xxx. Aſcalaphus frater eius, Argis nauibus xxx. Schedius Iphiti & Hippolytes filius, Argis nauibus xxx. Epiſtrophus frater eius itidem nauibus x. Elephenor, Calchodontis & Imenaretes * filius, Argis nauibus xxx. * Menœæ filius, Athenis nauibus l. Agapenor Ancæi & Iotis * filius Arcadia nauibus lx. Amphimachus Creati filius, Elea nauibus x. Eurychus * Pallantis & Diomedæ filius, Argis nauibus xv. Amarunceus Oneſimachi filius, Mycenis nauibus xix. † Polyſenes, Aſtionis & Pelorides filius, Actolia nauibus xl. Meges Phylei & Euſtyoches filius à Dulichio nauibus lx. Thoas Andræmonis & Gorgidis filius * Tyto * nauibus xv. Podarces frater eius itidē nauib. x. Prothous Tenthredonis filius, Magneſia nauib. xl. Cycnus

B * Ociti & Aurophites filius, Argis nauibus xij. Nireus Charopi & * nymphæ filius, Argis nauibus xvi. Antiphus Mneſyli & Chalciopes filius Theſſalus, nauibus xx. Polybœtes Pirithoi & Hippodamiæ filius Argis nauibus xx. † Leophires Chroni filius, à Sicyone nauibus xix. Calchas Theſtoris filius Mycenis augur, Phocus Danai filius architectus, Eurybates & Talthybius internuncij, Diaphorus iudex, Neoptolemus Achillis & Deidamiæ filius ab inſula Scyro, hic idem Pyrrhus eſt uocitatus à patre Pyrrha. Summa naues 245.

Hanc matrē Medontis Homerus facit.

Leitus.
Clonius.
† Theſpia.
Martis & Aſtyoches Homerus.
Videtur deeſſe aliquid, intelligit autem Mneſthea.
† Polyxenus, Agaſthenis.
a
Aglares, ut Homerus.
b
Leonteus, Coroni.
c

a Videntur hic & omiſſa quædam eſſe, quæ ad naues Thoantis pertinent: & quod hic Tyto ponitur, Ithone legi debere, & ad Proteſilaum, cuius nomen hic deeſt, referendum eſſe. Ita enim ex Podarce, qui ſequitur, colligi poteſt, quē Homerus Proteſilai fratrem, non Thoantis facit. b Vide 2. Iliad. Nam hic haud ſcio an nomina tranſpoſita ſint, & legendum Antiphus Theſſali & Chal. fil. Niſyro nauibus 30. c Neq; hic locus abſq; uitio eſſe uidetur, cum cæteri omnes de mille nauibus mentionem faciant.

XCVIII. *Iphigenia.*

AGamemnon cum Menelao fratre * Aſiæ delectis ducibus, Helenam uxorem Menelai, quam Alexander Paris auexerat, repetitum ad Troiam cum irent, in Aulide tempeſtas eos ira Dianæ retinebat, quòd Agamemnon in uenando ceruam eius uiolauit, ſuperbiusq; in Dianam eſt locutus. Is cum aruſpices conuocaſſet, & Calchas ſe * reſpondiſſet, aliter expiari non poſſe niſi Iphigeniam filiam Agamemnonis immolaſſet: re audita Agamemnon recuſare cœpit. tunc Vlyſſes eum conſilijs ad rem pulchram tranſtulit. idem Vlyſſes cū Diomede ad Iphigeniam miſſus eſt adducendam. Qui cum ad Clytæmneſtram matrem eius ueniſſent, ementitur Vlyſſes eam Achilli in coniugium dari. Quam cum in Aulidem adduxiſſet, & parens eam immolare uellet, Diana uirginē miſerata eſt, & caliginem eis obiecit, ceruamq; pro ea ſuppoſuit: Iphigeniamq; per nubes in terram Tauricam detulit, ibiq; templi ſui ſacerdotem fecit.

Fortaſſe legendum, alijsq;

XCIX. *Auge.*

AVge Alei filia ab Hercule compreſſa, cum partus adeſſet, in monte Parthenio peperit, & ibi eum expoſuit. Eodem tempore Atalante Iaſij filia, filium expoſuit ex Meleagro natum, Herculis autem filium cerua nutriebat. hos

paſto-

paſtores inuentos ſuſtulerunt, atq; nutrierunt, quibus nomina impoſuerũt, Herculis filio Telephum, quoniam cerua nutrierat: Atalantes aũt Parthenopæum, quoniam uirgine ſimulante in monte Parthenio eum expoſuerat. Ipſa autem Auge patrem ſuum timens, profugit in Mœſiam, ad regem Teuthrantem: qui cum eſſet orbus liberis, hanc pro filia habuit. C

C. *Teuthras.*

TEuthrantem regẽ in Mœſia Idas Apharei filius regno priuare uoluit: quò cum Telephus Herculis filius ex reſponſo quærens matrem cum comite Parthenopæo ueniſſet, huic Teuthras regnum & filiam Augen in coniugium daturum promiſit, ſi ſe ab hoſte † tutaſſet. Telephus conditionem regis non prętermiſit, cum Parthenopęo Idam uno prælio ſuperauit: cui rex pollicitã fidem præſtitit, regnumq; & Augen matrem inſcientem in coniugiũ dedit: quæ cum mortalem neminem uellet ſuum corpus uiolare, Telephum interficere uoluit, inſcia filium ſuum. Itaq; cum in thalamũ ueniſſent, Auge enſem ſumpſit, ut Telephum interficeret. Tum deorum uoluntate dicitur draco immani magnitudine inter eos exiſſe: quo uiſo, Auge enſem proiecit, & Telepho incœptũ patefecit. Telephus re audita inſcius matrẽ interficere uoluit: illa Herculẽ uiolatorẽ ſuum implorauit, & ex eo Telephus matrem agnouit, & in patriam ſuã reduxit.

tutatus eſſet.

CI. *Telephus.*

TElephus Herculis & Auges filius, ab Achille in pugna Chironis haſta percuſſus dicitur. Ex quo uulnere cum indies tetro cruciatu angeretur, petit ſortem ab Apolline, quod eſſet remedium: reſponſum eſt, ei neminem mederi poſſe, niſi eandem haſtam qua uulneratus erat. Hoc Telephus ubi audiuit, ad regem Agamemnonem uenit, & monitu Clytæmneſtræ Oreſtem infantem de cunabulis rapuit: minitans ſe eum occiſurum, niſi ſibi Achiui mederentur. Achiuis autem quod reſponſum erat, ſine Telephi ductu Troiam capi non poſſe, facile cum eo in gratiam redierunt, & ab Achille petierunt, ut eum ſanaret. Quibus Achilles reſpondit, ſe artem medicam non poſſe. tunc Vlyſſes ait: Nõ te dicit Apollo, ſed autorem uulneris haſtam nominat: quam cum raſiſſent, remedia tus eſt. à quo cum peterent, ut ſecum ad Troiam expugnandam iret, non impetrarunt, quòd is Laodicen Priami filiam uxorem haberet. ſed ob beneficium quòd eum ſanarunt, eos deduxit: locos autem & itinera demonſtrauit, inde in Mœſiam eſt profectus. D

CII. *Philoctetes.*

PHiloctetes Pœantis & Demonaſſæ filius, cum in inſula Lemno eſſet, coluber eius pedem percuſſit, quem ſerpentem Iuno miſerat, irata ei ob id, quia ſolus præter cæteros auſus fuit Herculis pyram conſtruere, cum humanum corpus eſt exutum, & ad immortalitatem traditũ. ob id beneficium Hercules ſuas ſagittas diuinas ei donauit. ſed cum Achiui ex uulnere tetrũ odorem ferre non poſſent, iuſſu Agamemnonis regis, in Lemno expoſitus eſt cum ſagittis diuinis. quem expoſitum paſtor regis Actoris, nomine Phimachus * Dolophionis filius nutriuit. Quibus poſtea reſponſum eſt, ſine Herculis ſagittis Troiam capi non poſſe. Tunc Agamemnon Vlyſſem & Diomedẽ exploratores ad eum miſit. Cui perſuaſerunt, ut in gratiam rediret, & ad expugnandam Troiam auxilio eſſet, eumq; ſecum ſuſtulerunt.

CIII. *Proteſilaus.*

AChiuis fuit reſponſum, qui primus litora Troianorum attigiſſet, periturum. Cum Achiui claſſes applicuiſſent, cæteris cunctantibus, Iolaus Iphicli & Diomedeæ filius primus è naui proſiliuit, qui ab Hectore confeſtim eſt interfectus: quem cuncti appellarunt Proteſilaum, quoniam primus ex omnibus perierat. Quod uxor Laodamia Acaſti filia cum audiſſet eum periſſe, flens petit à dijs, ut ſibi cũ eo tres horas colloqui liceret: quo impetrato, à Mercurio reductus, tres horas cum eo colloquuta eſt. † quod iterum cum obiſſet Proteſilaus, dolorem pati non potuit Laodamia.

Quare fortaſſis ut ſuprà quoq;

CIIII. Lao-

A CIIII. *Laodamia.*

LAodamia Acaſti filia, amiſſo coniuge, cum três horas conſumpſiſſet, quas à dijs petierat, fletum & dolorem pati nõ potuit. Itaq; fecit ſimulacrũ ęreum ſimile Proteſilai coniugis, & in thalamis poſuit, ſub ſimulatione ſacrorũ, & eum colere cœpit. quod cum famulus matutino tempore poma ei attuliſſet ad ſacrificium, per rimam aſpexit, uiditq; eam ab amplexu Proteſilai ſimulacrũ tenentem, atq; oſculantem: æſtimans eam adulterum habere, Acaſto patri nunciauit. Qui cum ueniſſet, & in thalamos irrupiſſet, uidit effigiem Proteſilai: quę ne diutius torqueretur, iuſsit ſignum & ſacra, pyra facta, comburi: quò ſe Laodamia, dolorem non ſuſtinens, immiſit, atq; uſta eſt.

CV. *Palamedes.*

VLyſſes, quòd Palamedis Nauplij dolo erat deceptus, indies machinabatur, quomodo eum interficeret. Tandem inito conſilio ad Agamemnonem, militem ſuum miſit, qui diceret ei, in quiete uidiſſe ut caſtra uno die mouerentur. Id Agamemnon uerum exiſtimans, caſtra uno die imperat moueri. Vlyſſes autem clàm noctu ſolus magnum pondus auri, ubi tabernaculum Palamedis fuerat, obruit: item epiſtolam conſcriptam Phrygi captiuo, ad Priamum dat perferendam, militemq; ſuum priorem mittit, qui eum nõ longè à caſtris interficeret. Poſtero die cum exercitus in caſtra rediret, quidam miles epiſtolam quam Vlyſſes ſcripſerat, ſuper cadauer Phrygis poſitam, ad Agamemnonem attulit: in qua ſcriptum fuit, Palamedi à Priamo miſſa: tantumq; ei auri pollicetur, quantum Vlyſſes in tabernaculum obruerat, ſi caſtra Agamemnonis, ut ei conuenerat, proderet. Itaq; Palamedes cum ad regem eſſet productus, & factum negaret, in tabernaculum eius ierunt, & aurum effoderunt: quod Agamemnon ut uidit, uere factum eſſe credidit. Quo facto Palamedes dolo Vlyſsis deceptus, ab exercitu uniuerſo innocens occiſus eſt.

CVI. *Hectoris lytra.*

B AGamemnon Briſeidam, Briſæ ſacerdotis filiam, ex Mœſia captiuam, propter formæ dignitatem, quã Achilles ceperat, ab Achille abduxit, eo tempore, quo Chryſeida Chryſi ſacerdoti Apollinis † Zminti reddidit. quam ob *Smyntheo.* iram Achilles in prælium non prodibat, ſed cithara in tabernaculo ſe exercebat. Quod cum Argiui ab Hectore fugarentur, Achilles obiurgatus à Patroclo, arma ſua ei tradidit: quibus ille Troianos fugauit, æſtimantes Achillem eſſe. Sarpedonemq; Iouis & Europæ filium occidit. poſtea ipſe Patroclus ab Hectore interficitur, armaq; eius ſunt detracta Patroclo occiſo. Achilles cum Agamemnone redit in gratiam, Briſeidamq; ei reddidit. tum contra Hectorem cum inermis prodiſſet, Thetis mater à Vulcano arma ei impetrauit, quæ Nereides per mare attulerunt. Quibus armis ille Hectorẽ occidit, aſtrictumq; ad currum traxit circa muros Troianorum. quem ſepeliendum cum patri nollet dare, Priamus Iouis iuſſu, duce Mercurio, in caſtra Danorum uenit, & filij corpus auro repenſum accepit, quem ſepulturæ tradidit.

CVII. *Armorum iudicium.*

HEctore ſepulto, cum Achilles circa mœnia Troianorum uagaretur, ac diceret ſe ſolum Troiam expugnaſſe: Apollo iratus, Alexandrum Parin ſe ſimulans, talum, quẽ mortalem habuiſſe dicitur, ſagitta percuſsit, & occidit. Achille occiſo, ac ſepulturæ tradito, Aiax Telamonius, quòd frater patruelis eius fuit, poſtulauit à Danais, ut arma ſibi Achillis darent: quæ ira Mineruæ † abiurgata ſunt ab Agamemnone & Menelao, & Vlyſsi data. *abiudicata.* Aiax furia accepta, per inſaniam pecora ſua & ſeipſum uulneratum occidit, eo gladio quem ab Hectore muneri accepit, dum cum eo in acie contendit.

CVIII. *Equus Troianus.*

AChiui cum per decem annos Troiam capere non poſſent, Epeus monitu Mineruæ equum miræ magnitudinis ligneũ fecit, eoq; ſunt collecti, Menelaus, Vlyſſes, Diomedes, Theſſander, Sthenelus, Acamas, Thoas, Machaon, Neoptolemus. Et in equo ſcripſerunt, Danai Mineruæ dono dant: caſtraq;

Tenedum. tranſtulerunt † Tenedo. Id Troiani cum uiderunt, arbitrati ſunt hoſtes abiſſe. C Priamus equum in arcem Mineruæ duci imperauit, feriatiꝙ; magno opere ut eſſent, edixit. Id uates Caſſandra cum uociferaretur, ineſſe hoſtes, fides ei habita non eſt. Quem in arcem cum ſtatuiſſent, & ipſi noctu luſu atq; uino laſſi obdormiſſent, Achiui ex equo, aperto à Sinone, exierunt, & portarum cuſtodes occiderunt, ſociosq; ſigno dato, receperunt, & Troia ſunt potiti.

CIX. *Iliona.*

PRiamo Polydorus filius ex Hecuba cum eſſet natus, Ilionæ filiæ ſuæ dederunt eum educandum, quæ Polymneſtori regi Thracum erat nupta, quem illa pro filio ſuo educauit. Deiphilum aũt quẽ ex Polymneſtore procreauerat, pro ſuo fratre educauit, ut ſi alteri eorum quid foret, parentibus præſtaret. Sed cum Achiui Troia capta, prolem Priami extirpare uellent, Aſtyanacta Hectoris & Andromachæ filium de muro deiecerunt: & ad Polymneſtorẽ legatos miſerunt, qui ei Agamemnonis filiã nomine Electram pollicerentur in coniugiũ, & auri magnã copiam, ſi Polydorum Priami filiũ interfeciſſet. Polymneſtor legatorum dicta non repudiauit, Deiphilumq; filium ſuum imprudens occidit, arbitrans ſe Polydorum filium Priami interfeciſſe. Polydorus autẽ ad oraculum Apollinis de parentibus ſuis ſciſcitatũ eſt profectus. cui reſponſum eſt, patriam incenſam, patrem occiſum, matrem in ſeruitute teneri. Cum inde rediret, & uidit aliter eſſe ac ſibi reſponſum fuit, ſe Polymneſtoris eſſe filium, ab ſorore Ilionea inquiſiuit, quid ita aliter ſortes dixiſſent: cui ſoror, quid ueri eſſet patefecit, & eius conſilio Polymneſtorem luminibus priuauit, atq; interfecit.

CX. *Polyxena.*

DAnai uictores cum ab Ilio claſſem conſcenderent, & uellent in patriã ſuã quiſq; reuerti, & prædam quiſq; ſibi duceret, ex ſepulcro uox Achillis dicitur prædæ partem expoſtulaſſe. Itaq; Danai Polyxenam Priami filiã, quæ uirgo fuit formoſiſsima, propter quã Achilles cum eam peteret, & ad colloquiũ ueniſſet, ab Alexãdro & Deiphobo eſt occiſus, ad ſepulcrũ eius eã immolauerũt.

CXI. *Hecuba.*

VLyſſes Hecubam Ciſſei filiam, uel, ut alij autores dicunt, Dimantis, Priami D uxorem, Hectoris matrem, in ſeruitutem cum duceret, illa in Helleſpontiũ
Cynoſſema. mare ſe præcipitauit, & canis dicitur facta eſſe, unde & † Cyneum eſt appellatũ.

CXII. *Prouocantes inter ſe, qui cum quo dimicarunt.*

MEnelaus cum Alexandro, Alexandrum Venus eripuit: Diomedes cum Aenea, Aeneam ſeruauit Venus. Idem cum Glauco, in hoſpitio cognito diſceſſerunt: idem cum Pandaro & Glauco alio: Pandarus & Glaucus occidun tur. Aiax cum Hectore donificantes diſceſſere: Aiax Hectori donauit balteum, unde eſt tractus: Hector Aiaci gladiũ, unde ſe interfecit. Patroclus cũ Sarpedone, Sarpedon occiditur. Menelaus cum Euphorbo, Euphorbus occiditur, qui poſtea Pythagoras eſt factus, & meminit ſuã animã in corpora tranſiſſe. Achilles cum Aſteropeo, Aſteropeus occiditur. Idem cum Hectore, Hector occidit: idem cum Aenea, Aeneas fugatur: idẽ cum Agenore, Agenorem ſeruauit Apollo: idem cum Pentheſilea Amazone Martis & Otreræ filia, Pentheſilea occiditur. Antilochus cum Memnone, Antilochus occiditur: Achilles cum Memnone, Memnon occiditur: Philoctetes cum Alexandro, Alexander occiditur: Neoptolemus cum Eurypylo, Eurypylus occiditur.

CXIII. *Nobilem quem quis occidit.*

AChillem Apollo Alexandri figura. Hector Proteſilaum, idem Antilochũ: Agenor Helenorem, idem Chlonium: Deiphobus Aſcalaphum, idẽ Antonoum: Aiax Hippodamum, idem Chlonium: Agamemnon Hippodamantem, idem Glaucum: Aiax Locrus Carcanum, idem Gauium: Diomedes Dolonem, idem Rheſum: Eurypylus Nireum, idem Machaonem: Sarpedon Tlepolemum, idem Antippum: Achilles Troilum: Menelaus Deiphobum: Achil les Aſtynomum, idem Pylachantum, * Neoptolemus Priamum.

A

CXIIII. *Achiui qui quot occiderunt.*

ACHilles numero 72. Antilochus numero 2. Proteſilaus numer. 4. Peneleus num. 2. Eurypylus numero 1. Aiax Oilei num. 14. Thoas num. 2. Linus numero 20. Thraſymedes num. 2. Agamemnon num. 16. Diomedes num. 18. Menelaus 8. Philoctera num. 3. Meriones num. 7. Vlyſſes num. 12. Idomeneus num. 13. Leonteus num. 5. Aiax Telamonius num. 28. Patroclus num. 54. Polypœtes num. 1. Teucer numero 30. Neoptolemus 6. fit numerus 362.

CXV. *Troiani qui quot occiderunt.*

HEctor numero 31. Alexander num. 3. Sarpedon num. 2. Panthous num. 4. Gargaſus num. 2. Glaucus numero 4. Polydamas num. 3. Aeneas numero 28. Deiphobus num. 4. Clytus num. 3. Athamas numero 1. Agenor numero 2. fit numerus 88.

CXVI. *Nauplius.*

ILio capto, & diuiſa præda, Danai cum domum redirent, ira deorum quòd fana ſpoliauerant, & quòd Caſſandram Aiax Locrus à ſigno Palladio abripuerat, rempeſtate & flatibus aduerſis ad ſaxa Capharea naufragium fecerunt, in qua tempeſtate Aiax Locrus fulmine eſt à Minerua ictus, quem fluctus ad ſaxa illiſerunt, unde Aiacis petræ ſunt dictæ. cæteri noctu cum fidem deorum implorarent, Nauplius audiuit, ſenſitq; tempus ueniſſe ad perſequendas filij ſui Palamedis iniurias. Itaq; tanquam auxilium eis afferret, facem ardentem eo loco extulit, quo ſaxa acuta & locus periculoſiſsimus erat. Illi credentes humanitatis cauſa id factum, naues eò duxerunt. quo facto, plurimæ eorum confractæ ſunt, militesq; plurimi cum ducibus tempeſtate occiſi ſunt, membraq; eorũ cum uiſceribus ad ſaxa illiſa ſunt: ſi qui autem potuerunt ad terrã natare, à Nauplio interficiebantur. At Vlyſſem uentus detulit ad † Marathonem, Menelaum in Aegyptum, Agamemnon cum Caſſandra in patriam peruenit. † Iſmarum alij.

CXVII. *Clytæmneſtra.*

B CLytæmneſtra Tyndarei filia, Agamemnonis uxor, cum audiſſet ab Oeace, Palamedis fratre, Caſſandram ſibi pellicem adduci, quod emẽtitus eſt, ut fratris iniurias exequeretur: tunc Clytæmneſtra cum Aegiſtho filio Thyeſtis cepit conſilium, ut Agamemnonẽ & Caſſandram interficeret, quem ſacrificantem ſecuri cum Caſſandra interfecerunt. At Electra Agamemnonis filia, Oreſtem fratrem infantem ſuſtulit, quem demandauit in Phocide Strophio, cui fuit Aſtyochea Agamemnonis ſoror nupta.

CXVIII. *Proteus.*

IN Aegypto Proteus ſenex marinus diuinus dicitur fuiſſe, qui in omnes ſe figuras conuertere ſolitus erat. Quem Menelaus Idotheæ filiæ eius monitu, catena alligauit, ut ſibi diceret quando domum repetitionem haberet: quem Proteus edocuit iram deorum eſſe, quòd Troia eſſet deuicta, ideoq; id fieri debere, quod Hecatomben Græcè dicitur, cum centum armenta occiduntur. Itaq; Menelaus Hecatomben fecit. tunc demum poſt octauum annum, quàm ab Ilio deceſſerat, cum Helena in patriam redit.

CXIX. *Oreſtes.*

ORestes Agamẽnonis & Clytæmneſtræ filius, poſtquã in puberẽ ætatem uenit, ſtudebat patris ſui mortẽ exequi. itaq; conſilium capit cum Pylade, & Mycenas uenit ad matrẽ Clytęmneſtram, dicitq; ſe Aeolium hoſpitem eſſe, nunciatq; Oreſtẽ eſſe mortuum, quem Aegiſthus populo necandum demandauerat. Nec multo pòſt Pylades Strophij filius ad Clytæmneſtram uenit, urnãq; ſecum affert, dicitq; oſſa Oreſtis condita eſſe. quos Aegiſthus lætabundus hoſpitio recepit. qui occaſione capta, Oreſtes cũ Pylade, noctu Clytæmneſtram matrem & Aegiſthum interficiunt. quem Tyndareus cum accuſaret, Oreſti, à Mycenenſibus fuga data eſt propter patrẽ, quẽ poſtea furiæ matris exagitarũt.

CXX. *Iphigenia Taurica.*

OReſtem furiæ cum exagitarent, Delphos ſciſcitatum eſt profectus, quis tandem modus eſſet ærumnarum: reſponſum eſt, ut in terram Taurinam

Digitized by Google

ad regem Thoantem, patrem Hypſipyles iret, indeq; de templo Dianæ ſignum Argos afferret: tunc finem fore malorum. Sorte audita, cum Pylade Strophij filio ſodale ſuo nauē conſcendit, celeriterq; ad Tauricos fines deuenerunt. Quorum fuit inſtitutum, ut qui intra fines eorum hoſpes ueniſſet, templo Dianæ immolaretur. ubi Oreſtes & Pylades cum in ſpelunca ſe tutarentur, & occaſionem captarent, à paſtoribus deprehenſi, ad regem Thoantem ſunt deducti. Quos Thoas ſuo more iunctos in tēplum Dianæ, ut immolarētur duci iuſsit, ubi Iphigenia Oreſtis ſoror fuit ſacerdos: eosq; ex ſignis atq; argumētis qui eſſent, quid ueniſſent, poſtquam reſciſt, abiectis miniſterijs, ipſa cœpit ſignum Dianæ auellere. Quo rex cum interueniſſet & rogitaret, cur id faceret: illa ementita eſt, dicitq; eos ſceleratos ſignum contaminaſſe: quòd impij & ſcelerati homines in templum eſſent adducti, ſignum expiandum ad mare ferre oportere, & iubere eum interdicere ciuibus, ne quis eorum extra urbem exiret. Rex ſacerdoti dicto audiens fuit. Occaſionem Iphigenia nacta, ſigno ſublato, cum fratre Oreſte & Pylade in nauem aſcendit, uentoq; ſecundo ad inſulam † Zminten ad Chryſen ſacerdotem Apollinis delati ſunt. C

Smynthe.

CXXI. *Chryſes.*

AGamemnon cum ad Troiam iret, & Achilles in Mœſiam uenit, & Chryſeidam Apollinis ſacerdotis filiam adduxit, eamq; Agamemnoni dedit in coniugium. Quod cum Chryſes ad Agamemnonem deprecandum ueniſſet, ut ſibi filiam redderet, non impetrauit. ob id Apollo exercitum eius partim fame * prope totum conſumpſit. Itaq; Agamemnon Chryſeida grauidam ſacerdoti remiſit. Quæ cum diceret ſe ab eo intactam eſſe, ſuo tempore peperit Chryſen iuniorem, & dixit ſe ab Apolline concepiſſe. Poſtea Chryſes Thoanti eos cum reddere uellet, Chryſes audijt ſenior, Agamemnonis Iphigeniam & Oreſtem filios eſſe, qui Chryſi filio ſuo quid ueri eſſet patefecit, eos fratres eſſe, & Chryſen Agamemnonis filium eſſe. Tum Chryſes re cognita cum Oreſte fratre Thoantem interfecit, & inde Mycenas cum ſigno Dianæ incolumes peruenerunt.

Videtur deeſſe, partim peſte.

CXXII. *Aletes.* D

AD Electram Agamemnonis & Clytæmneſtræ filiā, ſororem Oreſtis, nuncius falſus uenit, fratrem cum Pylade in Tauricis Dianæ eſſe immolatos. Id Aletes Aegiſthi filius cum reſciſſet, ex Atridarum genere neminem ſupereſſe, regnum Mycenis obtinere cœpit. At Electra de fratris nece Delphos ſciſcitatum eſt profecta. Quò cum ueniſſet, eodem die Iphigenia cum Oreſte uenit eò. idem nuncius qui de Oreſte dixerat, dixit Iphigeniam fratris interfectricem eſſe. Electra ubi audiuit id, truncum ardentem ex ara ſuſtulit, uoluitq; inſcia ſorori Iphigeniæ oculos eruere, niſi Oreſtes interueniſſet. cognitione itaq; facta, Mycenas uenerunt. & Aleten Aegiſthi filium Oreſtes interfecit, & Erigonam ex Clytæmneſtra & Aegiſtho natam uoluit interficere: ſed Diana eam rapuit, & in terram Atticam ſacerdotem fecit. Oreſtes autē Neoptolemo interfecto, Hermionem Menelai & Helenæ filiam adductam coniugem duxit. Pylades autem Electram Agamemnonis & Clytæmneſtræ filiam duxit.

CXXIII. *Neoptolemus.*

NEoptolemus Achillis & Deidamiæ filius, ex Andromacha Eetionis filia, captiua, procreauit Amphialum. Sed poſtquam audiuit Hermionē ſponſam ſuam Oreſti eſſe datam in coniugium, Lacedæmonem uenit, & à Menelao ſponſam ſuam petit. Cui ille fidem ſuam infirmare noluit, Hermionenq; ab Oreſte adduxit, & Neoptolemo dedit. Oreſtes iniuria accepta, Neoptolemum Delphis ſacrificantem occidit, & Hermionem recuperauit, cuius oſſa per fines Ambraciæ ſparſa ſunt, quæ eſt in Epiri regionibus.

CXXIIII. *Reges Achiuorum.*

PHoroneus Inachi filius. Argus Iouis filius, Peranthus Argi filius, Triops Peranthi filius, Pelaſgus Agenoris filius, Danaus Beli filius, Tantalus Iouis filius, Pelops Tantali filius, Atreus Pelopis filius, Temenus Ariſtomachi filius, Thyeſtes Pelopis, Agamemnon Atrei, Aegiſthus Thyeſtis, Oreſtes Agamem-

A Agamemnonis, Clytus Temenei filius, Aletes Aegiſthi, Tiſamenus Oreſtis, A-
lexander Euryſthei.

CXXV. Odyſſea.

VLyxes cum ab Ilio in patriam Ithacam rediret, tempeſtate ad Ciconas eſt
delatus, quorum oppidum Iſmarum expugnauit, prædamq; ſocijs diſtri-
buit. Inde ad Lotophagos, homines minime malos, qui Loton ex folijs flore
procreatum edebant, idq; ciuibus tantam ſuauitatem præſtabat, ut qui guſta-
bant, obliuionem caperent domi reditionis. Ad eos ſocij duo miſsi ab Vlyſſe,
cum guſtarent herbas ab eis datas, ad naues obliti ſunt reuerti, quos uinctos i-
pſe reduxit. Inde ad Cyclopem Polyphemum, Neptuni filium. huic reſponſum
erat ab augure Telemo Eurymi filio, ut caueret, ne ab Vlyſſe excæcaretur. Hic
media fronte unum oculum habebat, & carnem humanã epulabatur. Qui poſt-
quam pecus in ſpeluncam redegerat, molem ſaxeam ingentem ad ianuam op-
ponebat. Qui Vlyſſem cum ſocijs incluſit, ſociosq; eis conſumere cœpit. Vlyſ-
ſes cum uideret eius immanitati atq; feritati reſiſtere ſe non poſſe, uino quod à
† Marathone acceperat, eum inebriauit, ſeq; Vtim uocari dixit. Itaq; cum ocu- *Marone.*
lum eius trunco ardenti exureret, ille clamore ſuo cæteros Cyclopas conuoca-
uit, eiusq; ſpelunca præcluſa dixit, Vtis me excæcat. Illi credentes eum deriden
di gratia dicere, neglexerunt. At Vlyſſes ſocios ſuos ad pecora alligauit, & ipſe
ſe ad arietem, & ita exierunt ad Aeolum Hellenis filium, cui ab Ioue uentorum
poteſtas fuit tradita. is Vlyſſem hoſpitio libere accepit, folleſq; uentorum ei ple
nos muneri dedit: ſocij uerò aurum argentũq; credentes, cum accepiſſent, & ſe-
cum partiri uellent, folles clãm ſoluerunt, uentiq; euolauerũt. Rurſum ad Aeo-
lum eſt delatus, à quo eiectus eſt, quòd uidebatur Vlyſſes numen deorum infe-
ſtum habere. Ad Læſtrygonas, quorũ rex fuit Antiphates * deuorauit, nauesq; *Videtur aliquid deeſſe.*
eius undecim confregit, excepta naue* qua ſocijs eius conſumptis, euaſit in in-
B ſulam Aenariam ad Circen Solis filiam, quæ potione data homines in feras be-
ſtias commutabat. ad quam Eurylochum cum uigintiduobus ſocijs miſit, quos
illa ab humana ſpecie immutauit. Eurylochus timens, qui non intrauerat, inde
fugit, & Vlyſsi nunciauit, qui ſolus ad eam ſe contulit: ſed in itinere Mercurius
ei remedium dedit, monſtrauitq; quomodo Circen deciperet. Qui poſtquã ad
Circen uenit, & poculum ab ea accepit, remedium Mercurij monitu coniecit,
* enſemq; ſtrinxit, minatus niſi ſocios ſibi reſtitueret, ſe eam interfecturũ. Tunc
Circe intellexit, non ſine diuina uoluntate deorum id eſſe factum: itaq; fide da-
ta ſe nihil tale commiſſuram, ſocios eius ad priſtinam formam reſtituit, ipſa cum
eodem concubuit, ex quo filios duos procreauit, † Nauſiphoum & Telegonũ. *Nauſiboum.*
Inde proficiſcitur ad lacum Auernum, ad inferos deſcendit, ibiq; inuenit Elpe-
norem ſocium ſuum, quem ad Circen reliquerat, interrogauitq; eum quomo-
do eò perueniſſet, cui Elpenor reſpondit, ſe ebrium per ſcalam cecidiſſe, & cer-
uices fregiſſe: & deprecatus eſt eum, cum ad ſuperos rediſſet, ſepulturę traderet,
& ſibi in tumulo gubernaculum poneret. Ibi & cum matre Anticlia eſt locutus
de fine errationis ſuæ. Deinde ad ſuperos reuerſus, Elpenorem ſepeliuit, & gu-
bernaculum, ita ut rogauerat, in tumulo ei fixit. Tum ad Sirenas Melpomenes
muſæ & Acheloi filias uenit, quæ partem ſuperiorem muliebrem habebant, in-
feriorem aũt gallinaceam. Harum fatũ fuit tandiu uiuere, quãdiu earum cantũ
mortalis audiẽs, nemo præteruectus eſſet. Vlyſſes monitus à Circe Solis filia, ſo
cijs cera aures obturauit, ſeq; ad arborem malum conſtringi iuſsit, & ſic præter-
uectus eſt. Inde ad Scyllam Typhonis filiam uenit, quæ ſuperiorem corporis
partem muliebrem, inferiorem ab inguine piſcis, & ſex canes ex ſe natos habe- *Videntur hic cor-*
bat: eaq; ſex ſocios Vlyxis, naue abreptos, conſumpſit. In inſulam Siciliam ad *rupta quædam,*
Solis pecus ſacrum uenerat, quod ſocij eius cum coquerẽt in aheno, mugiebat: *quædam etiam*
monitus id ne attingeret, ab Tireſia, & à Circe monitus Vlyſſes: itaq; multos ſo *tranſpoſita eſſe,*
cios ob eã cauſam ibi amiſit. Ad Charybdimq; perlatus † ter die obſorbebat, terq; *noluimus tamen*
eructabant: eò monitu Tireſiæ præteruectus eſt. ſed irã Solis, ꝙ pecus eius e- *quicquam à ue-*
rat uiolatum, cum in inſulam eius ueniſſet, & monitu Tireſiæ uetuerit uiolari, *tuſto exemplari recedere.*

cum Vlyſſes cõdormiret, ſocij inuolarũt pecus: itaq; cum coquerẽt, carnes ex a- C
heno dabãt balatus, ob id Iouis nauẽ eius fulmine incendit. Ex his locis errans
† a naufragio facto, ſocijs amiſsis enatauit in inſulã † Aeæam. ubi Calypſo Atlantis
filia nympha, quæ ſpecie Vlyſsis capta, anno toto cũ retinuit, neq; à ſe dimittere
uoluit, donec Mercurius Iouis iuſſu denunciauit Nymphæ, ut eum dimitteret.
Et ibi facta rate Calypſo omnibus rebus ornatũ eum dimiſit, eamq; ratim Neptu
nus fluctibus diſiecit, quòd Cyclopẽ filiũ eius lumine priuauerat. ibi cum flucti-
bus iactaretur, Leucothoe, quã nos matrẽ Matutã dicimus, quæ in mari exigit
æuum, baltheũ ei dedit, quo ſibi pectus ſuum uinciret, ne peſſum abiret. quod
cum feciſſet, enatauit. Inde in inſulam Phæacum uenit, nudusq; ex arborũ folijs
ſe obruit, quã Nauſicaa Alcinoi regis filia, ueſtem ad flumen lauandum tulit. ille
erepſit è folijs, & ab ea petit ut ſibi opẽ ferret. illa miſericordia mota, pallio eum
operuit, & ad patrem ſuum eum adduxit. Alcinous hoſpitio liberaliter acceptũ,
doniſq; decoratũ, in patriam Ithacam dimiſit. ira Mercurij iterũ naufragium fe-
cit. poſt uiceſimũ annum, ſocijs amiſsis, ſolus in patriã redit. & cum ab homini-
bus ignoraretur, domũq; ſuam attigiſſet, procos qui Penelopen in coniugium
petebant, obſidentes uidit regiam, ſeq; hoſpitem ſimulauit: & Euryclia nutrix
ipſius, dum pedes ei lauat, ex cicatrice Vlyſſem eſſe cognouit. poſtea procos
Minerua adiutrice, cum Telemacho filio & duobus ſeruis interfecit ſagittis.

Hæc in ueteri exemplari in margine annotata erant.

*Deionem genuit Cephalũ, Cephalus Arcbium, Arcbius Laertẽ, Laertes Vlyſſem, Vlyſſes ex Circe Telegonum, ex Pe
nelope Telemachũ. Telegonus ex Penelope Vlyſsis coniuge Italũ, qui Italiã ex ſuo nomine appellauit. è Telemacho La-
tinus, qui Latinã linguã ex ſuo nomine cognominauit. Homerus pro Arcbio Laertis patre, Arceſiũ habet. Ouid. tamen
non Cephali, ſed Iouis filium Arceſium facit.* † *a Homerus hanc inſulam Ogygiã uocat, & erant quoq; in uetuſto
exemplari quædam eraſa, & pro ijs Aeæam ab indocto aliquo superinductum.*

CXXVI. *Vlyſsis cognitio.*

VLyſſes ab Alcinoo rege Nauſicæ patre cũ eſſet munerib. dimiſſus, naufra-
gio facto nudus Ithacam peruenit, ad quandam caſam ſuã, ubi erat nomi-
ne Eumæus ſybotes, hoc eſt ſubulcus pecoris. quẽ canis cum agnoſceret, & ei D
blandiretur, Eumæus eum nõ recognoſcebat: quoniã Minerua eum, & habitũ
eius cõmutauerat. Eumęus eum rogauit, unde eſſet. & ille ait, ſe naufragio huc
perueniſſe. quẽ cũ paſtor interrogaret, an Vlyſſem uidiſſet: dixit ſe comitẽ eius
eſſe, & ſigna & argumenta cœpit dicere. quẽ mox Eumæus caſa recepit, cibo po
tuq; animauit. quo cũ ueniſſent famuli, miſsi ſolito more pecora petitũ, et ille in-
terrogaſſet Eumæum qui eſſent: ait, poſt Vlyſsis profectionẽ, cum iam tẽpus in-
tercederet, proci Penelopẽ in coniugiũ petentes uenerunt. quos illa cõditio-
ne ita differt, Cum telam detexuero, nubam. quam interdiu detexebat, & ſic
eos differebat, nunc autem illi cum ancillis Vlyſsis diſcumbunt, & pecora eius
conſumunt. Tunc Minerua effigiem ſuã ei reſtituit. Subitò ſybotes ut uidit V-
lyſſem eſſe, tenens amplectensq; lachrymari cœpit præ gaudio, & admirari quid
eſſet illud quòd eum immutauerat. Cui Vlyſſes ait, Craſtino die perduc me in
regiã ad Penelopem. Quem cũ duceret, Minerua ei iterũ faciem mendici tranſ-
μνηστῆρας formauit. Quẽ cum Eumæus ad † mneſteras perduxiſſet, & cum ancillis diſcum
berent, ait ad illos: Habetis ecce alterũ mendicũ, qui cum Iro uos delectet. Tunc
Antinous † Melanthius unus ex mneſteribus ait: Imò inter ſe luctẽtur, & uictor accipiet uẽ
triculũ farſum & harundinẽ, unde uictum ei ciat: qui cum luctati eſſent, & Vlyſ-
in terram ſes † iterũ apploſiſſet, atq; eum eieciſſet, Eumæus in mẽdici perſona Vlyſſem ad
Eurycliã nutricẽ perduxit, dicitq; eum ſociũ Vlyſsis fuiſſe,* cui cũ uellet,* Vlyſ-
ſes ei os cõpreſsit, atq; Penelopẽ & eam pręmonuit, ut arcũ & ſagittas eius daret
procis, ut qui ex ijs eum intendiſſet, eam uxorẽ duceret. quæ cum fecit * inter ſe
poſſet certarent, & nemo † poſt intendere. Eumæus ait deridendi gratia, demus * non
pateretur Melanthius qui erat * Eumæus arcũ ſeni tradidit. Ille omnes procos
confixit, excepto Melanthio ſeruo. is clam procis deprehenſus eſt, cui nares &
domo ſua brachia & reliquas partes membrorũ minutatim ſecuit, atq; † domum ſuam cum
coniuge potitus eſt. ancillas aũt ſuas iuſsit corpora eorum ad mare deferre, in
quas rogatu Penelopes poſt cædem procorum Vlyſſes animaduertit.

CXXVII. Te-

A

CXXVII. *Telegonus.*

TElegonus Vlyſsis & Circes filius, miſſus à matre ut genitorem quæreret, tẽpeſtate in Ithacam eſt delatus: ibiq; fame coactus, agros depopulari cœpit. Cum quo Vlyſſes & Telemachus ignari arma contulerunt. Vlyſſes à Telegono filio eſt interfectus: quod ei reſponſum fuerat, ut à filio caueret mortẽ. Quem poſtquam cognouit qui eſſet, iuſſu Mineruæ, cum Telemacho & Penelope in patriam redierunt, in inſulam † Aeatam ad Circen Vlyſſem mortuum deportauerunt, ibiq; ſepulturæ tradiderunt. eiuſdẽ Mineruæ monitu Telegonus Penelopem, Telemachus Circen duxerũt uxores. Circe & Telemacho natus eſt Latinus, qui ex ſuo nomine Latinæ linguæ nomen impoſuit. ex Penelope & Telegono natus eſt Italus, qui Italiam ex ſuo nomine denominauit.

Aeaeam

CXXVIII. *Augures.*

AMycus Elati filius, Mopſus Ampyci filius, Amphiaraus Oeclei uel Apollinis filius, Tireſias Eurymi filius, Manto Tireſiæ filia, Polyidus Cœrani filius, Helenus Priami filius, Caſſandra Priami filia, Calchas Theſtoris filius, Theoclimenus † Theſtoris filius, † Telemus Protei filius, Telemus Eurymi filius, Sibylla Samia, alij Cymeam dixerunt.

Polyphidæ, ut apud Homer. Odyſſ. o. Theonoe Protei filia, legendum puto, ex Helena Euripidis.

CXXIX. *Oeneus.*

LIber cum ad Oeneum Parthaonis filiũ in hoſpitiũ ueniſſet, Althæã Theſtij filiã, uxorẽ Oenei adamauit. quod Oeneus ut ſenſit, uoluntate ſua ex urbe exceſsit, ſimulatq; ſe ſacra facere. at Liber cum Althæa cõcubuit, ex qua nata eſt Deianira. Oeneo aũt ob hoſpitiũ liberale muneri uitẽ dedit, monſtrauitq; quomodo ſereret: fructũq; eius ex nomine hoſpitis Oenon ut uocaretur, inſtituit.

Fabulæ quæ hinc ad Marſyã uſq;, hoc eſt, ad cap. 65. ſequuntur, capit. ſuis et numero inſcriptæ non erant in ueteri exemplo, quæ nos tamen ad indicem reſtituimus.

CXXX. *Icarius & Erigone.*

CVm Liber pater ad homines eſſet profectus, ut ſuorum fructuũ ſuauitatem atq; iucunditatem oſtenderet, ad Icarium & Erigonã in hoſpitiũ liberale deuenit. ijs utrem plenum uini muneri dedit, iuſsitq;, ut in reliquas terras propagarent. Icarius plauſtro onerato cum Erigone filia & cane Mera in terrã
B Atticam ad paſtores deuenit, & genus ſuauitatis oſtendit. Paſtores cum immoderatius biberent, ebrij facti, conciderunt: qui arbitrãtes Icarium ſibi malũ medicamentũ dediſſe, fuſtibus eum interfecerunt. Icariũ aũt occiſum canis ululans Mera, Erigonæ mõſtrauit, ubi pater inſepultus iacéret. quò cum ueniſſet, ſuper corpus parentis in arbore ſuſpẽdio ſe necauit. ob quod factum Liber pater iratus, Athenienſium filias ſimili pœna afflixit. De ea re ab Apolline reſponſum petierunt: quibus reſponſum eſt, quòd Icarij & Erigones mortem neglexiſſent. Quo reſponſo, de paſtoribus ſupplicium ſumpſerunt, & Erigonæ diem feſtum oſcillationis, peſtilentiæ cauſa inſtituerunt, & ut per uindemiam de frugibus Icario & Erigonæ primùm † deliberarent, qui deorũ uoluntate in aſtrorum numerum ſunt relati. Erigone ſignum uirginis, quam nos iuſtitiam appellamus: Icarius arcturus in ſideribus eſt dictus. Canis autem, Mera canicula.

delibarent

CXXXI. *Niſus.*

LIber cum in Indiam exercitum duceret, Niſo nutricio ſuo dum ipſe inde rediret, regni Thebani poteſtatẽ tradidit: ſed poſteaquã inde reuerſus eſt Liber, Niſus regno cedere noluit. Liber cũ nutricio contendere noluit, paſſusq; eſt eũ regnũ obtinere, dum occaſio ſibi regni recuperandi daretur. Itaq; poſt annum tertiũ cũ eo redir in gratiam, ſimulatq; in regno ſe ſacra facere uelle, quæ Trieterica dicuntur, quoniam poſt tertium annum faciebat, militeſq; muliebri ornatu pro Bacchis introduxit, & Niſum cepit, regnũq; ſuum recuperauit.

CXXXII. *Lycurgus.*

LYcurgus Driantis filius, Liberum de regno fugauit: quẽ cum negaret deũ eſſe, uinumq; bibiſſet, & ebrius matrem ſuam uiolare uoluiſſet, tunc uites excidere eſt conatus, quòd diceret illud malum medicamentũ eſſe, quod mentes immutaret. qui inſania ab Libero obiecta, uxorem ſuam & filium interfecit, ipſumq; Lycurgũ Liber pantheris obiecit in Rhodope, qui mons eſt Thraciæ, cuius imperium habuit. Hic traditur unum pedem ſibi pro uitibus excidiſſe.

Digitized by Google

CXXXIII. *Hammon.* C

Liber in India cum aquam quæreret, nec inueniſſet, ſubitò ex harena aries dicitur exiſſe, quo duce Liber, cum aquam inueniſſet, petit ab Ioue ut eũ in aſtrorum numerum referret, qui adhuc hodie æquinoctialis aries dicitur. In eo aũt loco ubi aquã inuenerat, templũ conſtituit, quod Iouis Hammonis dicitur.

CXXXIIII. *Tyrrheni.*

Tyrrheni qui poſtea Tuſci ſunt dicti, cum piraticam facerẽt, Liber pater impubis in nauem eorum conſcendit, & rogat eos, ut ſe Naxum deferrẽt. qui cum eum ſuſtuliſſent, atq; uellent ob formam conſtuprare, Acetus gubernator eos inhibuit, qui iniuriam ab eis paſſus eſt. Liber ut uidit in propoſito eos permanere, remos in thyrſos commutauit, uela in pampinos, rudẽtes in hederam. deinde leones atq; pantheræ proſiluerunt: qui, ut uiderunt, timentes in mare ſe præcipitauerunt, † quod & in mari in aliud monſtrum transfigurauit. nam quiſquis ſe præcipitauerat, in delphini effigiem transfiguratus eſt: unde delphini Tyrrheni ſunt appellati, & mare Tyrrhenum eſt dictum. numero autem fuerũt duodecim, his nominibus: † Ethalides, Medon, Lyeabas, Libys, Opheltes, † Melas, Alcimedon, Epopeus, Dictys, Simon, Acœtes. Hic gubernator fuit, quem ob clementiam Liber ſeruauit, † & Proteus.

Ethalion. Melanthus. ſic Ouid. lib. iij.

† *Hic in ueteri exemplari omiſſus erat, quemadmodum apud Ouid. contrà Simonis nulla mentio fit.*

CXXXV. *Laocoon.*

Alij Capin Anchiſæ patrem faciunt.

Laocoon Acœtis filius † Anchiſæ frater, Apollinis ſacerdos, contra uoluntatem Apollinis, cum uxorem duxiſſet, atq; liberos procreaſſet, ſorte ductus ut ſacrum faceret Neptuno ad litus: Apollo occaſione data, à Tenedo per fluctus maris dracones miſit duos, qui filios eius Antiphantem & Thymbræũ necarent. quibus Laocoon cum auxilium ferre uellet, ipſum quoq; nexum necauerunt. Quod Phryges idcirco factum putarunt, quòd Laocoon haſtam in equum Troianum miſerit. D

CXXXVI. *Polyidus.*

Glaucus Minois & Paſiphaæ filius, dũ ludit pila, cecidit in doliũ melle plenum, quem cum parentes quærerent, Apollinem ſciſcitati ſunt de puero. Quibus Apollo reſpondit: Monſtrum uobis natum eſt, quod ſi quis ſoluerit, puerum uobis reſtituit. Minos ſorte audita cœpit monſtrum à ſuis quærere. cui dixerunt natum eſſe uitulum, qui ter in die colorem mutaret per quaternas horas, primùm album, ſecundò rubeum, deinde nigrum. Minos autem ad monſtrum ſoluendum augures conuocauit. qui cum non inuenirentur, Polyidus Cœrani filius * Bizantii monſtrum demonſtrauit, eum arbori moro ſimilem eſſe. nam primùm album eſt, deinde rubrum, cum permaturauit nigrum: tunc Minos ait ei, Ex Apollinis reſponſo filium mihi oportet reſtituas. quod Polyidus dum auguratur, uidit noctuam ſuper cellam uinariam ſedentem, atq; apes fugantem. augurio accepto, puerum exanimem de dolio eduxit. Cui Minos ait, Corpore inuento, nunc ſpiritum reſtitue. quod Polyidus cum negaret poſſe fieri, Minos iubet eum cum puero in monumento includi, & gladiũ poni. qui cum incluſi eſſent, draco repentè ad corpus pueri proceſsit. † quod Polyidus æſtimãs eum uelle conſumere, gladio repentè percuſsit, & occidit. altera ſerpens parem quærens, uidit eam interfectam, & progreſſa herbam attulit, atq; eius tactu ſerpenti ſpiritũ reſtituit. Idemq; Polyidus fecit. qui cum intus uociferarentur quidam, præteriens Minoi nunciauit, qui monumentũ iuſsit aperiri, & filium incolumem recuperauit, Polyidum cum multis muneribus in patriam remiſit.

Quod pro quare, ut ſuprà quoque.

CXXXVII. *Merope.*

Credo eundem eſſe qui à Pauſ. Deiphontes dicitur. unde latius infrà in Pẽtheo.

Polyphontes Meſſeniæ rex, Creſphontem Ariſtomachi filium cum interfeciſſet, eius imperium & Meropem uxorem poſſedit.

CXXXVIII. *Philyra, quæ in tiliam uerſa eſt.*

Saturnus Iouem cum quæreret per terras, in Thracia cum Philyra Oceani filia, in equum conuerſus concubuit, quæ ex eo peperit Chironem centaurum, qui artem medicam primus inueniſſe dicitur. Philyra poſtquã inuſitatam

ſpeciem

A ſpeciem ſe peperiſſe uidit, petit ab Ioue, ut ſe in aliquam ſpeciem commutaret: quæ in arborem Philyram, hoc eſt tiliam, commutata eſt.

CXXXIX. *Curetes.*

POſtquam Opis Iouem ex Saturno peperit, petit Iuno ut ſibi eum concederet, quoniam Saturnus Orcum ſub Tartara deiecerat, & Neptunum ſub undas: quòd ſciret, ſi quis ex eo natus eſſet, ſe regno priuaret. Qui cũ Opem rogaret, † ut eſſet quod illa peperiſſet, illa lapidem inuolutum oſtendit, eum Saturnus deuorauit. Quod cum ſenſiſſet, cœpit Iouem quærere per terras. Iuno autẽ Iouem in Cretenſi inſula detulit. Adamantæa pueri nutrix eum in cunis in arbore ſuſpendit, ut neque cœlo, neq; terra, neq; mari inueniretur. & ne pueri uagitus exaudiretur, impuberes conuocauit. eisq; clypeola ænea & haſtas dedit, & iuſsit eos circum arborem euntes crepare, qui græcè Curetes ſunt appellati. alij Corybantes dicuntur, hi autem Lares appellantur.

CXL. *Python.*

PYthon Terræ filius, draco ingens. hic ante Apollinem ex oraculo in monte Parnaſſo reſpõſa dare ſolitus erat. huic ex Latonæ partu interitus erat fato futurus. eo tempore Iouis cum Latona Poli filia concubuit. hoc cum Iuno reſcijt, facit ut Latona ibi pareret, quò Sol non accederet. Python ubi ſenſit Latonam ex Ioue grauidam eſſe, perſequi cœpit, ut eam interficeret. At Latonã Iouis iuſſu uentus Aquilo ſublatã ad Neptunum pertulit. ille eam tutatus eſt: ſed ne reſcinderet Iunonis factum, in inſulam eam Ortygiam detulit, quam inſulam fluctibus coöperuit. Quod cum Python eam nõ inueniſſet, Parnaſſum redit. At Neptunus inſulam Ortygiam in ſuperiorem partem retulit, quæ poſtea inſula Delus eſt appellata. ibi Latona oleam tenens, parit Apollinem & Dianã, quibus Vulcanus ſagittas dedit donũ. poſt diẽ quartũ quàm eſſent nati, Apollo matris pœnas executus eſt. nam Parnaſſum uenit, & Pythonẽ ſagittis interfecit, inde Pythius eſt dictus: oſſaq; eius in cortinam coniecit, & in templo ſuo poſuit, ludosq; funebres ei fecit, qui ludi Pythia dicuntur. B

CXLI. *Sirenes.*

SIrenes Acheloi fluminis & Melpomenes Muſæ filiæ, Proſerpinæ raptu aberrantes ad Apollinis terram uenerunt, ibiq; Cereris uoluntate, quòd Proſerpinæ auxilium non tulerant, uolaticæ ſunt factæ. His reſpõſum erat, tam diu eas uicturas, quamdiu cantantes eas audiens nemo eſſet prætéruectus: quibus fatalis fuit Vlyſſes. aſtutia enim ſua cum præternauigaſſet ſcopulos, in quibus morabantur, præcipitarunt ſe in mare: à quibus locus Sirenides cognominatur, qui eſt inter Siciliam & Italiam.

CXLII. *Pandora.*

PRometheus Iapeti filius, primus homines ex luto finxit. poſtea Vulcanus Iouis iuſſu ex luto mulieris effigiem fecit: cui Minerua animam dedit, cæteriq; dij alius aliud donũ dederũt, ob idq; Pandorã nominarũt. ea data in coniugiũ Epimetheo fratri: inde nata eſt Pyrrha, quæ mortalis dicitũ prima eſſe creata.

CXLIII. *Phoroneus.*

INachus Oceani filius, ex Archia ſorore ſua procreauit Phoroneum, qui primus mortalium dicitur regnaſſe. Homines ante ſecula multa ſine oppidis legibusq; uitã exegerunt, una lingua loquẽtes, ſub Iouis imperio. Sed poſtquam Mercurius ſermones hominũ interptetatus eſt, unde Hermeneutes dicitur eſſe interpres (Mercurius enim græcè Hermes uocatur: idẽ nationes diſtribuit) tũ diſcordia inter mortales eſſe cœpit, quod Ioui placitũ nõ eſt. Itaq; exordiũ regnandi tradidit Phoroneo, ob id beneficium quod Iunonis ſacra primus fecit.

CXLIIII. *Prometheus.*

HOmines antea ab immortalibus ignem petebant, neq; in perpetuum ſeruare ſciebant: quod poſtea Prometheus in ferula detulit in terras, hominibusq; monſtrauit quomodo cinere obrutum ſeruarent. Ob hanc rem Mercurius Iouis iuſſu deligauit eum in monte Caucaſo ad ſaxũ clauis ferreis, & aquilam appoſuit, quæ cor eius exeſſet. quantum die ederat, tantum nocte creſcebat. hanc

bat.hanc

bat. hanc aquilam poſt triginta annos Hercules interfecit, eumq́ liberauit. C

CXLV. *Niobe, ſiue Io.*

EX † Thronio & Cinna nati Apis & Nioba, hanc Iupiter mortalem primã compreſsit, ex ea natus eſt Argus, qui ſuo nomine Argos oppidum cognominauit. ex Argo & Euadne Crinus, Piranthus, & Baſus nati. ex † Pirantho Callirhoe, Argus, Ariſtorides, Triopas hic * ex hoc Euriſabe Anthus, Pelaſgus, Agenor. ex Triope & Oreaſide Xanthus & Inachus, ex Pelaſgo Laris, ex Inacho & Argia Io. Hanc Iupiter dilectam compreſsit, & in uaccæ figuram conuertit, ne Iuno eam cognoſceret. id Iuno cum reſciuit, Argum, cui undiq; oculi refulgebant, cuſtodem ei miſit. hunc Mercurius Iouis iuſſu interfecit. at Iuno formidinem ei miſit, cuius timore exagitata, coegit eam ut ſe in mare præcipitaret, quod mare Ionium eſt appellatum. inde in Scythiam tranſnauit, unde Boſphorus fines ſunt dictæ. inde in Aegyptum, ubi parit Epaphum. Iouis cum ſciret ſuapte propter opera tot eam ærumnas tuliſſe, formam ſuam ei propriam reſtituit, deamq́ Aegyptiorum eſſe fecit, quæ Iſis nuncupatur.

Phoroneo, ſic enim ex Pauſ. colligitur legendũ eſſe, qui Argum φορωνέως θυγάτρι Ἀέον uocat.
Phorbante.
Pauſan. ſic: ἄργου δὲ πάρασ@ γίνονται καὶ φόρβας, φόρβαντος δὲ τριόπας, τριόπα δὲ ἴασος καὶ ἀγήνωρ. ἰὼ μὲν οὖν ἰάσου θυγάτηρ. Vide in Argolic.

CXLVI. *Proſerpina.*

PLuton petit ab Ioue, ut Proſerpinam filiã eius & Ceteris, in coniugium daret. Iouis negauit Cererem paſſuram, ut filia ſua in Tartaro tenebricoſo ſit: ſed iubet eum rapere eam, flores legentem in monte Aetna, qui eſt in Sicilia. in quo Proſerpina dum flores cũ Venere & Diana & Minerua legit, Pluton quadrigis uenit, & eam rapuit. quod poſtea Ceres ab Ioue impetrauit, ut dimidia parte anni apud ſe, dimidia apud Plutonem eſſet.

CXLVII. *Triptolemus.*

CVm Ceres Proſerpinam filiam ſuam quæreret, deuenit ad † Eleuſinum regem, cuius uxor † Cothonea puerum Triptolemum pepererat, ſeq; nutricem lactantem ſimulauit. Hanc regina libens nutricem filio ſuo recepit. Ceres cum uellet alumnum ſuũ immortalẽ reddere, interdiu lacte diuino alebat, clàm in igne obruebat. Itaque prætérquam ſolebant mortales, creſcebat. & ſic fieri D cum mirarentur, parentes eam obſeruauerunt: cum Ceres eum uellet in ignem mittere, pater expauit. Illa irata Eleuſinum exanimauit, at Triptolemo alumno ſuo æternum beneficiũ tribuit. nam fruges propagati*currum draconibus iunctum tradidit, quibus uehens orbem terrarum frugibus obſeuit. Poſtquam domum rediјt † Peleus eum pro benefacto interfici iuſsit. ſed re cognita, iuſſu Ceteris Triptolemo regnum dedit, quod ex patris nomine † Eleuſinum nominauit: fieriq; ſacrum inſtituit, quæ Theſmophoria græce dicuntur.

Eleuſium.
Metanira hæc à Pauſan. dicitur, Triptolemi aũt pater Celeus.
a Eleuſim

Celeus, uel Cephеus, ut Boccatius. Niſi quis malit Lyncum intelligere, de quo Ouidius.

CXLVIII. *Vulcanus.*

VVlcanus cũ reſciјt Venerẽ cum Marte clàm concumbere, & ſe uirtuti eius obſiſtere non poſſe, catenã ex adamante fecit, & circũ lectũ poſuit, ut Martem aſtutia deciperet. Ille cum ad conſtitutũ ueniſſet, cõcidit cum Venere in plagas, adeò ut ſe exoluere nõ poſſet. id Sol cum Vulcano nunciaſſet, ille eos nudos cubãtes uidit, deos omnes conuocauit, * uiderunt ex eo Martẽ, id ni faceret, pudor terruit. Ex eo cõceptu nata eſt Armonia, cui Minerua & Vulcanus ueſtem ſceleribus tinctã muneri dederunt: ob quã rẽ progenies eorum ſcelerata extitit. Soli autem Venus ob indicium ad progeniem eius ſemper fuit inimica.

CXLIX. *Epaphus.*

IVpiter Epaphum, quẽ ex Io procreauerat, Aegypto oppida cõmunire, ibiq; regnare iuſsit. Is oppidum primum Memphim, & alia plura conſtituit: & ex Caſsiopeia uxore procreauit filiam Libyen, à qua terra eſt appellata.

CL. *Titanomachia.*

POſtquã Iuno uidit Epapho ex pellice nato tantã regni poteſtatem eſſe, curat in uenatu, ut Epaphus necet: Titanosq; hortat, Iouẽ ut regno pellant, & Saturno reſtituãt. Hi cũ conarẽtur in cœlum aſcẽdere, eos Iouis cũ Minerua & Apolline & Diana præcipites in Tartarũ deiecit. Atlanti aũt, qui dux eorũ fuit, cœli fornicem ſuper humeros impoſuit, qui adhuc dicitur cœlum ſuſtinere.

CLI. Ex

A C L I. *Ex Typhone & Echidna nati.*

EX Typhone gigante & Echidna Gorgon, canis Cerberus triceps, draco
qui mala Heſperidum trans oceanum ſeruabat, Hydra: quam ad fontẽ Ler
næum Hercules interfecit: Draco qui pellem arietis Colchos ſeruabat: Scylla,
quæ ſuperiorem partem mulieris, inferiorem canis, & canes ſex ex ſe natos ha-
bebat: Sphinx, quę in Bœotia fuit: Chimæra in Lycia, quæ priorem partem leo-
nis figuram, poſteriorem draconis habebat, media ipſa Chimæra. ex Meduſa
Gorgonis filia & Neptuno nati ſunt, Chryſaor, & equus Pegaſus: ex Chryſao-
re & Callithoe, Geryon trimembris. f

C L I I. *Typhon.*

TArtarus ex Tartara procreauit Typhonẽ immani magnitudine, ſpecieq; *al. Terra*
portentoſa, cui centum capita draconũ ex humeris enata erant. hic Iouem
prouocauit, ſi uellet ſecum de regno certare. Iouis fulmine ardenti pectus eius
percuſsir. cui cum flagraret, monrem Aetnam, qui eſt in Sicilia, ſuper eum im-
poſuit: qui ex eo adhuc ardere dicitur.

PHaethon Solis & Clymenes filius, cum clàm patris currum conſcẽdiſſet, et *Hoc caput in in-*
altius à terra eſſet elatus, præ timore decidit in flumen Eridanum. Hunc Iu- *dice non nume-*
piter cũ fulmine percuſsiſſet, omnia ardere cœperũt. Iouis, ut omne genus mor *ratur.*
taliũ cũ cauſa interficeret, ſimulauit id uelle extinguere: amnes undiq; irrigauit,
omneq; genus mortaliũ interijt, præter Pyrrham & Deucalionem. at ſorores
Phaethõtis, quòd equos iniuſſu patris iũxerant, in arbores populos cõmutatæ
(ſunt.

C L I I I. *Deucalion & Pyrrha.*

CAtaclyſmus, quod nos diluuium uel irrigationem dicimus, cum factũ eſt,
omne genus humanum interijt, præter Deucalionem & Pyrrham, qui in mon-
tem Aetnam, qui altiſsimus in Sicilia eſſe dicitur, fugerunt. Hi propter ſolitudi-
nem cum uiuere non poſſent, petierunt ab Ioue, ut aut homines daret, aut eos
pari calamitate afficeret. Tum Iouis iuſsit eos lapides poſt ſe iactare. quos Deu-
calion iactauit, uiros eſſe iuſsit: quos Pyrrha, mulieres. ob eam rem Laos di-
B ctus: Las enim græcè lapis dicitur.

C L I I I I. *Phaeton Heſiodi.*

PHaeton Clymeni Solis filij & Meropes nymphæ filius, quam Oceaniti-
dem accepimus, cum indicio patris auũ Solem cognouiſſet, impetratis cur
ribus malè uſus eſt. nam cum eſſet propius terrã uectus, uicino igni omnia con-
flagrarunt: & fulmine ictus, in flumen Padum cecidit. hic amnis a Græcis Erida
nus dicitur, quem Pherecydes primus uocauit. Indi autem quòd calore uicini
ignis ſanguis in atrum colorem uerſus eſt, nigri ſunt facti. Sorores autem Phae
tontis dum interitum deflent fratris, in arbores ſunt populos uerſæ. Horum la-
chrymæ, ut Heſiodus indicat, in electrum ſunt duratæ: Heliades tamen nomi-
nantur. ſunt autem, Merope, Helie, Aegle, Lampetie, Phœbea, Etherie, Dioxip
pe. Cygnus autem rex Liguriæ, qui fuit Phaeronti propinquus, dum deflet pro
pinquum, in cygnum conuerſus eſt. is quoq; moriens flebile canit.

C L V. *Iouis filij.*

LIber ex Proſerpina, quem Titanes carpſerunt: Hercules ex Alcumena, Li-
ber ex Semele Cadmi & Hermoniæ, Caſtor & Pollux ex Leda Theſtij filia,
Argus ex Nioba Phoronei filia, Epaphus ex Io Inachi filia, Perſeus ex Danae
Acriſij filia, Zethus & Amphion ex Antiopa Nictei filia: Minos, Sarpedon &
Rhadamantus ex Europa Agenoris filia. Helena ex Pyrrhe Pimeti filia, Erhali-
on ex Protogenie Deucalionis filia, Dardanus ex Electra Atlantis filia, Lacedę
mon ex Taygete Atlantis filia, Tantalus ex Plutone Himantis filia, Aeacus ex *Aegippana.*
Aegina Aſopi filia, † Aegippam ex capra Boetis* Arcada ex Caliſto Lycaonis *Aetlius ſic Pau-*
filia. †Erolus ex Protogenia Deucalionis filia. Pirithous ex Dia Oenei filia. *ſan. in Eliacis.*

C L V I. *Solis filij.*

CIrce ex Perſide Oceani filia, Paſiphae ex Clymene Oceani filia, Phaethon,
Lampetie, Aegle, Phœbe.

Videntur deeſſe quædam.

Neptuni

CLVII. *Neptuni filij.* C

BOœtus † & Hellen ex Antiopa Aeoli filia, Agenor & Bellerophon ex Eurynome Nyſi filia, Leuconoe ex Themiſto Hipſei filia, † Rias ex Alcyone Atlãtis filia, Abas ex Arethuſa Herilei filia, Ephoceus * ex Alcyone Atlantis filia: Belus, Actor, Dictys ex Agamede Augei filia: Euadne ex Lena † Leucippi filia, Megareus ex Oenope Epopei filia, Cygnus ex Calyce Hecatonis filia, Erí climenus & Antheus ex Aſtyphile Phœnicis filia, Neleus & Pelias ex Tyro Salmonei filia, Euphemus & Lycus & Nyctæus ex Celæno Ergei filia, Peleus Arprites, * Ancæus, Mœpus ex Chiona Aquilonis filia. Amœmone * item. Cyclops Euphemus, Metus ex Melite Buſiris filia.

Antas, ut eſt apud Pauſan. in Bœot.

a Alij Bœotum & Aeolum uocant, matrem autem Menalippam. b Calchinia habet Pauſan. in Corinth. ſed ex ea non Euadnem, ſed Peratum natum dicit.

CLVIII. *Vulcani filij.*

PHillãnon, Cecrops, Erichthonius, Corynetes, Cerciõ, Philoctus * Pinther.

CLIX. *Martis filij.*

OEnomaus ex † Aſterope, Harmonia ex Venere, Leodoce ex Ce * Lycus, Diomedes, Thrax, Aſcalaphus, Ialmenus, Cycnus, Dryas.

Alij ex Harpinna. Pauſan. Steropen Oenomai coniugẽ uocat.

CLX. *Mercurij filij.*

PRiapus, Echo, Antian, * Eurytus, Cephalus ex Creuſa Erichthei filia, Eureſtus, * Aptale, * Libys ex Libye Palamedis filia.

CLXI. *Apollinis filij.*

DElphus, Aſclepius ex Coronide Phlegyæ filia, Euripides ex Cleobula. Illus ex Vrea Neptuni filia, Argeus ex Eubea Macarei filia, Philammon ex † Leuconoe Luciferi filia, Lycoreus ex nympha, Linus ex Vrania muſa, Ariſteus ex Cyrene Penei filia.

Ouid. Chionem uocat, & Dædalionis fil. a n Luciferi neptẽ Creontiades

CLXII. *Herculis filij.* D

HIllus ex Deianira, Tlepolemus ex Aſtyoche, Leucites Telephus ex Auge Alei filia, Leucippus Theromachus, † Leontiades, Archelous, Ophites, Deucalion, Euhenus, Lidus, & duodecim Theſpiades, quos ex Theſpij regis filiabus procreauit.

CLXIII. *Amazones.*

OCyale, Dioxippe, Iphinome, Xãthe, Hippothoe, † Othrepte, Antioche, Laomache, Glauce, Agaue, Theſeis, Hippolyte, Clymene, Polydora, Pẽtheſilea.

Otrere

Apud Calabrum quoq; in primo duodecim numerantur, ſed diuerſis nominibus.

CLXIIII. *Athenæ.*

INter Neptunum & Mineruam cum eſſet certatio, qui primus oppidũ in terra Attica conderet, Iouem iudicem ſumpſerũt. Minerua quòd primùm in ea terra oleam ſeuit, quæ adhuc dicitur ſtare, ſecundum eam iudicatum eſt. At Neptunus iratus, in eam terrã mare cœpit irrigare uelle. quod Mercurius Iouis iuſſu id ne faceret prohibuit. itaq; Minerua ex ſuo nomine oppidũ Athenas condidit, quod oppidum in terris dicitur primum eſſe conſtitutum.

Orpheus Eurydicẽ nympham amauit, quam ſono citharæ mulcens uxorẽ duxit. Hanc Ariſteus paſtor dum amans ſequitur, illa fugiens in ſerpentẽ incidit, & mortua eſt: poſtq; maritus ad inferos deſcendit, & legem accepit, ne eam cõuerſus aſpiceret. quam conuerſus aſpiciens, iterum perdidit. Myrrha cum patrem ſuum amaret, inebriauit, & ſic cum eo concubuit. Quod pater reſciẽs, utero plenam cœpit euaginato perſequi gladio. illa in arborem myrrham eſt conuerſa: quã pater gladio feriens, Adonis exinde natus eſt, quẽ Venus diligens *

Neq; hæc duo in indice ſignãtur.

Deſunt reliqua.

CLXV. *Marſias.*

MInerua tibias dicitur primã ex oſſe ceruino feciſſe, & ad epulum deorum cantatum ueniſſe. Iuno & Venus cum eam irriderent, quòd & cæſia erat, & buccas inflaret, fœda uiſa, & in cantu irriſa, in Idam ſyluam ad fontem uenit: ibiq; cantans in aqua ſe aſpexit, & uidit ſe meritò irriſam: unde tibias ibi abiecit,

A iecit, & imprecata eſt, ut quiſquis eas ſuſtuliſſet, graui afficeret̃ ſupplicio. quas
Marſyas Oeagri filius paſtor unus ex+turis inuenit, quibus aſsiduè commele- *Satyris, fortaſſe*
tando, ſonum ſuauiorem indies faciebat, adeò ut Apollinẽ ad citharæ cantum *legendum.*
in certamẽ prouocaret: quò ut Apollo uenit, Muſas iudices ſumpſerũt. & cum
iam Marſyas inde uictor diſcederet, Apollo citharam uerſabat, idemq; ſonus
erat: quod Marſya tibijs facere non potuit. itaque Apollo uictum Marſyan ad
arborem religatum Scythæ tradidit, qui eum membratim ſeparauit, reliquum
corpus diſcipulo Olympo ſepulturæ tradidit, è cuius ſanguine flumen Marſy-
an eſt appellatum.

CLXVI. *Erichthonius.*

VVlcanus Ioui cæteriſq; dijs ſoleas aureas ex adamante cum feciſſet, Iuno
cum ſediſſet, ſubitò in aere pendere cœpit. quod cum ad Vulcanũ miſſum
eſſet, ut matrem quã ligauerat ſolueret, iratus quod de cœlo præcipitatus erat,
negat ſe matrem ullam habere. Quem cum Liber Pater ebrium in concilio deo
rum adduxiſſet, pietati negare nõ potuit, tum optionem à Ioue accepit, ſi quid
ab ijs petijſſet impetraret. tunc ergo Neptunus, quòd Mineruæ erat infeſtus, in
ſtigauit Vulcanum, Mineruam petere in coniugium. Quare impetrata, in thala
mum cum ueniſſet, Minerua, monitu Iouis, uirginitatem ſuam armis defendit,
interq; luctandum ex ſemine eius quod in terram decidit, natus eſt puer, qui in
feriorem partem draconis habuit: quem Erichthonium ideo nominarũt, quòd
ἔρις græcè certatio dicitur, χθὼν autem terra dicitur. quem Minerua cum clàm
nutriret, dedit in ciſtula ſeruandum Aglauro Pandroſo & Herſe Cecropis filia-
bus. Hæ cum ciſtulam aperuiſſent, cornix indicauit. illæ à Minerua inſania ob-
iecta, ipſæ ſe in mare præcipitauerunt.

CLXVII. *Liber.*

LIber Iouis & Proſerpinæ filius à Titanis eſt diſtractus, cuius cor contritum
Iouis Semele dedit in potionem. ex eo prægnans cum eſſet facta, Iuno in
Beroen nutricem Semeles ſe cõmutauit, & ait: Alumna, pete à Ioue, ut ſic ad te
B ueniat, quemadmodũ ad Iunonẽ, ut ſcias quæ uoluptas eſt, cũ deo concũbere.
illa aũt inſtigata petit ab Ioue, & fulmine eſt icta. ex cuius utero Liberum exuit,
& Nyſo dedit nutriendũ, unde Dionyſus eſt appellatus, & Bimater eſt dictus.

CLXVIII. *Danaus.*

DAnaus Beli filius ex pluribus coniugibus, quinquaginta filias habuit, to
tidemq; filios. frater Aegyptus, qui Danaũ fratrẽ & filias eius interficere
uoluit, ut regnũ paternũ ſolus obtineret, filijs uxores à fratre popoſcit. Danaus
re cognita, Minerua adiutrice, ex Africa Argos profugit. tunc primùm dicitur
Minerua nauem feciſſe biproram, in qua Danaus profugeret. At Aegyptus ut
reſcijt Danaũ profugiſſe, mittit filios ad perſequendũ fratrẽ: & eis præcepit, ut
aut Danaũ interficerent, aut ad ſe non reuerterentur. Qui poſtq; Argos uene
runt, oppugnare patruũ cœperunt. Danaus ut uidit ſe eis obſiſtere non poſſe,
pollicetur eis filias ſuas uxores, ut pugna abſiſterent. impetratas ſorores patrue
les acceperunt uxores, quæ patris iuſſu uiros ſuos interfecerunt. Sola Hyper-
meſtra Lynceum ſeruauit. ob id cæteræ dicuntur apud inferos in doliũ pertu-
ſum aquam ingerere. Hypermeſtræ & Lynceo fanum factum eſt.

CLXIX. *Amymone.*

AMymone Danai filia, dum ſtudiosè in ſylua uenatur, Satyrum iaculo per-
cuſsit: eam Satyrus uoluit uiolare. Illa Neptuni fidẽ implorauit. quò Ne-
ptunus cum ueniſſet, Satyrum abegit, & ipſe cum ea concubuit. ex quo conce-
ptu naſcitur Nauplius. Id in quo loco factum eſt, Neptunus dicitur fuſcina per-
cuſsiſſe terram, & inde aquam profluxiſſe, qui Lernæus fons dictus eſt, & Amy
monium flumen.

Amymone Danai filia miſſa eſt à patre aquam petitum ad ſacrũ faciendum: *Repetita eſt hæc*
quæ dum quærit, laſsitudine obdormijt: quam Satyrus uiolare uoluit. illa Ne- *fabula. nam in*
ptuni fidem implorauit. quòd cum Neptunus fuſcinam in Satyrum miſiſſet, il- *indice ſemel tan*
la ſe in petram fixit. Satyrũ Neptunus fugauit. qui cum quæreret in ſolitudine à *tum ponitur.*

puella, illa ſe aquatũ miſsã eſſe dixit à patre: quã Neptunus cõpreſsit. Pro q̃ beneficiũ ei tribuit, iuſsitq́ eius fuſcinã de petra educere. q̃ cũ eduxiſſet, & tres ſilani • ſunt ſecuti, qui ex Amymonis nomine Amymonius fons appellatus eſt. ex qua cõpreſsione natus eſt Nauplius. Hic aũt fons Lernęus eſt poſtea appellatus. C

CLXX. *Filiæ Danai quæ quos occiderunt.*

IDea Antimachum, Philomela Panthium, Scylla Proteum, Phicomone Plexippum, Euippe Agenorem, Demoditas Chryſipum, Hyale Perium, Trite Enceladum, Damone Amyntorem, Hyppothoe Obrimum, Myrmidone Mineum, Euridice Canthum, Cleo Aſterium, Arcania Xanthum, Cleopatra Metalcem, Philea Philinam, Hyparete Protheonem, Chryſothemis Aſteriden, Pyrante Athamantem, Armoasbus • Glaucippe Niauium, Demophile Pamphilum, Antódice Clytum, Polyxena Aegyptum, Hecabe Dryantem, Achamantis Echominum, Arſalre Ephialtem, Monuſte Euryſthenem, Amymone Midamum, Helice Euideam, Amoeme Polydectorem, Polybe Iltonomum, Helicta Caſſum, Electra Hyperantum, Eubule Demarchũ, Daplidice Pugnonem, Hero Andromachum, Europome Atlitem, Pyrantis Plexippum, Critomedia Antipaphum, Pyrene Dolichum, Eupheno Hyperbium, Themiſtagora Podaſimum, Palæno Ariſtonon, Itea Antiochum, Erate Eudæmonem, Hypermeſtra Lynceũ ſeruauit: qui, cum Danaus periſſet, primusq́ Abas ei nunciaſſet, Lynceus circumſpiciens in templo quid ei muneri daret, caſu conſpexit clypeum quẽ Danaus conſecrauerat Iunoni, quem in iuuenta geſſerat: refixit, & donauit Abanti, ludosq́ cõſecrauit, qui quinto quôq́ anno agũtur, qui appellantur Aſpis en Argo. è quibus ludis curſoribus corona nõ datur, ſed clypeus. At Danaides poſt patris interitũ, uiros duxerũt Argiuos, è quib. q nati, ſunt appellati.

CLXXI. *Althea.*

CVm Althæa Theſtij filia una nocte cõcubuerunt Oeneus & Mars: ex quibus cum eſſet natus Meleager, ſubitò in regia apparuerũt Parcæ, Clotho, Lacheſis, Atropos. Cui fata ita cecinerunt. Clotho dixit, eum generoſum futurum, Lacheſis fortem. Atropos titionem ardentem aſpexit in foco, & ait: Tam diu hic uiuit, quàm diu hic titio conſumptus non fuerit. Hoc Althęa mater cum audiſſet, exiluit de lecto, atq́ titionem extinxit, & eum in regia media obruit fatalem, ne ab igni obrueretur. D

CLXXII. *Oeneus.*

OEneus Porthaonis filius, Aetoliæ rex, cum omnibus dijs annua ſacra feciſſet, & Dianã præterijſſet: ea irata, aprũ immani magnitudine, qui agrũ Calydonium uaſtaret, miſit. tunc Meleager Oenei filius ſe pollicetur cum delectis Græciæ ducibus ad eum expugnandum iturum.

CLXXIII. *Qui ad aprum Calydonium ierunt.*

Amphiaraus Arceſij. Filij duos tantũ fratres Althææ ... Plexippum ... Toxeũ ... corru... puto Lynceum dici.

Thebæ, Argos, Pleuron.

CAſtor & Pollux Iouis filij, Veruſius • Mercurij, Parthecion * Mercurij Thebis, † Aeſculapius Apollinis, Iaſon Aeſonis, Thebis. Alcon Martis, Thracia. Euphemus Neptuni, Iolaus Iphicli, Lynceus & Idas Apharei, Peleus Aeaci, Telamon Aeaci: Admetus Pheretis, Laerta † Arcippa, Deucalion Minois, Theſeus Aegei, Plexippus: Ideus, Lynceus, Theſtij filij, fratres Althææ: Hipporas Geryonis, * Cæneus Elati, Mopſus Amyci, Meleager Oenei, Hyppaſſus Euryti, Ancæus Lycurgi, Phœnix Amyntoris, Dryas Iapeti † Euatimus, Alcon, Denuxippus, Hippocoon Amyci, * Atlantes Pondæi. Quæ ciuitates auxilium miſerunt Oeneo, † Tenerdos, Iolcos, Sparta, † Teurone, Meſſe, Perrhœbia, Phthia, Magneſta, * Salamin, Calydon, Theſſalia, Oechalia, Ithaca, Tegæa, Creta, Dolopea, Athenæ, Magneſia & Arcadia.

a Legendum fortaſsis, Enæſimus Hippocoontis, Leucippus, Amyclæ, Atalantæ Schœnei.

CLXXIIII. *Meleager.*

ALthæa Theſtij filia ex Oeneo peperit Meleagrum. Ibi in regia dicitur titio ardens apparuiſſe. huc Parcæ uenerunt, & Meleagro fata cecinerũt, eum tandiu uicturũ, quàm diu is titio eſſet incolumis. Hunc Althæa in arca clauſum diligẽter ſeruauit. Interim ira Dianæ, quia Oeneus ſacra annua ei non fecerat, aprum

A aprũ mira magnitudine qui agrũ Calydonium uaſtaret, miſit. quẽ Meleager cũ
delectis iuuenibus Græciæ interfecit, pelleq́ eius ob uirtutem Atalantæ uirgi-
ni donauit, quã Ideus, Plexippus, Lyncæus Althææ fratres eripere uoluerunt. Il
la cũ Meleagri fidem imploraſſet, ille interuenit, & amorẽ cognitioni antepoſu
it, auunculosq́ ſuos occidit. Id Althæa mater audiuit, filiũ ſuum tantum facinus
eſſe auſum: memorq́ Parcarũ præcepti, titionem ex arca prolatum in ignem cõ-
iecit. Ita dum fratrum pœnas uult exequi, filium interfecit. At ſorores eius, præ-
ter Gergon & Deianiram, flendo, deorum uoluntate in aues ſunt trãsfiguratæ,
quæ Meleagrides uocantur. At coniunx eius Alcyone mœrens in luctu deceſsit.

CLXXV. *Agrius.*

AGrius Parthaonis filius, ut uidit Oeneum fratrem orbum liberis factum,
egentem regno expulit, atq́ ipſe regnũ poſſedit. Interim Diomedes Ty-
dei filius & Deiphiles, Ilio deuicto, ut audiuit auum ſuum regno pulſum, per-
uenit in Aetoliam cum Sthenelo Capanei filio, & armis contendit cum †Opo- *Epopea*
pa Agrij filio. quo interfecto, Agrium egentẽ e regno expulit, atq́ Oeneo auo
ſuo regnum reſtituit. poſtq́ Agrius regno expulſus, ipſe ſe interfecit.

CLXXVI. *Lycaon.*

AD Lycaonem Pelaſgi filium †Iouis in hoſpitium ueniſſe dicitur, & filiam *Iupiter*
eius Calyſto compreſsiſſe, ex quo natus eſt Arcas, qui ex ſuo nomine ter-
ræ nomen indidit. Sed Lycaonis filij Iouem tentare uoluerunt, deus'ne eſſet:
carnem humanam cum cætera carne commiſcuerunt, idq́ in epulo ei appoſu-
erunt. Qui poſtquam ſenſit, iratus menſam euertit: Lycaonis filios fulmine ne-
cauit. eo loco poſtea Arcas oppidum communiuit, quod Trapezos nomina-
tur. patrem Iupiter in lupi figuram mutauit.

CLXXVII. *Calyſto.*

CAlyſto Lycaonis filia urſa dicitur facta eſſe, ob iram Iunonis, quòd cum Io
ue concubuit. Poſtea †Iouis in ſtellarum numero retulit, quæ Septentrio *Iupiter*
B appellatur. quod ſignum loco non mouetur, neq́ occidit. Thetis enim Oceani
uxor, nutrix Iunonis, prohibet eam in Oceanum occidere. Hic ergo ſeptentrio
maior, de qua in Creticis uerſibus:

Tuq́; Lycaoniæ mutatæ ſemine nymphæ
Quam gelido raptam de uertice Nonacrinæ
Oceano prohibet ſemper ſe tingere Thetis,
Auſa ſuæ quis ſit quondam ſuccumbere alumnæ.

Hæc igitur urſa à Græcis ἑλίκη appellatur. hæc habet ſtellas in capite ſeptem
non claras, in utraq́ aure duas, in armo unam, in pectore claram unam, in pede
priore unam, in extrema coxa claram unam, in femine poſteriori duas, in pede
extremo duas, in cauda tres, omnes numero uiginti.

CLXXVIII. *Europa.*

EVropa †Agriopes & Agenoris filia, Sidonia: hanc Iupiter in taurum con- *Argyropes*
uerſus, à Sidone Cretam tranſportauit: & ex ea procreauit Minoem, Sar-
pedonem, Rhadamanthũ. Huius pater Agenor ſuos filios miſit, ut ſororem re
ducerent, aut ipſi in ſuum conſpectum nõ redirent. Phœnix in Africam eſt pro
fectus, ibiq́ remanſit: inde Afri Pœni ſunt appellati. Cilix ſuo nomine Ciliciæ
nomen indidit. Cadmus cum erraret, Delphos deuenit: ibi reſponſum accepit,
ut à paſtoribus bouem emeret, qui Lunæ ſignum in latere haberet, eumq́ ante
ſe ageret. ubi decubuiſſet, ibi fatum eſſe, eũ oppidũ condere, & ibi regnare. Cad
mus ſorte audita, cum imperata perfeciſſet, & aquam quæreret, ad fontem Ca-
ſtaliũ uenit, quem Draco Martis filius cuſtodiebat: qui cum ſocios Cadmi in-
terfeciſſet, à Cadmo lapide eſt interfectus: denteſq́ eius, Minerua monſtrante,
ſparſit & arauit, unde Spartæ ſunt enati. Qui inter ſe pugnarũt, ex quibus quin
que ſuperfuerunt, id eſt, Chthonius, Vdæus, Hyperenor, Pelorus, & Echion.
ex boue autem quem ſecutus fuerat, Bœotia eſt appellata.

CLXXIX. *Semele.*

CAdmus Agenoris & Agriopes filius ex Armonia Martis & Veneris filia

Digitized by Google

procreauit filias quatuor, Semelen, Ino, Agauen, Autonoen, & Polydorum fi- C
Iupiter lium. † Iouis cum Semele uoluit concumbere. Quod Iuno cum reſcijt, ſpecie im
mutata in Beroen nutricem, ad eam uenit, & perſuaſit, ut peteret ab Ioue, ut eo
dem modo ad ſe, quomodo ad Iunonem ueniret: Vt intelligas, inquit, quæ ſit
uoluptas cum deo concumbere. Itaque Semele petijt ab Ioue, ut ita ueniret ad
Iupiter ſe. Qua re impetrata, † Iouis cum fulmine & tonitribus uenit, & Semelem con-
flagrauit. ex utero eius Liber eſt natus, quem Mercurius ab igne ereptum, Ni-
ſo dedit educandum, & græcè Dionyſus eſt appellatus.

CLXXX. *Actæon.*

ACtæõ Ariſtei & Autonoes filius, paſtor Dianam lauantem ſpeculatus eſt,
& eam uiolare uoluit. Ob id irata Diana fecit, ut ei cornua in capite naſce-
rentur, & à ſuis canibus conſumeretur.

CLXXXI. *Diana.*

DIana cum in ualle opaciſsima, cui nomen eſt Gargaphia. æſtiuo tempore
fatigata ex aſſidua uenatione, ſe ad fontem, cui nomen eſt Parthenius, per
lueret, Actæon Cadmi nepos, Ariſtei & Autonoes filius, eundem locum petẽs
ad refrigerandũ, ſe & canes quos exercuerat, feras perſequens, in conſpectum
deæ incidit: qui ne loqui poſſet, in ceruã ab ea eſt cõuerſus. Ita pro ceruo lacera
tus eſt à ſuis canibus. quorũ nomina, maſculi. Melamphus, Ichnobates, Echno
bas, * Pamphagos, Dorceus, Oribaſus, Nebrophonos, Lelaps, Theron, Ptere-
las, Hylæus, Nape, Ladon, Pœmenis, Therodanapis, * Aura, Lacon, Harpyia,
Aello † Eliõ, Dromas, Thous, Canache, Cyprius, Sticte, Labros, Arcas, Agriodus, Ti
gris, Hilactor, Alce, Harpalus, Lyciſca, Melaneus, Lachne, Leucon. Item tres
qui eũ Gnoſius * conſumpſerunt. fœminæ, Melanchœtes, Agre, Therodamas,
Oreſitrophos. Item alij autores tradũt hæc nomina: Acamas, Syrus, Aeon, Stil-
bon, Agrius, Charops, Aethon, Coran, * Boreas, Draco, Eudromus, Dromius,
Zephyrus, Lampus, Hemon, Cyllopotes, Harpalicus, Machimus, Ichneus, O- D
melympus, * Ocydromus, Borax, Ocythous, Pachitos, Obrimus: fœminæ, Ar-
go, Aretuſa, Vrania, Theriope, Dinomache, Dioxippe, Echione, Gorgo, Cyl-
lo, Arpyia, Lyncæſte, Leæne, Lacena, Ocypote, Ocydrome, Oxyroe, Orias, Sa
gnos * Theriphone, Volatos, * Chediætros *.

CLXXXII. *Oceani filiæ.*

OCeani filię, Idothea, Althæa, Adraſta. alij dicũt Meliſſi filias eſſe, Iouis nu
trices, quæ nymphæ Dodonides dicuntur. alij Naiades uocant: quarum
a nomina, Ciſſeis, Nyſa, Erato, Eriphia, Bromie, Polyhymno: hę in monte Nyſa †
munere alumni potitæ ſunt, qui Medeã rogauerat, & depoſita ſenectute in iu-
uenes mutatæ ſunt, conſecratæq; poſtea inter ſidera, Hyades appellantur. alij
tradunt uocitatas, Arſine, Ambroſie, Bromie, Ciſſeis, Coronis.

a *Videntur huic loco quædam deeſſe, ſcilicet ex quibus intelligatur, Bacchum ab his nutritum eſſe, & eundẽ po-
ſtea Medeam rogaſſe, ut nutrices ſuas ex uetulis in iuuenes mutaret. cuius rei etiam Ouid. meminit lib. 7. Metam.*

CLXXXIII. *Equorum Solis & Horarum nomina.*

Eous EOs, † per hũc cœlum uerti ſolet: † Aethyops, quaſi flammeus eſt, cõcoquit
Aethon. fruges. Hi funales ſunt mares: fœminæ, Locarie, Bronte, quæ nos tonitrua
appellamus, Sterope, q̃ fulgitrua. Huic rei autor eſt Eumelus Corinthius. Item
quos Homerus tradit, Abrax, Aslo * Therbeeo. * Item quos Ouidius, Pyrois,
Eous, Aethon & Phlegon. Horarũ uerò nomina hæc ſunt, Iouis Saturni filij &
Themidis filiæ, Titanaide, Auxo, Eunomia, Pheruſa, Caria, Odice, Euporie, Ire
ne, Orteſie, Thallo. Alij autores tradũt decẽ his nominib. Auge, Anatole, Mu
ſia, Gymnaſia, Nimphes, Meſembria, Spõde Elete, Acte, & Hecypris, Dyſis.

CLXXXIIII. *Pentheus & Agaue.*

PEntheus Echionis & Agaues filius, Liberũ negauit deum eſſe, nec myſte-
ria eius accipere uoluit. Ob hoc eum Agaue mater cũ ſororibus Ino & Au
Hunc poſtea ex tonoe. per inſaniam à Libero obiectã membratim laniauit. Agaue, ut ſuæ men-
inſidijs occidit, tis cõpos facta eſt, & uidit ſe Liberi impulſu tãtum ſcelus admiſiſſe, profugit
ut infrà ca. ccxl. ab Thebis, atq; errabunda in Illyriæ fines deuenit, ad Licoterſen regem, quam
Licoter-

A Licoterſes excepit. Cum qua Polyphontes, occiſo Creſphonte, regnum occu- a
pauit. filiũ aũt eius infantem Merope mater, quem ex Creſphonte habebat, ab-
ſconſe ad hoſpitem in Aetoliam mãdauit. Hunc Polyphontes maxima cum in
duſtria quærebat, aurumq́; pollicebatur, ſi quis eum necaſſet. Qui poſtquã ad
puberem ætatem uenit, capit cõſilium, ut exequatur patris & fratrum mortem.
Itaq; uenit ad regem Polyphontem, aurum petitum, dicens ſe Creſphontis in-
terfeciſſe filium & Meropis, Telephontem. Interim rex eum iuſsit in hoſpitio
manere, ut amplius de eo perquireret. qui cum per laſsitudinem obdormiſſet,
ſenex qui inter matrem & filium internuncius erat, flens ad Meropem uenit, ne
gans eum apud hoſpitem eſſe, nec comparere. Merope credẽs eum eſſe filij ſui
interfectorẽ, qui dormiebat, in Chalcidicum cum ſecuri uenit, inſcia ut filium
ſuum interficeret. quem ſenex cognouit, & matrem ab ſcelere retraxit. Merope
poſtquam † uenit occaſionem ſibi datam eſſe, ab inimico ſe ulciſcendi, redit cũ *uidet*
Polyphonte in gratiam. Rex lætus cum rem diuinam faceret, hoſpes falſo ſimu
lauit ſe hoſtiam percuſsiſſe, eumq́; interfecit, patriumq́; regnum adeptus eſt.

a De Creſphonte ac Merope, & alijs, conſimilia narrat Pauſanias in Meſſenicis, qui illum Meſſeniæ, non Ilbyrici regem facit. Et ſuprà quoq; Meſſeniæ regem Polyphontem Hyginus uocat.

CLXXXV. *Atalanta.*

SChœneus Atalantam filiam uirginem formoſsimam dicitur habuiſſe, quæ
uirtute ſua curſu uiros ſuperabat. ea petijt à patre, ut ſe uirginẽ ſeruaret. Ita-
que cum à pluribus in coniugium peteretur, pater eius ſimultatem conſtituit,
qui eam ducere uellet, prius in certamine, curſu cũ ea contenderet, termino cõ-
ſtituto, ut ille inermis fugeret, hæc cum telo inſequeretur: quem infra finem ter
mini conſtituta * fuiſſet, interficeret, cuius caput in ſtadio fieret. Pleroſq; cũ ſu-
peraſſet, & occidiſſet, nouiſsimè ab Hippomene Megarei & Meropes filio ui-
cta eſt. Hic enim à Venere mala tria inſignis formæ acceperat, edoctus quis u-
ſus in eis eſſet. Qui in ipſo certamine iactando puellæ impetum alligauit. illa e-
B nim dum colligit, & ammiratur aurum, declinauit, & iuueni uictoriam tradidit.
Cui Schœneus ob induſtriam libens filiam ſuam dedit uxorẽ. Hanc cum in pa-
triam duceret, oblitus beneficio Veneris ſe uiciſſe, grates ei non egit. Irata Ve-
nere in monte Parnaſſo cum ſacrificaret Ioui uictori, cupiditate incẽſus, cum ea
in fano concubuit. quos Iupiter ob id factum in leonem & leæam conuertit, qui-
bus dij concubitum Veneris denegant.

CLXXXVI. *Melanippe.*

MElanippen Deſmontis filiam, ſiue Aeoli, ut alij poetæ dicunt, formiſiſſi- *Menalippe ab*
mam Neptunus cõpreſsit, ex qua procreauit filios duos. Quod cũ Deſ- *alijs dicitur.*
montes reſciſſet, & Melanippen excæcauit, & in munimento concluſit: cui ci-
bum atq; potum exiguum præſtari iuſsit, infantes autem feris proijci. Qui cum
proiecti eſſent, uacca lactãs ueniebat ad infantes, & ubera præſtabat. Quod cũ
armentarij uidiſſent, tollunt eos ut educarent. Interim Metapontus rex Icariæ
à coniuge Theano petebat, ut ſibi liberos procrearet, † ut regno cederet. illa ti- *aut*
mens mittit ad paſtores, ut infantem aliquem explicarent, quem regi ſubderet.
qui miſerunt duos inuentos, ea regi Metaponto pro ſuis ſuppoſuit. Poſtea aũt
Theano ex Metaponto peperit duos. Cũ aũt Metapontus priores ualde ama
ret, quòd formoliſsimi eſſent, Theano quærebat ut eos tolleret, & filijs ſuis re-
gnũ ſeruaret. Dies aduenerat, ut Metapontus exiret ad Dianam Metapontinã
ad ſacrũ faciendũ. Theano occaſionẽ nacta, indicat filijs ſuis eos ſuppoſiticios
priores eſſe. Itaq; cum in uenatione exirent, eos cultris † interficite. Illi aũt ma- *interficere*
tris monitu cum in montẽ exiſſent, prælium inter ſe cõmiſerunt. Neptuno aũt *iubet*
adiuuante, Neptuni filij uicerunt, & eos interfecerunt. quorũ corpora cũ in re-
gia allata eſſent, Theano cultro uenatorio ſe interfecit. Vltores aũt Boetus &
Aeolus ad paſtores, ubi educati erant, cõfugerunt. Ibi Neptunus eis indicat, ex
ſe eſſe natos, & matrẽ in cuſtodia teneri. Qui ad Deſmontẽ peruenerunt, eumq́;
interfecerunt, & matrẽ cuſtodia liberarunt, cui Neptunus lumẽ reſtituit. eam fi
lij perduxerunt in Icariam ad Metapontũ regẽ, & indicãt ei perfidiã Theanus.

Poſt quæ Metapontus duxit cõiugio Melanippen, eosq; ſibi filios adoptauit, C
qui in Propontide ex ſuo nomine cõdiderunt, Boetus Boetiã, Aeolus Aeoliã.

CLXXXVII. *Alope.*

ALope Cercyonis filia, formoſiſsima cum eſſet, Neptunus eam compreſsit:
qua ex compreſsione peperit infantem, quem inſcio patre nutrici dedit
exponendum. Qui cum expoſitus eſſet, equa uenit, & ei lac præſtabat. qui-
dam paſtor equam perſequutus, uidit infantem, atq; eum ſuſtulit. qui ueſte re-
gia indutum cum in caſam tuliſſet, alter compaſtor rogauit, ut ſibi eum infan-
tem donaret. Ille ei donauit ſine ueſte. cum autem inter eos iurgium eſſet, quòd
qui puerum acceperat, inſignia ingenuitatis repoſceret, ille autẽ non daret: con
tendentes ad regem Cercyonem uenerunt, & contendere cœperunt. Ille autẽ
qui infantem donatum acceperat, repetere inſignia cœpit. quæ cũ allata eſſent,
& agnoſceret Cercyon ea eſſe ex ueſte ſciſſæ filiæ ſuæ: Alopes nutrix timens re
gis iudicium, fecit infantẽ eum Alopes eſſe, qui filiam iuſsit ad necem includi,
infantem autem proijci. Quem iterum equa nutriebat. paſtores iterum inuen-
tum infantem ſuſtulerunt, ſentientes eum deorum numine educari, atq; nutrie
Hippothoon, ut runt, nomenq; ei impoſuerunt † Hippothoũ. Theſeus cum eà iter faceret à Trœ
Pauſ. in Atti. zene, Cercyonem interfecit. Hippothous autẽ ad Theſeum uenit, regnaq; aui-
ta rogauit. cui Theſeus libens dedit, cum ſciret eum Neptuni filium eſſe, unde
ipſe genus ducebat. Alopes autem corpus Neptunus in fontem commutauit,
qui ex nomine Alopes eſt cognominatus.

CLXXXVIII. *Theophane.*

THeophane Byſaltidis filia, formoſiſsima uirgo. Hanc cum plures proci pe-
Cromiuſæ terẽt à patre, Neptunus ſublatam tranſtulit in inſulam † Crumiſſam. quod
Cromiuſam cum proci eam ſciſſent ibi morari, naue comparata † Crumiſſam contendere
cœperunt. Neptunus ut eos deciperet, Theophanem in ouem commutauit for
moſiſsimam, ipſe autem in arietem, ciues aũt Crumiſſenſes in pecora. quò cum
proci ueniſſent, neq; ullum hominem inuenirent, pecora mactare cœperunt, at
que ea uictu conſumere. Hoc Neptunus ut uidit, in pecora commutatos conſu D
mi, procos in lupos conuertit: ipſe autem ut erat aries, cum Theophane concu-
buit: ex quo natus eſt aries Chryſomallus, qui Colchos Phryxum uexit. cuius
pellem Aeeta in luco Martis habuit poſitam, quam Iaſon ſuſtulit.

CLXXXIX. *Procris.*

PRocris Pandionis filia. Hanc Cephalus Deionis filius habuit in coniugio:
qui cùm mutuo amore tenerentur, alter alteri fidem dederunt, ne quis cum
alio cõcumberet. Cephalus autem cum ſtudio uenandi teneretur, & matutino
tẽpore in montẽ exiſſet, Aurora Tithoni cõiunx eũ adamauit, petitq; ab eo con
cubitũ. cui Cephalus negauit, quòd Procri fidẽ dederat. Tũc Aurora ait: Nolo
ut fallas fidẽ, niſi illa prior fefellerit. Itaq; cõmutat eũ in hoſpitis figurã, atq; dat
munera ſpecioſa quæ Procri deferret. quò cũ Cephalus ueniſſet, immutata ſpe-
cie munera Procri dedit, & cũ ea cõcubuit. tũc ei Aurora ſpeciẽ hoſpitis abſtu-
lit. Quæ cũ Cephalũ uidiſſet, ſenſit ſe ab Aurora deceptã, & inde profugit in Cre-
tã inſ. ubi Diana uenabatur. Quã cũ Diana cõſpexiſſet, ait ei: Mecũ uirgines ue-
Cœtu fortaſſe le nantur, tu uirgo nõ es, recede de hoc † tu. cui Procris indicat caſus ſuos, & ſe ab
gendum. Aurora deceptã. Diana miſericordia tacta, dat ei iaculũ, ꝗd nemo euitare poſ-
ſet: & canẽ Lælapen, quẽ nulla fera effugere poſſet: & iubet eã ire, & cũ Cepha-
contendere lo † cõcedere. Ea capillis demptis, iuuenili habitu Dianę uoluntate ad Cephalũ
uenit, eũq; prouocauit: quẽ in uenatione ſuperauit. Cephalus, ut uidit tantam
potentiam canis atq; iaculi eſſe, petit ab hoſpite, nõ æſtimans coniugem ſuã eſ-
ſe, ut ſibi iaculum & canem uenderet. illa negare cœpit. regni quoq; partẽ pol-
licetur: illa negat. Sed ſi utiq;, ait, perſtas id poſsidere, da mihi id quod pueri ſo-
lent dare. Ille amore iaculi & canis incenſus, promiſit ſe daturũ. qui cum in tha-
lamos ueniſſent, Procris tunicam leuauit, & oſtendit ſe fœminam eſſe, & coniu
gem illius. cum qua Cephalus, muneribus acceptis, redit in gratiam. nihilomi-
nus illa timens Aurorã, matutino tempore ſecuta eum, ut obſeruaret, atq; inter
uirgul-

Digitized by Google

A uirgulta delituit. quæ uirgulta cum Cephalus moueri uidit, iaculum ineuitabi-
le miſit, & Procrin coniugem ſuam interfecit. ex qua Cephalus habuit filium
† Archium, ex quo naſcitur Laertes, Vlyſsis pater. *Arceſium, ut Homer. & Ouid.*

CXC. *Theonoe.*

THeſtor mãtis habuit Calchantem filium, & Leucippen filiã, & Theonoen,
quam ludentem à mari piratæ rapuerunt, & detulerunt in Cariam, quam
rex Icarus ſibi in concubinatum emit. Theſtor autem filia amiſſa inquiſitũ pro-
fectus eſt, qui naufragio in terram Cariam uenit, & in uincula eſt coniectus, ibi
ubi & Theonoe morabatur. Leucippe autẽ patre & ſorore amiſsis, Delphos pe
tit * an eorum foret inueſtigatio. Tum Apollo reſpõdit: Pro meo ſacerdote per
terras uade, & eos reperies. Leucippe ſorte audita capillos totondit, atq; pro iu-
uene ſacerdote circum terras exit inueſtigatum. Quæ cum in Cariam deueniſ-
ſet, & Theonoe eam uidiſſet, æſtimans ſacerdotem eſſe, in amorem eius incidit,
iubetq; ad ſe perduci, ut cum eo concumberet. Illa autem quia fœmina erat, ne-
gat id poſſe fieri. Theonoe irata, iubet ſacerdotem includi in cubiculum, atq; ali
quem ex ergaſtulo uenire, qui ſacerdotem interficeret. quem ad interficiendum
mittitur ſenex Theſtor, imprudens ad filiam ſuam, † quam Theonoe non agno- *quem*
uit, datq; ei gladium, & iubet eum ſacerdotem interficere. Qui cum intraſſet, &
gladium teneret, Theſtorem ſe uocitari dixit, duabus filijs Leucippe & Theo-
noe amiſsis: ad hoc exitium ueniſſe, ut ſibi ſcelus imperaretur. quod ille in ſe
cum conuertiſſet, & uellet ipſum ſe interficere, Leucippe audito patris nomine,
gladium ei extorſit. Quæ ad reginam interficiendam ut ueniret, patrem Theſto
rem in adiutorio uocauit. Theonoe patris nomine audito, indicat ſe filiam eſſe
eius. Icarus autem rex agnitione facta, cum muneribus eum in patriam remiſit.

CXCI. *Rex Midas.*

MIdas rex Mygdonius, filius Matris Deæ, à Timolo * ſumptus eo tempo- *Videtur nonnihil deeſſe.*
re quo Apollo cum Marſya uel Pane fiſtula certauit. quod cum † Timo- *Tmolus*
lus uictoriam Apollini daret, Midas dixit Marſyæ potius dandam. tunc Apol-
B lo indignatus, Midæ dixit: Quale cor in iudicando habuiſti, tales & auricu-
las habebis. quibus auditis effecit, ut aſininas haberet aures. Eo tempore Liber
pater cum † exceptum in Indiam duceret, Silenus aberrauit. quem Midas exce- *exercitum*
ptum hoſpitio liberaliter accepit, atque ducem dedit, qui eum in comitatum
Liberi deduceret. At Midę Liber pater ob beneficiũ, deoptãdi dedit poteſtatẽ,
ut quicquid uellet peteret à ſe. Quo Midas petijt, ut quicquid tetigiſſet, aurũ fie
ret. quod cum impetraſſet, & in regiã ueniſſet, quicquid tetigerat, aurum fiebat.
Cum iam fame cruciaretur, petit à Libero, ut ſibi ſpecioſum donũ eriperet. Quẽ
Liber iuſsit in flumine Pactolo ſe abluere. cuius corpus aquam cum tetigiſſet,
facta eſt colore aureo. Quod flumen nunc Chryſorrhoas appellatur in Lydia.

CXCII. *Hyas.*

ATlas ex Pleione ſiue * Oceanitide duodecim filias habuit, & filium Hyan *Legendum fortaſſis ex Aethra*
tem: quem ab apro uel leone occiſum dum lugent ſorores, ab eo luctu cõ- *Oceanitide. ita*
ſumptæ ſunt. ex his quinq; primæ inter ſidera relatæ, locum habent inter cor- *enim Græcus*
nua tauri, Phæſyla, Ambroſia, Coronis, Eudora, Polyxo. quæ à fratris nomine *autor Timæus*
appellantur Hyades, eaſdem Latinè Suculas uocant: quidam aiunt in modum *habet.*
Y literæ poſitas, inde Hyadas dici. Nonnulli, quòd cum oriantur, pluuias effici-
ant. eſt autem Grecè † hyin pluere. Sunt qui exiſtiment ideo has in ſideribus eſ- *ὕειν*
ſe, quòd fuerint nutrices Liberi patris, quas Lycurgus ex inſula Naxo eiecerat.
Cæteræ ſorores poſtea luctu conſumptæ, ſidera facta ſunt: & quia plures e-
rant Pleiades dictæ, nonnulli exiſtimant ita nominatas, quia inter ſe coniun-
ctæ, quod eſt † pleſion, † ideo autem confertæ ſunt, ut uix numerentur: nec un- *πλησίον*
quam ullius oculis certum eſt, ſex an ſeptem exiſtimentur. Earum nomina hæc *ita*
ſunt. Electra, Alcyone, Celæno, Merope, Sterope, Taygeta & Maia: ex quibus
Electrẽ negãt apparere, propter Dardanũ amiſſũ, Troiamq; ſibi ereptã. alij exi-
ſtimant Meropem † conſpicere erubeſcere, quia mortalẽ uirum acceperit, cum *conſpici*
cæteræ deos haberent. ob eamq; rem de choro ſororũ expulſa, mœrens crinem

ſolutum gerit, quæ cometes appellatur: ſiue † longodes, quia in longitudinem C
producitur: ſiue xiphax, quia gladij mucronis effigiem producit. ea autem ſtella luctum portendit.

λογχώδης fortaſſe, à ſpecie haſtæ ſeu lanceæ, quales à Plinio Acontiæ dicuntur.

CXCIII. *Harpalicus.*

HArpalicus rex Amymneorũ Thrax cum haberet filiam Harpalicen, amiſſa matre eius uaccarum equarumq́ eam uberibus nutriuit, & creſcentem armis exercuit, habiturus ſucceſſorem regni ſui. poſtmodum nec ſpes paternas puella decepit. nam tantum bellatrix euaſit, ut etiam ſaluti fuerit parenti. Nam reuertens à Troia Neoptolemus, cum expugnaret Harpalicum, grauiq́ eum uulnere affeciſſet, illa periturum patrem impetu facto cõſeruauit, fugauitq́ hoſtem. Sed poſtea Harpalicus per ſeditionem ciuium interfectus eſt. Harpalice grauiter tum ferens patris mortem, contulit ſe in ſyluas: ibiq́ uaſtando iumentorum ſtabula, tandem concurſu paſtorum interijt.

CXCIIII. *Arion.*

Gellius & Herodotus Periandrum hunc uocant.

ARion Methymnæus, cum eſſet arte citharæ potens, rex † Pyranthus Corinthius eum dilexit: qui cum à rege petijſſet, per ciuitatem artem ſuam illuſtrare, & magnum patrimonium acquiſiſſet, conſenſerunt famuli cum nautis, ut eum interficerent. cui Apollo in quietem uenit, eiq́ dixit, ut ornatu ſuo & corona decantaret, & eis ſe traderet, qui ei præſidio ueniſſent. quem cum famuli & nautæ uellent interficere, petit ab eis, ut antè decantaret. cum autem citharæ ſonus & uox eius audiretur, delphini circa nauẽ uenerũt. quibus ille uiſis, ſe præcipitauit. qui eum ſublatum attulerunt Corinthum ad regem Pyranthum. qui cum ad terram exiſſet, cupidus uiæ, delphinum in mare non propulit, qui ibi exanimatus eſt. Qui cum caſus ſuos Pyrantho narraſſet, iuſsit Pyranthus delphinum ſepeliri, & ei monimentum fieri. Poſt paucum tempus nũciatur Pyrantho, nauem Corinthũ delatam tempeſtate, in qua Arion uectatus fuerat. Quos cum perduci ad ſe imperaſſet, & de Arione inquireret, dixerũt eum obiſſe, & eum ſe- D
pulturæ tradidiſſe. Quibus rex reſpondit, Craſtino die ad delphini monimentum iurabitis. ob id factum eos cuſtodiri imperauit, atq́ Arionem iuſsit ita ornatum quomodo ſe præcipitauerat in monimento delphini mane deliteſcere. Cum autem rex eos adduxiſſet, iuſsiſſetq́ eos per delphini manes iurare Arionem obiſſe, Arion de monimẽto prodit. Quod illi ſtupentes, qua diuinitate ſeruatus eſſet, obmutuerunt. quos rex iuſsit ad delphini monimentum crucifigi. Apollo autem propter artem citharæ Arionem & Delphinum in aſtris poſuit.

CXCV. *Orion.*

Iupiter IOuis †, Neptunus, Mercurius in Thraciam ad † Byrſeum regem in hoſpitiũ
Hyreum. uenerunt: qui ab eo cum liberaliter eſſent excepti, optionem ei dederunt, ſi
Apparet nonnihil deeſſe. quid peteret. Ille liberos optauit, Mercurius de tauro quem Hercules † Ypſeo ei
id immolarat, corium protulit. Illi in † cum urinam fecerunt, & in terram obruerũt, unde natus eſt Orion. Qui cum Dianam uellet uiolare, ab ea eſt interfectus. poſtea ab Ioue in ſtellarum numerum eſt relatus, quam ſtellam Orionem uocant.

CXCVI. *Pan.*

DIi in Aegypto cum Typhonis immanitatem metuerent, Pan iuſsit eos
Iupiter ut in feras beſtias ſe conuerterent, quo facilius eum deciperent, quem † Iouis poſtea fulmine interfecit. Pan deorũ uoluntate, quòd eius monitu uim Typhonis euitarant, in aſtrorum numerum relatus: & quòd ſe in capram eo tempore conuerterat, inde Aegocerus eſt dictus, quem nos Capricornum dicimus.

CXCVII. *Venus.*

IN Euphratem flumen de cœlo ouum mira magnitudine cecidiſſe dicitur,
quod † quem piſces ad ripam euoluerunt: ſuper quod columbæ conſederunt, & excalfactum excluſiſſe, Venerem quæ poſtea dea Syria eſt appellara, & iuſtitia & probitate cũ cæteros exuperaſſet, & ab Ioue optione data * piſces in aſtrorum numerum relati ſunt: & ob id Syri piſces & columbas ex deorum numero habent, non edunt.

CXCVIII. *Niſus.*

CXCVIII. *Niſus.*

NIſus Martis filius, ſiue ut alij dicunt Deionis filius, rex Megarenſium, in capite crinem purpureum habuiſſe dicitur. Cui reſponſum fuit, tam diu eum regnaturum, quàm diu eum crinem cuſtodiſſet. Quem Minos Iouis filius oppugnatū cum ueniſſet, à Scylla Niſi filia, Veneris impulſu, eſt amatus. quem ut uictorem faceret, patri dormienti fatalem crinem præcidit. Itaq; Niſus uictus à Minoe eſt. Cum autē Minos Cretam rediret, eum ex fide data rogauit, ut ſecum aueheret. Ille negauit Creten ſanctiſsimam tantum ſcelus recepturam. illa ſe in mare præcipitauit, ne perſequeretur. Niſus autem dum filiam perſequitur, in auem halieton, id eſt, aquilam marinam conuerſus eſt. Scylla filia in piſcem Cirim quem uocant. hodieq; ſi quando ea auis eum piſcem natantem conſpexerit, mittit ſe in aquam, raptumq; unguibus dilaniat.

CXCIX. *Scylla altera.*

SCylla Cratetis fluminis filia uirgo formoſiſsima dicit̄ fuiſſe. Hāc Glaucus amauit, Glaucum autem Circe Solis filia. Scylla autem cum aſſueta eſſet in mari lauari, Circe Solis filia propter Zelum, medicamentis aquam inquinauit. quò Scylla cū deſcendiſſet, ab inguinibus eius canes ſunt nati, atq; ferox facta, quæ iniurias ſuas executa eſt. nam Vlyſſem prænauigantem ſocijs ſpoliauit. *Alij, inter quos etiam Homerus eſt, Scyllā à matre Crateida uocant.*

CC. *Chione.*

CVm Chione, ſiue, ut alij poetæ dicunt, Philonide Dædalionis filia Apollo & Mercurius una nocte concubuiſſe dicitur. ea peperit ex Apolline Philammonem, ex Mercurio Autolycum, quæ poſtea in uenatione in Dianam eſt locuta ſuperbius. Itaque ab ea ſagittis eſt interfecta. at pater Dædalion unicam filiam flendo, ab Apolline eſt conuerſus in auem dædalionem, id eſt accipitrem.

CCI. *Autolycus.*

B MErcurius Autolyco, ex Chione quem procreauerat, muneri dedit, ut furaciſsimus eſſet, nec deprehēderetur in furto: ut quicquid ſurripuiſſet, in quamcunq; effigiem uellet, tranſmutaretur, ex albo in nigrum, uel ex nigro in album, in cornutum ex mutilo, in mutilum ex cornuto. is cum Siſyphi pecus aſsiduè inuolaret, nec ab eo poſſet deprehendi, ſenſit eum furtum ſibi facere, quòd illius numerus augebatur, & ſuus minuebatur. qui ut eum deprehēderet, in pecorum ungulis notam impoſuit. qui cū ſolito more inuolaſſet, & Siſyphus ad eum ueniſſet, & pecora ſua ex ungulis deprehendit, quæ ille inuolauerat, & abduxit. qui cum ibi moraretur. Siſyphus Anticliam Autolyci filiam compreſſit, quæ poſtea Laertæ data eſt in coniugium, ex qua natus eſt Vlyſſes: ideo nōnulli autores dicunt † Ypſipylon. ob hoc Vlyſſes uerſutus fuit. *Siſyphium*

CCII. *Coronis.*

APollo cum Coronida Phlegyæ filiam grauidā feciſſet, coruum cuſtodem ei dedit, ne quis eam uiolaret. cum ea & † Chylus Elati filius concubuit: ob id ab Ioue fulmine eſt interfectus. Apollo Coronidem grauidam percuſsit, & interfecit, cuius ex utero exectum Aſclepium educauit: at coruum qui cuſtodiam præbuerat, ex albo in nigrum commutauit. *Iſchys ab alijs hic dicitur.*

CCIII. *Daphne.*

APollo Daphnen Penei fluminis filiam, cum uirginem perſequeretur, illa à terra præſidium petit, quæ eam recepit in ſe, & in arborem laurum commutauit Apollo inde ramum fregit, & in caput impoſuit.

CCIIII. *Nyctimene.*

NYctimene † Epopei regis Lesbiorū filia, uirgo formoſiſsima dicitur fuiſſe. hanc Epopeus pater amore incenſus cōpreſsit, quę pudore tacta ſyluis occultabatur. quam Minerua miſerata, in noctuam transformauit, quæ pudoris cauſa in lucem non prodit, ſed noctu patet. *Hyclei alij.*

CCV. *Arge.*

ARge uenatrix cum ceruum ſequeretur, certo dixiſſe fertur: Tu licet Solis curſum ſequaris, tamen te cōſequar. Sol iratus, in ceruam eam conuertit.

CCVI. Har-

CCVI. *Harpalice.*

CLymenus Schœnei filius, rex Arcadiæ amore captus, cum Harpalice filia ſua concubuit. ea cum peperiſſet, in epulis filiam appoſuit patri. Clymenus pater re cognita, Harpalicen interfecit.

CCXIX. *Archelaus.*

Deſiderantur hoc loco capita duodecim, ut ex indice apparet.

ARchelaus Timeni filius exul, à fratrib. eiectus, in Macedoniā ad regē Ciſſeum uenit. qui cum à finitimis oppugnaretur, Archelao regnum & filiam in coniugiū dare pollicetur, ſi ſe ab hoſte tutatus eſſet Archelaus, quia ab Hercule eſſet oriundus. nā Timenus Herculis filius fuit, qui * hoſtes uno prælio fugauit, & ab rege pollicita petit. ille ab amicis diſſuaſus, fidē fraudauit, eūq; per dolū interficere uoluit. itaq; foueā iuſsit fieri, & multos carbones eò ingeri & incēdi, & ſuper uirgulta tenuia poni. quò cū Archelaus ueniſſet, ut decideret, hoc regis ſeruus Archelao patefecit. q re cognita dicit, ſe cū rege colloqui uelle ſecretò, arbitris ſemotis. Archelaus regē arreptū in foueā cōiecit, atq; ita eum perdidit, inde pfugit ex reſpōſo Apollinis in Macedoniā capra duce, oppidūq; ex nomine capræ, Aegeas conſtituit. ab hoc Alexander Magnus oriundus eſſe dicitur.

CCXX. *Cura.*

Iupiter
† cui
Iupiter
Iupiter

CVra cum quendam fluuium tranſiret, uidit cretoſum lutum: ſuſtulit cogitabunda, & cœpit fingere hominem. Dum deliberat ſecum, quid 'nam feciſſet, interuenit † Iouis: rogat eum Cura, ut ei daret ſpiritum. quod facilè ab Ioue impetrauit. † qui cum uellet Cura nomen ſuum imponere, † Iouis prohibuit. ſuumq; nomen ei dandum eſſe dixit. Dum de nomine Cura & † Iouis diſceptarent, ſurrexit & Tellus, ſuumq; nomen ei imponi debere dicebat, quandoquidem corpus ſuum præbuiſſet: ſumpſerunt Saturnum iudicem, quibus Saturnus ſecus uidetur iudicaſſe. Tu † Iouis quoniā ſpiritū dediſti, corpus recipito: Cura quoniā prima eum finxit, quā diu uixerit, Cura eū poſsideat. ſed quoniā de nomine eius controuerſia eſt, homo uocetur, quoniā ex humo uidetur eſſe factus.

CCXXI. *Septem ſapientes.*

PIttacus Mitylenæus, Periander Corinthius, Thales Mileſius, Solon Athenienſis, Chilon Lacedæmonius, Cleobulus Lindius, Bias Prieneus. ſentētiæ eorum ſunt:

Optimus eſt, Cleobulus ait, modus, incola Lindi.
Ex Ephyra Periandre doces, cuncta & meditanda.
Tempus noſce, inquit Mitylenis Pittacus ortus.
Plures eſſe malos, Bias autumat ille Prieneus.
Mileſiusq; Thales ſponſori damna minatur.
Noſce, inquit, tete, Chilon Lacedæmone cretus.
Cecropiusq; Solon, nequid nimis, induperabit.

CCXXII. *Septem Lyrici.*

* * *

CCXXIII. *Septem opera mirabilia.*

EPheſi Dianæ templum, quod fecit Amazon Otrira Martis coniunx. Monimentum regis Mauſoli, lapidibus lychnicis altum pedes 80. circuitus pedes 1340. Rhodi ſignum ſolis æneum, id eſt coloſſus, altus pedibus 90. Signū Iouis Olympij, quod fecit Phidias ex ebore & auro ſedens, pedes 60. Domus Cyri regis in Ecbatanis, quā fecit Memnon lapidibus uarijs & cādidis, uinctis auro. Murus in Babylonia, quem fecit Semiramis Dercetis filia, latere cocto & ſulphure, ferro uinctum, latū pedes 25. altum pedes 60. in circuitu ſtadiorū 300. * Pyramides in Aegypto, quarum umbra non uidetur, altæ pedes 60.

Plinius in circuitu paſſuum fuiſſe 60000. ſcribit, qui ſtadia cōſtituūt 480.

CCXXIIII. *Qui facti ſunt ex mortalibus immortales.*

Croton

HErcules Iouis & Alcumenæ filius, Liber Iouis & Semelæ filius, Caſtor & Pollux Helenæ fratres, Iouis & Ledæ filij. Perſeus Iouis & Danaes filius, in ſtellas receptus. Arcas Iouis & Calyſto filius in ſtellas relatus. Ariadnem Liber pater liberam appellauit, Minois & Paſiphes filiam. Calyſto Lycaonis filia in ſeptentrionem relata. Cynoſura Iouis nutrix, in alterum Septentrionē, Aſclepius Apollinis & Cronidis filius, Pan Mercurij & Penelopes filius. † Croton

Panis

A Panis & Euphemes filius, conlactius muſarum in ſtellam ſagittarium: Icarus & Erigone Icari filia in ſtellas, Icarus in arcturi, Erigone in uirginis ſignum: Ganymedes Aſſaraci filius, in aquario duodecim ſignorum. Ino Cadmi filia in Leucothoam, quam nos Matrem Matutam dicimus. Melicertes Athamantis filius in deum Palæmonem, Myrtilus Mercurij & Theobules filius in Heniochon.

CCXXV. *Qui primi templa deorum conſtituerunt.*

AEdem Ioui Olympo primũ fecit Pelaſgus Triopæ filius in Arcadia, Theſſalus templum quod eſt in Macedonia Iouis Dodonæi in terra Moloſſorum. Eleuther primus ſimulacrum Liberi patris conſtituit, & quemadmodum coli debere oſtendit. Phoroneus Inachi filius, templum Argis Iunoni primus fecit. Otrira Amazon Martis coniunx templum Dianæ Epheſi prima fecit, quod poſtea à rege * reſtituerunt. Lycaon Pelaſgi filius templum Mercurio Cyllenio in Arcadia fecit. Pierius * *

Deſunt & hic duodecim capita ut ex indice uidere licet.

CCXXXVIII. *Qui filias ſuas occiderunt.*

AGamemnon Atrei filius, Iphigeniam, quam Diana ſeruauit, id eſt † Calliſthenem Eubœæ filiam ex ſortibus pro patriæ ſalute. Climenus † Oenei filius, Harpalicem, quòd ei filium ſuum in epulis appoſuit. Hyacinthus Spartanidem * filiam ex reſponſo pro Athenienſibus. Erichtheus Pandionis filius, Colophoniam ex ſortibus pro Athenienſibus. Reliquæ ipſius ſorores ipſæ ſe præcipitauerunt. Cercyon Vulcani filius, Alopem propter inceſtũ cum Neptuno: Aeolus Canacem propter inceſtum cum fratre Macareo admiſſum.

Fortaſſe legendum, Calliſthenes Eubœam filiam, &c.
Schœnei, ut ſuprà quoq;.

CCXXXIX. *Matres quæ filios interfecerunt.*

MEdea Aeetæ filia, Macareum & Pheretum filios ex Iaſone: Progne Pandionis filia, Ityn ex Tereo Martis: Ino Cadmi filia, Melicerten ex Athamante Aeoli filio, dum eum fugit: Althæa Theſtij filia, Meleagrum ex Oeneo Parthaonis filio, quòd is auũculos ſuos occiderat. Themiſto Hypſei filia † Plinthium & Orchomenum ex Athamante Aeoli filio impulſu Inũs Cadmi filiæ. Tyros Salmonei filia duos ex Siſypho Aeoli filio ex reſponſo Apollinis. Aga-
B ue Cadmi filia, Pentheum Echionis filiũ, impulſu Liberi patris. Harpalice Clymeni filia propter impietatem patris, quòd cum eo inuita concubuerat, ex eo quem conceperat interfecit.

Hunc ſuprà Sphincium uocauit.

CCXL. *Quæ coniuges ſuos occiderunt.*

CLytæmneſtra Theſtij filia Agamemnonem Atrei filium. Helena Iouis & Ledæ filia Deiphobum Priami filium. Agaue Lycotherſen in Illyria, ut regnum Cadmo patri daret. Deianira Oenei filia Herculem Iouis & Alcumenæ filium impulſu Neſſi. Iliona Priami filia Polymneſtorem regem Thracum. Semiramis Ninum regem in Babylonia.

CCXLI. *Qui coniuges ſuas occiderunt.*

HErcules Iouis filius, Megæram Creontis filiam, per inſaniam: Theſeus Aegei filius, Antiopam Amazonã Martis filiam, ex reſponſo Apollinis: Cephalus Deionis ſiue Mercurij filius, Procridem Pandionis filiam imprudens.

CCXLII. *Qui ſe ipſi interfecerunt.*

AEgeus Neptuni filius in mare ſe præcipitauit, unde Aegeum pelagus eſt dictum: Euhenus Herculis filius in flumen Lycormam ſe præcipitauit, quod nũc Chryſorrhoas appellaẽ. Aiax Telamonis filius ipſe ſe interfecit ꝓpter armorũ iudiciũ. Lycurgus Dryantis filius obiecta inſania à Libero, ipſe ſe interficit. Macareus Aeoli filius propter Canacẽ ſororẽ, id eſt ſponſam, ipſe ſe interfecit. Agrius Parthaonis filius expulſus à regno à Diomede, ipſe ſe interfecit. Cæneus Elati filius ipſe ſe interfecit. † Menicus Iocaſtes pater ſe de muro præcipitauit † Athenis, propter peſtilentiã. Niſus Martis filius, crine fatali amiſſo ipſe ſe interfecit. Clymenus Cænei filius rex Arcadiæ ipſe ſe interfecit, ꝙ cũ filia cõcubuerat. Cinyras Paphi filius rex Aſſyriorũ, ꝙ cũ Smyrna filia cõcubuerat. Hercules Iouis filius ipſe ſeſe in ignẽ miſit. Adraſtus & Hipponous eius filius ipſi ſe in ignẽ iecerũt, ex reſpõſo Apollinis. Pyramꝰ in Babylonia ob amorẽ Thysbes ipſe ſe occidit. Oedipus Laij filius ꝓpter Iocaſtẽ matrẽ ipſe ſe occidit, ablatis oculis.

Menœtius
Thebis

CCXLIII. Quæ

CCXLIII. *Quæ ſe ipſæ interſecerunt.* C

HEcuba Ciſſei filia, ſiue Dimantis, uxor Priami, in mare ſe præcipitauit, unde Cynæum mare eſt dictum, quoniam in canem fuerat conuerſa. Ino Cadmi filia in mare ſe præcipitauit cum Melicerto filio. Anticlia Autolyci filia, mater Vlyſsis, nuncio falſo audito de Vlyſſe, ipſa ſe interſecit. Sthenobœa Iobatis filia, uxor Prœti, propter amorem Bellerophontis. Euadne Philaci filia, propter Capaneum coniugē qui apud Thebas perierat, in eandē pyram ſe coniecit. Aethra Pithei filia propter filiorum mortē ipſa ſe interſecit. Deianira Oenei filia propter Herculem decepta à Neſſo quòd ei tunicā miſerat, in qua conflagrauit. Laodamia Acaſti filia propter deſiderium Proteſilai mariti. Hippodamia † Ocnei filia, uxor Pelopis, quòd eius ſuaſu Chryſippus occiſus eſt. *Oenomai* Megæra Autolyci filia propter Hippothoi filij mortē. Alceſtis Pelei filia propter Admetū coniugem uicaria morte obijt. Iliona Priami filia propter caſus parentum ſuorum. Themiſto Hypſei filia impulſu Inûs, quòd filios ſuos occidit. Erigone Icari filia propter interitum patris ſuſpendio ſe necauit. Phædra Minois filia propter Hippolytum priuignum ſuū ſuſpendio ſe necauit, ob amorem. Phyllis propter Demophoonta Theſei filium, ipſa ſe ſuſpendio necauit. Canace Aeoli filia propter amorem Macarei fratris, ipſa ſe interfecit. Byblis Mileti filia propter amorē Cauni fratris ipſa ſe interfecit. Calypſo Atlantis filia propter amorem Vlyſsis ipſa ſe interfecit. Dido Beli filia, propter Aeneæ amorem ſe occidit. Iocaſta Menœci filia propter interitum filiorum & nefas. Antigona Oedipodis filia propter ſepulturā Polynices. Pelopea Thyeſtis filia, propter ſcelus patris. Thiſbe Babylonia propter Pyramum, quòd ipſe ſe interfecerat. Semiramis in Babylonia equo amiſſo in pyram ſe coniecit.

CCXLIIII. *Qui cognatos ſuos occiderunt.*

THeſeus Aegei filius, Pallantem filium Nilei fratris. Amphitryon Electryonem † Perſi filium. *Perſei.* Meleager Onei filius auunculos ſuos Plexippum & Agenorem, propter Athalantam Schœnei filiam. Telephus Herculis filius Hippothoum & Nerea auiæ ſuæ filios. Aegiſthus Atreum & Agamemnonē Atrei filios. D Oreſtes Aegiſthum Thyeſtis filium. Megapenthes Prœti filius, Perſeum Iouis & Danaes filium propter patris mortem. Abas propter patrem Lynceum Magapentheum occidit. Phegeus Alphei filius, Alpheſibœæ filiæ ſuæ filiam. Amphion Terei filius, aui ſui filios. Atreus Pelopis filius, Tantalum & Pliſthenē Thyeſtis filios infantes in epulis Thyeſti appoſuit. *Hillus.* † Phillus Herculis filius, Sthenelum Electryonis proaui ſui fratrē. Medus Aegei filius, Perſen Aeetæ fratrem Solis filium. Dædalus Eupalami filius, Perdiccen ſororis ſuæ filiū, propter artificij inuidiam.

CCXLV. *Qui ſoceros & generos occiderunt.*

IAſon Aeſonis filius Phlegionam, * Pelops Tantali filius, Oenomaum Martis filium.

Qui generos ſuos occiderunt.

Plegeus Alphei filius, Alcmæonem Amphiarai filium. Idem & Eurypylum. Aeeta Solis filius Phryxum Athamantis filium.

CCXLVI. *Qui filios ſuos in epulis conſumpſerunt.*

TEreus Martis filius ex Progne Ityn. Thyeſtes Pelopis ex Aerope, Tantalū & Pliſthenem. Clymenus Schœnei filius ex Harpalice filia, filium ſuum.

CCXLVII. *Qui à canibus conſumpti ſunt.*

ACtæon Ariſtei filius, † Thaſius, Deloami ſacerdotis Apollinis filius, ex eo Delo nullus canis eſt. *Thaſus, ut apud Ouid. in Ibin.* Euripides tragœdiatum ſcriptor, * in templo conſumptus eſt.

CCXLVIII. *Qui ab apro percuſsi interierunt.*

ADonis Cinyræ filius, Ancæus Lycurgi filius à Calydonio. Idmon Apollinis filius, qui extra metam exierat cum Argonautis apud Lycum regem. *Hyas.* † Hyon ab apro uel leone, Atlantis & Pleonis filius.

CCXLIX. Faces

A CCXLIX. *Faces ſceleratæ.*

FAcem, quam ſibi uiſa eſt párere Hecuba Ciſſei filia, ſiue Dymãtis. Nauplij, ad ſaxa Capharæa, cum naufragium Achiui fecerunt. Helenæ, quam de muris oſtendit, & Troiam prodidit. Althææ, quæ Meleagrum occidit.

CCL. *Quæ quadrigæ rectores ſuos prodiderunt.*

PHaetonta Solis filium ex Clymene. Laomedonta Ili filiũ ex Leucippe. Oenomaum Martis filium ex Aſterie, Atlantis filia. Diomedẽ Atlantis filium; ex eadem. Hippolytum Theſei filium ex Antiope Amazone. Amphiaraũ Oiclei filium ex Clytæmneſtra, Theſtij filia. Glaucũ Siſyphi filiũ ludis funebribus, Pelian * equæ ſuæ conſumpſerunt. Iaſonem Iouis filium ex Electra Atlantis filia. Salmoneus, qui fulmina in quadrigas ſedens imitabatur, cum quadriga fulmine ictus.

CCLI. *Qui licentia Parcarum ab inferis redierunt.*

CEres Proſerpinam filiam ſuam quærens. Liber pater ad Semelem matrem ſuam Cadmi filiam deſcendit. Hercules Iouis filius ad canem Cerberum educendum. Aſclepius Apollinis & Coronidis filius. Caſtor & Pollux Iouis & Ledæ filij alterna morte redeunt. Proteſilaus Iphicli filius, propter Laodamiam Acaſti filiam. Alceſtis Pelei filia, propter Admetum coniugem. Theſeus Aegei filius, propter Pirithoum. Hippolytus Theſei filius, uoluntate Dianæ, qui poſtea Virbius eſt appellatus. Orpheus Oeagri filius, propter Eurydicem coniugem ſuã. Adonis Cinyræ & Zmirnę filius, uoluntate Veneris. Glaucus Minois filius, reſtitutus à Polyido Carani filio. Vlyſſes Laertæ filius, propter patrẽ. Aeneas Anchiſæ filius, propter patrem. Mercurius Maiæ filius, aſsiduo itinere.

CCLII. *Qui lacte ferino nutriti ſunt.*

TElephus Herculis & Auges filius ab ceruа. Aegiſthus Thyeſtis & Pelopię filius ab capra. Aeolus & Boetus Neptuni & Menalippes filij, à uacca. Hippothous Neptuni & Alopes filius, ab equa. Romulus & Remus Martis & Iliæ
B filij, ab lupa. Antilochus Neſtoris filius expoſitus in Ida monte, ab cane. Harpalice Harpalici regis Amymneorum filia, à uacca & equa. Camilla Metabi regis Volſcorum filia, ab equa.

CCLIII. *Quæ contra fas concubuerunt.*

IOcaſte cum Oedipo filio. Pelopea cum Thyeſte patre. Harpalice cũ Clymeno patre. Hippodamia cum Oenomao patre. Procris cũ Erichtheo patre, ex
quo natus eſt Aglaurus. Nictymene cum Epopeo patre, rege Leſbiorum. † Me *Menephron, ut*
nophrus cum Cyllene filia in Arcadia, & cum Bliade matre ſua. *Ouid. 7. Meta.*

CCLIIII. *Quæ pijſſimæ fuerunt, uel pijſſimi.*

ANtigona Oedipi filia, Polynicen fratrem ſepulturæ dedit. Electra Agamemnonis filia, in fratrem Oreſtẽ. Iliona Priami filia, in fratrẽ Polydorum, & parẽtes. Pelopea Thyeſtis filia in patrẽ, ut eum uindicaret. Hypſipyle Thoantis filia patri, cui uitam conceſsit. Calciope filia patrem non deſeruit, regno amiſſo. Harpalice Harpalici filia, in bello patrem ſeruauit, & hoſtem fugauit. Erigone Icari filia, patre amiſſo, ſuſpendio ſe necauit. Agaue Cadmi filia, in Illy-
rica Lycotherſen regem interfecit, & patri ſuo regnum dedit. Xantippe † Myco *Cimoni, ut in*
ni patri incluſo carcere, lacte ſuo alimentum uitæ præſtitit. Tyro Salmonei filia, *uulgatis codici-*
propter patrem filios ſuos necauit. In Sicilia cum Aethna mons primum ardere *bus Valerij legi*
cœpit, Damon matrem ſuam ex igne rapuit. Item † Pythia patrem. Aeneas item *tur lib. 5. cap. 4.*
in Ilio Anchiſem patrem humeris, & Aſcanium filium ex incẽdio eripuit. † Cle *Anapias fortaſ-*
ops & Bitias Cidippe filij. Cidippe ſacerdos Iunonis Argiuæ, cum boues in pa- *ſis, & Amphino-*
ſtionem miſiſſet, neq; ad horam qua ſacra in monte ad templum Iunonis duci *mus intelligen-*
& fieri deberent, apparerent, & eſſent mortui: quæ niſi ad horam ſacra facta eſ- *di, de quibus idẽ*
ſent, ſacerdos interficiebatur. inter quam trepidationem Cleops & Bitias pro *Valerius lib. 5.*
bubus ſub iugo ſe iunxerunt, & ad fanum ſacra, & matrẽ Cidippem in plauſtro *Cleobis & Bi-*
duxerunt: ſacrificioq; peracto, Cidippe precata eſt Iunonem, ſi ſacra eius caſtè *ton ab Herodo-*
coluiſſet, ſi filij aduerſus eam pij fuiſſent, ut quicquid bonum mortalibus poſ- *to uocantur. uide libro primo.*
ſet contingere, id filijs eius contingeret. Precatione peracta plauſtrum & ma-

trem filij domum reduxerunt, & feſsi ſomno acquieuerunt. At Cidippe diligenter agnouit nihil eſſe melius mortalibus quàm mori: & ob hoc obijt uoluntaria morte. C

CCLV. *Quæ impiæ fuerunt.*

SCylla Niſi filia patrem occidit. Ariadne Minois filia fratrē & filios occidit. Progne Pandionis filia filium occidit. Danaides coniuges ſuos patrueles occiderunt. Lemniades in Lemno inſula patres & filios occiderunt. Harpalice Clymeni filia, filiū quem ex patris concubitu pepererat, occidit. Tullia Romanorum ſuper parentis corpus currum duxit, unde uicus ſceleratus eſt dictus.

CCLVI. *Quæ caſtiſsimæ fuerunt.*

PEnelope Icarij filia uxor Vlyſsis, Euadne Philacis filia coniunx Capanei, Laodamia Acaſti filia coniunx Proteſilai, Hecuba Ciſſei filia uxor Priami, Theonoe Theſtoris filia uxor Admeti. Romanorū Lucretia Lucretij filia, coniunx Collatini.

CCLVII. *Qui inter ſe amicitia iunctiſsimi fuerunt.*

PYlades Strophij filius cum Oreſte Agamemnonis filio. Pirithous Ixionis filius cum Theſeo Aegei filio. Achilles Pelei filius cum Patroclo Menœtij filio. Diomedes Tydei filius cum Sthenelo Capanei filio. Peleus Aeaci filius cū Phœnice Amyntoris filio. Hercules Iouis filius cū Philocteta Pæantis filio. Armodius & Ariſtogiton more fraterno. In Sicilia Dionyſius tyrannus crudeliſsimus cum eſſet, ſuosq́; ciues cruciatibus interficeret, Mœros tyrannum uoluit a interficere: quem ſatellites cum deprehendiſſent, armatum ad regem perduxerunt. qui interrogatus, reſpondit ſe regem uoluiſſe interficere. quem rex iuſsit crucifigi. à quo Mœrus petit tridui commeatum ut ſororem ſuam nuptui collocaret, & daret tyranno Selinuntium amicū ſuum & ſodalem, qui ſponderet eum tertio die uēturum. cui rex indulſit commeatum ad ſororem collocandā, dicitq́; rex Selinuntio, ut niſi ad diem Mœrus ueniret, eum eandem pœnam paſſurum, D & dimitti Mœrum. Qui collocata ſorore, cum reuerteretur, repentè tempeſtate, & pluuia orta, flumen ita increuit, ut nec tranſiri nec tranſnatari poſſet. ad cuius ripam Mœrus conſedit, & flere cœpit, ne amicus pro ſe periret. Phalaris aūt Selinuntiū crucifigi eum iuberet, ideo quòd horæ ſex tertij iam diei eſſent, nec ueniret Mœrus. cui Selinuntius reſpondit, diem adhuc nō præterijſſe. Cumq́; iam horæ nouem eſſent, rex iubet duci Selinuntium in crucem. Qui cum duceretur, uix tandem Mœrus liberato flumine, conſequitur carnificem, exclamatq́; à longè: Suſtine carnifex, adſum quē ſpopondit. Quod factum regi nunciatur. quos rex ad ſe iuſsit perduci, rogauitq́; eos, ut ſe in amicitiā reciperent, Armodius & Ariſtogiton, uitamq́; Mœro cōceſsit. idem in Sicilia eundem Phalarim Armodius cum uellet interficere, ſimulationis cauſa ſcrophā porcellos habentem occidit, & uenit ad Ariſtogitonem amicum ſuum enſe ſanguinolento, dicitq́; ſe matrē interfeciſſe, rogatq́; eum ut ſe celaret: qui cum ab eo celaretur, rogauit Ariſtogitonem, ut progrederetur, rumoresq́; qui eſſent de matre ſibi renunciaret * nullos eſſe rumores: qui ueſpere ita litem contraxerunt, ut alius alio potiora ingererent: nec ideò Ariſtogiton uoluit obijcere, eum matrem interfeciſſe. Cui Armodius patefecit, ſe ſcropham porcellos habentem interfeciſſe, & ideò matrem dixiſſe, cui indicat ſe regē uelle interficere: rogatq́; eum, ut ſibi adiutorio eſſet. qui cùm ad regem interficiendum ueniſſent, deprehenſi ſunt à ſatellitibus armati. & cùm perducerentur ad tyrannum, Ariſtogiton a ſatellitibus effugit. Armodius autem ſolus cùm perductus eſſet ad regem, quærerentq́; ab eo quis ei fuiſſet comes, ille ne amicum proderet, linguam dentibus ſibi præcidit, eamq́; regis in faciem inſpuit. Niſus cū Eurialo ſuo, pro quo & mortuus eſt.

a *Eadem de Damone & Pythia Valer. lib. 4. cap. 7. refert. Quanquam haud ſcio an hic quoq; in proprijs nominibus erratum ſit, quemadmodum ſuprà quoq;.*

CCLVIII. *Atreus & Thyeſtes.*

ATreus & Thyeſtes germani cùm in diſſenſione ſibi nocere non poſſent, in ſimulatam gratiam redierūt, qua occaſione Thyeſtes cum fratris uxore con-

A te cōcubuit. Atreus uerò ei filium epulando appoſuit: quæ ſol ne pollueretur, aufugit. Sed ueritatis hoc eſt: Atreum apud Mycenas primùm ſolis eclipſim inueniſſe: cui inuidens frater, ex urbe diſceſsit.

CCLIX. †*Lyncus.*

LYncus rex † Siciliæ fuit, qui miſſum à Cerere Triptolemum, ut hominibus frumentum monſtraret, ſuſceptum hoſpitio, ut in ſe gloriam tantã migraret, interimere cogitauit. Ob quam rem irata Ceres, eum conuertit in lyncem uarij coloris, ut ipſe uariæ mentis extiterat.

Lyncem alij. Scythiæ fortaſſe: ſic enim & Boccatius legit.

CCLX. *Eryx.*

ERyx Veneris & Butæ filius fuit, qui occiſus ab Hercule eſt. mõti ex ſepultura ſua nomen impoſuit, in quo Aeneas Veneris templum conſtituit. in hoc autem monte dicitur etiam Anchiſes ſepultus, licet ſecundum Catonem ad Italiam uenerit.

CCLXI. *Agamemnon, qui ignarus Dianæ ceruam occidit.*

CVm de Græcia ad Aulidem Danai ueniſſent, Agamemnon Dianæ ceruã occidit ignarus: unde dea irata, flatus uentorum remouit. Quare cum nec nauigare poſſent, & peſtilentiam ſuſtinerent, conſulta oracula dixerunt, Agamemnonio ſanguine eſſe placandam Dianam. Ergo cum ab Vlyxe per nuptiarum ſimulationem, adducta Iphigenia in eo eſſet ut immolaretur, numinis miſeratione ſublata eſt, & cerua ſuppoſita, & tranſlata ad Tauricam ciuitatem, regi Thoanti tradita eſt, ſacerdosq́ facta, † ductum ne Dianæ ſecundum conſuetudinem ſtatutam, humano ſanguine numen placaret, cognouit fratrem Oreſtem qui accepto oraculo carendi * ſororis cauſa, cum amico Pylade Colchos petierat, & cum occiſo Thoante ſimulacrum ſuſtulit, abſconditum faſce lignorum, (unde & faſcelis dicitur, notandum à face cum qua pingitur, propter quod & lucifera dicitur) & Ariciam detulit. Sed cum poſtea Romanis ſacrorum crudelitas diſpliceret, quanquã ſerui immolarẽtur, ad Laconas Diana tranſlata eſt, ubi ſacrificij conſuetudo adoleſcentum uerberibus ſeruabatur, qui uocabantur

Videtur deeſſe aliquid.

B Bomonicæ, quia * auri ſuperpoſiti contendebant, qui plura poſſet uerbera ſuſtinere. Oreſtis uerò oſſa de Aricia Romam tranſlata ſunt, & condita ante templum Saturni, quod eſt ante cliuum Capitolinum iuxta Concordiæ templum. *aris*

Hic iterum deſunt octo capita, ut uidere eſt in indice.

Iouis & Europæ filius, Cygnus alter Martis filius, quẽ idem Hercules occidit.

CCLXX. *Qui formoſiſsimi fuerunt.*

IAſion † Ilithij filius, quem Ceres dicitur amaſſe, quod ipſum hiſtorijs creditur. Cinyras Paphi filius rex Aſſyriorum. Anchiſes Aſſaraci filius, quem Venus amauit. Alexander Paris Priami filius & Hecubæ, quem Helena ſecuta eſt. Nireus Charopis filius. Cephalus Pandionis filius, quẽ Aurora amauit. Tithonus Laomedontis filius Auroræ coniunx, Parthenopæus Meleagri & Atalantes filius, Achilles Pelei & Thetidis filius, Patroclus Menœtij filius, Idomeneus qui Helenã amauit. Theſeus Aegei & Aethræ filius, quẽ Ariadne amauit.

Coriti alij. alij Minois.

Suprà Deionis filium dixit.

CCLXXI. *Qui ephebi formoſiſsimi fuerunt.*

ADonis Cinyræ & Smyrnæ filius, quem Venus amauit. Endymion Aetoli filius, quem Luna amauit. Ganymedes Erichthonij filius, quẽ † Iouis amauit. Hyacinthus Oebali filius, quem Apollo amauit. Narciſſus Cephiſi fluminis filius, qui ſe ipſum amauit. Atlantius Mercurij & Veneris filius, qui hermaphroditus dictus eſt. Hylas Theodamantis filius, quem Hercules amauit. Chryſippus Pelopis filius, quem Theſeus ludis rapuit.

Iupiter

Deeſt caput CCLXXII. De ijs qui in Areopago cauſam dixerunt.

CCLXXIII. *Qui primi ludos fecerunt, uſq; ad Aeneam quintum decimum.*

* * *

QVinto loco Argis, quos fecit Danaus Beli filius, filiarum nuptijs cantu, unde Hymeneus dictus. Sexto autem iterum Argis, quos fecit Lynceus Aegypti filius, Iunoni Argiuæ, qui appellantur ἀσπισοφαργῶσι: quibus ludis qui uicit, accipit pro corona clypeum, ideo quod Abas Lyncei & Hypermeſtræ fi-

 lius

lius nunciauit, Danaum parentibus periſſe, cui Lynceus de templo Iunonis Ar C
giuæ detraxit clypeum † quod Danaus in iuuenta geſſerat, & Iunoni ſacrauerat, & Abanti filio muneri dedit. In his ludis qui ſemel uicit, & iterum deſcendit ad certamen, ut niſi iterum uincat, ſæpe deſcendat. Septimo autem loco Perſeus Iouis & Danaes filius, funebres Polydectæ nutritori ſuo in inſula Seripho, ubi cum luctatur, percuſsit Acriſium auum ſuum, & occidit. Itaq; quòd ſua uoluntate noluit, in deorum factus eſt numero. Octauo loco fecit Hercules Olympię gymnicos, Pelopi Tantali filio, in quibus ipſe contendit, pammachum quod nos pancratium uocamus, cum Achareo. Nono loco facti ſunt in Nemea Archemoro Lyci & Eurydices filio, quos fecerũt ſeptem duces qui Thebas ibant oppugnatũ. in quibus ludis poſtea uicerunt curſu Eunæus & Deiphylus Iaſonis & Hypſipyles filij. his quoq; ludis pythaules, qui Pythia cantauerunt, ſeptẽ habuit palliatos: qui uoce cantauerunt, unde poſtea appellatus eſt Choraules. Decimo Iſthmia Melicertæ Athamantis filio & Inûs, feciſſe dicitur Eratocles, alij poetæ dicunt Theſeum. Vndecimo fecerunt Argonautæ in Propontide Cyzico regi unà cum filio, quem Iaſon imprudens noctu in litore occiderat, ſaltu, luctatione, & iaculo. Duodecimo autem Argiuis, * quos fecit Acaſtus Pelei filius. his ludis uicerunt, Zethus Aquilonis filius dolichodromo, Calais eiuſdem filius diaulo, Caſtor Iouis filius ſtadio, Pollux eiuſdem filius ceſtu, Telamon Aeaci filius diſco, Peleus eiuſdem luctatione, Hercules Iouis filius pammacho, Meleager Oenei filius iaculo, Cygnus Martis filius armis occidit Pilum Diodoti filium, Bellerophontes uicit equo. Quadrigis autem uicit Iolaus Iphicli filius, Glaucum Siſyphi filium, quem equi mordici diſtraxerunt. Eurytus Mercurij filius ſagittis, Cephalus Deionis filius funda, Olympus Marſyæ diſcipulus tibijs, Orpheus Oeagri filius cithara, Linus Apollinis filius cãtu, Eumolpus Neptuni filius ad Olympi tibias uoce. Tertiodecimo fecit in Ilio Priamus ceno-

certarunt taphium Paridi, quem natũ iuſſerat interfici, gymnicos, in quibus † certati ſunt D
curſu, Neſtor · Nerei filius, Helenus Priami filius, Deiphobus eiuſdem, Polites eiuſdem, Telephus Herculis filius, Cygnus Neptuni filius, Sarpedon Iouis filius, Paris Alexander paſtor Priami ignarus filius. uicit autem Paris, & inuentus eſt eſſe Priami filius. Quartodecimo Achilles Patroclo funebres, in quibus Aiax uicit lucta, & accepit lebetem aureum munus. deinde Menelaus uicit iaculo, & accepit muneri iaculum aureum. dimiſſo ſpectaculo eodem, Phrygas captiuas duodecim in rogum Patrocli & equum & canem coniecit. Quinrodecimo fecit Aeneas Veneris & Anchiſæ filius, in Sicilia ad Aceſten Criniſi fluminis filiũ, hoſpitẽ. Ibi Aeneas patris ornauit exequias, ludicroq; certamine honores debitos manibus ſoluit, in quibus primum nauale certamen fuit de * Mneſtheo, nauis, Piſtris Gyas, nauis Chimęrę: Sergeſtus, nauis Centaurus. Vicit aũt cum Cloanthus naui Scylla, & accepit præmiũ talentũ argenti, auratam clamydẽ ex purpura intextum Ganymeden. Mneſtheus loricã adeptus eſt, Gygas abſtulit lebetas, cymbiaq; argento cælata. Sergeſtus captiuam eum duobus

ſcilicet certarunt filijs nomine Pholoen. Secũdo deinde certamine † curſu, Niſus, Euryalus, Diores, Salius, Helimus, Panopes. uicit Euryalus, accepit præmium equũ phalaris inſignẽ, ſecundo Helimus Amazoniã pharetrã, tertio Diores galeam Argolicã, Salio exuuias leonis donauit, Niſo clypeũ opus Didymaonis. Tertio deinde certamẽ ceſtibus Dares & Entellus. uicit Entellus, accepit præmiũ taurum, Dareti galeam & enſem tribuit. Quarto deinde certarunt ſagitta, Hypocoon, Mneſtheus, Aceſtes, Eurytiõ, qui accepit muneri galeã, quia iudicis * propter omne Aceſtæ honorẽ ceſsit. Quinto Aſcanio puero duce luſerũt pueri Troiani.

CCLXXIIII. *Quis quid inuenerit.*

NOmine Ceraſſus uinum cum Acheloo flumine in Aetolia miſcuit, unde miſcere *κεράσαι* eſt dictum. Antiqui autem noſtri in lectis triclinaribus in

fulcris † pulchris capita aſellorum uite alligata habuerunt, ſignificantes * ſuauitatem inueniſſe. Caper autem uitem quam præroſerat, plenius fructum protulit, unde etiam potationem inuenerũt. Pelethronius frenos & ſtratum equis primus inuenit.

A inuenit.Bellona prima acũ reperit, quæ Græcè belone appellat̃.Cadmus Age-
noris filius æs Thebis primus inuentũ condidit.† Sacus Iouis filius in Pancha-
ia in monte Taſo aurum primus inuenit.† Indus rex in Scythia argentũ primus
inuenit,quod Erichthonius Athenas primùm attulit. Elide,quæ urbs eſt in Pe-
loponneſo,certamina quadrigarũ primùm inſtitura ſunt. Midas rex,Cybeles fi-
lius Phryx,plumbum album & nigrũ primus inuenit. Arcades res diuinas pri-
mi dijs fecerunt.Phoroneus Inachi filius arma Iunoni primus fecit, qui ob eam
cauſſam primus regnandi poteſtatẽ habuit. Chiron Centaurus Saturni filius,
artem medicinam chirurgicam ex herbis primus inſtituit. Apollo artem ocula-
riam medicinam primus fecit.Tertio autem loco Aſclepius Apollinis filius,cli-
nicen reperit. Antiqui obſtetrices non habuerunt, unde mulieres uerecundia
ductæ interierant. Nam Athenienſes cauerãt,ne quis ſeruus aut fœmina artem
medicinam diſceret. Agnodice quædam puella uirgo concupiuit medicinã di-
ſcere,quæ cum cõcupiſſet,demptis capillis, habitu uirili, ſe Hierophilo cuidam
tradidit in diſciplinam. quæ cum artem didiciſſet, & fœminam laborantem au-
diſſet,ab inferiore parte ueniebat ad eam: quæ cũ credere ſe noluiſſet,æſtimans
uirum eſſe, illa tunica ſublata, oſtendebat ſe fœminam eſſe: & ita eas curabat.
Quod cum uidiſſent medici, ſe ad fœminas non admitti, Agnodicen accuſare
cœperunt,quòd dicerent eum glabrum eſſe, & corruptorem earum, & illas ſi-
mulare imbecillitatẽ.† Quò cũ Areopagitæ conſediſſent,Agnodicen damnare
cœperunt. quibus Agnodice tunicã alleuauit, & ſe oſtendit fœminam eſſe. Et
ualidius medici accuſare cœperunt,quare * tũ fœminæ principes ad iudiciũ cõ-
uenerunt,& dixerunt:Vos coniuges nõ eſtis,ſed hoſtes: quia quæ ſalutem no-
bis inuenit,eam damnatis. Tunc Athenienſes legem emendarũt * ut ingenuæ
artem medicinã diſcerent. Perdix Dædali ſororis filius * & circinum & ſerrã ex
piſcis ſpina reperit. Dædalus Eupalami filius,deorũ ſimulacra primus fecit.Eu-
hadnes,qui in Chaldæa de mari exiſſe dicitur, aſtrologiam interpretatus eſt.Ly
B di ſurculis * lanam fecerunt, poſtea idem ſamen * Pan fiſtulæ cantũ primus inue
nit.In Sicilia frumentũ Ceres prima inuenit. Tyrrhenus Herculis filius tubam
primus inuenit,hac ratione,quòd cùm carne humana comites eius ueſcerẽtur,
ob crudelitatẽ incolæ circa regionẽ diffugerunt. tunc ille quia ex eorũ * deceſ-
ſerat.concha pertuſa buccinauit, & pagum conuocauit,teſtatiq; ſunt ſe mortuũ
ſepulturæ dare,nec conſumere.Vnde tuba Tyrrhenũ melos dicit̃.Quod exem-
plũ hodie Romani ſeruant: & cum aliquis deceſsit, tubicines cantant, & amici
conuocantur,teſtãdi gratia, eum neq; ueneno, neq; ferro interijſſe. Cornicines
autem claſsici inuenerunt.Afri & Aegyptij primum fuſtibus dimicauerunt,po
ſtea Belus Neptuni filius gladio belligeratus eſt,unde bellum eſt dictum.

Caeacus, ut Polydorus de inuentoribus rerum. quãuis ille Caeco non aurum, ſed argentum inuentum tribuit, ut etiã Cadmo non æs, ſed aurum.

† Lyncen fortaſſe.

pro quare

CCLXXV. *Oppida qui quæ condiderunt.*

IOuis in India Thebas Thebaidas, nomine nutricis ſuæ: quæ Hecatompylæ
appellantur, ideo quòd centum portas habent. Minerua in Chalcide Athe-
nas,quas ex ſuo nomine appellauit.Epaphus Iouis filius in Aegypto Mẽphim.
Arcas Iouis filius, in Arcadia Trapezunta. Apollo Iouis filius Arnas * Eleuſi-
nus Mercurij filius,Eleuſinem.Dardanus Iouis filius,Dardaniam.Argus Age-
noris filius Argos, quæ *, Cadmus Agenoris filius Thebas Heptapylas, quæ
ſeptem portas habuiſſe dicitur. Perſeus Iouis filius Perſeida. Caſtor & Pollux
Iouis filij Dioſcorida.Medus Aegei & Medeæ filius,in Ecbatanis Medam.Ni-
lus Solis filius,Carmentum * Liber in India Hammonem. Ephyre nympha O-
ceani filia Ephyren, quam poſtea Corinthum appellarunt., Sardo Stheneli filia
Sardis. Cynaras Paphi filius, filiæ ſuæ nomine Smyrnam. Perſeus Iouis filius
Mycenas.Semiramis Dercetis filia in Syria Babylonem.

CCLXXVI. *Inſulæ maximæ.*

MAuritania poſita ad ſolis occaſum in circuitu ſtadia lxxvi. Aegyptus in
ſole & auſtro poſita, quem Nilus circumlauat, circuitu ſtadia * Sicilia in
triſcelo * poſita,circuitu ſtadia xxxdlxx. * Sardinia in circuitu ſtadia xccl. Cre-
ta in longitudine * & oppida utraq; parte centum poſsidet circuitu ſtadia xxc.

Cyprus poſitá eſt inter Aegyptum & Africã, ſimilis ſcuto Gallico * circuitu ſta dia xlic. Rhodos in totũdo poſita, circuitu ſtadia xxc. Eubœa cõſimilis arcui cir cuitu ſtadia xxcc. Corcyra, ager bonus, circuitu ſtadia xxc. Sicyon ager bonus, circuitu ſtadia mille centũ. Tenedos inſula contra Iliũ circuitu ſtadia mcc. Corſica, ager peſsimus, circuitu ſtadia mcxx. Cyclades inſulæ ſunt nouẽ, id eſt Andros, † Micos, Delos, † Tenedos, Naxos, Seriphus, Gyarus, † Tardos, † Rhene. C

Myconos, Tenos, Paros, Rhenam uocat Strabo libro decimo.

CCLXXVII. *Rerum inuentores primi.*

PArcæ Clotho, Lacheſis, Atropos, inuenerunt literas græcas ſeptẽ A.B.H. T.I.Y. * Alij dicunt Mercurium, ex gruum uolatu: quæ cum uolant, literas exprimunt. Palamedes aũt Nauplij filius inuenit æque literas undecim * Simonides literas æque quatuor † ω. ε. ζ. φ. Epicharmus Siculus literas duas † π & ψ. Has autem Græcas Mercurius in Aegyptum primus detuliſſe dicitur, ex Aegypto Cadmus in Græciam, quas Euandrus profugus ex Arcadia in Italiam tranſtulit, quas mater eius Carmenta in Latinas commutauit numero xv. * Apollo in cithara, cæteras adiecit: idem Mercurius & palæſtram mortales primus docuit. Ceres fruges ferere, boues domare, & alumno ſuo Triptolemo fruges ferere demonſtrauit. qui cum ſeuiſſet, & ſus, id eſt porcus, quod ſeuerat effodiſſet, ſuem comprehendit, & duxit ad aram Cereris: & frugibus ſuper caput eius poſitis, eidem Cereri immolauit. Inde primum inuentum eſt, ſuper hoſtias molam ſalſam imponere. Velificia primum inuenit Iſis. nam dum quærit Harpocratem filium ſuum, rate uelificauit. Minerua prima nauem biproram Danao ædificauit, in qua Aegyptum fratrem profugit.

alij ω. η. ξ. ψ. alij θ ζ χ

Deſunt nonnulla.

FINIS.

CLARISSIMI VIRI, C. IVLII HYGINI, AVGVSTI LIBERTI POETICON Aſtronomicon, Libri quatuor. D

DE MVNDI ET SPHAERAE AC VTRIVSque partium declaratione, Liber primus.

Procemium.

HYGINVS M. Fabio S.P.D.

ETSI ſtudio grammaticæ artis inductum, non ſolum uerſuum moderatione, quam pauci peruiderunt, ſed hiſtoriarum quoque uarietate, qua ſcientia rerum perſpicitur, præſtare uideo, facilius etiam ſcriptis tuis perſpici poteſt, deſiderans potius ſcientem quàm liberalem iudicem: tamen quo magis exercitatus & nonnullis etiam ſæpius in his rebus occupatus eſſe uidear, & ne nihil in adoleſcentia laboraſſe dicerer, & imperitorum iudicio deſidiæ ſubirem crimen, hoc uelut rudimento ſcientiæ niſus, ſcripſi ad te. Non ut imperito monſtrans, ſed ut ſcientiſsimum commonens. Sphæræ figurationem, circulorumq; qui in ea ſunt notationem: & quæ ratio fuerit, ut non æquis partibus diuiderentur. Præterea terræ mariſq; diffinitionem, & quæ partes eius non habitantur, ut multis iuſtiſq; de cauſis hominibus carere uideantur, ordine expoſuimus. Rurſusq; redeuntes ad ſphæram, duo & 40. ſigna nominatim pernumerauimus. Exinde uniuſcuiuſq; ſigni hiſtorias, cauſamq; ad ſidera perlationis oſtendimus. Eodem loco nobis utile uiſum eſt perſequi eorum corporum deformationes, & in his numerum ſtellarum. Nec prætermiſimus oſtendere ad ſeptem circulorum notationem, quæ corpora aut partes corporũ peruenirent, & quemadmodum ab his diuiderentur. Diximus etiã in æſtiui circuli diffinitione, quærentes quare non idem hyemalis uocaretur: & quid eos fefellerit, qui ita ſenſerint,

Digitized by Google

A rint. Et quid in ea parte ſphæræ ſolis efficiat curſus. Præterea quare circulos in octo partes diuideremus, ordine expoſuimus. Scripſimus etiam quo loco circulus æquinoctialis foret cōſtitutus, & quid efficeret ad eū perueniens ſol. In eiuſdem circuli demonſtratione oſtendimus, quare Aries inter ſidera celerrimus diceretur. Pauca præterea de hyemali circulo diximus. Exinde zodiacum circulū diffinitimus, & eius effectus: & quare potius 12. ſigna quàm 11. numerent: quid etiam nobis de reliquis circulis uideretur. His præpoſitis rebus, ad id loci uenimus, ut exponeremus utrum mundus ipſe cū ſtellis uerteretur, an mundo ſtare uagæ ſtellæ ferrent, & quid de eo nobis & cōpluribus uideretur, quaq; ratione ipſe mundus uerteretur. Præterea quare nōnulla ſigna celerius exorta, ſerius occiderēt: nōnulla etiā tardius cæteris exorta, citius ad occaſum peruenirēt. Quare etiā quæ ſigna pariter oriantur, nō ſimul occidāt. Eodem loco diximus, quare non eſſent in ſphæra, ſuperiora inferioribus hemicycli æqualia, & quot modis ſtellas uidere non poſsimus. præterea ſcripſimus in 12. ſignorū ortu, quę de reliquis corpora exoriri, & quæ eodē tempore occidere uiderent. Deinde perſcripſimus utrū ſol cum mundo fixus uerteretur, an ipſe per ſe moueret: & cum ipſe per ſe moueatur, & contra 12. ſignorū ortus eat, quare cum mūdo exoriri & occidere. Deinde protinus de Lunæ curſu pauca propoſuimus, & utrū ſuo an alieno lumine uteret. Eclipſis ſolis & lunæ quomodo fieret: quare luna per eundem circulū iter faciens, celerius ſole curreret uideat: & quid fefellerit eos qui ita ſenſerint. Quinq; ſtellæ quantū habeant interuallū, & utrū quinq; an ſeptē ſint: & utrum quinq; certæ errent, an omnes: & quinq; quomodo currāt. Diximus etiā qua ratione priores Aſtrologi non eodē tēpore ſigna & reliquas ſtellas reuerti dixerint, & quare metā diligentiſsimè obſeruaſſe uideant: & quid reliq̃s fefellerit in eadem cauſa. In his igitur tam multis & uarijs rebus non erit mirū aut pertimeſcendum, quòd tantum numerū uerſuum ſcripſerimus: neq; enim magnitudinem uoluminis, ſed rerū multitudinē per nos conuenit ſpectare. Quòd

B ſi longior in ſermone uiſus fuero, non mea facunditate, ſed rei neceſsitate factū exiſtimato: nec ſi breuius aliquid dixero, minus idem ualere confidito, quàm ſi pluribus eſſet audiendum uerbis. Etenim præter noſtram ſcriptionem ſphæræ, quę fuerunt ab Arato dicta obſcurius, perſecuti planius oſtendimus, ut penitus id quod cœpimus exquiſiſſe uideremur. Quòd ſi uel optimis uſus autorib. effeci, ut neq; uerius, neq; breuius diceret quiſpiā, non immeritò fuerim laudari dignus à uobis, quę uel ampliſsima laus hominibus eſt doctis. Si minus, non deprecamur in hac confectione noſtram ſcientiam ponderari. Ideoq; maioribus etiā niti laboribus cogitamus, in quibus & ipſi exerceamur, & quibus uolumus nos probare quid poſsimus. Etenim neceſſarijs noſtris hominibus ſcientiſsimis maximas res ſcripſimus, non leuibus occupati rebus, populi captamus exiſtimationem: ſed ne diutius de eo quod negligimus loquamur, ad propoſitum ueniemus, & initium rerum demonſtrabimus.

De mundo & ſphæra.

MVndus appellatur is qui conſtat ex ſole & luna & terra, & omnibus ſtellis. Sphæra eſt ſpecies quædam in rotundo conformata, omnibus ex partibus ęqualis apparēs, unde reliqui circuli finiūtur. Huius autē neq; exitus, neq; initium poteſt definiri. Ideo quòd in rotundo omnes tractus & initia & exitus ſignificari poſſunt.

De Centro.

CEntrum eſt, cuius ab initio circumductio ſphærę terminatur, ac terræ poſitio conſtituta declaratur.

De Axi.

DImenſio quę totius oſtenditur ſphęrę eſt, cum ex utriſq; partibus eius ad extremam circumductionem rectæ, ut uirgulę perducuntur, quę dimenſio à cōpluribus axis eſt appellata. huius autem cacumina, quibus maximè ſphęra nititur, Poli appellantur: quorum alter ad aquilonem ſpectans, Boreus: alter adpoſitus Auſtro, Notius eſt dictus.

C

De ſignificationibus.

SIgnificationes quædam in circumductionem ſphæræ circuli appellantur, è quibus paralleli dicuntur, qui ad eundem polum conſtituti finiuntur. Maximi autem ſunt, qui eodem centro quo ſphæra continentur. Horizon appellatur is, qui terminat ea quæ perſpici aut non uideri poſſunt. Hic autem in certa ratione diffinitur, quòd modò polo ſubiectus, & circulis his qui paralleli dicũtur, modò duobus extremis & æqualibus nixus, modò alijs partibus adiectus terræ peruidetur ita, utcunq; fuerit ſphæra collocata.

De Polo.

POlus is qui Boreus appellatur, peruideri poteſt ſemper. Notius autem, ratione diſsimili ſemper eſt à conſpectu ſemotus. Naturalis autem mundi ſtatio phyſice dicit. ea eſt enim Boreo polo finita, ut omnia è dexteris partibus exoriri, in ſiniſtris occidere uideantur. Exortus enim eſt ſubita quædã ſpecies obiecta noſtro conſpectui. Occaſus autem pari de cauſa, ut erepta ab oculis uiſa.

De figuratione circulorum ſphæræ.

IN finitione mundi circuli ſunt paralleli quinque, in quibus tota ratio ſphæræ conſiſtit, præter eum qui zodiacus appellatur. qui quòd non ut cæteri circuli certa dimenſione finitur, & inclinatior alijs uidetur, loxos à Græcis eſt dictus. Quinque autem, quos ſuprà diximus, ſic in ſphæra metiuntur, initio ſumpto à polo qui Boreus appellatur, ad eum qui Notius & Antarcticos uocatur. In 30. partes unumquodq; hemiſphærium diuiditur, ita uti dimẽſio ſignificari uideatur in tota ſphæra per 60. partes factas. Deinde ab eodem principio Boreo ſex partib. ex utraq; finitione ſumptis, circulus ducitur, cuius centrũ ipſe eſt polus finitus, qui circulus arcticos appellatur, quòd intra eum arcturi ſimulacra, ut incluſa perſpiciuntur: quæ ſigna à noſtris urſarũ ſpecie, ficta, ſeptẽtriones appellantur. Ab hoc circulo de reliquis partibus quinq; ſumptis eodem centro quo ſuprà diximus circulus ducit, qui therinos tropicos appellatur. Ideo quòd ſol cum ad eum circulum peruenit, æſtatẽ effecit eis qui in aquilonis finibus ſunt: D hyemem autẽ, eis quos auſtris flatibus appoſitos ante diximus. Præterea quòd ultra eum circulum ſol nõ tranſit, ſed ſtatim reuertitur, tropicos eſt appellatus. Ab hac circuli ſignificatione quatuor de reliquis partibus ſumptis ducitur circulus æquinoctialis, à Græcis iſemerinos appellatus, ideo quòd ſol cũ ad eum orbem peruenit, æquinoctium perficit. hoc circulo facto, dimidia ſphæræ pars conſtituta perſpicitur. E'cõtrario item ſimili ratione à Notio polo ſex partibus ſumptis, ut ſuprà de boreo diximus, circulus ductus antarcticos uocatur: quòd contrarius eſt circulo, quẽ arcticon ſuprà ei diffiniuimus. Hac diffinitione ſphæræ centroq; poli, qui Notius dicitur, quinq; partibus ſumptis circulus chimerinus tropicus inſtituitur, à nobis hyemalis, à nonnullis etiam brumalis appellatus. ideo quòd ſol cum ad eum circulum peruenit, hyemẽ efficit his qui ad aquilonem ſpectant, æſtatẽ autẽ his qui in Auſtri partibus domicilia conſtituerunt. Quanto enim abeſt longius ab illis qui in aquilonis habitant finibus, hoc hyeme maiore conflictantur, æſtate autẽ hi quibus ſol appoſitus peruidetur. Itaq; Aethiopes ſub utroq; orbe neceſſariò fiunt. Ab hoc circulo ad æquinoctialem circulum, reliquæ fiũt partes quatuor. Ita ut ſol per octo partes ſphæræ currere uideat. Zodiacus aũt circulus ſic uel optimè diffiniri poterit, ut ſignis factis, ſicut poſtea dicemus, ex ordine circulus perducatur. Qui aũt Lacteus uocat, contrarius æquinoctiali, ibi oportet ut eum medium diuidere, & bis ad eum peruenire uideatur, ſemel in eo loco ubi aquila cõſtituitur, iterum aũt ad eius ſigni regionẽ quod procyon uocatur. Duodecim ſignorũ partes ſic diuiduntur. quinque circuli, de quibus ſuprà diximus, ita finiuntur, ut unuſquiſq; eorum diuidatur in partes duodecim, & ita ex eorũ punctis lineæ perducantur, quæ circulos ſignificant factos, in quibus duodecim ſigna deſcribantur. Sed à nõnullis imperitioribus quæritur, quare non æquis partibus circuli finiantur, hoc eſt, ut de 30. partibus quinæ partes diuidantur, & ita circuli pari ratione ducantur. Id facillimè defendi poſſe cõfidimus. Cum enim media ſphæra diuiſa eſt, eius circuli nullus poteſt

A lus poteſt ęqualis eſſe,† qui quamuis proximè eum accedat, tamē minor eſſe uideatur. Itaq; qui primùm ſphæram fecerunt, cum uellent omnium circulorum æquas rationes eſſe, pro rata parte uoluerunt ſignificare, ut quanto magis à polo diſcederetur, hoc minorem numerū partium ſumerent in circulis metiendis, quo neceſſe his erat maiorem circulum definire. Quod etiam ex ipſa ſphæra licet intelligere. Quanto magis à polo diſcedes, hoc maiores circulos fieri, & hac re minorem numerum duci, ut pares eorum uideantur effectus. Et ſi nō in 30. partes unumquodq; hemiſphæriū diuidatur, ſed in alias quotlibet finitiones, tamen eò ratio peruenit eius ac ſi 30. partes feciſſet. quin

De Zodiaco circulo.

ZOdiacus circulus tribus his ſubiectus, de quibus ſuprà diximus, ex quadam parte contingit æſtiuum & hyemalem circulū, æquinoctialē autem medium diuidit. Itaq; ſol per zodiacum circulū currens, neq; extra eum tranſiens, neceſſariò cum ſignis his, quibus innixus iter conficere uidetur, peruenit ad eos quos ſuprà diximus orbes, & ita quatuor tempora definit. Nam ab Ariete incipiens, uer oſtendit: & taurum & geminos tranſiens, idem ſignificat. Sed iam capitibus geminorum circulum æſtiuum tangere uidetur: & per cancrum & leonem tranſiens & uirginem, æſtatem efficit. Et rurſum à uirginis extrema parte tranſire, ad æquinoctialem circulum perſpicitur. In libra aūt æquinoctium conficit, & autumnum ſignificare incipit, ab hoc ſigno tranſiens ad ſcorpium & ſagittarium. Deinde protinus incurrit in hyemalem circulū, & capricorno, aquario, piſcibus hyemem tranſigit. Itaque oſtenditur non per tres ipſos circulos currere, ſed zodiacum tranſiens ad eos peruenire. Sed quoniam de his rebus diximus, nunc terræ poſitionem definiemus; & mare quibus locis interfuſum uideatur, ordine exponemus.

De terra & mari.

B TErra mundi media regione collocata, omnibus partibus æquali diſsidens interuallo, centrum obtinet ſphæræ. Hanc mediam diuidit axis in dimenſione totius terrę. Oceanus autem regione circumductionis ſphęrę profuſus, propè totius alluit fines. Itaq; & ſigna occidentia, in eundem decidere exiſtimantur. Sic igitur & terras contineri, poterimus explanare. Nam quęcunq; regio eſt, quę inter arcticon & ęſtiuum finem collocata eſt, ea diuiditur trifariam, è quibus una pars Europa, altera Aphrica, tertia Aſia uocatur. Europam igitur ab Aphrica diuidit mare ab extremis Oceani finib. & Herculis columnis. Aſiā uerò & Libyam cum Aegypto diſterminat os Nili fluminis, quod Canopicon appellatur. Aſiam àb Europa Tanais diuidit, bifariam ſe conijciēs in paludem, quę Męotis appellatur. Hac igitur definitione facilè peruidetur, mare omnibus obiectum finibus terrę. Sed ne uideatur nonnullis mirum, cùm ſphęra in ſexaginta partes diuidatur, ut antè diximus, quare definiuimus ab ęſtiuo circulo ad arcticū finem duntaxat habitari, ſicuel optimè defendimus. Sol enim per mediam regionem ſphęrę currens, nimiū his locis efficit feruorem. Itaq; quę finis eſt ab ęſtiuo circulo ad hyemalem, ea terra à Gręcis διακεκαυμένη uocatur, quòd neque fruges propter exuſtam terram naſci, neq; homines propter nimium ardorem durare poſſunt: extremę autem regiones ſphæræ duorum circulorū, quorum alter Boreus, alter Notius uocatur, fine arctici circuli, & eius qui antarcticus uocatur, non habitantur, ideo quòd ſol eſt ſemper ab his circulis longè, uentiq; aſſiduos habent flatus. Quamuis enim ſol perueniat ad æſtiuum circulum, tamē longè ab arctico uidebitur fine. id ita eſſe, hinc quoq; licet intelligere. Cū enim ſol peruenit ad eum circulum qui hyemalis uocatur, & efficiet nobis qui prope eum ſumus cōſtituti nimium frigus, qui arbitramur eis locis frigoris eſſe, qui longius etiam abſunt à nobis? Quod cum in hac parte ſphærę fiat, idem in altera parte definitū putabimus: ideo quòd ſimiles eius ſunt effectus. Præterea hinc quoq; intelligimus illic maximū frigus, & in æſtiuo circulo calorē eſſe, quòd qua terra habitatur, eos uidemus qui proximè ſunt arcticon finē, uti braccis, & eiuſmodi ueſtitu ueſtiuntur. Qui autem proximi ſunt æſtiuo circulo, eos

Aethiopas

Digitized by Google

Aethiopas & peruſto corpore eſſe. Habitatur autẽ ſic temperatiſsimo cœlo, cũ C
inter æſtiuum circulum & arcticum finem hæc perueniat temperatio, quod ab
arctico circulo frigus, ab æſtiuo feruor exortus in unum concurrens, mediã ef-
ficit finem temperatam, quæ habitari poſsit. Itaq; cum ſol ab eo loco diſceſsit,
hyeme neceſſariò conflictamur, quòd uentum exorientem non reuerberat ſol.
Quod cum ueniat in hac diffinitione, illud quod fieri poſſe uidemus, ut hyema
li circulo quoq; aut ad arcticum finem habitari poſsit, quòd pares eodem pro-
ueniant caſus, certũ quidem eſſe nemo cõtendit: neq; peruenire eò poteſt quiſ-
quam propter interiectum terræ, quę propter ardorem non habitatur. Sed cum
uidemus hanc regionem ſphæræ habitari, illam quoq; in ſimili cauſa poſſe cõſti
tui ſuſpicamur.

CLARISSIMI VIRI, C. IVLII HY-
GINI, AVGVSTI LIBERTI, DE SIGNORVM
cœleſtium hiſtorijs, Liber II.

Sed quoniam quæ nobis de terræ poſitione dicenda fuerunt, &
ſphæram totam definiuimus: nunc quæ in ea ſigna ſunt, nomi-
nabimus ſigillatim. E quibus igitur primùm duas arctos & draco
nem, deinde arctophylaca cum corona dicemus. Cæterùm qui
engonaſin uocatur, exinde lyram cum Olore & Cepheo & eius
uxore Caſsiopeia, filiaq; Andromeda & genero Perſeo. Dicemus etiam pro-
tinus aurigam, à Græcis ἡνίοχον appellatum. Ophiuchum præterea cum ſagitta,
& aquila, paruoq; delphine. Inde equum dicemus, cum eo ſidere quod Delto-
ton uocatur. His corporibus enumeratis, ad duodecim ſigna perueniemus. Ea
ſunt hæc: aries, taurus, gemini. deinde cancer cum leone & uirgine. Præterea
libra, dimidia pars ſcorpionis, & ſcorpius cum ſagittario, & capricorno. Aquari
us uerò cum piſcibus reliquas habet partes. His connumeratis ſuo ordine, eſt D
cetus cum Eridano flumine & lepore. Deinde Orion cum cane, & eo ſigno
quod procyon dicitur. præterea eſt Argo cum Centauro & ara. Deinde hydra
cum piſce qui notius uocatur. Horum omnium non inutile uidetur hiſtorias
proponere, quæ certè aut utilitatem ad ſcientiam, aut iocunditatem ad delecta-
tionem afferent lectori.

Arctos maior.

IGitur, ut ſuprà diximus, initium eſt nobis arctos maxima. Hanc autem Heſio
dus ait eſſe Calyſto nomine, Lycaonis filiam, eius qui in Arcadia regnauit,
eamq; ſtudio uenationis inductam, ad Dianam ſe applicuiſſe, à qua non medio
criter eſſe dilectam propter utriuſq; conſimilem naturam. Poſtea autem ab Ioue
compreſſam, ueritam Dianæ ſuum dicere euentum, quod diutius celare non
potuit. Nam iam utero ingraueſcente propediem partus, in flumine corpus ex-
ercitatione defeſſum cum recrearet, à Diana cognita eſt non ſeruaſſe uirginita-
tem: cui dea pro magnitudine ſuſpicionis non minorem retribuit pœnam. Ere
pta enim facie uirginali, in urſæ ſpeciem eſt conuerſa, quæ græcè arctos eſt ap-
pellata. In ea figura corporis Arcada procreauit. Sed ut ait Amphis comœdia-
rum ſcriptor, Iupiter ſimulatus effigiem Dianæ, cum uirginem uenantem ut ad
iuuans perſequeretur, amotam à conſpectu cæterarum compreſsit. quæ rogata
à Diana, quid ei accidiſſet, quòd tam grandi utero uideretur, illius peccato id e-
ueniſſe dixit. Itaque propter eius reſponſum in quam figuram ſuprà diximus,
eam Diana conuertit. Quæ cum in ſylua ut fera uagaretur, à quibuſdam Ae-
tolorum capta, ad Lycaonem pro munere in Arcadiam cum filio eſt deducta.
Ibi dicitur inſcia legis in Iouis Lycei templum ſe conieciſſe, quam confeſtim fi-
lius ſecutus eſt. Itaq; cum eos Arcades inſecuti interficere conarentur, Iupiter
memor peccati, ereptam Calyſto cum filio inter ſidera collocauit. Eamq; Ar-
ctum, filium autem Arctophylaca nominauit. de quo poſtea dicemus. Non-

nulli

A nulli etiam dixerunt, cum Calyſto ab Ioue eſſet compreſſa, Iunonem indignatam in urſam eam conuertiſſe: quam Dianæ uenanti obuiam factam, ab ea interfectam, & poſtea cognitam inter ſidera collocatam. ſed alij dicunt: Cum Calyſtonem Iupiter eſſet in ſylua perſecutus, Iunonem ſuſpicatam, illud quod euenit, contendiſſe, ut eum manifeſtò diceret deprendiſſe. Iouem autem quo facilius ſuum peccatum tegeretur, in urſæ ſpeciem conuerſam reliquiſſe. Iunonem autem in eo loco pro uirgine urſam inueniſſe, quam Dianæ uenanti ut eam interficeret demonſtraſſe: quod factum ut perſpiceretur, Iouem ægre tuliſſe, effigiem urſæ ſtellis figuratam conſtituiſſe. Hoc ſignum, ut plures dixerunt, non occidit. & qui uolunt aliqua de cauſa eſſe inſtitutum, negant Thetin Oceani uxorem id recipere, cum reliqua ſidera eò perueniant in occaſum: quòd Thetis Iunonis ſit nutrix, cui Calyſto ſuccubuerit ut pellex.† Arietus autem Tegeates hiſtoriarum ſcriptor, non Calyſto, ſed Megiſto dicit appellatam: & non Lycaonis, ſed Cætei filiam, Lycaonis neptem. Præterea Cætea ipſum Engonaſin nominari. Reliqua uerò ſuperioribus cõueniunt. Quæ res in Nonacri monte Arcadiæ geſta narratur. *Aratus*

Arctos minor.

HAnc Aglaoſthenes qui Naxica conſcripſit, ait Cynoſuram eſſe, unam de Iouis nutricibus, ex Idæis nymphis, ab eius quoq; nomine & urbem quæ Heſtiæa uocatur, à Nicoſtrato & ſodalibus eius conſtitutam: & portum qui ibi eſt, & agri maiorem partem, Cynoſuram appellatam. Hanc autem inter Curetas fuiſſe, qui Iouis fuerunt adminiſtri. Nonnulli & Helicē & Cynoſuram nymphas eſſe Iouis nutrices dicunt, & hac re etiam pro beneficio in mundo collocatas, & utraſque Arctos nuncupatas, quas noſtri Septentriones dixerunt. Sed maiorem arctum complures plauſtro ſimilem dixerunt, & ἅμαξαν Græcè appellarunt. Cuius hæc memoriæ prodita eſt cauſa. Initio qui ſidera peruiderunt, & numerum ſtellarum in unaquaque ſpecie corporis conſtituerunt: quod non arctum, ſed plauſtrum nominauerunt, ex ſeptem ſtellis duæ quæ pariles & maxime in uno loco uiderentur, pro bobus haberentur, reliquæ uerò quinque figuram plauſtri ſimularent. Itaque & quod proximum huic eſt ſignum, Bootem nominari uoluerunt: de quo poſterius plura dicemus. Aratus quidem non hac re Bootem, nec illud plauſtrum dicit appellari: ſed quòd arctum uideatur, ut plauſtrum circum polum, qui boreas appellatur, uerſari, & Bootes agitare eam dicatur. In quo non mediocriter uidetur errare. Poſtea autem de vij. ſtellis, ut Parmeniſcus ait, † quinque ſunt à quibuſdam aſtrologis conſtitutæ, ut urſæ ſpecies non ſeptem ſtellis perficeretur. Itaque & ille qui antea plauſtrum ſequens Bootes appellabatur, Arctophylax eſt dictus. Et iiſdem temporibus quibus Homerus fuit, hæc arctos eſt dicta. De ſeptentrionibus enim ille dicit, hanc utroque nomine & arctum & plauſtrum nominari. Bootis autem nuſquam meminit Arctophylaca dici. Incidit etiam compluribus erratio, quibus de cauſis minor arctos Phœnice appellaretur. & illi qui hanc obſeruant, uerius & diligentius nauigare dicãtur: & quare ſi hæc ſit certior quàm maior, non omnes hanc obſeruent. qui non intelligere uidentur, de qua hiſtoria ſit profecta ratio, ut Phœnice diceretur. Thales enim qui diligenter de his rebus exquiſiuit, & hanc primus arcton appellauit, natione fuit Phœnix, ut Herodotus Mileſius dicit. Igitur omnes qui Peloponneſum incolunt, priore utuntur arcto. Phœnices autem quam à ſuo inuentore acceperunt, obſeruant, & hanc ſtudioſius perſpiciendo, diligentius nauigare exiſtimantur, & uerè eam ab inuentoris † nomine Phœnicen appellant.

B (margin) *Quinque & uiginti* *genere*

Serpens.

HIc uaſto corpore oſtenditur inter duas arctos collocatus, qui dicitur aurea mala Heſperidum cuſtodiſſe, & ab Hercule interfectus, à Iunone inter ſidera collocatus, quòd illius opera Hercules ad eum eſt profectus, qui hortum Iunonis tueri ſolitus exiſtimatur. Ait enim Pherecydes, Iunonem cum duceret Iupiter uxorem, Terram inueniſſe ferentem aurea mala cum ramis. Inde

Digitized by Google

Inde Iunonem admiratam petiſſe à terra ut in ſuis hortis ſereret, qui erant uſq; C
ad Atlantem montem. Cuius filiæ cum ſæpius de arboribus mala decerperent,
Iuno dicitur hunc ibi cuſtodem poſuiſſe. hoc etiam ſigni erit, quod in ſideribus
ſupra eum draconem Herculis ſimulacrum oſtenditur, ut Eratoſthenes demon
ſtrat: quare quoduis licet intelligere, hunc maximè draconē dici. * Nonnulli e-
nim dixerunt hunc draconē à Gigantibus Mineruæ obiectum eſſe, cum eos op
pugnaret: Mineruam uerò arreptum draconem contortum ad ſidera iecíſſe, &
ad ipſum axem cœli fixiſſe. Itaq; adhuc eum implicato corpore uideri, ut nuper
ad ſidera perlatum.

Arctophylax.

Qui uidetur Lycaōa ipſam pro Boote accipere li.6. Faſtorū. ſic enim inquit: Tertia poſt nonas remouere Lycaona Phœbe Fertur, & à tergo non habet urſa metum.

DE hoc fertur, quòd ſit Arcas Calyſtonis & Iouis filius, quem dicitur Lyca
on cum Iupiter ad eum in hoſpitium ueniſſet, cum alia carne conciſum
pro epulis appoſuiſſe. Studebat enim ſcire, ſi deus eſſet, qui ſuum hoſpitium de
ſideraret. Quo facto non minori pœna eſt affectus. nam ſtatim Iupiter menſa
proiecta, domum eius fulmine incendit. Ipſum autem in figuram lupi conuer
tit. At pueri membra collecta & compoſita in unum, dedit cuidam Aetolorum
alendum. qui adoleſcens factus, in ſyluis cum uenaretur, inſcius uidit matrem
in urſæ ſpeciem conuerſam: quam interficere cogitans, perſecutus eſt in Iouis
Lycei templum: quò & qui acceſsiſſet, mors pœna erat Arcadum lege. Itaque
cum utrunq; neceſſe eſſet interfici, Iupiter eorum miſertus, ereptos inter ſidera
collocauit, ut antè diximus. Hic autem è facto ſequens urſam perſpicitur, & ar-
ctum ſeruans Arctophylax eſt appellatus. Nonnulli hunc dixerunt Icarium, E-
rigones patrem, cui propter iuſticiam & pietatem exiſtimatur Liber pater uinū
& uitem & uuam tradidiſſe, ut oſtenderet hominibus quomodo ſereretur, &
quid ex eo naſceretur: & cum eſſet natum id, quomodo uti oporteret. qui cum
ſeuiſſet uitem, & diligentiſsimè adminiſtrando floridam falce feciſſet, dicitur
hircus in uineam ſe conieciſſe: & quæ ibi tenerrima folia uideret, decerpſiſſe.
quo facto, Icariū animo irato tuliſſe, eūq; interfeciſſe, & ex pelle eius utrē feciſſe, D
ac uento plenum præligaſſe, & in medium proieciſſe, ſuoſq; ſodales circa eum
ſaltare coegiſſe. Itaq; Eratoſthenes ait, ικαριον ποσι πρῶτα περι τράγον ὀρχήσαντο.
Alij dicunt, Icarium cum à Libero patre uinum accepiſſet, ſtatim utres plenos
Bootes in plauſtrū impoſuiſſe. Hac re etiam Bootem appellatum. qui cū perambulans
Atticorum fines, paſtoribus oſtenderet, nonnulli eorum auiditate pleni nouo
genere potus inducti, ſomno conſopiūtur. Atque ut alij aliam ſe in partem reij-
ciunt, ut ſemimortua membra iactantes, alia ac decebat loquebantur: reliqui
eorum arbitrati uenenum ab Icario datum paſtoribus, ut eorum pecora abige-
ret in ſuos fines, Icariū interfectū in puteum deiecerunt: ſed, ut alij demonſtrāt,
ſecundum arborem quandam defoderunt. Qui autem obdormierant, experre-
cti, cum ſe nunquam melius quieſſe faterentur, ac requirerent Icarium, ut pro
beneficio muneraretur, interfectores eius animi conſcientia permoti ſtatim ſe
fugæ mandauerunt, & in inſulam Aetolorum peruenerunt: à quibus ut hoſpi-
tes recepti, domicilia ſibi conſtituerunt. At Erigone Icarij filia permota deſide-
rio parentis, cū eum non redire uideret, ac perſequi eum conaretur, canis Icarij,
cui Mæra fuerat nomē, ululans ut obitum domini lacrymari uideretur, redit ad
Erigonem: cui non minimam cogitatæ mortis ſuſpicionem oſtendit. Neque
enim puella timida ſuſpicari debebat niſi patrem interfectum, qui tot dies ac
menſes abeſſet. At canis ueſtem eius tenēs dētibus, perducit ad cadauer. quod
filia ſimulac uidit, deſperata ſpe, ſolitudine ac pauperie oppreſſa, multis miſera-
ta lacrymis, in eadem arbore, ſub qua parens ſepultus uidebatur, ſuſpēdio mor-
tem ſibi conſciuit: cui mortuæ canis ſpiritu ſuo parentauit. Nonnulli hūc in pu-
teum ſe deieciſſe dixerunt, Anigrum nomine: quare poſteà neminē ex eo pu-
teo bibiſſe, memoriæ tradiderunt. Quorū caſum Iupiter miſeratus, in aſtris cor-
pora eorum deformauit. Itaque complures Icarium Bootem, Erigonem uirgi-
nem nominauerunt, de qua poſterius dicemus. Canem autem ſua appellatione
& ſpecie Caniculam dixerunt, quę à Græcis quòd ante maiorem canem exo-
ritur,

A titur, Procyon appellatur. Alij hos à Libero patre figuratos inter ſidera dicun..
Interim cum in finibus Athenienſium multæ uirgines ſine cauſa ſuſpendio ſibi
mortem conſciſcerent, quòd Erigone moriens erat precata, ut eodem leto filiæ
Athenienſium afficerentur, quo ipſa foret obitura, niſi Icarij mortem perſecuti,
& eum forent ulti. Itaque cum id eueniſſet, ut antè diximus, petẽtibus eis, Apol
lo dedit reſponſum: Si uellent euentu liberari, Erigonæ ſatisfacerent. Qui
quòd ea ſe ſuſpenderat, inſtituerunt, uti tabula interpoſita pendente funibus ſe
iactarent, ut qui pendentes, uento mouerentur. Quod ſacrificium ſolenne in
ſtituerunt: itaq; & priuatim & publicè faciunt, & id Alctidas appellant, quòd
eam patrem perſequentem cum cane, ut ignotam & ſolitariam oportebat, men-
dicam appellabant, quas Græci alctidas nominant. Præterea canicula exoriens Alctidæ.
æſtu eorum loca & agros fructibus orbabat, & ipſos morbo affectos pœnas Ica
rio cum dolore ſufferre cogebat, quòd latrones recepiſſent. quorum rex Ariſte-
us Apollinis & Cyrenes filius, Actæonis tempore petijt à parente, quo pacto ca
lamitate ciuitatem poſſet liberare. quem deus iubet multis hoſtijs expiare Ica-
rij mortẽ, & ab Ioue petere, ut quo tempore canicula exoriretur, dies quadragin
ta uentum daret, qui æſtum caniculæ mederetur. Quod iuſſum Ariſteus confe-
cit, & à Ioue impetrauit, ut Eteſiæ flarent. quas nonnulli Eteſias dixerunt, quòd
quotannis certo tempore exoriuntur: Græcè enim ἔτος, annus Latinè eſt. Non
nulli etiam Aeteſias appellauerunt, quòd expoſtulatæ ſunt ab Ioue, & ita con-
ceſſæ. Sed hoc in medio relinquatur, ne nos omnia præripuiſſe exiſtimemur.
Sed ut ad propoſitum reuertamur. Hermippus qui de ſideribus ſcripſit, ait Ce-
rerem cum Iaſione Electræ & Coryti filio concubuiſſe: quamobrẽ fulmine per
cuſſum, complures cum Homero dixerunt. Ex his, ut Petellides Gnoſius hiſto
riarum ſcriptor demonſtrat, naſcuntur filij duo, Philomelus & Plutus, quos ne-
gant inter ſe conueniſſe. Nam Plutum qui ditior fuit, nihil fratri ſuo de bonis cõ
ceſsiſſe: Philomelum autem neceſſariò adductum, quodcunque habuit, eò bo-
B ues duos emiſſe, & ipſum primum plauſtrum fabricatum eſſe. Itaq; arando & co
lendo agros ex eo ſe aluiſſe: cuius matrem miratam inuentum, ut arantem eum
inter ſidera conſtituiſſe, & Bootem nominaſſe. Ex hoc autem Pareanta demon-
ſtrat natum, qui de ſuo nomine Pari & oppidum Parona appellauit.

Corona.

HAec exiſtimatur Ariadnæ fuiſſe, à Libero patre inter ſidera collocata. Dici
tur enim in inſula Dia cum Ariadne Libero nuberet, hanc primum mune-
ri accepiſſe à Venere & Horis, cum omnes dij in eius nuptijs dona conferrent:
ſed (ut ait qui Cretica conſcripſit) quo tempore Liber ad Minoa uenit, cogi-
tans Ariadnem comprimere, hanc coronam ei muneri dedit: qua delectata,
non recuſauit conditionem ſtupri. Dicitur etiam à Vulcano facta ex auro & In-
dicis gemmis, per quas Theſeus exiſtimatur de tenebris labyrinthi ad lucem ue
niſſe, quòd aurum & gemmæ in obſcuro fulgorem luminis efficiebant. Qui
Argolica ſcripſerunt, hanc afferunt cauſam, quòd Liber cum impetraſſet à pa-
rente, ut Semelem matrem ab inferis reduceret, & quærens ad eos deſcenſio-
nem, ad Argiuorum fines perueniſſet, obuium ei quẽdam factum, nomine Hy-
polipnum, hominem dignum eius ſeculi: qui petenti Libero, deſcenſionẽ mon
ſtrauit. Hunc autem cum uidiſſet Hypolipnus puerum ætate miranda, corporis
pulchritudine reliquis præſtantem, mercedem petijſſe ab eo, quæ ſine detrimen
to eius daretur. Liberum autem matris cupidum, ſi eam reduxiſſet iuraſſe, quod
uellet ſe facturum, ita tamen quod Deus homini impudenti iuraret, pro quo Hy
polipnus deſcenſum monſtrauit. Igitur cum Liber ad eum locum ueniſſet, &
uellet deſcendere, coronam quam à Venere acceperat depoſuit in eo loco, qui
Stephanus facto appellatus. Noluit enim ſecum ferre, ne immortale donum
mortuorum tactu coinquinaretur: qui cum matrem incolumem reduxiſſet, co-
ronam dicitur in aſtra collocaſſe, ut æterna memoria nominis efficeretur. Alij
dicunt hanc coronam Theſei eſſe, & hac re propter eum collocatam. Nam qui
dicitur in aſtris Engonaſin, is Theſeus eſſe exiſtimatur: de quo poſterius plura
f dicemus.

Digitized by Google

A tem,ad inferos deſcendiſſe exiſtimatur,& ibi deorum progeniem ſuo carmine
laudaſſe,præter Liberum patrem: hunc enim obliuione ductus prætermiſit,ut
Oeneus in ſacrificio Dianam. poſtea igitur Orpheus, ut etiam plures dixe-
runt,in Olympo monte,qui Macedoniam diuidit à Thracia, ſed ut Eratoſthe-
nes ait, in Pangæo ſedens, cùm cantu delectaretur, dicitur ei Liber bacchas ob
iecisse,quæ corpus eius decerperent interfecti. Sed alij dicunt, quòd initia Li-
beri ſit ſpeculatus, id ei accidiſſe. Muſas autem collecta membra ſepulturæ
mandaſſe: & lyram quo maximè potuerunt beneficio, illius memoriæ cauſa fi-
guratam ſtellis inter ſidera conſtituiſſe: Apollinis & Iouis uoluntate, quòd Or-
pheus Apollinem maxime laudaret. Iupiter uerò filio beneficium conceſsit.
Alij autem dicunt Mercurium,cum primum lyram feciſſet, in Cyllene monte
Arcadiæ,ſeptem chordas inſtituiſſe ad Atlantidum numerum, quòd Maia una
ex illarum numero eſſet, quæ Mercurij eſt mater. Deinde cum poſtea Apollinis
boues abegiſſet,deprehenſus ab eo,quo ſibi facilius ignoſceret, petenti Apol-
lini ut liceret ſibi ſe dicere inueniſſe lyram,conceſsit, & ab eo uirgulam quandã
muneri accepit: quam manu tenens Mercurius,cum proficiſceretur in Arcadi
am,& uidiſſet duos dracones,inter ſe coniuncto corpore, alium alium appete-
re,ut qui dimicare intet ſe uiderentur,uitgulam inter utrunque proiecit. Itaq;
diſceſſerunt: quo facto, eam uirgulam pacis cauſa dixit eſſe conſtitutam. Non-
nulli etiam cum faciunt caduceos, duos dracones implicatos uitgula faciunt,
quod initium Mercurio fuerat pacis. Eius exemplo, & athletæ in reliquis eiuſ-
modi certationibus uirgula utuntur. Sed ut ad propoſitum reuertamur. Apollo
lyra accepta dicitur Orphea docuiſſe: & poſtquam ipſe citharam inuenerit, illi
lyram conceſsiſſe. Nonnulli dixerunt Venerem cum Proſerpina ad iudicium
Iouis ueniſſe, cui earum Adonin concederet, quibus Calliopen à Ioue datam
iudicem, quæ muſa Orphei eſt mater. Itaque iudicaſſe, uti dimidiam partem an-
ni earum unaquæque poſsideret. Venerem autem indignatam, ut non ſibi pro-
B prium conceſsiſſet, obieciſſe omnibus quæ in Thracia ſunt mulieribus, ut Or-
phea amore inductæ, ita ſibi quæque appeteret, ut membra eius diſcerperent.
cuius caput in mare de monte perlatum, fluctibus in inſulam Lesbon eſt reie-
ctum: quod ab his ſublatum, & ſepulturæ eſt mandatum. pro quo beneficio ad
muſicam artem ingenioſiſsimi exiſtimantur eſſe. Lyra aũt à Muſis (ut antè di-
ximus) in aſtra conſtituta eſt. Nonnulli aiunt, quòd cum Orpheus primus
puerilem amorem induxerit mulieribus, uiſum contumeliam feciſſe, & hac re
ab eis interfectum.

Olor.

HVne Græci Cygnum appellant: quem complures propter ignotam hiſto
riam illis, communi genere auium Ornin nominauerunt. de quo hæc me
moriæ prodita eſt cauſa. Iupiter cum amore inductus, Nemeſin diligere cœ-
piſſet, neq; ab ea ut ſecum † cubaret impetrare potuiſſet, hac cogitatione amo- concumberet
re eſt liberatus. Iubet enim Venerem aquilæ ſimulatam ſe ſequi, ipſe in olorem
conuerſus, ut aquilam fugiens ad Nemeſin fugit, & in eius gremio ſe colloca-
uit. quem Nemeſis non aſpernata, amplexum tenens, ſomno eſt conſopita:
quam dormientem Iupiter compreſsit. Ipſe autem auolauit. & quia ab homini-
bus altè uolans cœlo uidebatur, inter ſidera dictus eſt eſſe cõſtitutus. quod ne
falſum uideretur, Iupiter è facto eum uolantem & aquilam conſequentem col-
locauit mundo. Nemeſis autẽ, ut quæ auium generi eſſet iuncta, mẽſibus actis,
ouum procreauit. quod Mercurius auferens detulit Spartam, & Ledæ ſedenti
proiecit in gremium: ex quo naſcitur Helena, cæteris corporis ſpecie præſtãs,
quam Leda ſuam filiam nominauit. Alij autem cum Leda Iouem concubuiſſe
in olorem conuerſum dixerunt, de quo in medio relinquimus.

Cepheus.

HVnc Euripides, cum cæteris, Phœnicis filiũ, Aethiopum regem eſſe de-
monſtrauit, Andromedæ patrem, quam ceto propoſitam notiſsimæ hiſto
riæ dixerunt. Hanc autem Perſeum, à periculo liberatam, uxorem duxiſſe: ita-

que ut totum genus eorum perpetuò maneret, ipſum quoque Cephea inter ſi- C
dera ſuperiores numeraſſe.

Caßiopeia.

DE hac Euripides & Sophocles & alij plures dixerunt, ut gloriata ſit, ſe for-
ma Nereidas præſtare: pro quo facto inter ſidera ſedens, in ſiliquaſtro
conſtituta eſt: quæ propter impietatem, uertente ſe mundo, reſupinato capite
ferri uidetur.

Andromeda.

HAec dicitur Mineruæ beneficio inter aſtra collocata propter Perſei uirtu-
tem, quòd eam ceto propoſitam à periculo liberarat: nec enim ab ea mi
norem animi beneuolentiam pro beneficio accepit. Nam neque pater Ce-
pheus, neque Caſsiopeia mater, ab ea potuerunt impetrare quin parentes ac pa
triam relinquens, Perſea ſequeretur. ſed de hac Euripides hoc eodem nomine
fabulam commodiſsime ſcribit.

Perſeus.

HIc nobilitatis cauſa, & quòd inuſitato genere concubitionis eſſet natus,
ad ſidera dicitur perueniſſe. qui miſſus à Polydecte Magnetis filio ad
Gorgonas, à Mercurio, qui eum dilexiſſe exiſtimatur, talaria & petaſum acce-
pit. Præterea galeam, qua indutus ex aduerſo non poterat uideri. Itaq; Græci
ἄϊδος galeam dixerunt eſſe, non ut quidam inſcientiſsimè interpretantur cum
Orci galea uſum, quæ res nemini docto poteſt probari. Fertur etiam à Vulcano
falcem accepiſſe ex adamante factam, qua Meduſam Gorgonā interfecit, quod
factum nemo conſcripſit. Sed ut ait Aeſchylus Tragœdiarum ſcriptor in Phor
cis, Grææ fuerunt Gorgonum cuſtodes, de quo in primo libro Genealogiarum
ſcripſimus, quæ utræque uno oculo uſæ exiſtimantur. Et ita ſuo quæque tem-
pore accepto oculo uigilias egiſſe. Hunc Perſeus una earum tradēte exceptum,
in paludem Tritonida proiecit. Itaque cuſtodibus excæcatis, facile Gorgonam D
ſomno conſopitam interfecit. Cuius caput Minerua in pectore dicitur habere
collocatum. Euhemerus quidem Gorgonam à Minerua dicit interfectam. De
qua alio tempore plura dicemus.

Heniochus.

HVnc nos aurigā Latinè dicimus nomine Erichthonium, ut Eratoſthenes
monſtrat quem Iupiter cum uidiſſet primùm inter homines equos qua-
drigis iunxiſſe, admiratus eſt ingenium hominis, ad Solis inuenta acceſsiſſe,
quod princeps quadrigis inter deos eſt uſus. ſed Erichthonius & quadrigas, ut
antè diximus, & ſacrificium Mineruæ, & templum in arce Athenienſium,
primus inſtituit. de cuius progenie Euripides ita dicit, Vulcanum Mineruæ
pulchritudine corporis inductum, petijſſe ab ea, ut ſibi nuberet, neque impe-
traſſe: & cepiſſe Mineruam ſeſe occultare in eodem loco, qui propter Vulcani
amorem Hepheſtius eſt appellatus. quò perſecutum Vulcanum, ferunt cæpiſ-
ſe ei uim afferre. & cum plenus cupiditatis ad eam ut complexui ſe applicaret
ferretur, repulſus, effudit in terram uoluptatem. Quò Minerua pudore per-
mota, pede puluerem iniecit. Ex hoc autem naſcitur Erichthonius anguis, qui
ex terra & eorum diſſenſione nomen poſſedit. Eum dicitur Minerua in ciſtella
quadam, ut myſteria contectum ad Erechthei filias detuliſſe, & his dediſſe ſer-
uandū: quibus interdixit, ne ciſtulam aperirent. Sed ut hominum eſt natura cu
pida, ut eo magis appetant quo interdicatur ſæpius, uirgines ciſtellam aperue-
runt, & anguem uiderunt. Quo facto, inſania à Minerua iniecta, de arce Athe-
nienſium ſe præcipitauerunt. Anguis autem ad Mineruę clypeum confugit, &
ab ea eſt educatus. Alij autem anguina tantum crura habuiſſe Erichthonium di
xerunt, eūq; primo tēpore adoleſcentiæ ludos Mineruæ Panathænea feciſſe, &
ipſum quadrigis cucurriſſe, pro quibus factis inter ſidera dicit̄ collocatus. Nō-
nulli qui de ſideribus ſcripſerunt, hunc natione Argeū, Orſilochū nomine, pri-
mum quadrigarū inuentorem eſſe dixerūt, & pro inuētione ſiderū locū poſſe-
diſſe.

A diſſe. Alÿ autem hunc Mercurÿ filium ex Clytia natum, nomine Myrtilum Oenomai aurigam diffinierunt, cuius poſt notam omnibus mortem parẽs corpus in mundo conſtituiſſe exiſtimatur. Huius in humero ſiniſtro capra inſtare, & in manu ſiniſtra hœdi uidentur formati: de quibus nonnulli ita dicunt. Olenum quendam fuiſſe nomine Vulcani filium. Ex hoc duas nymphas Aega & Aelicem natas, quæ Iouis fuerunt nutrices. Alÿ autem ab eis etiam urbes quaſdam appellari dixerunt. & Olenon in Aulide, Aelicem autem in Peloponneſo, & Aegam in Aemonia nominari, de quibus Homerus in Iliados ſecundo dicit. Parmeniſeus autem ait Meliſſea quendam fuiſſe Cretæ regem, ad cuius filias Iouem nutriendum eſſe delatum: quæ quod lac non habuerint, capram ei ad miſiſſe, Amaltheam nomine, quæ dicitur eum educaſſe. Hanc autem geminos hœdos ſolitam eſſe procreare, & fere eo tempore peperiſſe, quo Iupiter nutriendus eſt allatus. Itaq; propter beneficiũ matris & hœdos quoq; dicit inter ſidera collocaſſe. hos autem hœdos Cleoſtratus Tenedius dicitur primus inter ſidera
oſtendiſſe. † Muſeus autem dicit Iouis nutrices Athemidem & Amaltheã nymphas, quibus eum mater Ops tradidiſſe exiſtimatur. Amaltheam autem habuiſſe capram quandam, ut in delicÿs, quæ Iouem dicitur aluiſſe. Nonnulli etiã Aegam Solis filiam dixerunt, multo candore corporis præſtantem, cui contrarius pulchritudini horribilis aſpectus exiſtebat, quo Titanes perterriti, petierunt à Terra ut eius corpus obſcuraret: quam terra ſpecu quodam celaſſe dicitur in inſula Creta, quæ poſtea † Iupitris fuiſſe nutrix, ut ante oſtendimus, demonſtratur. Sed cum Iupiter fidens adoleſcentia, bellum contra Titanas appararet, reſponſum eſt ei, ſi uincere uellet, ut Aegos pelle tectus & capite Gorgonis bellum adminiſtraret, quam Aegida Græci appellarũt. Itaque facto eo quod ſupra declarauimus, Iupiter Titanas ſuperans regnum eſt adeptus, & reliqua oſſa ægos caprina pelle contecta anima donauit, & ſtellis figuratam memoriæ com-

Mnaſeas. alÿ ſic legũt: Mnaſeas dicit Iouem nutritum à Themi te et Amalthea nympha.

Iouis

B mendauit: & poſtea quibus ipſe uicerat tectus, Mineruæ conceſsit. Euemerus ait Aegam quandam fuiſſe Panos uxorem, eam compreſſam à Ioue peperiſſe, quem uiri ſui Panos diceret filium. Itaque puerum Aegyptana, Iouem uero Aegiochum dictum: qui, quod eum diligebat plurimum, inter aſtra capræ figura memoriæ cauſa collocauit.

Ophiuchus.

OPhiuchus, qui apud noſtros ſcriptores Anguitenẽs dictus eſt, ſupra Scorpionem conſtitutus, tenẽs manibus anguem, medium corpus eius implicantem. Hunc complures Carnubutam dixerunt nomine, Getarum regem, qui ſunt in Myſia regione, fuiſſe, qui eodẽ tempore regno eſt potitus, quo primum ſemina frugum mortalibus tradita eſſe exiſtimantur. Ceres enim cum ſua beneficia largiretur hominibus, Triptolemum, cuius ipſa fuerat nutrix, in curru draconum collocatum: qui primus hominum una rota dicitur uſus, ne curſu moraretur, iuſsit omnium nationum agros circumeuntem ſemina partiri, quo facilius ipſi poſteriq; eorum à fero uictu ſegregarentur. qui cum perueniſſet ad eum, quem ſupra diximus Getarum regem, ab eo primùm hoſpitaliter acceptus, deinde non ut beneficÿs aduena & innocens, ſed ut crudeliſsimus hoſtis inſidÿs captus, aliorum dum paratus eſt producere, ſuam penè perdidit uitam. Carnubutæ enim iuſſu, cum draco unus eorum eſſet interfectus, ne cum Triptolemus ſenſiſſet inſidias ſibi parari, currus præſidium ſibi conſtituere ſperaret, Ceres eò ueniſſe, & erepto adoleſcenti currum, dracone altero ſubiecto, reddidiſſe: regẽ autem pro cœpto maleficio pœna non mediocri affeciſſe, narratur. Hegeſianax dicit, Cererem memoriæ hominum cauſa, ita Carnubutam ſideribus figuraſſe, manibus tenentem, ut interficere draconem exiſtimetur, qui ita uixerat acerbè, ut iocundiſsimam ſibi conſciſceret mortem. Alÿ autem Herculem eſſe demonſtrant, in Lydia apud flumen Sagarim, anguem interficientem, qui & homines complures interficiebat, & ripam frugibus orbabat. Pro quo facto à regina Omphale quæ ibi regnabat, multis ornatum muneribus Argos remiſſum. Ab Ioue uerò propter fortitudinem inter ſidera collocatum. Nonnulli etiam Trio-

Digitized by Google

pam Theſſalorum regem dixerunt eſſe, qui cum ſuum domicilium tegere co- C
naretur, Cereris ab antiquis collocatum diruit templum. Pro quo facto à
Cerere fame obiecta, nunquam poſtea frugibus ullis ſaturari potuiſſe exiſtima
tur. Nouiſsimè prope ad terminum uitæ, dracone obiecto mala plurima per-
peſſus, aliquando mortem adeptus, in aſtra Cereris uoluntate eſt conſtitutus.
Itaque adhuc uidetur eum draco circumplexus, æterna merentem afficere pœ-
na. Polizelus autem Rhodius hunc Phorbanta nomine demonſtrat, qui Rho-
dijs auxilio maximo fuiſſe demonſtratur. Nam cum eorum inſulam ſerpenti-
um multitudine occupatam, ciues Ophiuſam appellaſſent, & in ea multitudine
ferarum, draco fuiſſet ingenti magnitudine, qui plurimos eorum interfeciſſet,
Hiſcilla & patria denique deſerta carere coegiſſet: dicitur Phorbas Triopę filius ex† Hy-
ocla Mirmydonis filia natus, eò tempeſtate delatus, omnes feras & eum dra-
conem interfeciſſe: qui cum maximè Apollini dilectus eſſet, locatus in cœlo
interficiens draconem, laudis & memoriæ cauſa uidetur. Itaque Rhodij quoti
enticunque à litore longius prodeunt claſſes, prius ſacrificant Phorbantis aduē-
tui, ut illis talis euentus inopinatæ uirtutis accidat ciuibus, qualis inſciū Phor-
banta futuræ laudis ad ſidera gloriæ pertulit caſus. Complures etiam aſtrolo-
gi hunc Aeſculapium finxerunt, quem Iupiter Apollinis cauſa inter aſtra col-
locauit. Aeſculapius enim cum eſſet inter homines, & tantum medicina cæte-
ris præſtaret, ut non ſatis ei uideretur hominum dolores leuare, niſi etiam mor-
tuos reuocaret ad uitam, nouiſsimè fertur Hippolytum, qui iniquitate nouer-
cæ & inſcitia parentis erat interfectus, ſanaſſe. ita Eratoſthenes dicit. Non-
nulli Glaucum Minoos filium, eius opera reuixiſſe dixerunt: pro quo, ut pec-
cato, Iouem domum eius fulmine incendiſſe. Ipſum uerò propter artificium &
Apollinem eius patrem inter ſidera anguem tenentem conſtituiſſe. ut quidam
dixerunt, hac de cauſa anguem tenere dicitur, quòd cum Glaucum cogeretur
ſanare, concluſus quodam loco ſecreto, bacillum tenens manu, cum quid age-
ret, cogitaret, dicitur anguis ad bacillū eius arrepſiſſe, quē Aeſculapius mente D
cōmotus interfecit bacillo, fugientem feriens ſæpius. Poſtea fertur alter anguis
eòdem ueniſſe, ore ferens herbam, & in caput eius impoſuiſſe: quo facto, loco
fugiſſe, quare Aeſculapium uſum eadem herba, & Glaucum reuixiſſe. Itaque
anguis & in Aeſculapij tutela, & in aſtris dicitur collocatus. qua conſuetudine
ducti poſteri eius tradiderunt, ut reliqui medici anguibus uterentur.

Sagitta.

HAnc unam de Herculis telis eſſe demonſtrant, qua aquilam dicitur inter-
feciſſe, quæ iecinora Promethei fertur exediſſe: de quo pluribus uerbis
dicere, non uidetur inutile. Antiqui cum maxima cerimonia deorum immor-
talium ſacrificia adminiſtrarent, ſoliti ſunt totas hoſtias in ſacrorum conſume-
re flamma. Itaque cum propter ſumptus magnitudinem ſacrificia pauperi-
bus non contingerent, Prometheus, qui propter excellentiam ingenij miram,
homines, finxiſſe exiſtimatur, recuſatione dicitur ab Ioue impetraſſe, ut par-
tem hoſtiæ in ignem proijcerent, partem in ſuo conſumerent uſu. Id que po-
ſtea conſuetudo firmauit: quod cum facile à deo, non ut ab homine auaro, im-
petraſſet, ipſe Prometheus immolat tauros duos, quorum primum iocinora
cum in ara poſuiſſet, reliquam carnem ex utroque tauro in unum compoſi-
tam, corio bubulo texit. Oſſa autem quæ circum fuerunt, reliqua pelle conte
cta, in medio collocauit: & Ioui fecit poteſtatem, ut quam uellet eorum con-
ſumeret partem. Iupiter autem, etſi non pro diuina fecit cogitatione, nec ut de-
um licebat, omnia qui debuit ante prouidere, ſed (quoniam credere inſtitui-
mus hiſtorijs) deceptus à Prometheo, utrunque putans eſſe taurum, delegit oſ-
ſa pro ſua dimidia parte. Itaque poſtea in ſolennibus & religioſis ſacrificijs
carne hoſtiarum conſumpta, reliquias, quæ pars fuit deorum, eodem igni com-
burunt. Sed ut ad propoſitum reuertamur, Iupiter cum factum reſciſſet, ani-
mo permoto mortalibus eripuit ignem, ne Promethei gratia plus deorum
poteſta-

Digitized by Google

A poteſtate ualeret,ne ue carnis uſus utilis hominibus uideretur, cum coqui non
poſſet. Prometheus autem conſuetus inſidiari, ſua opera ereptum mortalibus
ignem reſtituere cogitabat. Itaque cæteris remotis, uenit ad Iouis ignem: quo
diminuto & in ferulam coniecto, lætus ut uolare non currere uideretur, feru-
lam iactans, ne ſpiritus interclusſus uaporibus extingueret in anguſtia lumen.
Itaque homines adhuc plerunque, qui læticiæ fiunt nuncij, celerrimè ueniunt.
Præterea † totum à certatione ludorum curſoribus inſtituerunt ex Promethei uotum
conſuetudine, ut currerent lampadem iactantes. Pro quo Iupiter facto mor-
talibus parem gratiam referens, mulierem tradidit his, quam à Vulcano factam
deorum uoluntate omni munere donauit. Itaque Pandora eſt appellata. Pro-
metheum autem in monte Scythiæ, nomine Caucaſo, ferrea catena uinxit:
quem alligatum ad triginta milia annorum Aeſchylus tragœdiarum ſcriptor
dixit. Præterea admiſit ei aquilam, quæ aſsiduè noctu renaſcentia iocinora ex-
eſſet. Hanc autem aquilam nonnulli ex Typhone & Echidna natam: alij ex
Terra & Tartaro, complures à Vulcano factam: Polyzeus autem Vulcani fa-
ctam manibus demonſtrat, animamq́; ei ab Ioue traditam dicunt. Sed eius de
ſolutione hanc memoriæ proditam eſſe cauſam. Cum Iupiter Thetidis connu-
bium pulchritudine corporis inductus peteret, neque à timida uirgine impe-
traret, neque ea re minus efficere cogitaret, illo tempore Parcæ cecinisſe ferun-
tur fata, quæ perfici natura uoluit rerum: dixerunt enim, quicunque Thetidis
fuiſſet maritus, eius filium patria fore laude clariorem. quod Prometheus non
uoluntate, ſed neceſsitudine uigilans, auditum Ioui nunciauit. qui ueritus, ne
id quod ipſe Saturno patri feciſſet, in ſimili cauſa patris regno priuatus cogere-
tur, deſtitit Thetim uelle ducere uxorem, & Prometheo pro beneficio meritam
retulit gratiam, eumq́; uinculis liberauit: neque quod illi fuerat iuratus remiſit,
uacuum omni alligatione futurum. Sed memoriæ cauſa ex utraque re, hoc eſt
lapide & ferro ſibi digitum uincire iuſsit. qua conſuetudine homines uſi, quo
B ſatisfacere Prometheo uiderentur, annulos lapide & ferro concluſos habere
cœperunt. Nonnulli etiam coronam habuiſſe dixerunt, ut ſe uictorem impunè
peccaſſe diceret. Itaque homines in maxima læticia uictoresq́; coronas habere
conſtituerunt. Id in exercitationibus & conuiuijs perſpicere licebit: ſed opinio
eſt, ad initium & interitum aquilæ reuertamur. Hercules miſſus ab Euryſtheo
ad Heſperidum mala, neſcius uiæ deuenit ad Promethea, quē in Caucaſo mon-
te uinctum ſuprà diximus. A quo uia demonſtrata, partaq́; uictoria ad eum i-
ter facere contendit, ut & draconem, de quo antè diximus, interfectum diceret,
& gratiam pro beneficio redderet. Nam confeſtim honorem quem potuit red-
didit merenti. * Qua dimiſſa, homines inſtituerunt ut hoſtijs immolatis iocino- Deeſt, & aquilam quæ iecur eius exedebat, ſagittis interfecit, aut ſimile quidpiam.
ra conſumerent in deorum altaribus, ut ſaturare eos per uiſcera uiſceribus Pro-
methei uiderentur. Vt Eratoſthenes autem de ſagitta demonſtrat, hac Apollo
Cyclopas interfecit, qui fulmen Iouis fecerunt, quo Aeſculapium interfectum
complures dixerunt. Hanc autem ſagittam in Hyperboreo monte Apollinem
defodiſſe. cum autem Iupiter ignouerit filio, ipſam ſagittam uento ad Apollinē
perlatam, cum frugibus quæ eo tempore naſcebantur. Hanc ergo ob cauſam in-
ter ſidera demonſtratur.

De Aquila.

AQuila hæc eſt, quæ dicitur Ganymedē rapuiſſe, & amanti Ioui tradidiſſe.
Hanc etiam Iupiter primus ex auiū genere delegiſſe ſibi exiſtimatur, quæ
ſola tradita eſt memoriæ, contra ſolis orientis radios contendere ualere. Itaque
ſuper aquarium uolare uidetur. Hunc enim cōplures Ganymedem eſſe finxe-
C rūt. Nonnulli etiā dixerunt Meropen quendā fuiſſe, qui Coam inſulam tenue-
rit regno, & à filiæ nomine Coon, & homines ipſos à ſe Meropas appellaret.
Hunc autem habuiſſe uxorem nomine Ethemeam, genere Nympharum pro-
creatam: quæ cum deſierit colere Dianam, ab ea ſagittis figi cœpit. Tandem
à Proſerpina uiuam ad inferos arreptam eſſe. Meropen autem deſiderio uxo-
ris permotum, mortem ſibi conſciſcere uoluiſſe. Iunonem autem miſertam eius,

in aquilam corpus eius conuertiſſe, & inter ſidera conſtituiſſe: ne, ſi hominis C
effigie eum collocaret, nihilo minus memoriam tenens, coniugis deſiderio mœ
reret. Aglaoſthenes autem qui Naxica ſcripſit, ait, Iouẽ Cretæ ſurreptum, Na-
xum delatum, & ibi eſſe nutritum: qui poſtquam peruenerit ad uirilem ætatẽ,
& uoluerit bello laceſſere Titanas, ſacrificanti ei aquilam auſpicatam: quo auſpi
cio uſum eſſe, & eam inter aſtra collocaſſe. Nonnulli etiam dixerunt Mercuriũ,
alij autem Anapladem pulchritudine Veneris ductum, in amorem incidiſſe: &
cum ei copia non fieret, animum, ut cõtumelia accepta, defeciſſe. Iouem autem
miſertum eius, cum Venus Acheloo flumine corpus ablueret, miſiſſe aquilam
Amythaoniam quæ ſoccum eius in† Amitenea Aegyptiorum delatum Mercurio traderet, quẽ
perſequens Venus, ad cupientem ſui peruenit: qui copia facta, pro beneficio a-
quilam in mundo collocauit.

Delphin.

HIc qua de cauſa ſit inter aſtra collocatus, Eratoſthenes ita cũ cæteris dicit.
Neptunum quo tempore uoluerit Amphitritem ducere uxorem, & illa
cupiens ſeruare uirginitatem, fugerit ad Atlanta, complures eò quæſitum di-
miſiſſe. In his & Delphina quendam nomine, qui peruagatus inſulas, aliquan-
do ad uirginem peruenit, eiq; perſuaſit ut nuberet Neptuno, & ipſe nuptias eo
rum adminiſtrauit. Pro quo facto inter ſidera delphini effigiem collocauit. Et
hoc amplius, qui Neptuno ſimulacrum faciũt, delphinum aut in manu, aut ſub
pede eius conſtituere uidemus: quod Neptuno gratiſſimum eſſe arbitrantur.
Aglaoſthenes autem qui Naxica conſcripſit, Tyrrhenos ait fuiſſe quoſdam na-
uicularios, qui Liberum patrem puerum receptum, ut Naxum cum ſocijs ſuis
comitibus tranſuectum, redderent nutricibus nymphis, à quibus eum nutri-
tum, & noſtri in progenie deorum & complures Græci dixerunt. Sed ut ad pro-
poſitum reuertamur, nauicularij ſpe prædæ inducti, nauem auertere uoluerunt.
quod Liber ſuſpicatus, comites ſuos iubet ſymphonia canere: quo ſonitu inau
dito Tyrrheni cum uſq; eò delectarentur, ut etiam in ſaltationibus eſſent occu- D
pati, cupiditate ſe in mare inſcij proiecerunt, & ibi delphini ſunt facti. quorum
cogitationem cum Liber memoriæ hominum tradere uoluiſſet, unius effigiem
inter ſidera collocauit. Alij autem dicunt, hunc eſſe delphina, qui Ariona citha-
rœdum ex Siculo mari Tænarum tranſuexit: qui, cum cæteros artificio præſta-
ret, & circum inſulas quæſtus cauſa uagaretur, ſeruuli eius arbitrati, plus in per-
fidioſa libertate commodi, quàm in placida ſeruitute eſſe, cogitare cœperunt, ut
in pelagus domino proiecto, bona eius inter ſe partirentur. qui cum cogitatio-
nem eorum ſenſiſſet, petijt non ut dominus à ſeruis, ſed ut innocens ab impro-
Canere, uel ſimi bis, ut parens à filijs, ut ſe liceret ornatum, quæ ſæpe fuerat ueſte,* quoniam ne-
le uerbũ deeſt. mo eſſet alius, ut ipſe, qui ſuum quæſtum proſequeretur euentũ. Quod cum im
petraſſet, cithara ſumpta, ſuam cœpit deflere mortem: quo ſonitu ductu delphi
nes, è toto mari pronatant ad Arionis cantum. Itaq; deorum immortalium pote
ſtate inuocata, ſuper eos ſe deiecit. quorum unus Ariona exceptum pertulit ad
Tænarium litus. in cuius memoriæ cauſam, quæ ibi ſtatua eſt Arionis, in ea del-
phin ſimulacrum affixum uidetur, pro qua re inter ſidera ab antiquis aſtrologis
eſt figuratum. Serui autem qui ſe putarant ſeruitute elapſos, tempeſtate Tæna-
rum perducti, à domino comprehenſi, non mediocri ſupplicio ſunt affecti.

Equus.

HVnc Aratus & alij complures Pegaſum, Neptuni & Meduſæ Gorgonis
filium, dixerunt, qui in Helicone Bœotiæ monte ungula ſaxum feriens,
fontem aperuit, qui ex eius nomine Hippocrene eſt dictus. Alij dicunt: Quo
tempore Bellerophontes ad Prœtum Abantis filium Argiuorum regem deue-
nerit, Antiam coniugem regis, hoſpitis amore inductam, petijſſe ab eo uti ſibi
copiam faceret, promittens ei coniugis regnum. quæ cum impetrare non po-
tuiſſet, uerita ne ſe ad regem criminaretur, occupat, eum ſibi uim afferre uoluiſ-
ſe Prœto dicit. qui quod eum dilexerat, noluit ipſe ſupplicium ſumere: ſed
quod æquum eſſe ſciebat, mittit eum ad Iobatem Antiæ reginæ patrem, quam
alij

Digitized by Google

A aliȷ Sthenobœam dixerunt,ut ille filiæ pudicitiam defendens,Bellerophontem obijceret Chimeræ,quæ eo tempore Lyciorum agros uaſtabat flamma: unde uictor profugiens poſt fontis inuentionem,cum ad cœlum contenderet euolare,neque longe iam abeſſet, deſpiciens ad terram, timore permotus decidit, ibiq; periſſe dicitur.Equus autem ſubuolaſſe inter ſidera ab Ioue conſtitutus exiſtimatur. Aliȷ non criminatum ab Antia, ſed ne ſæpius audiret quod nollet, aut precibus eius moueretur, profugiſſe Argis dixerunt. Euripides autem in Menalippa, ipſam Menalippen Chironis Centauri filiam, Thetin antea appellatam dicit: quæ cum aleretur in monte Pelio, & ſtudium in uenando maximum haberet, quodam tempore ab Aeolo Hellenis filio Iouis nepote perſuaſam concepiſſe. cumq; iam partus appropinquaret,profugiſſe in ſyluam,ne patri eum uirginem ſperaret, nepotem procreaſſe uideretur. Itaque cum parens eam perſequeretur, dicitur petiȷſſe à deorum poteſtate, ne pariens à parente conſpiceretur. quæ deorum uoluntate, poſtquam peperit, in equam conuerſa, inter aſtra eſt conſtituta. Nonnulli eam uatem dixerunt eſſe: ſed quòd deorum conſilia hominibus ſit enunciare ſolita, in equam eſſe conuerſam. Callimachus autem ait quòd deſierit uenari, & colere Dianam, in quam ſpeciem ſuprà diximus eam Dianam conuertiſſe. Hæc dicitur etiam hac re non eſſe in conſpectu Centauri, quem Chirona eſſe nonnulli dixerunt: & etiam dimidiam apparere, quòd noluerit ſcire ſe fœminam eſſe.

Deltoton.

HOc ſidus uelut litera eſt Græca in triangulo poſita: itaq; appellatur, quòd Mercurius ſupra caput Arietis ſtatuiſſe exiſtimat, ideo ut obſcuritas Arietis huius ſplendore, quo loco eſſet, ſignificaretur, & Iouis nomine græcè Dios primam literam deformaret. Nonnulli Aegypti poſitionem. Aliȷ quà Nilus terminaret Aethiopiam eſſe & Aegyptum dixerunt. Aliȷ Siciliam figuratam putauerunt. Aliȷ, quod orbem terrarum ſuperiores trifariam diuiſerunt, tres angulos

B eſſe conſtitutos dixerunt.

Aries.

HIc exiſtimatur eſſe qui Phryxum tranſtuliſſe & Hellen dictus eſt, per Helleſpontum: quem Heſiodus & Pherecydes ait habuiſſe auream pellem, de qua alibi plura dicemus. Sed Hellen decidiſſe in Helleſpontum, & à Neptuno compreſſam, Pæona procreaſſe complures, nonnulli Edonum dixerunt. Præterea Phryxum incolumem ad Acetam perueniſſe, & arietem Ioui immolaſſe, pellem in templo fixiſſe, arietis ipſius effigiem ab Ioue inter ſidera conſtitutam. habere tempus anni quo frumentum ſeritur, ideo quòd ortum ſeuerit ante, quæ maximè fugæ fuit cauſa. Et Eratoſthenes ait, arietem ipſum ſibi pellem auream detraxiſſe, & Phryxo memoriæ cauſa dediſſe, ipſum ad ſidera perueniſſe: quare, ut ſuprà diximus, obſcurius uideatur. Hunc autem nonnulli dixerunt in oppido Orchomenio, quod eſt in Bœotia, natum. Aliȷ in Salonum Theſſaliæ finibus, procreatum. Aliȷ dicunt Crethea & Athamantem cum aliȷs pluribus, Aeoli filios fuiſſe. Nonnulli etiam Athamantis filium, Salomon eſſe Aeoli nepotem dixerunt. Crethea autem habuiſſe Demodicem uxorem, quam aliȷ Biadicen dixerunt. Hanc autem Phryxi Athamantis filiȷ corpore inductam in amorē incidiſſe: neq; ab eo, ut ſibi copiam faceret, impetrare potuiſſe. Itaq; neceſſario coactam criminari eum ad Crethea cœpiſſe, quæ diceret ab eo uim ſibi penè allatam, & horum ſimilia mulierum conſuetudine dixiſſe. Quo facto, Crethea, ut uxoris amantem permotum Athamanthi, ut de eo ſupplicium ſumeret, perſuaſiſſe. Nubem aūt interueniſſe, & ereptum Phryxum & Hellen eius ſororem in ariete poſuiſſe: & per Helleſpontum quàm longiſsimè poſſet, perfugere iuſſiſſe: Hellen decidiſſe & ibi debitum naturæ reddidiſſe. Ex huius nomine Helleſpontum appellatum. Phryxum Colchos perueniſſe, & ut ante diximus, arietis interfecti pellem in templo fixiſſe. Ipſum autem à Mercurio ad Athamantem reductum, qui patri eius ſatisfecerit, eū innocentia confuſum profugiſſe. Hermippus autem dicit, quo tempore Liber Africam oppugnauerit, deueniſſe cū

exercitu

exercitu in eum locũ, qui propter multitudinẽ pulueris Ammodes eſt appella- C
tus. Itaq; cũ in maximũ periculũ deueniſſet, quod iter neceſſariò facere uidebatur, acceſsit eò, ut aquæ maxima penuria eſſet. quo facto, exercitus ad defectionem maximã uenire cogebatur: qui quid agerent dum cogitãt, aries quidã fortuito ad milites eorum errans peruenit. quos cum uidiſſet, fuga ſibi præſidiũ parauit. Milites aũt qui eum fuerunt conſpicati, etſi puluere & æſtu preſsi uix progrediebantur, tamen ut prædam ex flamma petentes, arietẽ ſequi cœperunt uſque ad eum locum, qui Iouis Ammonis poſtea templo cõſtituto eſt appellatus. Quò cum perueniſſent, arietem qui conſecuti fuerant, nuſquam inuenire potuerunt. Sed quod magis hic fuerat optandum, aquæ magnã copiam in eo loco nacti ſunt: corporibusq; recuperatis, Libero ſtatim nunciauerunt. qui gauiſus ad eos fines exercitum deduxit, & Iouis Ammonis templum cum arietinis cornibus ſimulacro facto conſtituit. arietem inter ſidera figurauit, ita ut cum Sol in eius foret ſigno, omnia naſcentia recrearentur, quæ ueris tempore fiunt, hac re maximè, quod illius fuga Liber recreauit exercitum. Præterea 12. ſignorũ principem uoluit eſſe, q̃ ille optimus exercitui fuerit ductor. Sed de Ammonis ſimulacro Leon, qui res Aegyptias cõſcripſit, ait: Cum Liber Aegyptũ, & reliquos fines regno teneret, & omnia primus hominib. oſtendiſſe diceret, Ammonem quendã ex Africa ueniſſe, & pecoris multitudinẽ ad Liberũ adduxiſſe, quo facilius & eius gratia uteret, & aliquid primus inueniſſe diceret. Itaq; pro beneficio ei Liber exiſtimatur agrũ dediſſe, qui eſt contra Thebas Aegyptias. & qui ſimulacra faciunt Ammonis, eũ capite cornuto inſtituunt, ut homines memoria teneant, eum primum pecus oſtendiſſe. Qui aũt Libero factũ uoluerũt aſsignare, quòd non petierit ab Ammone, ſed ultrò ad eum ſit adductus, ſimulacra illi cornuta faciunt, & arietem memoriæ cauſa inter ſidera fixum dicunt.

Taurus.

Sic Oui. 5. Faſt. Hoc alij ſignum Phariam dixére iuuencam, Quæ bos ex homine eſt, ex boue facta dea.

HIc dicitur inter aſtra conſtitutus, quòd Europam incolumem tranſuexit D
Cretam, ut Euripides dicit. Nonnulli autem cum Io in bouem ſit conuerſa, ut Iupiter ei ſatisfacere uideretur, inter ſidera conſtituiſſe, quo eius prior pars apparet, ut tauri, ſed reliquum corpus obſcurius uideatur. Spectat autem ad exortum ſolem, cuius oris effigiem quæ continent ſtellæ, Hyades appellantur. Has autem Pherecydes Atheniēſis Liberi nutrices eſſe demonſtrat numero ſeptem, quas etiam antè nymphas Dodonidas appellatas. Harum nomina ſunt hæc: Ambroſia, Eudora, Pedilæ, Coronis, Poliſſo, Phyleto, Thyenæ. Hæ dicuntur à Lycurgo fugatæ, & præter Ambroſiam omnes ad Thetym profugiſſe, ut ait Aſclepiades. Sed ut Pherecydes dicit, ad Thebas Liberum perlatum, Inoni tradiderũt. Quam ob cauſam ab Ioue gratia eis eſt relata, quòd inter ſidera ſunt conſtitutæ. Hyades autem appellatæ ſunt, ut ait Muſæus, quòd ex Atlante & Platone Oceani filia, ſint quindecim filiæ procreatæ, quarum quinq; Hyadas appellatas demonſtrat, quòd earum Hyas fuerit frater à ſororibus plurimum dilectus: qui cum uenans à leone eſſet interfectus, quinq;, de quibus ſuprà diximus, lamentationibus aſsiduis permotæ dicuntur interijſſe: quare eas quòd plurimum de eius morte laborarent, Hyadas appellatas. Reliquas uerò decem ſorores deliberaſſe de ſororum morte, & earum ſeptem ſibi mortem conſciſſe: quare quòd plures idem ſenſerunt, Pleiadas dictas. Alexander autem Hyadas ait dictas, quòd Hyantis & Bœotiæ ſunt filiæ. Pleiadas autem, quòd ex Pleione Oceani & Atlantæ ſint natæ. Hæ numero ſeptem dicuntur. Sed nemo amplius quàm ſex uidere poteſt. Cuius cauſa proditur hæc, quòd de ſeptem ſex cum immortalibus concubuerunt: tres cum Ioue, duæ cum Neptuno, una cum Marte. reliqua autem Siſyphi uxor demonſtratur. Quarum ex Electra & Ioue Dardanum, ex Maia Mercurium, ex Taygete Lacedæmona procreatum, ex Alcyone autem & Neptuno Hyrea, ex Celæno Lycum & Nyctea natum. Martem aũt ex Sterope Oenomaũ procreaſſe, quam alij Oenomai dixerunt uxorem. Meropẽ aũt Siſypho nuptam, Glaucum genuiſſe, quem cõplures Bellerophontis patrẽ eſſe dixerunt. Quare propter reliquas ſorores eius inter ſidera conſtitutam. Sed

Heſiodus quinq; tantum Hyadas numerat. Νύμφαι χαρίτεσσιν ὁμοῖαι, φαισύλη ἠδὲ κορωνὶς, εὐστέφανός τε κλέεια, φαιώ θ' ἱμερόεσσα καὶ εὐδώρη τανύπεπλος, νύμφαι, ἃς ὑάδας καλέουσι φῦλ' ἀνθρώπων.

Pleiades.

quia

A quia homini nupſit, ſtellam eius obſcuratam. Alij dicunt Electram non apparere, ideo quòd Pleiades exiſtimentur choream ducere ſtellis. Sed poſtquã Troia fuit capta, & progenies eius quæ à Dardano fuerit, ſit euerſa, dolore permotam, ab his ſe remouiſſe, & in circulo qui arcticus dicitur conſtitiſſe, ex quo tam longo tempore lamentantem capillo ſparſo uideri. Itaq; è facto cometem eſſe appellarã. Sed has Pleiadas antiqui Aſtrologi ſeorſum à Tauro deformauerũt, ut antè diximus, Pleiones & Atlantis filias: quæ cũ in Bœotiam cum puellis iter facerent, Oriona conarum uoluiſſe eis uim afferre, illas fugere cœpiſſe. Oriona autem ſecutum eſſe annis 12. neq; eas inuenire potuiſſe. Iouem autem puellarũ miſertum, inter aſtra conſtituiſſe, & poſtea à nonnullis aſtrologis caudam tauri appellatam. Itaq; adhuc Orion fugientes eas ad occaſum ſequi uidetur. Eas ſtellas Vergilias noſtri dixerunt, quod poſt uer exoriuntur. & hæ quidem ampliorem cæteris habent honorem: quod earum ſigno exoriente æſtas ſignificatur, occidente autem hyems oſtenditur, quod alijs non eſt traditum ſignis.

Vergiliæ.

Gemini.

HOs complures aſtrologi Caſtorem & Pollucẽ eſſe dixerunt, quos demonſtrant omnium fratrum inter ſe amantiſsimos fuiſſe: quia neq; de principaru contenderunt, neq; ullam rem ſine communi conſilio geſſerunt. Pro quibus officijs eorum Iupiter inter notiſsima ſidera eos conſtituiſſe exiſtimatur. Neptunum autem pari conſilio eos muneraſſe. Nam equos his quibus utuntur donauit, & dedit poteſtatem naufragis ſaluti eſſe. Alij dixerunt Herculem eſſe & Apollinem: nonnulli etiam Triptolemum, quem ſuprà diximus, & Iaſiona, à Cerere dilectos, & ad ſidera periatos. Sed qui de Caſtore & Polluce dicunt, hoc amplius addunt, ut Caſtor in oppido Ariadnis ſit occiſus, quo tempore Lacedæmones cum Athenienſibus bellum geſſerunt. Alij autem, cum oppugnarent Spartam Lynceus & Idas, ibi perijſſe dixerunt. Pollucem ait Homerus conceſſiſſe fratri dimidiam uitam. Itaq; alternis diebus eorum quenq; lucere.

B

Cancer.

HIc dicitur Iunonis beneficio inter aſtra collocatus, quòd cum Hercules cõtra hydram lernæam cõſtitiſſet, ex palude pedem eius mordicus arripuiſſet: qua de re Herculem permotum, eum interfeciſſe. Iunonem autem inter ſidera conſtituiſſe, ut eſſet cum duodecim ſignis, quæ maximè ſolis curſu continentur. In eius deformationis parte ſunt quædam qui aſini appellantur, à Libero in teſta cancri duabus ſtellis figurati. Liber enim à Iunone furore obiecto, dicitur mente captus fugiſſe per Theſprotiam, cogitans ad Iouis Dodonęi templum peruenire: unde peteret reſponſum, quo facilius ad priſtinum ſtatum mentis perueniret. ſed cum ueniſſet ad quandam paludem magnam, quam tranſire non poſſet, de quibuſdam duobus aſellis obuijs factis, dicitur unum deprendiſſe eorum, & ita eſſe tranſuectum, ut omnino aquam non tetigerit. Itaq; cum ueniſſet ad templum Iouis Dodonæi, ſtatim dicitur à furore liberatus, & aſellis gratiam retuliſſe, & inter aſtra eos collocaſſe. Nonnulli etiam dixerũt aſino illi quo fuerat uectus, uocem humanam dediſſe. Itaq; poſtea cum Priapo deo naturæ contendiſſe, & uictum ab eo interfectum, pro quo Liberũ eius miſertum in ſideribus annumeraſſe. Et ut ſciretur id pro deo, non pro homine timido (quia Iunonem fugerit) feciſſe, ſupra cancrum conſtituit, qui deæ beneficio fuerat affixus aſtris. Dicitur etiã alia hiſtoria de aſellis, ut ait Eratoſthenes, quo tẽpore Iupiter bello gigantibus indicto, ad eos oppugnandos omnes deos cõuocauit, ueniſſe Liberum patrem, Vulcanum, Satyros, Silenos aſellis uectos: qui cum non longè ab hoſtibus abeſſent, dicuntur aſelli pertimuiſſe, & ita pro ſe quiſq; magnum clamorem & inauditum gigantibus feciſſe, ut omnes hoſtes eorum clamore in fugam ſe conuerterent, & ita ſint ſuperati. Huius ſimilis eſt hiſtoria de buccina Tritonis. Nam hic quoq; fertur, cum concham inuentam excauaſſet, ſecum ad gigantes tuliſſe, & ibi ſonitum quendam inauditum per conchã miſiſſe. Hoſtes autem ueritos, ne quæ eſſet immanis fera ab aduerſarijs adducta, cuius eſſet ille mugitus, fugæ ſe mandaſſe: & ita uictos, in hoſtiũ poteſtatẽ perueniſſe.

Leo.

C

HIc dicitur à Ioue conſtitutus, quòd omnium ferarum princeps eſſe exiſtimatur. Nonnulli etiam hoc amplius dicunt, quòd Herculis prima fuerit hæc certatio, & quòd eum inermis interfecit. De eo Piſandrus & complures alij ſcripſerunt, cuius ſimulacrũ proximum eſt uirgini.† Sed aliæ 7 ſtellæ ad caudam leonis in triangulo collocatæ, quas crines Beronices eſſe Conon Samius mathematicus & Callimachus dicit. Cum Ptolemæus Beronicen, Ptolemæi & Arſinoes filiam ſororem ſuam duxiſſet uxorem, & paucis pòſt diebus Aſiã oppugnatum profectus eſſet, uouiſſe Beronicen, ſi uictor Ptolemæus rediſſet, ſe detonſuram crinem. quo uoto damnatum crinem in Veneris Arſinoes † Confitidis poſuiſſe templo, eumq́; poſtero die non comparuiſſe. quod factũ cum rex ægrè ferret, Conon mathematicus (ut diximus) cupiens inire gratiam regis, dixit crinem inter ſidera uideri collocatum, & quaſdam uacuas à figura ſeptẽ ſtellas oſtendit, quas eſſe crinem fingeret. Hanc Beronicen nonnulli cum Callimacho dixerunt equos alere, & ad Olympia mittere conſuetã. Alij dicunt hoc amplius Ptolemæum Beronicis patrem, multitudine hoſtium perterritum, fuga ſalutem petiſſe, filiam autem ſæpe conſuetam inſilijſſe in equum, & reliquam exercitus copiam conſtituiſſe, & complures hoſtium interfeciſſe, reliquos in fugã conieciſſe, pro quo etiam Callimachus eam magnanimam dixit. Eratoſthenes autem dicit & uirginibus Lesbijs dotem quam cuiq; relictam à parente nemo ſolueret, iuſsiſſe reddi, & inter eos conſtituiſſe petitionem.

Sunt

Quidam Zephyritidis legunt. Ego malim Chryſitidis. Nã & Plin. templũ Arſinoes aureũ uocatum dicit, libro 37. ca. 8. De crine autem Beronices apud eũdem eſt, lib. 2. cap. 70.

Virgo.

HAnc Heſiodus Iouis & Thetidis filiam dicit. Aratus aũt Aſcræi & Auroræ filiam exiſtimat, quòd eodem tempore fuerit, cum aurea ſecula hominum, & eorum principem fuiſſe demonſtrat, propter diligentiam & æquitatem, Iuſtitiam appellatam: neq; illo tempore ab hominibus exteras nationes bello laceſsitas eſſe, neq; nauigio quenquam uſum eſſe, ſed agris colendis uitam agere conſueuiſſe. Sed poſt eorum obitum qui ſint nati minus officioſos, magis auaros cœpiſſe fieri: quare minus iuſtitiam inter homines fuiſſe conuerſatam. D Deniq; eam perueniſſe uſq; eò, dum diceretur, Heu heu genus hominum † natum. Itaq; iam nõ potuiſſe pati amplius, & ad ſidera euolaſſe. Sed hanc alij Fortunam, alij Cererem dixerunt. & hoc magis non conuenit inter eos, quòd caput eius nimium obſcurum uidetur. Nonnulli etiam Erigonem Icarij filiam dixerunt, de qua ſuprà diximus. Alij autẽ Apollinis filiam ex Chriſothemi natam, & infantem Parthenon nomine dictam: eamq́; quòd parua interierit, ab Apolline inter ſidera collocatam.

malum.

Scorpius.

HIc propter magnitudinem membrorũ in duo ſigna diuiditur, quorum unius effigiem noſtri libram dixerunt. Sed omnino totum ſignum hac de cauſa ſtatutum aſsignatur, quòd Orion cum uenaretur, & in eo exercitatiſsimũ ſe eſſe confideret, dixiſſe etiam Dianæ & Latonæ, ſe omnia quæ ex terra oriũtur interficere ualere: quare terram permotam, ſcorpionem eduxiſſe, qui eum interficere demõſtratur. Iouem autem utriuſq; animum admiratum, ſcorpionem inter aſtra collocaſſe: ut ſpecies eius hominibus documento eſſet, ne quis eorum de aliqua re ſibi confideret. Dianam autem propter ſtudium Orionis petiſſe à Ioue, ut idem illi beneficiũ daret petenti, quòd terræ ultrò tribuiſſet. Itaq; eum conſtitutum, ut cum ſcorpio oriatur, Orion occidat.

Sagittarius.

HVnc complures Centaurum eſſe dixerunt. Alij autem hac cauſa negauerunt, quòd nemo Centaurus ſagittis ſit uſus. Hic autẽ quæritur, cur equinis cruribus ſit deformatus, & caudam habeat ut Satyri. Dicũt enim nonnulli, hunc eſſe Crotum nomine, Eupheme Muſarum nutricis filiũ, ut ait Soſitheus tragœdiarum ſcriptor, eum domiciliũ in monte Helicone habuiſſe, & cum Muſis ſolitum delectari, nonnunquam etiam ſtudio uenationis exerceri. Itaq; pro merita diligentia magnam laudem aſſecutum. Nam & celerrimum in ſyluis, & acu-

A acutiſsimum in Muſis factum eſſe: pro quo ſtudio petiſſe Muſas ab Ioue, ut in a-
liquo aſtrorũ numero deformaretur. Itaq; Iouem feciſſe, ut cum omnia illius ar-
tificia uno corpore uellet ſignificare, crura eius equina feciſſe, quòd equo mul-
tum ſit uſus: & ſagittas pro ingenio adiunxiſſe, ut ex his & acumen & celeritas
eſſe uideretur. Caudam ſatyricã in corpore finxiſſe, quòd nõ minus hic Muſis,
quàm Liber Satyris ſit delectatus. Ante huius pedes ſtellæ ſunt paucæ in rotun-
do deformatæ, quas coronam eius, ut ludentis abiectam nonnulli dixerunt.

Capricornus.

HVius effigies ſimilis eſt Aegipani, quem Iupiter, quòd cum eo erat nutri-
tus, in ſideribus eſſe uoluit: ut capram nutricem, de qua antè diximus. Hic
etiam dicitur, cum Iupiter Tiranas oppugnaret, primus obieciſſe hominibus
timorem, qui Panicos appellatur, ut ait Eratoſthenes. hac etiam de cauſa hu-
ius in feriorem partem piſcis eſſe formationem, quòd muricibus, id eſt mariti-
mis conchylijs hoſtes ſit iaculatus, pro lapidum iactatione. Aegyptij autem ſa-
cerdotes, & nonnulli poetæ dicunt, cum plures dij in Aegyptum conueniſſent,
repentè ueniſſe eôdem Typhona acerrimum giganta, & maximè deorum ini-
micum: quo timore permotos, in aliam figuram ſe conuertiſſe. Mercurium fa-
ctum eſſe Ibin: Apollinem auem, quæ Threicia auis eſt, & grus dicitur: Dianam
cato ſimulatam. quibus de cauſis Aegyptios ea genera uiolari non ſinere demõ
ſtrant, quòd deorum imagines dicantur. Eodem tempore Pana dicunt in flu-
men ſe deieciſſe, & poſteriorem partem corporis effigiem piſcis, alteram uerò
hirci feciſſe, & ita à Typhone profugiſſe: cuius cogitatum Iouem admiratum,
effigiem eius inter ſidera fixiſſe.

Aquarius.

HVnc complures Ganymedem eſſe dixerunt. Quem Iupiter propter pul-
chritudinem corporis ereptum parentibus deorum miniſtrum feciſſe exi-
ſtimatur. Itaq; oſtenditur, ut aqua aliquò infundens. Hegeſianax autem Deuca-
B liona dicit eſſe, quòd eo regnante tanta uis aquæ ſe de cœlo profuderit, ut cata-
clyſmus factus eſſe diceretur. Eubulus autem Cecropem demonſtrat eſſe, anti-
quitatem generis commemorans, & oſtendens antequam uinum traditum ſit
hominibus, aqua in ſacrificijs deorum uſos eſſe, & antè Cecropem regnaſſe,
quàm uinum ſit inuentum.

Piſces.

DIogenites Erithraeus ait, quodam tempore Venerem cum Cupidine filio
in Syriam ad flumen Euphratem ueniſſe, & eôdem repentè Typhona gi-
ganta, de quo ſuprà diximus, apparuiſſe. Venerem autem cum filio in flumen
ſe proieciſſe, & ibi figuram piſcium forma mutaſſe: quo facto, periculo eſſe libe
ratos. Itaq; poſtea Syros, qui in his locis ſunt proximi, deſtituiſſe piſces eſita-
re, quòd uereantur eos capere, ne ſimili cauſa deorum præſidia impugnare ui-
deantur, aut eos ipſos captare. Eratoſthenes autem ex eo piſce natos homines
dicit. de quo pòſt dicemus.

Cetus.

DE hoc dicitur, quòd à Neptuno miſſus ſit, ut Andromedam interficeret,
de qua antè diximus. Sed à Perſeo ſit interfectus, propter immanitatem
corporis, & illius uirtutem inter ſidera collocatus.

Eridanus.

HVnc alij Nilum, complures etiam Oceanum eſſe dixerunt. Qui autem Ni
lum uolunt uocari, propter magnitudinem eius & utilitatem æquiſsimũ
eſſe demonſtrant. præterea quòd infra eum quædam ſtella ſit clarius cæteris lu-
cens, nomine Canopos appellata. Canopos autem inſula flumine alluitur Nilo.

Lepus.

HIc dicitur Orionis canẽ fugere uenantis. Nam cum, ut oportebat, eum ue-
natorem finxiſſent, uoluêre etiam hoc ſignificare aliqua de cauſa. Itaq; le-
porem ad pedes eius fugientem finxerunt. quem nonnulli à Mercurio conſti-
tutum dixerunt, eiq; datum eſſe præter cætera genera quadrupedum, ut alios

păreret, alios haberet in uentre. Qui aũt ab hac cauſa diſſentiunt, negant tam no C
bilem & tam magnum uenatorẽ, de quo & antè in Scorpionis ſigno diximus, oportere fingi leporẽ uenari. Callimachum quoq; accuſari, quòd cum Dianæ ſcriberet laudes, eam leporum ſanguine gaudere, & eos uenari dixiſſet. Itaque Oriona cum tauro decertantem fecerunt. Leporis autem hãc hiſtoriam memoriæ prodiderunt. Apud antiquos in inſula † Lero nullum leporem fuiſſe, ſed ex eorum ciuitate adoleſcentium quendam ſtudio generis inductum, ab exteris finibus leporem fœminam prægnantem attuliſſe, & ad eius partum diligentiſsimè miniſtraſſe. Itaq; cum peperiſſet, compluribus eius ciuitatis ſtudium incidiſſe, & partim precio, partim beneficio mercatos omnes lepores alere cœpiſſe. Itaq; non longo interuallo tantam multitudinem leporum procreatam, ut tota inſula ab his occupata diceretur. quibus cum ab hominibus nil daretur, in ſemina eorum impetu facto omnia comederunt. Quo facto incolæ calamitate affecti, cum fame forent oppreſsi, communi conſilio totius ciuitatis, uix deniq; eos abegiſſe ex inſula dicuntur. Itaq; leporis poſtea figuram in aſtris conſtituiſſe, ut homines meminiſſent, nil eſſe tam exoptandum in uita, quin ex eo plus doloris quàm lætitiæ capere poſterius cogerentur.

Plinius in Ithaca lepores nullos uiuere ſcribit.

Orion.

HVnc Heſiodus Neptuni filium dicit, ex Euryale Minois filia natum. conceſſum autem ei, ut ſuper fluctus curreret, & in terra: quemadmodum Iphiclo datum dicitur, ut ſupra ariſtas curreret, nec eas infringeret. † Ariſtonicus autem dicit, quendam Hyrea fuiſſe Thebis. Pindarus autem in inſula Chio. Hunc autem cum Iouem & Mercuriũ hoſpitio recepiſſet, petiſſe ab eis, ut ſibi aliquid liberorum naſceretur. Itaq; quo facilius petitum impetraret, bouem immolaſſe, & his pro epulis appoſuiſſe. quod cũ feciſſet, popoſciſſe Iouem & Mercurium, quod corium de boue fuiſſet detractum, & quod fecerant urinæ, in corium infudiſſe, & id ſub terra poni iuſsiſſe: ex quo poſtea natum puerum, quem Hyreus è facto Vriona nomine appellauit. ſed uetuſtate & conſuetudine factum eſt, ut D
Orion uocaretur. Hic dicitur Thebis Chium ueniſſe, & Oenopionis filiam Meropen per uinum cupiditate incenſus compreſsiſſe: pro quo facto ab Oenopione excæcatus, & de inſula eiectus exiſtimatur, Lemnum ad Vulcanum perueniſſe, & ab eo quendam ducem Cedalione nomine accepiſſe, quem collo ferens dicitur ad ſolem ueniſſe, & ab eo ſanatus, ut ſe ulciſceretur, Chium reuertiſſe. Oenopiona autem à ciuibus ſub terra cuſtoditum eſſe: quem poſtquam ſe inuenire poſſe deſperaret Orion, in inſulam Cretam perueniſſe, & ibi uenare cœpiſſe cum Diana, & ei polliceri quæ ſuprà diximus: & ita ad ſidera perueniſſe. Nonnulli autem aiunt, Oriona cum Oenopione propè nimia coniunctum amicitia uixiſſe, & quòd ei uoluerit ſuum ſtudium in uenando probare, Dianæ quoque pollicitum, quæ ſuprà diximus, & ita interfectum. Alij dicunt cum Callimacho, cum Dianæ uim uoluerit afferre, ab ea ſagittis eſſe confixum, & ad ſidera propter uenandi conſimile ſtudium deformatum. Iſter aũt dicit, Oriona à Diana eſſe dilectum, & penè factum, ut ei nupſiſſe exiſtimetur. Quod Apollo cum ægrè ferret, & ſæpe eam obiurgans, * hoc feciſſe, natantis Orionis longè caput ſolum uideri conſpicatus, contendit cum Diana, eam non poſſe ſagittam mittere ad id quod nigrum in mari uideretur. quæ cum uellet in eo ſtudio ſe maximè artificem dici, ſagitta miſſa caput Orionis traiecit. Itaq; cum fluctus interfectum ad litus adieciſſet, & ſe eum Diana percuſsiſſe plurimum doleret, multis eius obitum proſecuta lachrymis, inter ſidera ſtatuiſſe exiſtimatur. Sed quæ poſt mortem eius Diana fecerit, in eius hiſtorijs dicemus.

Ariſtomachus

Deeſſe, nihil proficeret, uel ſimile, uidetur.

Canis.

HIc dicitur ab Ioue cuſtos Europæ appoſitus eſſe, & ad Minoa perueniſſe. Quem Procris Cephali uxor laborantem dicitur ſanaſſe, & pro eo beneficio canem munere accepiſſe, quòd illa ſtudioſa fuerit uenationis, & quòd cani fuerat datum ne ulla fera præterire eum poſſet. poſt eius obitum canis ad Cephalum peruenit, quòd Procris eius fuerat uxor: quem ille ducens ſecum, Thebas

Ouid. à Diana accepiſſe ait.

peruenit,

A peruenit, ubi erat uulpes, cui datum dicebatur omnes canes effugere poſſe. Itaque cum in unum peruenißent, Iupiter neſcius quod faceret (ut † Hiſtrius ait) utrunq; in lapidem conuertit. Nonnulli hunc canem Orionis eſſe dixerunt: & quòd ſtudioſus fuerit uenandi, cum eo eũ quoq; inter ſidera collocatum. Alij † autem Icarij canem eſſe dixerunt, de quo ante diximus, quæ multa propoſita ſuos habent auctores. ſed canis habet in lingua ſtellam unam, quæ ipſa Canis appellatur. In capite autem alteram, quam Iſis ſuo nomine ſtatuiſſe exiſtimatur: & Sirion appellaſſe propter flammæ candorem, quòd eiuſmódi ſit, ut præter cæteras lucere uideatur. Itaq; quo magis ea cognoſcerent, Sirion appellaſſe. *Iſter* *Vt Lucianus in Dialogo, Deorũ eccleſia.*

Procyon.

HIc ante maiorem canem exoriri uidetur, ſed à nonnullis Orionis eſſe exiſtimatur. Hac etiam de cauſa Procyonem appellatum, ſed iiſdem omnibus hiſtorijs quibus ſuperior canis annumeratur.

Argo.

HAnc nonnulli propter celeritatem Argo dixerunt græce appellatam. Alij, quòd Argus fuerit inuentor. Hanc autem primam in mari fuiſſe complures dixerunt, & hac re maximè ſtellis eſſe figuratam. Hanc nauim factam Pindarus ait in Magneſia oppido, cui Demetrias nomen eſt. Callimachus autem in iiſdem finibus ad Apollinis Actij templum, quod Argonautæ proficiſcentes ſtatuiſſe exiſtimantur, in eo loco qui Pagaſæ uocatur, ideo quòd nauis Argo ibi primùm compacta dicitur, quod eſt græcè παγῆναι. Homerus hunc eundem locum in Theſſaliæ finibus eſſe demonſtrat. Aeſchylus autem & nonnulli aiunt à Minerua quandam materiam loquentem eodem eſſe coniunctam. ſed huius non tota effigies inter aſtra uidetur: diuiſa enim eſt à puppi uſq; ad malum, ſignificans ne homines nauibus fractis pertimeſcerent.

Centaurus.

HIc dicitur nomine Chiron Saturni & Phillyræ filius eſſe, qui non modò cæ-
B teros Centauros, ſed homines quoq; iuſtitia dicitur ſuperaſſe. Aeſculapiũ & Achillem nutriſſe exiſtimatur. pietate igitur & diligentia effecit, ut inter aſtra numeraretur. Apud hunc Hercules cum diuerteretur, & ſimul cum Chirone ſedens ſagittas conſideraret, fertur una eorum decidiſſe ſupra pedem Chironis, & ita eum interfeciſſe. Alij autem dicunt Centaurum miratũ, quòd tam breuibus ſagittis, tam magna corpora Centaurorum interfecerit, ipſum cõtendere arcum conatum. Itaq; ex eius manu ſagittam prolapſam in pedem eius incidiſſe. pro qua re Iupiter eius miſertus, inter ſidera eum conſtituit cum hoſtia quam ſupra aram tenens immolare uidetur. Hunc alij Pholon eſſe Centaurum dixerunt, eum q; aruſpicio præter cæteros plurimum † ualere. Itaq; ad aram cum hoſtia uenire Iouis uoluntate figuratur. *al. ualuiſſe*

Ara.

IN hac primùm dij exiſtimantur ſacra & coniurationem feciſſe, cum Titanas oppugnare conarentur: eam autem Cyclopas feciſſe. ab ea conſuetudine homines dicuntur inſtituiſſe ſibi, ut cum aliquam rem efficere cogitarent, prius ſacrificarent, quàm agere cœpiſſent.

Hydra.

IN hac coruus inſidere poſitus exiſtimatur, de qua hanc habemus memoriæ proditam cauſam. Coruus Apollinis tutela uſus, eo ſacrificante miſſus à fonte aquam puram peritum, uidit arbores complures ficorum immaturas: eas expectans, dum matureſcerent, in arbore quadam earum conſedit. Itaq; poſt aliquot dies coctis ficubus, & à coruo pluribus earum comeſis, expectans Apollo coruum, uidit eum cum cratere pleno uolare feſtinantem. quo pro admiſſo eius dicitur, quòd diu moratus ſit Apollinem, qui coactus mora corui, alia aqua eſt uſus, hac ignominia eum affeciſſe, ut quamdiu ficus coquerentur, coruus bibere non poſſet, ideo quòd guttur habeat pertuſum illis diebus. Itaq; cum uellet ſignificare ſitim corui, inter ſidera conſtituit crateram, & ſuppoſuit hydram, quæ coruum ſitientem moraretur. Videtur enim roſtro caudam eius extremam

al. iſter uerberare, ut tanquam non ſinat ſe ad crateram tranſire. ª Hiſtrus autem & complures dixerunt, Coronida Phlegyæ filiam fuiſſe, hanc autem ex Apolline Aeſculapium procreaſſe. Sed poſtea Iſchyn Elati filium cum ea concubuiſſe. quod cum uideret coruus, Apollini nunciaſſe: qui cum fuerit antea candidus, pro incommodo nuncio, eum nigrum feciſſe, & Iſchyn ſagittis confixiſſe. De cratera autem hanc hiſtoriam Philarchus ſcribit. In Cherſoneſo quæ confinis eſt Troiæ, ubi Proteſilai ſepulchrum ſtatutum complures dixerunt, urbs Phlaguſa nomine dicitur, in qua Demiphon quidam cum regnaret, incidit eorum finibus repentina uaſtitas, & ciuium internecio miranda: quare Demiphonta permotum ferunt miſiſſe ad Apollinis oraculum, remedium quærẽs uaſtitatis, reſpõſo autem dato, ut quotannis una de nobilium genere uirgo dijs penatibus eorum immolaretur: Demiphon omnium filias præter ſuas ſorte ductas interficiebat, uſque dum cuidam ciuium loco nobiliſsimo eorum nato perdoluit inceptum Demiphontis: qui negare cœpit de ſua filia ſe paſſurum ſortiri, niſi eôdem regis filiæ conie&tæ eſſent. quo facto rex permotus, illius filiam ſine ſorte ductam interfecit. quod Maſtuſius nomine, uirginis pater, inſtãti tempore ſimulauit ſe patriæ cauſa non ferre ægrè factum, potuiſſe enim poſtea ſorte ducta nihilominus interficere, quod paulatim dies regi in obliuionem perduxit. Itaq; cum ſe propè amiciſsimum regi pater uirginis oſtendiſſet, ſolenne ſacrificium ſe habere dixit, eumq; filias eius ad id conficiendum inuitauit. qui nihil aliter futurum ſuſpicatus, filias antè miſit, ut ipſe occupatus in re ciuili poſtea ueniret. Quod cum exoptanti Maſtuſio accidiſſet, filias eius interfecit, & ſanguinem earum cum uino in cratere mixtum aduenienti regi pro potione dari iuſsit. qui cum filias deſideraret, & quid his factum eſſe reſciſſet, ᵇ Maſtuſium cum cratere in mari proijci iuſſit. quo facto, mare quo ille proiectus eſt, memoriæ cauſa, Maſtuſium uocatum, portus autem adhuc crater dicitur: quam antiqui Aſtrologi ſtellis deformauerunt, ut homines meminiſſent, maleficiũ neminẽ temerè lucrari poſſe, neq; obliuionem inimicitiarum fieri ſolere. Nonnulli cum Eratoſthene dicunt, eum craterа eſſe quo Icarus ſit uſus, cum hominibus oſtenderet uinum. Alij autem dolium eſſe, quo Mars ab Oeto & Ephialte ſit coniectus. D

a Ovid. 2. Faſt. addit coruũ unà attuliſſe hydrum quoq;, & culpã moræ in illũ reieciſſe, tanquã qui ſe remoratum fuiſſet. b In alijs legitur Matuſium, nos ex Plinio Maſtuſium legendum duximus. uide lib. iiij. cap. xi.

Piſcis, qui Notius appellatur.

HIc uidetur ore aquam excipere à ſigno aquario, qui laborantem quondam Iſim ſeruaſſe exiſtimatur: pro quo beneficio ſimulacrum piſcis, & eius filiorum, de quibus antè diximus, inter aſtra conſtituit. Itaq; Syri complures piſces non eſitant, & eorum ſimulacra aurata pro dijs penatibus colunt. De hoc Hegeſias ſcribit.

De quinq; ſtellis.

RElíquum eſt nobis de ſtellis quinque, quas complures, ut erraticas, ita planetas Græci, id eſt uagos dixerunt. Quarum una eſt Iouis, nomine Phætõ, quem Heraclides Ponticus ait, quo tempore Prometheus homines finxerit, hunc pulchritudine corporis reliquis præſtantem feciſſe. cumq; ſupprimere cogitaret, ut certum redderet Cupidinem Ioui nunciaſſe. quo facto miſſum Mercurium ad Phætonta, perſuaſiſſe, ut ad Iouem ueniret, & immortalis fieret. Itaque eum inter aſtra collocatum. Secunda ſtella dicitur Solis, quam alij Saturni dixerunt. Hanc Eratoſthenes à Solis filio Phaetontem appellatam dicit: de quo plures ſcripſerunt, ut patris inſcienter curru uectus incenderit terras: quo facto, ab Ioue fulmine percuſſus, in Eridanũ deiectus, à Sole inter ſidera ſit perlatus. Tertia eſt ſtella Martis, quam alij Herculis dixerunt, Veneris ſequens ſtellam. hac, ut Eratoſthenes ait, de cauſa, quòd Vulcanus cum uxorem Venerem duxiſſet, & propter eius obſeruantiam Marti eius copia non fieret, ut nihil aliud aſſequi uideretur, niſi ſuam ſtellam, Veneris ſidus perſequi, à Venere impetrauit. Itaq; cum uehementer eum amore incenderet, id ſignificans, è facto ſtellam Pyroenta appellauit. Quarta ſtella eſt Veneris, lucifer nomine, quam

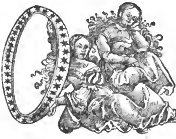
Saturni ſtella ab alijs Phænõ uocatur. Vide Cic. lib. 2. de Natura deorum.

nonnulli

Digitized by Google

A nonnulli Iunonis eſſe dixerunt. Hunc eundem Heſperum appellari, multis traditum eſt hiſtorijs. Hic autem omnium ſiderum maximus eſſe uiderur. Nonnulli autem hunc Auroræ & Cephali filium eſſe dixerunt, pulchritudine multis præſtantem. ex qua re etiam cum Venere dicitur certaſſe, ut etiam Eratoſthenes dicit: eum hac de cauſa Veneris appellari, exoriente ſole & occidente uideri. quare, ut antè diximus, iure hunc & Luciferum & Heſperum nominatum. Quinta ſtella eſt Mercurij, nomine Stilbon. ſed hæc eſt breuis & clara. Hæc autem Mercurio dara exiſtimatur, quòd primus menſes inſtituerit, & præuiderit ſiderum curſus. Euhemerus autem, primam ait Venerem aſtra conſtituiſſe, & Mercurio demonſtraſſe.

Circulus Lacteus.

PRæterea oſtēdirur circulus quidam in ſideribus candido colore, quem Lacteum eſſe nonnulli dixerunt. Eratoſthenes autem, Mercurio dicit infanti puero inſciam Iunonem dediſſe lac: ſed poſtquam reſcierit eum Maiæ filium eſſe, reieciſſe eum à ſe. Ita lactis profuſi ſplendorē inter ſidera apparere. Alij dixerunt dormienti Iunoni Herculem ſuppoſitum, & experrectam ei quod ſuprà diximus feciſſe. Alij autem, Herculem propter nimiam auiditatem, multitudinem lactis appetiſſe, neq; in ore continere potuiſſe: quod ex ore eius profuſum, circulum ſignaſſe. Alij dicunt, quo tempore Ops Saturno lapidem pro partu attulit, iuſſiſſe ei lac prębere. quę cum preſſiſſet mammam, profuſo lacte circulum deformatum, quem ſuprà demon-
B ſtrauimus. Nos autem omnium corporum deformationem dicere inſtituemus.

CLARISSIMI VIRI, C. IVLII HYGINI, AVGVSTI LIBERTI DE DEſcriptionibus formarum cœleſtium,

LIBER III.

Arcti.

IGitur incipiens à polo Boreo protinus dicere, quo utræq; Arcti nixæ uehuntur Arctico circulo clauſæ: & ita collocatæ, ut alterius unaquæq; earum reſupinata caput alterius tegere uideatur: ita tamen, ut caput eius quæ ſuperior fuerit, ad caudam inferiorem contendat. Harum maior in extremo circulo pedes habet fixos. Præterea habet in capite ſtellas ſeptem, omnes obſcuras, in utriſque auribus binas. In humero claram unam, in pede de poſterioribus nouiſsimo duas. In ſummo interſcapilio unam. In crure de poſterioribus primo unam, in pede priore duas. In cauda ipſa tres. Ita totius ſideris ſtellæ ſunt omnino 21. Minor autem habet in ſtationis unoquoque loco ſtellas ſingulas clarè lucentes, & ſuper caudam tres, omnino ſeptem: ſed in prioribus caudæ ſtellis una, à qua polus appellatur, ut Eratoſthenes dicit, per quem locum ipſe mundus exiſtimatur uerſari. Reliquæ autem duæ χορεῦται dicuntur, quòd circum polum uerſantur.

Vrſa maior habet quinq; ſecundæ magnitudinis, & ſex tertiæ magnitudinis. Reliquæ ſunt quartæ aut quintæ magnitudinis.

Vrſa minor habet duas ſecundæ magnitudinis, & ſtellam polarem tertiæ magnitudinis.

Draco.

DRaco inter duas arctos collocatus uidetur, corporis ſinu facto, arcton minorem ita concludere, ut penè pedes eius tangere uideatur: cauda autem flexa caput maioris attingere ſuo capite tanquam reducto, circulum arcticum attingens, corpus ut in ſphæram complicari: & ſi quis diligentius attenderit, uidere poterit caput Draconis ad maioris urſæ regionem caudæ collocari. Hic habet in utroq; tempore ſtellas ſingulas: in oculis ſingulas, in mento unã, & toto corpore reliquo paſsim claras decem, ita omnino ſit ſtellarum quindecim. C

Bootes, ſiue Arctophylax.

Bootes ſuper humerum ſiniſtrum, & ſuper coxam dextram, & in crure ſiniſtro habet ſtellas tertiæ magnitudinis. Reliquæ ſunt aut quartæ aut quintæ magnitudinis.

HVius manum ſiniſtram circulus arcticus includit, ita ut neq; occidere, neque exoriri uideatur. Ipſe enim poſitus ab arctico circulo ad æſtiuum definitur inclinatus in longitudinẽ dextro pede æſtiuo circulo nixus. huius humeros pectus à reliquo corpore diuidit circulus qui per utroſque polos tranſiens tangit arietem & chelas. hic quidem cum tauro & geminis & cancro & leone occidit, ideo ſerò occidere dicitur, magis & quòd actus à pedibus peruenit ad terram. At exoriens citius quàm chelæ uidetur. Habet autem in ſiniſtra manu ſtellas quatuor, quæ occidere nunquam uidentur. In capite ſtellam unam. In utroque humero ſingulas, in utraque manu ſingulas, ſed clariorem dextram, & ſub ea alteram obſcuram, & in cubito dextro claram unam. In zona unam clarius cæteris lucentem. hæc ſtella Arcturus appellatur, in utriſque pedibus ſingulas, quæ omnino ſunt 14. D m

Draco ſub ♊ eſt. Bootes ſub ♍ & ♎

Corona.

Corona ſeptentrionalis octo habet ſtellas, quæ ferè omnes quartæ ſunt magnitudinis, præter Alphetam, quæ ſecundæ eſt magnitudinis.

COronam humero ſiniſtro propè contingente Arctophylax uidetur, quam engonaſin dextri pedis calce coniungit. hæc cancro & leone exoriente occidere, cum ſcorpione exoriri perſpicitur. Habet autem ſtellas nouem in rotundo diſpoſitas, ſed ex his tres clarius cæteris lucentes.

Engonaſin, ſiue Hercules.

Hercules inſigniores ſtellas habet in capite, in humero dextro & ſuper adiutorium dextrum, & ſuper humerum ſiniſtrum, quæ ſingulæ tertiæ ſunt magnitudinis: reliquæ ferè omnes ſunt quartæ & ſextæ magnitudinis.

ENgonaſin. Hic poſitus inter duos circulos arcticũ & æſtiuũ, utriſq; pedib. & dextro genu, quẽ antè diximus, arcticũ circulũ finit. Ita tamẽ ut dextro pede.

A de prioribus digitis circulũ terminet, ſiniſtro aũt toto caput draconis opprimere conetur. Humeris autẽ uelut ſuſtinẽs circulũ æſtiuum, & manu dextra proiecta tangens. Læua autem è regione ad ſiniſtrum genu porrigens, æquali interuallo circuli æſtiui & genu ſiniſtri. Hic occidens capite prius quàm reliquo corpore deuenit ad terram: qui cum totus occidit * ut pendere pedibus ex arctico circulo uideatur, exoriens ante pedibus quàm reliquis membris. Habet autem in capite ſtellam unam. In ſiniſtro brachio unam. In utroq; humero ſingulas clarè lucentes. In manu ſiniſtra unam, in dextro cubito unam. In utroq; latere ſingulas: ſed clariorem in ſiniſtro. In dextro fœmore duas. In genu unam. In poplite unam, in crure duas, in pede unam quę dicitur clara. * In ſiniſtra manu quatuor, quas pellem leonis nonnulli eſſe dixerunt. Ita ſunt omnino decem & nouem.

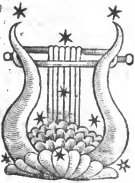
Ita figuratur, et cæt. uel ſimile quid deeſſe uidetur.

Lyra.

Lyra, quæ & uultur cadens, habet ſtellas decem, quarum inſignior eſt Vega primæ magnitudinis.

LYra. Hæc poſita eſt contra regionem eius loci qui eſt inter genu & manum ſiniſtram eius qui Engonaſin uocatur, cuius ipſa teſtudo ſpectat ad arcticum circulum. Summum autem cacumen ad polum Notium contendere uidetur.
B hæc lyra uirgine exoriente occidere uidetur, & cum ſagittario exoriri perſpicitur: habet autem in ipſis teſtudinis lateribus ſingulas ſtellas. In ſummis cacuminibus eorum quæ in teſtudine ui brachia ſunt coniecta, ſingulas in medijs, iiſdem quas humeros Eratoſthenes fingit ſingulas, in ſcapulis ipſius teſtudinis duas: in ima lyræ, quæ & baſis totius uidetur, unam: & omnino ſunt 9.

Olor.

Cygnus habet unam inſignem ſtellam ſecundæ magnitudinis in cauda, uocaturq; Deneb adigege, & unam tertiæ magnitudinis in ala dextra, & unam eiuſdem magnitudinis in extremitate alæ ſiniſtræ, reliquæ ſunt quartæ magnitudinis.

OLor. Huius una ala eſt ad circunductionem huius circuli qui arctos uocatur, contingens extremum pedem ſiniſtrum eius qui Engonaſin uocatur. Siniſtram autem habet alam paululum extra circulum æſtiuum, penè coniungens pedibus Pegaſi, æſtiuus autem circulus roſtrum eius à reliquo corpore diuidit. Cauda iungitur extrema cum capite Cephei. hic cum uirgine & chelis occidens prius capite quàm reliquis membris deuenit ad terram: exoritur autem cum Capricorno. Hic habet in capite ſtellam claræ lucentem unam. In collo alteram pari fulgore, in utriſq; pennis quinas. Supra caudam unam. omnino habet ſtellas 12.

Cepheus.

Cepheus omnes ſtellas quas habet, ſunt quartæ & quintæ magnitudinis, præter unam Alderaimin in dextro brachio, quæ eſt tertiæ magnitudinis.

Y

C

CEpheus à tergo minoris arcti conſtitutus includitur arctico circulo, à pedibus ad pectus, ut præter humeros & caput eius nihil occidere uideatur. nec longè abeſt à flexu draconis, quem capite primùm efficere uidetur. Cepheus autem manibus utriſque proiectis figuratus, tanto diſſidet interuallo à pedibus arcti minoris, quãtum ſpacium inter pedes Cephei uidetur. huius caput ſcorpione exorto occidere, cum ſagittario exoriri uidetur. Hic autem habet in capite ſtellas duas, in manu dextra unam, in cubito obſcuram unam, in ſiniſtra manu & in humero ſingulas. In dextro humero unam. In zona quæ medium eius diuidit corpus, tres ſtellæ claræ uidentur. In latere dextro obſcuram unam, in ſiniſtro genu duas. In utriſque pedibus ſingulæ, ſupra pedes ſtellæ quatuor. hic totus omnino ſtellarũ numerus 19.

Caſsiopeia.

Caſsiopeia unam habet cæteris inſigniorem ſtellam tertiæ magnitudinis, & in pectore poſitam, Scheder nomine. Habet & unam in coxis, atq; unam in medio ſedis, & unam in genibus tertiæ magnitudinis, reliquæ ſunt quartæ magnitudinis.

Y

D

CAſsiopeia ſedẽs in ſiliquaſtro collocata eſt, cuius ſedilis & ipſius Caſsiopeiæ pedes poſiti in ipſa circunductione circuli qui arcticos uocatur. effigies autem corporis ad æſtiuum circulum peruenit, quem capite & dextra manu tangit. Hanc propè mediam diuidit circulus, is qui la cteus appellatur, proximè Cephei ſignum collocatum. Hæc occidens cum ſcorpione capite, cum ſedili reſupino ferri perſpicitur, exoriri autem cũ ſagittario. Huius in capite ſtella oſtenditur una, in utroq; humero una, in mamilla dextra clara una. In lumbis magna una, in ſiniſtro femore duæ, in genu una, in pede ipſius dextro una, in quadrato quo ſella deformatur una, in utriſq; angulis ſingulæ clarius cæteris lucentes. Hæc igitur eſt omnino ſtellarum 13.

Y

Andromeda.

Andromeda habet ſeptem ſtellas tertiæ magnitudinis, unam ſcilicet in capite, & quatuor in brachio ſiniſtro, & unam in palma dextra.

ANdromeda prope Caſsiopeiam, ſuper caput Perſei, breui interuallo diſsidente perſpicitur collocata, manibus diuerſis uincta, ut antiquis hiſtorijs eſt traditum: cuius caput equi Pegaſi uentri coniungitur. Eadem enim ſtella & umbilicus Pegaſi & Andromedæ caput appellatur. huius medium pectus & manum ſiniſtram circulus æſtiuus diuidit. Occidit autem cum piſce de duobus ſecundo, quem An-

dromedæ

A dromedæ ſubiectum brachio ſuprà diximus. Exoriente Libra & ſcorpione capite prius quàm reliquo corpore peruenit ad terram. Exoritur autem cũ Piſcibus & Ariete. hæc, ut ſuprà diximus, habet in capite ſtellam clarè lucentem unam, in utroq; humero unam, in cubito dextro unam, in ipſa manu unam, in ſiniſtro cubito uel in brachio unam. In manu altera unam, in zona tres, ſuper zonam quatuor, in utroq; genu unam, in pedibus autem binas. Itaq; omnino eſt ſtellarum numerus 20.

Perſeus. ☿

Perſeus inter inſigniores ſtellas habet unam in dextro latere ſecundæ magnitudinis, nomine Algenib, & quatuor in ſiniſtro genu & crure tertiæ magnitudinis. habet & unam ſecundæ magnitudinis, in Ras dalgol, hoc eſt, in capite Meduſæ, quod capite ſiniſtro tenet. reliquæ ſunt quartæ & quintæ magnitudinis.

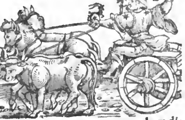
HVius ſiniſtrum crus & humerum læuum, circulus æſtiuus à reliquo corpore diuidit. Ipſe manu dextra arcticum circulum tangit, dextro pede caput aurigæ premere uelut currens uidetur. Idem occidens ſagittario & capricorno ex orto inclinatur ad caput uerſus, cũ ariete & tauro rectus exoritur. Habet autem in utroq; humero ſtellam unam, in manu dextra clarè lucentem unam, qua falcem tenere dicitur, quo telo Gorgonam interfecit. In ſiniſtra alteram, qua caput Gorgonis tenere exiſtimatur. habet præterea in uentre ſtellam unam, in lumbis alteram, dextro femore unam, ad genu unam, in tibia unam, in pede unã obſcuram, in ſiniſtro femore unam,

B in genu alteram, in tibia duas: in ſiniſtra manu, quod Gorgonis caput uocatur, ſtellas quatuor. omnino eſt ſtellarum numerus decem & ſeptem. Caput eius & falx ſine ſideribus apparent. hunc Aratus cum diceret inter ſidera ceconiſmenō κεκονισμένον figuratum, acceperunt complures eum puluerulentum dicere, quod minimè conuenit poſſe inter ſidera etiam puluerulentum accipere. Quod ſi eſſet, dignior erat Orion cui idem aſcriberetur. primùm quod aſſiduè eſt uenatus, & ſemper in terra fuit. deniq; adhuc inter ſidera uenari uidetur. Perſeus autem qui aſſiduè uolabat, non poteſt puluerem habere. Quid igitur eſt, cum uellet Aratus eũ currentem obſcure ſignificare, uſus Aetolorum conſuetudine ceconiſthenon dixit. Aetoli enim cum uolunt aliquem decurrere ſignificare, κεκονίσαι dicunt. id quod Aratus uoluit demonſtrare, non ut illum uolantem aſſiduè puluerulentũ dicat. Quod à multis perperam eſt intellectum.

Verſus Arati hi ſunt:

καὶ οἱ δεξιτερὴ μὲν ἐπὶ κλισμὸν τετάνυσται
πενθερίου δίφροιο. τὰ δ' ἐν ποσὶν οἷα διώκων
ἴχνια μηκύνει κεκονισμένος ἐν Διὶ πατρί.

Auriga. ♊

Auriga unam inſignem habet ſtellam primæ magnitudinis, nomine Alhaioth iuxta capram, & unam in ſpatula dextra ſecũdæ magnitudinis, unam in cauilla ſiniſtra, & unam in cauilla dextra tertiæ magnitudinis, reliquæ ſunt quartæ & quintæ magnitudinis.

HEniochus autem circulo æſtiuo genuum fine, præterea humero ſiniſtro uſque ad zonam diuiditur ab eo, quem ſuprà Lacteum orbem di-

bem diximus. Huius dexter pes tauri cornu ſiniſtro ſtella coniungitur, idem C
una manu ut lora tenens figuratur. Cuius in humero ſiniſtro capra. In manu autem duo hœdi ſtellis formati dicuntur. Totus autem pedibus Perſei ſubiectus, caput habens contra urſæ maioris aſpectum. hic occidere ſagittarij & capriconi exortu uidetur. Exoriri autem, Ophiucho & engonaſin occidente. Habet præterea ſtellam unam in capite. In utroq; humero unam, ſed in ſiniſtro clariorem, quæ uocatur capra, in urroq; cubito unã: in manu duas, quæ hœdi appellantur, ſtellis propè occidentib. formati. Ita omnino ſunt numero 7.

Serpentarius.

Serpentarius habet quoq; ſtellas tertiæ magnitudinis, unam ſcilicet in capite, quæ uocatur Ras alaugue, alteram in palma ſiniſtra, & tertiam poſt illam, quartam in genu dextro, & quintam in genu ſiniſtro, reliquæ ſunt quartæ & quintæ magnitudinis.

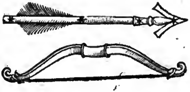

OPhiuchus inclinatus à capite, ut qui reſupinari uidetur, manibus anguẽ tenere figuratus eſt. huius autem humeri ab æſtiuo circulo diuiduntur à reliquo corpore. Ipſe genuum fine ab æquinoctiali terminatur circulo. Pede ſiniſtro premens oculos, dextro autem teſtudini ſcorpionis innixus. Anguis autẽ qui ab eo tenetur, propè extremo ore coronam contingens, medium præcingit Ophiuchum, cauda breuior quàm ſuperiore corpore, qua manu ſiniſtra ipſius ſigni figuratur, ita tamen ut extrema cauda circulum æquinoctialem cum aquilæ cauda iungat. Occidens autem exortu geminorum Cancri & leonis peruenit ad terram, exoriens autem cum ſcorpio- D
ne & ſagittirario apparet. Hic habet in capite ſtellam unam, in utroq; humero ſingulas, in ſiniſtra manu tres. in dextra manu quatuor, in lumbis duas, in utroque genu ſingulas, in dextro crure unam, in utroq; pede ſingulas, ſed clariorem in dextro: itaq; eſt omnino ſtellarum numerus ſexdecim. Anguis autem habet in ſummo capite ſtellas duas, ſub capite tres, uno loco omnes. ad manum ipſius Ophiuchi ſiniſtram duas, ſed quæ maximè ad corpus eius accedit, clariorem. Et in dorſo anguis ad ipſam corporis coniunctionem quinq;, & in prima curuatura caudæ quatuor. In ſecunda, caput uerſus, habet ſtellas ſex. Ita eſt omnino ſtellarum numerus 23.

Sagitta.

In ſagitta, una eſt quartæ magnitudinis, tres quintæ, & una ſextæ.

SAgitta inter duos circulos æſtiuũ & æquinoctialem, ſigno aquilæ ſuperpoſita, diuiditur ab eo circulo qui utroque polo ſubiectus ad cancrum & capricornum peruenit. huius cacumen ad equipedum regionem ſpectat, altera pars ad humeros Ophiuchi tendit. hæc occidit Virginis ortu. Oritur autem cum ſcorpione. Habet omnino ſtellas quatuor: quarum una in principio materiæ, altera in medio, duæ reliquæ in eo loco quo ferrum ſolet affigi, diuerſæ uidentur.

Aquila.

A

Aquila.

Aquila unam habet in capite ſecundæ magnitudinis, atq; unam inter duas ſpatulas eiuſdem magnitudinis, duas in ſpatula ſiniſtra tertiæ magnitudinis, atq; unam ſuper collum ſecundæ magnitudinis, reliquæ ſunt quintæ magnitudinis.

AQuila ala dextra non multum extra circulum æquinoctialem prodire, ſiniſtra autem non longè à capite Ophiuchi figurata uidetur. Præterea roſtrum eius à reliquo corpore diuidit circulus, quem ſuprà diximus à cancro ad capricornum peruenire. Media autem finitur ab eo quem ſuprà Lacteum orbem demonſtrauimus eſſe. hæc exorto leone occidit. Exoritur autem cum capricorno: habens in capite ſtellam unam, in utraque penna unam, in cauda unam, Itaque omnino ſunt quatuor.

Delphin.

Delphin habet quinq; ſtellas tertiæ magnitudinis, unã ſcilicet in cauda, & reliquas in lumbo. Habet etiam duas quartæ magnitudinis in cauda, reliquæ ſunt ſextæ magnitudinis.

DElphin non longè ab aquilæ ſigno figuratur, in curuatione caudæ nouiſsimæ æquinoctialis circuli circunductione tangit, capite propè contingens equi Pegaſi ro-
B ſtrum. hic exoritur cum ſagittarij poſteriore parte. Occidit autem, cum uirgo exorta eſt à capite. habet autem in capite ſtellas duas, ſupra caput ad uerticem duas alias, ad ea quæ in uentre uelut pennæ uidẽtur, habet ſtellas tres, in ſcapulis unam, in cauda duas. Itaq; omnino ſunt ſtellæ numero decẽ.

Pegaſus.

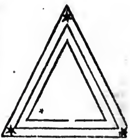
Equus alatus habet quatuor ſtellas ſecundæ magnitudinis, ſcilicet ſuper renes, ſuper humerum dextr[illegible], & inter duas ſpatulas. Habet & tres tertiæ magnitudinis, nempe in genu dextro, unam in pectore, & quæ reliquas præcedit in collo. Reliquæ ſunt quartæ magnitudinis.

EQuus arcticum circulũ ſpectãs, pedibus æſtiuo orbe niti, extremo ore caput delphini tangere uidetur. Aquarij manum dextram ceruice ſua coniungens, & utriſque piſcibus clauſus, quos in 12. ſignis poſtea demonſtrabimus. Huius in ſtellis corpus apparet uſq; ad umbilicũ deformatũ. Qui occidit cum piſce de duobus primo, qui ſupra tergum eius eſt fixus. exoritur cum Aquario toto, cũ piſce, cum quo occidit, & manu Aquarij dextra. hic habet in roſtro ſtellas duas obſcuras, in capite unam, in maxilla unam, in utriſq; auribus ſingulas, in ceruicibus quatuor obſcuras: ſed maximè lucet quæ capiti proxima apparet. in humero claram unam, in pectore unam, in ſcapilio unam, in umbilico nouiſsimam unam, quæ Andromedæ uocatur, in genibus utriſque ſingulas, in utriſq; poplitibus ſingulas, ita ſunt omnino numero 23.

Trianguli

Trianguli tres ſtellæ ſunt tertiæ magnitudinis, quarta quartæ, quæ extra angulum inuenitur.

DEltoton autem ut in triangulum deformatur, æquis quodammodo lateribus duobus, uno breuiore, ſed prope æquali reliquis, inter æſtiuum & æquinoctialem circulum ſupra caput Arietis, non longe ab Andromedæ dextro crure, & Perſei manu ſiniſtra collocatum, cum Ariete toto occidens: exoriens autem cum eiuſdem dimidia priore parte. habet autem ſtellam in unoquoque angulo unam.

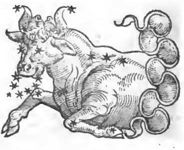
Omnes arietis ſtellæ ſunt quartæ & quintæ magnitudinis, præter duas in cornu, quæ ſunt tertiæ.

NVnc protinus duodecim ſignorum figurationem dicemus. Quorum eſt princeps Aries, in æquinoctiali circulo conſiſtens, caput ad exortum habens conuerſum. Occidens à primis pedibus, & exoriens caput infra triangulum, quod ſupra diximus, tenēs collocatum, pedibus prope contingens caput Piſtricis. Habet autem in capite ſtellam unam, in cornibus tres, in ceruice tres, in pede priore de primis unam, in interſcapilio quatuor, in cauda unam, ſub uentre unam, in lumbris tres, in pede poſteriore unam. quæ ſunt omnino numero octodecim. D

Taurus.

Taurus unam habet ſtellam primæ magnitudinis, uocaturq; Aldebaran, ſeu oculus tauri in pectore, ſupra nares, & in uno extremo cornu habet ſtellas tertiæ magnitudinis, habet & congeriem ſtellarum quintæ magnitudinis, quas Pleiades uocant, haud procul ab ore, aut ſecundum alios in dorſo.

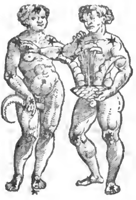
TAurus ad exortum ſignorum dimidia parte collocatus, ut incipere genu ac defigere ad terram uideatͬ, caput eodē habēs attentum. Genua eius reliquo corpore diuidit circulus æquinoctialis. cornu ſiniſtro, ut ſupra diximus, coniūgitur cum ſiniſtro pede eius qui Auriga appellatur. inter huius finitionem corporis & arietis caudā ſtellæ ſunt, quas Vergilias noſtri, Græci autem Pleiadas appellauerunt. Hic auerſus óccidit & exoritur. habet in cornibus ſingulas ſtellas, ſed in ſiniſtro clariorem, utriſq; oculis ſingulas, in fronte media unā. ex quibus locis cornua naſcūtur, ſingulas: q̄ ſeptē ſtellæ Hyades nūcupantur. Etſi nōnulli quas duas diximus nouiſsimas ſtellas, negauerint eſſe, ut omnino Hyades eſſent quinq;. Præterea in ſiniſtro genu priore habet ſtellā unam. Et ſuper ungulā, unā: in dextro genu unam, & in interſcapilio tres, nouiſsimā earū cæteris clariorem, in pectore unam: quæ ſunt omnino, præter Vergilias, quatuordecim.

Gemini.

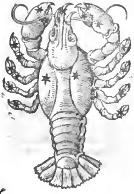
A

Gemini.

Gemini duas habent ſtellas ſecundæ magnitudinis in capitibus, quarum una uocatur Ras algenſe, habent aliquot tertiæ magnitudinis in genubus & coxis, & multas quartæ & quintæ magnitudinis.

GEmini ab Aurigæ parte dextra ſupra Orionem collocari uidentur, ita tamen, ut Orion inter taurum & geminos ſit conſtitutus. capita eorum diuiduntur à reliquo corpore, circulo eo qui æſtiuum diffinire ſuprà eſt dictus. Ita ut complexa corpora inter ſe tenentes, occidant directi à pedibus. Exoriuntur autem inclinati ut iacentes. Sed is qui Cancro eſt proximus, habet in capite ſtellam unã claram, in utriſq; humeris ſingulas claras, in dextro cubito unam, in genibus utriſq; ſingulas, in pedibus utriſq; ſingulas. alter autem in capite unam, in ſiniſtro humero unam, in dextro alteram, in utriſq; manibus ſingulas, in dextro genu unam, in ſiniſtro genu alteram, in pedibus utriſq; ſingulas: & infra ſiniſtrũ pedẽ unã, quæ propus appellatur: & ſunt octodecim.

Cancer.

Cancer nullam habet inſignem ſtellam, ſed omnes ſunt uel quartæ uel quintæ magnitudinis.

HVnc medium diuidit circulus æſtiuus, ad leonis exortus ſpectantem, paululum ſupra caput hydræ collocatum, occidentem & exorientem poſteriore corporis parte. Hic autem ha-

B betin ipſa teſta ſtellas duas, quæ aſini uocantur, de quibus antè diximus: in pedibus dextris ſingulas obſcuras, in ſiniſtro pede primo duas, in ſecũdo duas obſcuras, in tertio unã, in quarto primo unam obſcuram, in ore unam: in ea quæ chela dexterior dicitur, tres ſimiles, non grandes, in ſiniſtra ſimiles duas. Et ita eſt omnino ſtellarum numerus decem & octo.

Leo.

Leo habet duas ſtellas primæ magnitudinis, quarum una uocatur Calbalezet, id eſt cor leonis: alia Denebalezet, hoc eſt cauda leonis. Habet tres ſecundæ magnitudinis, duas in ceruice, & unam in dorſo. reliquæ ſunt tertiæ, quartæ, quintæ & ſextæ magnitudinis.

LEo ſpectans ad occaſum ſupra corpus hydræ à capite quà cancer inſtat, uſq; ad mediam partem eius conſtitutus, medius æſtiuo circulo diuiditur, ut ſub orbe priores pedes habeat collocatos, occidens à capite & exoriens. hic habet in capite ſtellas tres, in ceruicibus duas, in pectore unam, in interſcapilio tres, in media cauda unam, in extrema alteram magnam, ſub pectore duas, in pede priore unam claram, in uentre claram unam, & infrà alteram magnam unam, in lumbis unam, in poſteriore genu unam, in pede poſteriore claram unam. Et ita eſt omnino numerus ſtellarum 19.

C

Virgo.

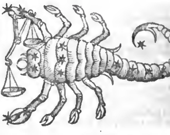

Virgo unam habet ſtellam primæ magnitudinis, uocaturq́; ea Azimech, id eſt, ſpica uirginis. habet deinde ſex tertiæ magnitudinis, tres in ala ſiniſtra, unam in latere dextro, unam in manu dextra, & unam ſub ala dextra. reliquæ ſunt quartæ, quintæ & ſextæ magnitudinis.

VIrgo infra pedes Bootæ collocata, capite poſteriorē partem leonis, dextra manu circulum æſtiualem tangit, ac inferiorem partē corporis ſupra coruū & hydræ caudam habere perſpicitur. Occidēs capite prius quā reliquis membris. huius in capite eſt ſtella una obſcura, in utriſq; humeris ſingulæ, in utriſque pennis binæ: quarum una ſtella quæ eſt in dextra penna ad humerum defixa protrygeter uocatur. Præterea habet in utriſq; manibus ſingulas ſtellas, quarum una quæ eſt in dextra manu, maior & clarior conſpicitur: in ueſte autem habet paſsim ſtellas ſeptem, in utriſq; pedibus ſingulas. Omnino ſtellarum numerus 16,

προτρυγετήρ.

Scorpius.

Scorpius unam habet inſignem ſtellam ſecundæ magnitudinis, quæ ſcorpij uocatur. habet & multas tertiæ magnitudinis, quatuor ſcilicet in fronte, duas in corpore, quinque in ſpondilibus, & unam in ſpina. reliquæ ſunt quartæ & quintæ magnitudinis.

SCorpij prior pars, quæ Chelæ dicitur, ita premitur ab æquinoctiali circulo, ut eum ſuſtinete uideatur. Ipſe autē pedibus Ophiuchi, de quo ſuprà diximus, ſubditus, extrema cauda circulum hyemalem contingere uidetur, neque longe eſt ab eo quod pro hoſtia centaurus ferre proſpicitur. Occidit autem inclinato capite, exoritur erectus à chelis: hic habet ſtellas in his quæ chelæ dicuntur, in unaquaque earum binas, ex quibus primæ ſunt clariores. Præterea habet in fronte ſtellas tres, quarū media eſt clariſsima: in interſcapilio tres, in uentre duas, in cauda quinq;, in acumine ipſo quo percutere exiſtimatur, duas. Omnino ſtellarum 19. D

Sagittarius.

Sagittarius duas habet ſtellas ſecundæ magnitudinis, in pede ſcilicet ſiniſtro, & ſub cauilla eius. habet præterea multas tertiæ magnitudinis, unam ſcilicet in haſta ſagittæ, unam in manubrio, duas in arcu, unam ſub axilla, unam ſub cauilla dextra, &c. reliquæ ſunt quartæ & quintæ magnitudinis.

SAgittarius autem ſpectans ad occaſum Centauri corpore figuratur uelut mittere ſagittas incipiens, à pedibus uſq; ad humeros in hyemali circulo collocatus, ita ut caput eius ſolum extra eum circulum quē ſuprà diximus apparere uideatur: cuius arcus lacteo circulo medius diuiditur. ante pedes eius eſt quædam corona ſtellis effecta, de qua prius diximus. Hic præceps occidit, exoritur directus. Habet autem in capite ſtellas duas, in arcu duas, in ſagitta unam, in dextro cubito unā, in manu priori unam, in uentre

A in uentre unam, in interſcapilio duas, in cauda unam, in priori genu unam, in pede unam, in inferiori genu unam, in pollice unam. Omnino eſt ſtellarum quindecim. Corona autem Centauri eſt ſtellarum ſeptem.

Capricornus.

Capricorni omnes ſtellæ ſunt quartæ & quintæ magnitudinis, præter duas in cornu poſteriori, & alias duas in ſpina dorſi, quæ ſunt tertiæ magnitudinis. quæ propior eſt caudæ, uocatur Deneb algedi, hoc eſt cauda capricorni.

CApricornus ad occaſum ſpectans, & totus in zodiaco circulo deformatus cauda & toto corpore, medius diuiditur ab hyemali circulo, ſuppoſitus aquarij manui ſiniſtræ. occidit autem præceps, exoritur autē directus: ſed habet ſtellam in naſo unam, infra ceruicem unam, in pectore duas, in priore pede unam, in priore eodem alteram. in interſcapilio habet ſtellas ſeptem, in uentre ſeptem, in cauda duas. & eſt numerus ſtellarum uiginti & una.

Aquarius.

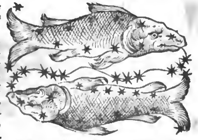
Aquarius habet ſtellam unam ſecundæ magnitudinis ſub axilla, & aliquot tertiæ magnitudinis in utroque brachio. habet & unam primæ magnitudinis, nomine Fomabant in fine fuſionis aquæ. reliquæ ſunt aut quartæ aut quintæ magnitudinis.

AQuarius habet pedes in hyemali circulo fixos, manum autem ſiniſtram uſq; ad Capricornum porrigens tergum, dextra iubam Pegaſi B prope contingens, ſpectans ad exortū: qui cum ita ſit figuratus, neceſſe eſt eum corpore prope reſupinato uideri. Effuſio aquę peruenit ad eum piſcem qui ſolitarius figuratur, de quo poſterius dicemus. Sed Aquarius & occidit & exoritur capite prius quàm reliquis membris. Hic habet in capite ſtellas duas obſcuras, in utriſque humeris ſingulas magnas, in ſiniſtro cubito unam grandem, in manu priori unam, in utriſque mammis ſingulas obſcuras, in lumbo interiore unam, in utriſque genibus ſingulas, in dextro crure unam, in utriſq; pedibus ſingulas. omnino eſt ſtellarum quatuordecim. Effuſio aquæ cum Aquario ipſo eſt ſtellarū triginta. Sed in his omnibus prima & nouiſsima clara.

Piſces.

Omnes ſtellæ piſcium ſunt quartæ, quintæ aut ſextæ magnitudinis, præter duas tertiæ magnitudinis, quæ in reflexione piſcium inueniuntur.

HOrum alter Notius, Boræus alter appellatur: ideo quòd unus eorum qui Boræus dicitur, inter æquinoctialem & æſtiuum circulū ſub Andromedæ brachio collocatus, & arcticum polum ſpectans cōſtituitur. alter autem in zodiaco circulo extremo ſub ſcapulis equi, non longè ab æquinoctiali circulo collocatus, ſpectans ad occaſum. Hi piſces quibuſdam ſtellis, in lineola ab arietis pede primo

h 2 con-

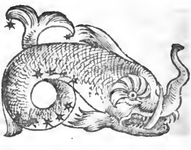
coniunguntur, quorum inferior antè occidere & exoriri uidetur. Habet decem & ſeptem, & Boræus omnino duodecim. Coniunctio eorum habet ad Aquilonem ſpectans ſtellas tres, ad alteram partem tres, ad exortum tres. In commiſſura tres, omnino duodecim: horum coniunctionem quæ à pede arietis primo notatur, Aratus Græcè σύνδεσμον τ' ἐπουράνιον. Cicero nodum cœleſtem dicit: qui utrunq; uoluit ſignificare, eum nodum non ſolum piſcium, ſed etiam totius ſphæræ eſſe. quo loco enim circulus ab arietis pede Meſembrinos dicitũ, qui meridiẽ ſignificet: & quo loco is circulus Meſembrinos coniungitur, & tranſit æquinoctialem circulum, in ipſa coniunctione circulorum nodus piſcium ſignificatur: quare eum non modò nodum piſcium, ſed etiam cœleſtium nodum appellarũt. C

Sic enim noſtri codices habent, tametſi alij ὑπουρανίων malint legere. uerſus A a ti ſunt: καὶ τὰ μὲν ἂν ἀνὴρ ἐπίχω μαλόν τι μέγα τι, ἐν ῥαῖ' ἢ σὺν δεσμον ἐπουράνιον καλέουσι.

Piſtrix.

♈

Cetus habet ſtellas ſecundæ magnitudinis: uidelicet unam in uentre, quæ uenter ceti nominatur: & duas in cauda. habet & multas tertiæ magnitudinis, quarũ inſigniores ſunt Men Kar: & una in medio oris. reliquæ ſunt quartæ & quintæ magnitudinis.

PIſtrix à media cauda diuiditur ab hyemali circulo, ſpectans ad exortum, roſtro propè poſteriorem arietis pedem iungens. huius priorem partem corporis qui ſpectat ad exortus, propè alluere flumen Eridani uidetur. hæc cadit exorto cancro & leone, exoritur autem cum Centauro & geminis. ſed habet in extrema cauda ſtellas duas obſcuras, ab eo loco uſq; ad reliquam corporis curuaturam quinq;, ſub uentre ſex. omnino ſunt 13.

Eridanus.

♉

D

Fluuius Eridanus habet unam ſtellam nomine Acarnar primæ magnitudinis, ſed quæ in noſtra regione uix uideri poteſt, tantũ declinat ad auſtrũ. habet quatuor tertiæ magnitudinis, & multas quartæ magnitudinis.

ERidanus à ſiniſtro pede profectus Orionis, & perueniens uſq; ad piſtricem, rurſus diffunditur uſque ad leporis pedes, & protinus ad antarcticum tendit circulum. Huius figurationem circulus hyemalis diuidit ab eo loco quo propè coniungitur ceto. hic ſcorpione & ſagittario exorto occidere, exoriri autem cum geminis & cancro uidetur. habet autem ſtellas in prima curuatura tres, in ſecũda tres, itẽ in tertia uſq; ad nouiſsimã ſeptẽ. omnino eſt ſtellarũ numerus tredecim.

Lepus.

♊

Habet lepus unam in medio corporis, & unam ſub uentre tertiæ magnitudinis, reliquæ ſunt quartæ & quintæ magnitudinis.

LEpus autem in ſiniſtrum pedem Orionis per hyemalem circulum fugiens, ab eo inferiore parte corporis diuiſus. occidit ſagittario exorto, oritur cum leone. Habet autem ſtellas in utriſque auribus ſingulas. In corpore paſsim diſpoſitas duas, in pedibus prioribus ſingulas, Et ita eſt omnino ſtellarum ſex.

Orion,

A

Orion.

Orion pulcherrima conſtellatio, habet duas primæ magnitudinis, unam ſcilicet in humero dextro, quæ Bedalgenze uocatur: & alteram in pede ſiniſtro, quæ Regel algenze appellatur. in cingulo habet tres ſecundæ magnitudinis, & unã in humero ſiniſtro. in brachio ſiniſtro & in enſe habet aliquot tertiæ magnitudinis, ſuper genu dextrũ habet quoq; unam euſdem magnitudinis, quæ in fuſte inueniuntur, ſunt quintæ magnitudinis.

ORion. Hunc à zona & reliquo corpore æquinoctialis circulus diuidit cum tauro decertantem collocatum, dextra manu clauam tenentem, incinctum enſe, ſpectantem ad occaſum, & occidentem exorta ſcorpionis poſteriore parte, & ſagittario exoriente, cum cancro autem toto corpore pariter exurgentem. hic habet in capite ſtellas tres claras, in utriſq; humeris ſingulas, in cubito dextro obſcuram unã. In manu ſimilem unam, in zona tres, in eo quo gladius eius deformatur tres obſcuras. In utriſq; genibus ſingulas claras. In pedibus ſingulas obſcuras. Omnino ſunt decem & ſeptem.

Lelapſ.

Canis maior habet unam in capite primæ magnitudinis, nomine Albabor, ſplendidiſſimam ſtellam, Veneri ferè ſimilem. Habet deinde quoq; tertiæ magnitudinis unam in pede dextro, alteram in coxa ſiniſtra, tertiam inter duas coxas, quartam in extremitate caudæ, & quintã in extremitate pedis dextri. reliquæ in auribus, collo, pectore & genibus ſunt quartæ & quintæ magnitudinis.

B CAnis leporem fugientem conſequẽs, poſterioribus pedibus diuiditur ab hyemali circulo, pedem dextrũ Orionis pene ſuo capite coniungẽs, capite ad occaſum ſpectans, ſed caput ad æquinoctialem circulum tendit. occidens oriente ſagittario, exoriens autem cum cancro, habet in lingua ſtellam unam quæ Canis appellatur. in capite aũt alteram, quam nonnulli Sirion appellant, de quo prius diximus. Præterea habet in utriſque auribus obſcuras ſingulas. In pectore duas, in pede priore tres, inter ſcapulas tres, in ſiniſtro lumbo unam, in pede poſteriote unam. In pede dextro unam, in cauda quatuor. omnino ſunt decem & nouem.

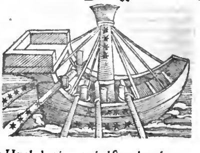
Procyon.

Canis minor duas duntaxat habet ſtellas, unam primæ magnitudinis in uentre, quæ Algomeiſa uocatur, & aliam quartæ magnitudinis in collario. Sunt qui quoq; unam ponunt in capite.

PRocyon. Hic in Lacteo circulo defixis pedibus æquinoctialem circulum tãgit. Spectat ad occaſum, ut inter geminos & cancrum conſtitutus: qui, quòd ante maiorem canẽ exoriẽ, Procyon eſt appellatus. Hic autem occidit exortu capricorni, exoritur cum leone, & habet unam ſtellam in capite, & aliam in pectore. In lumbo unam: ſed omnino ſtellarũ numerus 3.

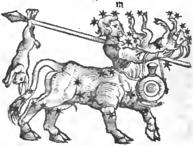
C

Nauis.

Nauis unam habet primæ magnitudinis, qui Canopus uocatur, poniturq; in præcipuo remo, ſed quæ longè deflectit ad auſtrum. Habet ſex ſecundæ magnitudinis, unam in tranſtro, aliam in ſectione tranſtri, &c. habet quoq; multas tertiæ, & item multas quartæ magnitudinis: quæ in malo ponuntur, ſunt quartæ magnitudinis.

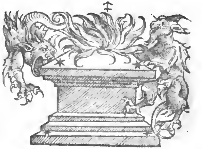
ARgo. Huius puppis hyemalem circulum, & maioris canis caudam contingens inferiore parte, nouiſsimè nauis inclinata Antarcticum circulum tangit. Occidens ſagittario & capricorno exorto, ut in mari collocata, exoriens cum uirgine & chelis. Hæc habet in puppi ad ſingula gubernacula, ad primum ſtellas quinque, ad alterum quatuor, circum carinam quinque, & ſub reiectum quinq;, ad malum quatuor: in tota eſt ſtellarum uigintitrium. Quæ, quare non ſit tota in mundo collocata, prius diximus.

Phillyris.

Centaurus in pede dextro duas habet ſtellas primæ magnitudinis, in pede uerò ſiniſtro habet unam ſecundæ magnitudinis, ſimiliter ſuper coxam dextram, & ſub uentre, atq; ſuper calcaneum pedis dextri, & ſuper genu ſiniſtrum. habet & multas tertiæ, quartæ, & quintæ magnitudinis.

CEntaurus. Hic ita figuratur, ut in antarctico circulo niti pedibus, humeris hyemalem ſuſtinere uideatur, capite propè caudam hydræ coniungens, hoſtiam dextra manu tenens ſupinam, quæ pedibus & extremo ore circulum hyemalem tangit, inter eum & antarcticum orbem collocata. Centauri autem crura à reliquo corpore diuidit circulus qui Lacteus appellatur. Hic ſpectans ad ortus ſignorum, totus occidit aquario & piſcibus exortis: exoritur autem cũ ſcorpione & ſagittario. habet aũt ſtellas ſupra caput tres obſcuras, in utriſq; humeris ſingulas claras, in cubito ſiniſtro unam, in manu unam, in medio pectore equino unam, in prioribus poplitibus utriſq; ſingulas, in interſcapilio quatuor, in uentre duas claras, in cauda tres, in lumbo equino unam, in genubus poſterioribus ſingulas, in poplitibus ſingulas. omnino ſunt 24. Hoſtia autem habet in cauda duas, in pede de poſterioribus primo unam, in utriſq; pedibus unam, in interſcapilio unam claram, & in priore parte pedum unam, infrà alteram, in capite tres diſpoſitas. Omnino ſunt num. 10. D

Ara.

Ara habet ſeptem ſtellas, ex quibus quinq; ſunt quartæ magnitudinis, & duæ quintæ.

ARa antarcticum circulum propè tangens, inter hoſtiæ caput & ſcorpionis caudam extremã collocatur, occidẽs arietis exortu, exoriens cum capricorno. Hæc habet in ſummo cacumine circuli ubi formatur, ſtellas duas, & in imo alteras. Et ita eſt omnino ſtellarum quatuor.

Hydra.

Digitized by Google

A

Hydra.

Hydra habet unam lucidam ſtellam, nomine Alphard, & eſt ſecundæ magnitudinis. Habet & tres tertiæ magnitudinis, reliquæ ſunt quartæ & quintæ magnitudinis.

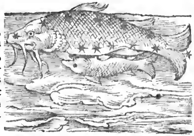

HYdra trium ſignorũ longitudinem occupãs, cancri, leonis & uirginis, inter æquinoctialem circulum & hyemalem collocatur. Ita tamen, ut caput eius contendens ad ſignum, id quod Procyon uocatur, & totius hydræ proprie quarta pars inter æſtiuum & æquinoctialem circulum uideatur. Cauda autem extrema pene Centauri caput tegens, ſuſtinet in dorſo coruum, roſtro corpus eius tangentem, & toto corpore ad craterem tendentem: qui ſatis longo diſſidente interuallo prope inter leonem & uirginem conſtitutus uidetur, inclinatior ad caput hydræ, quæ occidit a quario & piſcibus exortis. Oritur autem cum his ſignis, de quibus ſuprà diximus. Habet aũt in capite ſtellas tres, in prima capitis curuatura ſex, ſed earum nouiſsimam claram, in ſecunda curuatura tres, in tertia quatuor, in quarta duas, in quinta uſq; ad caudã octo, omnes obſcuras. ita fiunt uiginti ſex. Coruus autem habet in gutture ſtellam unam, in pennis duas, infra pennã, caudam uerſus, duas, in utriſque pedibus ſingulas. omnino ſunt ſeptem. Supra primam hydræ curuaturam crater poſitus habet in labris ſtellas duas, infra autem anſas duas obſcuras, in medio cratere duas, ad fundum duas, Omnino ſunt octo.

Piſcis.

B

Omnes ſtellæ piſcis meridionalis, ſunt quartæ & quintæ magnitudinis.

PIſcis autem qui Notius dicitur, inter hyemalem & antarcticum circulum media regione collocarus, ſpectare ad exortum uidetur, inter capricornum & aquarium, ore excipiẽs aquam quæ funditur ab aquario. hic occidit oriẽte cancro, exoritur autem cum piſcibus. ſed eſt ſtellarum omnino duodecim.

Aratus cum capricorno exoriri ait.

Quæ ad figurationem ſiderum pertinent, ad hunc finem nobis erunt dicta: reliqua protinus dicemus.

CLARISSIMI VIRI, C. IVLII HYGINI, AVGVSTI LIBERTI, DE QVINQVE circulorum inter corpora cœleſtia notatione, & Planetis, Liber III.

QVoniam in initio ſphæræ circuli quinq;, quomodo efficerentur, oſtendimus, neq; eos corpore ſiderum innotauimus, etſi duo nouiſsimi nihil ad ſolis curſum pertinent, hoc eſt arcticos & antarcticos, de medijs dicemus tribus. Sed quoniam Aratus quatuor circulis ſphæram plurimum ualere dicit, neq; eorum aperte quicquã demonſtrat, uoluntatem noſtram apertius oſtendimus. Et quemadmodum in initio fecimus, à boreo polo ſumemus exordium.

IGitur æſtiuum circulum unum de quatuor eſſe dicemus, qui therinos tropicos uocatur, quo circulo æſtatem confici demonſtrauimus. & ſi non nemo dubitat, *Θερινὸς τροπικός.*

dubitat,quare non utricꝫ circuli,hoc eſt æſtiuus & hyemalis, uno nomine ap- C
pellentur,ideo quòd quem nos æſtiuum diximus, nonnullis hyemalis fiat: &
quo circulo hyemem confici diximus,eo circulo alijs æſtàs ſit. Quòd ſi uolue-
rint intelligere id ad noſtras collationes mundi eſſe demonſtratum, qui inter
æſtiuum circulum & arcticon ſumus conſtituti,non ad illorum ſphæram qui ab
hyemali circulo antarcticum habitantes nobis antipodes dicuntur, facilius ad
noſtram acceſſerint uoluntatem. Si quis enim uoluerit eorum quos antipodas
diximus, qui inferiore à nobis circulo conſtituti uidentur,ſphæram facere, non
immeritò noſtrum hyemalem ſibi æſtiuum circulum finxerit. Aut ſi quis ſcripto
rum eorum mentionem faciens,obſcurè uoluerit antipodas demonſtrare,& di-
xerit quibus in capricorno æſtas ſumma,aut in cancro hyems maxima fiat, non
imperita ratione acutiſsimè dixiſſe uidebitur. Quodcunꝗ enim noſtris circulis
contrarium dixerit,id illis erit rectum. Sed ne longiore ſermone præter cõſuetu
dinem utamur,ad inceptum reuertamur.

De tropico cancri.

Signa quæ in circulo æſtiuo perſpiciuntur.

IN æſtiuo circulo,de quo primùm dicere inſtituimus,hæc ſigna,ſiue partes eo
rum perſpiciuntur. Capita geminorum, aurigæ genu utrunꝗ, † uel ſiniſtrum
Perſei crus,& humerus ſiniſter. Andromeda autem à pectore, ſed manu ſiniſtra
diuiditur. Atque ita euenit, ut caput eius cum toto pectore & manu dextra ui-
deatur eſſe inter æſtiuum & æquinoctialem circulum, reliquum aut inter æſti-
uum & arcticum finem. Præterea in eodem æſtiuo circulo, pedes equi Pegaſi
uidentur poſiti.& caput à reliquo corpore diuiditur oloris, & alæ ſiniſtri oris,
ut uolantis pars non magna. Ophiuchus humeris, ut circulum ſuſtinere uide-
tur: uirgo prope hunc contingens à capite. Inter hunc & æquinoctialem circu-
los collocata eſt,ut fulgens ad auſtrum. leo à pectore ad lumbos diuiditur,ut ca-
put eius & corporis ſuperior à cruribus pars, inter hunc & arcticum circulum
uideatur. Inferior autem pars,inter æſtiuum & æquinoctialem circulum. Can-
cer autem ſic diuiditur medius,ut inter duos oculos eius,circulus traiectus exi- D
ſtimetur. In his ſignis & hoc,ut ante diximus,circulo cum uehitur ſol,euenit no
bis,qui hac inclinatione mundi utimur,ut ſint diei de partibus octo partes quin
que,noctis autem tres. Neque ita tamen,ut ex horologijs,ſed ex ſphęrę ratione.
cum enim ſphæram ita cõſtitueris,ut circulus is qui arcticus uocatur,ſemper ap-
pareat,nunquam autẽ antarcticus exoriatur,atꝗ ita ſphæra eſt conſtituta: ſi uo-
les circulum æſtiuum diuidere in partes octo, ex his inuenies partes 5. in ſphæ-
ra apparere,tres autem infrà tanquam ſub terra eſſe. At aliquis dixerit,cur ſphæ-
ræ circulos diuidamus in partes octo potius quàm duodecim,aut quot libuerit
alias partes,hic non ſphæram, ſed ſe fallere, hac ratione inuenietur porrò arbi-
tror. Si enim ita fecerit ex æſtiuo circulo partes duodecim,ex his partes 7. & di
midiũ partis apparere,quatuor autẽ & dimidiũ ſub terra inueniet eſſe. Itaꝗ eue
nit, ut cũ ad octo partes addita dimidia ſit, ſimili ratione ad partes quatuor ac-
cedat pars dimidia, & fiant ſupra terram partes ſeptem & dimidium partis: reli-
quum autem ſub terra † quidem pars quatuor & dimidium. Igitur oportet intel
ligere,ut non in minutis partibus & dimidijs fiat, ſed certis numeris cõficiatur,
ut euenit in partibus octo. Præterea quoniam ſphæra diuiſa in partes 30. euenit,
ut ab æſtiuo ad hyemalem ſint partes octo,nimirum certè eos circulos diuide-
mus in partes octo. Præterea quoniam ab æſtiuo circulo ad ęquinoctialem ſunt
quatuor de 30. Et rurſus ab æquinoctiali circulo ad hyemalem de partibus 30.
partes quatuor,& ita nihilominus æquinoctialis ipſe per ſe circulus medius di-
uiditur,ut dimidia pars eius ſit ſub terra,de partibus octo partes quatuor,& toti
dem ſuprà,& tota ratio ad octauam partem perueniat,non dubium eſt quin re-
ctè diuidatur in partes octo. Pręterea cum ſol per hos circulos currẽs iter annuũ
cõficere uideatur,& ab omnium ſignorum octaua parte,ut poſterius dicemus,
incipiat exoriri,& ad aliud ſignum tranſire,neꝗ ulla alia parte ſigni utatur,rectè
ipſi quinꝗ circuli diuiduntur in partes octo. Præterea ſeptem ſidera ad eundẽ
ſtatum reuertantur,quibuſdam placuit, ut cuiuſmodi dies hodiernus fuerit in

Cur ſphæra in octo partes diuidenda.

quod eſt

ſolis

A ſolis aut lunæ tempeſtate, eiuſmodi octauo anno ſit futurus, uerè ſphæra quoq; diuidetur in partes octo. Præterea cum uideamus octauo quoq; die eiuſdē ſideris horam primam, aut quamlibet deniq; eſſe, ut cuius hodie fuerit hora prima, eiuſdem octauam quoq; futuram uerisſimum eſt, ipſam quoq; ſphęrā unde horę ſumuntur, diuidi in partes octo. Sed ne reliqua prętermittamus, in hoc occupati, ad propoſitum reuertamur.

Aequinoctialis.

SEcundus ab æſtiuo æquinoctialis eſt circulus, in quo hæc ſigna & partes eorū perſpici poſſunt. Aries totus omnibus pedibus innixus uidetur. Hūc aūt Aratus omnium ſiderum celerrimum eſſe demonſtrat: etiam minori arcto, quæ breui ſpacio uertitur, præſtare: id quod uelit eſſe, ſic poterimus uel facillimè intelligere. Cum ſit enim maximus circulus æquinoctialis in ſphæra, in eoq; aries, ut affixus uideatur, quomodocunq; fuerint figuræ corporum collocatæ, ut ad eundem circulum perueniant, neceſſe eſt ſemel uerti ſpheram. Quod cum fiat, & aries in maximo circulo, & eodem tempore ad locum quo ſidera reliqua perueniant, neceſſe eſt eum celerrimum dici: ſed nos ad circuli † effectionem ueniemus, & reliqua dicemus. In eodem tauri genua, ut fixa perſpiciuntur, etſi nōnulli ita finxere, ut uno genu, hoc eſt dextro nixus, ſiniſtro propè pedes contingere uideatur. De hoc in medio relinquemus. Sed in eodem circulo zona Orionis, ut ipſo circulo præcinctus exiſtimetur. Hydra flexu à capite primo, ut ceruicibus erectis cancrum contingere uideatur, ex inferiore corpore hydræ crater cum coruo uelut fixus eſſe circulo conſpicitur. Item paucæ ſtellæ chelarum, eódem adiunguntur. Ophiuchi genua eodem circulo à reliquo corpore diuiduntur. Aquila ſiniſteriore penna penè eum contingens figurata eſt: eodemq; circulo caput Pegaſi cum ceruicibus nititur. His corporibus ſignorum æquinoctialis circulus finitur. Quò ſol cum peruenerit, bis uno anno cōficitur æquinoctiū: hoc eſt, in ariete & chelis. In hac enim parte ſphæræ & uer & autumnus confici exiſtimatur, ita ut uer ſit in ariete, autumnus in priore parte ſcorpionis. Quod ſi

B gnum nonnulli libram dixerunt: per hunc circulum trāſiens ſol ab ariete ad chelas, efficit ſex menſium diem, his locis qui intra arcticum uidentur orbem: noctē autē his, qui antarctico circulo ſunt clauſi. Quare magis his locis nemo poteſt durare. Et ruiſus ab autumno uſq; ad uer, hoc eſt, à chelis uſq; ad arietem perueniens, efficit his locis ſex mēſibus perpetuis diem, in quibus antè noctē demonſtrauimus. Econtrariò autem noctem his, qui boreo polo ſunt proximi. Sed de hoc antè diximus. Neq; enim mirū eſt, hac collatione ſphæræ id euenire. Erecto enim boreo polo, neq; unq; occidente euenit, ut corpora quæq; quę ei proxima ſunt circulo, ſerò occidere uideātur. Id ex hoc intelligere licebit. Cum in his partibus ſphæræ habitetur, quę pars eſt ab æſtiuo circulo ad orbem qui arcticos uocatur, & de arctico circulo, hoc eſt de duabus urſis & dracone, caput draconis maximè niti ipſo circulo uideatur, ita ut is qui engonaſin uocatur, inter ęſtiuum & arcticum locatus, caput draconis premere intelligatur: quicunq;, ut antè diximus, ad ipſum caput draconis habitant, ita longo die utuntur, ut eis ne tertia quidem horæ pars in unaquaq; nocte obtingat. Itaq; Aratus ait:

> Κάνη πυ κιφαλὴ τῇ νίχεται ἦχί πὲρ ἄκραι
> μίσγονται δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ ἀλλήλοισι.

Item Cicero dicit: Quod caput hic paulum ſeſe ſubitoq; recondit,
Ortus ubi atq; obitus parte admiſcentur in una.

De hoc Homer. quoque in Odyſſea, qui ita breuem noctem eſſe dicit, ut paſtores cum alij exigant, alij reducant pecus, poſsint alius alium audire, cum unus propter noctem pecus reducat, alter propter lucem exigat. Sed nos ad propoſitum reuertamur.

TErtius ab æſtiuo circulo qui hyemalis uocatur, his corporibus & eorū partibus finitur. Nam medium capricornum diuidens, & pedes Aquarij, per caudam piſtricis, ut traiectus uidetur. Diuidit etiam leporem fugientem à cruribus, &

bus, & quadã parte corporis, & canis ſequentis pedes, & nauis ipſius puppim. C
Cẽtauriq; ceruices à reliquo corpore diuidit. Scorpionis extrema cauda, quod
acumen uocatur, eodem circulo coniungitur. Sagittarij arcus eodem orbe de-
formatur. Huius orbis infra terram ſunt, de partibus octo, partes quinq;, ſupra
terram autem tres: itaq; it breuior dies nocte, ut antè demonſtrauimus.

QVartum circulũ zodiacũ eſſe, Aratus demonſtrat, de quo antè diximus,
& poſterius dicemus. Sed Aratus non, ut reliqui Aſtrologi, ab ariete duo
decim ſigna demonſtrat, hoc eſt uere incipiente, ſed à cancro, hoc eſt ipſa æſtate.
Nos autem quoniam ab ariete incipimus, ita protinus dicemus. In hoc enim cir
culo ſic duodecim ſigna figurãtur, Aries, Taurus, Gemini: in his tribus ſignis
uer demonſtratur, & æquinoctiũ uernum. Cancer, Leo, Virgo: in his ſignis ma-
xime æſtas conficitur. Sed Sol incipit à Virgine iam tranſire ad æquinoctiũ au-
tumnale. Chelę, Scorpius, Sagittarius: in his tribus ſignis autumnus efficitur, et
æquinoctium autumnale. Capricornus, Aquarius, Piſces: in his tribus ſignis ſol
hyemem cõficere demonſtratur. Etſi nulla ſunt ſigna 12. ſed 11. ideo quòd Scor
pio magnitudine ſui corporis duorum locum occupat ſignorum. E quibus pri-
or pars Chelæ, reliqua autẽ Scorpio uocatur. Priores enim aſtrologi cũ omnes
res ad duodecim partes reuocarent, ut menſes, & horas, & latitudinem ſignorũ:
itaq; & ſigna, per quæ res omnes ſignificantur, duodecim eſſe uoluerunt.

SEd quoniã ſeptem circulis in procœmio propoſitis, de quatuor circulis men
tionem fecimus, ne ſeptem ex ordine demonſtratis, aliquid à nobis obſcuri
us dictum uideatur, de ſeptem ſuperant 3. arcticos, antarcticos, & ille qui Lacte
us uocatur. Itaq; de his dicere incipiemus. Arcticon igitur orbem ſuſtinet caput
draconis cum reliqua corporis parte. Cepheus autem pectore ſuo circulum iun
git. eodem orbe nituntur & pedes maioris urſę. Præterea ſedile Caſsiopeię cum
pedibus eius nititur ipſi circulo, & de dextro pede genuq; ſiniſtro, & pedis prio
ribus digitis eius, qui engonaſin uocatur, & manus ſiniſtra Bootis exteriori par
te circuli peruenit coniuncta. Ad antarcticon autem circulũ peruenit extrema D
nauis Argo, pedesq; Centauri poſteriores adiunguntur. Priores autẽ propè cõ-
tingere, & ara uidetur propè affixa, Eridaniq; fluminis extrema ſignificatio.

REliquũ eſt nobis diffinire quẽ ſuprà Lacteũ orbem demõſtrauimus. Ipſe e-
nim diuidit oloris extremã ſiniſtram pennã, quæ extra æſtiuũ peruenit fi-
nem. Præterea tranſit manũ dextram Perſei, & ab humero ſiniſtro aurigæ perue-
niens ſub manũ eius dextrã: & geminorũ genua, & pedes eius ſigni quod Pro-
cyon uocatur. Hic diuidens æquinoctialẽ & æſtiuum circulum, tangit extremũ
finẽ mali, qui in Argo naue defixus uidetur. Deinde rurſus reuertens, genua Cẽ
tauri diuidit à reliquo corpore: & extremam caudã terminat ſcorpionis, & arcũ
medium Sagittarij, & aquilæ dimidiam partem per eius tranſiens pennas.

QVoniam de hiſce rebus expoſuimus ordine, mundi rationem, & quemad
modum moueatur protinus dicemus, & in duodecim ſignorum exortu
quæ deinde corpora conſequantur, & quæ perueniant ad occaſum. Conuenit
nobis mundum ab exortu ad occaſum conuerti, ideo quòd uidemus ſtellas ex-
orientes ad occidentem cõuerti. Sic enim primùm poterimus ſcire quid ſit ex-
ortus, & quid occaſus. Si quis enim noſtrûm aliquis aſtiterit contra exorientem
ſolem, neceſſe eſt arctos nobis à ſiniſtris partibus eſſe. Cum id ita fiat, illud quo-
que neceſſe eſt, ut omnia è dextris partibus exorta, in ſiniſtris occidere uideanť,
de quo & antè diximus. Igitur cũ uideamus ſtellas exoriri, & occidere, neceſſe
eſt mundum quoq; cum ſtellis uerti. Sed nonnulli aiunt, nihilominus id eueni-
re poſſe, ut ſic ſtante mundo, ſtellæ & exoriantur & occidant: quod fieri non po-
teſt. Si enim ſtellæ uagæ feruntur, neq; mundus ipſe uoluitur, non poſſunt cor-
pora ſtellis figurata incolumia & certa permanere. Illud enim uidemus in toto
mũdo ſtellas erraticas eſſe 5. neq; horum curſum quenquã poſſe diffinire. Ara-
tum ipſum quoq; negare ſe difficiles eorũ curſus interpretari poſſe. Quomodo
igitur cum quinq; ſtellas nemo poſsit obſeruare, tot millia quiſquam poſsit per
uidere, niſi qui permittat hoc, curſus ſtellarum poſſe eſſe, & nihilominus figu-
ras cor-

Digitized by Google

A tas corporum permanere. quod ſi non eſt, tota ſphæra ad irritum reuocabitur.
Quicunq; enim ſphæram fecerit, non poterit efficere, ut ſphæra ſtante, nihilomi
nus ſtellæ uerſentur. Illud etiam uidemus in extrema cauda draconis ſtellam eſ-
ſe, quæ in ſe uerſatur, & in eodē loco conſtet. Quod ſi omnes ſtellæ uagæ ferun-
tur, hanc quoq; loco moueri neceſſe eſt: quod nō euenit. Igitur neceſſe eſt mudū
quoq;, non ſtellas, uerti. Quoniam oſtendimus mundum cū ſtellis potius quàm
ſtellas per ſe uerti: nunc reliqua dicemus.

CVm enim traditum ſit nobis, prius noctem quàm diem ferri, noctem dice-
mus umbram terræ eſſe, eamq; obſtare lumini ſolis. Et ſi nonnulli dixerūt
in ſolis curſu euenire, ut cum peruenerit ad eum locum ubi occidere dicatur, ibi
montium magnitudine à nobis lumen auerti ſolis, & ita noctem uideri. Quod
ſi ita ſit, nimirum eclipſim ſolis uerius quàm noctem diximus. Sed aliter eſſe, ex
ipſa ſphæra licebit intelligere.

HOrizon enim diuidens ea quæ uidentur, & quæ non apparent, ita diffinit
ſphæram, ut ſemper ſex ſigna de duodecim in hemiſphærio uideantur ſu-
per terram, ſex aūt ſigna ſint infrà ſub terra. Igitur cū in uno eorum ſol nixus fer-
ri uideatur, ab eo circulo qui horizon uocatur, exoritur. itaq; incipit lucere, cum
nihilominus ipſe mundus uertatur cum reliquis ſignis. Sed quo facilius intelli-
gatur, ponamus ſolem eſſe in Ariete, a quo duodecim ſigna inſtituimus nume-
rare. Igitur cū ſol ſit in Ariete, eo exoriente dies eſt: qui cum uertente ſe mundo
peruenit ad eum circulum qui Meſembrinos uocatur, efficit diei partem dimidi
am. Sed ſic etiam facilius intelligitur, & rurſus ab eodem ariete incipiemus. Cū
aries eſt exortus, præter eum ſigna ſunt in ſuperiore hemiſphærio: Piſces, Aqua
rius, Capricornus, Sagittarius, Scorpio. Horum cum tria ſigna occiderint, hoc
eſt, Scorpius, Sagittarius, Capricornus, exorta ſunt tria quæ arietem ſequuntur,
hoc eſt, Taurus, Gemini, Cancer: tum fieri dimidium diem neceſſe eſt, & arietē
peruenire ad eum quem Meſembrinum eſſe circulum ſuprà diximus. Cum autē
B cum reliquis ſignis ipſe aries occidit, & exortus eſt leo, uirgo, tum chelæ exori-
untur, & in ſuperiore hemiſphærio ariete occidente uehuntur. Quæ cum occi-
derint, rurſus aries exortus efficiet lucem. Sed ne in dubium ueniat, cum ariete
occidēte dixerimus chelas exoriri, quid de reliquis ſignis ſiue ſphæra poſſet in-
telligi, ſic inuenietur. In quocunq; ſigno ſol fuerit exoriens, quodcunque ab eo
ſigno ſeptimo loco fuerit, id noctu primum exorietur, & ita conficiet curſum.
Mundus enim ipſe ſemel in die ac nocte uerti uidetur. Itaq; euenit, ut ipſa ſigna
12. ſemel in die ac nocte uideri poſsint. Sed ne ſolis curſus, de quibus poſtea ſu-
mus dicturi, potius quàm quod antè cœpimus, enumerauerimus, ad inceptū re-
uertemur. Diximus enim principiū mūdi eſſe noctem, deinde diem. Inter noctē
& diem præter umbram terræ nihil intereſſe arbitramur. Sed quoniam ſignorū
ſuprà & corporum exortus inſtituimus, ad hoc perueniemus.

IGitur uertente ſe mundo per utroſque polos & axem, quem ſuprà dimenſio
nem ſphæræ diximus eſſe, & ita ſphæra collocata, ut unus polus ſemper ſit ſu
pra terram, alter nunquam exoriatur neceſſe eſt. Arctus quoq;, & reliqua corpo
ra q̃ ſunt in arctico circulo nunq; occidere, reliqua autē omnia exoriri & occide
re, quod inferiora ſint ab eo circulo quē nunc occidere diximus. Id enim poſſe
fieri, hæc edocet cauſa. Videmus apud extremū draconis, quod maximè arcticō
extra circulū ꝓuidet, q̃d quodā tēpore ita occidere exiſtimatur, ut exortus cū oc
caſu permiſceat̃, ut & antè diximus. Si aūt pars aliqua occidere de ſummo circu
lo uidet̃, neceſſe eſt omnia q̃ ſunt exoriri & occidere. Igitur conuenit nobis, ſide
ra uertente mundo occidere & exoriri. Præterea hac inclinatione cœli, cū unus
circulus ita ſit erectus, ut nūquam occidat: alter ita ſit terræ ſubiectus, & nunquā
exoriatur: quicunq; circuli fuerint in ſphæra, hoc eſt, ab æquinoctiali ad polum,
qui Boreus appellatur, nullus erit eorum qui non maiorem partem circumdu-
ctionis habeat ſupra terram. Qui autem ab æquinoctiali fuerint circulo ad eum
polum qui Notius appellatur, omnes inferiorem partem maiorem habebunt
quàm ſuperiorem: & quanto magis ad polum notium acceſſerint, hoc maio-
rem

Digitized by Google

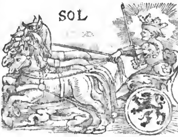
rem partem ſub terra habere perſpicientur. Et quanto magis ad boreum finem C
uenerint, hoc maiorem partem circuli ſupra terram tenere uidebuntur. Quo e-
nim erectior ipſe polus fuerit, hoc magis & circuli eius erectiores uidebuntur.
Quod cum ita ſit, ſi duo ſidera ſimul fuerint orta, unum ab arctico, alterū ab an-
tarctico circulo, ſerius occidet id ſidus quod ab arctico circulo fuerit exortum:
ideo quòd maiorem habet circunductionem ſphæræ, quàm quod à notio polo
eſt ortum. Si autem ſimul occiderint, ſerius exorietur id ſignum quod ab antar-
ctico fuerit exortum, ideo quòd tota illa collatio mundi maiorem partem habet
ſub terra, quàm illa pars quæ in boreo polo eſt finita. Et non modò ſigna quæ
ſunt ad arcticum finem collocata, præſtantibus corporibus aut ſerius occidunt,
aut antè exoriuntur quàm ea quæ notio polo depinximus: ſed ipſa quoqꝫ cor-
pora inter ſe diſſentiunt, ut ſi quod inferius ſit ſignum, & id cum ſuperiore exo-
riatur, tamen ſerius occidat. E contrario itaqꝫ ſi qua ſunt ſigna ab æquinoctiali
circulo ad notium polum figurata, horum ſi qua ſigna pariter exorta fuerint, ci
tius occident quæ proximè polum accedant. Euenit etiam, ut nō modò quæ ſi-
mul ſint exorta ſidera, ex his ſerius occidant, quæ proximè arcticum circulum
ſunt collocata: ſed etiam ſi qua eorum antè exorta fuerint, quæ ſunt ad notium
polum finita, tamen antè occidant, quàm ea corpora quæ in boreo polo figura-
ta eſſe ſuprà demonſtrauimus: ideo quòd maiore circunductione ſphæræ utun-
tur ea corpora, quæ æquinoctiali circulo ad arcticum finem ſunt conſtituta. Igi-
tur oſtendimus qua inclinatione mundi ſphæra ſit conſtituta. Nunc ad duode-
cim ſigna reuertemur: & quorum exortu quæ de reliquis corporibus occidāt,
aut oriantur, commemorabimus, & initium ab ariete faciemus.

Aries. ARietis exortu, ſiniſtra pars Andromedæ prouenire, Ara autem occidere ui
detur. Cum ſidere eodem exoritur & Perſei caput uſqꝫ ad umbilicū: ut du-
bium fore uideatur, zona eius utrum uſque extremo Ariete, an tauro primùm
Taurus. exoriente prodeat ad lucē. Tauro autē exorto, quæ prius dubia fuerint, omnia
ſunt certa. Nam & Ara omnino occidit, & Perſeus totus eſt ortus: & aurigæ ca- D
put cum reliquo corpore duntaxat ad ſiniſtrum pedem uidetur, & piſtrix à cau-
da exoriens proſpicitur. Hoc ſigno primùm occidere Bootes uidetur. & ſi cum
quatuor ſignis occidit, neqꝫ tamē totus ad terram poteſt uenire. Nā manus eius
Gemini. ſiniſtra circulo arctico concluſa, neqꝫ orit, neqꝫ occidit. Geminis exorientibus
tota iam piſtrix, & fluminis Eridani prior pars apparet, & Orion exoriri uidetur.
Cancer. Occidit autē Ophiuchus à pedibus, genuum fine. Cancer exoriens obſcurat
dimidiam partem coronæ, piſtricisqꝫ caudam, & notium piſcem, & caput cum
reliquo corpore ad umbilicum eius qui Engonaſin uocatur. Ophiuchum à ge-
nubus ad humeros, & anguem totum præter caput & ceruicem, quæ ex æſtiuo
circulo tendit ad coronam. Bootem propè totum, terra tenet tectum. Exoritur
Leo. autem & Orionis corpus ad zonā, & Eridanus totus apparet. Exortu leonis
reliqua pars occidit, coronæ cum capite & ceruicibus anguis, & Ophiucho. En
gonaſin autem qui uocatur, eius præter ſiniſtrum genu & pedem nihil apparet,
& Bootes totus obſcuratur. Exoritur autem caput hydræ cum lepore toto, &
Virgo. Procyon cum pedibus prioris canis, & aquila tota. Virgo autē exoriens, non
pauca ſidera obſcurat. Nam ſtatim lyra occidit cum ſagitta & delphino, & olo-
ris à capite corpus uſqꝫ ad caudam propè occidit, & fluminis prior pars, & equi
caput cum ceruicibus. Exoritur autem hydra fine crateris, & canis totus, & na-
Libra. uis Argo fine totius ueli. Chelis exorientibus, uidetur & Bootes exoriēs to-
tus, & tota nauis apparet Argo, hydraqꝫ, præter cacumen extremum caudæ, q̄d
eſt ſub terra. Exoritur etiam genu & ſura eius dextra, qui engonaſin uocatur.
Hunc eadem nocte occidere & exoriri licet uidere. Reliquum autem corpus,
cum ſcorpionis & ſagittarij prouenit parte. Præterea cum Chelis exoritur cau-
da centauri. Occidit reliquum Pegaſi corpus, & oloris extrema cauda, & Andro
medæ caput cum umbilico Pegaſi, & piſtrix reliquo corpore ad ceruices, ut ca-
put eius ſolum uideatur, & caput Cephei pendens ad piſtricis occaſum cū ma-
Scorpio. nibus & humeris peruenit ad terrā. Scorpione exoriente, duę partes fluminis
occidunt,

A occidunt,& reliquum corpus Andromedæ cum capite Cephei. Occidit etiam Cepheus capite ad humeros, quæ pars eſt extra arcticum circulū cōſtituta: obſcuratur etiam Caſsiopeia, reſupinata occidens. Exoritur autem corona, quæ ante centauri pedes iacére exiſtimatur: & hydræ reliquum, quod caudam eſſe ſuprà diximus. Prouenit etiam & corpus centauri, quod equina figura uidetur, & ipſius hominis caput, & hoſtiam quam tenere eum ſuprà diximus. Deniq; ad id corpus quà fine pedes eius ſunt priores. Ophiuchi autem duntaxat caput exoritur, & ipſius anguis caput, quod eſt contra cancrū. Sagittarium exorien- *Sagittarius.*
tem Ophiuchus totus exoriens inſequitur, & anguis qui ab eo tenetur, caput eius qui engonaſin uocatur. Et ſiniſtra manus eiuſdem. Deniq; lyra tota cum Cephei capite & humeris exit ad lucem. Occidit autem canis maior cum Orione toto & lepore, & aurigæ ſuperiore parte corporis. Præterea caput & pedes eius. Occidit etiam totus Perſeus, præter crus & pedem dextrum. Argo aūt puppim ſolam relinquens, peruenit ad terrā. Capricornus exoriens, hæc ſidera ad terrā *Capricornus.*
premere uidetur, reliquam figuram nauis, & ſignū quod Procyon uocatur. Eodem tempore & reliquum corpus occidit Perſei. Exoritur autem olor cum aquila & ſagitta, & ara, quam proximā eſſe notio polo diximus. Aquarius exoriēs, *Aquarius.*
ad dimidiā partē corporis equi pedes ſecum de terra ducit, & caput cum ceruice Pegaſi. At etiā centaurus à cauda ad humeros uirilis corporis occidit, cum hydræ capite, & ceruicibus. Piſcibus exorientibus occidit reliquum hydræ cor- *Piſces.*
pus, & ipſe Centaurus. Exoritur autem piſcis qui notius uocatur, & Andromedæ dextra pars corporis.

De Sole, & Luna, & cæteris planetis.

SIc igitur exorientibus duodecim ſignis, reliqua corpore occidere & exoriri uidentur. Sed ut antè diximus, nunc protinus de ſolis curſu dicemus. Neceſſe eſt enim ſolem, aut ipſum per ſe moueri, aut cum mundo uerti uno loco ma-
B nentem. Quòd ſi maneret, neceſſe erat eodem loco occidere & exoriri, quo pridie fuerit exortus, quemadmodum ſigna eodem loco ſemper oriuntur & occidunt. Præterea ſi ita eſſet, neceſſe erat dies & noctes omnes æquales eſſe: ut quàm longus hodiernus dies fuerit, tam longus ſemper ſit futurus. Item nox ſimili ratione ſemper æqualis permaneret. Quod quoniam non eſt, illud quoq; neceſſe eſt, cum uideamus eſſe dies inæquales, & ſolem alio loco hodie occaſurū, & alio heri occidiſſe. Si igitur alijs locis oritur & occidit, neceſſe eſt eū moueri, non ſtare. Solem autem contra mundi motū currere, ſic poſſumus intelligere: euenit enī, ut duabus ex cauſis ſidera nō poſsimus uidere. Quarū una eſt, cum abierint infra terram: noſtrum quoq; effugere conſpectum, ita ut inferius hemiſphærio * oſtenditur. Altera autem eſt ratio, quòd propter fulgorem ſolis & uim maximam luminis ſidera obſcurentur: ſiue quòd ſtellis obſiſtit, ne candor earum ad noſtros perueniat aſpectus: ſiue ſua magnitudine luminis officit oculis noſtris, ne præter eius

ignem aliam rem ſuperiorē perſpiciamus. Quod magis ueriſimile uidetur. Neque enim ſolis ignem eiuſmodi uidemus, cuiuſmodi reliquos ignes intelligimus: ſed ita lumē auertit noſtrum, ut ipſe quoq; nobis non igneus, ſed albus eſſe uideatur. Præterea in unaquaq; * nocte, † duodecim ſigna neceſſe eſt apparere. Ideo quòd uno ſigno ſol ipſe nixus, iter conficere uidetur, cuius figuram corporis ipſe ſuo lumine obſcurat. Cum eo enim ſigno & occidere & exoriri uidetur. Nonnulli dicunt, nos † undecim ſigna duntaxat hac ratione perſpicere poſſe, ſi in eius ſigni prima nouiſsimaq; parte conſiſtat. Habent enim duodecim ſigna partes eiuſcemodi, ut unūquodq; eorum in longitudine habeat partes 30.

* *Fortaſſe die ac nocte.*
† *undecim alij*
† *duodecim alij*

in latitudine autem partes duodecim. Itaq; euenit, ut in longitudine ſignorum C
annus ſit, in latitudine aũt ſinguli dies ſint. In prima parte ſigni nihilominus nos
reliquum corpus eius ſigni uidere poſſe, nõnulli dicunt. Simili ratione & ſi fue-
rit in extrema parte ſigni, quod fieri non poteſt. Nam cum ſol ſit in qualibet par
te ſigni, & exoriatur, ita magnum uidetur habere fulgorem, ut omnia ſidera ob-
ſcuret. Illud tamẽ poteſt euenire, ut cum ſol ſit in prima parte ſigni, & occidat, re
liquũ corpus eius ſigni appareat. Sed certius & uerius eſt, undecim ſigna quàm
duodecim apparere poſſe. Præterea quæritur, quare ſol cõtra mundi inclinatio
nẽ currens, uideatur cum ipſa ſua ſphæra occidere & uerti. Nam ſi ſol cõtra ſide
rum occaſum curreret, de ariete ad piſces, non ad taurũ tranſiret. Exoriri etenim
antè piſces quàm aries & occidere perſpiciuntur. & ita mundus uerti uidetur, ut
prius piſces quàm aries occidãt. Itaq; diebus 30. ſol in ariete currens, & eius cor-
pus obſcurans, ſic duntaxat apparet ſol, ut ex eo loco quo aries exoriri uideatur,
& poſt triginta dies ſol uideatur ab eodem loco ſurgere, ex quo loco taurus an-
tè exoriri uidebatur: igitur apparet ſolem ab ariete ad taurũ tranſire. Quod ſi ita
eſt, neceſſe eſt eum contra mundi inclinationem currere. Quare autem euenit,
ut antè diximus, quòd uidetur cum mundo ſol uerti, eius ſimilis hęc cauſa eſt, ut
ſi quis in nauiculæ roſtro ſedens, inquirat ad primum tranſire, & nihilominus i-
pſa nauis iter ſuum conficiat. Ille quidem uidebitur contra nauiculæ curſum ire,
ſed tamẽ cõdem perueniet quò nauis. Hoc autem ſic etiam facilius intelligitur,
ſi nauim diuiſeris in partes 360. quemadmodum ſol diebus 360. ſimul mundum
tranſigit, eodem modo ut antè diximus ſit diuiſa, & in una parte de 360. conſti-
tuatur quilibet eorum. Nauis autem habet unius diei curſum, ille quidem con-
tra nauim ire, ſed cum ea ad locum definitum peruenire intelligeretur. Non e-
nim extra nauim eſt, quia roſtro ad puppim trãſit, ſed ipſa naui continetur. Item
ſol cum per ipſum mundum iter conficiat, & eo contineatur, uidetur cõtra mun
dum ire, ſed cum eo peruenit ad occaſum. Cum enim mundus trecenties & ſe-
xagies ſe conuertit, tunc ſol iter annuum conficit. D

Eſt qui conſpicuus ſuper hos quæſiuit in aſtris,
Auſus habere deum ſolem, cui tramite recto
Conditio impoſita eſt uigilem tolerare laborem.

Luna.

Vt pro natura uolumẽ ſit: hæc uerba quidã addunt hoc loco.

QVoniã de Sole quę uiſa ſunt
nobis utiliſsima eſſe, literis mã
dauimus, nunc de Luna dicemus, &
ſi alta conati perſcribere, † uelut na-
tura uoluminis ad hoc loci deueni-
mus, ne nonnullis incautè huius ra-
tionẽ relinquentes, aut propter ma-
gnũ laborem defeciſſe, aut inſcientia
ſuperati, non ualuiſſe perſequi uidea-
mur. Nos autem non illorum exiſti-
mationis timendæ cauſa perſequi in-
ſtituimus: ſed conſuetudinis noſtræ

rationem demonſtraſſe. Sed quod alterius quæri uolumen hoc perlecto nõ uo
luimus, nec tam diu rem cogitatam ſcripto ad aliorũ deſiderium adducere. præ-
terea cum reliqua omnia diligentiſsimè perſecuti fuerimus, alienum uidetur eſ-
ſe, nos non eandem perſequi cauſam. Quare ſicut antè diximus, ad inceptum re
uertemur. & neceſſariò totidẽ uerbis de Luna & Sole dicemus, ita: Lunã à So-
le per alios exortus & occaſus neceſſe eſt moueri, non ſtare. Idq; facilius quàm
de Sole licet intelligere. neq; enim tam magnus ardor eius eſt, ut officiat oculis
noſtris, neque ut ſol dies 30. unoquoque ſigno uehitur, ut difficile ſit intellectu,
quãta particula luminis aut ipſius ſigni ſupereſſe uidetur, cum ad aliud tranſie-
rit ſignum. Lunã enim cũ 12. ſigna diebus 30. percurrat, licet intelligere duobus
diebus & ſex horis in alio ſigno eſſe. Hanc aũt cum à Sole lumen accipiat, & ita
nobis

A nobis lucere uideatur, non eſt uériſimile, de tam multis cauſis potius eam conſtare quàm moueri. Si enim ſuo lumine uteret, illud quoq; ſequebatur, eam ſemper æqualem eſſe oportere: nec die triceſimo tam exilem, aut * omnino nullam uideri. Cum enim totum tranſegerit curſum, ſola autem ad aliud trãſire ſignum intelligatur: præterea ſi ſuo lumine uteretur, huius nunquã ecclipſin fieri oportebat. Sed ne dubium fiat, quare ſolis eclipſis fieri poſsit, qui utriſq; lumen dare ſuprà ſit dictus: Lunæ autem non facile fiat, cùm alieno lumine utatur: eius hæc ueriſsima, ut arbitramur, eſt cauſa. Luna enim cum ex toto mundo & omnibus ſtellis maximè terræ proxima uideatur, & ad acies noſtras perueniat: & quodã tempore torrens perueniat ad eundem locum ſigni quo ſol uehitur, obſeruare lumen eius à noſtro conſpectu uidetur. Hoc autem maximè euenit die nouiſsimo, cum Luna trãſierit iam in duodecim ſigna: & cũ ſol ad aliud ſignũ tranſire uideatur, & proxima fiet illi. Quod euenire, ſic etiam poteſt intelligi, ut ſi quis alicui manum planam ad oculos admouerit: quanto magis ſic fecerit, hoc minus ille uideri poterit: & quanto longius ab eo diſceſſerit, hoc magis illi omnia poterunt apparere. ſimili ratione, cum Luna ad ſolis locum peruenit, tunc proxima eius uidetur eſſe, & radio eius obturare, ut lumen emittere non poſsit. Cum autem luna ab eo loco diſceſſerit, tunc ſol lumẽ eijcit, & ita ad noſtra adijcit corpora. Lunæ autem eclipſis ſic euenit, cum propè dimenſione ſit Luna, cum abierit ſol ſub terram, duntaxat hoc modo, ut per mediam terram ſi quod directum traieceris, contingere poſsit ſolem ſub terram, Lunam autem ſupra terram. Quod cum ita euenit, neceſſe eſt ſolis radios propter magnitudinem terræ ita eſſe dimiſſos, ut lumen eius, quo luna lucet, non poſsit ad eam peruenire. & ita exiſtimatur fieri eclipſis lunæ. Quæ ſi ſuo lumine uteretur, licebat ne apparere quidẽ nunquam ſolem, ideo quòd luna nihilominus luceret. ſic nanq; accipit lumen, ut luceat cum ſol uenerit per terras: ſed non ut aliquem locum concluſiorem, totumq; ſpacium impleat lumine. Si quis noſtrûm ſteterit in eo loco, quo ſol minimè lucet, reliquis partibus lumen à ſole accipiens præbebit. Id in luna fieri inuenitur. eam ſolis lumine accepto lucere nonnulli exiſtimant reuibratione. nonnulli exiſtimant, cum dicitur Sol in ariete aut in quolibet ſigno eſſe, eum ſupra ipſas ſtellas arietis iter facere. Qui autem hac ratione utuntur, longè à uera ratione errant. Nam neq; Sol neq; Luna proximè ſidera apparent. Hac etiam de cauſa nonnulli ſeptem ſtellas erraticas finxerunt, adiungentes eòdem Solem & Lunam, quòd cum quinq; ſtellis feruntur: Luna enim proximè terram eſt. Itaq; diebus 30. totũ mundum exiſtimatur tranſire. Id hac euenit ratione, ſi circulos quis intra zodiaci ambitum fecerit, eosq; ſic hoc interuallo finxerit, ut terra ſit in medio, & unam à terra ad Lunã menſionem fecerit, quam Græci *τόνον* appellauerunt. Hunc aũt quia non certum ſpaciũ potuerunt dicere, tonon dixerunt. igitur abeſt Luna à terra tono uno. Hac igitur re, quod breuiſsimo circulo deuehitur diebus 30. ad primum peruenit † ſignum. † *circulum*

B

Deniq; cum Luna eſt, ſublustri ſplendet amictu:
Quum ſuccincta iacet calamos, Latonia uirgo eſt:
Quum ſubnixa ſedet ſolio, Plutonia coniunx.

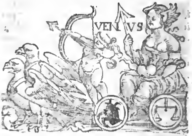
Ab hoc circulo abeſt circulus * tonon dimidium, quo loco Mercurij ſidus uehitur. Itaq; diebus 30. ad alterũ ſignũ tranſiens tardius, ab hoc circulo abeſt † tonum dimidium, quo loco iter ſuum Veneris dirigit aſtrum, tardius quàm Mercurij ſtella cõficiens curſum. Tranſit enim ad aliud ſignum diebus 30. Supra huius ſtellam ſolis eſt curſus, qui abeſt ab Heſpero, quæ eſt Veneris ſtella, medietate toni. Itaq; cum inferioribus pariter peruolãs uno anno, id eſt duodecim ſigna percurrit, triceſimo die ad aliud tranſiens ſignum. Supra ſolem igitur & eius circulum Martis eſt ſtella, quæ abeſt à Sole tono dimidio: itaq; dicitur diebus 60. ad aliud ſignum tranſire. Hunc ſupra Iouis ſigno orbem eſt ſtella, quæ abeſt à Martis hemitonio. Itaq; uno anno ad alterum tranſit ſignum. Nouiſsima ſtella Saturni, quæ maximo uehitur circulo: hæc autem tono diſtat à Ioue. itaq; annis 30, 12. percurrit ſigna. Ab ipſorum tamen ſiderum corporibus Saturnus abeſt to-

* *alij ſemitonio*
† *tono dimidio*

no uno & dimidio. Hac igitur ratione potes ſcire, neq; ſolem, neq; lunam con- C tingere ſtellas, & nihilominus per zodiacum circulum uerti. Hinc etiam poſſumus intelligere, lunam minorem eſſe ſole. Omnia quæ proxima ſunt nobis, maiora neceſſe eſt eſſe, quàm quæ longo diſsidente interuallo uidemus. Igitur Lunam uidemus proxime nos eſſe. Neq; eam maiorem noſtro aſpectui eſſe, quàm ſolem. Illud quoq; neceſſe eſt, cum ſol non longè abſit à luna, & à nobis maior uidetur, ſi propè acceſſerit, mulro maiorem futurum. Præterea neceſſe eſt, ut antè diximus, aut nullam ſtellam erraticam eſſe, aut Solem pariter cum Luna, ut reliquas ſtellas, errare. Si enim quiſquam mihi poteſt demonſtrare quinq; ſtellarũ curſum, & dicere, quòd hodie quæq; coràm ad aliud tranſeat ſignum, quemadmodum de Sole & Luna fieri uidemus, & nihilominus ſuum efficit curſum, nõ eſt erratica. Si autem dubium eſt, quòd hodie tranſeat, & ad aliud ſignum compari ratione cum Luna feratur, & ſuum circulum dirigat, quemadmodum ſtellæ quæ ſunt dubiæ, neceſſe eſt has quoq; errare: ſed non euenit ut errent, præſertim cum ſuo tempore ad curſum reuertantur. Igitur ne ſtellæ quidem, cum certo tempore ad ſuum ſignum reuertantur, poſſunt errare: niſi fortè uolumus accipere excuſationem, quòd duo corpora magna facilius poſſunt obſeruari, quàm ſingulæ ſtellę, quæ non certos curſus conficientes uidentur apparere.

De Venere.

SEd ſtellas quinq; nonnulli has aiunt eſſe, Veneris, Mercurij, Iouis, Saturni, & Martis: è quibus eſſe maximam colore candido, nomine Heſperum, & eam appellari Venerẽ. Hæc ſtella non abeſt à ſole longius duobus ſignis, ſubter eius circulum collocata, ſicut antè diximus. Apparens autem maximè noctu, ſed toto menſe non plus indeficiens poteſt uideri. Sed totus Heſperus incertos efficit curſus, non eodem tempore ad præteritum tranſiens ſignum. D

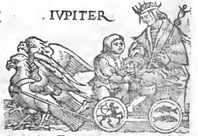
De Mercurio.

SEcunda ſtella eſt Mercurij, nomine Stilbon, totus acuro lumine, ſed in aſpectum non magnus. hic autem à ſole non longius abeſt ſigno uno. qui ſemper eoſdem curſus efficiens, modò nocte prima, modò autem ad ſolis exortus incipit apparere. nonnunquam etiam perpetuò ſignis quatuor eſt cum ſole: rediens autem, cum ſole non àmplius eſt, quàm tertiam partem ſigni.

De Ioue.

IOuis autem ſtella, nomine Phæton, corpore eſt magnus. Figura autem ſimilis lyræ. hic autem duodecim ſigna annis totidem tranſire exiſtimatur: & unoquoque anno nuſquam apparere dicitur, non minus dies triginta, non plus quadraginta: ſed tunc maximè obſcuratur, cum occid cum ſole. Exorieitns autem apparet antè quàm ſol.

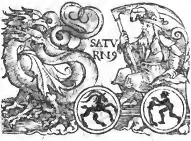

A

De Saturno.

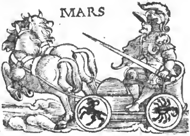
SOlis ſtella nomine Phaeton, corpore eſt magno, colore autem igneo, ſimilis eius ſtellæ quæ eſt in humero dextro Orionis. Hic per 12. ſigna aſsiduè ferri uidetur, nõnunquã etiam cum ſolis ipſius ſideribus apparet, modò alijs partibus adiectis circuli. hanc ſtellam nonnulli Saturni eſſe dixerunt. Redire autem ad ſignũ annis triginta, & quotannis non apparere, minus dies triginta, nec amplius quadraginta.

Saturni ſtella apud Ciceronẽ ij. de Nat. deorũ Phænõ dicitur.

De Marte.

REliquum eſt nobis de Martis ſtella dicere, quæ nomine Pirois appellatur. Hæc autem non magno eſt corpore, ſed figura ſimilis eſt flammæ, nonnunquam autem cum ipſius ſolis ſideribus concurrens, omnia peruolat ſigna, ſedens ad primum ſignum non longius biennio.

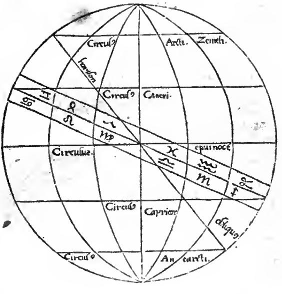

Quod ad quinque ſtellas attinet, huc uſque ſatis arbitramur dictum. nunc autem demonſtrabimus, quibus de cauſis menſes intercalentur.

Quoniam tempus omne metimur die & nocte, menſe & anno, ſunt qui diem
B nobis diffinierũt, quamdiu ſol ab exortu ad occaſum perueniat. Noctis autem ſpacium conſtituerunt eſſe, quamdiu ſol ad occaſum, rurſum ad exortum reuertatur. Menſem autem, quamdiu luna zodiacum circulum perducat. Annum autem uoluerunt eſſe, cum ſol ab æſtiuo circulo redit, & zodiacum ad id ſignum unde incipiebat permetitur.

Reliqua deſunt.

C

PALAEPHATI GRAECI SCRIPTO- RIS, DE NON CREDENDIS FABVLOSIS *narrationibus opuſculum, Philippo Phaſiniano Bononienſe interprete.*

D

PHILIPPVS PHASINIANVS LECTORI.

PAlæphati huius à nobis de græco in latinũ idioma tranſlati, præter Euſebium, autorẽ prouerbiorum Grẹcorũ, & cæteros, mentionem & à Suida in collectaneis ita fieri obſeruauimus: Παλαίφατος πάριος ἢ πριηνεὺς γεγονὼς ἐπὶ Ἀρταξέρξου. ἀπίστων βιβλία ε΄. τινὲς δὲ ταῦτα εἰς τὸν Ἀθηναῖον ἀναφέρουσι. hoc eſt, Palæphatus Parius, ſiue Prienenſis, tẽpore Artaxerxis fuit, incredibilium libros quinque ſcripſit. quidam tamen hæc in Athenæum referunt. Celebratur quoq; alius quidam nomine Palẹphatus Abydenus, hiſtoricus, temporibus Alexandri Magni, qui inter cætera ſolutiones, interpretationes q; fabularum ſcripſiſſe traditur. Item & tertius quidam eiuſdem nominis poeta Athenis, Palæphatus fuit, qui de ſitu orbis & de contentione Mineruæ ac Neptuni ſcripſit, ut in monſmentis Græcorum habetur: de quibus tamen nihil eſt ad rem præſentem. Huius Palæphati noſtri autoritate atque teſtimonio Vergilium eo carmine ex Cyri ad Meſſalam uſum fuiſſe tradunt, Docta Palæphatia teſtatur uocé papyrus. Hunc eundem Probus interpres Maronianus citat, ſuper expoſitione illius Vergiliani carminis ex 3. Georg. Frena Pelethronij Lapithæ, gyrosq; dedére, &c. ubi opinionẽ Palæphati de centauris, quẽ admodum & Seruius & alij quidam, probar. Admonendus eſt tamen lector, ut apud Probum, ubi paſsim legitur Palæphatus in libro Ariſton, ſciat legendũ eſſe Apiſton. quando libri eius ita appellantur à Suida, βιβλία ἀπίστων, id eſt libri incredibilium, ſeu incredulorum, ut quidam exponunt: uel περὶ ἀπίστων ἱστοριῶν, id eſt

A id eſt de non credendis hiſtorijs, uel falſis narrationibus: ita enim omnibus hi-
ſce nominibus ac titulis libri iſti circunferuntur, citanturq; ab eruditis. Hunc au
tem Palæphatum, ut ex Suidæ uerbis colligimus, libros quinque ſcripſiſſe ap-
paret, quemadmodum quidam huius librum primum uel ſecundum incredibi-
lium citant, penes quos fortè omnes iſti libri integri eſſe debent. quorum paucu
la hæc, quæ ad manus noſtras, iam decem anni ſunt, opera Aldi Manutij perue-
nerunt, fragmenta quædam uerius eſſe, quàm legitimum opus eius conſtat: quę
etiam corrupta mutilataq; pluribus in locis ita ſunt, & ea maximè in parte ubi
de Hercule agitur, ut uix percipi, eruditorū etiam iudicio, poſsint, niſi pro captu
ingenij cuiuſuis, quid paucula illa, & alia quædā ambigua ſibi uelint. Quæ om-
nia calamitati temporum (ut pleraque alia) accepta quidem referimus: quæ om
nibus fermè bonis operibus & latinis & græcis ſemper inſidiata eſt. Vt plura ad
nos uel ſine capite ac mēbris mutilata imperfectaq; tranſmiſerit, quorū reparati
oni ne ipſe quidem Aeſculapius, qui mortuos etiam ad uitam reuocabat, ſubue
nire atq; occurrere poſſet. Ego uerò quantum in me fuit, in his transferendis o-
peram dedi, ut culpa carerem, utq; fideliter magis, quàm ornarè interpretarer
Quibus ſi maior tamen diligentia requiretur, non mihi magis quàm temporis.
iniuriæ uitio detur. Atq; adeò (ut quod ſentio ſemel dicam) quis ab aliquo Græ
corum hominum hæc Palæphati ſcripta interpollata ſuppreſſaq; fuiſſe non uti-
que etiam credere poſsit: Etenim cum ipſi de mendacio iam pridem malè ſem-
per audiuerint, eorum uanitates, quod Palæphatus facit, teſtimonio quoque ſu
orum detegi, atque redargui non ſine graui moleſtia eos audire poſſe, nec non
incredibilium libros hoſce mirandum in modum deteſtari contenderim. Sed ut
ſeriò Græcos quandoq; ipſos, cuius linguæ ſtudioſus ſemper fui, ab ijs etiam
quæ ſibi obijciuntur, purgatos reddam, ne'ue mendacio eis omnia aſcribi pati-
ar, & ut inepti nomine, ſic mendacij uitio carere eos oſtendam. Tale quippiā il-
los in fabuloſis narrationibus ſuis obſeruare uoluiſſe crediderim, quale iuriſperi
B ti illi primi, quod Cicero cùm alibi, tum in libris de Oratore memorat, obſerua-
runt, qui obtinendæ atq; augendæ potentiæ cauſa, artem ſuam peruulgari nole-
bant, niſi Gn. Flauius primus eam propalaſſet, qui ob id cornicum oculos confi
xiſſe dictus eſt: ita res ſuas Græci ſub cortice figmentisq; fabuloſis occultantes,
idiotas homines à myſterijs ſuis arcere ac propulſare ſtudebant. Quæ quidē Pa
læphatus ad Gn. Flauij inſtar (ſuos ueluti prodens) diuulgare non dubitauit, fa
bulas omnes, quæ ſuper ueritate ipſa confictæ fuerant, neque fidem capiebant,
ad hiſtoriæ ſenſum ac ueritatem referens. Cui tamen (cum Græcus & ipſe ſit) du
bium quibuſdam, ſcio, uideri poſſe, an fides eadem eius, quæ cæterorū Græco-
rum ſcriptis adhiberi debeat, quin idem quoq; in taxandis aliorum mendacijs
uanus ac mendax appareat, ne'ue ex fabulis fabulas confingere, ac mendacijs
mendacia adſtruere uoluiſſe uideatur. Qua in re, ne tale quippiam de ſe credere
retur, ueritus, in præfatione operis ſui ad omne dubium prorſus tollendum ea
ſe duntaxat ſcribere, quæ oculata fide uiderit, quæ'ue ab alijs qui ad ea uidenda
profecti eſſent, audiuerit, teſtatur. Quæ res magnam credulitatis fidem ei dubio
procul arrogat, ſeq; à labe illa mendacij planè eximit. Tantumq; abeſt, ut Græ
corum more uanus ipſe eſſe, aut aliorum uanitates confouere uelit, ut ſuorum
etiam mendacia detegere, & in medium allata, ſuſcepta etiam ad hæc uidenda,
ut Pauſanias, Plinius, & alij factitarunt, peregrinatione, confutare
non dubitet. Vtcunq; uerò res ſeſe habeat, æqui bo
niq; lector conſulas, rogamus.

PALAEPHATVS DE NON CRE- DENDIS FABVLOSIS NAR- rationibus. c

PRAEFATIO.

HAec quidem de incredibilibus conſcripſi. Hominum nanque alij,& ij maximè qui ab omni ſapientia atq; eruditione alieni ſunt,omnibus illis quæ utiq; dicantur, perſuaſi,fidem adhibere conſueuerunt. Quidam uerò natura prudentiores,curioſiq; magis, ac in rebus negocijsq; pluribus uerſati,omnia illa quæ tradantur,fieri ut penitus credant,adduci nequeunt. Mihi aũt omnia,quæcunq; dicta iam fuerint,fieri quoq; uidentur. Neq; enim nomẽ duntaxat fuiſſe exiſtimandum eſt:nullus alioqui ſuper his ſermo exiſteret. Veruntamen ea ipſa primùm opera,resq; fuerunt,ac ſic demũ ſermo illis ſuperinductus eſt. Quæcunq; autem ſpecies & formæ dictæ fuerunt,factæ quoq; eædem tunc temporis ſunt. Quæ uerò nunc minimè extant figuræ, nullo unquam tempore fuerunt. Nam ſi hæ tunc quidem,& alio quoq; tempore erant, nunc etiam exiſterent,rurſusq; forent. Quamobrẽ ipſe ſanè Meliſſum & Lamiſcum Samium hiſtoriarum ſcriptores laudo,in principio quicquid olim fuerit, & nunc quoq; eſſe,atq; futurum deinceps aſſeuerantes:quæ autem facta quædam reuera fuerant,poetæ nugatoresq; pleriq;,in incredibile magis atque admirabilius quodpiam conuerterunt,ut iſta legentes homines in maximam admirationem perducerent. Ego uerò talia minimè eſſe poſſe,qualia dicuntur, agnoſco. Hoc unũ tamen comprehendi,quod niſi aliquid ſuper his factum fuiſſet, non quicquam utiq; diceretur. Accedens nanq; ipſe ad quàm plurima loca, & diuerſas mundi regiones peragrans,ſenioresq; percũctatus, quid 'nam ſuper unoquoq; eorum quæ dicerentur,audiuiſſent:quæ ab ijs potiſsimum intellexi, quæ'ue loca ipſe uidi,& ut unumquodq; illorum ſeſe habere comperi,in medium affero. At hæc quidem non qualia falsò à poetis dicta olim fuerant,ſed ueluti ad ea oculata fide pſpicienda profectus,agnoui:& hiſtoriã cõponẽs,in hũc modum perſcripſi. D

Suid. Μέλισσος ἔφη τὸ μὴ γινόμενον, ἀπ' ἀρχῆς. hoc eſt: Meliſſus putabat, nihil quod fieret, nõ habere principium. Sic etiã Pauſanias.

De Centauris.

CEntauri tanquam feræ quædam fuerunt, quæ equorum quidem ſpeciem totam,excepto capite,habebant. Si quis eſt igitur, qui talem hanc ferã fuiſſe credat,impoſsibilibus hic plane fidem adhibere perſuadetur. Neq; enim ullo pacto equi atq; uiri natura conformis eſt neq; cibi eorum aliqua inter ſe ſimilitudo exiſtit,ne'ue ratione aliqua potis eſt,quòd pèr os gutturq; humanum equi cibus deſcendat. Atq; adeò ſi talis forma tunc temporis erat,etiam nunc uti que exiſteret. Veritas autem rei ita ſe habet. Ixione Theſſaliæ rege exiſtente in Pelio monte, taurorum armentum quoddam furore ita correptũ,atq; œſtro exagitatum eſt,ut reliqua circumquaq; montana loca inacceſſa redderet. In domeſtica etenim cultaq; loca cum impetu ingruentes tauri ipſi,arbores & fructus lędebant,arataq; corrumpebant. Præconio igitur publico nunciari Ixion iuſsit, quòd ſi quis eſſet, qui tauros hoſce caperet,huic ſeſe diuitias perquã plurimas dono daturum eſſe. Adoleſcentuli autẽ nonnulli ex montano loco pagoq; quodam qui Nephele,hoc eſt,nubes nuncupatur,equos domare tum primùm aggreſsi, quomodo equites ſeſſoresq; dorſo geſtarent, illos docere excogitant. Prius etenim homines equis uehi neſciebãt,uerùm curribus duntaxat utebantur. ſic aũt equorum dorſo impoſiti equites illi,ad ea loca,ubi tauri erant, agentes eos impellebant:& armento ſeſe ſuperinijcientes,tauros feriebant.& quandoquidem ab impetu taurorum illos inuadentium iuuenes impellebantur, aufugiebant ſtatim:uelociores enim erant equi. At quotienſcunque tauri firmato greſſu conſiſtebant,uertentes ſeſe iuuenes eos iterum feriebant, atq; hoc pacto eos interfecerunt. Et nomen ipſum Centaurorum exinde Centauri ſortiti ſunt, eo quòd tauros catecenton,hoc eſt,pungentes feriebãt:alioqui nihil tauri Centauris

Lapithæ primi equitem docuere ſub armis Inſultare ſolo. Plinius lib. 7.

A tauris ipſis ineſt,ſed equi atq; uiri ſpecies illa ex hac re tantum exiſtit. Cum itaq; tali pro re ab Ixione pecunias donaq; Centauri reportauiſſent, proq; hoc facto ualde exultarent, cōtumelioſi inſuper ac ſuperbi opibus ex illis facti, mala paſſim multa iam contra ipſum quoq; Ixionem perpetrabāt: qui quidem Ixion tūc temporis Lariſſam nuncupatam ciuitatem incolebat. qui uerò regionem illam tunc tenebant, Lapithę uocabantur. Inuitati aūt eum ab his Lapithis fortè ad cōuiuium Centauri eſſent ebrij facti, eorum mulieres diripuerūt: quas cum equos inſcēdere feciſſent, domū illico fugientes, quò impetus illos ferebat, ſecū aſportarunt: ſicq; bellū aduerſus Lapithas Cētauri ob hanc rem gerebant, & nocturno tempore è montibus in planitiem deſcendentes, inſidias illis ſtruebant. Diurno uerò tempore cum plura diripuiſſent, in fugam ſeſe conuertentes, montana loca repetebant. Quibus ita recedentibus, equorū duntaxat caudæ, capitaq; hominum à longè apparebant. Alienum itaq; ac inuſitatum ſpectaculum hoc animaduertentes homines, dicere cōſueuerunt, Centauri nos quidem inuadentes ex Nephele, hoc eſt, Nube nuncupato loco, mala multa nobis inferunt. Atque ab hac utiq; ſermonis forma, incredibilis fabula conficta formataq; fuit, utpote quòd ex Nephele, loco ita dicto, equus & uir in monte congeniti fuiſſent.

Nephele pagus.

De Paſiphae.

PAſiphaen tauri paſcentis amore captam fuiſſe fabulantur. Nec non Dædalum ligneam uaccam fabrefeciſſe, & in eam Paſiphaen incluſiſſe, ſicq; taurum, eam inſcendentem mulieri admixtum fuiſſe, quæ puerum ex hoc cōpreſſu uiri quidem corpus & bouis caput habentem conceperit. Ego uerò tale quidpiam minimè factum fuiſſe dico. Primum nanq; impoſsibile eſt, quòd unius generis animal alterius ac diuerſi generis animātis mutuo amore detineatur. Nec utiq; poſsibile eſt canem & ſimiam, lupumq; & hyęnam inter ſe, aut cum ceruo bubulum admiſceri. Diuerſi nanq; generis atq; naturæ animalia exiſtunt. Neq;
B adeò mihi taurus cum uacca lignea ſeſe miſcuiſſe uidetur: aut quòd etiam ullo pacto aſcendentem taurum mulier tolerare, uel conceptum cornua habentē in utero ferre potuerit. Veritas autem fabulæ ſic ergo ſeſe habet. Minoa dicūt cū circa pudenda morbo laboraret, à Cride Pandionis curatum fuiſſe. per illud autem curationis tempus Minoen iuuenis quidam ſatis formoſus Taurus nomine ſequebatur. cuius cum Paſiphae amore capta fuiſſet, illi miſcetur, puerumq; ex illius complexu genuit. quod uidens Minos, ac tempus quidem ſupputans ex quo dolore pudendorum cōflictari cœperit, agnoſcensq;, quòd puer hic ex ſe natus eſſe non poſſet, eo quòd per aliquod tempus cum Paſiphae uxore rem nō habuiſſet, ex Tauro potius iuuene puerum illum cōceptum eſſe cognouit. Neq; tamen ob id eum interimere uolebat, quia ſui ipſius filiorum frater quodammodo ob ſimilitudinem aliquam eſſe uideretur. In montē tamen quendam eum relegatum mittit, ut in ſeruitij parte atq; officio cum paſtoribus eſſet. Ille uerò bubulcorum imperio ſeſe ſubijcere minimè uolebat. quod cum Minos intellexiſſet, & ea quæ ab ipſo fiebant, quę ue aduerſus eum dicebantur, ocyus illum comprehendi ac detineri, miſsis eò ciuibus ſuis, iuſsit: & ſi quidē ſponte ſequeretur, ſolutum ad ſe accedere ſinerent, mandauit: ſin minus, ligatum perducerēt. Quo intellecto adoleſcens ipſe protinus inde abijt, ſeq; in montes recepit. Vnde oues diripiens, uitam ſic degebat. Verùm cum Minos aliam quoque, & eam quidē maiorē turbā, ad eū comprehendendū miſiſſet, iuuenis ille foſſam ſibi profundā faciens, intra eā ſeſe ipſum cōcluſit, ubi Tauro ſic exiſtente, ſi à Minoe iniuſtus quiſpiā uir aliquādo deprehēſus fuiſſet, ad taurū protinus, ab eo interimēdus, pœnasq; illi daturus, mittebat. Atq; adeò cū Theſeum olim Minos hoſtem cepiſſet, ad taurū eum miſit, tanquā manibus eius periturum. Qua re ab Ariadna cognita, enſem in carcerem, quo Minotaurum interfecit, ad eum præmiſit.

Taurus Minois ſcriba, cuius amore capta eſt Paſiphae. Seru.

Intra Labyrinthum Minotaurus.

De Actæone.

ACtæona à proprijs deuoratum canibus fuiſſe dicūt: quod quidem totum falſum eſt. Canum nanq; ea propemodū peculiaris natura eſt, dominum in primis ſuum uel maximo amore proſequi, præſertimq; uenaticorū, qui cunctis homini-

Canis in dominum amor. Xenoph. & Plin.

hominibus adulantes,cauda blandiuntur. Quidam tamen eius opinionis ſunt, C
ut Actæonẽ ipſum dicant,cum à Diana in ceruũ transformatus fuiſſet, à uenato
rib. quibuſdã interfectũ fuiſſe. Mihi uerò Dianã ipſam, quòd uolebat hac in re,
efficere non potuiſſe uidetur. Nanq; uerũ nullo pacto eſt,ceruũ ex homine, rur-
μὴ ὑβρίζειν εἰς τὸ θεῖον, à contumelia in deos abſtinendum. ſusq; ex ceruo hominẽ factũ fuiſſe. Haſce autem fabuloſas fictiones ob id ipſum
poetæ formantes in mediũ adduxerũt,ut talia audientes cæteri homines, à con-
tumeliã ſuperbiaq; in diuinum numen utenda abſtinere debeant. Rei uerò hu-
ius ueritas ita ſeſe habet. Actæon Arcadicus genere uir erat,uenationis amator,
qui quidem ob id multos canes alebat,& cum eis in montibus uenabatur, bo-
narum rerũ atq; facultatis ſuæ negligens prorſus. Illo aũt tẽpore omnes homi-
Sine ſeruis gens priſca. nes proprijs manibus laborabant,operarijq; per ſe erant. Neminem nanq; om-
nino ſeruũ habebant,ſed illi ipſi terrã agrosq; ſuos colebãt: & ſic quiſq;, qui ter-
rã maximè colebat,ex hoc opere laborioſiſsimus ditiſsimusq; euadebat. Acteo
ni uerò rei domeſticæ curã negligenti,quinimò uenationi duntaxat intento, fa-
cultas omnis ac uita defecit. cũ aũt nihil amplius in bonis haberet, in illũ homi-
nes dicebant,Heu miſer Actæon,qui à proprijs canibus cõſumptus es. nam &
modò nũc lenociniũ exercens infeliciter ages,dicere uidelicet, putabãt fore q̃-
que,ut à meretricib. deuoratus eſſet. Atq; ita tale quippiã de Actæone factũ eſt.

De equis Diomedis homines comedentibus.

DE Diomedis quoq; equis,quòd homines comederent,dicitur: quod qui-
dem omnino ridiculum eſt. Animal etenim iſtud ordeo fœnoq; magis, q̃
Bona præſepibus donauit Diomedes. humanis carnibus delectatur. Veritas autẽ hæc eſt: Cum antiquiores illi homi-
nes primi per ſe operarij eſſent,ac cibum ob id,plurimamq; ſubſtantiã poſsideo-
rent,utpote terrã ipſam manibus ſuis colentes, equos paſcere ipſe Diomedes
cœperat: & uſq; adeò equis ipſis tantiſper delectatus eſt,quoad ſua bona perdi-
dit. Omnia nanq; diuendens,in equorũ nutrimentũ conſumpſit. Qua ex re ami-
ci eius equos illos hominiuoras, hoc eſt humana carne ueſcentes nuncupabãt.
Et ſic tali ex facto fabuloſus hic ſermo in medium adductus eſt. D

De Orione.

IOuis,Neptuni atq; Mercurij filius Orion fuiſſe dicitur. Nam Hyreus Neptu
ni & Alciones unius Atlantis filiarum in Tanagra Bœotiæ habitabat. Hoſpi
Iupiter hoſpitibus fauens. taliſsimus aũt cũ eſſet,deos aliquando hoſpitio ſuſceperat. Iupiter autẽ,Neptu-
nus atq; Mercurius cum fortè hoſpitio ſuſcepti ab eo fuiſſent, ac benignitatem
illius admiſiſſent: eum,ut quicquid uellet peteret,exhortati ſunt. Hic uerò cum
ſine filijs eſſet,puerũ ſibi dari petijt. Quocirca dij tres illi cum bouis pellem ab
eo in eorum honorem ſacrificati accepiſſent, in eam urinã ueluti ſemen infun-
dentes minxerunt,& ſub terram illam occultari,ac mox poſt menſes decem ſu-
Vrion. ſcipi iuſſerunt. Quibus decem menſibus decurſis,natus eſt Vrion, ſic primùm
quidem denominatus,eo quia dij tali pacto urinam intra corium illud infude-
Orion. rant. poſtea uerò ꝓpter bonũ nominis ſonum Orion dictus eſt. Cũ autem hic ſi-
mul cũ Diana uenaretur,eã uiolare uelle aggreſſus eſt. quæ illi ob hoc indigna-
ta,ſcorpionẽ è terra in illũ emiſit: qui cũ eũ circa calcaneum pedis percuſsiſſet,in
terfecit. huius uerò ſic mortui miſeratus Iupiter,inter ſidera ipſum collocauit.

De ſeminatis Gigantibus.

DIcitur etiam,quòd Cadmus,ut memorant,cum in Lerna draconem inter-
feciſſet,& dẽtes eius collegiſſet,eos in propria terra ſeminauit. ex quibus
poſtea nati ſunt uiri armati. Quod ſi uerum fuiſſet,nullus hominum noſtri tem-
poris aliud quippiam unquam præterquam dentes draconis ſeminarit. huius
tamen rei ueritas ita ſeſe habet. Cadmus genere Phœnicius erat, is Thebas ad-
uerſus fratrem Phœnicium bellum de regno geſturus,profectus eſt. Cum plura
Bona plurima penes reges. uerò alia bona hic, ut qui rex erat,haberet,dentes inter cætera elephantis ebur
neos habebat. Thebanorum autem rex Dracon Martis filius erat, quem cum
Cadmus interfeciſſet,eius regnum occupauit. Amici itaq; Draconis bellũ ad-
uerſus Cadmum gerebant,contra quem & Draconis quoq; filij inſurrexerunt:
qui quidem omnes tam amici quàm filij poſteaquam uiribus inferiores facti, ſu

petatiq;

A peratiq; ab eo fuerunt, Cadmi bona atq; diuitias diripientes, præſertimq; dẽtes
ipſos eburneos, quò impetus illos ferebat, aufugiebant. Alij nanq; aliò diſperſi
diſſeminatiq; ſpargebantur, quidam in Atticam, nonnulli in Peloponneſum,
pleriq; in Phocida, alij uerò in Locrida peruenerunt: à quibus quidem mox lo-
cis uenientes, Thebanis bellum inferebant. Difficileſq; ac moleſti admodũ bel-
latores erant. Poſteaquam igitur eburneos dentes, quos Cadmus habebat, diri
pientes aufugere, Thebani dicebant, quòd talia tanq; horrenda mala hæc ſibi
ipſis Cadmus draconem necando, intulerat. Ex cuius quidem dentibus multi
ſtrenui, forteſq; uiri, hac & illac diſſeminati ſparſiq;, hoc eſt ſati, illis ipſis bellum
inferebant. quo quidem ex euento fabula hæc conficta eſt.

Nota, quòd Spartos quidam gẽtẽ fuiſſe ſic dictã crediderit, licet apud nos Satos ſignificet. Simile quiddam Apollonius de Iaſone refert.

De Sphinge.

DE Cadmea Sphinge dicunt, quòd fera quidem hæc fuit, quę corpus canis
habens, caput & faciem puellæ, alas uerò auium, atq; hominis uocem ha-
beret. In Sphincio aũt monte ſedens hæc, ænigma quoddam unicuiq; ex ciui-
bus proponebat. Et quemcunq; (illud ſoluere neſcientem) interimebat. Quod
cum ſoluere Oedipus propoſitum ænigma ſciuiſſet, ſeſe ipſam (ut quæ grauatọ
animo id ferebat) ex monte deijciens, interfecit. Sermo autem hic incredibilis,
ac res ipſa impoſsibilis eſt. Neq; enim talis ſpecies, formaq; fieri ullo pacto po-
teſt. Atq; adeò illud ſanè perquàm puerile admodum eſt, ænigma nõ ſoluentes
homines, ab ea tam facilè interemptos iri ſolitos, uel eam à Thebanis feram ob
id ſagittis confoſſam non fuiſſe. ſtultumq; credere prorſus eſt, ciues ſuos, ueluti
hoſtes eſſent, ita à Thebanis contemptos fuiſſe, ut à fera illa deuorari permitte-
rentur. Habet igitur ſeſe hoc pacto ueritas. Cadmus cum mulierem Amazoni-
da, cui Sphinx erat nomen, ſecum haberet, Thebas peruenit. Cumq; Draconẽ
interfeciſſet, huius ipſius regnum occupauit. Poſt hæc & Draconis ſororẽ, cui
Harmonia erat nomen, cepit. Intelligẽs autem Sphinx quòd Cadmus aliam du
xiſſet uxorẽ, ac ſibi perſuadens multos ciues ſe abeuntẽ ſecuturos eſſe, quam-
B plurimas diuitias rapiens, ſecumq; celerem canem ducens, quem Cadmus ha-
bebat, cum his omnibus in Sphincium mõtem nuncupatum peruenit, & exin-
de Cadmo bellum inferebat. incurſiones aũt inſidiando, cum per unumquenq;
ex illis montibus faceret, ſingulis horis plures homines interimebat. Vocant au
tem Thebani incurſiones ipſas ænigmata. Diuulgabant hoc aũt paſſim ciues in
hunc modum, dicentes, Argiua Sphinx nos, ænigma quoddam proponens, di-
ripit. Quonam autem modo ænigma faciat, inuenire nemo nõſtrũ poteſt. Publi
co itaq; edicto nunciari Cadmus iuſsit, Sphingẽ interficienti cuicunq;, diuitiarũ
perquàm plurium præmium eſſe propoſitum. Ad quam cum Oedipus Corin-
thius acceſſiſſet, uir equidẽ bellicis in rebus clarus, ac ſtrenuus, cũ equo ueloci
quẽ ſecũ habebat, unà cum Thebanis quibuſdam, quos in ſocietatem ſibi aſſum
pſerat, nocturno tempore, cũ his montem uerſus accedens, Sphingem ipſam de
medio ſuſtulit. Pro quibus euentibus fabula hæc in medium adducta fuit.

Sphincius mons.

Sphinx Cadmi uxor.

Harmonia, nõ Hermione, Cadmi cõiunx. Mar. in 7. cap.

Aenigmata pro inſidijs atque incurſionibus.

Oedipus Corinthius.

De Vulpe.

DE Telmeſia uulpe dicũt, quòd Thebanos hæc rapiens, deuorabat. Quod
quidem omnino ſimplex ac fatuum eſt. Neque enim quodpiam aliud ani
mal eſt, quod terreſtre exiſtens, hominem rapere atq; aſportare ualeat. Vulpes
inſuper paruum animal ac debile eſt. Fuit aũt quippiam tale. Thebanus uir qui
dam bonus, ac pulcher ſatis admodum fuit, qui Alopix nomine, hoc eſt uulpes
nominabatur. Hunc autem cum aſtutiſsimus eſſet, & omneis homines pruden-
tia ſuperaret, Thebanorum rex ueritus ne ſibi inſidias aliquando strueret, è ciui
tate expulit. Qui cum ualidiſsimum ſibi exercitum cõparaſſet, alioſq; ſecum
mercenarios milites adduxiſſet, Telmeſiũ nũcupatum collem occupauit. unde
deſiliens, Thebanos prædabatur. Dicebãt itaq; Thebani homines, Alopix, hoc
eſt uulpes dictus, circumquaq; decurrens nos ſubiugat. Ad hunc aũt locum uir
quidam Cephalus nomine, genere Athenienſis, qui magnũ exercitum habe-
bat, cum perueniſſet, Thebanis auxilium ferens, Alopeca hunc, hoc eſt uulpem
nominatum interfecit, atq; eo ex loco exercitum eius omnem depulit.

Alopix.

Aliena uirtus tyrannis formidoloſa.

Cephalus.

De hac uulpe Aratus & Hyginus, ubi de Syrio agunt.

De Niobe.

C

NIoben dum uiueret, ſuper filiorum ſuorum ſepulchrum lapidem factã eſſe memorant. Quicunq; autẽ ex lapide hominẽ, rurſusq; ex homine lapidẽ fieri poſſe credit, ſtultus hic quidem planè eſt. Verum aũt hoc habet. Niobe mortuis ſui ipſius liberis, cum lapideã imaginẽ ſibi cõſtituiſſet, eam ſupra nato rũ ſuorũ ſepulchrũ poſuit. Nosq; ipſi hãc uniq;, qualis reuera eſſet, inſpeximus.

Statua Niobes in Siphylo cur.

De Lynceo.

LYnceum dicunt, quòd ea etiam quæ ſub terra erant, proſpiciebat: quod quidem falſum prorſus eſt. Nam ueritas ita ſeſe habet. Lynceus æs, argentum, cæteraq; metalla primus inquirere cœpit. In qua quidem metallorum inquiſitione, lucernas ſecum intra terræ penetralia circunferens, ibidem eas forte relinquebat, ac ſurſum ipſe æs, ferrumq; reportabat. Quod factum uidẽtes homines, dicere conſueuerant, quòd Lynceus ſubterranea etiam proſpiciebat, ob idq; argentum inde ſurſum afferebat.

Metalla æris & argenti à Lynceo inuenta. aliter Plin.

Lynceus trans parietes uidebat. Diuus Hier.

De Cæneo.

CAenea inuulnerabilem omnino fuiſſe aiunt. Quicunq; autem hoc ad credendum ſuſcipit, quòd homo quiſpiam ferro inuulnerabilis exiſtat, amẽs hic reputandus eſt. Veritas itaq; ſic ſe habet. Cæneus genere Theſſalus, uir erat bellicis in rebus ſtrenuus ac potens, pugnandiq; ſcientia prædıtus. qui cũ multis in bellis olim fuiſſet, nullo tamen unquam tempore uulneratus fuerat. Atq; adeò cum Lapithis ſimul quandoq; pugnans, à Centauris interfici nullo modo potuit: ſed ab illis ſolum comprehenſus cum fuiſſet, multitudine illorum obrutus eſt: ſicq; conſumptus fuit. Eius itaq; defuncti Lapithæ cadauer ſuſcipientes, nullisq; confoſſum uulneribus corpus inuenientes, dicere conſueuerant: Cæneus cum aliàs toto ſuæ uitæ tempore inuulnerabilis fuerit, itidem ſine ullis nunc quoq; uulneribus mortuus eſt.

De Cygno.

D

IDem quoque ſermo de Cygno Colonienſi circumfertur. Illum nanq; dicũt inuulnerabilem pariter fuiſſe, eo quòd cum pugnator quoq; is, ſcientiæq; bellicæ peritiſsimus eſſet, ac Troiano in bello ab Achille lapide percuſſus fuiſſet, minimè uulneratus eſt. Eius cũ itaq; defuncti cadauer homines intuerentur, quòd inuulnerabilis quoq; hic eſſet, diuulgabant: atq; ita nomine quoq; ipſo inuulnerabilis nuncupatus eſt. Aſſentitur hac in re mihi, meumq; ſermonem hunc affirmat & conteſtatur Aiax Telamonius. Namq; & is quoq; inuulnerabilis dictus eſt, qui uel ſeipſum enſe proprio peremit.

Cygnus ferro inuulnerabilis, Ouid.

De Dædalo & Icaro.

DAedalum unà cum Icaro filio, quandam ob cauſam in carcerem à Minoe incluſum fuiſſe aiunt. qui quidem Dædalus cũ ficticias ſibi pennas fabrefaciendo aptaſſet, unà cum Icaro illinc exiluiſſe fertur. Scientiam uerò hunc uolantes homines faciendi abſq; ulla machina, & artificiò, pennasq; præſertim ficticias habentes, calluiſſe, impoſsibile eſt. Tale igitur hoc erat quod ab eis dictũ eſt. Dædalus cum in carcere eſſet, ac ſeſe ipſum per feneſtram quandam demiſiſſet, ſcapham mare ſulcaturus inſcendit. quod ſimulatq; Minos intellexit, quæ illum abeuntem nauigia inſequerentur, mittit. Id autem Dædalus atq; Icarus agnoſcẽtes, perſecutoresq; à tergo inſtare animaduertentes, uento terribili ac uehementi cum impetu flante uſi, aduolantes, hoc eſt nauigantes circum pelagus uertebantur. Atq; is ipſe Dædalus in terram cum perueniſſet, incolumis ſeruatus eſt. Icarus uerò in mari perijt, à cuius quidem nomine Icarium mare denominatum eſt. qui cum poſtea ab undis in terram eiectus Icarus fuiſſet, à patre Dædalo ſepulturæ demandatus fuit.

De Atalanta & Milanione.

DE Atalanta & Milanion e hoc etiam referunt, quòd illa quidem in leænam commutata fuit, hic uerò leo factus eſt. Veritas tamen rei huius talis eſt. Atalanta & Milanion cum ſimul in uenatione eſſent, Atalantæ puellę, ut ſecum in coitu miſceat, Milanion perſuadet: atq; ob id in ſpeluncã coiturus, eã perducit, ſimulq;

Μειλάνιον, qui Mιnalion ab imperitis dicitur.

A cit,ſimulq; conueniunt.Sed in eo forte antro leonis atq; leænæ cubile erat: qui cum illorum uoces audiſſent,egreſsi cum impetu,Atalantam atq; Milanionem dilaniarunt.Non multo autem tempore poſt leone ac leæna ipſa exinde egredientibus,qui ſocij in uenatione Milanionis erāt, in huiuſmodi animalia Atalantā atq; Milaniona transformatos fuiſſe exiſtimabāt.Reuerſiq; in ciuitatē ipſi talia paſsim de Atalāta & Milanione,quòd in leones mutati fuiſſent, diuulgabāt.

De Calliſtone.

ET de Calliſtone talis quoq; ſermo exiſtit,quòd uenatrix cum hæc eſſet, urſa facta eſt.Ego uerò dico etiam hanc ipſam montes inhabitantem,ubi urſa quædam forte inerat,ab ea in uenatione conſumptam fuiſſe.Quicunque igitur in uenatione cum ea erant,non illam amplius ex urſæ cubili egredientem,ſed ſolam urſam uidentes,quò Caſtillo puella urſa facta eſſet,dictitabant.

De Europa.

EVropam Phœnicis filiam,cum à tauro uecta fuiſſet,ex Tyro in Cretam mari perueniſſe cenſent.Mihi uerò longè ſecius fuiſſe uidetur, eo quòd neque taurus,aut equus tam profundum pelagus transfrerare potuiſſe uidentur: neq; utiq; puellam Europam ſupra taurum tam ferum animal aſcendere uoluiſſe.Atque adeò ſi Iupiter Europam in Cretam accedere in animo habuiſſet,meliorem ſanè uiam,quàm hæc erat,inuenire potuiſſet.Veritas rei hoc habet.Cretēſis uir quidam,cui Taurus nomen erat, bellum in Tyrrhena regione gerebat.hic cum plures alias in eo loco puellas rapuiſſet,Europam præcipuè regis filiam, poſtremò captiuam abduxit.Qua ex re dicere homines ſolebant, Europam regis filiā Taurus aſportauit:ob idq; fabula hæc conficta fuit.

De Durateo equo: & Troia.

AChiuos ligneo in equo Ilium expugnauiſſe tradunt.qui quidem ſermo uanus utiq; ac fabuloſus omni ex parte eſt. Veritasq; ipſa hoc habet.Equum ligneum ita fabricarunt Græci,ut magnitudine ſua portas urbis ſupereminerer,
B ne portis recipi,aut intra mœnia duci ullo pacto poſſet.Ductores uerò iuxta ciuitatem ipſam concauo in loco quodam ſedebant,qui in hunc uſq; diem Argiuorum inſidiæ uocatur.Transfuga autem Sinon cum ad Ilium perueniſſet,Ilienſibus ipſis perſuadet,ut equum illum intra ciuitatē ſuam ducere omnino debeant: hoc ipſum addens quoq;,fore ſcilicet,ut nullo pacto deinceps Græci aduerſum eos accedere poſſent.Cui audientes Troiani eum fuiſſent, & portas quoq; urbis depoſuiſſent, equum ipſum introducentes admittunt. Prandentibusq; mox ipſis cum ſecuritate,ac nil tale uerentibus Troianis,impetu facto,eos adorti ſunt Græci.Ac tali quidem pacto Troia capta eſt.

Durateus equus apud Lucre. αὐτόμολος Sin^x. Sinon in bello Troiano ſpeculatorem ſignificationem inuenit.

De Aeolo.

AEolum uentorum regem fuiſſe aiunt, qui Vlyſsi uentos in utre concluſos dedit.Quam quidem rem fieri impoſsibile eſſe,omnibus manifeſtum exiſtimo.Veriſimilius utiq; fuiſſet,id quod erat dixiſſe, Aeolum ſcilicet aſtrologū fuiſſe,qui Vlyſsi tempora,quibus exortus flantium quorundam uentorum fierent,prædixerit.Mœnia inſuper hic ciuitatis ſuæ ex ære circundata habuiſſe traditur.quod etiam falſum omnino eſt.Armatos namq; uiros, ut reor, potius ille habebat,qui ciuitatem eius præſidio cuſtodiebant.

Homer. Odyſſ. libro x. Aeolus Hellenis filius uentorum rationem inuenit pro Plin. & Polybio.

De Heſperidibus.

HEſperidas mulieres quaſdam fuiſſe tradūt,quibus mala aurea ſuper malo arbore,quæ draco cuſtodiebat,fuerant.Ad quę quidem poma aurea Hercules expeditionem fecerit.Veritas tamen rei huiuſmodi eſt. Heſperus uir quidē Mileſius erat, qui in Caria habitabat,duasq; filias habebat, quæ Heſperides nominabantur.Illiq; ipſi oues pulchræ atque fœcundæ erant,quales & nunc in Mileto quoq; ſunt.quæ quidem ob id aureæ iam oues nuncupabantur, quoniā pulcherrimū omnium rerum aurum eſt, & illæ quoq; pulcherrimæ erant. μῆλα etenim ut poma,ſic oues quoq; apud Græcos uocantur.quæ quidem μῆλα, hoc eſt oues,cum circa maris litus paſcentia Hercules uidiſſet, ea abigēdo comprehendens,naui ſuæ impoſuit,ſimulq; earum paſtorem nomine Draconem ſecum

Mileſia uellera κάλλιστον γὰρ ὁ χρυσός. Mῆλα oues et poma apud Varronem & Seruiū. Draco paſtor ab aſperitate morum dictus.

domum perduxit. & hoc non amplius Heſpero iam ipſo uiuente, ſed eius dun- C
taxat ſuperſtitibus filiabus. Dicebant itaq; homines, Aurea equidem mala uidi-
mus, quæ ab Heſperidibus Hercules, Draconem quoq; cuſtodem interficiens,
ab duxit: ſicq; exinde fabuloſus ſermo confictus formatusq; fuit.

De Cotto & Briareo.

DE Cotto & Briareo dicunt, quòd cum uiri eſſent, centum tamen manus il-
li habebant. Quod quidem uelle dicere, quomodo non ſtultum prorſus
eſt? Verum hoc autem in ſe habet. Ciuitati, in qua illi habitabāt, Hecatontachi-
ria, hoc eſt centimanus, nomen eſt. Erat autem ciuitas illa, quæ nunc Oreſtiades
uocāt. Dicebāt itaq; homines, Cottus, Briareus & Gyges Hecatōtachirei, hoc
eſt cētimani, auxiliū dijs afferētes aduerſus Titanas, ab Olympo eos expulerūt.

Hecatōtachiria ciuitas, Oreſtiades, Stephanus de urbibus.

De Scylla.

DE Scylla etiā tradunt, quòd in Tyrrhena regione fera quædā fuit, quæ mu
lier quidem uſq; ad umbilicū eſſet, canum uerò capita exinde ei nata ſint,
ac reliquum corporis ſerpentis haberet. talē autem naturā credere, ualde ſtultū
eſt. Veritas nanq; huiuſmodi eſt. Tyrrhenorum inſulæ erant, quę cuncta circum
uicina Siciliæ Ionijq; ſinus loca, atq; regiones deprædabantur. Tunc temporis
autem nauis erat triremis uelox, cui Scylla erat nomen: quæ quidem ipſa trire-
mis cætera nauigia comprehendens, cibum ſæpius aſſequebatur, ſermoq; ob id
multus de ea erat. Hanc autem nauem, Vlyſſes uehementi & cum impetu flan-
te uento, uſus effugit. Quod mox in Corcyra Alcinoo narrauit, quo nā ſcilicet
pacto euaſerat, & quomodo nauem illam effugerat, nauisq; præterea eius for-
mam deſcripſit. à quibus quidem rebus fabula conficta fuit.

Scylla triremis.

Apud Homerū Odyſſeæ xij.

De Dædalo.

ILlud etiam de Dædalo narrāt, quod ſtatuas per ſe ambulantes fabrefaciebat.
Ire uerò ſpōte ſtatuam, impoſſibile mihi ſane uidetur. uerū autem hoc habet.
Quicunq; tunc temporis ſtatuas uirorum ſtatuarij faciebant, imaginesq; exor-
nabant, iunctos adnexosq; corpori pedes quibus innicerentur, habentes, uiriles D
ſtatuas faciebant. Dædalus uerò ipſe uno pede tantum elato, ſeſe uertentes ſta-
tuas formabat. Quamobrē id uidentes homines, ſtatuas à Dædalo factas ambu
lare dicebant, ac non ut cæteras conſiſtere. Quemadmodum nūc quidem etiam
dicimus, quòd picti ſunt homines pugnantes, & uertentes ſeſe equi, ac naues
in undis ſeſe ſubmergentes.

ἀνδριαντοποιοί. ἀγαλματοποιοί. De ſtatuis bis à Dædalo in Græcia confictis Euſ.

De Phineo.

NArrationibus quoq; fabuloſis de Phineo dicunt, quòd Harpyiæ ſubſtan-
tiam eius aſportabant. exiſtimant uerò quidam, feras uolatiles has fuiſſe;
quæ cibaria ex Phinei menſa diriperent. Veritas tamen ſic habet. Phineus Pæo
niæ rex erat: qui cum ad ſenectutem perueniſſet, uidendi uſum prorſus amiſit, ſi
mulq; liberi eius mares mortui ſunt. filiæ uerò illi, Pyria & Eraſia dictæ erant,
quæ paternam ſubſtantiā omnē deſtruebant, adeò ut Phineum miſerū po cтę di-
cere cœperint, cuius bona Harpyię ita dilapidarēt. Huius uerò Phinei miſericor
dia moti uicini eius Zethus & Calais, qui Boteæ uiri non ignobilis filij erāt, au-
xiliūq; illi afferentes, filias eius è ciuitate expulerunt: ac diuitias bonaq; illius di-
ſperſa in unum congregantes, Thracēſem quendam illorū cuſtodiæ pręfecerūt.

Phineus Pæoniæ rex.

Pyria & Eraſia.

Zethus & Calais.

De Metra.

DE Metra Eriſichthonis filia aiūt, quòd quotienſcunq; pater ſuus utiq; uo-
luiſſet, formam mutare conſueuerat. quod quidem credere, ridiculū pror-
ſus eſt. Quomodo enim quæſo ueriſimile ſit, ex puella bouem, rurſusq; canem
uel auem fieri poſſe? Verum autē ſic habet. Eriſichthon uit Theſſalus erat, qui
conſumptis facultatibus ſuis, pauper effectus eſt. huic uerò filia pulchra & ho-
neſta, raræq; formæ erat, quæ Metra nominabatur. hanc quicunq; uidiſſet, eius
amore protinus detinebatur. argento autem illius temporis homines procię
in ſollicitandis mulieribus minimè utebantur: ſed dabant alij quidē equos, nō-
nulli boues, quidam oues, uel quodcunq; ipſa tanquam ſibi magis gratum, uo-
luiſſet. quocirca Theſſali hoc uidentes, paſſim dicere conſueuerant, congrega-
tum

Hoc etiam Iſacius Lycophronis interpres. Eriſichthon cur fame confectus apud Calim in hymnis. Metra. Argentum in uſu non erat antiquitus.

A tum ſcilicet Eriſichthoni uictum opera ac beneficio Metræ eius filiæ fuiſſe, quę patri equos, boues, aliaq; perquàm plurima ſuppeditabat. quibus ex rebus fabula conficta fuit.

De Geryone.

GEryonem tria capita habuiſſe dicunt. quod totum planè impoſsibile eſt, corpus aliquod eſſe quod tria habeat capita: ſed tale quid omnino fuit. Ciuitas in Euxino ponto eſt, Tricarinia, hoc eſt tricipitia nuncupata. Erat autem tēpeſtate illa Gyeron inter alios homines nomine famigeratus, ut qui diuitijs, multiſq; alijs rebus maximè excellebat, boum inter cætera armentū perquàm admirabile habebat. ad quod cum Hercules, ut boues abigeret, acceſsiſſet, ſeſe illi opponentem Geryonem de medio ſuſtulit: ſicq; boues abduxit. quæ omnibus eas, dum circumagerentur, inſpicientibus, magnam admirationem incutiebant: mediocris nanq; illis magnitudo quædam inerat. à capite quoque ad ilia uſq; paruæ ſimæq; erant, cornua prorſus non habebant, oſſa uerò & longa & lata quidem apparebant. Percunctantibus itaq; hominibus, cuius nam boues illę eſſent, eas Herculem Geryonis Tricarinij, hoc eſt tricipitis exiſtentes, abegiſſe nonnulli aſſeuerabant. ex quibus dictis Geryonem ipſum tria capita dubio procul habuiſſe quidam exiſtimabant.

Tricarinia ciuitas.

De Geryone Iuſtinus: tres fratres concordes fuerunt.

Forma tricorporis umbræ, de Geryone apud poetam cur.

De Glauco Siſyphi.

GLaucum quoque ab equis conſumptum fuiſſe tradunt, ignorantes ſcilicet equorum nutritorem hunc etiam fuiſſe, qui domeſtica bona nulla in re curabat, quinimò ſumptus perquā maximos cum quotidie magis ac magis faceret, conſumptus eſt: ſicq; uictus omnis, ac facultas poſtremò illi defuit.

De altero Minois Glauco.

ET hæc ipſa quoq; fabuloſa narratio tota ridicula eſt, quòd Glaucum, cum is mel bibēs periſſet. Minos pater intra ſepulchrum, & unà cum eo Polyidū domini medicum uiuentem adhuc, demerſit. Qui quidem medicus, cum draco-
B nē quendam mortuo draconi cuipiam herbam porrigentem, animaduertiſſet, qua illum ad uitam reuocabat, itidem ipſe, eadem herba, in Glaucum facere orſus, eum ad uitam reſurgere fecit. quod quidem nullo pacto fieri poteſt, impoſsibileq; omnino uidetur. Quod uerò factum fuit, tale quippiam eſt. Glaucus cum mel biberet, ualde perturbatus eſt, plurimaq; illi cholera uſque adeò mota eſt, ut animus illi prorſus defecerit. Ad hunc ita malè ſe habērem, quamplurimi alij medici, diuitias ſeſe conſequi poſſe ſperantes, uenerunt, Polyiduſq; præſertim, qui cū in memoria herbæ cuiuſdam naturam haberet, quam à medico quodam, qui nomine Draco dicebatur, perceperat, hac eadem uſus, Glaucum protinus ſaluti priſtinæ reſtituit. Dicebant itaque quidam hoc animaduertentes, Glaucum ex potu mellis mortuum, Polyidi curatione ad uitam reuocatum fuiſſe.

Nota quòd Polyidos herbæ, quā draconem uocant, hunc reſtituit; ſecundū Tarrhæum in prouerb.

De Glauco marino.

CAnitur inſuper, quòd & hic Glaucus, cum herbam olim quampiam comediſſet, immortalis eſt factus, & nunc quoq; in mari habitat. hoc autem credere, herbam hanc Glauco duntaxar, neq; alteri cuipiam ut aſſequeretur, contigiſſe, hominemq; in mari, uel aliud quodpiam terreſtre animal uiuere, puerile admodū eſt. Hoc habet nāq; in ſe ueritas. Glaucus piſcator uir erat, genere quidem Anthedonius, urinatorq; præ cæteris eximius, qui uel cunctos ſui temporis natatores in undis exuperabat. Contigit autem, quòd cum hic prope portum ante omnium conſpectum, qui in ciuitate erant, nataret, ab omnibuſq; uideretur, in locum quendam ei narare contigit, ut mox per aliquot dies uiſus ab amicis non fuerit, natanſq; mox ab eis iterum uiſus eſt. Quærentibus ergo domeſticis eius, ubi nam locorum per ea tempora, quibus uiſus non fuerat, habitaſſet, in mari ſeſe fuiſſe, falsò reſpondebat. Piſces præterea unum in locum plures concludens & occultans aduectabat, ut hyemali tempore, quando reliqui piſcatores nullos capere piſces poterant, ſolus ipſe haberet. Ciuibus ob id quoſcunque piſces exoptaſſent, ſeſe protinus allaturum eſſe pollicebatur: ſicq; & quos utique uoluiſſent, eis ſtatim afferebat. Glaucus ob id marinus uocitaba

De exitu Glauci interpres Apollonij & Tarrhæus in prou.

tur. Qui mox cum in marinam feram incidiſſet, ab ea conſumptus eſt. Quo è mari nuſquam redeunte, Glaucum in mari uiuere, atq; ibi conſidere, fabulati ſunt. C

Glaucus in mari. Prouerb. de ijs, qui mortui uiuere creduntur.

De Bellerophonte.

Amiſodari Chimæra, Hom. carmen Iliad. π.

BEllerophontem ab equo Pegaſo, qui pennatus erat, geſtari ſolitum fuiſſe tradunt. Mihi uerò abſurdum prorſus uidetur, equũ uolitare poſſe, etiam ſi omnium auium pennas ſibi adiunxiſſet. Atq; adeò ſi quandoque tale animal fuit, nunc etiam utiq; exiſteret. Illum etiam Bellerophontem aiunt Amiſodari chimæram interfeciſſe: quæ quidem bellua erat, ut dicitur, prima leo, poſtrema draco, media ipſa chimæra. Quidam uerò exiſtimant, hanc feram fuiſſe tria capita habentem: quod impoſsibile eſt, leonem ſcilicet ſimilibus cum alijs animantibus cibis atq; domeſticis uti. Quòd uerò mortalem naturã habuiſſe, ignemq; eam ipſam ſpiraſſe dicitur, puerile eſt. Cui nam enim quæſo potiſsimum ex illis tribus capitibus in reliquum corpus poteſtatem fuiſſe dicẽdum eſt? Verum ergo ita habet. Bellerophontes Phrygius uir erat, genere quidem Corinthius, bonus pulcherq; ſatis. Hic cum nauigium ſibi præparaſſet, maritima circunquaq; loca deprædabatur. nomen autem nauis Pegaſus erat, ut nunc quoq; ſuum cuilibet nauigio nomen eſt inditum. Nomen autẽ id Pegaſi nauigio magis, quàm equo aptum, fuiſſe uidetur. Ea uerò tempeſtate Amiſodarus rex ad Xanthum flumen habitabat, ſub quo altus mons Telmiſſus nomine erat, ad quem duo aſcenſus per planitiem, paſcuaq; ab anteriori ciuitatis Xanthiorum parte erant. Tertius retrò à Caria, reliqua uerò loca inculta inacceſſaq; prorſus iacebant. horumq; in medio hiatus terræ ſatis magnus erat, unde uel ignis utiq; ſuperaſcendebat: his autẽ mons alius Chimæra dictus adiacebat. Illo uerò tempore, quemadmodum eius regionis incolæ narrant, ante planiciem illam habitatã leo quidam erat, retro uero draco unus, qui paſtores ambo circumquaque lædebant. Ad quæ loca Bellerophontes accedens, montem expugnauit, & Telmiſſus ab eo ſimul concrematus eſt, feræq; illæ ſic perierunt. Dicebant itaq; eius loci habitatores, Bellerophontem illuc cum Pegaſo appulſum, Amiſodari chimæram perdidiſſe. quo ex facto fabula conficta eſt. D

Bellerophontes.

Pegaſus nauis nomen.

Nomina quoq; ſua nauib. ſunt.

Amiſodarus rex.

Telmiſſus mõs.

Chimæra mons.

De Pelope, & equis eius.

PElopem cum alatis equis Piſam, ut Hippodamiam Oenomai filiã deſponſaret, ueniſſe dicunt. Ego uerò eadem fermè de Pelope dico, qualia & de Pegaſo quoq; dixi. Si enim Oenomaus Pelopis alatos equos uidiſſet, non utiq; illi filiam ſuam in uxorem, quæ talem currum aſcenderet, præbere uoluiſſet. Dicendum itaque potius fuit, quòd Pelops nauem impellens, quæ equis quibuſdam alatis inſculpta erat, ad Hippodamiam puellam rapiendam acceſsit: qua rapta fugiens uehebatur. Talisq; ſuper hac re fabula formata fuit.

Naues inſculptæ, pictæue.

De Phrixo & Helle.

NArrant inſuper, Phrixo ab ariete prædictum fuiſſe, quòd pater Athamas eum mactare in animo habebat. quo audito, ſorore ſua Helle ſecum aduocata, arietem ipſum cum ea inſcendit: mareq; ambo ſulcantes, in Euxinum pontum peruenerũt. quod quidem, ut credi poſsit, perquàm difficile eſt, quòd aries ueluti nauigium quodpiam eſſet, mare pernatare tanto præſertim duorum hominum pondere onuſtus, potuerit. Et ubi nam quæſo alimenta cibi, potuſq; arietis, atq; illorum in mari eſſe poterant? Abſit enim, quòd eos ullo pacto impaſtos & abſq; cibo potuq; tanto tempore manere potuiſſe dicamus. Illud poſt hæc abſurdum eſt, quod de Phrixo quoq; dicitur, quòd ſalutis ſuæ autorẽ, ſeruatoremq; arietem cum mactauiſſet, pellem ei detraxit, quã Aeetæ muneris loco, ut filiam eius in uxorem haberet, dedit. Hic uerò Aeetes, Colchorum rex erat. Vide autem quomodo tunc temporis pelles huiuſmodi arietinæ raræ apparebant, quæ regem quoq; ad filiam propriam illi pro hoc dono, ueluti eius dote in matrimonium dãdam, impulerit. Licet eam uſque adeò magnifaceret, ut nullius mariti connubio dignam hactenus exiſtimaſſet. Iam uerò quidam ut riſum (quem pellis hæc mouere poſſet) effugiant: auream hãc pellem fuiſſe adiungũt. quæ ſi aurea quidem fuiſſet, tanto minus à rege capi, ut quam Phrixus ei peregrinus

Var. lib. ij. de Re ruſt.

A grinus uir dabat, oportere uidebatur. Dicitur quoq; ad hoc uellus aureum Iaſo-
nem unà cum Græciæ proceribus nauem Argo nuncupata impuliſſe. Verùm
enimuerò neq; Phrixus mihi tam ingratus erga arietem benefactorem ſuū fuiſ-
ſe uidetur, ut eum perdere uelle ſuſtinuerit: neq; etiam ſi ſplendidiſsimum, ſma-
ragdisq; plenum uellus hoc fuiſſet, uel propter hoc ſolum nauem Argò illuc Ia-
ſonem nauigando impuliſſe credendum eſt. Veritas itaq; ſic ſeſe habet. Atha-
mas Græcorum exercitus in Phrygia præfectus erat. huic autem diuitiarum ſua
rum procurator, ac ueluti cuſtos erat uir quidàm nomine Aries, quem præ cæte
ris fidelē ſibi maximè exiſtimabat. Is cum fortè Athamātem de nece Phrixo pa-
randa cogitare intellexiſſet, Phrixo id protinus ſignificat. qui quidem hoc audi
to, nauem actutum præparauit, & in ea diuitias perplures impoſuit: ſimulq; Pe-
lopis matrem in eadem naui ſibi adiungit, quæ Eos, hoc eſt Aurora dicebatur.
hæc quoq; ſuis ex opibus atq; diuitijs imaginem auream cum ſibi feciſſet, eam
naui impoſuit. Quo facto, ſimul cū his bonis Phrixus, Helle & Aries, nauigan-
tes abiere. Contigit autem, quòd in nauigatione illa Helle puella præ imbecilli-
tate nimia deficiens, mortua eſt: à cuius nomine mare illud Helleſponti nomen
hoc ſortitum eſt. Illi uerò cum ad Pharon perueniſſent, ſedes ibi poſuerunt, ubi
Phrixus Oetæ regis Colchorum filiam in matrimonium duxit: cui dotis nomi-
ne auream illam Auroræ imaginem potius, & non pellem arietis auream dedit.
hæcq; ueritas ipſa eſt.

Aries Athamantis procurator.

De Phorcynis filiabus.

DE filiabus quoq; Phorcynis perquàm ridicula narratio circunfertur, uide-
licet, quòd Phorcys ipſe tres filias habebat, quæ uiciſsim uno oculo, quē
duntaxat inter omnes habebant, cum uidere illis opus erat, utebātur. atque ita
fiebat, ut quotienſcunq; ex illis una oculo uti uellet, capiti ſuo illum inſertaret,
ſicq; uideret: quo quidem cum illa ſatis uſa fuiſſet, alijs eum uiciſsim tradere cō-
ſueuerat, ita ut omnes hoc pacto uiderent. Cum autem Perſeus ad illas fortè ac
B ceſsiſſet, atq; eam quæ tūc oculū habebat, cunctanti gradu à tergo adortus eſſet,
denudato enſe, ut ſibi Gorgona oſtenderēt, petijt, mortemq; eis, niſi eam utiq;
manifeſtarent, minitatus eſt. Illæ uerò mortem formidantes, eam protinus indi-
cant. Cuius caput ipſe cum amputaſſet, aera uolando inſcendit, ſimulq; hoc Po-
lydectæ oſtendens, in lapidem eum mutauit. Quod quidem omnino ridiculum
eſt, uiſo defuncti capite, uiuentem hominē lapideū fieri poſſe. Quæ enim quæſo
ad hoc faciendū uis mortuo ineſt? fuit autē tale quippiā. Phorcys uir quidā Cy-
reneus fuit: Cyrenei uerò genere Aethiopes ſunt, Cyrenemq; inſulā, extra Her-
culis columnas exiſtentē, incolunt, Libyamq; arant iuxta Aunona fluuiū, pro-
peq; Carthaginē ſunt ualde diuites. hic Phorcys Herculis columnis, q̄ tres ſunt,
imperans, quatuor cubitorū ſtatuā auream Mineruæ fieri fecit. Vocāt enim Mi
neruam Cyrenei Gorgonē, ueluti Dianā Thraces Bendiam, Cretēſes Dictynā,
Lacedæmonij uerò Vpim. Verùm antequā ſtatuam ipſam Phorcys in templo
conſecraſſet, moritur, treſq; poſt ſe natas reliquit, Sthenonem uidelicet, Euryalē
& Meduſam, quæ nemini in matrimoniū ſeſe coniungere unquā uoluerūt: ſed
uitam cœlibem degentes, ſubſtantiam omnem inter ſe diuiſere, & quælibet uni
ex tribus inſulis imperabat, quæ ſibi in bonis contigêre. Gorgonem uerò ſtatu-
am illam auream Mineruæ neque in templo ſacratam ponere, neque diuidere
uelle illis uidebatur. Quinimò apud unamquāque illarum eam ipſam uiciſsim,
ueluti theſaurum quendam depoſitam, retineri debere cenſuerūt. Phorcyni ue
rò ſocius quidam honeſtus bonusq; uir erat, quo ſuis in tebus ueluti oculo ute-
bantur. Perſeus autem ex Argo exul, ſecum nauigia roburq; militare habens,
maritima loca tunc populabatur, qui ratus Gorgonem hanc reginam mulierem
quandam eſſe locupletem quidem, ſed quæ tamen uiribus imbecilla eſſet, adna
uigat primùm in portum: & ſtationem ibi nauium faciens, ea loca quæ inter Cy
renem & Sardiniam erant percurrit: ab unaq; ad alteram earum deſcendens, o-
culū ipſum capit. Intellexerat enim ab earum una, ſe nihil aliud ex illis locis præ-
terquàm Gorgonem, quæ magnam uim auri in ſe habebat, auferte poſſe. Puel-

Oculos exemptiles etiā Lamia habebat.

Minerua Gorgone, Bēdia, pro Herodo. Dictyna. Vpis Diana à Lacedæmonijs. Loc. Callimachi in hymno Dianæ.

læ igitur ipſæ poſtquam oculum amplius in parte, ſecundum ſermonem prædi- C
ctum, non habebant, in unum conuenerant iurantes (nam altera alteram accu-
ſabat, quòd oculum detineret.) Sed poſteáquam ſeſe prorſus eum non habere
cognouerunt, quid nam de eo utique factum fuiſſet, ualde admirabantur. Inte-
rim ad eas ita conſternatas, Perſeus nauigat, oculumq; ab eis quæſitum ſeſe ha-
bere ſignificat: quem tamen illis ſe nullo pacto daturum ait, niſi prius ubi nam
Gorgo ſit, ab eis edoctus fuerit. Minabatur ad hæc, niſi hoc manifeſtarent, eas
interfecturum eſſe. Meduſa non oſtenſuram ſe eſſe ait: uerùm Stheno & Eurya-
le oſtenderunt. quare Meduſam ob id Perſeus interfecit, illis uerò duabus ocu-
lum reſtituit. Cum itaque Gorgonem accepiſſet, in partes eam plures diſſecuit,
& in trireme ſua ſeruatum ab ſe caput eius repoſuit, ipſiq; naui nomen Gorgo-
nis indidit. cum qua mox pernauigãs, ab inſulanis circumquaque pecunias aſ-
ſequebatur, eo quòd omnes qui aliquid ei contribuere recuſarent, interimebat.
Sic & à Seriphijs, ad quos nauigando peruenit, pecunias petijt. illi uerò in unũ
omnes ſeſe, ut ei reſiſterent, primò congregarunt: rurſusq; cum ad eos in forum
coactos Perſeus accederet, Seriphon illi relinquentes abierunt, ut ipſe neminẽ
omnino ibi inuenerit hominem: ſed lapides quidem factos, nõ autem uiros am-
plius. quocirca inſulanorum reliquis pecunias ſibi tradere denegantibus, dice-
re Perſeus adſueuerat, Videte ne, quemadmodum Seriphij, Gorgonis caput ui-
dentes, in lapides & uos mutemini. Id namq; malum ipſi paſsi ſunt.

Seriphij in lapides mutati.

De Amazonibus.

DE Amazonibus talia prædicantur, quòd mulieres illæ quidem non erant,
ſed uiri potius barbari, qui oblongas ueſtes, & ad talos uſq; demiſſas ad
inſtar Thracenſium mulierum gerebant, comamq; mitris continebant, ac bar-
bas radebant: ob id autem ab hoſtibus in bello per contumeliam fœminæ uoci-
tabantur. Amazones autẽ ſuapte natura ſibi ingenita, ſtrenui bellatores erant.
Expeditionem uerò mulierum iſtarum nunquam factam fuiſſe (quando & nũc
quoq; nulla apparet) credere ueriſimile eſt. D

De Orpheo.

FAlſus quoque de Orpheo uate ſermo uulgatur, quòd ſcilicet eum citharizã-
tem quadrupedes, aues, atq; arbores ſequerentur. Id autem mihi tale quippi-
am fuiſſe uidetur: quòd Bacchæ furentes fœminæ erant, quæ in Pieria ouium
paſcua dilaniabant, aliaq; plura mala uiolenter perpetrabant. Quæ ue cum ad
montana loca ſe recepiſſent, plures ibi dies ſe continuerunt: ibi cũ diutius per-
manerent, ciues ſibi iam ipſis ſuisq; mulieribus ac filiabus mali aliquid ab eis ti-
mentes, qui Orpheum accirent, mittunt. Illumq; rogant, ut aliquid excogitando
machinari uelit, ut quoquo modo poſſet, furentes fœminas è montibus dedu-
ceret. qui quidem Orpheus, cũ Bacchi ſacra ſolennia ordinauiſſet, citharæ ſono
bacchantes illas demulcens, è mõtibus ſecum deduxit, ferulas quidem primùm
habentes: ſed quæ cum è montibus deſcenderent, diuerſarum arborum ramos
ſecum gerebant. Quod ſpectaculum uidentibus hominibus incredibilem ad-
mirationem afferebat. Namque primo aſpectu illo, deducta ab eis è montibus
ligna, arbores, quæ reuera deſcenderent, eſſe uidebantur. Quamobrem qui talia
perſpicerent, ita ſecum dicere conſueuerant: Orpheus citharam pulſans, ex mõ-
te ſyluam ad ſe ducit. Atque ex hoc tantum, fabula ipſa compoſita fuit.

De Pandora.

Pandora ex luto à Prometheo formata cur, apud Heſiodum.

NOn tolerabilis de Pandora ſermo diuulgatus eſt, quòd cum ipſa ex terra
formata fuiſſet, alijs quoq; fœminis ſimilẽ ipſa formã dederit. Mihiq; hoc
potius ſic fuiſſe uidetur, quod Pandora mulier Græca fuerit ualde diues, quæ
quotiens domo exibat, ſeſe plurimum exornare ſolebat, atq; in primis pigmen-
to quodam ex terra confecto ſeſe perungens utebatur. Resq; ipſa omnino ſic ſe
habet, nec alio quopiam modo. Quanquam ſermo hac de re factus, ad impoſsi-
bilia quędam conuerſus fuiſſe uideatur.

De generatis ex fraxino.

ET quid quæſo uilius, magisq; ſtultum eſt, quàm primum genus hominum
ex fraxi-

A ex fraxino generatum eſſe diceret? Siquidem Melius uir potius quidam nomine fuit, à quo Meliæ fœminæ denominatæ fuerunt. Quemadmodum ab Helleno Hellenes Græci, & Iones ab Iono dicti ſunt. Ferreas inſuper atq; æneas, quod dicitur, ætates tunc fuiſſe, nunquam omnino exiſtimandum eſt. *Meliæ nymphæ apud interp. Apoll. et Hieron. in Homeleg. Aeneæ ferreæq; ætates, ſeu gentes nunquã fuerunt.*

De Hercule.

Dicitur quòd ex ſe ipſo Hercules folia quædam habuit: ipſe igitur Phillyres dictus. & ſi priuatus humiliſq; fortis exiſteret, cogitans tamen quorſum illa Hercules geſtaret, combuſsit: ſicq; ratio inde tracta eſt hoc modo.

De Ceto.

De Ceto hæc quidem memorantur, quòd Troianos è mari exiens inuadebat. Et ſiquidẽ ei puellas aliquas Troiani obtuliſſent, ab eis recedebat: ſi minus, eorũ totam regionẽ deuaſtabat. Quàm uerò id fatuũ ſit, credere Troianos filias proprias Ceto exponere ſolitos fuiſſe, quis nõ uidet? Virum nanq; potius magnum quempiam nomine Cetum hunc fuiſſe dicendum eſt: qui cum rex eſſet, multũ roboris uiriumq; habens, ac in re naualí ualde potens, paludem quandam in Aſia, quam Troiani poſsidebant, circa mare ſubuertit. Tributumq; ab eis ſibi ob id perſoluebatur, quòd quidam Daſmon, hoc eſt uectigal uocant. Argento autem eius temporis homines minimè utebantur, ſed uaſis ſolum, ac ſupellectile omni alia. Imperauit ideo rex ille, qui Ceton nomine dicebatur, ut ciuitates quædam tributi nomine equos ſibi darent, aliæ uerò puellas mitterent. Hunc uerò regem, cui nomen erat Ceton, barbari Cetum uocabant. hic circum quaq; loca illa adibat, & debito neceſſarioq; tempore tributũ ab ijs promiſſum exigebat. Quòd ſi quæpiam ciuitates perſoluere recuſarent, eorum regiones ac loca male tractabat. Peruenit & is quoq; ad Troiam eo potiſsimum tempore, quãdo Hercules illuc etiã exercitũ Grecorũ habens, uenit. Vnde Herculẽ tunc Laomedon rex in Troianorũ præſidiũ conduxit. Ceton uerò exercitũ ſuũ cum impetu in eos duxit. Cui cum obuiam Hercules & Laomedon cum copijs ſuis B facti eſſent, illum interfecerunt. Quo ex facto ſermo fabuloſus confictus eſt. *Daſmos tributũ. Argentũ in uſu pecuniarum antiquitus nõ erat. Cetus. Ceton. Herculem in auxilium Troianorum conducit.*

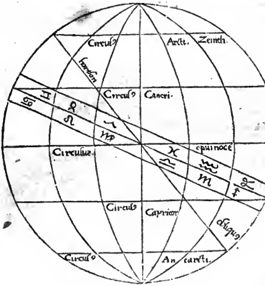
De Hydra.

Illud quoq; ſuper hydra dicitur, quòd Lernęus ſerpens erat, quinquaginta capita, unicumq; duntaxat corpus habens. Et poſtquam ex illius tot capitibus unũ exciſum fuiſſet, duo alia ibi capita repullulare ſolita fuiſſe. Cancrumq; inſuper illi ad uerſus Herculem hydram occupantem, auxiliatum fuiſſe. Si quis igitur ſit, qui talia fuiſſe omnino perſuadere ſibi poſsit, fatuus hic quidẽ eſt. Verum namq; hoc habet. Lernus rex erat. habitabant aũt omnes homines. tunc temporis in pagis, & unicuiq; locorũ iſtorum reges ſui præerant. Sthenelus uero Perſei filius, Mycenas locum maximum & hominum frequentia habitatum, tenebat. huic Lernus rex minimè ſubijci uolebat, bellum ob id inuicẽ ambo gerebãt. In ingreſſu aũt regionis eius Lerni oppidulum quoddã fortiſsimum erat, quod quinquaginta uiri fortes ſagittiferi cuſtodiebãt, quos intra turrim incluſerat, ac diurno nocturnoq; tempore pro præſidio eius loci detinebat: nomen huic oppidulo Hydra erat. Ad hunc locũ expugnandum Herculem Euryſtheus mittit, qui caſtellum ipſum expugnauit. In hac uerò oppugnatione ſagittiferi qui in turri erant, ignẽ in hoſtes demittebant, ſagittaſq; è turri iaculabantur. Et quotieſcunq; euenerat, ut ex illis ſagittiferis quiſpiam uulneratus caderet, duo ſtatim alij in demortui unius locũ aſſurgebant: & hoc, quia fortiſsimus is eſſe credebaẽ, qui antea ceciderat. Poſteaquã uerò ab Hercule Lernus in bello uiribus inferior premi ſe uidit, externi exercitus auxilium conducit: Carcino duce quodã, qui uir magni roboris ac bellicoſus, auxilium afferẽs, unà cum Lerno iunctis copijs ſuis in Herculẽ impetum fecit. cui quidẽ Herculi Iolaus Iphicli filius, atq; ipſius Herculis nepos, Thebanorũ exercitum habẽs, auxilium quoq; tulit. ſicq; cum ad turrim Hydræ oppiduli impetu facto acceſsiſſet, incendio illam cõcremauit: taliq; robore militari eos Hercules expugnauit, & Hydram ipſam diruit, omnẽ unà exercitum perdens. Qua ex re geſta ſermo talis ab ijs qui hydram ſerpentẽ fuiſſe ſcribunt, & fabulam huiuſmodi confingunt, formatus fuit. *Lernus rex. In pagis habitãtes homines. Hydra caſtelli nomen, & Scephyli apud Pla. Carcinus dux.*

k 4 De

Digitized by Google

C

PALAEPHATI GRAECI SCRIPTORIS, DE NON CREDENDIS FABVLOSIS *narrationibus opuſculum, Philippo Phaſiniano Bononienſe interprete.*

D

PHILIPPVS PHASINIANVS LECTORI.

PAlæphati huius â nobis de græco in latinũ idioma tranſlati, præter Euſebium, autorẽ prouerbiorum Grȩcorũ, & cæteros, mentionem & à Suida in collectaneis ita fieri obſeruauimus: παλαίφατος πάριος ἢ πριηνεὺς γεγονὼς ἐπὶ Ἀρταξέρξου. ἀπίστων βιβλία ε. τινὲς δὲ ταῦτα εἰς τὸν Ἀθηναῖον ἀναφέρουσι. hoc eſt, Palæphatus Parius, ſiue Prienenſis, tẽpore Artaxerxis fuit, incredibilium libros quinque ſcripſit. quidam tamen hæc in Athenæum referunt. Celebratur quoq; alius quidam nomine Palȩphatus Abydenus, hiſtoricus, temporibus Alexandri Magni, qui inter cætera ſolutiones, interpretationes q; fabularum ſcripſiſſe traditur. Item & tertius quidam eiuſdem nominis poeta Athenis, Palæphatus fuit, qui de ſitu orbis & de contentione Mineruæ ac Neptuni ſcripſit, ut in monimentis Græcorum habetur: de quibus tamen nihil eſt ad rem præſentem. Huius Palæphati noſtri autoritate atque teſtimonio Vergilium eo carmine ex Cyri ad Meſſalam uſum fuiſſe tradunt, Docta Palæphatia teſtatur uoce papyrus. Hunc eundem Probus interpres Maronianus citat, ſuper expoſitione illius Vergiliani carminis ex 3. Georg. Frena Pelethronij Lapithæ, gyros q; dedére, &c. ubi opinionẽ Palæphati de centauris, quẽ admodum & Seruius & alij quidam, probat. Admonendus eſt tamen lector, ut apud Probum, ubi paſsim legitur Palæphatus in libro Ariſton, ſciat legendũ eſſe Apiſton. quando libri eius ita appellantur à Suida, βιβλία ἀπίστων, id eſt libri incredibilium, ſeu incredulorum, ut quidam exponunt: uel περὶ ἀπίστων ἱστοριῶν, id eſt

A id eſt de non credendis hiſtorijs, uel falſis narrationibus: ita enim omnibus hi-
ſce nominibus ac titulis libri iſti circunferuntur, citanturq; ab eruditis. Hunc au
tem Palæphatum, ut ex Suidæ uerbis colligimus, libros quinque ſcripſiſſe ap-
paret, quemadmodum quidam huius librum primum uel ſecundum incredibi-
lium citant, penes quos fortè omnes iſti libri integri eſſe debent. quorum paucu
la hæc, quæ ad manus noſtras, iam decem anni ſunt, opera Aldi Manutij perue-
nerunt, fragmenta quædam uerius eſſe, quâm legitimum opus eius conſtat: quę
etiam corrupta mutilataq; pluribus in locis ita ſunt, & ea maximè in parte ubi
de Hercule agitur, ut uix percipi, eruditorũ etiam iudicio, poſsint, niſi pro captu
ingenij cuiuſuis, quid paucula illa, & alia quædã ambigua ſibi uelint. Quæ om-
nia calamitati temporum (ut pleraque alia) accepta quidem referimus: quæ om
nibus fermè bonis operibus & latinis & græcis ſemper inſidiata eſt. Vt plura ad
nos uel ſine capite ac mẽbris mutilata imperfectaq; tranſmiſerit, quorũ reparati
oni ne ipſe quidem Aeſculapius, qui mortuos etiam ad uitam reuocabat, ſubue
nire atq; occurrere poſſet. Ego uerò quantum in me fuit, in his transferendis o-
peram dedi, ut culpa carerem, utq; fideliter magis, quàm ornatè interpretarer
Quibus ſi maior tamen diligentia requiretur, non mihi magis quàm temporis.
iniuriæ uitio detur. Atq; adeò (ut quod ſentio ſemel dicam) quis ab aliquo Græ
corum hominum hæc Palæphati ſcripta interpollata ſuppreſſaq; fuiſſe non uti-
que etiam credere poſsit? Etenim cum ipſi de mendacio iam pridem malè ſem-
per audiuerint, eorum uanitates, quod Palæphatus facit, teſtimonio quoque ſu
orum detegi, atque redargui non ſine graui moleſtia eos audire poſſe, nec non
incredibilium libros hoſce mirandum in modum deteſtari contenderim. Sed ut
ſeriò Græcos quandoq; ipſos, cuius linguæ ſtudioſus ſemper fui, ab ijs etiam
quæ ſibi obijciuntur, purgatos reddam, ne'ue mendacio eis omnia aſcribi pati-
ar, & ut inepti nomine, ſic mendacij uitio carere eos oſtendam. Tale quippiã il-
los in fabuloſis narrationibus ſuis obſeruare uoluiſſe crediderim, quale iuriſperi
B ti illi primi, quod Cicero cùm alibi, tum in libris de Oratore memorat, obſerua-
runt, qui obtinendæ atq; augendæ potentiæ cauſa, artem ſuam peruulgari nole-
bant, niſi Gn. Flauius primus eam propalaſſet, qui ob id cornicum oculos confi
xiſſe dictus eſt: ita res ſuas Græci ſub cortice figmentisq; fabuloſis occultantes,
idiotas homines à myſterijs ſuis arcere ac propulſare ſtudebant. Quæ quidẽ Pa
læphatus ad Gn. Flauij inſtar (ſuos ueluti prodens) diuulgare non dubitauit, fa
bulas omnes, quæ ſuper ueritate ipſa confictæ fuerant, neque fidem capiebant,
ad hiſtoriæ ſenſum ac ueritatem referens. Cui tamen (cum Græcus & ipſe ſit) du
bium quibuſdam, ſcio, uideri poſſe, an fides eadem eius, quæ cæterorũ Græco-
rum ſcriptis adhiberi debeat, quin idem quoq; in taxandis aliorum mendacijs
uanus ac mendax appareat, ne'ue ex fabulis fabulas confingere, ac mendacijs
mendacia adſtruere uoluiſſe uideatur. Qua in re, ne tale quippiam de ſe credere
retur, ueritus, in præfatione operis ſui ad omne dubium prorſus tollendum ea
ſe duntaxat ſcribere, quæ oculata fide uiderit, quæ'ue ab alijs qui ad ea uidenda
profecti eſſent, audiuerit, teſtatur. Quæ res magnam credulitatis fidem ei dubio
procul arrogat, ſeq; à labe illa mendacij planè eximit. Tantumq; abeſt, ut Græ
corum more uanus ipſe eſſe, aut aliorum uanitates confouere uelit, ut ſuorum
etiam mendacia detegere, & in medium allata, ſuſcepta etiam ad hæc uidenda,
ut Pauſanias, Plinius, & alij factitarunt, peregrinatione, confutare
non dubitet. Vtcunq; uerò res ſeſe habeat, æqui bo
niq; lector conſulas, rogamus.

PALAEPHATVS DE NON CREDENDIS FABVLOSIS NARRATIONIBUS.

PRAEFATIO.

HAec quidem de incredibilibus conſcripſi. Hominum nanque alij, & ij maximè qui ab omni ſapientia atq; eruditione alieni ſunt, omnibus illis quæ utiq; dicantur, perſuaſi, fidem adhibere conſueuerunt. Quidam uerò natura prudentiores, curioſiq; magis, ac in rebus negocijsq; pluribus uerſati, omnia illa quæ tradantur, fieri ut penitus credant, adduci nequeunt. Mihi aũt omnia, quæcunq; dicta iam fuerint, fieri quoq; uidentur. Neq; enim nomẽ duntaxat fuiſſe exiſtimandum eſt: nullus alioqui ſuper his ſermo exiſteret. Veruntamen ea ipſa primum opera, resq; fuerunt, ac ſic demũ ſermo illis superinductus eſt. Quæcunq; autem ſpecies & formæ dictæ fuerunt, factæ quoq; eædem tunc temporis ſunt. Quæ uerò nunc minimè extant figuræ, nullo unquam tempore fuerunt. Nam ſi hæ tunc quidem, & alio quoq; tempore erant, nunc etiam exiſterent, rurſusq; forent. Quamobrẽ ipſe ſanè Meliſſum & Lamiſcum Samium hiſtoriarum ſcriptores laudo, in principio quicquid olim fuerit, & nunc quoq; eſſe, atq; futurum deinceps aſſeuerantes: quæ autem facta quædam reuera fuerant, poetæ nugatoresq; pleriq;, in incredibile magis atque admirabilius quodpiam conuerterunt, ut iſta legentes homines in maximam admirationem perducerent. Ego uerò talia minimè eſſe poſſe, qualia dicuntur, agnoſco. Hoc unũ tamen comprehendi, quòd niſi aliquid ſuper his factum fuiſſet, non quicquam utiq; diceretur. Accedens nanq; ipſe ad quàm plurima loca, & diuerſas mundi regiones peragrans, ſenioresq; percũctatus, quid'nam ſuper unoquoq; eorum quæ dicerentur, audiuiſſent: quæ ab ijs potiſsimum intellexi, quæ'ue loca ipſe uidi, & ut unumquodq; illorum ſeſe habere comperi, in medium affero. D At hęc quidem non qualia falsò à poetis dicta olim fuerant, ſed ueluti ad ea oculata fide pſpicienda profectus, agnoui: & hiſtoriã cõponẽs, in hũc modum perſcripſi.

Suid. Μέλισσος εἶπε τὸ μὴ γινόμενον, ἄνευ ἀρχῶν. hoc eſt Meliſſus putabat, nihil quod fieret, nõ habere principium. Sic etiã Pauſanias.

De Centauris.

CEntauri tanquam feræ quædam fuerunt, quæ equorum quidem ſpeciem totam, excepto capite, habebant. Si quis eſt igitur, qui talem hanc ferã fuiſſe credat, impoſsibilibus hic planè fidem adhibere perſuadetur. Neq; enim ullo pacto equi atq; uiri natura conformis eſt, neq; cibi eorum aliqua inter ſe ſimilitudo exiſtit, ne'ue ratione aliqua potis eſt, quòd per os gutturq; humanum equi cibus deſcendat. Atq; adeò ſi talis forma tunc temporis erat, etiam nunc utique exiſteret. Veritas autem rei ita ſe habet. Ixione Theſſaliæ rege exiſtente in Pelio monte, taurorum armentum quoddam furore ita correptũ, atq; œſtro exagitatum eſt, ut reliqua circumquaq; montana loca inacceſſa redderet. In domeſtica etenim cultaq; loca cum impetu ingruentes tauri ipſi, arbores & fructus lędebant, arataq; corrumpebant. Præconio igitur publico nunciari Ixion iuſsit, quòd ſi quis eſſet, qui tauros hoſce caperet, huic ſeſe diuitias perquã plurimas dono daturum eſſe. Adoleſcentuli autẽ nonnulli ex montano loco pagoq; quodam qui Nephele, hoc eſt, nubes nuncupatur, equos domare tum primùm aggreſsi, quomodo equites ſeſſoresq; dorſo geſtarent, illos docere excogitant. Prius etenim homines equis uehi neſciebãt, uerùm curribus duntaxat utebantur. ſic aũt equorum dorſo impoſiti equites illi, ad ea loca, ubi tauri erant, agentes eos impellebant: & armento ſeſe ſuperinijcientes, tauros feriebant. & quandoquidem ab impetu taurorum illos inuadentium iuuenes impellebantur, aufugiebant ſtatim: uelociores enim erant equi. At quotienſcunque tauri firmato greſſu conſiſtebant, uertentes ſeſe iuuenes eos iterum feriebant, atq; hoc pacto eos interfecerunt. Et nomen ipſum Centaurorum exinde Centauri ſortiti ſunt, eo quòd tauros catecenton, hoc eſt, pungentes feriebãt: alioqui nihil tauri Centauris

Lapithæ primi equitem docuere ſub armis inſultare ſolo. Plinius li. 7.

A tauris ipſis ineſt,ſed equi atq; uiri ſpecies illa ex hac re tantum exiſtit. Cum itaq;
tali pro re ab Ixione pecunias donaq; Centauri reportauiſſent,proq; hoc facto
ualde exultarent,cõtumelioſi inſuper ac ſuperbi opibus ex illis facti, mala paſ-
ſim multa iam contra ipſum quoq; Ixionem perpetrabãt : qui quidem Ixion tũc
temporis Lariſſam nuncupatam ciuitatem incolebat. qui uerò regionem illam
tunc tenebant,Lapithę uocabantur. Inuitati aũt cum ab his Lapithis fortè ad cõ
uiuium Centauri eſſent ebrij facti,eorum mulieres diripuerũt: quas cum equos
inſcẽdere feciſſent,domũ illico fugientes,quò impetus illos ferebat,ſecũ aſpor-
tarunt : ſicq; bellũ aduerſus Lapithas Cẽtauri ob hanc rem gerebant,& noctur-
no tempore è montibus in planitiem deſcendentes,inſidias illis ſtruebant. Di-
urno uerò tempore cum plura diripuiſſent,in fugam ſeſe conuertentes , monta-
na loca repetebant. Quibus ita recedentibus,equorũ duntaxat caudæ,capitaq;
hominum à longè apparebant. Alienum itaq; ac inuſitatum ſpectaculum hoc
animaduertentes homines,dicere cõſueuerunt,Centauri nos quidem inuaden
tes ex Nephele,hoc eſt,Nube nuncupato loco,mala multa nobis inferunt. At- *Nephele pagus.*
que ab hac utiq; ſermonis forma,incredibilis fabula conficta formataq; fuit, ut-
pote quòd ex Nephele,loco ita dicto,equus & uir in monte congeniti fuiſſent.

De Paſiphae.

PAſiphaen tauri paſcentis amore captam fuiſſe fabulantur. Nec non Dæda-
lum ligneam uaccam fabrefeciſſe,& in eam Paſiphaen incluſiſſe, ſicq; tau-
rum,eam inſcendentem mulieri admixtum fuiſſe,quæ puerum ex hoc cõpreſſu
uiri quidem corpus & bouis caput habentem conceperit. Ego uerò tale quid-
piam minimè factum fuiſſe dico. Primùm nanq; impoſsibile eſt,quòd unius ge-
neris animal alterius ac diuerſi generis animãtis mutuo amore detineatur. Nec
utiq; poſsibile eſt canem & ſimiam,lupumq; & hyęnam inter ſe, aut cum ceruo
bubulum admiſceri. Diuerſi nanq; generis atq; naturæ animalia exiſtunt. Neq;
B adeò mihi taurus cum uacca lignea ſeſe miſcuiſſe uidetur : aut quòd etiam ullo
pacto aſcendentem taurum mulier tolerare,uel conceptum cornua habentẽ in
utero ferre potuerit. Veritas autem fabulæ ſic ergo ſeſe habet. Minoa dicunt cũ
circa pudenda morbo laboraret,à Cride Pandionis curatum fuiſſe. per illud au-
tem curationis tempus Minoen iuuenis quidam ſatis formoſus Taurus nomi- *Taurus Minois*
ne ſequebatur. cuius cum Paſiphae amore capta fuiſſet,illi miſcetur, puerumq; *ſcriba, cuius a-*
ex illius complexu genuit. quod uidens Minos , ac tempus quidem ſupputans *more capta eſt*
ex quo dolore pudendorum cõflictari cœperit,agnoſcensq; , quòd puer hic ex *Paſiphae. Seru.*
ſe natus eſſe non poſſet,eo quòd per aliquod tempus cum Paſiphae uxore rem
nõ habuiſſet,ex Tauro potius iuuene puerum illum cõceptum eſſe cognouit.
Neq; tamen ob id eum interimere uolebat, quia ſui ipſius filiorum frater quo-
dammodo ob ſimilitudinem aliquam eſſe uideretur. In montẽ tamen quendam
eum relegatum mittit,ut in ſeruitij parte atq; officio cum paſtoribus eſſet. Ille ue
rò bubulcorum imperio ſeſe ſubijcere minimè uolebat. quod cum Minos intel
lexiſſet,& ea quæ ab ipſo fiebant,quę ue aduerſus eum dicebantur,ocyus illum
comprehendi ac detineri,miſsis eò ciuibus ſuis,iuſsit: & ſi quidẽ ſponte ſeque-
retur,ſolutum ad ſe accedere ſinerent,mandauit: ſin minus,ligatum perducerẽt.
Quo intellecto adoleſcens ipſe protinus inde abijt,ſeq; in montes recepit. Vn-
de oues diripiens,uitam ſic degebat. Verùm cum Minos aliam quoque,& eam
quidẽ maiorẽ turbã,ad eũ comprehendendũ miſiſſet,iuuenis ille foſſam ſibi pro *Intra Labyrin-*
fundã faciens,intra eã ſeſe ipſum cõcluſit,ubi Tauro ſic exiſtente,ſi à Minoe in- *thum Minotau-*
iuſtus quiſpiã uir aliquãdo deprehẽſus fuiſſet,ad taurũ protinus, ab eo interimẽ *rus.*
dus,pœnasq; illi daturus,mittebat. Atq; adeò cũ Theſeum olim Minos hoſtem
cepiſſet,ad taurũ eum miſit,tanquã manibus eius periturum. Qua re ab Ariad-
na cognita,enſem in carcerem,quo Minotaurum interfecit,ad eum præmiſit.

De Actæone.

ACtæona à proprijs deuoratum canibus fuiſſe dicũt: quod quidem totum *Canis in domi-*
falſum eſt. Canum nanq; ea propemodũ peculiaris natura eſt,dominum in *num amor. Xe-*
primis ſuum uel maximo amore proſequi,præſertimq; uenaticorũ, qui cunctis *noph. & Plin.*
homini-

hominibus adulantes, cauda blandiuntur. Quidam tamen eius opinionis ſunt, C ut Actæonẽ ipſum dicant, cum à Diana in ceruũ transformatus fuiſſet, à uenatorib. quibuſdã interfectũ fuiſſe. Mihi uerò Dianã ipſam, quòd uolebat hac in re, efficere non potuiſſe uidetur. Nanq; uerũ nullo pacto eſt, ceruũ ex homine, ruſusq; ex ceruo hominẽ factũ fuiſſe. Haſce autem fabuloſas fictiones ob id ipſum poetæ formantes in mediũ adduxerũt, ut talia audientes cæteri homines, à contumeliâ ſuperbiaq; in diuinum numen utenda abſtinere debeant. Rei uerò huius ueritas ita ſeſe habet. Actæon Arcadicus genere uir erat, uenationis amator, qui quidem ob id multos canes alebat, & cum eis in montibus uenabatur, bonarum rerũ atq; facultatis ſuæ negligens prorſus. Illo aũt tẽpore omnes homines proprijs manibus laborabant, operarijq; per ſe erant. Neminem nanq; omnino ſeruũ habebant, ſed illi ipſi terrã agrosq; ſuos colebãt: & ſic quiſq;, qui terrã maximè colebat, ex hoc opere laborioſiſsimus ditiſsimusq; euadebat. Actæoni uerò rei domeſticæ curã negligenti, quinimò uenationi duntaxat intento, facultas omnis ac uita defecit. cũ aũt nihil amplius in bonis haberet, in illũ homines dicebant, Heu miſer Actæon, qui à proprijs canibus cõſumptus es. nam & modò nũc lenociniũ exercens infeliciter ages, dicere uidelicet, putabãt fore q̃que, ut à meretricib. deuoratus eſſet. Atq; ita tale quippiã de Actæone factũ eſt.

μὴ ὑβρίζειν εἰς τὸ θεῖον, à contumelia in deos abſtinendum.

Sine ſeruis gens priſca.

De equis Diomedis homines comedentibus.

DE Diomedis quoq; equis, quòd homines comederent, dicitur: quod quidem omnino ridiculum eſt. Animal etenim iſtud ordeo fœnoq; magis, q̃ humanis carnibus delectatur. Veritas autẽ hæc eſt: Cum antiquiores illi homines primi per ſe operarij eſſent, ac cibum ob id, plurimamq; ſubſtantiã poſsiderent, utpote terrã ipſam manibus ſuis colentes, equos paſcere ipſe Diomedes cœperat: & uſq; adeò equis ipſis tantiſper delectatus eſt, quoad ſua bona perdidit. Omnia nanq; diuendens, in equorũ nutrimentũ conſumpſit. Qua ex re amici eius equos illos hominiuoras, hoc eſt humana carne ueſcentes nuncupabãt. Et ſic tali ex facto fabuloſus hic ſermo in medium adductus eſt. D

Bona præſepibus donauit Diomedes.

De Orione.

IOuis, Neptuni atq; Mercurij filius Orion fuiſſe dicitur. Nam Hyreus Neptuni & Alciones unius Atlantis filiarum in Tanagra Bœotiæ habitabat. Hoſpitaliſsimus aũt cũ eſſet, deos aliquando hoſpitio ſuſceperat. Iupiter autẽ, Neptunus atq; Mercurius cum fortè hoſpitio ſuſcepti ab eo fuiſſent, ac benignitatem illius admiſiſſent: eum, ut quicquid uellet peteret, exhortati ſunt. Hic uerò cum ſine filijs eſſet, puerũ ſibi dari petijt. Quocirca dij tres illi cum bouis pellem ab eo in eorum honorem ſacrificati accepiſſent, in eam urinã ueluti ſemen infundentes minxerunt, & ſub terram illam occultari, ac mox poſt menſes decem ſuſcipi iuſſerunt. Quibus decem menſibus decurſis, natus eſt Vrion, ſic primum quidem denominatus, eo quia dij tali pacto urinam intra corium illud infuderant. poſtea uerò ꝓpter bonũ nominis ſonum Orion dictus eſt. Cũ autem hic ſimul cũ Diana uenaretur, eã uiolare uelle aggreſſus eſt. quæ illi ob hoc indignata, ſcorpionẽ è terra in illũ emiſit: qui cũ eũ circa calcaneum pedis percuſsiſſet, interfecit. huius uerò ſic mortui miſeratus Iupiter, inter ſidera ipſum collocauit.

Iupiter hoſpitibus fauens.

Vrion.

Orion.

De ſeminatis Gigantibus.

DIcitur etiam, quòd Cadmus, ut memorant, cum in Lerna draconem interfeciſſet, & dẽtes eius collegiſſet, eos in propria terra ſeminauit. ex quibus poſtea nati ſunt uiri armati. Quod ſi uerum fuiſſet, nullus hominum noſtri temporis aliud quippiam unquam præterquam dentes draconis ſeminarit. huius tamen rei ueritas ita ſeſe habet. Cadmus genere Phœnicius erat, is Thebas aduerſus fratrem Phœnicium bellum de regno geſturus, profectus eſt. Cum plura uerò alia bona hic, ut qui rex erat, haberet, dentes inter cætera elephantis eburneos habebat. Thebanorum autem rex Dracon Martis filius erat, quem cum Cadmus interfeciſſet, eius regnum occupauit. Amici itaq; Draconis bellũ aduerſus Cadmum gerebant, contra quem & Draconis quoq; filij inſurrexerunt: qui quidem omnes tam amici quàm filij poſteaquam uiribus inferiores facti, ſuperatiq;

Bona plurima penes reges.

A peratiq; ab eo fuerunt, Cadmi bona atq; diuitias diripientes, præſertimq; dētes ipſos eburneos, quò impetus illos ferebat, aufugiebant. Alij nanq; aliò diſperſi diſſeminatiq; ſpargebantur, quidam in Atticam, nonnulli in Peloponneſum, pleriq; in Phocida, alij uerò in Locrida peruenerunt: à quibus quidem mox locis uenientes, Thebanis bellum inferebant. Difficilesq; ac moleſti admodū bellatores erant. Poſteaquam igitur eburneos dentes, quos Cadmus habebat, diripientes aufugere, Thebani dicebant, quòd talia tamq; horrenda mala hæc ſibi ipſis Cadmus draconem necando, intulerat. Ex cuius quidem dentibus multi ſtrenui, forteſq; uiri, hac & illac diſſeminati ſparſiq;, hoc eſt ſati, illis ipſis bellum inferebant. quo quidem ex euento fabula hæc conficta eſt.

Nota, quòd Spartos quidam gētē fuiſſe ſic dictā crediderit, licet apud nos Satos ſignificet. Simile quiddam Apollonius de Iaſone refert.

De Sphinge.

DE Cadmea Sphinge dicunt, quòd fera quidem hæc fuit, quę corpus canis habens, caput & faciem puellæ, alas uerò auium, atq; hominis uocem haberet. In Sphincio aūt monte ſedens hæc, ænigma quoddam unicuiq; ex ciuibus proponebat. Et quemcunq; (illud ſoluere neſcientem) interimebat. Quod cum ſoluere Oedipus propoſitum ænigma ſciuiſſet, ſeſe ipſam (ut quæ grauato animo id ferebat) ex monte deijciens, interfecit. Sermo autem hic incredibilis, ac res ipſa impoſsibilis eſt. Neq; enim talis ſpecies, formaq; fieri ullo pacto poteſt. Atq; adeò illud ſanè perquàm puerile admodum eſt, ænigma nō ſoluentes homines, ab ea tam facile interemptos iri ſolitos, uel eam à Thebanis feram ob id ſagittis confoſſam non fuiſſe. ſtultumq; credere prorſus eſt, ciues ſuos, ueluti hoſtes eſſent, ita à Thebanis contemptos fuiſſe, ut à fera illa deuorari permitterentur. Habet igitur ſeſe hoc pacto ueritas. Cadmus cum mulierem Amazonida, cui Sphinx erat nomen, ſecum haberet, Thebas peruenit. Cumq; Dracone interfeciſſet, huius ipſius regnum occupauit. Poſt hæc & Draconis ſororē, cui Harmonia erat nomen, cepit. Intelligēs autem Sphinx quòd Cadmus aliam duxiſſet uxorē, ac ſibi perſuadens multos ciues ſe abeuntē ſecuturos eſſe, quamplurimas diuitias rapiens, ſecumq; celerem canem ducens, quem Cadmus habebat, cum his omnibus in Sphincium mōtem nuncupatum peruenit, & exinde Cadmo bellum inferebat. incurſiones aūt inſidiando, cum per unumquenq; ex illis montibus faceret, ſingulis horis plures homines interimebat. Vocant autem Thebani incurſiones ipſas ænigmata. Diuulgabant hoc aūt paſſim ciues in hunc modum, dicentes, Argiua Sphinx nos, ænigma quoddam proponens, diripit. Quonam autem modo ænigma faciat, inuenire nemo noſtrū poteſt. Publico itaq; edicto nunciari Cadmus iuſsit, Sphingē interficienti cuicumq;, diuitiarū perquàm plurium præmium eſſe propoſitum. Ad quam cum Oedipus Corinthius acceſſiſſet, uir equidē bellicis in rebus clarus, ac ſtrenuus, cū equo ueloci quē ſecū habebat, unà cum Thebanis quibuſdam, quos in ſocietatem ſibi aſſumpſerat, nocturno tempore, cū his montem uerſus accedens, Sphingem ipſam de medio ſuſtulit. Pro quibus euentibus fabula hæc in medium adducta fuit.

Sphincius mons.

Sphinx Cadmi uxor.

Harmonia, nō Hermione, Cadmi cōiunx. Mar. in 7. cap.

B

Aenigmata pro inſidijs atque incurſionibus.

Oedipus Corinthius.

De Vulpe.

DE Telmeſia uulpe dicūt, quòd Thebanos hæc rapiens, deuorabat. Quod quidem omnino ſimplex ac fatuum eſt. Neque enim quodpiam aliud animal eſt, quod terreſtre exiſtens, hominem rapere atq; aſportare ualeat. Vulpes inſuper paruum animal ac debile eſt. Fuit aūt quippiam tale. Thebanus uir quidam bonus, ac pulcher ſatis admodum fuit, qui Alopix nomine, hoc eſt uulpes nominabatur. Hunc autem cum aſtutiſsimus eſſet, & omneis homines prudentia ſuperaret, Thebanorum rex ueritus ne ſibi inſidias aliquando strueret, è ciuitate expulit. Qui cum ualidiſsimum ſibi exercitum cōparaſſet, alioſq; ſecum mercenarios milites adduxiſſet, Telmeſiū nūcupatum collem occupauit. unde deſiliens, Thebanos prædabatur. Dicebāt itaq; Thebani homines, Alopix, hoc eſt uulpes dictus, circumquaq; decurrens nos ſubiugat. Ad hunc aūt locum uir quidam Cephalus nomine, genere Athenienſis, qui magnū exercitum habebat, cum perueniſſet, Thebanis auxilium ferens, Alopeca hunc, hoc eſt uulpem nominatum interfecit, atq; eo ex loco exercitum eius omnem depulit.

Alopix.

Aliena uirtus tyrannis formidoloſa.

Cephalus.

De hac uulpe Aratus & Hyginus, ubi de Syrio agunt.

De Niobe.

Digitized by Google

A cit, ſimulq́ꝫ conueniunt. Sed in eo fortè antro leonis atqꝫ leænæ cubile erat: qui
cum illorum uoces audiſſent, egreſsi cum impetu, Atalantam atqꝫ Milanionem
dilaniarunt. Non multo autem tempore poſt leone ac leæna ipſa exinde egredi-
entibus, qui ſocij in uenatione Milanionis erãt, in huiuſmodi animalia Atalan-
tã atqꝫ Milaniona transformatos fuiſſe exiſtimabãt. Reuerſiq́ꝫ in ciuitatẽ ipſi ta-
lia paſsim de Atalãta & Milanione, quòd in leones mutati fuiſſent, diuulgabãt.

De Calliſtone.

ET de Calliſtone talis quoqꝫ ſermo exiſtit, quòd uenatrix cum hæc eſſet, ur-
ſa facta eſt. Ego uerò dico etiam hanc ipſam montes inhabitantem, ubi urſa
quædam fortè inerat, ab ea in uenatione conſumptam fuiſſe. Quicunque igitur
in uenatione cum ea erant, non illam amplius ex urſæ cubili egredientem, ſed ſo
lam urſam uidentes, quò Caſtillo puella urſa facta eſſet, dictitabant.

De Europa.

EVropam Phœnicis filiam, cum à tauro uecta fuiſſet, ex Tyro in Cretam ma
ri perueniſſe cenſent. Mihi uerò longè ſecius fuiſſe uidetur, eo quòd neque
taurus, aut equus tam profundum pelagus transfretare potuiſſe uideatur: necꝫ
uticꝫ puellam Europam ſupra taurum tam ferum animal aſcendere uoluiſſe. At-
que adeò ſi Iupiter Europam in Cretam accedere in animo habuiſſet, meliorem
ſanè uiam, quàm hæc erat, inuenire potuiſſet. Veritas rei hoc habet. Cretẽſis uir
quidam, cui Taurus nomen erat, bellum in Tyrrhena regione gerebat. hic cum
plures alias in eo loco puellas rapuiſſet, Europam præcipuè regis filiam, poſtre
mò captiuam abduxit. Qua ex re dicere homines ſolebant, Europam regis filiã
Taurus aſportauit: ob idq́ꝫ fabula hæc conficta fuit.

De Durateò equo: & Troia.

AChiuos ligneo in equo Ilium expugnauiſſe tradunt. qui quidem ſermo ua
nus uticꝫ ac fabuloſus omni ex parte eſt. Veritasq́ꝫ ipſa hoc habet. Equum
ligneum ita fabricarunt Græci, ut magnitudine ſua portas urbis ſuperemineret,
B ne portis recipi, aut intra mœnia duci ullo pacto poſſet. Ductores uerò iuxta ci-
uitatem ipſam concauo in loco quodam ſedebant, qui in hunc uſqꝫ diem Argi-
uorum inſidiæ uocatur. Transfuga autem Sinon cum ad Ilium perueniſſet, Ilien
ſibus ipſis perſuadet, ut equum illum intra ciuitatẽ ſuam ducere omnino debe-
ant: hoc ipſum addens quoqꝫ, fore ſcilicet, ut nullo pacto deinceps Græci aduer
ſum eos accedere poſſent. Cui audientes Troiani cum fuiſſent, & portas quoqꝫ
urbis depoſuiſſent, equum ipſum introducentes admittunt. Prandentibusq́ꝫ
mox ipſis cum ſecuritate, ac nil tale uerentibus Troianis, impetu facto, eos ador
ti ſunt Græci. Ac tali quidem pacto Troia capta eſt.

Durateus equus apud Lucre. [illegible] Sin. Sinon in bello Troiano ſpe. uo larem ſignificationem inuenit.

De Aeolò.

AEolum uentorum regem fuiſſe aiunt, qui Vlyſsi uentos in utre concluſos
dedit. Quam quidem rem fieri impoſsibile eſſe, omnibus manifeſtum exi-
ſtimo. Veriſimilius uticꝫ fuiſſet, id quod erat dixiſſe, Aeolum ſcilicet aſtrologũ
fuiſſe, qui Vlyſsi tempora, quibus exortus flantium quorundam uentorum fie-
rent, prædixerit. Mœnia inſuper hic ciuitatis ſuæ ex ære circundata habuiſſe tra
ditur. quod etiam falſum omnino eſt. Armatos namqꝫ uiros, ut reor, potius ille
habebat, qui ciuitatem eius præſidio cuſtodiebant.

Homer. Odyſſ. libro x. Aeolus Hellenis filius uentorum rationem inuenit pro Plin. & Polybio.

De Heſperidibus.

HEſperidas mulieres quaſdam fuiſſe tradũt, quibus mala aurea ſuper malo
arbore, quæ draco cuſtodiebat, fuerant. Ad quę quidem poma aurea Her
cules expeditionem fecerit. Veritas tamen rei huiuſmodi eſt. Heſperus uir qui-
dẽ Mileſius erat, qui in Caria habitabat, duasq́ꝫ filias habebat, quæ Heſperides
nominabantur. Illiq́ꝫ ipſi oues pulchræ atque fœcundæ erant, quales & nunc in
Mileto quoqꝫ ſunt. quæ quidem ob id aureæ iam oues nuncupabantur, quoniã
pulcherrimũ omnium rerum aurum eſt, & illæ quoqꝫ pulcherrimæ erant. μῆλα
etenim ut poma, ſic oues quoqꝫ apud Græcos uocantur. quæ quidem μῆλα, hoc
eſt oues, cum circa maris litus paſcentia Hercules uidiſſet, ea abigẽdo compre-
hendens, naui ſuæ impoſuit, ſimulq́ꝫ earum paſtorem nomine Draconem ſecum

Mileſia uellera κάλλιστον γὰρ ὁ χρυσὸς. Μῆλα oues et poma apud Varronem & Seruiũ. Draco paſtor ab aſperitate morum dictus.

domum perduxit. & hoc non amplius Heſpero iam ipſo uiuente, ſed eius duntaxat ſuperſtitibus filiabus. Dicebant itaq; homines, Aurea equidem mala uidimus, quæ ab Heſperidibus Hercules, Draconem quoq; cuſtodem interficiens, ab duxit: ſicq; exinde fabuloſus ſermo confictus formatusq; fuit. C

De Cotto & Briareo.

DE Cotto & Briareo dicunt, quòd cum uiri eſſent, centum tamen manus illi habebant. Quod quidem uelle dicere, quomodo non ſtultum prorſus eſt? Verum hoc autem in ſe habet. Ciuitati, in qua illi habitabāt, Hecatontachiria, hoc eſt centimanus, nomen eſt. Erat autem ciuitas illa, quæ nunc Oreſtiades uocat. Dicebāt itaq; homines, Cottus, Briareus & Gyges Hecatō tachirei, hoc eſt cētimani, auxiliū dijs afferētes aduerſus Titanas, ab Olympo eos expulerūt.

Hecatōtachiria ciuitas, Oreſtiades, Stephanus de urbibus.

De Scylla.

DE Scylla etiā tradunt, quòd in Tyrrhena regione fera quædā fuit, quæ mulier quidem uſq; ad umbilicū eſſet, canum uerò capita exinde ei nata ſint, ac reliquum corporis ſerpentis haberet. talē autem naturā credere, ualde ſtultū eſt. Veritas nanq; huiuſmodi eſt. Tyrrhenorum inſulæ erant, quę cuncta circum uicina Siciliæ Ionijq; ſinus loca, atq; regiones deprædabantur. Tunc temporis autem nauis erat triremis uelox, cui Scylla erat nomen: quæ quidem ipſa triremis cætera nauigia comprehendens, cibum ſæpius aſſequebatur, ſermoq; ob id multus de ea erat. Hanc autem nauem, Vlyſſes uehementi & cum impetu flante uento, uſus effugit. Quod mox in Corcyra Alcinoo narrauit, quo nā ſcilicet pacto euaſerat, & quomodo nauem illam effugerat, nauisq; præterea eius formam deſcripſit. à quibus quidem rebus fabula conficta fuit.

Scylla triremis.

Apud Homerū Odyſſeæ xij.

De Dædalo.

ILlud etiam de Dædalo narrāt, quod ſtatuas per ſe ambulantes fabrefaciebat. Ire uerò ſpōte ſtatuam, impoſsibile mihi ſane uidetur. uerū autem hoc habet. Quicunq; tunc temporis ſtatuas uirorum ſtatuarij faciebant, imagineſq; exornabant, iunctos adnexoſq; corpori pedes quibus innïterentur, habentes, uiriles ſtatuas faciebant. Dædalus uerò ipſe uno pede tantum elato, ſeſe uertentes ſtatuas formabat. Quamobrē id uidentes homines, ſtatuas à Dædalo factas ambulare dicebant, ac non ut cæteras conſiſtere. Quemadmodum nūc quidem etiam dicimus, quòd picti ſunt homines pugnantes, & uertentes ſeſe equi, ac naues in undis ſeſe ſubmergentes. D

ἀνδριαντοποιοί. ἀγαλματοποιοί. De ſtatuis bis à Dædalo in Græcia cōſtitutis Euſ.

De Phineo.

NArrationibus quoq; fabuloſis de Phineo dicunt, quòd Harpyiæ ſubſtantiam eius aſportabant. exiſtimant uerò quidam, feras uolatiles has fuiſſe, quæ cibaria ex Phinei menſa diriperent. Veritas tamen ſic habet. Phineus Pæoniæ rex erat: qui cum ad ſenecturem perueniſſet, uidendi uſum prorſus amiſit, ſimulq; liberi eius mares mortui ſunt. filiæ uerò illi, Pyria & Eraſia dictæ erant, quæ paternam ſubſtantiā omnē deſtruebant, adeò ut Phineum miſerū poetę dicere cœperint, cuius bona Harpyię ita dilapidarēt. Huius uerò Phinei miſericordia moti uicini eius Zethus & Calais, qui Boreæ uiri non ignobilis filij erāt, auxiliūq; illi afferentes, filias eius è ciuitate expulerunt: ac diuitias bonaq; illius diſperſa in unum congregantes, Thraceēſem quendam illorū cuſtodiæ præfecerūt.

Phineus Pæoniæ rex.

Pyria & Eraſia.

Zethus & Calais.

De Metra.

DE Metra Eriſichthonis filia aiūt, quòd quotienſcunq; pater ſuus utiq; uoluiſſet, formam mutare conſueuerat. quod quidem credere, ridiculū prorſus eſt. Quomodo enim quæſo uerïſimile ſit, ex puella bouem, rurſusq; canem uel auem fieri poſſe? Verum autē ſic habet. Eriſichthon uir Theſſalus erat, qui conſumptis facultatibus ſuis, pauper effectus eſt. huic uerò filia pulchra & honeſta, raræq; formæ erat, quæ Metra nominabatur. hanc quicunq; uidiſſet, eius amore protinus detinebatur. argento autem illius temporis homines prociq; in ſollicitandis mulieribus minimè utebantur: ſed dabant alij quidē equos, nōnulli boues, quidam oues, uel quodcunq; ipſa tanquam ſibi magis gratum, uoluiſſet. quocirca Theſſali hoc uidentes, paſsim dicere conſueuerant, congregatum

Hoc etiam Iſacius Lycophronis interpres. Eriſichthon cur fame confectus apud Calim in hymnis. Metra. Argentum in uſu non erat antiquitus.

Digitized by Google

A tum ſcilicet Eriſichthoni uictum opera ac beneficio Metræ eius filiæ fuiſſe, quę patri equos, boues, aliaq; perquàm plurima ſuppeditabat. quibus ex rebus fabula conficta fuit.

De Geryone.

GEryonem tria capita habuiſſe dicunt. quod totum planè impoſsibile eſt, corpus aliquod eſſe quod tria habeat capita: ſed tale quid omnino fuit. Ciuitas in Euxino ponto eſt, Tricarinia, hoc eſt tricipitia nuncupata. Erat autem tēpeſtate illa Gyeron inter alios homines nomine famigeratus, ut qui diuitijs, multiſq; alijs rebus maximè excellebat, boum inter cætera armentū perquàm admirabile habebat. ad quod cum Hercules, ut boues abigeret, acceſsiſſet, ſeſe illi opponentem Geryonem de medio ſuſtulit: ſicq; boues abduxit. quæ omnibus eas, dum circumagerentur, inſpicientibus, magnam admirationem incutiebant: mediocris nanq; illis magnitudo quædam inerat. à capite quoque ad ilia uſq; paruæ ſimæq; erant, cornua prorſus non habebant, oſſa uerò & longa & lata quidem apparebant. Percunctantibus itaq; hominibus, cuius'nam boues illę eſſent, eas Herculem Geryonis Tricarinij, hoc eſt tricipitis exiſtentes, abegiſſe nonnulli aſſeuerabant. ex quibus dictis Geryonem ipſum tria capita dubio procul habuiſſe quidam exiſtimabant.

Tricarinia ciuitas. *De Geryone Iuſtinus: tres fratres concordes fuerunt.* *Forma tricorporis umbræ, de Geryone apud poetam cur.*

De Glauco Siſyphi.

GLaucum quoque ab equis conſumptum fuiſſe tradunt, ignorantes ſcilicet equorum nutritorem hunc etiam fuiſſe, qui domeſtica bona nulla in re curabat, quinimò ſumptus perquā maximos cum quotidie magis ac magis faceret, conſumptus eſt: ſicq; uictus omnis, ac facultas poſtremò illi defuit.

De altero Minois Glauco.

ET hæc ipſa quoq; fabuloſa narratio tota ridicula eſt, quòd Glaucum, cum is mel bibēs perijſſet. Minos pater intra ſepulchrum, & unà cum eo Polyidū domini medicum uiuentem adhuc, demeſit. Qui quidem medicus, cum dracone quendam mortuo draconi cuipiam herbam porrigentem, animaduertiſſet,
B qua illum ad uitam reuocabat, itidem ipſe, eadem herba, in Glaucum facere orſus, eum ad uitam reſurgere fecit. quod quidem nullo pacto fieri poteſt, impoſsibileq; omnino uidetur. Quod uerò factum fuit, tale quippiam eſt. Glaucus cum mel biberet, ualde perturbarus eſt, plurimaq; illi cholera uſque adeò mota eſt, ut animus illi prorſus defecerit. Ad hunc ita male ſe habētem, quamplurimi alij medici, diuitias ſeſe conſequi poſſe ſperantes, uenerunt, Polyidusq; præſertim, qui cū in memoria herbæ cuiuſdam naturam haberet, quam à medico quodam, qui nomine Draco dicebatur, perceperat, hac eadem uſus, Glaucum protinus ſaluti priſtinæ reſtituit. Dicebant itaque quidam hoc animaduertentes, Glaucum ex potu mellis mortuum, Polyidi curatione ad uitam reuocatum fuiſſe.

Nota quòd Polyidos herba, quā draconem uocant, hunc reſtituit; ſecundū Tarrhæum in prouerb.

De Glauco marino.

CAnitur inſuper, quòd & hic Glaucus, cum herbam olim quampiam comediſſet, immortalis eſt factus, & nunc quoq; in mari habitat. hoc autem edere, herbam hanc Glauco duntaxat, neq; alteri cuipiam ut aſſequeretur, contigiſſe, hominemq; in mari, uel aliud quodpiam terreſtre animal uiuere, puerile admodū eſt. Hoc habet nāq; in ſe ueritas. Glaucus piſcator uir erat, genere quidem Anthedonius, urinatorq; præ cæteris eximius, qui uel cunctos ſui temporis natatores in undis exuperabat. Contigit autem, quòd cum hic prope portum ante omnium conſpectum, qui in ciuitate erant, nataret, ab omnibusq; uideretur, in locum quendam ei narare contigit, ut mox per aliquot dies uiſus ab amicis non fuerit, natanſq; mox ab eis iterum uiſus eſt. Quærentibus ergo domeſticis eius, ubi'nam locorum per ea tempora, quibus uiſus non fuerat, habitaſſet, in mari ſeſe fuiſſe, falsò reſpondebat. Piſces præterea unum in locum plures concludens & occultans adſectabat, ut hyemali tempore, quando reliqui piſcatores nullos capere piſces poterant, ſolus ipſe haberet. Ciuibus ob id quoſcunque piſces exoptaſſent, ſeſe protinus allaturum eſſe pollicebatur: ſicq; & quos utique uoluiſſent, eis ſtatim afferebat. Glaucus ob id marinus uocitabatur. Qui

De exitu Glauci interpres Apollonij & Tarrhæus in prou.

tur. Qui mox cum in marinam feram inciđiſſet, ab ea conſumptus eſt. Quo è mari nuſquam redeunte, Glaucum in mari uiuere, atq; ibi conſidere, fabulati ſunt. C

Glaucus in mari. Prouerb. de iis, qui mortui uiuere creduntur.

De Bellerophonte.

BEllerophontem ab equo Pegaſo, qui pennatus erat, geſtari ſolitum fuiſſe tradunt. Mihi uerò abſurdum prorſus uidetur, equũ uolitare poſſe, etiam ſi omnium auium pennas ſibi adiunxiſſet. Atq; adeò ſi quandoque tale animal fuit, nunc etiam utiq; exiſteret. Illum etiam Bellerophontem aiunt Amiſodari chimæram interfeciſſe: quæ quidem bellua erat, ut dicitur, prima leo, poſtrema draco, media ipſa chimæra. Quidam uerò exiſtimant, hanc feram fuiſſe tria capita habentem: quod impoſsibile eſt, leonem ſcilicet ſimilibus cum aliis animantibus cibis atq; domeſticis uti. Quòd uerò mortalem naturã habuiſſe, ignemq; eam ipſam ſpiraſſe dicitur, puerile eſt. Cui nam enim quæſo potiſsimum ex illis tribus capitibus in reliquum corpus poteſtatem fuiſſe dicẽdum eſt? Verum ergo ita habet. Bellerophontes Phrygius uir erat, genere quidem Corinthius, bonus pulcherq; ſatis. Hic cum nauigium ſibi præparaſſet, maritima circunquaq; loca deprædabatur. nomen autem nauis Pegaſus erat, ut nunc quoq; ſuum cuilibet nauigio nomen eſt inditum. Nomen autẽ id Pegaſi nauigio magis, quàm equo aptum, fuiſſe uidetur. Ea uerò tempeſtate Amiſodarus rex ad Xanthum flumen habitabat, ſub quo altus mons Telmiſſus nomine erat, ad quem duo aſcenſus per planitiem, paſcuaq; ab anteriori ciuitatis Xanthiorum parte erant. Tertius retrò à Caria, reliqua uerò loca inculta inacceſſaq; prorſus iacebant. horumq; in medio hiatus terræ ſatis magnus erat, unde uel ignis utiq; ſuperaſcendebat: his autẽ mons alius Chimæra dictus adiacebat. Illo uerò tempore, quem admodum eius regionis incolæ narrant, ante planiciem illam habitatã leo quidam erat, retro uero draco unus, qui paſtores ambo circumquaque lædebant. Ad quæ loca Bellerophontes accedens, montem expugnauit, & Telmiſſus ab eo ſimul concrematus eſt, feræq; illæ ſic perierunt. Dicebant itaq; eius loci habitatores, Bellerophontem illuc cum Pegaſo appulſum, Amiſodari chimæram perdidiſſe, quo ex facto fabula conficta eſt. D

Amiſodari Chimæra, Hom. carmen Iliad. x.

Bellerophontes.

Pegaſus nauis nomen.

Nomina quoq; ſua nauib. ſunt.

Amiſodarus rex.

Telmiſſus mõs.

Chim era mons.

De Pelope, & equis eius.

PElopem cum alatis equis Piſam, ut Hippodamiam Oenomai filiã deſponſaret, ueniſſe dicunt. Ego uerò eadem fermè de Pelope dico, qualia & de Pegaſo quoq; dixi. Si enim Oenomaus Pelopis alatos equos uidiſſet, non utiq; illi filiam ſuam in uxorem, quæ talem currum aſcenderet, præbere uoluiſſet. Dicendum itaque potius fuit, quòd Pelops nauem impellens, quæ equis quibuſdam alatis inſculpta erat, ad Hippodamiam puellam rapiendam acceſsit: qua rapta fugiens uehebatur. Taliſq; ſuper hac re fabula formata fuit.

Naues inſculptæ, pictæue.

De Phrixo & Helle.

NArrant inſuper, Phrixo ab ariete prædictum fuiſſe, quòd pater Athamas eum mactare in animo habebat, quo audito, ſorore ſua Helle ſecum aduocata, arietem ipſum cum ea inſcendit: mareq; ambo ſulcantes, in Euxinum pontum peruenerũt. quod quidem, ut credi poſsit, perquàm difficile eſt, quòd aries ueluti nauigium quodpiam eſſet, mare pernatare tanto præſertim duorum hominum pondere onuſtus, potuerit. Et ubi nam quæſo alimenta cibi, potuſq; arietis, atq; illorum in mari eſſe poterant? Abſit enim, quòd eos ullo pacto impaſtos & abſq; cibo potuq; tanto tempore manere potuiſſe dicamus. Illud poſt hæc abſurdum eſt, quod de Phrixo quoq; dicitur, quòd ſalutis ſuæ autorẽ, ſeruatoremq; arietem cum mactauiſſet, pellem ei detraxit, quã Aeetæ muneris loco, ut filiam eius in uxorem haberet, dedit. Hic uerò Aeetes, Colchorum rex erat. Vide autem quomodo tunc temporis pelles huiuſmodi arietinæ raræ apparebant, quæ regem quoq; ad filiam propriam illi pro hoc dono, ueluti eius dote in matrimonium dãdam, impulerit. Licet eam uſque adeò magnifaceret, ut nullius mariti connubio dignam hactenus exiſtimaſſet. Iam uerò quidam ut riſum (quem pellis hæc mouere poſſet) effugiant: auream hãc pellem fuiſſe adiungũt, quæ ſi aurea quidem fuiſſet, tanto minus à rege capi, ut quam Phrixus ei peregrinus

Var. lib. ij. de Re ruſt.

A grinus uir dabat, oportere uidebatur. Dicitur quoq; ad hoc uellus aureum Iaſo-
nem unà cum Græciæ proceribus nauem Argo nuncupata impuliſſe. Verùm
enimuerò neq; Phrixus mihi tam ingratus erga arietem benefactorem ſuũ fuiſ-
ſe uidetur, ut eum perdere uelle ſuſtinuerit: neq; etiam ſi ſplendidiſsimum, ſma-
ragdisq; plenum uellus hoc fuiſſet, uel propter hoc ſolum nauem Argò illuc Ia-
ſonem nauigando impuliſſe credendum eſt. Veritas itaq; ſic ſeſe habet. Atha-
mas Græcorum exercitus in Phrygia præfectus erat. huic autem diuitiarum ſua
rum procurator, ac ueluti cuſtos erat uir quidàm nomine Aries, quem præ cæte *Aries Athamantis procurator.*
ris fidelẽ ſibi maximè exiſtimabat. Is cum forte Athamãtem de nece Phrixo pa-
randa cogitare intellexiſſet, Phrixo id protinus ſignificat. qui quidem hoc audi
to, nauem actutum præparauit, & in ea diuitias perplures impoſuit: ſimulq; Pe-
lopis matrem in eadem naui ſibi adiungit, quæ Eos, hoc eſt Aurora dicebatur.
hæc quoq; ſuis ex opibus atq; diuitijs imaginem auream cum ſibi feciſſet, eam
naui impoſuit. Quo facto, ſimul cũ his bonis Phrixus, Helle & Aries, nauigan-
tes abiere. Contigit autem, quòd in nauigatione illa Helle puella præ imbecilli-
tate nimia deficiens, mortua eſt: à cuius nomine mare illud Helleſponti nomen
hoc ſortitum eſt. Illi uerò cum ad Pharon perueniſſent, ſedes ibi poſuerunt, ubi
Phrixus Oetæ regis Colchorum filiam in matrimonium duxit: cui dotis nomi-
ne auream illam Auroræ imaginem potius, & non pellem arietis auream dedit.
hæcq; ueritas ipſa eſt.

De Phorcynis filiabus.

DE filiabus quoq; Phorcynis perquàm ridicula narratio circunfertur, uide-
licet, quòd Phorcys ipſe tres filias habebat, quæ uiciſsim uno oculo, quẽ
duntaxat inter omnes habebant, cum uidere illis opus erat, utebãtur. atque ita *Oculos exemptiles etiã Lamia habebat.*
fiebat, ut quotienſcunq; ex illis una oculo uti uellet, capiti ſuo illum inſertaret,
ſicq; uideret: quo quidem cum illa ſatis uſa fuiſſet, alijs eum uiciſsim tradere cõ-
ſueuerat, ita ut omnes hoc pacto uiderent. Cum autem Perſeus ad illas forte ac
B ceſsiſſet, atq; eam quæ tũc oculũ habebat, cunctanti gradu à tergo adortus eſſet,
denudato enſe, ut ſibi Gorgona oſtenderẽt, petijt, mortemq; eis, niſi eam utiq;
manifeſtarent, miniratus eſt. Illæ uerò mortem formidantes, eam protinus indi-
cant. Cuius caput ipſe cum amputaſſet, aera uolando inſcendit, ſimulq; hoc Po-
lydectæ oſtendens, in lapidem eum mutauit. Quod quidem omnino ridiculum
eſt, uiſo defuncti capite, uiuentem hominẽ lapideũ fieri poſſe. Quæ enim quæſo
ad hoc faciendũ uis mortuo ineſt? fuit autẽ tale quippiã. Phorcys uir quidã Cy-
reneus fuit: Cyrenei uerò genere Aethiopes ſunt, Cyrenemq; inſulã, extra Her-
culis columnas exiſtentẽ, incolunt, Libyamq; arant iuxta Aunona fluuiũ, pro-
peq; Carthaginẽ ſunt ualde diuites. hic Phorcys Herculis columnis, q̃ tres ſunt,
imperans, quatuor cubitorũ ſtatuã auream Mineruæ fieri fecit. Vocãt enim Mi *Minerua Gorgone, Bẽdia, pro*
neruam Cyrenei Gorgonẽ, ueluti Dianã Thraces Bendiam, Cretẽſes Dictynã, *Herodo. Dictyna. Vpis Diana*
Lacedæmonij uerò Vpim. Verùm antequã ſtatuam ipſam Phorcys in templo *à Lacedæmonijs. Loc. Callimachi in hymno Dianæ.*
conſecraſſet, moritur, tresq; poſt ſe natas reliquit, Sthenonem uidelicet, Euryalẽ
& Meduſam, quæ nemini in matrimoniũ ſeſe coniungere unquã uoluerũt: ſed
uitam cœlibem degentes, ſubſtantiam omnem inter ſe diuiſere, & quælibet uni
ex tribus inſulis imperabat, quæ ſibi in bonis contigêre. Gorgonem uerò ſtatu-
am illam auream Mineruæ neque in templò ſacratam ponere, neque diuidere
uelle illis uidebatur. Quinimò apud unamquãque illarum eam ipſam uiciſsim,
ueluti theſaurum quendam depoſitam, retineri debere cenſuerũt. Phorcyni ue
rò ſocius quidam honeſtus bonusq; uir erat, quò ſuis in rebus ueluti oculo ute-
bantur. Perſeus autem ex Argo exul, ſecum nauigia roburq; militare habens,
maritima loca tunc populabatur, qui ratus Gorgonem hanc reginam mulierem
quandam eſſe locupletem quidem, ſed quæ tamen uiribus imbecilla eſſet, adna
uigat primum in portum: & ſtationem ibi nauium faciens, ea loca quæ inter Cy
renem & Sardiniam erant percurrit: ab unaq; ad alteram earum deſcendens, o-
culũ ipſum capit. Intellexerat enim ab earum una, ſe nihil aliud ex illis locis præ-
terquàm Gorgonem, quæ magnam uim auri in ſe habebat, auferre poſſe. Puel-

læ igitur ipſæ poſtquam oculum amplius in parte,ſecundum ſermonem prædi- C
ctum,non habebant,in unum conuenerant iurantes (nam altera alteram accu-
ſabat,quòd oculum detineret.)Sed poſteàquam ſeſe prorſus eum non habere
cognouerunt,quid nam de eo utique factum fuiſſet,ualde admirabantur. Inte-
rim ad eas ita conſternatas,Perſeus nauigat,oculumq; ab eis quæſitum ſeſe ha-
bere ſignificat: quem tamen illis ſe nullo pacto daturum ait, niſi prius ubi nam
Gorgo ſit,ab eis edoctus fuerit.Minabatur ad hæc, niſi hoc manifeſtarent, eas
interfecturum eſſe.Meduſa non oſtenſuram ſe eſſe ait:uerùm Stheno & Eurya-
le oſtenderunt.quare Meduſam ob id Perſeus interfecit,illis uerò duabus ocu-
lum reſtituit.Cum itaque Gorgonem accepiſſet,in partes eam plures diſſecuit,
& in trireme ſua ſeruatum ab ſe caput eius repoſuit,ipſiq; naui nomen Gorgo-
nis indidit.cum qua mox pernauigãs, ab inſulanis circumquaque pecunias aſ-
ſequebatur,eo quòd omnes qui aliquid ei contribuere recuſarent, interimebat.
Sic & à Seriphijs,ad quos nauigando peruenit,pecunias petijt. illi uerò in unũ
omnes ſeſe,ut ei reſiſterent,primò congregarunt:rurſusq; cum ad eos in forum
coactos Perſeus accederet,Seriphon illi relinquentes abierunt, ut ipſe neminẽ
omnino ibi inuenerit hominem:ſed lapides quidem factos,nõ autem uiros am
plius.quocirca inſulanorum reliquis pecunias ſibi tradere denegantibus, dice-
Seriphij in lapides mutati. re Perſeus adſueuerat, Videte ne,quemadmodum Seriphij, Gorgonis caput ui
dentes,in lapides & uos mutemini. Id namq; malum ipſi paſsi ſunt.

De Amazonibus.

DE Amazonibus talia prædicantur,quòd mulieres illæ quidem non erant,
ſed uiri potius barbari, qui oblongas ueſtes, & ad talos uſq; demiſſas ad
inſtar Thracenſium mulierum gerebant, comamq; mitris continebant, ac bar-
bas radebant:ob id autem ab hoſtibus in bello per contumeliam fœminæ uoci-
tabantur.Amazones autẽ ſuapte natura ſibi ingenita, ſtrenui bellatores erant.
Expeditionem uerò mulierum iſtarum nunquam factam fuiſſe (quando & nũc
quoq; nulla apparet)credere ueriſimile eſt. D

De Orpheo.

FAlſus quoque de Orpheo uate ſermo uulgatur,quòd ſcilicet eum citharizã
tem quadrupedes,aues,atq; arbores ſequerentur. Id autem mihi tale quippi
am fuiſſe uidetur:quòd Bacchæ furentes fœminæ erant, quæ in Pieria ouium
paſcua dilaniabant,aliaq; plura mala uiolenter perpetrabant. Quæ ùe cum ad
montana loca ſe recepiſſent, plures ibi dies ſe continuerunt: ibi cũ diutius per-
manerent,ciues ſibi iam ipſis ſuiſq; mulieribus ac filiabus mali aliquid ab eis ti-
mentes,qui Orpheum accirent,mittunt.Illumq; rogant,ut aliquid excogitando
machinari uelit,ut quoquo modo poſſet,furentes fœminas e montibus dedu-
ceret. qui quidem Orpheus,cũ Bacchi ſacra ſolennia ordinauiſſet,citharæ ſono
bacchantes illas demulcens,è mõtibus ſecum deduxit,ferulas quidem primùm
habentes:ſed quæ cum è montibus deſcenderent, diuerſarum arborum ramos
ſecum gerebant.Quod ſpectaculum uidentibus hominibus incredibilem ad-
mirationem afferebat.Namque primo aſpectu illo, deducta ab eis è montibus
ligna,arbores,quæ reuera deſcenderent,eſſe uidebantur.Quamobrem qui talia
perſpicerent,ita ſecum dicere conſueuerant:Orpheus citharam pulſans, ex mõ-
te ſyluam ad ſe ducit. Atque ex hoc tantum,fabula ipſa compoſita fuit.

De Pandora.

Pandora ex luto à Prometheo formata cur, apud Heſiodum. NOn tolerabilis de Pandora ſermo diuulgatus eſt,quòd cum ipſa ex terra
formata fuiſſet,alijs quoq; fœminis ſimilẽ ipſa formã dederit. Mihiq; hoc
potius ſic fuiſſe uidetur,quod Pandora mulier Græca fuerit ualde diues, quæ
quotiens domo exibat,ſeſe plurimum exornare ſolebat,atq; in primis pigmen-
to quodam ex terra confecto ſeſe perungens utebatur. Resq; ipſa omnino ſic ſe
habet,nec alio quopiam modo. Quanquam ſermo hac de re factus,ad impoſsi-
bilia quędam conuerſus fuiſſe uideatur.

De generatis ex fraxino.

ET quid quæſo uilius,magiſq; ſtultum eſt,quàm primum genus hominum
ex fraxi-

Digitized by Google

A ex fraxino generatum eſſe dicere? Siquidem Melius uir potius quidam nomine fuit, à quo Meliæ fœminæ denominatæ fuerunt. Quemadmodum ab Helleno Hellenes Græci, & Iones ab Iono dicti ſunt. Ferreas inſuper atq; æneas, quod dicitur, ætates tunc fuiſſe, nunquam omnino exiſtimandum eſt.

Meliæ nymphæ apud interp. Apoll. et Hieron. in Homel. *Aneæ ferreæq; ætates, ſeu gentes nunquã fuerunt.*

De Hercule.

DIcitur quòd ex ſe ipſo Hercules folia quædam habuit: ipſe igitur Phillyres dictus. & ſi priuatus humilisq; ſortis exiſteret, cogitaus tamen quorſum illa Hercules geſtaret, combuſsit: ſicq; ratio inde tracta eſt hoc modo.

De Ceto.

DE Ceto hæc quidem memorantur, ꝙ Troianos è mari exiens inuadebat. Et ſiquidẽ ei puellas aliquas Troiani obtuliſſent, ab eis recedebat: ſi minus, eorũ totam regionẽ deuaſtabat. Quàm uerò id fatuũ ſit, credere Troianos filias proprias Ceto exponere ſolitos fuiſſe, quis nõ uidet? Virum nanq; potius magnum quempiam nomine Cetum hunc fuiſſe dicendum eſt: qui cum rex eſſet, multũ roboris uiriumq; habens, ac in re nauali ualde potens, paludem quandam in Aſia, quam Troiani poſsidebant, circa mare ſubuertit. Tributumq; ab eis ſibi ob id perſoluebatur, quòd quidam Daſmon, hoc eſt uectigal uocant. Argento autem eius temporis homines minimè utebantur, ſed uaſis ſolum, ac ſupellectile omni alia. Imperauit ideo rex ille, qui Ceton nomine dicebatur, ut ciuitates quædam tributi nomine equos ſibi darent, aliæ uerò puellas mitterent. Hunc uerò regem, cui nomen erat Ceton, barbari Cetum uocabant. hic circum quaq; loca illa adibat, & debito neceſſarioq; tempore tributũ ab ijs promiſſum exigebat. Quòd ſi quæpiam ciuitates perſoluere recuſarent, eorum regiones ac loca malè tractabat. Peruenit & is quoq; ad Troiam eo potiſsimum tempore, quãdo Hercules illuc etiã exercitũ Græcorũ habens, uenit. Vnde Herculẽ tunc Laomedon rex in Troianorũ præſidiũ conduxit. Ceron uerò exercitũ ſuũ cum impetu in eos duxit. Cui cum obuiam Hercules & Laomedon cum copijs ſuis B facti eſſent, illum interfecerunt. Quo ex facto ſermo fabuloſus confictus eſt.

Daſmos tributũ. Argentũ in uſu pecuniarum antiquitus nõ erat. Cetus. Ceton. *Herculem in auxilium Troianorum conducit.*

De Hydra.

ILlud quoq; ſuper hydra dicitur, quòd Lernæus ſerpens erat, quinquaginta capita, unicumq; duntaxat corpus habens. Et poſtquam ex illius tot capitibus unũ exciſum fuiſſet, duo alia ibi capita repullulare ſolita fuiſſe. Cancrumq; inſuper illi aduerſus Herculem hydram occupantem, auxiliatum fuiſſe. Si quis igitur ſit, qui talia fuiſſe omnino perſuadere ſibi poſsit, fatuus hic quidẽ eſt. Verum namq; hoc habet. Lernus rex erat. habitabant aũt omnes homines. tunc temporis in pagis, & unicuiq; locorũ iſtorum reges ſui præerant. Sthenelus uerò Perſei filius, Mycenas locum maximum & hominum frequentia habitatum, tenebat. huic Lernus rex minimè ſubijci uolebat, bellum ob id inuicẽ ambo gerebãt. In ingreſſu aũt regionis eius Lerni oppidulum quoddã fortiſsimum erat, quod quinquaginta uiri fortes ſagittiferi cuſtodiebãt, quos intra turrim incluſerat, ac diurno nocturnoq; tempore pro præſidio eius loci detinebat: nomen huic oppidulo Hydra erat. Ad hunc locũ expugnandum Herculem Euryſtheus mittit, qui caſtellum ipſum expugnauit. In hac uerò oppugnatione ſagittiferi qui in turri erant, ignẽ in hoſtes demittebant, ſagittasq; è turri iaculabantur. Et quotieſcunq; euenerat, ut ex illis ſagittiferis quiſpiam uulneratus caderet, duo ſtatim alij in demortui unius locũ aſſurgebant: & hoc, quia fortiſsimus is eſſe credebat, qui antea ceciderat. Poſteaquã uerò ab Hercule Lernus in bello uiribus inferior premi ſe uidit, externi exercitus auxilium conducit: Carcino duce quodã, qui uir magni roboris ac bellicoſus, auxilium afferẽs, unà cum Lerno iunctis copijs ſuis in Herculẽ impetum fecit. cui quidẽ Herculi Iolaus Iphicli filius, atq; ipſius Herculis nepos, Thebanorũ exercitum habẽs, auxilium quoq; tulit. ſicq; cum ad turrim Hydræ oppiduli impetu facto acceſsiſſet, incendio illam cõcremauit: taliq; robore militari eos Hercules expugnauit, & Hydram ipſam diruit, omnẽ unà exercitum perdens. Qua ex re geſta ſermo talis ab ijs qui hydram ſerpentẽ fuiſſe ſcribunt, & fabulam huiuſmodi confingunt, formatus fuit.

Lernus rex. In pagis habitãtes homines. *Hydra caſtelli nomen, & Scophyſi. apud Pla.* *Carcinus dux.*

De Cerbero.

C

Tricarinia ciuitas.

CErberum canem fuiſſe tria capita habentem narrant. Manifeſtũ tamen eſt, quòd & hic Cerberus, quemadmodũ Geryones, â ciuitate Tricarinia, hoc eſt, tricipite nuncupata, denominatus eſt. Dicebant uerò homines, Pulcher magnusq́ canis ille eſt Tricarinius, hoc eſt, triceps Cerberus. de quo illud quoq́ dicitur, quòd Hercules olim ipſum ab inferis deduxit. Sed tale potius quiddam fuit. Geryoni cum bobus ſuis canes magni ac iuuenes ſimul erant, quorum uni Cerberus nomen erat, alteri uerò Orus. hunc Orum nuncupatũ Hercules in Tricarinia ciuitate antequã boues ipſas abduceret, interemit. Cerberus uerò ſolus boues ſequebatur. Hunc cum Myceneus uir quidam Molottus nomine, percuperet, primùm quidem ab Euryſtheo ſibi illum dari petit. eo uerò nolente, paſtores inducit, ut canem ipſum in Laconia iuxta Tænaron ſub ſpelunca quadam retinere uelint. Quod cum feciſſent, ex ſuis canes quaſdam fœminas ad coitũ cum illo mittit. Hoc eodem tempore Euryſtheus Herculem ad Cerberi canis inueſtigationem miſit. Qui cum uniuerſam Peloponneſum circumluſtraſſet, tandẽ ad locum ubi Cerberum canem eſſe ſibi dictum fuerat, peruenit: ubi deſcendens, canem ex antro abduxit. Dicebant itaq́ homines, quòd Hercules per antrum quoddam ad inferos deſcendiſſet, canemq́ ab inferis ad auras traxiſſet.

Cerberus unus ex canibus Geryonis.
Myceneus Molottus.
Moloßi canes apud Suid.

De Alceſte.

Alceſtis Euripidis tragœdia.

TRagœdia dignus de Alceſte ſermo narratur, quòd cum fortè moriturus Admetus eſſet, mortẽ ſibi pro illo Alceſtis elegit, quodq́ Hercules ea pietate motus, cum ab inferis reduxiſſet, Admeto reſtituit. Mihi uerò neminẽ, mortuum quẽpiam ad uitam reuocare poſſe uidetur. Sed tale quiddam fuit. Poſteaquam Peliam patrẽ filiæ interemerunt, Acaſtus eiuſdem Peliæ filius, illas perſequebatur; quas nullo tamen pacto cõprehendere potuit. Alceſtis etenim ad nepotem eius Admetum Pheras confugit. ad quẽ locum cum Acaſtus quoq́ ueniſſet, qui eam perſequebatur, & ab Admeto, qui tum fortè ad ignem ſedebat, eam dedititiã ſibi dari petijſſet, minimè tradere illi eam uoluit. Quamobrẽ indignatus Acaſtus, ualidiſsimũ exercitum, quem in Admetum ſiſteret, comparat, atq́ urbem eius oppugnat. Quod uidẽs Admetus, multos ſecum ductores ac milites habens, extra ciuitatẽ, ut eis ſeſe opponeret, egreditur. Sed accidit ut uiuus nocturno tẽpore ab Acaſto cõprehenderetur, qui ei quoq́ captiuo mortẽ minabatur. Quam rem cum Alceſtes intellexiſſet, ꝙ Admeto propter eã mors immineret, egreſſa protinus ſeſe ipſam Acaſto ultrò dedit. qua cõprehenſa, Admetum ille liberauit. Dicebãt itaq́ homines, Virago Alceſtis ſponte quidẽ pro Admeto mortua eſt. Nihilq́ prorſus, quod fabuloſe ſuper hac re commentum ſit, uerum habetur. Atq́ adeò cum per illud tempus Hercules fortè Diomedis equas quodã ex loco duceret, per ea Theſſaliæ loca iter fecit, hoſpitioq́ ab Admeto ſuſceptus eſt. à quo lugente cum Hercules Alceſtis calamitatem intellexiſſet, miſeratione eius motus, Acaſto ſeſe oppoſuit, eiusq́ exercitum omnem deleuit: & quęcunq́ illi ſpolia abſtulit, inter ſuos ipſius exercitus milites diuiſit, Alceſtemq́ recuperatam Admeto reſtituit. Dicebant itaq́ homines, quòd Hercules ultrò à morte Alceſtin liberauerat, & ex hoc facto fabula formata fuit.

D

ἀλκήστιδος ἀνδρεία, prouerb.
Alceſtis uirago.
De hac aliter Fulgentius.

De Zetho.

Argentum in uſu non erat.

CVm pleriq́ alij, tum maximè Heſiodus tradit, ꝙ Thebana mœnia Zethus & Amphion citharæ ſono ſtruxerunt. Exiſtimant uerò quidam illis ipſis citharizantibus lapides ſponte ſua mœnia inſcẽdere ſolitos fuiſſe. Reuera tamẽ hoc ita res habet. Citharœdi Zethus & Amphion perfecti erãt, artẽq́ ſuã mercede inuitati oſtendebant: argentũ aũt illis tẽporibus homines cum minimè haberent, iubebãt Amphion & Zethus, quòd ſi quis eos citharizantes audire uellet, pro præmio ad murũ conſtruendum accedens in eo ſeſe exerceret: neq́ enim lapides ibi citharæ ſonum audituri ſtabant, nec ſine ratione aliqua homines etiã dicere conſueuerant, lyræ beneficio Thebanũ murum conſtructum fuiſſe.

De Io.

EX muliere Io bouem factã eſſe, œſtroq́ agitatam ex Argo in Aegyptiũ mare perue-

A perueniſſe dicunt. Verum aũt hoc habet. Io Argiuorum regis filia erat, huic ciues honorem hunc dederant, ꝙ Argiuæ Iunonis ſacerdotem fecerant. Verùm cum prægnans facta eſſet, patrẽ & ciues uerita, è ciuitate protinus aufugit. Argi uiuerò ad eam inquirẽdam urbe exeuntes, & ubi eam inuenerũt, cõprehendentes in uinculis habebant. Dicebant aũt id uidentes, ꝙ Io tanquam bos furens in Aegyptum aufugit. ubi cum perueniſſet, peperit, indeq́; fabula conficta eſt. — *Pro Herodoto in primo.*

De Medea.

MEdea, ut dicitur, ſeniores homines coquẽs, iuuenes eos faciebat. Fuit uerò ſimile quid. Medea talis naturæ florem quendã primã inuenit, qui capillos albos nigros'ue faciendi poteſtatem habebat. Quibuſcunq; igitur hominibus, qui ex canicie exire delectarentur, nigros capillos apparere faciebat. Prima quoq; hæc experimentũ calidi lauacri cuiuſdam uim medicã habentis, inuenit, quo uolentibus omnib. medebat. atq; hæc nõ in publico, ſed clàm quidem agebat, ne quis medicorum talia addiſcere poſſet. Huic uero compoſitioni qua utebatur, nomen erat Parepſiſis, hoc eſt decoctio. Quicũq; igitur homines hac decoctione utebantur, agiliores prorſus, magiſq; ſani fiebant. Ex hoc Medeæ præparationem hanc quicunq; uidebant, lebetes ſcilicet, ligna, & ignem, quòd homines Medea elixando coqueret, exiſtimabant. Pelias uerò homo ſenex, & imbecillus, hac decoctione cum uſus fuiſſet, quòd eam ſuſtinere præ ſenectutis debilitate non potuit, conſumptus eſt. — *Euſeb. in x præpar. euangel. Medea tincturã capillorum prima excogitat.* — *παρέψησις.* — *Senis Peliæ mors.*

De Omphale.

QVòd Omphalæ mulieri Hercules ſeruiuit, dicitur. qui quidem ſermo ſtultus eſt, cum & ipſi Omphalæ, & cæteris ſuper illam exiſtentibus maioris conditionis hominibus Hercules imperare potuerit. Tale quippiam igitur factum fuit. Omphale Iordanis Lydiæ regis filia erat, quæ cum Herculis robur maximum audiuiſſet, ad eum amandum inducta eſt. ad quam cum appropinquaſſet, Hercules pari quoque modo formæ illius amore captus eſt, mixtiq́; ſimul
B ſunt, atq; ex illius complexu Laomedontem filium Omphale genuit. Lætatus uerò Hercules, & ex illa uoluptatem capiens, eam loco ſui imperare ſinebat. Quòd ſtulti uidentes, Herculem Omphalæ ſeruire crediderunt. — *Herculis imperium.* — *Omphale.*

De Cornu Amalthea.

COrnu Amalthea ſecum Herculem ubiq; portare ſolitum fuiſſe aiunt, cuius beneficio quæcunq; uolebat, ſibi fiebant. Veritas autem ſic. Hercules cum ad Iolaum nepotem ſuum per Bœotiam iret, in Theſpijs moratus eſt quodam in hoſpitio, ubi mulier formoſa & honeſta nomine Amalthea erat. Cuius forma delectatus cum Hercules eſſet, per aliquod ibi tempus hoſpitatus eſt. Quòd cum Iolaus grauiter ferret, pecunias quaſdam, quas ex lucro Amalthea faciebat, in cornu quodam accumulatas ei auferre excogitat. Iis etenim pecunijs quæcũq; Hercules uolebat ei Amalthea emebat: peregrini itaq; illuc ſimul diuertentes, Herculem cornu Amaltheæ habuiſſe dicebant, ex quo quæcunq; uoluiſſet, ſibi ipſi emebat: atq; inde fabula conficta eſt. — *Ἀμαλθείας κέρας, prouerb.* — *Amalthea.* — *De Amalthea hoc idem Suidas & Euſtathius, Homeri interp.*

De Hyacintho narratio.

HYacinthus adoleſcens Amyclæus erat, pulcher & honeſtus ſatis. Hunc Apollo quidẽ uidit, uidit & hunc Zephyrus, amboq́; illius formæ amore capti ſunt, in eiuſq́; gratiam & honorẽ certatim artes uterq; ſuas illi exhibebat. Sagittabat nanq; Apollo, Zephyrus uerò ſpirabat: ſed ab illo cãtus & uoluptas ueniebat, ab hoc uerò timor non niſi ac perturbatio ſibi erat. Itaq; in Phœbi amorẽ ſeſe iuuenis inclinat, ob idq́; Zephyrũ præ zelotypia ad bellũ armare fecit. poſt hæc quædam Hyacintho exercitamenta cum Apolline erant: in quibus cum ſe ſe exerceret, à Zephyro ſibi maximè timendum erat, diſcoq́; præſertim: quem, cum adoleſcẽtis luſu deus præparaſſet, & ab illo iam deſcẽdiſſet, à pueroq́; mox leuaretur, Zephyri fraude in eum ipſe decidit, qui ita mortuus eſt. Terra uerò tãtæ calamitatis memoriam ullo modo deſertam omittere non debuit, quin pro adoleſcentulo, quòd fecit, florem Hyacinthi nominis emitteret, in cuius quidem folijs eius ipſius Hyacinthi nominis principium inſcriptum fuiſſe memorant. — *Diſci luſus apud Ouid.* — *Flores inſcripti nomina regum, Ver. & Ouid. in x. Metamor.*

De

De Marſya narratio.

C

Vide Aul. Gel. lib. 14. cap. 17. & Plut. in uita Alcibiad.

MArſya uir agreſtis erat, qui muſicus tamen factus eſt. Nam cum Minerua tibias odio haberet, quod de pulchritudine nonnihil, cum eas inflabat, ſi bi auferrent, ut ex fonte qui imaginem ei ſuam reddebat, agnouit, illas abiecit: quas cum Marſya paſtor accepiſſet, labris ſuis admouit. Illæ uero diuinũ quendam ſonum, etiam inuito illo qui eas inflabat, per ſe emittebant. Exiſtimabat uero Marſyas, ex arte potius ſua ſonum illum fieri, quàm quòd diuina illis uis quædam ineſſet. Quare hac perſuaſione imbutus, Muſas iam quoq; ipſas, atq; adeò etiam Apollinem ad certamen inuitabat: quos niſi ſono tibiarum ſuperaſſet, uiuere ſe neutiquam uelle amplius dicebat. Quare cum in certamen deus Apollo deſcendiſſet, Marſyas uincitur. ſimulq; cum uictoria pellem excoriatus depoſuit. Vidiq; ego in Phrygia fluuium ipſum Marſyam ab eius ipſius nomine dictum, cuius curſum ex Marſyæ ſanguine fieri Phryges dicebant.

De hoc amne Qu. Curt. in libro 3.

De Phaone.

De Phaone Aelianus: & Lucianus in quodã Dialogo.

PHaonis uita omnis circa nauigiã, inq; re maritima erat. portitor nanq; in mari fuit, quo in officio nullum unquam delictum in quempiam perpetrauit. Modeſtusq; adeò erat, ut à nemine portorium reciperet, qui ſoluendo nõ eſſet. Morum aũt iſtius admiratio quædam apud Lesbios erat, ſimulq; hunc deus laudauit. Deum aũt Venerem uocant. quæ cum ſeneſcentis hominis, hoc eſt mulieris formã atq; habitum induiſſet, ad Phaonem acceſsit, deq; nauigatione uerba cum ipſo facit: ac ut eam naui ſua traijciat, petit. ille uerò, in deſeruiendo ei, celeritate uſus; quàmprimum illam traijcit, præmiumq; nullum ab ea petit. Quid igitur poſt hæc tali pro munere egit Venus? Phaonem certè ex ſene formoſum iuuenem illam feciſſe dicunt. Atq; hic quidẽ Phaon ille eſt, cuius amore cũ capta Sappho eſſet, ſeſe interimẽs, amore illum in ſanguinem mœroremq; conuertit.

De Ladone narratio.

Daphne ex Ladone & Terra genitam, apud interp. Lyco. et Euſtathium.

TErræ uiſum fuit cum Ladone fluuio ad coitum deſcendere: & poſteaquam cum eo ſe miſcuit, ex eius compreſſu concipiens, Daphnem gignit. Hanc D Apollo Pythius amauit, uerbaq; amatoria ad illam faciebat. Sed cum ipſa caſtitatem ſeruare uellet, illum minimè audire uolebat: neceſſeq; ei ob id erat puellam auerſantẽ inſequi, ueluti ſic illam deniq; perſequebatur. quæ cum fugeret, denegare ei quicquam non prius auſa eſt, quàm Terram matrem ſuam in auxilium aduocaret: à qua precibus petebat, ut ſeſe iterum intra ſe admitteret, ac in eadem uirginitate talem, qualis nata erat, cuſtodiret: quod & mater fecit. Daphnem namque intra ſe occultauit. Poſt uerò tempus illud è Terra egreſſa Daphne, arborq; facta, eodem in loco pullulabat. cuius ramis cum propter amoris impatientiam, deus inhæreret, illi quo minus in laurum commutaretur, reſiſtere nullo modo potuit. Nam manus illius iam intra arboris truncum comprehendi, caputq; & reliqua corporis frondibus ornari cœpere: ſine quibus lauri foliis, ut dicitur, tripos in Bœotia, ubi antrum erat, nullo modo erigi poterat.

Pro Ouid. in primo Metam.

Tripos ſine lauro in Bœotia erigi non poterat.

De Iunone.

IVnonem deam ſuorum habere patrocinium, ac ciuitatis cuſtodiã, Argiui exiſtimant: propter quod publicum feſtum in eius honorem ritu atq; ordine ſolenni concelebrant. Huius aũt pompæ ordo erat, ut currum Iunonis colore albicantes boues ad templum traherent, in quo curru ſacerdotem quoq; eſſe oportebat. Templumq; ipſum, ubi ei ſacrificium fiebat, extra urbem erat. Quodam uerò tẽpore, cum fortè ad hæc ſolennia ſacra Iuno ferri deberet, ac propter albicantium boum penuriam, ritus atq; ordo ille ſolennis claudicans obſeruari non poſſet, ſacerdos illorũ defectum ita emendauit. Nam cum filios quoſdam adoleſcentes haberet, ad inſtar boum, Iunonis plauſtrum eos ſubire fecit. Poſteaquã igitur quæ à bobus fieri debebant, à filijs facta ſunt, illorũ mater ſacerdos ante Iunonis deæ ſimulacrũ ſupplex ſtans, laboris mercedem liberis ſuis à dea petijt, quibus ueluti data illis à Iunone cõdigna merces fuit. ſomnus namq;, ut fertur, pro præmio illis datus eſt, qui uitæ quoq; illorum finis extitit.

Palæphati de fabuloſis narrationibus FINIS.

A # FVLGENTII, EPISCOPI CARTHAGINENSIS, MYTHOLOGIARVM AD CATVM *Presbyterum Carthaginenſem, Liber I.*

QVamuis inefficax petat ſtudium res quæ caret effectu, & ubi
emolumētum deeſt negocij, cauſa ceſſet inquiri: hoc uidelicet
pacto, quia noſtri temporis ærumnoſa miſeria non dicendi pe
tit ſtudiū, ſed uiuēdi flet ergaſtulum, nec famæ aſsiſtendū poe-
ticæ, ſed fami conſulendum domeſticæ. Citius nunc aut quod
amiſeris fleas, aut quod edas inquiras, quàm quod dicas inue-
nias. Vacat hoc tempore potentibus opprimere, prioribus rapere, priuatis per-
dere, miſeris flere. Quia ſoles Domine meas cachinnantes ſæpius nænias lepô-
re ſatyrico litas lubentius affectare, dum ludicro talia uentilās epigrammate co-
mœdica † ſolita eſt, uernulitate mulcere. Additur, quia & mihi nuper impetaſſe *ſolitum eſt*
dignoſceris, ut feriatas adfatim tuarū aurium ſedes lepido quolibet ſuſurro per
mulceam. Parumper ergo auſculta, dum tibi rugoſam ſulcis anilibus ordior fa-
bulam, quam nuper Attica ſoporatā ſalſura, nocturna præſule lucerna cōmen-
tus ſum, ita ſomniali figmento deluſam, quo non poetam furentem aſpicias, ſed
onirocritem ſoporis nugas ariolantem aduertas. Neq; enim illas Heroidarum
arbitreris lucernas meis præſules libris, quibus aut Sulpicillę procacitas, aut Pſy
ches curioſitas declarata eſt: neq; illam Phædrā, quæ maritū Phædriam in tumu
lum duxit, aut Leandricos naratus intercepit, ſed quæ noſtrum academicū rhe-
torē ita uſq; ad uitalem circumtulit, quo pene dormientē Scipionem cœli ciuē
effecerit. Verum reſpublica uideat, quid Cicero egerit. Me interim diſcedentem
à te Domine, dum quaſi urbans extorrem negocijs ruralis ocij torpor aſtringe-
ret, euitans ærumnoſa calamitatum naufragia, quibus publicæ inceſſabiliter ue-
xantur actiones, arbitrabar agreſtem ſecure adipiſci quietem, ut procellis curarū
B celantibus; quo in torporem urbana tempeſtas exciderat, uelut halcyone nidu-
li, placitam ſerenitatem uillatica ſemotione tranquillior agitaſſem, ſopitisq; in fa
uilla ſilentij rauciſonis iurgiorum claſsicis, quibus me Galogetici quaſſauerant
impetus, defecatā ſilentio uitā agere crediſſem, ni me illuc quoq; mœrorū im
probior angina ſequereſ, felicitatisq; nouerca fortuna (quæ amarū quoddā hu-
manis interſerit ſemper negocijs) me quaſi pediſſequa ſectaretur. Nam tributa
ria in dies cōuentio compulſantiū pedibus limē propriū triuerat, noua indictio
num ac momentanea proferens genera, quaſi Mida rex ex homine uerteret, ut
locupletes tactus rigens auri materia ſequereſ. Credo etiā Pactoli ipſius fluenta
condictis frequentibus deſiccaſſe. Nec hoc tantū miſeriarū ergaſtulū ſat erat. ad
debatur his, quòd etiam bellici frequenter incurſus pedū domi radicem infige-
re iuſſerant, quo portarū noſtrarū peſſulos aranearū caſsibus oppletos quiſpiam
non uideret. Agrorum enim dominium gentes ceperāt, nos domorum. Fructus
enim noſtros expectare licuit, non frui. merces quippe nobis fuerat gentilis, ſi
uel ad manendum clauſos relinquerent. Sed quia nunquam eſt malum immor-
tale mortalibus, tandem domini regis felicitas, aduentantis ſolis crepuſculum
mundo tenebris dehiſcentibus, pauores abſterſit. Et poſt torpentes inceſſus,
quæ tum bellicum profligauerat interdictum, licuit tandem arua uiſere, limites
circuire. Egreditur nautarū in morē, quos tempeſtatū flagitamento confractos
exoptata reduces excipit ripa, uelut parietū indumentis exuti poſt domeſticas
ſtationes ambulare potius diſcimus, quàm progredimur, & Maronco uerſui cō
ſimiles: Tandē liber equus cāpo potitur aperto. Intuemur arua, quibus adhuc
impreſſæ bellantiū planæ muricatos (quod aiunt) ſigillauerāt greſſus, & formi-
dine menti nondū exterſa, hoſtes in ueſtigijs pauebamus. Terrorem enim pro
ſui memoria miles hoſtis hæredem reliquerat. Sed Troadum in morem oſten-
tabamus alterutrū loco, quorum recordationē aut internitio celebrior faciebat,
aut præda. Tandem inter ſentoſa nemorum fruteta, quæ agreſtis olim deſeruie-
rat manus. nam intercapedinante pauoris prolixitate tam largo fumo lurida pa-
rietubus

Digitized by Google

C rietibus aratra pendebant,& laborifera boum colla iugales in uaccinam mollíciem diduxerant callos. Squallebat uiduus ſulcis ager,& herbidis ſentibus oliuifero uertici minabatur. Ita enim nexili de ſyrmare mæandrico gramini labruſca coibat, quo ſcepta herboſis radicibus tellus, Triptolemicum contumax abnueret dentem. Ego dum huiuſmodi paliuræa prata incedente premerem plantam,& roſcidos florulenti uelleris colles ſpacianti metirem paſſu, defectũ uoluntas peperit egredientis ſtudio, ſed utilitas ex labore ſucceſsit. Diuertor arborei beneficiũ umbraculi præſumẽs, quo me errãti foliorũ intextu Phœbi à torridis defenſaret obtutibus,& circumfluã ramorũ umbrã, quã proprijs radicibus præberet, mihi etiã concederet eſſe cõmunem. Nam me auiũ quædã uernulitas, quę fragili quadã dulcedine criſpantes ſibilos corneis edũt organulis, ad hoc opus allexerat,& laboris tam ſubita requies quoddam carminis expectabat melos.

Theſpiades Hippocrene,
Quà ſpumanti gurgite
Irrorat loquacis nymbi,
Tinctas hauſtu muſico,
Ferte gradum properantes
De uirectis collium,
Vbi guttas florulentæ
Manè rorat purpuræ,
Humor algens, quem ſerenis
Aſtra ſudant noctibus,
Verborum caniſtra plenis
Reſerate floſculis.
Quicquid per uirecta Tempe
Rapiat unda prolient
Hinnientis & recurſu
Quam produxit ungula.
Quicquid Aſcræus ueterna
Rupe paſtor cecinit,
Quicquid ex Atlantis gazis
Veſtra promunt horrea,
Quod cecidit paſtorali
Maro ſylua Mantuæ,
Quod Mæonius ranarum
Cachinnauit prælio,
Parrhaſia candicanti
Dente lyra concrepet,
Ad meum uetuſta carmen
Secla nuper confluant.

D Hoc itaq; ſacrificali carmine Gorgonei fontis aſpergine madidas & prępetis ungulæ riuo merulentas Pieridas abſtraxi. Aſtiterant itaq; ſyrmate nebuloſo lucidæ ternæ uiragines, hedera largiore circumfluæ, quarum familiaris Calliope ludibundo palmulæ tactu, meum uaporãs pectuſculum, poeticæ pruriginis dulcedine ſpargit. Erat enim grauido (ut apparebat) pectore, crine neglecto, quem margaritis prænitens diadema conſtrinxerat, talo tenus bis tinctam recolligẽs ueſtem. Quod credo & itineris propter difficultatẽ, & ne mæandricos tam ſubtilis elementi aliquatenus limbos aculeati herbarum uertices ſcinderent. Aſtiti propter ergò, erectus in cubitum, ueneratus ſum uerboſam uiraginem, olim mihi poetico uulgatam euidentius teſtimonio. Nec immemor cuius uerboſas fabulas propter ſcholaribus rudimentis tumidas ferulis geſtauerã palmas: & quia non mihi euidẽti manifeſtatione quæ 'nam eſſet, liquebat, cur ueniſſet, inquiro. Tum illa: Vna, inquit, è uirginali ſum Heliconiadũ curia, Iouis albo conſcripta, quam olim Athenęum ciuem Romanus ordo colendã exceperat: ubi nouellos ita frutices edidi, quo eorũ cacumina ſummis aſtris insererem. Ita uitæ famã linquentes hæredem, quo magis celebriorem obitum protelarent. Aſt ubi me Romuleæ arcis conuentu bellicus uiduauit incurſus, Alexandriæ conciliabula urbis exulata poſſederã, uarijs dogmatũ imbutamentis, laſciua Gręcorũ præſtruens corda, poſtq; Catonũ rigores, Tullianasq; ſeueras inuectiones, & Varroniana ingenia, Apelleæ genti eneruęs ſenſus, aut ſatyra luſeram, aut comœdico phaſmate delectabam, aut tragica pietate mulcebam, aut epigrammatũ breuitate condibã. Libebat me mea captiuitas: & licet noſtræ uacuiſſent induſtriæ, inueniebat tamen animus, quibus inter mala arrideret, niſi me etiam exinde bellis crudelior Galieni curia excluſiſſet, quæ penè cunctis Alexandriæ ita eſt angiportis, quo chirurgicæ carnificinæ laniena † plurior habitaculis numeretur: *durior* deniq; certando ita remittunt in mortem, quo ferant Charontem citius ſopiturũ, ſi collegio nõ donetur. Hanc orationẽ riſus mollior terminabat. Itaq; meis quod euerteret, culminibus impetraui. Tũ illa: Nõ paues, inquit, muſicũ tuis receptare dog-

Digitized by Google

A re dogma penatibus, cũ barbarorũ more auſcultauerim, ita literarios mercatus penitus abdicare, ut hos qui primis elementorum figuris, uel propriũ deſcripſerint nomen, caſſata inquiſitione in carnificinã raptaſſent. Tũ ego: Non ita eſt, inquam, ut audieras, ſed fama fuit. nam carmina noſtra Muſæ tantum ualent inter Martia tela, quãto dulcis aquæ ſaliente ſitim reſtinguere riuo. Et ut ſuũ me amplius familiarẽ reſciſſet, illud etiam Terentianũ adieci: Olim iſti fuit generi quæſtus apud ſeculũ prius. Nunc itaq; literæ ſuos quicquid Helicon uerbalibus horreis enthecatum poſſederat, in ipſis poteſtatum culminibus hæreditario iure transferre cantus extendunt. Illa exhilarata carminibus, utpote quaſi Mæonium ſenem ut uiſeret recitantem, laudatorio palmulæ tactu mulſit meam cæſariẽ: percuſſaq; mollius ceruice, quam decuit: Eia, inquit, Fabiana Creonticis iamdudũ nouus initiatus es myſtes ſacris. Ne quid ergo meo tibi deſit tyrunculo, accipe parẽ dogmatis gratiã: & quatenus te noſtra ſatyra laſciuienti uerborũ rore percuſsit, uadatumq; te ſui retinet amoris illecebra, redde quod ſepioticon debes: & quicquid libet Niliacis exarare papyris, feriatis aurium ſedibus percipe. Nec deerit hiſtoriæ ei quilibet effectus, cuius uiſceribus te interſtringi popoſceris. Tum ego: Index libelli te fefellit generoſa loquacitas, non mihi cornutus adulter arripitur, nec hymbre mendaci luſa Danae uirgo cantatur, dum ſuo iudicio ſibi deus prætulit pecudem, & hanc auro decepit, quam poteſtate nequiuit. Nõ ſuillo canimus morſu depaſtũ iuuenis femur, nec in libellulis meis ſub falſa alite puerilis pependit laſciuia. Non olorinis reptantẽ adulterũ plumis oua pulligera uirginib. inculcantẽ, uel ſemina puerigera uiſcerib. infundentẽ, nec Lychnides puellas inquirimus, & Hero atq; Pſychen poeticas garrulantes ineptias. Dũ hæc lumẽ quærit extinctũ, illa deflet incenſum, Pſyche uidendo perderet, & Hero nõ uidendo periſſet. Nec referã uirginali figmento Aricinam luſam uiraginem, dum quæreret Iupiter quod magis eſſe uelit q̃ fuerat. Mutatas itaq; uanitates manifeſtare cupimus, nõ manifeſta mutãda fuſcamus, ut ſenior deus hin-

B nitus exerceat: & ſol fulgoris igne depoſito, malit anilibus exarari rugis, q̃ radijs. Certos itaq; nos præſtolamur rerũ effectus, quos repulſos mendacis Græciæ fabuloſo cõmento quid myſticũ in his ſapere debeat, cerebrũ agnoſcamus. Tum illa: Vnde hæc tibi, inquit, homuncule tanta ignorantiæ ſcientia? Vnde etiam ratum ordinem ignorandi? Dum enim ſeculis intacta exquiris, oſtendis te ſapienter ſcire quod neſcis. Cui ego (ſi his quibus ignorare aliquid contigit) ne ipſum quidẽ neſcire ſuũ, ſcire contigerit, quãto ſatius eis erat etiã non naſci contingere, q̃ naſci inefficaciter uiuere. primum itaq; ego ſcientiæ ueſtibulũ puto, ſcire quod neſcias. Ad hæc illa: Tam ſecretis myſticisq; rebus uiuaciter pertractandis ampliora ſunt autoritatũ quærenda ſuffragia. Neq; enim quippiã ludicrũ quęritur, quo ludibundo pede metrica uerborũ cõmoda ſarciamus. Sudor hic opus eſt palæſtrantis ingenij, ne tam magnifici aſſumpta moles operis ipſo fere medio conaminis impetu uiuaciſsimis deſtituta uaneſcat tractatibus. Ergo erũt nobis Philoſophia atq; Vrania cœleſtis adiutrices operis alciſcendæ. Nec enim deerit tuis laſciuiens amica ſolatijs, ut dũ te myſticę artes anhelũ tractãdo reddiderint, tute tua ſatyra ludentem excipiat. Quæſo inquã munifica largitas, ne tu iſtam tuã ſatyrã, cuius me dudũ uadatũ amore pręcdixeras, temere cręcdas noſtris penatibus. Tam etenim libens zelo ſortitus ſum ex affectu coniugiũ, ut ſi hanc ſuis oblucentẽ, ut pellicẽ uoluptatibus domo repererit, ita ſulcatis ungue genis in Heliconẽ remittat neceſſe eſt, quo eius diluẽdis uulneribus Gorgonei ipſius fontis nequaquã fluenta ſufficiant. Tũ illa cachinnũ quaſſans, fragile colliſo bis terq; pulſu palmulæ femore: Neſcis, inquit, Fulgenti rudis accola Pieridũ, quantum ſatyram matronæ formident. Licet mulierũ uerbalibus undis & cauſidici cedant, nec grammatici mutiant, rhetor taceat, & clamorem præco compeſcat: ſola eſt quæ modum imponat furentibus, licet Petroniana ſubit Albutia. hac etenim alludente, & Plautinæ ſatyræ dominatus obdormit, & Sulpicillæ Auſonianæ loquacitas deperit, Saluſtianæq; ſymphoniæ, quamuis præſens ſit cantilena melos cantandi, rauceſcit.

C

Soluerat ignicomus mundi regione peracta,
Quadrupedes, gelidumq; rotis tepefecerat orbem
Rector, & auratis colla ſpoliabat habenis.
Iam Phœbus diſiungit equos, iam Cynthia iungit:
Quasq; ſoror liquit, frater pede temperat undas.
Tum nox ſtellato mundum circumlita peplo,
Cærula rorigenis pigreſcere iuſſerat alis.
Aſtrigeroq; nitens diademate luna bicornis,
Bullatum bijugis conſcenderat æthera tauris.
Iam ſimulacra modis mentis fallentia plaſtis,
Mollia falſidicis replebant ſtramina ſignis.

& ut in uerba pauciſsima conferam, nox erat. Cuius nomen noctis iamdudum oblitus, ut inſanus uates uerſibus delirabam. Dum ſubitò agreſtis illa, quã dudum uideram, hoſpita oborto impetu cubicularias impulſu fores irrupit, inopinanterq; me iacentem reperiens marcentia languore ſomni lepido lumina, rapido atq; admodum ſplendifice intermicanti quodam ſui uultus coruſcamine pepulit. Erat enim ultra ſolitum eminens mortalitatis aſpectum, deniq; pigræ adhuc quietis indicium roratis naribus ructuantem, repentina hoſtij crepitatione turbauit. Hanc præibat florali laſciuiens uirguncula petulantia, hædera largiore circumflua, improbi uultus & ore contumeliarum ſarcinis grauido: Cuius † hyronicum lumen tam timabunda uernulitate currebat, quo mentes etiam abſtruſas temulentis inſcriptionibus depinxiſſet. Muſæ enim latera ſarciebant altrinſecus duæ: quarum dexterior uerecunda quadam maieſtate ſubnixa, elatæ frontis Polymnia, argẽteis aſtrorũ purgauerat margaritis: cuius phaleratũ exoticis diadema carbunculis, corniculata lunę ſinuatio deprimebat, ac cærulanti peplo circumlita hyalinæ cauitatẽ ſphæræ oſſeo faſtigatus tigillo uerſabat. Viſus itaq; luminis tam elata contemplatione cœlitùs erigebatur intuitus, quo penè foribus ſuperna intuens pollicem illiſiſſet. Leuicomes lateris refugo quodam contemplatu ſecretior humanos intuitus uelamine quodam arcano uitabat. huius ninguidà canis albentibus nitebat cęſaries, rugaq; criſpato multiplici ſupercilio rancidum ſe quiddam conſopiri promittebat. Tardior inceſſus erat, & ipſa ponderationis grauedine uenerandus. Tunc Calliope prouinciã loquacitatis ingreſſa: His te, inquit, Fulgẽti tutricibus ſpoponderã largitũ. Quarũ ſequax ſi fueris, celeriter raptum ex mortali cœleſtem efficient, aſtriſq;, non ut Neronem poeticis laudibus, ſed ut Platonẽ myſticis interſerent rationibus. Neq; enim illos de his expectas affectus, quos aut poema ornat, aut deflet tragœdia, aut ſpumat oratio, aut cachinnat ſatyra, aut ludit comœdia: ſed in quib. Carneadis reſudat elleborũ, & Platonis auratum eloquiũ, & Ariſtotelis ſyllogiſmaticum uerbiloquium. Nunc itaq; pande mentis cubiculũ, & aureũ fiſtulis audito nuncio mentibus intromitte quod excipis. ſed enerua totũ mortale quod tibi eſt, ne tam ſacrati ſeries dogmatis ſcrupuloſis ritè non reſideat penetralibus. Ergo nunc deorũ primum natura, unde tanta malæ credulitatis lues ſtultis mentibus inoleuerit, edicamus. Quamuis enim quidã ſint, qui ſpreta capitis generoſitate, Atricinis atq; Arcadicis ſenſibus glandium quippiam ſapiant, atq; eorum altiori ſtultitiæ nubilò ſoporata caligentur ingenia: tamẽ nequaquam apud humanos ſenſus, niſi fortuitis compulſationibus moti naſcũtur errores, ut etiam Chryſippus de fato ſcribens ait, compulſationibus lubricis uoluuntur incurſus. Itaq; primũ omiſſo circuitu, unde idolum tractum ſit, edicamus.

ironicum

D

VNDE IDOLVM DICATVR.

Diophantes, Lacedæmonum autor, libros ſcripſit Antiquitatum 14. in quibus ait, Syrophanem Aegypriũ familia ſubſtantiaq; locupletem filiũ genuiſſe, quem uoluit enormis ſubſtantiæ ſucccſſorem ineffabili, ultrà ꝙ paternitas exigebat, affectu erga filium deditum. Isq; dum aduerſis fortunæ incurſibus raperetur, patri crudele geminæ orbitatis dereliquit elogium: & ut poſteritati perpetuale ſuffragium denegaſſet, & ſubſtantiæ propagandæ ſubitam interceptionem

A ptionē obijceret. Quid igitur faceret, aut fœcunda paternitas hac ſterilitate damnata, aut felix ſubſtantia in ſucceſsione curata? parum erat, non habere quod habuit, niſi etiam eſſet, qui obtineret quod reliquit. Deniq; doloris anguſtia, quæ ſemper inquirit neceſsitatis ſolatiū, filij ſibi ſimulacrū in ædibus inſtituit. Dūq; triſtitiæ remedium quærit, ſeminarium potius doloris inuenit, neſciens quòd ſola ſit medicina miſeriarum obliuio. Fecerat enim ille, unde luctus reſurrectionis in dies acquireret, non in quo luctus ſolatium inueniret. Deniq; idolum dictum eſt εἰδολούπιον, quod nos Latinè ſpecies doloris dicimus. Nanq; uniuerſa familia in domini adulationem, aut coronas plectere, aut flores inferre, aut odoramenta ſimulacro ſuccendere conſueuerat. Nonnulli etiam ſeruorū culpabiles domini furiam euitātes, ad ſimulacrū profugi ueniā merebantur, & quaſi ſalutis certiſsimo collatori, florum aut thuris offerebāt munuſcula, timoris potius effectu, quàm amoris affectu. Deniq; huius rei non immemor & Petronius ait: Primus in orbe deos fecit timor. Nā & Mintanor muſicus in Chromatopion libro muſicæ artis, quem ſcripſit, ait, Dominum doloris, quem prima cōpunctio humani finxit generis, exin inueteratus error, humanis pedetentim cōſertus diſciplinis, barathro quodam ſæuæ crudelitatis prolabitur.

Saturnus.

SAturnus Pollucis filius dicitur, Opis maritus ſenior, uelato capite falcē gerens: cuius uirilia abſciſſa, & in mare proiecta, Venerem genuere. Itaq; quid ſibi de hoc philoſophia ſentiat, audiamus. Tum illa: Saturnus primus in Italia regnum obtinuit. hicq; per annonæ prærogationem ad ſe populos attrahēsā ſaturando dictus eſt Saturnus. Opis quoq; uxor, eo quod opem eſurientibus ferret dicta eſt. Pollucis etiā filiū, ſiue à pollendo, ſiue à pollucibilitate, quam nos humanitatem dicimus. Vnde & Plautus in comœdia Epidici ait, Bibite, pergræca mini pollucibiliter. Velato uerò capite ideo fingitur, quòd omnes fructus foliorum obnupti tegantur umbraculo. Filios uerò ſuos comediſſe fertur, quòd omne tempus quodcunq; gignit, conſumit. Falcem etiam fert non immeritò, ſiue
B quòd omne tempus in ſe uergat, ut curuamina falcium: ſiue propter fructum, unde etiam & caſtratus dicitur, quòd omnes fructuum uires abſciſæ, atq; in humoribus uiſcerum ueluti in mare proiectæ, ſicut illic Venerem, ita & libidinem gignant neceſſe eſt. Nam & Apollophanes in epico carmine ſcribit Saturnum quaſi ſacrū νοῦν, νοῦς enim græcè ſenſus dicitur: aut ſatorē νῦ, quaſi diuinum ſenſum creantē omnia. cui etiā quatuor filios ſubijciūt, primū Iouem, ſecundū Iunonē, tertiū Neptunum, quartū Plutonē. & quaſi Poli filiū quatuor elementa gignentem, id eſt primū Iouem ignem: unde & ζεὺς græcè dicitur, ζεὺς enim græca ſignificatione, ſiue uita, ſiue calor dici poteſt: ſiue quòd igne uitali animata omnia diſcerentur, ut Heraclius uult: ſiue quòd hoc elementū caleat, ſecundū Iunonem, quaſi aerem, unde ἥρα græcè dicitur. & quamuis aerem maſculum ponere debuerint, tamen ideo ſoror eſt Iouis, quòd hæc duo elementa ſibi ſunt ualde conſocia. Ideo Iouis & coniugem, quòd maritatus aer igne feruefcat. Nam & Theopompus in Cypriaco carmine, & Hellanicus in Dios philologia, quam deſcripſit, ait Iunonem ab Ioue uinctam catenis aureis, & degrauatam incudibus ferreis. Illud nihilominus dicere uolentes, quòd aer igni cœleſti coniunctior, duobus deorſum elementis miſceatur, id eſt aquæ & terræ, quæ elementa duobus ſuperioribus grauiora ſunt.

Neptunus.

NEptunum uerò tertium aquarū uoluêre elementū: quem ideo Græci etiā Poſidona nuucupāt, quaſi ποιοῦντα εἴδω, quę nos latinè facientē imaginem dicimus: illa uidelicet ratione, quòd hoc ſolum elementū imagines in ſe formet ſpectantium, quę nulli alij ex quatuor competat elementis. Tridentem uerò ob hanc rem ferre pingitur, quòd aquarum natura triplici uirtute fungatur, id eſt liquida, fœcunda, potabili. hunc & Neptuno Amphitriten in coniugium deputant, ἀμφὶ enim græcè circūcirca dicimus: eo quę omnibus tribus elementis aqua concluſa ſit, id eſt in cœlo, in aere, in nubibus, & in terra, ut ſunt fontes & putei.

I 2 Pluton.

C

Pluton.

QVartum etiam Plutonem dicunr terrarum præſulem: πλοῦτος enim gręce, diuitiæ dicuntur, ſolis terris credentes diuitias deputari. hunc etiam tenebris addictum dixere, quòd ſola terræ mareria ſit cunctis elementis obſcurior. Sceptrum quoq; in manu geſtat, quòd regna ſolis competant terris.

Tricerberus.

TRicerberum uerò canē eius ſubijciunt pedibus, quòd mortaliũ iurgiorum inuidiæ ternario conflentur ſtatu, id eſt naturali, cauſali, accidentali. Naturale eſt odium, ut canum, leporum, luporum, & pecudũ, hominum, & ſerpentũ. Cauſale eſt, ut amoris zelus atq; inuidiæ. Accidens eſt, quod aut uerbis caſualiter oboritur, ut hominibus: aut comeſtiones propter, ut iumentis.

Furiæ.

HVic quoq; etiam tres furias deſeruire dicunt, quarum prima eſt Alecto: ἀληκτῶ enim græcè impauſabilis dicitur. Alia Tiſiphone: τισιφώνη aũt, quaſi τούτων φωνὴ, id eſt iſtarũ uox. Tertia Megæra: megæra enim eſt, quaſi μεγάλη ἔρις, id eſt magna contentio. Primum eſt ergo, non pauſando furiam concipere. ſecundum eſt, in uocem erumpere. tertium, iurgium protelare.

Fata.

TRia etiam ipſi Plutoni deſtinant fata, quarum prima Clotho, ſecunda Lachesis, tertia Atropos. κλώθω enim gręcè euocatio dicitur, λάχεσις uerò ſors nuncupatur, ἄτροπος quoq; ſine ordine dicitur: hoc uidelicet ſentire uolentes, quòd prima ſit natiuitatis euocatio: ſecunda, uitæ ſors, quemadmodum quis uiuere poſſit: tertia, mortis conditio, quæ ſine lege uenit.

Harpyiæ.

HArpyias etiam tres inferis Vergilius deputat, quarũ prima ἀέλλω, ſecunda ὠκυπέτη, tertia κελαινώ. Harpyia enim græcè rapina dicitur. Ideo uirgines, quòd omnis rapina arida ſit & ſterilis. Ideo plumis circumdatæ, quia quicquid rapina iuuaſerat, celat. Ideo uolatiles, quòd omnis rapina ad uolandum ſit celerrima. ἀέλλω enim græcè quaſi ἑλῶν ἄλλο, id eſt alienum tollens. Ocypete, id eſt citius auferẽs. Celænum uerò græcè nigrum. unde & Homerus prima Iliados rhapſodia, αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί: id eſt, ſtatim niger tuus ſanguis emanabit per meam haſtam. Hoc igitur ſignare uolentes, quòd primum ſit, alienum concupiſcere: ſecundum, cupita inuadere: tertium, celare quod inuadit. D

Proſerpina.

PLutoni quoq; nuptam uolunt Proſerpinam, Cereris filiam. Ceres enim gręcè gaudium dicitur. & ideo illam frumenti deam eſſe uoluerunt, quòd ubi plenitudo fructuum ſit, gaudia ſemper ſuperabundẽt neceſſe eſt. Proſerpinam uerò quaſi ſegetem uoluerunt, id eſt terram radicibus proſerpentem, quæ & ἑκάτη græcè dicitur: ἑκατὸν enim græcè centum ſunt. & ideo hoc illi nomen imponunt, quia centuplicatum Ceres proferat fructum.

Ceres.

HAnc etiam mater cum lampadibus raptam quęrere dicitur, unde & lampadum dies Cereri dedicatus eſt: illa uidelicet ratione, quòd hoc tempore cum lampadibus, id eſt cum ſolis feruore ſeges ad metendũ cũ gaudio requirat.

Apollo.

APollinem ſolem dici uolunt: ἀπόλλων enim gręcè perdens dicitur, quòd feruore ſuo omnem ſuccum uirentium decoquendo perdat herbarum. Hunc etiam diuinationis deum uoluerunt, ſiue quòd ſol omnia obſcura manifeſtat in lucem, ſeu quòd in ſuo proceſſu & occaſu eius orbita multimodos ſignificationum monſtret effectus. Sol uerò dicitur aut ex eo quòd ſolus ſit, aut quod ſolitè per dies ſurgat & occidat. Huic quoq; quadrigam adſcribũt illam ob cauſam, quòd aut quadripartitis temporum uarietatibus anni circulũ peragat: aut quòd quadrifido limite diei metiatur ſpacium. unde & ipſius equis condigna ſic nomina poſuerunt, id eſt Erythreus, Actæon, Lampos, Philogeus. Erythreus græcè rubens dicitur, quòd à matutino ſol lumine rubicundus exurgat: Actæon ſplendens

A dens dicitur, ꝙ tertiæ horæ momẽtis uehemẽs inſiſtat: Lampos uerò, quod lucidior fulgeat, dũ ad umbilicũ diei centratũ cõſcenderit circulũ. Philogeus græcè terrã amãs dicit, quòd hora nona procliuior, uergẽs occaſibus pronus incũbat.

Coruus.

IN huius etiam tutelam coruum ponunt, ſiue quòd ſolus contra rerum naturã in medijs ipſis æſtiuis feruorib. ouiparos pullulet fœtus. Vnde & Petron.

Sic contra rerum naturæ munera notæ,
Coruus maturis frugibus oua refert.

Siue quòd in horoſcopicis libris, ſecundum Anaximandrum, ſiue etiam ſecundum Pindarum, ſolus inter omnes aues ſignificationes habet uocum.

Laurus.

IN huius etiam tutelam laurum aſſcribunt. unde etiam eum amaſſe Daphnen dicunt, Penei fluminis filiam: & unde laurus naſci poſſet, niſi de fluuialibus aquis? Maximè quia & eiuſdem Penei fluminis ripæ lauro abundare dicuntur. At uerò amica Apollinis ob hanc rem uocitata eſt, quia illi qui de interpretatione ſomniorum ſcripſerunt, ut Antiphon Philocrus, & Artemon, & Serapion Aſcalonites, promittant in libris ſuis, laurum ſi dormientibus ad caput poſueris, uera ſomnia eſſe uiſuros.

De nouem Muſis.

HVic etiam Apollini nouem deputant Muſas, ipſumq; decimum Muſis adijciunt: illa uidelicet cauſa, quòd humanæ uocis decẽ ſint modulamina. unde cũ decachorda Apollo pingitur cithara. Sed & lex diuina decachordon dicit pſalterium. Fit ergo uox quatuor dentibus ecõtrà poſitis, quos lingua percutit: e quibus ſi uno minus fuerit, ſibilum potius quàm uocem reddat neceſſe eſt. Duo labia uelut cymbala, uerborum commoda modulantia: lingua, ut plectrũ, quæ curuamine quodã uocalem format ſpiritum: palatũ, cuius concauitas profert ſonũ: gutturis fiſtula, quæ tereti meatũ ſpiritalẽ præbet excurſu: & pulmo, qui uelut aceruus follis cõcepta reddit ac reuocat. Habes ergo nouem Muſarũ
B uel Apollinis ipſius redditam rationẽ, ſicut in libris ſuis Anaximander Lampſacenus, & Leophantes Heracleopolites exponũt: & quod alij firmant, ut Piſander Phyſicus, & Euxemenes in libro θεολογουμένων. Nos uerò nouẽ Muſas doctrinæ atq; ſciẽtię dicimus modos. hoc eſt, prima Clio, quaſi prima cogitatio diſcendi. κλέος enim græcè fama dicit: unde & Homer. ἡμεῖς δὲ κλέος οἷον ἀκούομεν, ὐδέτι ἴδμεν: id eſt, Nos uerò ſolam famã audiuimus, neq; quid ſcimus. & in alio loco, τὸ κλέος χρυσοῦ κατ' ἑλλάδα καὶ μέσον ἄργος. Et quoniã nullus ſcientiã quærit, niſi in qua famæ ſuæ protelet dignitatem, ob hanc rem prima κλειὼ appellata eſt, id eſt cogitatio quærendæ ſcientiæ. ſecunda εὐτέρπη, quod nos latinè bene delectans dicimus, quòd primum ſit ſcientiam quærere, ſecundum ſit delectari quod quæras. Tertia μελπομένη, quaſi μελέτην ποιουμένη, id eſt meditationẽ faciens permanere: ut primũ eſt uelle, ſecundum deſiderare quod uelis, tertiũ inſtare meditando ad id quod deſideras. quarta θάλεια, id eſt capacitas, uelut ſi dicatur τιθεὶς θάλεαν, id eſt ponens germina: unde & Epicharmus comicus in Diphilo comœdia ait: θαλὸν ὡς ὐ βλέπει βούλιμος ἐπιτάκων, id eſt, germen dum nõ uidet, fames conſumit. Quintã πολύμνειαν, quaſi πολυμνήμην, id eſt multã memoriã facientem dicimus, quia poſt capacitatem eſt neceſſaria. ſexta ἐρατώ, id eſt, εὗρον ὅμοιον, quod nos latinè inueniens ſimile dicimus: quia poſt ſcientiam & memoriã iuſtum eſt, ut aliquid ſimile & de ſuo inueniat. ſeptima τερψιχόρη, id eſt, delectans inſtructione: unde & Hermes in Pimandre libro ait: ἀκυροτροφης καὶ κέφε σώματος, id eſt, abſq; inſtructione eſcæ & uacuo corpore. Ergo poſt inuentionẽ oportet te etiam diſcernere ac dijudicare quod inuenias. octaua οὐρανία, id eſt cœleſtis: poſt dijudicationem enim eligis quid dicas, quid deſpuas: eligere enim utile, caducumq; deſpuere, cœleſte ingenium eſt. nona καλλιόπη, id eſt optimæ uocis: unde & Homerus ait, θεᾶς ὄπα φωνησάσης, id eſt deæ uocem clamantis. Ergo hic erit ordo: primum eſt, uelle doctrinam. ſecundũ eſt, delectari quod uelis. tertium eſt, inſtare ad id quo delectatus es. quartum eſt, capere id quod inſtas. quintũ eſt, memora-

Digitized by Google

ri quod capis. ſextum eſt, inuenire de tuo ſimile ad id quod memineris. ſeptimũ C
eſt, iudicare quod inuenias. octauum eſt, eligere de quo iudicas. nonũ, bene pro ferre quod elegeris.

Phaeton.

HIc etiã cum Clymene nympha coiens, Phaetonta dicitur genuiſſe, qui paternos currus affectãs, ſibi atq; mundo cõcremationis detrimenta conflauit. Semper ergo ſol cũ aqua coiẽs, aliquos fructus gignat neceſſe eſt, qui eo ꝙ terris exilientes appareant, phanontes dicunt: φαίνων enim græcè apparens dicitur. qui quidẽ fructus ad maturitatẽ ſui, ſolis ardorẽ quærant neceſſe eſt: quo accepto, omnia feruoris incendio conſumant. Huius etiã ſorores Arethuſa, Lampetuſa, quæ gemmeis ac translucentibus fraterna deplotãt guttis incẽdia, ſuccinaq; diruptis iaciunt inaurata corticibus. Soror etiã totius germinis arbor eſt, quæ una eadẽq; feruoris humorisq; iugalitate gignũtur. Itaq; iſtæ arbores, quæ ſuccinũ ſudãt, dum maturis frugibus ſolis feruor torrentibus ipſis Iunio Julioq; menſib. incẽdioſior cãcri atq; leonis tetigerit metas, tũc iſtæ arbores ęſtu ualido fiſsis corticibus ſuccũ ſui liquoris, in Eridano flumine aquis durandũ, emittunt.

De Typho, Sagittis, & Pythone.

HIs Typhũ quoq; Apollinis adijciunt, quòd ſol & præterita nouerit, & præſentia cernat, & uiſurus ſit futura. Arcum uerò huic ſagittasq; conſcribũt, ſiue quòd de circulo eius radij in modum ſagittarum exiliant, ſeu quòd ſuorum radiorum manifeſtatione omnem dubietatis ſcindat caliginem. unde etiam Pythonem ſagittis interemiſſe fertur: πείθω enim græcè credulitas dicitur. & quia omnis falſa credulitas (ſicut ſerpentes) luce manifeſtante deprimitur, Pythonẽ eum interemiſſe dicunt.

Quare ſine barba dicatur, cum pater dicatur.

QVia occidendo & renaſcendo ſemper eſt iuuenior, ſicut quòd nunquam in ſua uirtute deficiat, ut luna quæ creſcit & minuitur.

Mercurius.

SI furtis præfuere di, non erat opus criminibus iudice, ex quo culpæ habuere D
cœleſtem autorem. Mercurium dicunt præfuiſſe negocijs, uirgam ferentem ſerpenribus nexam, pennatis quoq; talaribus præditum. Hunc etiam internuncium, furatrinumq; deum. Quid ſibi uerò huius nominis atq; imaginis ſignificatio differat, edicamus. Mercurium dici uoluêre quaſi mercium curam. Omnis ergo negociator dici poteſt Mercurius.

Quare pennas.

PEnnata uerò talaria, quòd negociantium pedes ubiq; pergendo quaſi pennati ſint.

Quare uirgam.

VIrgam uerò ſerpentibus nexam ob hoc adijciunt, quòd mercatoribus det aliquando regnum, ut ſceptrum: & uulnus, ut ſerpentium.

Quare galerum, & gallum.

GAlero enim cooperto capite pingitur, quòd omne negociũ ſit ſemper abſconſum. Gallum quoq; in eius ponunt tutelã, ſiue quòd omnis negociator ſemper inuigilet, ſeu quòd ab eius cantu ſurgant ad peragenda negocia.

Quare Hermes.

HErmes quoq; dicitᷓ græcè, ab eo quod eſt ἑρμηνεύειν, quod nos latinè differere dicimus: illa uidelicet cauſa, quòd negociatori linguarum ſit diſſertio neceſſaria. utraq; enim regna permeare dicitᷓ, ſuperna atq; interna: quòd modò uentis in altum nauigans currat, modò demerſus inferna tẽpeſtatibus appetat.

Quare fur, quare celer dicatur.

HVnc etiam deum & furti præſulem uolunt, quòd nihil interſit inter negociantis rapinam atq; periurium, furantisq; deierationem ac raptum. Stellam uerò, quæ στίλβων græcè nuncupatur, quam ei pagani aſcribunt, ex quo etiã dici nomen inuenere, tanto celerior planetis omnibus currit, ut ſeptima die ſuos permeet circulos, quod Saturnus xxiiij. annis, & Iuppiter xij. poſſunt. unde etiã Lucanus ait, Motuq; celer Cyllenius hæret.

Digitized by Google

A

Quare Argum occidiſſe dicatur.

DEniq; etiam Argum luminum populoſitate cõſeptum interemiſſe fertur, dum oculorum immenſam unius corporis ſegetem ubique uiua circumſpectione florentem, ſingularis uulneris recurſum falciſero meſſuiſſet curuamine. Quid ſibi ergo tam fabuloſum Græciæ commentum uelit? niſi quòd etiam centum cuſtodes, totidemq; aſtutos ſine negotiatione uagos (unde & ἀργὸς græcè uagus dicitur) & furantis aſtutia, & negociãtis circumuenit aſtutia, falſataq; cautela. Solet igitur alludere his ſpeciebus & honeſtè mendax Græcia, & poetica garrulitas, ſemper de falſitate ornata phaleratior, ut & Danae hymbre aurato corrupta eſt, non pluuia, ſed pecunia.

Ganymedes.

ET raptum Ganymeden aquila non uerè uolucris, ſed bellica præda. Iupiter enim, ut Anacreon antiquiſsimus autor ſcripſit, dum aduerſus Titanas, id eſt Titani filios (qui frater Saturni fuerat) bellũ aſſumeret, & ſacrificium Cœlo feciſſet, in uictoriæ auſpicium, aquilæ ſibi adeſſe proſperum uidit uolatum. pro quo tam felici omine, præſertim quia & uictoria conſecuta eſt, in ſignis bellicis ſibi aquilam auream fecit, tutelæq; ſuæ uirtuti dedicauit. unde & apud Romanos huiuſcemodi ſigna tracta ſunt. Ganymedem uerò bellando his ſignis præeuntibus rapuit, ſicut Europam in tauro rapuiſſe fertur: id eſt, in naue tauri picturam habente. & is idem in uacca ſimiliter, in naui huiuſcemodi picturæ. Deniq; ut hoc certius eſſe cognoſcas, nauigium Iſidis Aegyptus colit.

De Perſeo & Gorgone.

PErſeum ferunt Meduſæ Gorgonis interfectorem. Gorgones uoluere dici tres: quarum prima Stheno, ſecunda Euryale, tertia Meduſa: quarum quia fabulam Lucanus & Liuius ſcripſerunt, poetæ grammaticorum ſcholaribus rudimentis admodum celeberrimi, hanc fabulam referre ſuperfluum duximus. Theocritus antiquitatũ hiſtoriographus refert Phorcum fuiſſe regem, qui tres
B filias locupletes dereliquit. Quarũ Meduſa maior, quæ fuerat locuples, regnũq; incolendo fructificandoq; ampliauerat: unde & Gorgon dicta eſt, quaſi georgon. nam γεωργοὶ græcè agricultores dicuntur. Serpentino uerò capite ideo dicta eſt, quòd aſtutior fuerit. Cuius regnũ opimum Perſeus inuadens, ipſam quidem intermit. Ideo uolaticus dicitur, quòd nauibus uenerit. cuius capite, id eſt, ſubſtantia ablata, ditior factus, non parua regna obtinuit. Deniq; & Atlantis regnum inuadens, quaſi per Gorgonis caput, id eſt per ſubſtantiam eius, cum in montem fugere compulit. Vnde in montem conuerſus dicitur eſſe. Tamẽ quid hac ſibi tam ſubtili ſub imagine ornatrix Græcia ſentire uoluerit, edicamus. Gorgonas dici uoluerunt tres, id eſt tria terroris genera: primus quippe terror eſt, qui mentem debilitat: ſecundus, qui profundo quodã terrore mentem ſpargit: tertius, qui non ſolum mẽtis intentũ, uerùm etiam caliginem ingerit uiſus. unde & nomina tres Gorgones accepêre: σθενὼ enim græcè debilitas dicitur, unde & ἀσθένειαν infirmitatem dicimus, ſecunda Euryale, id eſt, lata profunditas, unde & Homerus πόλιν εὐρυάγυιαν, id eſt Troiam latas uias habentem. Itaq; Meduſam, quaſi μὴ ἰδῶσαν, quòd uideri non poſsit. Hos ergo terrores Perſeus adiuuante ſapientia interfecit. Ideo auerſus uolat, quòd uirtus terrorem nunquam aſpicit. ſpeculum ergo ferre dicitur, quòd omnis terror non ſolum in corde, ſed etiã in figura tranſeat. De ſanguine eius naſci fertur Pegaſus, in figuram famæ conſtitutus. Virtus enim, dum terrorem amputauerit, famam generat: unde uolare dicitur, quia fama eſt uolucris. unde Tiberianus: Pegaſus hinniens tranſuolat æthram. Ideo & Muſis fontem ungula ſua rupiſſe fertur, quòd Muſæ ad deſcribendum famam heroum, aut ſequantur priorum, aut indicent antiquorum.

De Admeto & Alceſte.

SIcut nihil benigna ſuperius coniuge, ita nihil infeſta crudelius muliere. Quanto enim ſapiens pro uiri ſalute ſuam opponit animam pignori: tanto maligna ad mariti mortem etiam ſuam reputat nihili. Ergo coniunx, quantum iure coniunctior, tantum eſt aut morum dulcedine mellea, aut felle malitiæ ro-

A uam, Iunonem & Venerem, de formæ qualitate certantes. Ideo uerò Iouem nō poſſe de his iudicare dixere, ſiue quòd præfinitum mundi iudicium ignorabāt, ſiue quia in libertate arbitrij conſtitutum hominem crederent. Quod itaq; ſi uelut deus Iupiter iudicaſſet, damnando duas, unam tantummodo terris uitam dimitteret. Sed ideo ad hominem iudicium transferunt, cui liberum deligendi debetur arbitrium. Sed bene paſtor, quia non ut ſagitta certus, & iaculo bonus, & uultu decorus, & ingenio ſagaciſsimus. Deniq; brutum quiddā deſipuit, & (ut ferarum ac pecudum mos eſt) ad libidinem potius limaces uiſus intorſit, quàm uirtutem aut diuitias inquiſiuit. Sed quid ſibi tres deæ de tribus uitatum ordinibus uendicent, edicamus.

Minerua.

PRimam uitam theoreticam, quam nos in contemplandæ ſapientiæ honore dicimus. Ideo de Iouis uertice natam dicunt, quia ingenium in cerebro poſitum ſit: ideo armatam, quòd munita ſit. Gorgona etiam huic addunt in pectore, quaſi terroris imaginem, ut uir ſapiens terrorem contra aduerſarios geſter in pectore. Criſtam cum galea ponūt, ut ſapientis cerebrum & armatum ſit, & decorum. Vnde & Plautus in Trinummo ait: Fūgino genere eſt, capite ſe totum tegit. Triplici etiam ueſte ſubnixa eſt, ſeu quòd omnis ſapientia ſit multiplex, ſeu etiam quòd celata. Longam etiam haſtam fert, quòd ſapientia longè uerbo percutiat. Triplici etiam ueſte, quòd omnis ſapientia tecta extrinſecus rarius agnoſcatur. In huius etiam tutela noctuam uolunt, quòd ſapientia etiam in tenebris proprium fulgorem poſsideat. Inde etiam & condititricem Athenarum eam uolunt. Minerua deniq; & ἀθήνη græcè dicitur, quaſi ἀθάνατος παρθένος: id eſt, immortalis uirgo, quia ſapientia nec mori poterit, nec corrumpi.

Iuno.

IVnonem uerò actiuæ præpoſuerunt uitæ. Iuno enim quaſi à iuuando dicta eſt. Ideo & regnis præeſſe dicitur, quòd hæc uita diuitijs tantum ſtudeat: ideo

B etiam cum ſceptro pingitur, quòd diuitiæ regnis ſint proximæ. Velato enim capite Iunonem ponunt, quòd omnes diuitiæ ſint ſemper abſconſæ. deam etiam partus uolunt, quòd diuitiæ ſemper prægnantes ſint, & nonnunquam abortiāt. huius quoq; in tutelam ponūt pauum, quòd omnis uitæ potentia petax in aſpectū ſui ſemper quærat ornatus. Sicut enim pauus ſtellatum caudę curuamen cōcauans, anterius faciem ornat, poſterioraq; turpiter nudat: unde & Theophraſtus ait in Moralibus, τὰ ἄλλα περίγναθι, id eſt, Reliqua conſidera: & Salomon, In obitu hominis nudatio operum eius. Huic etiam Irim quaſi arcum pacis adiungūt, quòd ſicut etiam ille ornatus uarios pingens arcuato curuamine momentaliter refugit: ita etiā fortuna quāuis ad præſens ornata, tamen eſt citius fugitiua.

Venus.

TErtiam Venerem uoluptariæ uitæ in ſimilitudinem poſuerunt. Venerem dici uoluêre, aut ſecundū Epicureos bonam rem: aut ſecundū Stoicos, uanam rem. Epicurei enim uoluptatem laudant, Stoici uoluptatem damnant. Iſti libidinem colunt, illi libidinem nolūt. unde & ἀφροδίτη dicta eſt, ἀφρὸς enim græcè ſpuma dicitur. ſiue ergo, quòd ſicut ſpuma libido momentaliter ſurgat, & in nihilū ueniat: ſiue quòd concitatio ipſa ſeminis ſpumoſa ſit. Deniq; ferunt poetæ, quòd excectis falce Saturni uirilibus, atque in mare proiectis, exinde Venus nata ſit. Illud nihilominus reſpondere uolens poetica uanitas, quòd Saturnus græcè κρόνος dicitur, χρόνος enim græcè tempus uocatur. Abſciſæ ergo uires tēporis, id eſt fructus falce quàm maximè, atq; in humoribus uiſcerū uelut in mare proiectę, libidinem gignant neceſſe eſt. Saturitatis enim abundantia libidinem creat. Vnde & Terentius ait: Sine Cerere & Libero friget Venus. Hanc etiam nudam pingunt, ſiue quòd nudos ſibi affectatores dimittat, ſiue quòd libidinis crimen nunquam celatum ſit, ſiue quòd non unquam niſi nudis conueniat. Huic etiam roſas in tutelam adijciunt. Roſæ enim & rubent & pungunt, ut etiam libido. Rubet uerecundiæ opprobrio, pungit etiam peccati aculeo. & ſicut roſa delectat quidē, ſed celeri motu temporis tollitur: ita & libido libet momentali-

mentaliter,& fugit perenniter. In huius etiam tutelam columbas ponũt, illa uidelicet cauſa, quod huius generis aues ſint in coitu feruidæ. Huic etiam tres Charites adijciunt, duas ad nos conuerſas, unã à nobis auerſam, quòd omnis gratia ſimplex eat, duplex redeat. Ideo ſunt Charites, qa omnis gratia neſcit ſubtilem, ſed ornatũ. Hanc etiã in mari natantẽ pingunt, quòd omnis libido rerum patiatur naufragia. Vnde & Porphyrius in Epigram. ait: Nudus, egens, Veneris naufragus in pelago. Cõcha etiã marina pingit portari, quòd huius generis animal toto corpore ſimul aperto in coitu miſceatur, ſicut Iuba in Phyſiologis refert. C

De Hercule, & Omphale.

PArcite quæſo iudices humanis ardoribus. quid enim puerilis aut muliebris ſenſus in amore efficiat, ex quo in libidinis pugna Herculea deſudat uirtus. Mulieris enim illecebra maior eſt mundo: quia quem mundi magnitudo uincere nõ potuit, libido compreſsit. Inuaſit ergo uirtutem de crimine fœmina, quam mereri non potuit de natura. Hercules enim amauit Omphalen, quę eum *delegatos* perſuaſit & coli † delicatos eneruare contractus, & laſciuienti pollice fuſi teretẽ rotare uertiginẽ. Hercules enim ἡρακλῆς græcè dicitur: id eſt, ἀνδρῶν κλέος, quod nos latinè uirorum fortium famam dicimus. Vnde & Homerus ait, κλέος οἶον ἀκούομεν, id eſt ſolam famã audiuimus. Ideo & Alcæi nepos dicitur. ἀλκὴ enim græcè, præſumptio interpretatur. Nam & Alcmenam matrem habet, quaſi ἁλμοσ-στερὰν, quòd † græcè ſalſugo dicitur. *latinè* Nam ex igne igneus, ut ex Ioue: & ex præſumptione, ut ex Alcæo auo: & ex ſalſedine ſapientiæ, ut ex Alcmena quid naſcitur, niſi fortitudinis gloria? & tamen à libidine ſuperatur. ὄμφαλος enim græce dicitur umbilicus. Libido enim in umbilico dominaẽ mulieribus, ſicut lex diuina dicit: Non eſt præciſus umbilicus tuus. quaſi diceret, non eſt peccatum tuum amputatum. Nam & matrix illic catenata conſtringitur, unde & epinephridia eodem loco firmandis fœtibus opponuntur. Oſtenditur ergo, quòd libido, quamuis etiam inuictam poſsit ſuperare uirtutem.

De Caco, & Hercule.

SI fumum fures eructuant, quis inuolantem dum negat agnoſcat? ergo aut caliginem aut fumum obijcit, ne agnoſci poſsit: aut in fumum uaneſcit ſubſtantia, quæ furtiuè ſuccedit. Cacus enim Herculis boues furatus eſſe dicitur, quos cauda in ſpelunca tractos abſcondit, quem Hercules preſſo gutture interfecit. κακὸν enim græce, malum dicimus. Ergo omnis malitia fumum eructuat, id eſt, aut quòd contraria ſit ueritati, id eſt luci: aut quòd acerba ſit uidentibus, ut fumus oculis: aut quòd ſemper occultas obſcuraſq; cauillationes obijciat. Ideo autem & duplex, quòd multiformis malitia non ſimplex ſit. Triplici etiam modo nocet malitia: aut in euidenti, ut potẽtior: aut ſubtiliter, ut falſus amicus: aut *impotens* occultè, ut † impoſsibilis latro. Ideo etiam ſubtractos boues tranſuerſis ducit ueſtigijs, quòd omnis malignus aliena ut inuadat, trãſuerſa defenſionis utitur uia. Ideo & bona Herculis concupiſcit, quia omnis malignitas contraria eſt uirtuti. Deniq; in ſpelunca abſcondit, quia nunquam malignitas aperta liberiore fronte ſit, ſed uirtus & malos interficit, & ſua uindicat. D

De Antæo, & Hercule.

ANtæus enim in modum libidinis ponitur: unde & ἀντίον græcè, contrariũ dicimus. Ideo & de terra natus, quòd ſola libido de carne concipitur. Deniq; tacta terra, ualidior exurgebat. Libido enim quanto carni conſenſerit, tãto ſurgit iniquior. Deniq; à uirtute gloriæ, quaſi ab Hercule ſuperatur. Nam denegato ſibi terræ tactu moritur, altiuſq; eleuatus materna non potuit mutuari ſuffragia, quo euidentem ſuæ rei fabulam demonſtraſſet. Omnem enim mentem dum uirtus in altum ſuſtulerit, & carnalibus eam etiã denegauerit aſpectibus, uictrix ſtatim exurgit. Ideo etiam & diu in certamine dicitur deſudaſſe. quia rara eſt pugna, quæ cum cõcupiſcentia uitijſq; congreditur, ſicut Plato in Moralib. ait: Sapientes uiri maiorem cum uitijs quàm cum inimicis pugnam gerunt. Nã & Diogenes Cynicus cum dolore ramicũ torqueretur, & uidiſſet homines ad Amphitheatrum concurrentes, dicebat: Qualis hominum ſtultitia, currunt ſpecta-

A ſpectare feris homines repugnantes, & me prætereunt cum naturali dolore certantem.

Tireſias.

TIreſias duos ſerpentes concumbentes uidit, quos cum uirga percuſsiſſet, in fœminam conuerſus eſt. Iterum poſt temporis ſeriem eos concumbentes uidit, ſimiliterq; percuſsis, iterum eſt in priſtinam naturam conuerſus. Ideoq; dũ de amoris qualitate certamen Iuno & Iupiter habuiſſent, eum iudicem quæſierunt. Ille dixit, tres uncias habere uirum amoris, & nouem fœminam. Iuno irata ei lumen ademit, Iupiter uerò ei diuinitatem conceſsit. Græcia enim quantum ſtupenda mẽdacio, tantum eſt admiranda cõmento. Tireſiam enim in modũ tẽporis poſuere, quaſi θεριναίων, id eſt æſtiua perennitas: θέρος enim dicit æſtas. Ergo ex uerno tempore, quòd maſculinum eſt (quia eodem tempore clauſura ſoliditasq; eſt germinum) dum coeuntia ſibi affectu animalia uiderit, eaq; uirga, id eſt feruoris æſtu percuſſerit, in fœmineum ſexum conuertitur, id eſt ęſtatis feruorem. Ideo uerò æſtatem poſuere in modum fœminæ, quòd omnia patefacta eodem tempore ſuis emergant folliculis. Et quia concipiendi duo ſunt tempora, ueris & autumni, iterum conceptu prohibito ad priſtinam redit imaginem. Autumnus enim ita maſculino corpora omnia conſtringit, quo conſtrictis arborũ uenis uitalis ſucci commertiales tranſennas interius ſtringens, foliorum marculentam detundat caluitatem. Deniq; duobus dijs, id eſt duobus elementis arbiter quæritur igni atq; aëri, de genuina amoris ratione certantibus. Deniq; iuſtũ profert iudicium. In fructificandis enim germinibus dupla aeri quàm igni materia ſuppetit. Aer enim & maritat in glebis, & producit in folijs, & grauidat in folliculis. Sol enim matutare tantum nouit in granis. Nam (ut hoc certum ſit) cæcatur à Iunone illa uidelicet cauſa, quòd hyemis tempus aeris nubilo caligante nigreſcat. Iupiter uerò occultis uaporibus conceptionem ſtatim ei futuri germinis ſubminiſtrat, id eſt quaſi præſcientiam. Nam ob hanc rem Ianus bifrons
B pingitur, quòd & præterita & futura reſpiciat.

Prometheus

NVlla quærãtur ultrà terris munimina, dum uſq; in cœlum peruenerint furta: aut quæ ſecuritas erit argenti & auri, ubi flãma potuit inuolari? Prometheũ aiunt hominem ex luto finxiſſe, quem quidem inanimatũ atq; inſenſibilẽ fecerat. Cuius opus Minerua mirata, ſpopõdit ei, ut ſi quid uellet de cœleſtibus donis, ad ſuũ opus adiuuandũ inquireret. Ille nihil ſe ſcire ait, quæ bona in cœleſtibus haberent: ſed ſi fieri poſſet, ſe uſq; ad ſuperos eleuaret: atq; exinde, ſi quid ſuæ figulinæ congruũ cerneret, melius iniret, id eſt propter ſeptem liberales artes, uel propter ſeptem planetas, qui in aere currunt, oculatus arbiter præſumpſiſſet. Illa inter oras ſeptemplicis clypei ſublatum, cœlo opificẽ detulit. Dumq; uideret omnia cœleſtia flãmatis animata uegetare uaporibus, clam ferulã phœbeacis applicãs rotis, ignem furatus eſt: quem pectuſculo hominis applicans, animatum reddit corpus. Itaq; ligatum eum uulturi feræ iecur perenne præbentem, ut Nicagoras in Diſthemithea libro, quem ſcripſit, primùm illum formaſſe idolum refert, ex eo, quòd uulturi iecur præbeat, liuoris quaſi pingat imaginem. unde & Petronius arbiter ait: Cui uultur iecur ultimũ pererrat, Et pectus trahit, intimasq; fibras, Non eſt quem tepidi uocant poetæ, Sed cordis mala, liuor atq; luxus. Nam & Ariſtoxenus in Epimetheiorum libro, quem ſcripſit, ſimilia profert. Enimuerò Prometheum quaſi προμήθειαν, quod nos latinè prouidentiã dicimus, ex dei prouidentia, & Minerua, quaſi cœleſti ſapiẽtia hominem factum. Diuinum uerò ignem, quem uoluere, animam monſtrãt diuinitus inſpiratam, quæ apud paganos dicitur de cœlis tracta. Iecur uerò Prometheum uulturi præbentem, quod nos cor dicimus, quia in corde aliquanti Philoſophorum dixerunt eſſe ſapientiã. Vnde & Iuuenalis ait: Si læua in parte papillæ Nil ſalit Arcadico iuueni. Deniq; uulturẽ in modũ mũdi poſuere, quòd mũdus celeri quadã uolucritate uerſetur: & cadauerum naſcentium, occidentiumq; perennitate depaſcitur. Itaq; alitur ac ſuſtentatur diuinæ prouidentia ſapientiæ, quæ nec ipſa

finiri

finiri nouit, nec mundus ceſſare ab eius elementis aliquatenus poſsit. Denique C
πανδώρα. Pandoram dicitur formaſſe: pandora enim gręcè omnium munus dicitur, quòd anima munus ſit omnium generale.

Adulterium Veneris.

IVſtè uel Sol Veneris depalat adulterium, quatenus luna ſolet eius celare ſecretũ. Venus enim cum Marte concubuit: quam ſol inueniens, Vulcano prodidit. Ille adamante catenas effecit, amboſq; religãs dijs turpiter iacentes oſtendit. Illa dolens quinq; filias Solis amore ſuccendit: id eſt enim, Paſiphaen, Medeam, Phædram, Circen, Dircen. Quid ſibi de hoc poetica alludat garrulitas, inquiramus: perſtant nunc in noſtra de hac fabula uita certa admodum teſtimonia. Nã uirtus corrupta libidine, ſole teſte apparet. unde Ouidius in Metamorphoſeon ait: Videt hic deus omnia primus. Quæ quidem uirtus corrupta libidine, turpiter catenata feruoris cõſtructione teneť. Hæc itaq; quinq; Solis filias, id eſt quinq; humanos ſenſus luci ac ueritati deditos, quaſi ſolis fœtus hac corruptela fuſcat. ob hanc rem etiam huiuſcemodi nomina quinq; ipſis Solis filiabus uoluere. Primam Paſiphaen, ut uiſum, quaſi πασιφάνω, quòd nos latinè omnibus apparentem dicimus. Viſus enim reliquos quatuor ſenſus inſpicit, quia & eum qui clamat uidet, & palpando notat, & deguſtando aſpicit, & odorando intendit. Secundam Medeam, quaſi auditum, hoc eſt μηδὲν ἰδίαν, quòd nos latinè nullam uiſionem dicimus. Quarta Phædra, quaſi odoratus, uelut ſi dicatur φέρων ἡδλώ, quaſi afferẽs ſuauitatem. Quinta Dirce, ſaporis index, quaſi δεινοκρίνη, quòd nos latinè acre iudicans dicimus.

De Vlyxi, & Sirenis.

SIrenes græce tractatoriæ dicuntur. Tribus enim modis illecebra amoris trahitur, aut cantu, aut uiſu, aut conſuetudine. Amantur enim quædam ſpeciei uenuſtate, quædam etiam lenocinante conſuetudine. Quas Vlyxis ſocij obturatis auribus tranſeunt. Ipſe uerò religatus trãſit. Vlyxes enim græcè quaſi ὅλων ξένος, id eſt omnium peregrinus dicitur. Et quia ſapientia ab omnibus mundi re- D
bus peregrina eſt, ideo aſtutior Vlyxes dictus eſt. Deniq; Sirenas, id eſt delectationum illecebras & audiuit & uidit, id eſt agnouit, & iudicauit, & tamẽ trãſit nihilominus. Ideo quia auditæ ſunt, mortuæ ſunt. In ſenſu enim ſapientis omnis uoluptatis affectus emoritur. Ideo uolatiles, quia mentes amantium permeant celeriter. Inde gallinaceos pedes, quia libidinis affectus omnia quæ habet, ſpargit. Deniq; & Sirenes dictę ſunt: συρῶ enim græcè traho dicitur.

Scylla.

SCyllam ferunt uirginem pulcherrimam, quam Glaucus Antedonis filius amauit, quem Circe Solis filia diligebat: irataq; Scyllæ fontem, in quo lauari ſolita erat, uenenis infecit. Vbi illa deſcendens ab inguine, lupis canibuſq; marinis inſerta eſt. Scylla enim græcè quaſi σκύλμον dicta eſt, quod nos latinè confuſionem dicimus. & quid confuſio niſi libido eſt? quam libidinẽ amat Glaucus, γλαυκὸς enim græcè luſcioſus dicitur, unde & glaucomata dicimus cæcitatem. Ergo omnis qui luxuriam amat, cæcus eſt. Nam & Antedonis filius dictus eſt. Antedon enim græcè, quaſi antidon, quod latinè contraria uidens dicimus. ergo lippitudo ex contraria uiſione naſcitur. Scylla enim in modum ponitur meretricis: quia omnis libidinoſa, canibus lupiſq; inguina ſua neceſſe eſt miſceat. Iuſtè ergo lupis & canibus mixta, quia neſcit ſua alienigenis deuorationibus ſaturare ſecreta. Sed hanc Circe odiſſe dicitur. Circe, ut antè dictum eſt, manus diiudicatio, uel operatio nuncupatur, quaſi χειρῶν κρίτη. Laborem enim manuum & operationem, libidinoſa mulier non diligit, ſicut Terentius ait: A' labore procliuem ad libidinem accipit conditionem, dehinc quæſtum occipit. Hanc etiam Vlyxes innocuus tranſit, quia libidinem ſapientia contemnit.

De Mida rege, & Pactolo fluuio.

MIda rex Apollinem petijt, ut quicquid tetigiſſet, aurum fieret. Cumq; promeruiſſet, munus in ultionem conuerſum eſt, cœpitq; ſui uoti effectu torqueri. Nam quicquid tetigerat, aurum ſtatim efficiebatur. Erat ergo neceſsitas

aurea,

A aurea, locupleſq; penuria. nam & cibus & potus rigens auri materia, marmorabat. Itaq; Apollinem petijt, ut mala deſiderata cõuerteret. Reſponſoq; accepto, tertio caput ſub Pactoli fluminis undas ſubderet. Quo facto, Pactolus deinceps arenas aureas trahere dicitur. Sed euidenter poetæ alluſerunt argutiam, illa uidelicet cauſa, quòd omnis appetitor auaritiæ, cum omnia pretio deſtinat, fame moritur: quod & Mida rex erat. Sed collecta pecuniarum ſumma, ut Soſicrates Cigizenus in libris hiſtoriæ ſcribit, quòd omni cenſu ſuo Mida rex Pactoli fluuium (qui in mare currere ſolitus erat) per innumerabiles meatus ad irrigandam prouinciam deriuauit, ſuaq; expenſa auaritia fluuium fertilem reddidit. Mida enim græcè quaſi μηδὲν εἰδὼς, id eſt, nihil ſciens. Auarus enim tantum ſtultus eſt, ut ſibi prodeſſe non norit.

De Vulcano, & Minerua.

VVlcanus cũ Ioui fulmen efficeret, ab Ioue promiſſum accepit, ut quicquid uellet præſumeret. Ille Mineruam in coniugium petijt. Iupiter impetrauit, ut Minerua armis uirginitatem defendiſſet. Dumq; cubiculum introirent, certando Vulcanus ſemen in pauimẽtum eiecit, unde natus eſt Erichthonius. ἔρις enim græcè certamẽ dicitur, χθὼν χθονὸς uerò terra nuncupatur: quem Minerua in ciſta abſcondit, draconeq; cuſtode appoſito, Aglauro & Pandoræ commendauit, qui primus currum reperit. Vulcanũ dici uoluêre, quaſi furiæ ignem: unde & Vulcanus dicitur, ueluti uolũtatis calor, quaſι βυλικαπυρ. Deniq; Ioui fulgura facit, id eſt, furorem concitat. Ideo uerò eum Mineruæ coniungi uoluerũt, quòd furor etiam ſapientibus ſubrepat. Illa uerò armis uirginitatem defendit: hoc eſt, omnis ſapientia integritatem morum contra furiam uirtute animi uindicat. unde quidẽ Erichthonius naſcitur: ἔρις enim græcè certamen dicitur, χθὼν uerò non ſolum terra, quantum etiam inuida dici poteſt. unde & Thales Mileſius ait, * ὁ χθὼν δόξης κοσμικῆς ἀπέλυσις, id eſt inuidia mundanæ gloriæ cõſumptio: & quid nam aliud ſurripiens ſapientiæ furor generare poterat, niſi certamen in-
B uidiæ? Quod quidem ſapientia, id eſt, Minerua, abſcondit in ciſta, id eſt in corde celat. ergo Minerua draconem cuſtodem apponit, id eſt perniciẽ: quem quidẽ duabus commendat uirginibus, id eſt Aglauro & Pandoræ. Pandora enim uniuerſale dicitur munus. Aglauro uerò, quaſi ἀχόληθον, id eſt triſtitiæ obliuio. Sapiens enim dolorem ſuum aut benignitati commẽdat, quæ omnium munus eſt: aut obliuioni, ſicut de Cæſare dictum eſt: Qui obliuiſci nihil amplius ſoles quàm iniurias. Deniq; cum Erichthonius adoleſceret, quid inueniſſe dicitur? nihilominus currũ, ubi inuidiæ ſemper certamen eſt. unde Vergilius: Primus Erichthonius currus, & quatuor auſus Iungere equos. Inſpicite, quantum ualeat cum ſapientia iuncta caſtitas, cui flammarum non præualuit deus.

Dionyſius.

IVpiter cum Semele concubuit, de qua natus eſt Liber pater. ad quam cũ fulmine ueniens, crepuit. Vnde pater puerum tollens, in femore ſuo miſit, Maroni poſtea nutriendum dedit. Hic Indiam debellauit, & inter deos deputatus eſt. Itaq; cum Semele quatuor ſorores appellatæ ſunt, Ino, Autonoe, Semele & Agaue. Quid ſibi hæc fabula ſentiat, exquiramus. Quatuor ſunt ebrietatis genera, id eſt prima uinolentia, ſecunda rerum obliuio, tertia libido, quarta inſania: Vnde & nomina hæc quatuor Bacchæ acceperunt. Bacchæ dictæ ſunt, quaſi uino uacantes. prima Ino, οἶνος græcè, latinè uinum dicimus. ſecunda Autonoe, quaſi αὐτονοὴ, id eſt ſeipſam nõ cognoſcens. tertia Semele, quaſι σωμάλυον, quòd nos latinè corpus ſolutum dicimus: unde & ipſa genuiſſe Liberum patrem dicitur, id eſt de libidine nata ebrietas. quarta Agaue, quæ ideo inſaniæ cõparatur, quòd caput filij uiolẽter abſcidit. Liber uerò pater dictus eſt, quia uini paſſio liberas mẽtes faciat. Indos uerò uiciſſe, quòd hæc gens ualde ſit uino dedita, duobus ſcilicet modis: ſiue quia feruor ſolis eos faciat potare, ſiue quia ibi ſit Seraptenum uinum, uel Meroitanũ: cuius uini tanta uirtus eſt, quo uix quilibet ebrioſus ſextarium toto menſe bibat. Vnde & Lucanus ait: Indomitum Meroe cogens ſpumare falernum. aqua enim omnino domari non poteſt. Maroni etiam

Dionyſius nutriẽdus datur, quaſi Meroni. Mero enim omnis nutritur uinolẽ- C
tia. Hic etiam tigribus dicitur inſidere, quòd omnis uinolẽtia feritati ſemper in
ſiſtat. Siue etiam, quia uino efferatæ mentes mulceãtur. unde & Lyæus dicitur,
quaſi lenitatem præſtans. Iuuenis uerò ideo pingitur Dionyſius, quia nunquã
ebrietas matura eſt. Ideo etiam nudus, quia omnis ebrioſus interuertendo nu-
dus remaneat, aut mentis ſuæ ſecreta ebrioſus nudet.

De Cygno, & Leda.

QVamuis in omnibus libidinis amor turpior ſit, nunquam tamẽ deterior
erit, quàm ſe honorato miſcuerit. Libido enim honeſtatis nouerca, dum
quid expediat neſcit, ſemper eſt maieſtati contraria. Qualis enim diuinitas eius
qui ſit, quod eſſe uelit, ne quidem quod fuerat eſſet, conuerſus in cygnum, cum
Leda cõcubuit, quæ peperit ouum, unde nati ſunt tres, Caſtor, Pollux, & Hele-
na. Sed hæc fabula myſtici ſaporem cerebri concipit. Iupiter enim in modum
potentię ponitur. Leda uerò dicta eſt, quaſi λοιδία, quòd nos latinè aut iniuriam,
aut conuicium dicimus. ergo omnis potentia iniuriæ mixta, ſpeciem ſuæ gene-
roſitatis mutat. Ideo uerò in cygnum conuerſus dicitur, quòd ferunt phyſiolo-
gi: quàm maximè Meliſſus Euboicus, qui omnium phyſiologorũ ſentẽtias diſ-
putauit, huius generis auem conuicijs ita eſſe plenam, ut ipſa aue clamante, reli
quæ aues taceant, quæ præſtò fuerint: unde & olor dictus eſt, quaſi ab oligo-
ra tractum, quod nos latinè iniuriam dicimus. ergo quotieſcunque nobilitas in
iniuriam uergit, conuicijs miſceatur neceſſe eſt. Sed quid ex hac re concipitur,
uideamus. Nihilominus ouum, quia ſicut in ouo omnis ſordities, quæ purgari
poteſt in igne, continetur intrinſecus: ita etiam in effectu iniuriæ omnis eſt im-
munditia. ſed ex hoc ouo generantur tres, Caſtor, Pollux, & Helena. Nihilomi-
nus ſeminarium ſcandali & diſcordiæ, ſicut antea diximus, & geminum luctum
concuſſit adultera mũdo. Caſtorem uerò & Pollucẽ, quaſi in modũ perditionis
ponunt, unde & in mari Caſtorũ ſigna dixerunt, quæ periculũ creant. Nam ob
hãc rem etiam ambos alternatim reſurgere atque occidere dicunt, quod ſuper- D
bia nonnunquam uiuat, nonnunquã occidat. Vnde & ὑπερηφανία græcè, ſuper-
bia dicit̃. ſed ὑπερηφανία propriè ſuperapparitio dicit̃, quia in iſtis duobus ſignis
quæ eorum uocabulo fratrum nuncupauere, unus ſuperappareat, alter uergat:
ſicut lucifer, & antifer. nam grecè pollux, ἀπὸ τοῦ ἀπόλλυειν, id eſt à perdendo, & Ca
ſtor quaſi κακὸν ὕστερον, id eſt, malum extremum.

Ixion.

QVi plus quærit quàm liceat eſſe, minus erit quàm eſt. Ixion igitur coniu-
gium Iunonis affectãs, illa nubem ornauit in ſpeciem ſuam, cum qua Ixi-
on coiens, centauros genuit. Sicut nihil latina gratioſius ueritate, ita nihil greca
falſitate ornatius. Deniq; Ixionem dici uoluére, quaſi axionen. ἀξιώτης enim græ
cè dignitas dicitur. Dea uerò regnorum Iuno eſt, ut pridem diximus. ergo di-
gnitas regnum affectãs nubẽ meretur, id eſt ſimilitudinem regni. Regnum e-
nim illud eſt, quod perenniter duraturum eſt. At uerò cui tẽporis fugitiua uis
inuidet, pinnatisq; celerrima raptibus momentaneæ felicitatis figuras potius
quàm ueritatem oſtendens, uentoſitatis inanem ſpeciem præſumit. Deniq; Be-
ſimiliter atinius augur dicere ſolitus erat, diuerſarum urbium honores† ſomnialiter per-
rubricario agi† urbicario mimologo: & quamuis utraq; nihil agere dixerit, tamen hoc Ro
mæ præſtare uiſus eſt, quòd ex parte quidem ueros honores, ſed riſorios, ſed ci-
tius fugitiuos. Credo enim quod de Theophili philoſophi ſententia legerat, di
centis, μῖμος ὁ βίος: id eſt, mimus uita. Nunc ergo fabulã reperamus. Dromocri-
des in Theogonia ſcripſit, Ixionem in Græcia primùm regni gloriam affectaſſe,
qui ſibi centum equites primus omniũ acquiſiuit. Vnde & Centauri dicti ſunt,
quaſi centum armati. Deniq; Centhippi dici debuere, ex quo etiam equis mixti
pinguntur, ſed ideo centum armati: qui quidem Ixion paruo tempore celere re-
gnum adeptus, dehinc regno expulſus eſt. Vnde & eum ad rotam damnatũ di-
cunt, quòd omnis rotæ uertigo, quæ ſuperiora habet, modò deijciat. Ergo e ſten
dere hic uoluerunt, quòd omnes qui per arma atq; uiolentiam regnũ affectant,
ſubitò

A ſubitò erectiones,ſubitò eliſiones ſuſtineant,ſicut rota, quæ ſtabile non habet aliquando cacumen.

Tantalus.

TAntalum dicunt in lacum inferni depoſitum, cui fallax aqua guloſis labia titillamentis attingit:poma quoq; fugitiuis cinereſcentia tactibus deſuper facietenus apparent pendula.Ergo hic locuples uiſus & pauper effectus, ita ſe illa unda fallax præbet,ut ſitiat:ita ſe poma ingerunt,ut eluriat.Hanc fabulã Petronius breuiter exponit,dicens:

Nec bibit inter aquas,nec poma patentia carpit
Tantalus infelix,quem ſua uota premunt.
Diuitis hæc magni facies erit,omnia latè
Qui tenet,& ſicco concoquit ore famem.

De Proſerpina & Endymione.

LVnam ideo ipſam uoluerũt etiã apud inferos Proſerpinam dici, ſeu quòd nocte luceat,ſeu quòd humilior currat, & terris præſit, illo uidelicet pacto, quòd detrimenta eius & augmenta non ſolum terra,ſed & lapides, uel cerebra animantiũ,& (quod magis incredibile fit)etiam lætamina ſentiant, quæ in lunę crementis eiecta uermiculos parturiunt.ortis ipſam etiam Dianam nemoribus uolunt ſimili modo,quòd arborum & fruticum ſucco augmenta inculcet.Denique crementis lunæ abſciſa ligna furfuraceis tinearum terebraminibus fiſtuleſcũt.Nemoribus quoq; adeſſe dicitur,quia omnis uenatio plus nocte paſcatur, dieq; dormiat.Endymionem uerò paſtorem amaſſe dicitur, duplo ſcilicet modo: ſeu quòd primus hominum Endymion curſum lunę inuenerit,unde & 30. annis dormiſſe dicitur,qui nihil aliud in uita ſua,niſi huic repertioni ſtuduit, ſicut Mnaſeas in primo libro de Europa ſcribens tradidit.ſiue paſtorem Endymionem amaſſe fertur,quia nocturni roris humor, quem * aporria ſiderum atq; ipſius lunæ animandis herbarum ſuccis inſudat, paſtoralibus proſit succeſsibus. *ἀπόῤῥοια*

B

FVRII PVBLII FVLGENTII
MYTHOLOGIARVM LIBER III.

INſcientiæ formidoloſa ſuſpectio ſemp̃ excuſandi quęrit ſuffragia. Quo quicquid ignorãtia incurſionum mater peccauerit,id ueniæ abſoluat petitio, quę culpas ueſtire cõſueuit.Sed quia nunquã de ſe malè æſtimat ſermo,q̃ ad amantẽ iudicẽ mittit,idcirco meę ſimplicitatis negociũ tuo Dñe puriſsimo conmiſi iudicio,fretus,quicquid abſurdè digeſtum eſt,non ut inuidus detrahis,ſed ut doctiſsimus corrigis.

Bellerophon.

PRœtus rex uxorem habuit Antiam nomine, quę amauit Bellerophontem: cui dum ob ſtupri cauſſam mandaſſet,ille noluit, quẽ marito criminata eſt. Ille eum ad chimæram interficiendam miſit per ſocerũ ſuũ.Quam Bellerophon equo Pegaſo reſidens interfecit,qui de Gorgonis ſanguine natus fuerat. Bellerophonta poſuerunt,quaſi βουληφόροντα,quod nos latinè ſapientiæ cõſiliatorem dicimus.ſicut Homerus ait: οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα: id eſt, nec decet tota nocte dormire conſiliatorẽ uirũ.Nã & Menander ſimiliter in diſexapoto comœdia ita ait,βουληφόρε ἡμῶν δὴ μοῦ προὔλαβες ὄρασιν: id eſt,cõſiliarie noſtram de mea præoccupauiſti uiſionem.Nã ut hoc certũ ſit, Homerus in fabula eiuſdem Bellerophõtis ita ait,πολλ᾽ ἀγαθὰ φρονέοντα δαΐφρονα Βελλεροφόντην,id eſt,bona cogitantum ſapientiſsimum conſilium.Spernit libidinem,id eſt Antiam. ἀντίον enim græcè contrarium dicitur: ſicut antichriſtum dicimus, quaſi ἀντίον τοῦ χριστοῦ, id eſt contrariũ Chriſto. Vide itaq; cuius uxor Antias dicatur, nihilominus Prœti.Prœtos Pamphila lingua ſordidus dicitur,ſicut Heſiodus in Bucolico ludicro ſcribit dicẽs.* id eſt,ſordibus uuarum bene calcatarum ſanguineo rore.& cuius uxor eſt libido niſi ſordidi? At uerò Bellerophon,id eſt bona conſul-

tatio, qualem equum ſedet niſi Pegaſum? quaſi pegaſeon, id eſt fontem æternũ. C
Sapiẽtia enim bonæ conſultationis æternus fons eſt. Ideo pennatus, quia uniuerſam mundi naturam celeri cogitationum theoria colluſtrat. Ideo & Muſarũ fontem ungula ſua rupiſſe fertur. Sapientia enim dat Muſis fontẽ. ob hanc rem etiam ſanguine Gorgoneo naſcitur. Gorgon enim pro terrore ponitur. Ideo & Mineruæ pectore fixa eſt, ſicut Hom. in 13. ait.* Ergo hic duplex aſſertatio eſt. Aut enim terrore finito ſapiẽtia naſcitur, ſicut de ſanguine, id eſt de morte Gorgonis pegaſus, quia ſtultitia ſemper eſt timida: aut initium ſapientiæ timor eſt, quia & magiſtri timore ſapientia creſcit. & dum quis famam timuerit, ſapiens erit, unde & chimæram occidit. Chimęra enim, quaſi κῦμ' ἔρωτος, id eſt fluctuatio amoris. Ideo etiam triceps chimęra pingitur, quia amoris tres modi ſunt, hoc eſt incipere, perficere, & finire. Dũ enim amor nouiter uenit, ut leo feraliter inuadit: unde & Epicharmus comicus ait, δαμάσης ἔρως λεοντέα δυνάμει θαλερός: id eſt, domitor cupido leontæa uirtute præſumptior. Nam & Vergilius in Georgicis tetigit, dicens: Catulorũ oblita leæna Sæuior errauit campis. At uerò capra quę in medio pingitur, perfectio libidinis eſt, illa uidelicet cauſa, quòd huius generis animal ſit in libidine ualde procliuum. Vnde Vergilius in Bucolicis ait, Hœdiq; petulci. Ideo & ſatyri cum caprinis cornibus depinguntur, quia nunquam nouere ſaturari libidine. At uerò quod dicitur, Poſtremũ draco: illa ratione ponitur, quia poſt perfectionem uulnus det pœnitentiæ, uenenumq; peccati. erit enim hic ordo dicendi, quòd primum ſit in amore inchoare, ſecundum perficere, tertium uerò pœnitere de perfecto uulnere.

Perdix.

SEmper delicata conſuetudò laborioſo fert præiudicium operi, & mollitur educatu, dũq; quòd nòn optat euenerit, pœnitentiã creat. Melius eſt enim laborare partiliter, ſecurius edoceri, q̃ ex neceſsitate ueniente repentaliter perterreri. Perdicem ferunt uenatorem eſſe. qui quidem matris amore correptus, dum utrinq; & immodeſta libido ferueret, & uerecundia noui facinoris reluctaretur, cõſumptus, atq; ad extremam labem deductus eſſe dicitur. Primus etiam ſerram inuenit, ſicut Vergilius ait: Nam primi cuneis ſcindebãt fiſsile lignũ. Sed ut Feneſtella Martialis ſcribit, hic primùm uenator fuit. Cui cum ferinæ cædis cruenta uaſtatio, & ſolitudinẽ uagabunda errando curſilitas diſpliceret, pluſq; etiam uidens contheroletas ſuos, id eſt Actæonem, Adonin, Hippolytum, miſerandæ necis functos interitu, artis priſtinæ affectui mittens repudium, agriculturam affectatus eſt. ob quam rem matrem quaſi terram omnium genitricem amaſſe dicitur. Quo labore conſumptus etiam ad maciem perueniſſe fertur. & quia cunctis uenatoribus de priſtinæ artis opprobrio detrahebat, ſerram quaſi maliloquium dicitur reperiſſe. Matrem etiam Polycaſten habuit, quaſi polycarpen, quod nos latinè multifructam dicimus, id eſt terram.

D

Actæon.

CVrioſitas ſemper periculorũ germana, detrimenta ſuis amatoribus nouit magis parturire quàm gaudia. Actæon deniq; uenator Dianam lauantem uidiſſe dicitur: qui in ceruum conuerſus, à canibus ſuis nõ agnitus, eorum morſibus deuoratus eſt. Anaſimenes (qui de picturis antiquis diſſeruit) in lib. 2. ait, uenationem Actæonem dilexiſſe: qui cum ad maturam perueniſſet ætatem, cõſideratis uenationum periculis, id eſt quaſi nudam artis ſuæ rationem uidens, timidus factus eſt: unde & cor cerui habere dicit. unde & Homerus ait, οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο, id eſt, ebrioſe, oculos canis habens, & cor cerui. Sed dum periculum uenandi fugeret, affectum tamen canum non dimiſit: quos inaniter paſcendo penè omnem ſubſtantiam perdidit. ob hanc rem à canibus ſuis deuoratus dicitur eſſe.

De Hero, & Leandro.

AMor cum periculo ſæpe concordat: & dum ad illud ſolũ natat quod diligit nunquã uidet, quod expedit. ἔρως enim græcè amor dicit. Leandrõ uerò dici uoluerunt, quaſi λύσιν ἀνδρῶν, id eſt uirorũ ſolutionem. Solutio enim uiri

amorem

A amorem parturit. Sed natat nocte, id eſt obſcuro tempore tentat pericula. Hero quoque in amoris ſimilitudine fingitur lucernam ferre. & quid aliud amor, niſi flammam fert, & deſideranti periculoſam uiam oſtēdit: citò tamen extinguitur, quia iuuenilis amor non diu perdurat. denicꝫ nudus natat, illa uidelicet cauſa, quòd ſuos affectatores amor & nudare nouerit, & periculis ſicut in mari iactare. Nam extincta lucerna, utriuſcꝫ mors eſt procurata maritima: hoc in euidenti ſignificans, quòd in utrocꝫ ſexu uapore ætatis extincto, libido commoritur. In mari uerò mortui feruntur, uelut in humore frigidæ ſenectutis. omnis enim caloratæ iuuentutis igniculus tepidæ ueternoſitatis algeſcit in ſenio.

De Berecynthia, & Atti.

DEcepta Græcia credulitate dæmonum potius quàm deorum, nunquā deterius ſuis dijs reponeret, quàm ut eorum matrem ueternoſam anum, nō ſolum puerilem amatu, quantum etiam fingerent zelotypam. Tantum enim zeli ſuccenſa anus inuidioſa flagrauit, quæ nec ſuis utilitatibus furioſa pepercit, ut unde fructū ſperabat libidinis, illud ueterana ſuccideret meretrix. Et quamuis apud muliebres animos libido obtineat regnum, tamen etiam inuicta libidine zelus obtinet dominatū. Berecynthia enim mater deorū Attin puerū formoſiſſimū amaſſe dicit̄, quē zelo ſuccēſa caſtrando ſemimaſculū fecit. Quid ergo ſibi in his Græcia ſentire uoluerit, edicamus. Berecynthiā dici uoluêre, quaſi mortuam dominā. Ideo matrē deorū, q̄d deos nuncupàri per ſuperbiam uoluêre. Ideo eos in Olympo habitantes, quaſi excelſos & ſuperbos. ideo & dæmonas nūcupant ſecundū Homer. qui dicit, μετὰ δαίμονας ἄλλους, id eſt poſt deos alios. δῆμος enim græcè populus dicitur. is dicitur unus: & quia populos ſubdere cupiebāt, & ſoli ſuper populos eſſe, dæmones dicti ſunt. Ideo & apud Romanos Indigetes. Ergo Berecynthiam mōtibus præeſſe dixerunt Bernicynthos. Cynthos enim Attica lingua flos nūcupatur: unde hiacynthus dicitur, quaſi ἰάκυνθος, q̄d
B nos latinè ſolus flos dicimus, quaſi omnibus perfectior. Nā & Epicharmus ita ait: παγκάρπιος σέφανος, καὶ πὰρ ἀκτᾶν προβαίνει ὁ χρυσάλος. id eſt, florigera corona, atcꝫ è litoribus procedit chryſalus. Itacꝫ florem quamuis quiliber amet, tamē *Anthos*
abſcindit, ut Berecynthia in Attin fecit, † athis enim grecè flos dicit̄, ut Soſides Atticus in libro Theologumenon, quem appellauit, ſcribit matrē deûm, in modū potentiæ uoluit poni: unde Cybele dicitur quaſi cydos baleon, id eſt gloriæ firmitas. unde & Home. ait: Cui Iupiter gloriā donauerat. Ergo ideo turrita pingitur, quòd omnis potentiæ elatio ſit in capite. Ideo leonū currui præſidēs, quia omnis potentia regno ornata ſit. Sceptrum etiam fert, quòd omnis potentia uicina regno ſit. Ob hāc rem etiam mater deûm dicta eſt. illud nihilominus oſtendere uolentes, quòd ſiue Indigetes, ſiue dij, ſiue dæmones apud antiquos à diuitijs dicti ſunt. ergo potentia diuitū mater eſt. unde & Homerus Agamemnonē conſiderans, ait, ἀτρείδη τίο δ' αὖτ' ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζεις. Nec nō etiā Euripides conſimilans Tantalū Ioui in tragœdia Electræ ait: Beatus ille, nec inuideo fortunas eius Iouis æqualis, ut dicitur Tantalus. Ergo potentiæ gloria ſemper & amore torretur, & liuore torquetur: citocꝫ abſcindit quod diligit, dum tamē amputet illud, quod odit. Denicꝫ omnis nunc uſcꝫ potentia neſcit circa ſuos diuturnum ſeruare affectum: & quod amauerit citò, aut celando amputat, aut faſtidiendo horreſcit. & Attin dici uoluerunt quaſi ἔθος. ἔθος enim græcè conſuetudo dicitur. Ergo quantuſcuncꝫ amor ſit, potentibus ſtabilis eſſe non nouit.

De Pſychi, & Cupidine.

APuleius in libris Metamorphoſeon hanc fabulā planiſſimè deſignauit, dicens eſſe in quadam ciuitate regem & reginā. habere tres filias, duas natu maiores eſſe temperata ſpecie: iuniorem tam magnificæ eſſe figuræ, ut crederet Venus eſſe terreſtris. Denicꝫ duabus maioribus quæ erant temperata ſpecie, cōnubio Venere. illam uerò ueluti deam, non quiſquā amare auſus, quàm uenerari pronus, atcꝫ hoſtijs ſibimet deprecari. Contaminata ergo honoris maieſtate, Venus ſuccenſa inuidia, Cupidinem petit, ut in contumacem formam ſeueriter

uindicaret. Ille ad matris ultionẽ adueniens, uiſam puellã adamauit: pœna enim C
in affectum conuerſa eſt, & ut magnificus iaculator ipſe ſe ſuo telo percuſsit. Ita
que Apollinis denunciatione iubetur puella in montis cacumine ſola dimitti,
uelut feralibus deducta exequijs, pennato ſerpenti ſponſo deſtinari. perfecto
namq; choragio puella per montis decliuia zephyri flãtis leni uectura delapſa,
in quandã domũ auream rapitur, quæ precioſa ſine precio, ſola conſideratione
laude deficiente poterat exiſtimari. Ibiq; uocibus tantummodo ſeruientibus, i-
gnota atq; manſionario utebatur coniugio. Nocte enim adueniens maritus, Ve
neris prælijs obſcurè peractis, ut inuiſe ueſpertinus aduenerat, ita crepuſculo in
cognitus etiã diſcedebat. Habuit ergo uocale ſeruitiũ, uentoſum dominiũ, no-
cturnum cõmercium, ignotũ coniugium. Sed ad huius mortem deflendam ſo-
rores adueniunt: montiſq; conſcenſo cacumine, germanum lugubri uoce flagi-
tabant uocabulum. & quamuis ille coniunx lucifuga ſororios ei comminando
uetaret aſpectus, tamen conſanguineæ charitatis inuincibilis ardor maritale
obumbrauit imperium. Zephyri ergo flagrantis auræ anhelante uectura ad ſe-
met ſororios perducit affectus: earumq; uenenoſis cõſilijs de mariti forma quæ
renda cõſentiens, curioſitatem ſuæ ſalutis nouercam arripuit: & facillimam cre-
dulitatem, quæ ſemper deceptionum mater eſt, poſtpoſito cautelæ ſuffragio ar
ripuit. deniq; credens ſororibus ſe marito ſerpenti coniunctam, uelut beſtiam
interfectura nouaculam ſub puluinari abſcondit, lucernamq; modio contegit.
Cumq; altũ ſoporẽ maritus extẽderet, illa ferro armata, lucernaq; modio cuſto-
dita eruta, Cupidine cognito, dũ immodeſto amoris torrẽ affectu, ſcintillantis
olei deſputamento maritũ ſuccendit. Fugiẽſq; Cupido, multa ſuper curioſitate
puellæ increpitans, domo extorrem ac profugam dereliquit. Tandem multis ia
ctata uenenis, perſecutionibus, poſtea Ioue petente, in coniugio Cupidinem ac
cepit. Poteram quidem totius fabulæ ordinem hoc libello percurrere, qualiter
& ad infernum deſcenderit, & ex Stygijs aquis undã delibauerit, & ſolis armẽ-
ta uellere ſpoliauerit, & ſeminum germina confuſa diſcreuerit, & de Proſerpinæ D
pulchritudine particulam moritura præſumpſerit. Sed quia hæc Saturantius &
Apuleius penè duorum continentia librorum tantam falſitatum congeriem e-
narrauerit, & Ariſtophantes Athenæus in libris, qui Dyſcreſtia nuncupantur,
hanc fabulam enormi uerborum circuitu diſcere cupientibus prodit: ob hanc
rem ſuperuacuum duximus ab alijs digeſta noſtris inſerere libris, ne noſtra ope
ra aut proprijs exulatenus officijs, aut alienis adijceremus negocijs. Sed dum
his, qui fabulam legent, in noſtra hæc trãſeat, ſciturus quòd ſibi illorum falſitas
ſentire uoluerit. Ciuitatem poſuerunt quaſi in modum mundi, in qua regẽ & re
ginam uelut deum & materiam poſuerunt. quibus tres addũt, carnem ultrò me
tantem, quam libertatem arbitrij dicimus, & animam: ψυχὴ enim græcè anima
dicitur. quam ideo iuniorem uoluerunt, quòd corpori iam facto poſtea inclytã
eſſe dicebant. Hanc igitur ideo pulchriorem, quòd & libertate ſuperior, & car-
ne nobilior. huic inuidet Venus, quaſi libido. ad quam perdendã, Cupidinem
mittit. Sed quia cupiditas eſt boni & mali, cupiditas animam diligit, & ei uelut
in coniunctionem miſcetur: quam perſuadet, ne ſuam faciem uideat, id eſt cupi
ditatis delectamenta diſcat. unde & Adam, quamuis uideat nudum ſe, non ui-
det, donec de concupiſcentiæ arbore comedat. Ne'ue ſuis ſororibus, id eſt carni
& libertati, de ſuæ formæ curioſitate perdiſcenda conſentiat: ſed illarum com-
pulſamento percita, lucerna de ſubmodio eiecit, id eſt deſiderij flammam in pe-
ctore abſconſam depellat, uiſam taliter dulcẽ amat, ac diligit. quam ideo lucer-
næ ebullitione dicitur incendiſſe, quia omnis cupiditas quantum diligitur, tan-
tum ardeſcit, & peccatricem ſuæ carni confingit maculam. ergo quaſi cupidita-
te nudata, ex potenti fortuna eruitur, & periculis iactatur, & regia domo expel-
litur. Sed nos, quia longum eſt, ut dixi, omnia perſequi, tenorem dedimus ſenti
endi. Si quis uerò in Apuleio ipſam fabulam legerit, noſtra expoſitionis mate-
ria, quæ non diximus, ipſe reliqua cognoſcat.

De Peleo

Digitized by Google

A *De Peleo & Thetide.*

THetidem dici uoluerunt aquam. Iupiter, quaſi deus, cõiungit Peleo: πηλὸς
enim græcè lutum dicitur. ergo terram cum aqua commixtam uolunt ho-
mines genuiſſe: unde & Iouem cum Thetide uoluiſſe concumbere dicunt, &
prohibitum eſſe, ne maiorem ſe genuiſſet, qui eum de regno expelleret. Ignis e-
nim, id eſt Iupiter, ſi cum aqua coeat, aquæ uirtute extinguitur. Ergo in coniun
ctione aquæ & terræ, id eſt Thetidis & Pelei diſcordia, ſola non petitur: illa ui-
delicet cauſa, aut quòd concordia utrorumque elementorum homo gignatur.
Nam & in competentia illa indicat, quòd Peleus, ut terra, id eſt caro, Thetis ut
aqua, id eſt humor, Iupiter qui utraq; gignit, ut ignis, id eſt anima. ergo in con-
ceptione hominis & elementorum, iugalitates tres (ut ſuprà diximus) uitæ cer-
tantur. Nam & diſcordia malum aureũ ieciſſe dicitur, id eſt cupiditatem: illa ui-
delicet cauſa, quòd in malo aureo eſt quod uideas, nõ eſt quod comedas. Sicut
cupiditas nouit habere, non nouit frui. Omnes etiam deos Iupiter ad nuptias
dicitur conuocaſſe, illa de cauſa, quòd putarent ethnici ſingulas partes in homi-
ne deos ſingulos obtinere, ut Iouem caput, Mineruã oculos, Iunonem brachia,
pectus Neptunum, cinctum Martem, renes & inguina Venerem, pedes Mer-
curium. Sicut Democrites in Phyſiologumenon ſcripſit. unde & Homerus ait:
ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνῳ, ἄρει δὲ ζώνην, στέρνον δὲ ποσειδάωνι. id eſt:
Caput & oculos ſimiles Ioui fulmine delectanti, Marti cingulum, & pectus Ne
ptuno. Nam & Tyberianus in Prometheo ait, deos ſingula ſua homini tribuiſſe.
Deniq; natum Achillem uelut hominem perfectum, mater in aquas intingit
Stygias, id eſt durum contra omnes labores munit. ſolum ei talum non tetigit.
nihilominus illud phyſicum ſignificare uolentes, quòd uenæ quæ in talo ſunt,
ad renum, femorum, atq; uirilium rationem pertineant. unde & aliquæ uenæ uſ-
que ad pollicem tendũt. quod tractantes & phyſici, & mulieres ad obtinendos
partus, & iſchiacos eodem phleboromant loco. & emplaſtromẽtaticum, quem
B ſtiſiden Aphricanus in Aſtroſophiſtes uocauit, pollici & ralo imponendũ præ-
cepit. Nam & Orpheus illum eſſe principalem libidinis indicat locum. Nam de
niq; in enthero cilicis & ijſdem locis cauteria ponenda præcipiunt. Ergo mon-
ſtrat quòd humana uirtus, quamuis ad omnia munita, tamen libidinis ictibus
ſubiacet patula. unde & ad Lycomedis regiam datur ut nutriretur, quaſi ad lu-
xuriæ regnum. Lycomeden enim græcè quaſi γλυκὺ μηδὲν, id eſt dulce nihilum.
Omnis enim libido & dulcis & nihil eſt. Denique & amore Polyxenæ perijt, &
pro libidine per talum occiditur. Polyxene enim græcè multorũ peregrina dici-
tur: ſeu quòd amor peregrinari faciat mẽtes ab ingenio ſuo, ſeu quòd apud mul
tos libido ut peregrinabunda uagetur.

De Myrrha, & Adoni.

MYrrha patrem ſuũ amaſſe dicitur, cum quo ebriato concubuit. cumq; eam
pater utero plenã reſciſſet, cognito crimine, euaginato eam perſequi cœ-
pit gladio. Illa in arborem myrrham conuerſa eſt. quam arborem pater gladio
percutiẽs, Adon exinde natus eſt. Quid uerò ſibi hæc fabula ſentiat, edicamus.
Myrrha genus eſt arboris, de qua ſuccus ipſe exudat: hęc patrem amaſſe dicitur.
Iſtæ arbores in India ſunt, quæ ſolis caloribus cremãtur. & quia patrẽ omniũ re-
rum ſolem eſſe dicebant, cuius opitulatu cuncta & germinum adoleſcit natiui-
tas, ideo & patrem amaſſe dicitur: dumq; grandioris fuerit roboris, ſolis ardori-
bus crepans, rhagades efficit, per quas ſuccum deſudat, quod myrrha dicitur:
& redolentibus lachrymoſa guttulis, fletus ſuaues ſciſſuris hiantibus iaculatur.
unde Adonẽ genuiſſe fertur. Adon græcè ſuauitas dicitur. & quia hæc ſpecies
odore ſuauis eſt, Adonem dicitur genuiſſe. Ideo autem Venerem amaſſe di-
cunt, quod hoc genus pigmẽti ſit ualde feruidum. Vnde Petronius Arbiter ad
libidinis cõcitamentum, myrrhinum ſe poculum bibiſſe refert. Nam & Sutrius
comœdiarũ ſcriptor introducit Glyceram meretricem dicentem: Myrthinum
mihi adfers, quo uirilibus armis occurſem fortiuſcula.

Digitized by Google

De Apolline, & Marſya. C

MInerua tibias ex oſſe inuenit. quibus cum in conuiuio deorum ceciniſſet, cumq; eius tumẽtes buccas dí omnes irriſiſſent, illa ad Tritonẽ paludem pergẽs, in aqua faciẽ ſuam ſpeculatur. dum turpia adiudicaſſet buccarũ, in flumina tibias eiecit. quibus Marſya repertis, doctior factus, prouocauit Apollinem concertaturum de cantibus, ſibiq; Midam regem iudicem deligũt: quem Apollo, cum non rectè iudicaſſet, aſininis auribus deprauauit. Ille criminis ſui notam tonſori tamen oſtendit, præcipiens ei, ut ſi crimen eius celaret, eum participem regni efficere. Ille ſecretum domini ſui in terram fodit, & in defoſſo terræ duxit & operuit. In eodem loco calamus natus eſt, unde ſibi paſtor tibiã faciens, quæ cum percutiebatur, dicebat, Mida rex aures aſinales habet, nihilominus quàm quod ex terra conceperat. Vnde & Petronius Arbiter:

Sic commiſſa ferens auidus reſerare miniſter,
Fodit humum, regiſq; latentes prodidit aures.
Concepit nam terra ſonum, calamiq; loquentes,
Inuenêre Midam qualem conceperat index.

Nunc ergo huius myſticæ fabulæ interius cerebrum inquiramus. A' muſicis hæc reperta fabula, ut Orpheus in Theogonia ſcribit. Muſici enim duos artis ſuæ poſuerunt ordines, tertium uerò quaſi ex neceſsitate adijcientes, ut Hermes Trimegiſtus ait, ἢ ᾀδόντων, ἢ ψαλλομελῶν, ἢ αὐλουμένων. hoc eſt, aut cantantium, aut citharizantium, aut tibicinantium. Prima eſt ergo uiua uox, quæ ſibi in omnibus muſicis neceſsitatibus celerrima ſubuenit. poteſt etiam lemmata ſubrigere, & parallelos cõcordare, & diſtonias mollire, phthongos iuuare, & ornare chromata. Sequitur ſecũda cithara. quamuis enim de his rebus diſexaphexis dicunt, ſicut Mariandes ſcribit, multa de his faciat, tamen aliqua non implet, quæ uiua uox poteſt. Limmata enim facta non erigit, qui † liſmara in ſe cathenata non implet. At uerò tibias artis muſicæ partem extremam poterit adimplere. Cithara enim ſymphoniarum gradus habet quinq;, ſecundum quod Pythagoras ait, dũ numerorũ rhythmicos modulos ad ſymphoniarũ adduxiſſet concordiã. Prima enim ſymphonia eſt diapaſon, quod eſt in arithmeticis diplaſion, quod nos in latinis unum ad ſecundum dicimus. ſecũda ſymphonia diapente, quod eſt in arithmeticis hemiolius, quod nos in latinis duo ad ternum nuncupamus. tertia ſymphonia diateſſarõ, quod eſt in arhithmeticis epitritos, id eſt tertius ad quartũ. quarta ſymphonia dicitur tonus, quod apud arithmeticos epogdous uocatur, apud nos quintum ad quartum. & quoniã ultrà arithmeticus ordo progredi non patitur, propter nouenarium limitem, quia decimus alterius ordinis primus gradus eſt: contigit ergo ut habeat quintã ſymphoniã, quæ harmonia nuncupatur, id eſt octo ad nouem. Nullam enim ultra numerum coniunctionem inuenies. habet igitur muſica partes ſeptem, id eſt genera, diaſtemata, ſyſtemata, phthongos, tonos, metabolas, & † melumpæas. unde & Vergilius in 6. ait:

ſchiſma (margin, beside "uox poteſt")

D (margin, beside "ra enim ſymphoniarum")

melopœias (margin, beside "phthongos, tonos")

Nec non Threïcius longa cum ueſte ſacerdos,
Obloquitur numeris ſeptem diſcrimina uocum.

In arithmeticis enim plenitudo formulæ eſt, ut eſt in geometricis tonus. Vox uerò habet gradus ſymphoniarum in numeris, quãtum natura dotauerit ipſam uocẽ, ut habeat arſis & theſis, quas nos latinè elationes & eiectiones dicimus. Tibia uerò uix unam & dimidiam perficit ſymphoniam. Vna enim ſymphonia quinq; ſymphonias habet. ergo poſt artem muſicã Minerua reperit tibias, quas omnis doctus in muſicis ſonet. has propter ſonorum deſpuit paupertatem. Inflatas uerò buccas ideo riſiſſe dicuntur, ꝙ tibia uentoſe in muſicis ſonet: & idiomatum proprietate amiſſa, ſibilet potius rem, quàm enunciet. Ideo illam iniuſtè ſufflantem omnis quicunq; eſt doctor ridet. unde eas & Minerua, id eſt ſapientia exprobrãs proijcit, quas Marſya aſſumit. Marſya enim græcè, quaſi μωρὸς, id eſt ſtultus, ſolus qui in arte muſica tibiã præponere uoluit citharæ: unde & cum porcina pingitur cauda. Sed his duobus certantibus, Mida rex reſidet. Mida enim græcè, quaſi μηδὲν εἰδὼς dicitur: quod nos latinè, nihil ſciens dicimus.

A mus.ideo etiam aſininis auribus dicitur, quia omnis diſcernendi ignarus, nihil differt ab aſino. ob hanc etiam rem & ſeruum eius auriculas referunt prodidiſſe. Ingenium enim noſtrum ſeruum habere debemus, ad omnia quæ uolumus obſequentem, & noſtra ſecreta celantem. Quod autē per cannam perdidit, per fiſtulam gutturis loquendo ſignificat. Quod uerò paſtor audit: paſtores ſunt illi, qui aliena ſulcando ſubulius paſcunt.

Orpheus.

ORpheus Eurydicen nympham amauit, quam ſono citharæ mulcens uxorem duxit. Hanc Ariſtæus paſtor dum amans ſequitur, illa fugiens in ſerpentem incidit, & mortua eſt. poſt quam maritus ad inferos deſcendit, & legem accepit, ne eam cōuerſus aſpiceret. Quam conuerſus aſpiciens, iterum perdidit. Hæc igitur fabula artis eſt muſicæ deſignatio. Orpheus dicitur ὡραία φωνή, id eſt optima uox. Eurydice uerò, profunda dijudicatio. In omnibus igit̃ artibus ſunt primæ artes, ſunt ſecundæ: ut in puerilibus literis, prima abecedaria, ſecũda nota. In grāmaticis prima lectio, ſecunda articulatio. In rhetoricis prima rhetorica, ſecũda dialectica. In geometricis; prima geometria, ſecũda arithmetica. In aſtrologis, prima matheſis, ſecunda aſtronomia. In medicinis prima gnoſtice, ſecũda uerò mantice. In aruſpicinis prima aruſpicina, ſecũda paralyſis. In muſicis prima muſica, ſecũda apoteleſmatica. de quibus omnibus breuiter rationē perſtringā neceſſe eſt. Aliud eſt enim apud grāmaticos aliena agnoſcere, aliud eſt ſua eſſicere. Apud rhetores uerò aliud profuſo & libero curſu effrenata loquacitas, aliud conſtricta uirtutis indagandæ curioſa nexilitas. Apud aſtrologos aliud eſt aſtrorum ac ſiderum curſus effectusq́; cognoſcere, aliud ſignificata traducere. In medicinis aliud eſt morborū agnoſcere meritū, aliud infirmitatis uenientem concurſum mederi. In geometricis aliud formulas lineasq́; depingere, aliud numeros formulis coaptare. In aruſpicinis aliud eſt fibrarũ particularumq́; inſpectio, aliud ſecundum Battiadem euentuum immutatio. In muſicis aliud uerò eſt harmonia phthongorũ, ſyſtematum, & diaſtematũ: aliud effectus tonorũ uirtusq́;
B uerborum. Vocis ergo pulchritudo interna artis ſecreta uirtutem etiam myſticam uerborum attingit. Sed hæc quantum ab optimis amatur, ſicut ab Ariſtæo, (ἄριστον enim græcè optimum dicitur) tantum ipſa ars coniunctionem hominũ uitat, quæ quidem ſerpentis ictu moritur, quaſi aſtutiæ interceptu ſecretis uelut inferis tranſmigratur. Sed poſt hanc artem exquirendam atq; eleuandā uox canora deſcendit, & quæ apoteleſmatica, phantaſtica omnia præbet, & modulis tantum in ſecreta latentibus, uoluptatũ reddit effectus. Dicere enim poſſumus, quòd Dorius tonus aut coiēs Phrygius torrens, Saturno feras mulcens, ſi Ioui aues oblectet. At uerò ſi rei expoſitio quæritur, cur hoc ueſtigandæ rationis caput immoritur. Ideo ergo & ne eam reſpiciat, prohibetur: & dum uidet, amittit. Nam perfectiſsimus Pythagoras dum modulos numeris coaptaret, ſymphonia rumq́; pondera terminis arithmeticis per melos & rhythmos & modulos ſequeretur, effectus uerò rationem reddere non potuit.

Phineus.

PHineus enim in modum auaritiæ ponitur: & à fœnerando Phineus dictus eſt. Ideo cæcus, quòd omnis auaritia cæca ſit, quæ ſua non uidet: ideo ei harpyiæ cibos arripiunt. At uerò quòd eius prandia ſtercoribus fœdāt, oſtendit fœnerantium uitam, rapinæ ingluuiem eſſe ſordidam. ſed has à conſpectu eius Zethus & Calais fugant, quia rapina ei aliquid de ſuo comeſſe non permittit: græcè enim ζητῶν καλόν inquirens bonũ dicitur. Ideo uolatici, quia omnis inquiſitio boni nunquā terrenis rebus miſcetur. Ideo Aquilonis uēti filij, quia bona inquiſitio ſpiritalis eſt, non carnalis: ergo ueniente bonitate, omnis rapina fugatur.

De Alpheo, & Arethuſa.

ALpheus fluuius Arethuſam nymphā amauit: quā cum ſequeret̃, in fontem conuerſa eſt. Ille in medijs undis ambulans, non immixtus, in ſinũ eius immergitur: unde & apud inferos obliuionē animarũ trahere dicitur ἀληθείας φῶς, id eſt ueritatis lux. Arethuſa uerò, quas ἀρετισα, id eſt nobilitas æquitatis. ergo quid

quid amare poterat ueritas,niſi æquitatē?quid lux,niſi nobilitatē?&ideo in ma C
ri ambulans nec miſcetur,quia lucidi ueritas omni malorū ſalſitudine morū circumdata,pollui aliqua commiſtione nō nouit.Sed tamen in ſinū æquiſsimæ poteſtatis omnis lux ueritatis dilabitur. Nam & deſcendens in infernū, id eſt in ſecreta conſcientiæ ueritatis lux,malarum rerum ſemper obliuionem importat.

FABII FVLGENTII PLACIADIS VOCVM ANTIQVARVM INTERpretatio, *cum teſtimonio ad Calcidium.*

NE de tuorum præceptorum,Domine,ſerie,noſtra quicquam euitaſſe inobedientia putaretur,libellum etiam,quem de abſtruſis ſermonibus parare iuſsiſti, in quantum memoriæ entheca ſubrogare potuit,abſolutum retribui: nō phaleratis ſermonū ſtudentes ſomnijs, quàm rerum manifeſtationibus dantes operam lucidandis.

Sandapilam antiqui dici uoluerunt feretrum mortuorum,id eſt loculū: non in quo nobilium corpora, ſed in quo plebeiorum atq; damnatorum cadauera portabantur.ſicut Steſimbrotus Thaſius de morte Polycratis regis Samiorū deſcripſit,dicens:Poſteaquam de cruce depoſitus,ſandapila etiam deportatus eſt.

Veſpillones dicti ſunt baiulatores. quamuis Antidamus Heracleopolites ueſpillones dixerit cadauerum nudatores: ſicut in hiſtoria Alexandri Macedonis ſcripſit,dicens: Plus quàm trecentos cadauerū ueſpillones rex Perſes crucibus affixit. Tamen Mnaſeas ſcripſit in Cecrope libro, Apollinem,poſteaquam à Ioue uinctus atq; interfectus eſt,à ueſpillonibus ad ſepulturam elatum eſſe.

Pollinctores dicti ſunt, qui funera morientia accurāt.unde & Plautus in Menæhmis comœdia ait: Vt pollinctor dixit,qui eum pollinxerat.Pollinctores dicti ſunt,quaſi pollutorum unctores , id eſt cadauerum curatores. unde & Apuleius in Hermagora ait:Pollincto eius funere domuitionem paramus. D

Labeo qui diſciplinas Hetruſcas Tagetis & Bacchetidis 15. uoluminibus explanauit,ita ait: Fibræ iecoris ſandaracei coloris dum fuant, manales tunc uereri opus eſt petras.id eſt,quas antiqui ſolebant in modum cylindrorum per limites trahere pro pluuiæ commutanda inopia.

Diophantus Lacedemonius,qui de ſacris deorum ſcripſit,ait apud Athenas Marti ſolere ſacrificari ſacrum,quod ἱκατὸμ πιφόμγνια appellatur (ſi quis enim cētum hoſtes interfeciſſet, Marti de homine ſacrificabat apud inſulam Lemnon) quod ſacrificatum eſt à duobus Cretenſibus, uno Locro, id eſt Tumine Cortynienſi,Proculo Locro:ſicut Soſicrates ſcribit.Sed poſteaquam hoc Athenienſibus diſplicuit,cœperūt efferre porcum caſtratum, quem nefrendum uocabant, id eſt quaſi ſine renibus. Et apud Romanos Varro ſcribit Sicinium Dentatum centies & uicies pugnaſſe ſingulari certamine: cicatrices habuiſſe cōtrà quadragintaquinq; , poſt rergum nullam : coronas accepiſſe 26. armillas centum quadraginta:& iſtum primum ſacrum feciſſe Marti.

Bebius Macer,qui faſtalia dierum ſcripſit, ait Iunoni eas quæ geminas párerent oues ſacrificare cū duobus agnis altrinſecus alligatis, quas oues ambiguas uocari,quaſi ex utraq; parte agnos habentes.

Priori tempore ſuggrundaria antiqui dicebant ſepulchra infantium, qui necdum xl.dies impleſſent,qui nec iam buſta dici poterant: quia oſſa quæ comburerentur,non erant: nec tāta immanitas cadaueris,quia lucus tumeſceret. unde & Rutilius Geminus in Aſtyanactis tragœdia ait: Melius ſuggrundarium miſer quærercs,quàm ſepulchrum.

Silicernios dici uoluerunt ſenes iam incuruos , quaſi iam ſepulchrorum ſuorum ſilices aſpicientes. unde & Cincius Alimetus in hiſtoria de Gorgia Leontino ſcribit,dicens:Qui dum iam ſilicernius ſui finem temporis expectaret,ſi mori non potuit,tamen infirmitatibus exultat.

Acca

Digitized by Google

A Acca Laurentia, Romuli nutrix, conſueuerat pro agris ſemel in ãnno ſacrifi-
care, duodecim † filijs ſuis ſacrificium præcedentibus. unde cum unus mortuus *fratribus*
eſſet, propter nutricis gratiam Romulus in uicem defuncti ſe ſuccedere pollice-
tur: unde & ritus proceſsit, cum duodecim iam deinceps ſacrificare, & aruales
dici fratres: ſicut Rutilius Geminus in libris Pontificalibus memorat.
Manilius Cræſtus in libro quem de deorum hymnis ſcribit, ait Mineruæ iniũ
ges boues ſacrificari, id eſt iugum nunquam ferentes: illa uidelicet cauſa, quòd
& uirginitas iugũ neſciat maritale, & uirtus nunquã ſit iugo prementi ſubiecta.
Semones dici uoluerunt deos, quos cœlo nec dignos aſcriberent, ob meriti
paupertatem: ſicut Priapus, Hippo, Vertumnus. nec terrenos eos deputare uel-
lent, per Gratiæ uenerationem: ſicut Varro in Myſtagorum libro ait: Semonemq́
inferius derelicto, deum depinnato attollam orationis eloquio.
Pacuuius in Pſeudo comœdia inducit Sceparium ſeruum ancillæ dicentem,
Ni ego te blaterare aſpicerem, his nuncium iudicaſſem. Blaterare enim, quaſi
uerba trepidantia metu balbutire dixerunt.
Luſcitioſos dici uoluere interdiu parũ uidentes, quos Græci myopes uocant.
unde & Plautus in Mercat. comœdia ait: Mirũ lolio uictitare te tam uili tritico,
quia luſcitioſus eſt. Dicunt enim, quòd lolium comedentibus oculi obſcurẽtur.
Varro in Pontificalibus ait, Tutulos ſacerdotes dici breuium deorum. Nu-
ma uerò Pompilius & ipſe de Pontificalibus ſcribens: Tutulum dici ait pallium,
quo ſacerdotes caput tectabant, cum ad ſacrificium acceſsiſſent. ſicut & Vergi-
lius ait: Et capite ante aras Phrygio uallatus amictu.
Oriam dicunt nauicellam modicã piſcatoriam. unde & Plaut. in Caciſto ait:
Malo huc alligari ad oriam, ut ſemper piſcetur, etſi ſit tempeſtas maxima.
Problema, eſt propoſitio in capite libri quæſtionaliter poſita. unde & De-
moſthenes pro Philippo ait. Sed ne quid græcum te turbet exemplum, ego pro
hoc tibi latinum faciam. ait enim, Problematis autenticum gradum tradamus
B aſtanti, cui noſtra ſubſequens occurſet oratio. Nam & Tertullianus in lib. quem
de Fato ſcripſit, ita ait: Redde huic fati primùm problematis mancipatum.
Apuleius in Aſino aureo introducit ſorores Pſyches marites detrahentis, di
citq́, Quouis puero pumiliorem & cucurbita glabriorem. Pumilos enim dicũt,
molles atq́ enermes. Glabrum uerò, leuem & imberbem.
Sutelam dici uoluerunt aſtutiã, quaſi ſubtilis tela. unde & Plautus in Caſina
ait: Poſcis clam me ſutelis tuis eripere Caſinam uxorem proinde ut poſtulas.
Frigutire dicitur, ſubtiliter adgarrire. unde & Plaut. in Caſina ait, Quid'nam
frigutis? Et Ennius in Alceſtide comœdia ſic ait: Hæc anus admodum frigutit,
nimirum ſauciauit ſe flore Liberi.
Titiuillitium dici uoluerunt fila putrida, quæ de telis cadunt. ut Plautus in
Caſina ait: Non ego hoc uerbum empſitem titiuilitio. id eſt, re admodum uiliſsi
ma. Nam & Marcus Cornutus in Satyra ait, Titiuilitij ſal cedo tibi.
Scolponeas dici uoluerunt cœſtus plumbo ligatos. unde & Neuius in Phi-
lempoto comœdia ait: Scolponeis batuẽda ſunt huic latera probè. Et Plaut. in
Caſ. ſimili modo ait: Melius ſcolponeis, quib. battueſ tibi os ſenex nequiſsime.
Catillare dicitur per alienas domos inſtanter gyrare: à catulis tractum, quòd
per omnes domos circumeant. Vnde & Propertius: Catillata geris uadimonia
publicũ proſtibulũ. & Plaut. ſimiliter ait: Quin meã uxorem mittam catillatum.
Capularem dici uoluerunt ſenem, iam morti contiguum. ſed & reos capula-
res dicebant, qui capulo digni fuerũt. unde & Lucilius ait: Pergit capulare ca-
dauer. Et Flaccus Tibullus in Helenæ comœdia ait: Tu'ne amare audes eden-
tule, & capularis ſenex? Edentulum, quaſi iam ſine dentibus dici uoluerunt.
Promos & Condos dici uoluerunt cellaritas, eo quòd deintus promant, &
intus condant. unde & Plautus in Aſinaria ait: Ego ſum promus, condus, pro-
curator peni. Penus enim cellarium dicimus.
Suppetias dicimus auxilium. unde & Memor in tragœdia Herculis ait, Fer-
te ſuppetias, optimi comites.

Auctio,

Digitized by Google

Auctionem dici uoluerunt uenditionem, quaſi quòd & ementem augeat, & uendentem. unde & Plautus in Curculione comœdia ait: Auctionem faci ɔ paraſiticam. C

Naſiternam dici uoluerũt aquæ urnam, id eſt urceum. unde & Calphurnius in Phroneſi comœdia ait: Vbi tu naſiternatus aquam petas. & Plautus in Bacchide ait: Affer naſiternam cum aqua foras.

Antiſtare dicimus pręcellere. unde & Criſpinus in Heraclea ait: Diuinis uirtutibus antiſtas Alcides.

Stega eſt nauis proſcenium, id eſt tabulatum ſuper quod nautæ ambulant: ſicut Plautus ait, Fortè ego ut in ſtega conſederam.

Lēbus eſt genus nauiculæ uelociſsimæ, quas dromedas dicimus. ſicut Verg. ait: Quàm qui aduerſo uix flumine lembum Remigijs ſubigit. Limbus uerò, ora ueſtimenti cuiuſq; ex auro.

Ramentum dici uoluerunt, quaſi quoddam proiectitium purgamentum. unde & Quintus Fabius Lucullus in Epico carmine ait: Viliſsimum ramētum, proluuioſa peſtis.

Diobolares dicuntur uiliſsimæ meretrices, quæ ſub paruo ſtipēdio proſtant, ſicut Paminatius ait: Diobolare proſtibulum, quam ego ut actutum ductē partitam reddam. Nam & Pacuuius ſimiliter ait: Non ego ita fui, ut nunc ſunt meretrices diobolares, quæ ſuam nummi cauſa, paruipendunt gratiam.

Veruina eſt genus iaculi longum, quod aliqui uerutum uocant, ſicuti Galbius Baſſus ait in Satyr. Veruina confodiende nō te nauci facio. nauci enim pro nihilo dici uoluerunt. nam Plautus in Bacchide ait: Si tibi machæra eſt foris, mihi ueruina eſt domi: qua quidem te faciam, ſi me irritaueris, confoſsiorem foricina nænia.

Diuidias dixerunt triſtitias. ſicut Propertius ait: Diuidias mentis conficit omnis amor.

Iuſtitium dicitur luctus publicus. unde & Fonteius in oratione pro Nucerinis ait, Deniq; iuſtitium plebi indicitur. D

Choragium dicitur uirginale funus. ſicut Apuleius in Metamorphoſeon ait: Choragio itaq; perfecto omnes domuitionem parant.

Deſiduò dicirur diurnè. unde & Varro in Correlaria ait: Diuidiæ mihi fuerūt te abfuiſſe deſiduò.

Flocci dixerunt quaſi nihili. unde & Plautus ait: Flocci eſt, quid rerum geras.

Ientaculum dicitur deguſtatio: ſicut Callimachus in Cæcia, Ientaculum proferre Ioui.

Edulium dicitur ab edendo, id eſt præguſtatiua comeſtio. unde Apuleius in Aſino aureo ait: Edulijs opiparè excepta. Opiparè eſt lucidè, delicioſe.

Tuceta dicuntur eſcæ regiæ. ſicut Callimachus in Piſæis: Ambroſio redolent tuceta ſapore.

Ferculum, miſſum carnium. unde & Petronius Arbiter ait, Poſtquam ferculum allatum.

Myropolæ dicuntur, qui unguēta uendunt, & ſunt pigmentarij. unde & Nęuius in Diobolaria ait: Myropola affatim mihi unguentum largitus eſt, quo me uenuſtarem. Adfatim, abundanter dicitur. Venuſtare, exhilarare eſt.

Celocem dicunt genus nauiculæ modiciſsimum, quod blannā dicimus. unde Apuleius in lib. de Repub. ait: Qui celocem regere nequit, onerariam petit.

Cœlibatum dici uoluerunt uirginitatis abſtinentiam. unde & Felix Capella in lib. de Nuptijs Mercurij & Philol. air: Placuit Mineruæ petere cœlibatum.

Exercitus dicitur contemptus. unde & Plautus in Milite glorioſo ait: Itaque nos noſtramq; familiam habes exercitam. & ubi ſuprà ait: Plus uideas ualgijs ſauijs omnes nictantes. Nictare enim, cinnũ facere. Valgia enim ſunt labellorum obtortiones in ſupinatione, uel ſubatione peractæ, ſicut & Petronius ait, Abroſo ualgiter labello.

Summates, dicuntur uiri potentes.

A Symplones dicuntur conuiuæ. Nam & amicus ſponſi, qui cum eo per conuiuia ambulat, ſymplator dicitur. Ganeum uerò taberna eſt. unde & Succius in comœdia Piſcatoria ait: Summates uiri ſymphones fratri ſunt ganei.

Præſegmina ſunt partes corporis inciſæ. ut Tages in Aruſpicinis ait, Præſegminibus amputatis.

Congerrones ſunt, qui aliena ad ſe congregant. unde & apud Romanos Gerones Brutiani dicti ſunt.

Ciſtellam dicunt capſellam. ut Plautus: Ciſtellam effer cum crepundijs: id eſt, cum puerilibus ornamentis.

Antidamas in Moralibus libris ait: Fabrè compactum animal hominem quis ferat, ſic ex re pecuatum, & auerruncaſsit tam eretinas hominum mentes.

Fabrè perfectè dicitur. Auerruncare, eradicare dicitur. Eretinas, teſteas, uel argillaceas. Pecuatum, ſtultum.

Allucinare, dicitur uana ſomniare. Tractũ eſt ab allucitis, quos nos conopas dicimus. ſicut Petronius Arbiter ait: Nam centũ uernali me allucitæ moleſtabãt.

Culleus dicitur ſaccus, in quo rei concluſi in mare mittuntur: ſicut Plautus ait in Vidularia: Iube hunc inſui culleo, atq; in altũ deportari, ſi uis annonam bonã.

Elogium eſt hæreditas in malo. ſicut Cornelius Tacitus ait in libro Facetiarum: Cæſis itaq; motum elogio in filijs derelicto.

Lyxa dicitur mercenarius. unde Lucanus ait, Stat, dum lyxa bibat.

Sudum dicitur ſerenum. unde Tyberianus ait: Dureos ſubducit ignes, ſudus oritur lucifer.

Luteum, ſplendidum. Pacuuius in tragœdia Thyeſtis: Non illic luteis aurora bigis.

Abſtemius dicitur obſeruans. ſicut Rubrius in Satyra ait: Abſtemium merulentia fugit Metenia nomen.

Vadatus dicit obſtrictus, uel ſub fide, uel ſub fidei iuſsione ambulans. ſicut Feneſtella ait: Apud quem Vadatus amicitiæ nodulo tenebatur.

B Manubiæ dicuntur ornamenta regum. unde & Petronius Arbiter ait: Tot regum manubiæ penes fugitiuum reſtiterant.

Aumarium dicitur locus ſecretus publicus, ſicut in theatris, aut circo. unde & Petronius Arbiter ait: In aumarium memetipſum conieci.

Deleneficus dicitur blandiloquus. unde & Lucretius comicus in Nummularia ait: Neſcio quorſum mihi eueniant tua uerba tam delenefica.

FINIS.

PHORNVTI SPECVLATIO DE DEORVM NATVRA, IODOCO

Velareo interprete.

COelum ô fili terram & mare in circum ambit, & quæ in terra ac mari ſunt omnia. & ob hanc cauſam, hæc illi ceſsit appellatio, quũ ſupernè omnium ſit terminus, naturamq; finiat. Sunt qui dicant ἀπὸ τοῦ ὁρᾶν, hoc eſt à uidendo, οὐρανόν, id eſt cœlum uocari. aut ἀπὸ τοῦ ὁρίζειν, eo quòd ſuppeditet ac ſeruet omnia. à quo & ianitor appellatur, & exacta cuſtodia. At alij ab eo q; ſuperius uideatur, ei etymologiam contexunt. Vocatur aũt cum omnibus quæ circumambit mundus, à perfecta abſolutaq; elegãtia. Porrò inter poetas ſunt, qui cœlum incudis filiũ eſſe dixerint, indefeſſum circumferentiæ curſum hoc inuolucro obtexentes: aut per hanc etymologiam innuere cupientes, cœlũ corruptioni non ſubiacere. Nam hos qui morte perierunt, laboraſſe dicimus. Cæterùm eius eſſentia eſt ignea, ut conſtat ex ſole atq; alijs aſtris. Vnde etiam æther appellatur extrema mundi pars, ab ardendo. Sunt tamen qui ἀπὸ τοῦ ἄνω θεῖν, hoc eſt ab eo q; ſuprà currat, nomẽ tuliſſe dicãt: hoc eſt, q; cum ſtrepitu atq; impetu feratur, quum & aſtra quaſi inſtabilia, nec unquam ſtantia, ſed ſemper commota. Imò etiam conſentaneũ eſt, & deos ἀπὸ τῆς θέσεως, id

n eſt

eſt à poſitione ſortitos eſſe appellationem. primum enim ueteres deos exiſtimarunt eſſe, quos conſtanter ac fixè ferri deprehenderũt: his ſiderũ mutationis cauſam, atq; adeò ſalutis omnium rerum tribuẽtes: & ſic eſſent dij θετῆρες, id eſt conſtitutores & conditores omnium rerum. C

De Ioue.

QVemadmodum nos anima gubernamur, ſic & mundus animam habet, quæ uindicet illum ab interitu: & hæc uocatur Iupiter. Sed dictus eſt Iupiter imperare omnibus, aut quia feruet, ac uitæ cauſa ſit animantibus: aut quia in nos, tanquam anima & natura, imperium obtineat. Porrò Iouem ipſum appellamus, quòd per illam ſtent ſeruenturq; omnia. Nec deſunt apud quos Διὸς appelletur, fortaſsis ἐκ τοῦ διαίνειν, id eſt rigando terrã, quodq; uitali humore animantia impertiat. Cæterùm in cœlo habitare dicitur, quando hic præcipua eſt pars animæ mundi. etenim noſtræ etiam animæ ſunt ignis.

De Iunone.

DEinde ſoror pariter & coniunx huic tribuitur Iuno, quæ aer eſt. Coniungitur enim ſtatim ipſi, & cohæret, à terra ſublata. illo enim cum ea coeunte & eodem momento fiunt. nam ipſa eſſentia in tenuiſsimũ diffluens, ignemq; & aera conſtituit. Et hanc ob cauſam Rheam horum eſſe matrem fabulati ſunt, patrem autem Saturnum: ſiue quòd in tenſis temporis menſuris hæc fiant: aut quia ob materiæ cõmiſtionem, ac ebullitionem, elementorum diſcrimen reddatur. aut quia (quod rationi eſt magis conſentaneum) tunc aer generetur, quando ex igni mota eſt natura ad res implendas, atq; conficiendas.

De Neptuno.

CAeterùm ob hanc cauſam & Neptunũ dicebant ueteres Saturni & Rheæ eſſe filiũ. Etenim & aqua ex dicta cõmutatione generatur. nam ποσειδῶν, id eſt Neptunus, eſt efficiens uis humidi in terra, ac circum terram. Siue à potu ſic appellata, & ab eo quòd potum ſuppeditet. Aut iuxta aliam rationem ποσειδῶν Neptunus dicitur, ob commotam atq; conturbatam eius proprietatem. D

De Plutone.

DEinde & horum frater eſſe dicitur Pluto. hic omnium eſt craſsiſsimus, ac maximè uicinus terræ aer. nam ſtatim atq; naſcitur, incipit res ipſas diffundere atq; implere, ſecundum naturæ ſuæ rationem. Vocatur autem ᾅδης, infernus, uel quòd per ſe uideri nequeat: unde etiã diuidentes, ἀίδην uocamus ipſum. Aut per antiphraſin, quaſi nobis morte placens. Porrò & Pluto nominatus eſt, quòd quum omnia ſint interitura, nihil ſit quod non poſtremò ad ipſum deducatur, atq; eius poſſeſsio fiat.

De Rhea.

AT Rheæ iuxta datum fluxum confictæ, non iniuria iam imbrium cauſam aſsignant, quòd ut plurimum cum tonitru atq; fulmine fieri conſueuit. Et hanc inducunt tympanis & cymbalis, & fulmine aut lampadibus gaudentem. Quum uerò ab æthere funduntur imbres, conſpiciuntur ſæpius è montibus deſcendere. nam primò Idam cognominarunt altum eius montẽ, & quem procul datur cernere, montanã uidelicet eam appellantes. Et generoſiſsima quæ in mõtibus degant animalia, leones illi ſubigunt: fortaſsis, uel quòd aura tempeſtuoſa agreſte quid repræſentet, deinde ignea circumpoſita eſt corona: aut quòd ab initio in montibus conditæ ſint ciuitates, munitionis gratia: aut q princeps eſt primæ præcipuæq; mundi eſſentiæ. Porrò ei cor ſuſpendunt, innuentes ipſam uitalis exortus cauſam extitiſſe. Ob quod etiam alias quaſdam figuras ei ante pectus propenderunt, ut quæ ipſa rerũ ſit uarietas, ac coloribus omnifarijs diſtinguatur. Porrò uidetur eadem eſſe hæc quæ apud Syros Artaga dicitur, quam per columbarum ac piſcium abſtinentiã colunt, & declarantes ignem & aquam eſſe, quæ maximè eſſentiæ electionem dant in propatulum. At hæc propriè dicitur Phrygia, quòd præ cæteris apud Phryges colatur, apud quos etiam Gallorum frequens eſt confeſſus: tale qui fortaſsis innuens, quale apud Græcos de Cœli exectione eſt in fabulis. Siquidẽ primò dicitur Saturnus deuoraſſe, quoſcunq;

A cunꝗ ex Rhea ſuſtulerat filios: quod certè hunc in modum admodum proba‑ biliter eſt confictum. quandoquidem quæcunꝗ naſcuntur per dictam motus rationem, uerſa uice per eadem in periodo pereunt. & tempus huiuſmodi quid‑ dam eſt. Conſumuntur etiã ab ipſo, quæcunꝗ à natura rerum producuntur. De‑ inde Rheam dicunt nato ſibi Ioue, pro ipſo lapidem faſcijs inuolutũ obtuliſſe Saturno, hunc ſe peperiſſe addens: illumꝗ ab eo deuoratum eſſe, ac Ioue enutri to mundi imperium ceſsiſſe. Cæterùm alio etiam modo hæc eſt ſumpta deuora‑ tio. nam compoſita eſt fabula de mundi generatione, in quotum enutriebatur quę eum gubernaret natura: & rerum ſummam obtinuit tum, quãdo in medium eius lapis iſte, quem appellamus terram, non ſecus atꝗ ſi deuoratus eſſet, fixus eſt. nullo enim alio pacto ſubſtitiſſent res, niſi hoc eſſent fundamento ſtabilitæ, quum oriantur ac nutriantur hinc omnia.

De Saturno.

INter hæc etiam Saturnus fingitur continuò deſcendiſſe, ut Terræ commiſce‑ retur. Iouẽ aũt hunc execuiſſe, eiusꝗ uiolentiã refrenaſſe. ſiquidem Iupiter i‑ pſum regno ciectũ, ad tartara retruſit. Atꝗ hoc fabularũ obtẽtu prætexerunt u‑ niuerſæ generationis ordinẽ (quẽ ab implendo diximus Saturnũ appellatũ eſ‑ ſe) abundantẽ aeris fluxũ, hactenus factũ in terra, contraxiſſe, quum exhalatio‑ nes conficiat tenuiores. At mundi natura influxus infundẽs (quã & Iouẽ appel latã diximus) abundantẽ impetũ mutatione cohibuit, & reſtrinxit longius de‑ ducens, & ipſi mundo præbens. Neꝗ præter rationem eſt, quòd flexuoſo conſi‑ lio Saturnum appellent, his flexuoſis exiſtentibus atꝗ ægrè conſequentibus: quum ille tantos numeros euoluat, ne ad effectum ueniant.

De Oceano.

CAeterùm alia ratione Oceanum dixerunt omnium eſſe principem. nec e‑ nim una de hoc nata eſt fabula. eſt enim Oceanus, uelox nauium circulus, & deinde commutans. At Tethys pinguium rerum ſedes eſt, ac collectio: ſiqui‑ dem horum temperatura ac commiſtione res conſiſtunt. nihil enim eſſet, ſi alte‑
B rum non temperatum ſuperabundaret.

De Ioue.

POſt hęc alio etiam modo Iupiter pater eſſe dicitur & deorũ & hominum, eo ꝗ mundi natura horum ſubſtantiæ ſit cauſa, non ſecus atꝗ patres gignunt ſuos filios. Deinde eum nubicogum ac grandiſtrepum appellant, ꝗ ſupernè nu bes cogat & tonitrua, & illinc etiam fulmina & tempeſtates immittat. Alio etiã modo, ꝗ cœlum ſortito deo omnia ſuper terram loco tributa ſint. Ad hæc Ae‑ giochus, à cõcutiendo ægida, uocatus eſt. & ob alias ſimiles ac manifeſtas cau‑ ſas, pluuius, & fructifer, & deſcenſor, & fulminator, & alio ſæpius modo ſecun‑ dum diuerſam ſentẽtiam appellatur. Seruatorem, & herceum, & multipluuium, & paternũ, & hoſpitalem, & poſſeſſorium, & conſultorẽ, & triumphatorẽ, & li‑ berũ eum appellant, quũ quæcunꝗ ei ſunt nomina cõprehendi nequeant, quia in omnẽ potentiã & habitũ diffuſus eſt, & omnium autor & ſpeculator habetur. Hunc etiã in modũ & iuſtitiæ pater eſſe memoratur. nam ipſe hominũ cõmunio nem inter res deducit, & leges irrogat, ne ſibi mutuò iniuriã inferant. Deinde & Gratiarũ pater eſt. hinc enim ſunt mutuãdi atꝗ benefaciendi initia: & temporũ, quæ in aere ſalutares mutationes cõficiunt: & aliorũ quę in terra naſcuntur, & à natura nomen habent, moderator ac largitor eſt. Porrò inducunt eum perfecti uiri ætate, ubi nec quicquã abundare neꝗ deficere apparet, ſed id quod maturũ eſt adeſſe. & hanc ob cauſam perfecta ei immolant. Cæterùm ſceptrũ potentiæ eſt ſignũ. Quin & ſæpius uincere fingitur: eminet enim omnibus, nec eſt quod eum ſuperare queat. Deinde ei aquila ſacra eſt, eo ꝗ pennarũ uelocitate alijs prę mineat. Et coronatur olea, ꝗ ſemper uireat ac mollis ſit, & pinguis, aut ob ſimili tudinẽ glaucoris ad cœlũ. Deinde ſunt etiã quibus Alaſtor dicit, & Palamneus, eo ꝗ de nefarijs & infeſtis hominibus ſupplicium ſumat. quorũ his quidem no‑ mẽ inditum eſt, quòd huiuſmodi ſceleribus ſe cõtaminent, quibus cruciatus ac gemitus imminet: iſtis uerò quòd manus ſordibus non diluendas reddant.

De Furijs.

HAc etiam ratione natæ ſunt, quæ Erinnes uocantur, peccatorũ examinatrices, Megæra, Tiſiphone, & Alecto: dictæ, quòd hos deæ odio ac punitione perſequantur, nempe ab ipſis cõmiſſas cædes ſupplicio plectentes, idq́ꝫ factitãtes ſine ulla intermiſſiõe. porrò reuera ſunt hæ deæ uenerãdæ, & Eumenides, eo quòd naturæ benignitatem ad homines dirigant, uindicando ſcelera. Ad hæc horrendo ſunt aſpectu, & igni & flagellis perſequuntur impios. Et ſerpentes loco comæ habent, ut hanc inijciant imaginationẽ maleficijs: futurũ eſſe, ut pro delictis pœnas pendant. Apud inferos ſedes fingunt habere, quòd minimè in propatulo ſint harum cauſæ, quodq́ꝫ dignos harũ aduẽtus inexpectatus opprimat.

Amplius de Ioue.

NEc his abſonum eſt quod dicit, Iouis oculum uidere omnia, atq́ꝫ omnia audire. quo enim pacto fieri potis eſt, ut quicquã horũ quæ in mundo gerantur, lateat omnia gubernantẽ potentiam? Porrò etiam mitem appellant Iouem, nẽpe placabilẽ eſſe his, qui è uita ſcelerata pedem retrahant: non ẽm ita erga eos eſt affectus, ut recõciliari nequiret: quã ob cauſam & placabiles Iouis aræ ſunt.

De Supplicationibus.

ETiam Preces Iouis eſſe filias dicit Poeta, & quidem claudicantes: quòd ſe in genua deijciant, qui preces faciunt. Deinde etiam eorum imbecillitati & rugas addit. Ad hęc debili & obliquo eſſe uiſu, quòd ad quædam ſemper conniueant. Poſtremò ſupplicãdi neceſsitate deuinctas eſſe. Amplius deliniat Poeta Preces tanquam deas quaſdam. Claudas quidẽ uocat, quòd tardè & uix progrediantur. & his ſupplices eſſe quos primò iniuria læſerint: rugoſas certè, & uiſu obliquo, quòd affectos iniuria ægre & fronte neutiquam lęta intueri poſſent, quos ueniam petunt. Ad hæc Iouis eſſe filias, quòd uenerandę ſint.

De Parcis.

IVpiter certè etiam fatum eſt, eo quòd diſtributio ſit inuiſibilis eorum quæ unicuiq́ꝫ adijciuntur. hinc iam & alię partes, Μοῖραι, id eſt Parcę appellatę ſunt. D ἄισα, eſt eorum quæ fiunt latens & incognita cauſa. iam enim manifeſta eſt, quæ in ſingulis delitescit obſcuritas: aut, ut ueteres opinati ſunt, ea quæ ſemper eſt. at εἱμαρμένη eſt, ſecundum quam fatatum comprehenſumq́ꝫ eſt quicquid in elementi ordine, terminum haudquaquam habentis fit: quæ & prima comprehenſio, non ſecus atq́ꝫ ſi in cathena continet. Porrò neceſsitas eſt, quam agere aut ſuperare non datur: ſiquidem omnia quę fiunt, ad hanc recipiunt reductionem. Cęterùm alio modo tres inducuntur Parcæ, ſecundũ tres temporis partes: & una eſt Clotho appellata, quòd circumuolutioni rerum primordia non ſunt diſsimilia, quum alia contingant alijs. quamobrem & nere eam fingunt uetuſtiſsimi quiq́ꝫ. Aliam autem Lacheſim, eo quòd ſortis caſui quæ cuiq́ꝫ contingunt, non ſunt diſsimilia. at tertia Atropos, quòd ἄτρεπτα, id eſt ineuitabilia ſint, quæ ab illa ſtatuuntur. ſic harũ potentiæ propriæ uidẽtur tres ſortitas eſſe appellationes. Eadem autem eſt & Adraſtia, ſiue quòd uitari ac deflecti nequeat, ſic nominata: ſiue quòd ſemper quæ ad ſe ſpectant, faciat, tanquam ſemper agens: aut particula priuatiua uehementiã declarante, ut ἄξυλος ὕλη, id eſt ſylua lignis abundans: nam eſt multa agens. Nemeſis ἀπὸ τῆς νεμέσεως, id eſt ab ulciſcendo nomen traxit. Opis autẽ ἀπὸ τοῦ λανθάνειν ὄπισθεν: quia à tergo lateat, & obſeruet quę à nobis geruntur, puniatq́ꝫ quæ punitione ſunt digna.

De Muſis.

CAeterùm ex Mnemoſyne Muſas ſuſtuliſſe dicitur Iupiter, quãdo & literarum politiorum dux eſt: quas certè non niſi exacta cura atq́ꝫ detentione ſuſcipere datur, & ſunt ad uitam bene tranſigendam maximè neceſſarię. At Muſę uocantur ἀπὸ τῆς μώσεως, ab inquiſitione: quemadmodũ dictum eſt: Ne mollia inquiras, ut ne dura habeas. Sed nouem numero ſunt, quòd quos in ſuorũ numerum cooptarint, triangulares (ut dicit quidam) reddãt. talis enim eſt nonarius numerus, generationem quandam ſua natura innuens: ac uidetur à perfectione primi numeri particeps eſſe. Etiam quibuſdam duæ ſolum eſſe dicuntur, alijs ite

rum

A rum tres, at alijs quatuor, ſed alijs iterū quinq;. Tres quidem ob prædictā ternionis perfectionē: aut q tria ſpeculationū genera ſunt, quibus tota philoſophiæ ratio impletur. duo quidem in ſpeculando & faciendo ea quibus opus eſt conſiſtunt: & duobus his comprehenditur eruditio. Quartum & quintum genus for taſsis quòd uetuſta muſicorum inſtrumenta tantos habuerunt ſonos. Deinde inducuntur mulieres, quia uirtutes & diſciplina forte fortuna muliebres nomēclaturas habebant. eſtq; illud euidentiſsimum argumentū, multarum rerum cognitionem ubertim adeſſe. & iam dices licebit, id ob fertilitatem factitatum eſſe, quæ animi cognitione conficitur. Ad hęc, conſtant & incedunt unà ad innuendum uirtutes inſeparabiles atq; indiuulſas eſſe. deinde ſemper deorum hymnis atq; miniſterio ſunt maximè intentæ. ſiquidem principiū atq; adeò elementum totius eruditionis eſt, ad diuina oculos perpetuò defixos tenere, atq; id uitæ factum exemplar habere in ore. Cæterùm alio modo: Clio quidem una eſt Muſarum, quòd κλέος, id eſt gloriam adipiſcātur literati, quodq; alios laude celebrēt. Euterpia autem, quòd dictorum conuerſatio delectabilis ſit ac ſuauis. Deinde Thalia, ſiue quòd horū uita uigeat ac floreat, aut quòd menſæ uirtutem habeāt, ſcitè & doctè in conuiuijs uerſantes. Melpomene à cantu & ſuaui, quæ carmini adeſt, uoce. nam ab omnibus celebrantur boni, atq; ipſi deos celebrār, & priſcos uiros. Terpſichore, quòd meliorem uitæ partem delectatione ac gaudio trāſmittant: aut quòd delectationē adferre uideantur cōuerſantibus, una uoculæ litera ſuperflua: aut fortaſsis, quia compoſitis à literatis uiris carminibus, choreas dijs compoſuerunt ueteres. Erato uel ab amore nōmen tulerit, quòd uniuerſæ philoſophiæ generi adeſt: uel ab interrogandi atq; reſpondendi potentia. nam manifeſtū eſt, ratiocinādi quoq; artis peritos eſſe ſtudioſos. Polymnia, aut eſt celebrata uirtus, aut potius quæ multos celebret: ac quæcūq; à maioribus cantata ſunt, reſumat: quæq; in poematis atq; alijs cōmentarijs eſt, hiſtoriæ curam gerat. Vrania eſt circa cœleſtia, atq; adeò uniuerſam rerū naturā ſcientia. nam uniuerſum
B mundum cœlum uocabār ueteres. Calliope eſt rhetorica, ſuaui uoce ac dictione uenuſta pręcellens, per quam rempubl. adminiſtrant, & populū hortationibus euibrant, perſuaſione & non ui ad id quod cupiunt ducentes: quam ob cauſam, hanc maximè reges ſimul ac probos uiros comitari dicunr. Certè huic tribuuntur uatia, quòd cuiuſq; declaret opera, nempe concinna eſſe, ac concinentem & conſentientem ſibi eſſe bonorum uitam. Deinde his ſe ſocium adiungit Apollo, ob muſices communionem. nam & hic memoratur, cithara ſcire. cauſam pau lo pòſt cognoſces. Ac in montibus uenationi uacare traduntur: quandoquidē ſolitariam agere uitam, & crebrò ad loca à promiſcua conſuetudine ſemota, ac arbitris libera ſecedere conſueuerūt hi, qui philoſophię nomē dederunt: qua ſi ne, iuxta Comicum, nihil honeſti in ſolitaria uita inueneris. At huius rei gratia, etiam has numero nouem dicitur Iupiter cum Mnemoſyne congreſſus ſuſtuliſſe. etenim nocturna his opus eſt meditatione, quę ad eruditionem ſpectent. ſiquidem nullam ob aliam cauſam poetę noctem uocarunt Euphronen, quàm διὰ τὸ εὐφρονεῖν, quòd noctu accuratius preſsius q; res meditemur. quemadmodū etiam Epicharmus: Si quid, inquit, ſapientius mediteris, nocturna opus eſt conſideratione: & omnia quę ad literas pertinent, noctu potius excogitantur. Nec defuerunt qui Cœlo ac Terra has dixerint eſſe prognatas: ut neceſſe ſit hanc ue tuſtiſsimam fuiſſe de hac re orationem. Coronantur autem (quorundam ſententia) palma, ob agnominationē, quòd nimirum à Phœnicibus uideantur inuentę literę. ſed quod magis eſt conſentaneum rationi, quia delicioſa, ac pulchra, & ſemper uirens, & aſcenſu difficilis, ac dulci fructu ſit hęc planta.

De Gratijs.

VT nobis ordine res dicatur, etiam beneficas eſſe Iouis filias Gratias tradiderunt plurimi. quorum hi quidem ex Eurydomene eas natas eſſe aſſeruerunt, quòd maximè ex beneſtabilitis atq; celebratis domibus dona conſueuerūt darc: hi uerò ex Eurymene, etiam id addentes, beneficentiores quodāmodo eſſe, aut debere eſſe, quibus magnę tributę ſunt ſortes. At quidā ex Eurymedusa,

Digitized by Google

duſa, in idem hanc etymologiæ partem contendentes: nam proprijs dominari C
ſolent homines. Verùm Iunonem alij dederunt eis matrē, quòd generis nobili-
tate longè cęteris deabus anteſtent. Et ad alium mouendū affectum introducun
tur nudæ, ut quum nullam habeant poſſeſsionem, ſubminiſtrare quædam poſ-
ſint, & prorſus utiliter largiri, quo quis pacto beneficus rectè fuerit: quemad-
modum dictum eſt illud, Munerum animus optimus. Sunt qui exiſtiment per
nuditatem innui, promptè & ſine impedimento ad bene merendum properan-
dum eſſe. Deinde his quidem duæ numero dicuntur, his aūt tres: duæ quidem,
quum hos auſpicari beneficium eſt neceſſe, hos uerò uices reponere: tres autē,
quandoquidem non rectè fuerit, illum cui remuneratum eſt, benemeritum gra-
dum ſiſtere, ſed iterum eſt beneficium parandum, ut ſine intermiſsione id fiat.
quodq; id fieri debeat, etiam earum color oſtendit. Cæterùm alij dixerunt unam
quidem eſſe Gratiam, quæ illi qui aliquid rectè largitur, adeſt: aliam autem cir-
ca illum cui id miniſterij confertur, uerſari: tertiam certè, quæ illum qui meritū
reponit, comitetur. Deinde quum hilari uultu beneficium conferant Gratiæ, at-
que eos quoq; reddunt hilares in quos beneficium collocent, primùm quidem
uulgariter ἀπὸ τῆς χαρᾶς, id eſt à gaudio appellatæ ſunt Charites. Et formoſæ dicun
tur eſſe, q formam & rei probabilitatem largiantur. deinde ſingulatim hæc qui-
dem appellata eſt Aglaia, illa uerò Thalia, at tertia Euphrone. atq; ob id quidam
Euanthen dicebāt harum eſſe matrem, atq; alij Aglaiē. at Homerus unā Gratia-
rum Vulcano cohabitare aſſerit: fortaſsis quòd gratioſa ſint mechanica opera.

De Mercurio.

CAeterùm tradiderūt Mercurium Gratiarum eſſe ducem, innuentes haud-
quaquam temerè, ſed cum delectu conferendum eſſe beneficium, idq; di-
gnis: nam ingratus ad beneficium eſt tardior. Eſt autem Mercurius, oratio quā
ad nos dij miſerunt, quum ex omnibus quæ terra habebat animantibus ſolum
hominem oratione donarunt, quod præ cæteris omnibus præſtantiſsimū habe
bant ipſi. Porro à conſiderando ac loquendo nomen habet: aut ab eo quòd mu- D
nitio, quædam atq; adeò propugnaculum ſit nobis. Hinc primò Diactorus, id
eſt internuncius eſt appellatus, uel ab eo quòd ſit manifeſtus ac uerus, uel quòd
noſtras cogitationes in proximorum animas referat. quare & linguæ ei ſacræ
ſunt. hinc & Eriunius appellatur, quòd magnam commoditatem adferat, & hos
ſupra modum iuuet qui eo utuntur. Et Socus uocatus eſt, tanquam ſeruator fa-
miliæ exiſtēs: aut ut quidam cenſent, fortis. Et cuſpis huius dicitur ſignum eſſe:
haud certè ad nocendum, ſed ad ſeruandum magis eſt hæc excogitata ratio: un-
de & ſanitatem ei fecere domeſticam. Deinde Argiphontes eſt, tanquam arge-
phantes, ab eo quòd euidenter omnia oſtendat, ac in propatulum agat. nam can
didum, argennon uocarunt ueteres Græci. aut à frequentandi uelocitate: ete-
nim id quod uelox eſt, per antiphraſin dicitur ἀργὸν. Chryſorapis autem, quòd
maximo habeantur honore ipſe ac eius uellicatio: ſiquidem non parui eſt mo-
menti tempeſtiua admonitio, & eorum qui huic mentem adhibent cura. Tra-
ditur etiam præco deorum eſſe, & eorum mandata ad homines deferre: pręco
quidem, quum facta uoce, ea quę innuit oratio reprę ſentantur auribus: nuncius
autem, quia deorum uoluntatem ex euidentijs per orationem nobis datis co-
gnoſcimus. Talaria habet pedibus annexa, & per aera fertur: idq; congruen-
ter Homero, quemadmodum uocauit uerba alata. etenim Irim uentoſis ac pro-
celloſis pedibus nunciam uocant, eam à nomine inducentes. Ad hęc animarum
ducem eſſe Mercurium fabulantur: innuentes, illi eſſe proprium, homines uolu
ptate delinire. obq; id ei uirgam dāt in manus, qua uirorum demulceat oculos,
mentis nimirum. Deinde iterum dormitantes excitat. & illi in manu eſt, facile
impetum addere remiſsis ac flacceſſentibus, atq; hos retrahere ac ſiſtere qui ni-
mio ferebantur impetu. Hinc iam obſides immittere uiſus eſt, & uates eſſe ob
hanc cauſam, quum pro ſuo arbitratu uertat imaginationes: nam deorum nun-
cij ſunt inſomnia. At anguium circa uirgam complexus, caduceatoris typum ge
rens, innuit efferatorum ab ipſo concordiam fieri, ac illum inter eos ortum diſ-
ſidium

Digitized by Google

A ſidium indiſſolubili modo coniungere: ſiquidem per id etiam pacificum apparet eſſe præconium. Ferunt autem præ cæteris, qui pacem ambiũt, florentes manu ramos ad colendorum agrorum memoriam reducendã: iamq; fore, ut manſuetis ac fructiferis plantis parcatur. Deinde ex Maia Ioui natũ eſſe ferunt Mercurium: ſignificantes iterum, ſpeculationis atque inquiſitionis germen eſſe hoc animal. nam hinc μαῖαι dictæ ſunt obſtetrices, quòd ea quæ ad partum ſpectent, inquirant, ac quodammodo inueſtigent in lucem promere infantes. Ad hæc etiam ſine manibus ac pedibus fingitur, & figura quadrangulari: quadrangularis quidem, quòd ſolidus ac minimè lubricus ſit, ita ut & eius caſus ſit greſſus. uerùm ſine pedibus ac manibus, quãdo nec pedum nec manuum officio habet opus, ad id quod ſibi incumbat agendum. Cæterùm ueteres ætate prouectiores ac generantes, Mercurium erectis genitalibus deliniabant. ſed minores atque ætate nondum adulta, remiſsioribus: innuentes, ad ſenium uergentis ætatis hominibus fœcundam atq; perfectam adeſſe orationem: quæ etſi uulgaris ſit, tamen ipſa quæ proponit adſequitur: at ætate immaturis, ſterilem, imperfectamq;. Deinde in uijs collocatur, ac Trinius dicitur: & Dux, ut omnibus in rebus eo uterentur duce, quum ipſe ſit qui in cõſilijs nos in uiam reducat. fortaſſis etiam ob ſolitudinem, quandoquidẽ & illis eius apparatu & cultu eſt opus, eo quòd inter deos atq; homines communis ſit. Vbi quis quippiam inuenerit in itinere, moris eſt præfari, Communi Mercurio, qui certè rei inuentæ cõſcius eſt, ut qui in uijs uerſetur: innuentes, quòd ei inuentum quoq; commune uelint eſſe, hinc nimirũ reb. inuẽtis dictis Mercurialibus. Deinde lapides accumulãt Mercurijs, quiſq; ex prætereuntibus unũ adijciens: ſiue id tanq; utile quiddã ac commune ob ipſum faciens, ut uia purgetur: ſiue teſtans Mercurium, aut ut ei honorem ſignificet, ſi nihil habeat aliud quod ei offerat: ſiue ut Mercurij collocationem prætereũtibus faciat manifeſtiorẽ: aut innuat, ex paruis partibus proferendam orationem conſtitui. Ad hæc primus dicitur Forenſis, idq; meritò,
B quum ſpeculator ſit eorum qui uendunt aut emunt aliquid, ut qui oratione omnia rectè præſtare poterit. hinc & mercaturę pręeſſe uiſus eſt: unde & ἐμπολαῖος & κερδῷος eſt nominatus. Deinde lyræ inuentor eſt, tanquam ſymphoniæ atq; concordiæ, qua uiuentes fœliciter agunt. nam congruentẽ habet addere diſpoſitionem. Poſt hæc etiam illi arcanorum ſcientiam tribuere cupientes, furem tradiderũt eſſe, & uafri Mercurij erexerunt ſtatuam. nam illum qui proditus erat, ſublatum occultat, ſuffuratus aliquatenus ſua perſuaſione rei ueritatem: unde nonnullos etiã ἐπικλόπους uafra ac fraudulenta oratione uti dicunt. etenim fraudem componere his qui ſermone uti norunt, eſt proprium. Deinde legalis eſſe dicitur, quòd ob correctionem eorum ſit poſita lex, quæ in communi uiuendi ratione facienda ſunt. itaq; ob concordiam, ad accuratè loquendi rationẽ tranſfertur. Ad hæc, & in palęſtris eum colunt cum Hercule, eo quòd robur rationi comes eſſe debeat. nam qui ſolis corporis uiribus fretus, rationem: quæ artes in uitam induxit, neglectui habuerit, huic admodum concinnè dixeris: Infelix, tuum te robur perditum ibit.

De fabulis, quæ antiquorum literis celebrantur.

MVltas uariasq; ueteribus Græcis de dijs conditas eſſe fabulas (ut aliç quidem apud Magos fuerunt, aliæ apud Aegyptios & Africanos, atq; alios Græcos) teſtimoniũ ceperis id quod Homero dictum eſt de Ioue ad Iunonem hunc in modum: An non in mentem ueniat, quòd ex alto ſuſpenſa eras, & pedibus duas demiſerim incudes. apparet id Poeta ad ueterem fabulam referre, qua fictũ eſt, Iouem cathenis aureis ſuſpẽdiſſe Iunonem, eo quòd ſplendorem auro haud diſsimilẽ habeant aſtra: atq; ex pedibus eius duas depẽdiſſe incudes, nempe terram & mare, quæ ad ſe aera trahũt: quando ad alterutram partem abſtrahi nequeat. Ad hæc alterius meminit fabulæ de Thetide, nempe Iouem ab illa ſeruatum eſſe, quũ illũ dij alij uinculis conſtringere uoluerunt, Iunoq;, ſiue Neptunus, & Attica Minerua. Apparet autem, unumquemq; horũ pro uirili cõtinuò Ioui ſtruxiſſe inſidias, quum futurum eſſet, ut hunc ornatũ remorarentur: ſed

quod natum erat, humore ſuperabundauit, & in aquam erant redacta omnia: C
aut igni, & aer quoq; in ignem tranſijt. Verùm cum decoro omnia diſponens Thetis, hoc eſt prouidentia, Centimanum Briareum, nempe diuinã potentiam dijs obmolita eſt, qua diſponuntur euaporationes undecunq; è terra prodeuntes, non ſecus ac ſi multis manibus per omnes numeros impleretur hęc diſtributio. Hic mihi fixius perſpice, an ab eo quòd mundi partibus illam ademerit uoraginem, nuncupatus ſit Briareus. Aegeon dictus eſt, quia ſemper floreat ac uigeat. Deinde non eſt q̃d fabulas reijciamus, nec aliarum ad alias transferamus nomina: nec, ſi quid adfictum ſit, genealogijs ab his datis proportionem faciamus. Proinde fabulati ſunt, Chaos eſſe genitum, quemadmodum deſcribit Heſiodus. Poſt hoc Terrã, & Tartarum, & Amorem, at ex Chao, Erebum & Noctem prodijſſe, uel ex Nocte Aethera & Diem. itaq; opus eſt ſcitu, quòd Heſiodus poſt Chaos dixit natam eſſe Terram, dicens: Certè primus qui inter cœlum & terram fuit locus, chaos erat. & deinde: Terraq; lata omnium immortalium tutum ſolum, Qui niuoſi Olympi detinent uertices, ac amplis dentibus Tartara, receſſum latæ terræ. Deinde Amor, qui pulcherrimus eſt inter immortales deos, Emolliens deos, ac omnes homines, Domat in pectore mentem, & prudens conſilium. Deinde è Nocte Aether & Dies prognati ſunt. Ex Chao autem, Erebusq; ac Nox atra prodierunt. Nam terra per contractionem facta eſt, at Aer per retributionem. Deinde quod in aere eſt tenuiſsimum, in ignis naturam abijt: uerùm mare per exuctionem, porrò montes per terræ ſecretionem. At è nocte æther, quòd noctu æthera cernamus in aſtris: & iterum, niſi nox ſecedat, nõ fiat dies. Porrò chaos eſt humidum, quod ante mundi expoſitionẽ fuit, à fundendo ſic appellatum: aut ignis, quaſi caos, ἀπὸ τοῦ χέειν, id eſt ab urẽdo: & hic ob tenuitatem diffuſus eſt. Erat enim aliquando ô fili, quicquid eſt in rerum natura, ignis: & annis uoluentibus, iterum fiet. at ignĩ in aere extincto, craſſa fit mutatio in aquam: quæ quidem mutatæ ſubſtantiæ partes per denſitatẽ arripit, ac extenuatæ per raritatem. Nec temerè dixerũt poſt chaos terram eſſe factam, D
& tenebricoſa tartara, quæ terræ receſſum nominat prædictus poeta, quòd præſumpſerit hũc abſtruſum eſſe. At erebus cũ ipſis dicitur natus, qui ad generandũ impetus eſt, quũ aliud ſimul ex alio naſcit. Nec putandum eſt, pulcherrimã ac ſpectandã hanc uim deficere. Cæterùm erebus ex chao prodijt, quandoquidem regi & occultari aliud ab alio ſignificat ſermo: quemadmodũ & cũ hoc cõgreſſa terra, ilico conformẽ ſibi terrã protulit, ut per uniuerſam terram eſſet beatis dijs tutum ſolum, ſemper currentibus in hoc beatis aſtris. Peperit aũt terra è uaporationib. cœlũ, dicto uulgariter cœlo, quicquid circa ipſum eſt tenuis ac raræ naturæ. nam & terra quoq; e chao genita eſt. Cæterùm primò ſeparatus à primogenito liquore aer, tenebricoſus & caliginoſus erat. Deinde attenuatus, in æthera & lumen tranſijt. Scitè igitur & hunc è Terra natum eſſe dictũ eſt. At terra montes & mare peperit, idq; certè nemini in amore cõmixta. & ſe ſanè continuit mare in concauis horum partibus, mutationẽ expectãs: ac quæ ob inęqualitatem contractionis fuerint, eminentias cepit. Poſt hęc prognati ſunt Titanes, hi certè nihil aliud ſunt q̃ rerũ differentiæ, quemadmodũ enumerat Empedocles, Phyſo, & Phthimenẽ, Cnio, & Aſtemphea, Polyſtephanon, & Megiſto, ac alias multas prædictã rerum uarietatem obſcurioribus uoculis inuoluens. at à ueteribus hęc ratio Iapetus eſt appellata, ſecundũ quã etiã & animalia aſtuta nata ſunt. & in uniuerſum ſonus iſte eſt perfectus, quũ Iacetus, id eſt medicus quiſpiam exiſtat, ut uox ſonat. nam ſępius Iones litera κ loco literæ τ utunt. Ad hæc κριός, id eſt aries nominat, quòd eo imperium ac dominium rerum quę ſubiectę ſunt obtineat. hinc fortaſsis & in grege κριός, id eſt aries, nomẽ traxit. Hyperion, quòd ſupra alia eat. Oceanus, quòd breui temporis ſpacio perficit, qui acalarretas, id eſt leniter & quietè fluens appellat, quòd lenis ac quietus eius fluxus ad ſolis motum appareat. & Βαθυδίνης, id eſt habens uortices profundos, quòd cõtinuò moueatur. Porrò Tethys dicitur, quia omnia pura ac ſplendida reddat efficiatq;, ut contrariorũ habituũ cauſę decenter his ſuccedant. Mnemoſyne cauſa eſt,

Digitized by Google

A ſa eſt, ut quæ facta ſunt, animo cõſeruemus. Themis eſt, quæ efficiat ut inter nos coeant fœdera, ac ſeruentur. At Saturnus omniũ quæ fiunt prædicta ratio filijs exiſtens potentior. Poſtremum aũt eum dicunt natũ, quòd poſt dictorũ generationem ipſe permaneat, tanq̃ in ipſa generatione fuerit. Tum certè perfectior Heſiodi narratio, qui hæc quidem (ut exiſtimo) à uetuſtiſsimis mutuatus ſit: hęc aũt fabuloſius ſuo Marte addiderit, quo modo etiam plurimã theologiæ partẽ corrupit. Sed nunc ea quæ à plurimis celebrata ſunt, oportet perpendere.

De Prometheo.

QVum antiquitus promulgatũ ſit, Prometheum è terra humanũ genus finxiſſe, conſiderandum Prometheum eſſe dominiũ animæ uniuerſarũ rerũ inditum: cui recentiores nomen indidere prouidentiæ. nam per hanc cùm alia omnia, tum è terra, idoneè ad id diſpoſita, cõficti ſunt ab orbe cõdito homines. Dicitur & aliquando Ioui cõuerſatus eſſe Prometheus. nam quũ omni imperio multa prouidentia ac multorũ præſidentia ſit opus, maximè certè Iouis, ac ignẽ dicitur pro hominibus ſuffuratus eſſe, quòd ignis uſus noſtri ingenij ac prouidentiæ ſit inuentũ. Deinde hunc illum è cœlo detuliſſe ferunt, eo quòd magna illic ignis ſit copia: aut quòd hinc oriantur tonitrua, ictu hæc noſtra accẽdentes, & fortaſsis tale quippiam per ferulam adumbrat. Deinde ob id ligatus Prometheus puniebatur, aquila iecur eius radente: ſiquidem noſtra ſolicitudo prædictum lucrũ cũ alijs poſsidens, ſua ipſius culpa quandã experitur moleſtiã triſtibus uitæ curis alligata, & quodammodo ob uigilantiã ad uiſcera uſq; exeſa. Ad hæc Promethei dicebant eſſe fratrẽ natu minorem Epimetheũ, moribus quodãmodo incultioribus, quòd proſpectione præuerterit illã (quæ ex contingentibus prodit) ſcientiam. Nam reuera factum ſtultus cognouit patiens: ob id enim primæ mulieri dicunt conuerſatum fuiſſe. nam conuenit uecordiorũ eſſe fœmineum ſexum: & ſuapte natura magis poſt rem factam utitur conſilio, quàm antea. Dicitur etiam à quibuſdam & artiũ inuentor eſſe Prometheus, idq; nullam
B ob aliã cauſam, q̃ quòd ad earũ inuentionẽ intellectu ac prouidentia ſit opus.

De Vulcano.

AT bona hominũ pars artes Mineruæ ac Vulcano tribuêre. Mineruæ quidem, quando hęc prudentia ac induſtria eſſe uidetur: Vulcano aũt, quòd ex artibus plurimæ per ignem ſua opera exhibeant. Deinde certè æther ac ſplendor & purus ignis eſt Iupiter. At ille qui in uſu eſt, ac aeri miſcetur, ἥφαιστος, id eſt Vulcanus dictus eſt, ab incendendo, ducto nomine: hinc eum Ioue & Iunone prognatũ eſſe dixerunt. & aliqui Iunone ſola: nã craſsiores ac pinguiores flammæ quodammodo ex ſolo incenſo aere materiam ſumunt. Verùm traditur claudus eſſe, quòd ob materiæ craſsitudinem curſum claudicantibus haud diſsimilem faciat: aut fortaſsis, quòd ſine ligneo tãquam baculo progredi nequeat. Verùm nonnulli, quia ſuperiorem motum ob nutrimentum inferiori diſsimilem atq; inęqualem faciat, illo tardiore exiſtente, eum claudicare dicebant. ferũt autem, Iouem illum è cœlo in terram dediſſe præcipitem: quòd fortaſsis, qui primi cœperint igne uti, ex ardenti fulminis iactu hunc adepti ſunt, quum antea nullis ingenij machinis ad ignita peruenire potuiſſent. Cæterùm ei Venerẽ cõnubio iunctam fuiſſe dicunt, & eadem ratione unam Gratiarum. nam quemadmodum diximus, mechanica opera gratiam habere, ſic & uenerem quandam illis adeſſe cenſemus. niſi id ſic, ad innuendum, magnam caloris uim adeſſe, in ipſo coitus impetu, iſtud eſt confictum. nam fabulantur eum metuiſſe Martem ſuam uxorem adulterio conſpurcantem: eſt enim apud poetam fabula, quũ tamen uetuſtiſsima ſit. ſiquidem ignis robore & æs & ferrũ domatur. At illud de adulterio figmentum innuit, non admodũ conuenire pugnæ ac uiolentiæ cum hilaritate ac manſuetudine: nec iterum præter naturæ legem ea connecti, quum alterum alterius commixtionem ſibi uendicet. nam præſtantius ac generoſius germen harmoniam ex ambobus conſiſtentem reddere ſolet. Deinde Ioui obſtetricis officium præſtitiſſe dicitur, quando Mineruã parturierit. nam defecto eius capite, effecit ut illa exiliret: ſiquidẽ hic igni quo utuntur artes cooperario

ad oſten-

adoſtentationem naturalis hominum ſcientiæ,ipſam induſtriam tanquam oc- C
cultatam in lucem produxit.nam qui aliquid quærunt,ſi inueniant,id parturire
ac párere dicuntur.

De Minerua.

CAeterũ Minerua eſt Iouis intellectus, haudquaquã diuerſa exiſtens,quæ
Ioui ineſt, prudentiæ: quemadmodũ etiam prouidentiæ Mineruæ erecta
ſunt templa.Prognata aũt è capite Iouis dicitur,fortaſsis exiſtimantibus ueteri-
bus hinc eſſe præcipuã animæ partem, quemadmodũ & alij his ætate minores
cenſebant:aut fortè quia homini ſuprema corporis pars ſit caput,mundi autem
æther,ubi præſtantiſsima eius pars ſiet atq; ſapientiæ cauſa,deorum uertex (ut
ait Euripides) terrã ambiens lucidus æther.Deinde matre caret Minerua,quòd
peregrina ſit uirtutis generatio,nec horum ſimilis quæ ex congreſſu naſcuntur.
Proinde μήτι,id eſt cõſilio abſorpto,eã peperit Iupiter: ſiquidem ipſe prudens,
ac conſilio pollens,nulla alia ex re quàm ex prompto conſilio, ſapientiæ ſum-
pſit primordia.Ad hæc,nominis Mineruæ etymologia inuentu eſt multo diffi-
cillima,idq; ob uetuſtatẽ:his quidem ἀπὸ τοῦ ἀθρεῖν,id eſt ab eo quòd omnia per
ſpiciat,appellantibus eam Athrenam: alijs autem,quòd fœmina licet ſiet,mini-
mè tamen muliebribus delicijs eneruetur.Deinde iterũ alij, quia hac ſit natura
uirtus,ut nemini ſubigatur,ac nullius iugum ferat,hinc nomen tuliſſe dixerũt.
Aut fortaſsis ab æthere,quemadmodum & ueteres eam uocarunt Aetheroniã:
eius enim uirginitas puri atq; incorrupti eſt ſymbolũ.tale quiddam eſt & uirtus.
nam fingitur quoq; armata,& ſic eam fuiſſe natam narrãt: innuẽtes, ſapientiam
ſuis ipſius præſidijs ſatis eſſe inſtructam ad maximas atq; difficillimas res obe-
undas:ſiquidem armati maximũ rebus præſidium adferre uidentur. & hanc ob
cauſam illi quoq; maſculum illud atq; gorgoniũ tribuêre: tale etiam quiddam
glaucore eius repræſentãte.etenim inter animantia robuſtiſsima quæq;, ut ſunt
pardi & leones,quiddam uiſu obnitentibus intolerabile glaucis euibrant ocu-
lis.Verùm quidam hæc illi tribuerunt,quia aer eſt cæſius.Deinde id maximè ra- D
tioni concinit,quòd in Aegidis communionem cum Ioue uenerit,quum illa ſo
la ſit qua excellat Iupiter,atq; omnib.anteſtet.At in ipſa Aegide caput eſt Gor-
gonis,in medio deæ pectore linguam exerens: quòd nimirum in omni rerum
adminiſtratione præcipuum atq; preſtantiſsimum ſit ratio.Deinde dracones &
ulula ob oculorum ſimilitudinem offeruntur huic,cæſijs nimirũ oculis exiſten-
ti.nam acutiſsimo uiſu eſt draco,& quandam excubandi uigilãdiq; uim habet,
nec uenatione capi poſſe uidetur.non enim decet conſiliariũ uirum totam no-
ctem ſomno tranſigere.Dicitur & Atrytone, quòd nullo poſsit labore conteri,
aut quia de tertio eſt æthere.Deinde Tritogenia, quoniam malis tremorem &
metum ingenerat:non enim,niſi ad malum bellũ exſuſcitant.Verùm alij dicunt
tria philoſophiæ ſpeculationis genera ſecundum aſtutiorem correctionem,aut
ueterum plenitudinem id habere.Ad hęc,eam populi ſeruatricẽ uocarũt, quòd
in pugnis populum ſeruet.Deinde prædatrix eſt appellata,à præda:aut quòd re
rũ hominũq; ſit tutela.etenim ciuitati & familiæ omniq; uitæ generi præſidem
fecere ſapiẽtiam poetæ:hinc & ipſa Eryſipolis & Polias eſt nominata,quemad-
modũ ipſe Iupiter:nam uterq; urbiũ eſt proſpector.Cæterùm Pallas dicitur, ob
fabulatã circa ipſam iuuentutẽ,unde & pellicibus ductũ eſt nomen,quòd excu
tiant atq; euibrent iuuenes.Deinde præcipuè collocãt in arcibus, expugnandi
atq; capiendi difficultatem ſignificantes,aut ut deſuper fugientes illam conſpi-
ciant:deinde pro naturæ portione editiſsimo loco ſitas eſſe oſtendẽtes. Ad hæc
auxiliatricem & Ageleida,id eſt prædatricem uocãt,id quidẽ ab auxiliando de-
ducentes:nam ad depellendã iniuriã atq; opem ferendam ſatis eſt inſtructa, un-
de & Victoria eſt appellata.ſed alterũ ab eo,quòd populũ agat, ac ſtimulet: aut
quòd indomita ſit boum armentis ſimilis, quas ei maximè immolant. Deinde
tibias inueniſſe dicunt,quemadmodũ & alia inter artes politiora: unde etiã la-
nificio præeſſe fertur.At poſtmodũ illã aiũt tibias abieciſſe,quòd animos emol-
liat atq; emaſculet ab his prodiens carmen,& minimè uirile & bellicum uideat
eſſe.De-

Digitized by Google

A eſſe. Deinde huic donum eſt olea, quòd floreat, ac quid habeat cæſij coloris: & oleum germanā habet uim, alijs liquoribus diuerſam. nam tempeſtiuum ac ſincerū ſemper manet, ita ut uirgini bene conuenire uideatur. Martia autem uocata eſt, quod dux ſit & gubernatrix præliorū, & rebus bellicis ſupra modum præſtans, ac capitudo omniū: eſt aūt totius uirtutis caput. Deinde equeſtrē, & equorum domitricē, & haſtis ſtimulantem, & ſępius alio eam appellant nomine. & ei trophæa ex oleaceis lignis erigūt. maximè aūt uictoriam iuxta eam recubitū habere fecerunt, quæ ſuperiores uincenti concedit. Deinde alata quoq; inducitur, ob acrem minimeq; retrahendum ad res impetū. Et traditur etiam, in illa aduerſus gigantes pugna optimè ſe geſsiſſe. & Giganticida cognominatur: id hac ratione conſentaneum eſt, primos è terra natos homines uiolentos fuiſſe ac furibundos, atq; ob id nondum potuiſſe hærere, ac radices agere inditam illis communicationis ſcintillam. At dij illos quaſi extimulatur ac ad ſuam mentem conatuti reducere, adierunt. & præſertim quæ circa orationem uerſatur ſpeculatio, iſtos debellauit: & ita ſubegit, ut expulerit atq; ſuſtulerit, hoc eſt ad melius uiuendi inſtitutum immutauerit: & ex hac immutatione alij facti & prępediti ſunt à Minerua Attica, nempe ab ipſa cognitione.

De Marte, & Bellona.

ADhæc alij dij in reipublicæ muneribus uerſantur, haudquaquam pari modo ad conſtantem illam, ac cum ratione coniunctam uitam contendentes. nam turbulentiores ſunt Mars & Bellona, atque per hos Iupiter in ſe commiſit animantia. neq; id præter rem, ne hominibus quidē: aliquando enim bellū iniecit, ut animi generoſitatem atq; fortitudinem ipſi ſibijpſis, aut ſibi mutuò (quod uirtuti eſt proprium) commendent: & ob hanc cauſam Iouis filius eſt Mars dictus. At Bellonam hi quidem nutricem, hi aūt matrem, & alij iterū ſororem eſſe Martis tradiderunt. At nullo hęc diſtāt diſcrimine. nam Ennyo, id eſt Bellona, eſt, quæ animos & robur in aciem profecturis addit. aut Beneominandi forma,
B quòd minimè concors & ęqua ſit. At ἄρης, id eſt Mars, appellationē habet ἀπὸ τ̃ αἴρειν καὶ ἀναιρεῖν, id eſt à ſuſtollēdo: aut ἀπὸ τ̃ ἀρᾶς, quòd damnū ſignificat: aut iterū per contrariū, quaſi eum hac appellatione demulcere niterentur, ἀπὸ τοῦ ἄρσαι, ab aptando. nam uis actiua res ipſas coaptat: & fortaſsis tale quid habet harmonia, quam ex ipſo fieri fabulati ſunt. Deinde rectè dicitˉ homicida, & hominum pernicies, & clamoſus, & œſtro percitus, quòd maximus feruenti negocio à pugnantibus ſuſtollatur clamor. ob quam etiam cauſam nonnulli aſinos quoq; ei mactant, ob turbulentū ac acutum rugitū: ſed plurimi canes, ob ruditatē & moleſtiam animātis. Coli aūt maximè à Thracibus & Scythis, & huiuſmodi farinæ gentibus, dicitur: quādo apud illos rerū bellicarum exercitium honore floreat, ac iuſtitia habeatur neglectui. Deinde uulturem ei ſacrā faciunt, quòd hic maximè ſit huiuſmodi auiū copia: ubi multa ſunt cadauera, quæ Martis ſunt indiciū.

De Neptuno.

POſt hęc autem de Neptuno, ô puer, dicendum eſt. Suprà dictum eſt, hunc eſſe illam circa liquidas res uerſantem potentiam: at nūc id altius explicandum. Primùm quidem eum Phytalmiū uocarūt, idq; ab eo, quòd omnibus quæ è terra oriuntur, prorſus naſcendi cauſa eſt terræ indita humiditas. Deinde Enoſichthona, & Ennoſigæum, & Siſichthona, & Tinactoragæen, id eſt terræ motorem ac tenſorem: quia nulla alia cauſa terræ motus generatur, quàm quòd terræ fiſtulæ ac uenæ maris ac aliarum aquarum inundationem ſuſcipiant. nam coanguſtati in ipſa ſpiritus, & exire ad libertatē nitentes, turbare & rumpere conſolent: aliquando & iam redditis quibuſdam mugitibus in hac eruptione. Hinc quoq; à nonnullis Mugitor dicitur. Deinde mare & iam talem ſonū edit: à quo & ſonorum & clamoſum & turbulentū dicitur. Hinc etiam illi conueniunt tauri. & hos immolāt ei prorſus nigros, idq; ob maris colorē: quum maximè aquam cæruleam eſſe narrent. Proinde rectè eum cæruleis crinibus decorum eſſe ferūt: & huiuſmodi etiam ueſtitu inducunt. At huius rei gratia fluuios cornigeros & taurino eſſe uultu fingunt, quòd uiolentiam & mugitū quendam eorum curſus habeat.

Digitized by Google

habeat. Etenim Scamander apud poetam, tauri in morem barbatus eſſe dicitur. C
Cæterùm alio modo, à nonnullis Gæuchus, id eſt terræ rector, dicitur Neptunus. & Themeliuchus, id eſt fundamentorũ cõcuſſor. & ei ſæpius aſphalacos immolant: quòd in ipſo ſitũ eſt, ut terræ ędificia ἀσφαλῶς, id eſt tutè & ſine periculo ſtent. Ad hæc geſtat tridentem, aut quia hoc utuntur in captura piſcium: aut quia id inſtrumentũ ad terram mouendã eſt aptum. nam ſic dicitur: Et ipſe Neptunus habens manibus tridentem, Prodijt. omnia enim fundamenta ſedibus ſuis mouit. Suſcipitur ab occulto quodam, ut puto, Tritone. hinc Amphitrite. At Triton dictus eſt, ſiue à fluxu ac impetu τ literę ſupfluę: aut ἀπὸ τοῦ τρεῖν, à tremendo, per antiphraſin. Eſt autem triformis Triton, & hac quidem parte hominem, illa uerò cete repręſentat: quia dicta humiditas uim habet partim utilẽ, partim nociuam. Deinde lato pectore uocat̃ Neptunus, ob maris latitudinẽ. quẽadmodum dictum eſt, Per lata terga maris. Dicitur quoq; eandem ob cauſam late imperans ac latiſonãs. Sed equeſtris fortaſsis, quia concitatius per mare fit iter, quodq; nauibus tanquam equis utantur. Hinc & equorum curatorem eſſe his ætate poſteriores cenſuerunt. Deinde νυμφαγέτης & κρηνοῦχος eſſe perhibetur, ob prędictas cauſſas: ſiquidem nymphę ſunt dulciũ aquarũ fontes, eo quòd ſemper uernanti ætate uideantur eſſe: aut à ſplendore ſic dictæ. Deinde nubentes nymphas eas uocant, quòd nunc primum appareant, hactenus occultatæ. Eò quoq; pertinet, Neptuni filiũ eſſe Pegaſum, ἀπὸ τῶν πηγῶν, id eſt à fontibus ſie nominatum. nam ob uiolentiam in mari conſpectam omnes quoque uiolentos & magni conſilij homines, ut Cyclopem, & Læſtrygonas, & Aloidas, Neptuno prognatos eſſe fabulabantur.

De Nereo.

AT Nereus mare eſt: hunc in modum uocatus, quòd natitet per mare. Deinde ſenem illum uocãt, quia cana quodammodo ſpuma ebulliat fluctibus: etenim Leucothea tale etiam quid innuit, quæ Nerei filia perhibetur eſſe, nempe ob ſpumæ candorem. D

De Venere.

CAeterùm conſentaneum quoq; eſt, Venerem nullã ob aliam cauſam è mari natam perhiberi, quàm quòd ad omnium generationis cauſam, motu et humiditate opus ſit: quæ utraq; in mari abundant. Deinde & eò tendebant, qui eam Diones dixerũt eſſe filiã. nam διερὸν humidũ ſignificat: ſicut ἀφροδίτη, id eſt Venus. Venus autem eſt, maſculum atq; fœmellam induens, potentia. Et fortè quòd ſpumoſa ſint animantium ſemina, talem eſt ſortita appellationem. Aut, ut Euripides commentus eſt, eo quòd à Venere ſuperati, ἄφρονες, id eſt parum ſanæ mentis ſint. Deinde pulcherrima inducitur, quòd maximè detineat hos, qui parum mente conſtant, quæ ex congreſſu eſt uoluptas, tanquam alias omnes lõgè à ſe relinquens. Dicitur autẽ amans riſus, quando huiuſmodi notæ hominibus peculiares maximè ſunt, riſus & hilaritas. Deinde aſsidentes ſibi habet Gratias, & Suadelam, & Mercuriũ, quòd ſuadela & oratione & gratijs ſuos pellectet amantes: aut ob blandã ac facilem conſuetudinem. Porrò Cytherea eſt dicta, διὰ τὰς ἐκ τῶν μίξεων γινομένας κυήσεις, quod è congreſſu in utero concipiant mulieres: aut διὰ τὸ καθῆσθαι. id eſt, quòd ut plurimum ſedeant, ac fixę ſint amantiũ cupiditates. Hinc utiq; Cythera inſula Veneri eſſe ſacra uidetur: aut fortè Cyprus, nomine quodammodo concinens κρύψει, id eſt occultationi. At Paphus eius eſt domiciliũ. quæ Paphia dicta fortaſſe per defectum, ἀπὸ τοῦ ἀποφίσκειν, id eſt à decipiendo: habet enim, ſecundum Heſiodum, riſusq; & fraudes: & ſecundum Homerum, impoſturam, qua mentem eripit etiam admodum ſapiẽti. Cæterùm eius ceſtus, eſt zona ornata, ut cum maximè: aut quòd ſtimulandi uim uariamq; habeat efficaciam, aut etiam ſtringere debeat. Vocatur quoq; Venus cœleſtis, & uniuerſalis, atq; omnium cauſa, quòd & in terra & in mari eius potentia conſpiciatur. Ad hæc, minimè rata, nec punitione plectẽda dicebant uenerea iuſiuranda, quòd quatenus ad rem obtinendam ſint accommoda, his in adducendo uti conueniat amantes. Et ex auibus maximè gaudet columba, quòd purum ſit id ani-

A id animal.ac à ſue,ob ſordes animãtis,abhorret.Deinde plantarum myrtus quidem,ob arboris amicabilitatem, Veneri ſacra eſſe præſumitur:atq; hęc maximè quæ φιλυτρία uocatur,ob nomen,quòd hoc pacto amor aptè effertur. & ad flectendas coronas ea magis uti ſolent:ac cauent,ne πύξον deæ offerant,his quodã modo ceſtum maximè conſecrantes.

De Amore.

NEc eſt quòd admireris,ſi quũ huiuſmodi ſit,ſimul cum ea colatur atq; conuerſetur Cupido,quum bona eruditorum pars hunc Venere prognatum eſſe tradiderit.Qui certè puer eſt,quòd amantes animo ſint imperfecto,ac facilè fraudibus conuellendo.Alatus autem,quòd etiam cædes edat:aut quia nõ ſecus ac auis frequenter mortalium aduolet animum.& Sagittarius,quoniã amore capti,perinde ac ſi telo icti eſſent,afficiuntur:neq; ſe,poſtquam uulnerati fuerint,bonis adiungunt,ſed procul illos intuentur.Deinde tribuitur ei fax,quoniam igni ſuo animos incendere uidetur.Ad hæc conſentaneum eſt, eum appellatum eſſe ἔρωτα,id eſt cupidinem,ab amatorũ inquiſitione:ſiquidem ab inquirẽdo dicitur ἐρᾶν,ut dictum eſt,ἴδ' αὐτῶν θ' ἵππους ἐρίων:Abi eius quæſiturus equos. Hinc,ut puto, dicta eſt ἐρεύνη inquiſitio. Ac traditũ eſt,plures eſſe Cupidines, ob amorũ uarietatem,quodq; huiuſmodi frequẽti ſatellitio obſtipetur Venus. Vocatur etiam ἵμερος, ſiue quòd eat aut feratur ad fruendum his quæ formoſa habentur: aut per imitationem mentis ἱεμένως ἀναμορφωθῇ πρὸς ταύτην.Deinde πόθος,ob oſculorũ imitationẽ, unde & dictio παππᾶς appellationẽ habuit: aut quòd frequẽter amantes ſciſcitanĩ de amatis, πόθεν ἔρχονται, id eſt unde ueniant,& ubi fuerint.Adhęc,nõ deſunt q uniuerſum mundũ nihil aliud quàm amorẽ eſſe putarint,quũ pulcher ſit & uenuſtus,ac forma florida:ętate tamen antecedẽs omnia,quũq; multo utať igni,& motũ ueloc ẽ ueluti ab arcu ac alis faciat.

De Atlante.

HVnc aũt alio pacto & Atlantem eſſe,& citra negociũ explẽtem ea opere,
B quæ ſermone de illo feruntur:& ſic cœlum geſtare perhibent.Longas aũt habere columnas,nempe elementorum potentias:ſecundum quas hæc quidẽ ſuprà,hæc autẽ infrà tendunt.nam his prorſus ſtabilita eſt terra. Ab his ὀλοόφρων eſt dictus,quòd τῶν ὅλων φροντίζει, id eſt uniuerſarum rerum curam gerat, ac omnium ſuarum partium ſaluti proſpiciat.Deinde ex ipſo Pleiadas ortas eſſe fabulantur: innuẽtes,illum aſtra omnia numero plura exiſtẽtia,genetaſſe Aſtreo & Athamãti: quia unus quum ſit ac ſolus,rerũ uniuerſitatem haudquaquã potuit conſtituere,etſi maximè ei uſu ueniſſe uideatur:ut ipſe ſolus quum ſit, maximã tamen admirationem concitarit his,qui eius euentioni inſiſtant.

De Pane.

TAlem quoq; Pana eſſe perhibẽt,ſiquidẽ idem eſt omnibus.Et inferior eius pars hiſpida eſt & hirta, idq; ob terræ aſperitatem: at ſuperior humana eſt figura,eo quòd mundi imperium,quod ratione prorſus cõſtat, æther obtineat. Porrò laſciuum ac in Venerem prouectum inducũt,quòd illi naturalis ſeminis adſit copia,atq; eorum quæ per congreſſum ex ijs naſcuntur.Ad hęc,in deſertis locis illum degere,per id maximè eius ſolitudinem ſignificantes: unus enim ac ſoligenitus eſt mundus.At nymphas affectatur, quandoquidem euaporationibus humiditate redditis gaudet, extra quas nihil eſſe in rerũ uniuerſitate uidetur.Deinde nebride & pardali indutus eſſe fertur, ob aliorum atq; aliorum colorum uariegationem quæ in eo conſpicitur.Deinde tripudiator eſſe: aut fortaſsis quòd omne genus uentis differatur,aut quòd auſtero & agreſti ſit exercitio,minimeq; ad oſtentationem compoſito. ideoq; in mõtibus ac antris uitam exigere dicitur.Et additur ei corona,pinea fronde cõtexta,quando montanum quiddam ac magnificum hæc habeat plãta.Deinde mos obtinuit, ut tumultus repentinos ac prorſus ratione carentes,appellemus Panicos: ſic enim quodam modo armenta ac greges caprarum redduntur attoniti, ſtrepitu aliquo è ſyluis antriſq; ac præruptis locis audito. Nec temerè illum pecudum ac armenti ſpeculatorem fecerunt:hanc fortè ob cauſam ei cornua quoq; ac fiſſas ungulas tribuentes,

buētes, aut fortè id per duas illas prominentes auriculas adūbrantes. Et eſt for- C
taſsis hic etiā Priapus, quòd omnia in lucē producat: & ſunt etiā è ueterib. hero
ibus, qui illū ἁδρὸν, ob ea q̄ de mundi natura ſpeculati ſunt, deſignarint. At uerē
dorū magnitudo, uim ſeminis in genitalibus abūdantē ſignificat. Sed quā ſinu
geſtat omniū fructuū miſcellaneā, ſignificat copiā fructuū in ſinu terræ ſub tem
pore naſcētium ac prodeūtium. Inducitur quoq; cuſtos & hortorū & uitiū: quā-
doquidē ad generantē ſpectat eadē tueri quæ generauit: quū hinc quoq; ſerua-
tor dicatur Iupiter. Porrò uites, linguæ diuerſitatē ac puritatem innuūt. At maxi
mè horti uariegationem & delectationem facilemq; fieri generationem, quum
huiuſmodi ueſte (ut plurimum) ſit indutus. At dextra manu protendit falcē: aut
quia hac ad purgandas uites utantur: aut quia ad cuſtodem ſpectat ad ſui tuitio
nem armatum eſſe: uel quia hæc potentia, ubi res in naturam produxerit, eaſdē
execat & corrumpit. Deinde bonum numen appellatur, quia mundus ſingulis
annis, nouis iterū fructibus eſt onuſtus: aut quæ illi præfecta eſt ratio, quatenus
oporret, diuidit obiectū, boni diuiſoris munus exequēs. Ad hæc artifex eſt, ac
propriarum rerum ſeruator, eo quòd ſuam domum adeò pulchrè ſeruet, ſeq; a-
lijs exemplar exhibeat. Deinde Amalthæ cornu propria eſt illius prudētia, qua
ſimul omnia impellit quæ ſuo tempore naſcuntur. Verùm haudquaquam una
in re id quod à rerum natura producitur, ſed cōfertim & uariè, in periodo ditat,
aut iterum demolitur, ac ad nihilum redigit omnia, ob eam quę ex ipſo fit ad la-
borem exhortationem, tanquam is qui non emolliant bona prouenirent.

De Cerere & Veſta.

RElíquum eſt ô fili, ut de Cerere & Veſta uerba faciamus: quarū altera nihil
aliud q̄ ipſa terra uidetur eſſe. ſiquidē hinc illi ob id quod ſemper ſtet ac fi-
xa ſit ἑστίας, id eſt Veſtę nomen indiderunt ueteres: aut quia ſuper ipſam tanquā
fundamentum ſtabilitus eſt uniuerſus mundus. Deinde quòd in morem ma-
tris educat ac nutriat omnia, Δήμητρι, id eſt Cereri, tanquā terræ matri, nomen fe-
cere: aut Iouis matri, quòd ipſe hominibus quæ edant, affatim ſuppeditarit: aut D
ἀπὸ τοῦ δήνειν, id eſt quòd inuenerit quæ illi maximè exquirāt. Cæterùm inducitur
nobis Veſta uirgo, quòd perpetuus motus rerum generandarum cauſa neque-
at eſſe: obq; hanc cauſam illi à uirgine adminiſtratur. At non itidem Ceres, ſed
κόρην, id eſt puellam, tanquam κόρον, id eſt ſatietatem peperit: quum ſit materia
ad ſatietatem uſq; alimenta ſubminiſtrare idonea. Cæterū tribuitur Veſtæ inex-
tinguibilis ignis: fortaſsis quòd uis ignea quę in mūdo eſt, hinc nutriat̄, ac p̄ hāc
ſubſiſtat: aur quòd fœcunda terra etiā animaliū ſit mater, quibus uis ignea uitæ
eſt cauſa. Fingitur aūt rotunda, & per medios humeros fixa eſſe, eo quòd huiuſ-
modi ſit terra, & ſic coagulata ſedeat. Hinc per ſimilitudinē γῆ & χθὼν, id eſt ter-
ra appellata eſt. fortè γῆ ἀπὸ τοῦ χαδεῖν, id eſt à capiendo: nēpe q̄d omnia capiat, ſic ap
pellara. Ad hęc primò & poſtremò nata p̄hibet̄, quòd in hanc reſoluant̄ q̄ ab ea
p̄ducūtur, & ab eadē conſtituūtur. Quare & Græci ab illa ſacrificiorū principiū
ſumpſerunt, & in illā poſtremò deſinebāt. Serta aūt ei candida circūpoſita ſunt,
quòd coronetur & occultetur undecūq; à candidiſsimo elemēto. Cæterùm Δη-
μήτηρ Ceres, eo quòd ſemina largiatur, conficta eſt. Nō incōcinnè inducit̄ ſpicis
coronata: id eſt enī omniū q̄ data ſunt homini maximè neceſſariū, uictus nimirū
manſuetior. Hūc fabulatur per uniuerſum terrarū orbem ſeminaſſe Eleuſinus il
le Triptolemus, à Cerere in alatorū draconum uehiculū impoſitus: ſiquidē è ue
teribus primus intellectu dicitur aſſecutus, deo nimirum quopiam illum ad ſub
limiorem mentem erigente, quo pacto hordeum tractari debeat, & quomodo
euentilatione à paleis diſcernat̄. hinc & κριὸς ad ſationem eſt accommodus. inde
etiam appellationem traxit ille qui hordeum conterit: nam οὐλαὶ hordeum dici-
tur. Deinde Eleuſis locus eſt ubi primum inuentum eſt. & Ceres Eleuſinia dici
tur à prima illic inuentione, hominibus reuera ad cœleſtem ac diuinam uitam
facta. Ad hæc perhibetur Pluto Cereris filiam rapuiſſe, ob frumenti penuriam
qua id temporis tenebantur omnia; hinc enim eſt conficta deæ mœſtities, & illa
per totum terrarū orbem inquiſitio. Deinde & tale quiddam apud Aegyptios
ſignifi-

A ſignificat perditus Oſiris,& diu quæſitus,& inuetus ab Iſide.q uiciſſim ſex mẽ ſiũ ſpacio ſuper terrã,& ſub terra moratus Adonis dicitur,quòd Cereris inuentũ hominib.placear,ſic appellatus.quẽ ſus diciť ſuſtuliſſe,eo quòd ſemp ſegeti ſus noceat:aut per ſuis dentẽ,his perplexius ac tectius deſignãtibus tempus ꝙ ſub terra occulteť ſeges. Sic à Venere ordinatum eſſe,ut pari tẽpore apud Proſerpinã maneret Adonis:& qua id cauſa factitatũ eſt,addam. Vocarũt Perſephonẽ Cereris filiam,eo quòd hęc operatio moleſtię plena ac laborũ patiens ſit,aut ꝗd omniũ abſtinentia colať.nam ieiunabant in honorẽ Cereris,idq; ſiue ut uenerarentur illũ peculiari quodam ab ea tradito modo,ſeu ut abſtinerẽt ab his q̃ ab illa data ſunt,aut prouidentia quadã id factitantes.nam quum aliquando rei frumentariæ penuriam immitteret dea, poſt ſementum proprijs uſibus detraxerunt quiddam,ut ſeminandi tempore deæ feſtum celebrarent. At uerno tempore,deæ uirentem herbam cum luſu ac gaudio ſacrificant,uidentes illam uigorem immittere ſegeti,ac abundantiæ ſpem protendere. Hinc quoq; Plutus diuitiarum deus non incõcinne dicitur,& Cereris eſſe filius,iuxta illud: Præ tritico atq; hordeo ô fatue diuitiæ ſunt potiores. Et affluere opibus, contrarium quodammodo eſt penuriæ ac fami.in quod etiam reſpiciens Heſiodus,inquit:

Ergo incumbe operi generoſo è ſanguine Perſe,
Te vt fugiat maleſuada fames,ac voneat alma
Tum frugum genitrix.

Deinde ſues grauidas immolant, idq; appoſitiſſimè, fertilitatem ac concipiendi facilitatem innuentes. Offerunt quoque illi papauera: nec id quoque temerè.nam hotum rotunditas,ac turbinatum illud,terræ figurã,ſphere in morẽ,rotundã eſſe ſignificat. At inæqualitas illa,ualles & humeros montiũ declarat:uerum interna hominibus & ſubditis aſsimilantur. Porrò quum innumera ſemina terra produxerit ob frumenti copiam,à moleſto illo ac ſemper in contentionem uocato uictu deſiſtebant.unde quoq; leges quaſdam ſibi mutuò de

B his quæ ad terminos aliena diſcernentes ſpectabant,condiderunt:ac inter ſe diuiſis operis,non iniuria dicebant,ſibi Cererem legum atq; æquitatis cauſam extitiſſe. Hinc quoq; illã & Legislatricem appellant. Nec hotũ ſententiæ accedo, qui eo quòd deponantur ac recondantur frumenta,illã ſic appellatã eſſe ferunt. At philoſophantes ei myſteria adducere tentabant,ſimulatq; ea quæ ad uictum conferunt inueniſſet.idq; adeò panegyri gaudentes, tanquã memoriã renouarẽt,illius quod à neceſſariorũ cõtentione deſtitiſſent.nã μυστιᾶν,ſatiari ſignificat. cõſentaneũ eſt hinc quoq; dici myſteria.unde etiã Myſia à nonnullis appellanť.

De Horis.

AT ob hanc cauſam diciť Iupiter Horas ex Themide ſuſtuliſſe,à quibus bona omnia nobis ſubminiſtrantur ac ſeruãtur. Harũ aũt hæ quidẽ εὐνομία, ἀπὸ τοῦ εὐνέμεσθαι· δίκη, ἀπὸ τοῦ δίχα χωρίζειν uocatur,à copioſa atq; affluenti diſtributione.alia uerò δίκη,id eſt iuſtitia,quòd dirimat cõtendẽtes. ſed tertia εἰρήνη, id eſt pax,quòd nulla alia re ꝗ̃ oratione rem diſcernat.nam πόλεμος,id eſt bellũ, eo quòd multas extinguat ac deleat,ſic appellatur. Aut quòd παλάμαις σπεύδειν περιγίνεσθαι τῶν ἐναντίων,id eſt manibus aduerſarios properet ſuperare.

De Baccho.

HAud ſanè temerè uidetur pax Bacchus appellari,quum mitium arborũ curator atq; adeo dator ſit Deus,quando nec hæc res quoq; neglectui fuit: nam belli tempore regiones arboribus nudãtur maximè. At in pace hæ quæ ad cõuiuia ſpectãt,tum florẽt,quibus neceſſariũ eſt uinũ. Ac dicitur Dionyſos, ꝗd διαίνει,id eſt irrigat nos iucũde:aut tanquã diſſolutor,mutato α in ο,& λ in ν. Vnde etiam illum λύσιον καὶ λυαῖον appellant,ut qui curas ſoluat. At ſunt qui dicãt, ab eo quòd ad cibationem primũ mons uineam produxerit,tranſijſſe nomen illud in conſuetudinẽ. At hæc dicitur ignis opera matris utero prodijſſe,fabula nimirũ calorem eius & corporũ feruorẽ innuẽte:tali enim natura eſt uinũ,uim obtinens igni parem. Sed apud poetas eſt:Femori Iouis inſutũ,ad perfectionẽ ueniſſe:quod ſecũdò femoribus uinũ matureſcat ac perficiatur.nam primùm quũ

maturum eſt,uſui prorſum imperfectũ eſt. Deinde pedibus calcatum fit perfe- C
ctius.nam prima illa generatio fit in autũni maturitate,quæ eſt uigente etiã tum
æſtu.At ſecunda cũ calcatione pedibus exteritur,atq; id femoribus confici uide
tur.Ad hæc Βρόμιος & Βάκχος uocatur,quòd calcãtes eo primò utantur. Deinde
etiam quum ad ebrietatem eo uſi ſint,diſcedere huius loci uinculis.Ad hæc ſtu-
poris ſymbolũ Satyri ſunt,ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι,id eſt ab hiando,nomen ducentes. At
σκίρτοι,id eſt tripudiatores,ἀπὸ τοῦ σκαίρειν,id eſt à tripudiando.Porrò σιλληνοί,ἀπὸ
τοῦ σιλλαίνειν,id eſt quòd alios ſuos dicterijs exagitent. At σαυάδαι,ἀπὸ τοῦ σεύειν,
id eſt eo quòd ruant ac impetu ferantur.Cæterum his omnibus innuitur ebrio-
rum corpus pariter & animum ſolui atq; effœminari.Huius quoq; rei gratia fœ
minea fingitur eſſe forma,quòd uigorem omnem carpat ebrietas.Et cornua ha
bere dicitur, quòd ebrij ui utantur, ac impetum quendam haud facile toleran-
dũ habeãt.At ueſtis florida,autumni inconſtantiã declarat.Verùm quòd multa
ſtatuæ pars nuda ſit,morum ſimplicitatem ac nuditatem innuit.Qua ratione e-
tiã οἶνος uinum uerè dici uidetur fortaſsis:& ob id uaticinãdi ars aliquãdo eſt tri
buta Baccho at illã ebriorũ turbulentiã ꝓprie exprimere uidetur tinnitus ille &
tympanorũ ſonitus,q̃ in eius orgia aſſumunt.Vtuntur multi etiã tibijs,quũ fru-
ctuũ uindemiam faciunt,alijsq; huiuſmodi inſtrumentis Thyrſus aũt oſtendit,
ebrijs ſuos ipſorũ pedes minimè ſufficere,illisq; fulcimento opus eſſe.Sunt etiã
Thyrſi,qui cuſpidẽ ferreã folijs habeant obtectã,quòd aliquando amarũ ac tri-
ſte quid bacchicæ hilaritate ſubſit, multis ad cõtumeliã & offenſas excidẽtibus.
unde etiã Mænales dictus eſt Bacchus:& Mænades,quę circa illũ uerſantur mu
lieres.Ad hæc fingitur & iuuenis & ſenex eſſe,eo q̃d omni ætati quadret: iuue-
nib.nimirũ illo meracius utẽtibus,ſenib.aũt ſuauius,qui ſuauiter cõmiſti nym-
phis inducũtur:& has q̃dẽ tãgentes,has aũt ioco uiolare nitẽtes,eo q̃d aquæ tẽ-
peramentũ uino additũ,admodũ utile ſit. Deinde pardales Dionyſo ſubiũgũr,
atq; illũ ſequi inducũt,ſiue ob coloris uarietatẽ,ita ut etiã ipſe & Bacchæ nebri-
de induãtur:aut q̃d aſperrimi etiã mores tẽperato uini uſu manſueſcãt. Ad hæc D
illi hircũ mactant,quòd uitibus ac ficis infeſtũ ſit id genus animãtis.quã ob cau
ſam hũc deglubentes,in uterũ inſiliunt per pagos Atticos,iuniores agricolæ.&
gaudet fortaſsis id genus ſacrificio Bacchus,quòd ipſe hircus ſit.Vnde etiã aſi-
ni in põpis eius frequentãt,& priapi ei offerũtur,& phalagogia celebrãtur:ete-
nim ad coitũ facit,& Venerẽ cit uinum,obq; id quidã Venerem & Bacchũ cõ-
muni colũt ſacrificio.At ferula per membrorũ obliquitatẽ apparet,quòd huc at
que illuc circũferantur ebrij,ſimul quòd pariter leues ac facile mouendi ſint.De
inde in mõtibus ferè uerſantur,ac ſolitudinem amant Bacchæ,quòd nõ in oppi
dis,ſed in agris uinũ naſcatur.Ad hæc Dithyrãbus eſt appellatus Bacchus, aut
q̃d os reſeret,faciatq; ut imo pectore recõdita ſupernatent ac diffluãt: aut quòd
ipſe ſit qui ianuas cogat adire adoleſcẽtes,aut egredi,& excidere,& clauſtra trã
ſilire.Deinde quòd impetũ atq; uim inferat,uocatus eſt Triãbus:unde inter triã
bos in hoſte paratos multis utũtur anapæſtis,quũ ſcommate aduerſarium ferire
uelint.Ac illi picam,garrulã nimirũ auẽ,ſacram fecere:& baſtarreã uocant,ab in
ceſſu:& eraphioten,quòd cõtentionem remittat,quando uino prorſus reconci
liandi uis adſit. Deinde uiſus eſt bellator eſſe ſtrenuus,ac primus oſtendiſſe, bel
lo accommodũ eſſe iambũ.Porrò hedera coronatur,ob hederæ ad uitẽ ac uuas
ſimilitudinem.Et Orybadon dicitur:natura enim per ramos arborum procaci-
bus brachijs geniculato curſu ſcandit,ac fortioribus trũcis ſe implectit. Deinde
theatricis auditionibus oblectatur Dionyſius,eo quòd cõuiuia horũ ſibi uſum
maximè uendicent,ut cantus & citharæ:hęc enim ciborũ ſunt additamẽta quę-
dã,& quaſi corolariũ.Porrò in fabulis eſt,illũ à Titanib. diſtractũ, iterũ à Rhea
cõpoſitum eſſe.quibus inuolucris obtexerũt fabulę autores,Terrę filios agrico
las confudiſſe uuas:quæq; in his uini fuerint partes,à ſe mutuò ſeparaſſe : quas
iterum in hoc influens dulcor coniungit, & unum corpus reddit. At illa apud
poetam fabula,quòd aliquãdo fugiens Lycurgi inſidias deus,in mare inſilierit,
& deinde a Thetide ſit ſeruatus , manifeſtam habet ſententiam. nam uites Bac-
chi erant

A chi erant nutrices;has enim Lycurgus uindemiator exiſtens deprædabatur, ac
deuaſtabat. Deinde uinũ mari mixtum in tuto erat. Et hæc quidẽ de Dionyſo.

De Hercule.

HErcules eſt ratio uniuerſis rebus indita,qua natura fortis ac ualida eſt,quũ
ea inſuperabilis,ac minime uincẽda ſit,roboris & mutuæ fortitudinis par
ticeps exiſtẽs:fortaſsis ab eo, quòd ad heroas pertendat,nomen habẽs,quũ hęc
ſit quæ generoſos ac ſtrenuos celebrari faciat.nã ueteres corporis pariter & ani-
mi fortitudine inſignes uocabant heroas,obq; id diuini generis uidebantur par
ticipes,nec nouo rumore cõturbari poſſe apparebant.nam ob uirtutem attribu
ta eſt deo appellatio,quũ Alcmenę ac Amphitryonis ſit filius.deinde cõiectatu
difficilia dei eſſe inſignia,ex his q̃ de heroe ad poſteritatẽ uenerũt,fortaſsis leo-
nis pellis & claua,ex priſca theologia,ad id relata ſunt.ſiquidem quũ in re belli-
ca præſtiterit,ac bonã terræ partẽ cum exercitu peragrarit,uериſimilę eſſe nõ exi
ſtimarũt,ſolo ligno obarmatũ obãbulaſſe: ſed his interſignijs deũ poſt obitũ ab
his qui beneficiũ eius ſenſerint,ornatũ eſſe.nam utrunq; fortitudinis & genero
ſi animi fuerit ſymbolũ:etenim leo animi generoſitate anteſtat omnibus animã-
tibus,at claua armorũ eſt ualidiſsima.Ad hæc ſagittarius quoq; inducitur deus,
eo quòd nuſquã non penetret telũ,quodq; intenſum quid habeat telorũ impe-
tus.Sed haudquaq; uериſimile eſt,Herculẽ his armis fretũ,hoſtiũ aciei occurriſſe.
nec temerè tradiderunt,Heben in uxorẽ habere Herculẽ,pleniore mẽte prædi-
tũ.ut enim ad iuuenile quid faciendũ intenſiores ſint manus,ſic ſeniorũ mentes
multo ſunt meliores.Ad hæc,reor ego illã apud Omphalẽ ſeruitutem in illũ ad-
modũ concinnè quadrare,declarantib.per hãc ueterib.debere etiã fortiſsimos
uiros rationi ſubiugare ſeipſos,& quæ ab hac decreta ſunt exequi.etſi ſpeculati
one,ac rationali cõſideratione incidat mollius quiddã oraculi,quod non aliud
appellaſſe uidebimur quàm ὀμφαλὸν,id eſt umbilicum.Porrò duodecim illa cer-
tamina deo tribui poſſunt,quum neutiquã ab hoc ſint aliena. quemadmodum
B etiam Cleanthes fecit:nec putandum eſt ubiq; eſſe rationis inuentorem ſenem.

De Apolline, & Diana.

COncinnè ô fili, appellatũ Sol Apollo,ac Luna Diana, atq; ob id ambos ſa-
gittiferos inducũt,lõgum illũ radiorũ iactum quodammodo adũbrantes.
Vocanũ aũt,hic quidem Hecatos,hęc aũt Hecate, quòd ꝓcul lumẽ ſuũ emittãt:
unde eos nõ ineptè lõgè iaculantes cognominarũt. Verùm aliq his nominibus
Hecatos & Hecate aliã aſcribũt etymologiã:quòd uidelicet,qui hæc primò im
poſuerint,pro precibus his uſi ſint,precãtes ne ab his procedẽs malũ appropin-
quet.interdũ enim hi aerẽ corrũpere uidentur,& peſtiferi influxus autores eſſe:
ob id illis ueteres ὄξυς immolarunt.Hinc poeta quũ peſte populus periret,intro
ducit Achillẽ dicentẽ,q̃rendum eſſe uatẽ,qui dicat:Cur in tantũ iratus ſit Phœ-
bus Apollo.Atq; huius rei gratia blandiendi formula putant dictã eſſe ἄρτεμιν
Dianam,quòd ἀρτεμέας,id eſt ſanos faciat:atq; Apollinẽ tanquã ἀπολύοντα, id eſt
liberantem nos à morbis.In quã ſententiã etiam παιήων nominatus eſt, & medi
cus eſt eſſe uiſus.Sunt etiã qui hinc Apollinem ἀπὸ τοῦ ἀπολλύναι, id eſt à perdendo
atq; conſumendo dictum aſſerant:nempe hũc eſſe qui mundi huius apparatum
cõſumat,quòd ſine intermiſsione humorẽ undecunq; auferat, atq; lunæ & ęthe
ri largiatur.ac fortaſsis ab eo,quòd denſitatem ac cõſtipationem ſubſtantiæ ex-
tendat ac diſſoluat:aut quòd etiã tenebras depellat,ut ſimpliciter dicatur. Pro-
priè quoque illos inducunt fratres ſibi mutuò ſimiles , ac conformi agitatos
motu, & eandem omnibus in rebus habentes uim, & itidem ea quæ in terris
ſunt nutrientes.Ad hæc etiam Apollo Mars eſſe fingitur: ſiquidem feruentior
eſt ignis,ac agẽdi uim habet.Porrò Diana fœmina eſt,ut quæ obtuſiorẽ ac imbe
cilliorem habet potentiam.Deinde Apollo ætatẽ habet admodum iuuenilem,
qua ætate formæ excellentia etiam ſe ipſos uincunt homines: ſiquidem uiſu eſt
pulcherrimus,quum purus ſit ac ſplendidus.Adhæc & alijs nõ ineptè in illum
utuntur,auricomum & indetonſum appellantes:quandoquidẽ aureo eſt aſpe-
ctu, & ſua puritate relinquit à ſe omnia.Deinde & Delium uocarũt, & Phanæũ,

eo quòd res per ipſum in manifeſtum agantur, & mundus illuminetur. ita ut et- C
iam Anaphæ Apollini templum erexerint, nẽpe qui omnia illuſtret. & huic con
ſentaneum eſt, quòd Delum & Anaphen illi ſacras fecerũt, atq; ob id uaticinãdi
artẽ ac dictam rerũ declarationẽ illi tribuerunt: ac quod Delphis inuentũ eſt ora
culũ, cognominarunt Pythiũ, eo quòd huc confluẽtes mortales πυνθάνονται, id
eſt ſciſcitarẽtur ea, quæ ad ſe ſpectent. Eſt etiã hic locus dictus terræ umbilicus,
non quòd dimidiũ ſit eius, ſed à reddito in eo uaticinio, quòd Omphe græcè di
citur. Porrò à λοξοῖς, id eſt incuruis & obliquis exiſtẽtibus oraculis, λοξίας eſt no-
minatus: aut propter obliquitatem itineris, quòd per zodiacũ circulũ faciat. Cæ
terùm Muſicus & citharœdus inducitur, quòd cõcinnè & decorè omnem mun
di partem pulſet, moueatq́;, & ſe sociũ omnibus partibus adiũgat, nulla eius diſ-
ſonantia in rerũ natura cõſpecta, ſed temporũ ad ſe mutuò ſymmetriã in ſummo
(nõ ſecus ac ſi ad numerũ) ſeruet & animaliũ uoces, ipſe nimirum aliorũ corpo-
rum ſonus exiſtens: ac per ſe ſiccitatem, quo facilius ad auditũ uox ueniat, pſtet.
Et hinc Muſarũ dux & cuſtos uocatus eſt, & Muſis colludere putatur. nã ut ait
Heſiodus, E' Muſis & lõgè iaculante Apolline, Viri poetę ſunt terreſtres reges.
Et hãc ob cauſam eſt illi cygnus ſacer, qui canendi ſuauitate & corporis nitore
reliquis auibus anteſtet. At à coruo abhorret, quòd colore ſit inauſpicato & è
lauro illi corona nectitur, quòd tractabilis ac ſemper florens ſit planta. ac facile
quoq; aduritur, & ad purgationem peculiarẽ quandam uim habet: itaq; non in-
ſcite puriſſimo ac maximam urẽdi uim habenti Deo attributa eſt. aut fortaſsis
nomen eius quodãmodo ἀπὸ τοῦ διαφαίνειν deductum, effecit ut accommoda ad
uaticiniũ uideretur. Cęterùm tripos ob plenitudinẽ ternarij numeri ei datus eſt,
deinde etiã à tribus æquidiſtantibus circulis, quorũ unum quidẽ ſecat ſol, anni-
uerſarium motum conficiens, ac duos pertingit. Adhæc, quum graſſante peſte,
ut in omnibus uidetur, armenta paſcat, & continuò eadem ab initio corrumpat
peſte, ei gregis cuſtodiam tribuerunt, Lycium & Lupicidam appellantes. Nec
temerè Agyeus uocatus eſt, utpote in uijs collocatus. nam exortas has irradiat D
ac lumine implet: ita ut illi contrarium dictum ſit, Occidit ſol, & obſcurabantur
omnes uiæ. Etiam Leſchenoriũ appellant illum, quòd diem tractandis nugis ac
mutuæ cõuerſationi exhibeat, ac noctem depellat. Deinde Pæana, aut per an-
tiphraſin, deprecando ne morbos immittat, neq; corrumpat ſpiratum à ſe aera:
ſiue quòd reuera corporis ſanitatis autor ſit, ob ſanam aeris temperiem.

De Aeſculapio.

VT iterum ordine rem exequamur, Aeſculapiũ ex Apolline natum eſſe di-
cebant, qui mortalibus medendi artẽ oſtendiſſe uiſus eſt. nec id certè my-
ſterio uacare æquũ fuerit. Dictus autem eſt Aeſculapius, quòd ad mortem uer-
gentem inclinationẽ reijciat atq; repellat. obq́; id illi draconem appingũt, quòd
quiddam huic neutiquam diuerſum patiantur qui medendi arte utuntur: idq́;
hac de cauſa, quia è morbis reiuueneſcant, ac ſenectutem exuant: ſimul etiam
quum attẽtionis ſignum ſit draco, qua plurimũ opus eſt in re medica. Cæterùm
baculus huiuſmodi rei ſymbolũ eſſe apparet, quòd niſi tali cura erigamur ac cõ-
firmemur, continuò ad imbecilliorẽ ualetudinem æquo citius prolapſuri ſimus.
Dicitur quoq; Chiron enutrijſſe Aeſculapium, & in medicę artis ſpeculationib.
Aeſculapij Hepeonem, nomine haudquaquam ocioſe in fabulam aſſumpto:
nempe quòd innuat turbationum ſedationem per ſuauem medelam induci.

Seorſum de Diana.

DIana Lucifera eſt nominata, quòd ſuum ſplendorẽ iaculetur, ac circumfu
ſum aerẽ quodammodo illuminet, idq́; in plenilunio. Deinde Dictyna il-
lam uocant, quòd huc ſuos deijciat radios: nã δικεῖν iácere ſignificat. aut quòd
in omnẽ terræ angulum ſuam uim exerat. Cæterũ uenatoriam ipſam & ferecí-
dam & ceruos figentẽ & monticolam inducunt: idq́; aut quòd in feras uertere
cupiant ab hac procedens malum, aut quòd noctu maxime appareat: ſiquidem
noctu altum ubiq; ſilentium, quemadmodũ in ſyluis ac deſertis locis eſt, ita ut
in huiuſmodi locis uideri poterit oberrare. extra hoc, quod commenti ſint illam
arcu inſi-

A arcu inſignem ſemper uenari. Cui concinit & illud, ꝙ huic canes, ſactos eſſe putarint, qui ad uenatũ accommodi ſunt, ac ad cuſtodiam & ad latratũ nati. Atqui uenatrix uiſa eſt, ꝙ non deſiſtat nunc perſequendo, nunc iterũ fugiendo ſolem. deinde in zodiacũ tranſgrediatur, ac ſigna celerius tranſeat, quũ etiam uelocitate uenatrici non diſsimilis ſit. ac quũ maximè terræ uicinũ ſit ſidus, in montium uerticibus eam uerſari perhibebant. Triformis aũt (nam eadem eſt quæ Hecate dicitur) inducitur, ꝙ tribus formis ad plenitudinem redigatur luna: nempè quũ curuata eſt in cornua, & quũ in orbem ſinuata. Et tertiò alium quendam habitũ eam fingunt aſſumere, iam penè exacto menſe: nunquam enim impletur circulus. Hinc etiam eſt appellata Triuia, ac triuiorũ cuſtos eſt habita, ꝙ triplici modo mutetur, per animàlia incedens. Porrò ſole interdiu ſolum apparente, hanc aũt noctu & tenebris lucẽtem & incedentem nocturnã, & noctiuagam, & terreſtrem uocarũt: ac ſub terreſtribus dijs ſacra facientes, eam quoq; cum illis honorare inceperunt. & adſictum eſt in morem inferorum hanc contaminare, & etiã contaminari. quin eam ueneficijs opitulari credunt. ac his quoq; additum eſt, illam luctu & cæde gaudere: unde nonnulli moti ſunt, ut ſacrificijs abſurdis, nempe cæde humana, illã placarent. Deinde illi triglæ, id eſt mulum piſcem, ſacrum fecerunt, idq; ob nomen. Nec ullam aliam ob cauſam dicta eſt in uijs uerſari, ꝗ̃ qua Apollo & Iupiter. Videtur quoq; multis eadem eſſè hæc & Lucina dicta, quaſi ἀλημὼν, id eſt currens indefeſſa per terram: quam precantur ſibi uenire mitem ac zoniſoluam parturientes, nempe cui in promptu eſt, contractum ac arctum ſinum diſſoluere, atq; alleuare parientis dolores. Adhæc plures Lucinę traduntur fuiſſe, qua ratione etiam plures Amores: diuerſi enim mulierum partus ſunt, non ſecus atq; amantium cupiditates. Deinde fulgens Luna fœcũdat quæ cõcepta ſunt: atq; huic in manu eſt præſtate ut uel creſcãt, uel pereant, uel manifeſtè laborent. Deſinas itaq; mirari, ſi ueteres alia ſententia Dianam incorruptã, nec quicquã puritate ſoli inferiorẽ putarint: at alia, parturientibus propitiã, quũ B in huius ſit facultate, naſcentia facili partu in lucem promere. Deinde iterum aliaratione horrendi ac mali quid habere, quemadmodum de Hecate diximus.

De Inferno.

AT poſtremò animas accipientẽ aera, ᾅδην uocarũt, ob tenebras (ut ipſi quidẽ cenſebant) quũ prorſus nobis diſparuerint, qui eò ſub terrã conceſſerũt. Porrò mutatorẽ uocarũt. quin & Clymenos dicit, ꝙ ipſe τοῦ κλύειν, id eſt auditus author ſit: ſiquidẽ nihil aliud eſt uox, ꝗ̃ percuſſus aer. Deinde per faſtigiũ, eum. beneuolum ac bonum conſultorem uocarunt, ut qui rebus humanis bene conſulat: quum huius opera laborum ac curarum requies nobis ſuperinducatur.

Comus.

DAemon eſt Comus, à quo mortalibus κωμάζειν. adſtat in thalami foribus aureis, ut puto. Tarda autem ac difficilis ipſarum comprehẽſio, ac cognitio, quòd in tenebris ſint. nox enim nõ à corpore, ſed à tempore picta eſt. Veſtibula autem ſponſos admodum feliceis in lecto iacere indicant, & Comus iuuenis, ad iuuenes accedit, mollis, nec adhuc ephebũs, præ uino rubicundus: & quòd ebrius ſit, rectus dormiens. Dormit autem, faciem quidem in pectus deijciens, & gutturis nihil oſtendens, ſiniſtram uenabulo ſuſtinens. Sed manus ſuſtineri arbitrata, ſoluitur. & profectò is exprimitur affectus, qui in dormiendi exordio accidit, cum nobis ſomno blandiente, cogitatio in eorum tranſit obliuionem quæ continet. unde & quæ in dextra eſt facula, manum prę ſomno languentem effugiſſe uidetur. Sed Comus metuens cruri adhærentem ignem, ſiniſtram quidem tibiam in partem dextram, faculam uerò ad ſiniſtram transfert, ut ignis uaporem declinet, ab expoſito genu manũ arcens. Faces autem debentur quidem à pictoribus his, qui in uigore ſunt ætatis conſtituti: & abſq; his cæcutiunt picturæ. Como uero paululũ faciе opus eſt nuenti, & à capite umbram trahenti. Verum cæteræ corporis partes exactè effictę ſunt, eas illuſtrante atq; in lucem educente facula. Roſarum autem corona laudatur quidem, ſed nequaquam à ſpecie. Flauis enim ac cæruleis ſi contigerit coloribus florum imagines referre, haud magnus eſt labor. Cęterùm ob coronę laxitatẽ ac molliciẽ laudetur oportet,

tet. Commendo & roſarũ roſidũ, ipſasq́; cum odore pictas aſſero. Quid reliquũ C
eſt Comi? Quid'nam aliud, præterquàm laſciuientes. non 'ne crotala, ſtrepitusq́; intonans, ac uox enormis repetit? Lampades quoq; ſublucẽt, unde & laſciuientibus quæ ante pedes habent, uidere, & à nobis uideri licet. Multus autem populus ſimul accerſitur, & mulierculæ cum uiris incedunt, & calciamentum extar, & præter peculiarem cingũtur conſuetudinẽ. nam Comus & mulieri uirũ agere, & uiro ſtolam induere muliebrẽ, muliebriterq́; incedere permittit. & coronæ non amplius floridæ, ſed ipſarũ quòd capitibus concinnatæ ſint, ablata eſt hilaritas, cum per luxum ac laſciuiã currant. Florum enim libertas manum auerſatur, utpote quæ eos ante tempus flaccidos reddat. Plauſum etiam quendam imitatur pictura, cuius maximè indiget Comus. Nam dextra, cõtractis digitis, ſubiectam ſiniſtram ad clauum plectit, ut manus cymbalorũ more percuſſæ conſonæ fiant.

Fabulæ.

AD Aeſopum fabulæ proficiſcuntur (q; ipſarum ſit ſtudioſus) cum diligentes. Nam & Homero quidẽ curæ fuit fabula, & Heſiodo, nec non & in Lycamben Archilocho. uerùm humana omnia ab Aeſopo ſub fabularũ inuolucro cõficta ſunt, & rationis cauſa feras orationis participeis fecit. Etenim auaritiam demolitur, contumeliamq́; ac fraudẽ abigit. Et hæc leonẽ ac uulpẽ & per Iouem equũ agere inducit. Et ne reſtudo quidẽ muta, ſub quibus humanarũ rerum peritiam pueri percipiunt. Aeſopi itaq; cauſa probatæ fabulæ, ad ſapientis fores accedunt, uittis ipſum oleaginoq́; ramo coronaturæ. Ipſe aũt aliquam (puto) contexit fabulam. Oris enim riſus, oculiq́; in terrã dimiſsi, id præ ſe ferunt. Nouit fabularũ cogitationes, relaxato indigere animo. Philoſophatur aũt pictura, & circa fabularum corpora. feras enim cõmiſcens, Aeſopo choreã conſtituit, ab illius ſcena confingens. Choreæ autem princeps, picta eſt uulpes. Nam haud ſecus Aeſopus in plurimis argumentis miniſtra utitur uulpe, ac Dauo comœdia. D

F I N I S.

ALBRICI PHILOSOPHI DE DEORVM IMAGINIBVS LIBELLVS.

De Saturno.

SAturnus primus deorum ſupponebatur: & pingebatur, ut homo ſenex, canus, prolixa barba, curuus, triſtis, & pallidus, tecto capite, colore glauco: qui una manu, ſed dextra, falcem tenebat, & in eadem ſerpentis portabat imaginem, qui caudam propriam dentibus commordebat. Altera uerò, ſcilicet ſiniſtra, filium paruulum ad os applicabat, & eum deuorare uidebat. Qui iuxta ſe habebat filios, Iouem ſcilicet, Neptunum, Plutonem, & Iunonem. quorum uirilia Iupiter amputabat. Ante quem erat mare depictũ, in quod Iupiter dicta uirilia abſciſſa proijciebat, de quibus Venus puella pulcherrima naſcebatur. Iuxta autẽ ipſum Saturnũ erat imago Opis uxoris ſuæ, in cuiuſdam ſimilitudinẽ matronæ depicta: quæ aperta manu dextra, opem omnibus uelle dare prætendebat: panem uerò manu ſiniſtra pauperibus porrigebat.

De Ioue.

IVpiter Saturni filius, cui cœlum & cœli regnũ in ſortem ceſsit, pingebatur in throno eburneo, in ſua maieſtatis ſede ſedens: ſceptrũ regium in manu tenẽs, ſcilicet ſiniſtra: ex altera uerò, ſcilicet dextra, fulmina ad inferos mittens. & Gigãtes repreſſos fulmine, tenens ſub pedibus, et conculcans. Iuxta eũ uerò quędam aquila, quæ uolans inter pedes ſuos quendã pulcherrimũ iuuenẽ, ſcilicet Ganymedem raptũ portabat, habentẽ in manu craterẽ, ut Ioui poculum propinaret.

De Marte.

MArs tertius deorum dictus eſt: qui et tertius in ordine planetarum, atque ſtella eius. taliterq́; in ſua imagine pingebatur. Erat enim eius figura tanquam unius hominis furibundi, in curru ſedens, armatus lorica, et cæteris armis offen-

A offenſiuis & defenſiuis. qui & galeam habebat in capite, & flagellum in manu portans, accinctusq; mucrone. Currus uerò eius ab equis rabidis trahi uidebatur. Ante illum uero lupus ouem portans pingebatur, quia illud ſcilicet animal ab antiquis gentilibus ipſi Marti ſpecialiter conſecratum erat. Iſte enim mauors eſt, id eſt mares uorans, eo quòd bellorum deus à gentibus dictus eſt: & quia Romani fratres geminos, primos urbis fundatores, ſcilicet Romulum & Remum, Martis filios eſſe finxerunt. quorum Romulus Remum interfecit: ideo ſub eius curru idem Romulus depictus eſt, qui fratrem Remum occidebat.

De Apolline, ſiue Sole.

APollo quartus deorū eſt: quia Sol, qui dicitur Apollo, inter planetas quartum orbē tenet in cœlo. Iſte pingebatur in ſpecie impuberis iuuenis, nunc facie puerili, nunc iuuenili, ſemper imberbis, nunc autem in cana diuerſitate apparentis: licet rarò tali facie eſſet formatus. Iſte ſuper caput portabat tripodem aureum. In dextra uero manu habebat ſagittas, arcum & pharetram. In ſiniſtra autem citharam tenebat. Sub pedibus eius depictum erat monſtrum terrificū, cuius corpus erat ſerpentinum. triaq; habebat capita, ſcilicet caninum, lupinum, & leoninum. quanquam inter ſe forent diuerſa, in unum tamen corpus coibant, unam ſolam caudam ſerpentinam habentia. Coronam uerò capite geſtabat Apollo, duodecim lapidum precioſorum. Iuxta autem illum erat uiridis laurus picta, & coruus niger deſuper uolitans pingebatur, auis ſcilicet ipſi deo conſecrata. Sub lauro uerò, nouem Muſæ choream faciunt: & circa Apollinem cantus melodiam promunt. A longè uerò Python ſerpens maximus erat, quem ſagitta una Apollinis per medium transfigebat. & erat Apollo inter duo iuga montis Parnaſi ſedens, de quo & fons Caſtalius ſcaturiebat.

De Venere.

VEnus quintū tenet inter planetas locum: propter quod quinto loco figurabatur. Pingebatur Venus pulcherrima puella, nuda, & in mari natans: & in
B manu ſua dextra concham marinā tenens atq; geſtans: roſisq; candidis & rubris ſertum gerebat in capite ornatū, & columbis circa ſe uolando, comitabatur. Vulcano deo ignis, ruſtico turpiſsimo, in coniugiū erat cōſignata, qui ſtabat ad eius dextrā. Et corā ipſa tres aſtabant iuuenculæ nudæ, quæ tres Gratiæ dicebantur. ex quibus duarū facies uerſus nos aduerſæ erant, tertia uerò dorſum in contrariū uertebat. Hinc & Cupido filius ſuus alatus & cæcus aſsiſtebat, qui ſagitta & arcu, quos tenebat, Apollinē ſagittabat: propter quod deos cōtra ſe turbatos timēs, ad Martis gremium fugiebat. Cui & illa adulterij crimine familiaris reperta eſt.

De Mercurio.

MErcurius ſextus in ordine planetarū, ſicut & aliàs ab antiquis gentilibus ſextus deus eſſe dicebatur, cuius imaginem in hunc modum pingere uoluerunt. Erat enim ipſius ſignum homo unus, qui in capite & in talis alas habebat: in manu autem ſua læua, uirgam tenebat, quæ uirtutem habebat ſoporiferā, & quæ erat ſerpentibus circumſepta, & gladium curuum, quem Harpen homo uocabat: fiſtulamq; de calamo factam Syringe ad os ſuum ponebat, dextra ſonans. galerum quoq; ſeu umbellam capite deportabat. Coram ipſo autem erat gallus, ſibi peculiariter conſecratus. Ab altera uerò parte erat Argus, cuius caput & facies plena erat oculis, qui coram eo iacebat decollatus. Iſte ergo dictus eſt deus mercatorum, & deus furtorum: & ideo ab alio eius latere depicti erant mercatores cum aliquibus mercibus: & latro, qui ipſi mercatori peram abſcindebat. Eloquentia autem in fiſtula deſignatur, qui de uiro in fœminam, & de fœmina in maſculum ſe mutabat, cum uolebat: & ideo pingebatur cum utroq; ſexu. De albis uerò nigra, & de nigris alba faciebat, quod oſtenditur per eius pileum ſemialbum & ſeminigrum. Aliqui uerò eum capite canino pingebant: ideoq; & lanceam pro uirili, & collum pro muliebri ſexu tribuerunt.

De Diana.

DIana, quæ & Luna, Proſerpina, Hecate nuncupatur, ultima inter planetas eſt, propter quod ultima ponitur in numero fictorum deorum. Ipſa ergo

ergo pingebatur in ſpecie unius dominæ, coma diſſoluta, quæ arcum tenebat C
& ſagittam. ceruos quoq; cornutos in uenatione inſequi uidebatur: circa quã, ſiue ad eius latera, erant chori Dryadum, Hamadryadum, Naiadum, & Nereidũ: & chori nympharum, ſyluarum, montium, fontium & marium, cum choris & Satyrorum cornutorum, qui dij dicebantur agrorum. Et nauicula poſt ceruos cum homine nauigante & uelificante in mari erat figurata.

De Minerua.

MInerua dea ſapientiæ ex cerebro Iouis nata: quæ alio nomine Pallas dicta eſt. Hæc enim pingebatur à poetis in ſimilitudinem unius dominæ armatæ lorica, & gladio accinctæ. cuius caput uiri decinctũ circum erat, ipſamq; caſſis cum criſta deſuper detegebat. ipſa autem lanceam tenebat in dextra: in ſiniſtra uerò ſcutum cryſtallinum habebat, quod caput Gorgonis à ceruice ſerpentibus monſtroſe continebat. Hæc igitur oculos habebat ſplendidos triplici colore. pallium induebat diſtinctum aureo, purpureo & cœleſti. iuxta ſe habebat oliuam uiridem pictam: deſuper auem, quæ dicitur noctua, uolitantem.

De Pane.

PAn ab antiquis diebus fuit deus naturę, & in ſimilitudinẽ naturæ uniuerſalis fuit ab eis taliter figuratus. Pingebatur homo cornutus cum facie rubicunda: in cuius pectore ſtellarum plurium erat forma. Pellis eius in parte pingebatur ſtellata. Femora autem habebat denudata cum herbis & arboribus pro deuntibus ex ea: & in ore eius fiſtulam ſeptem calamorum tenebat, quã digitis pulſare uidebatur. Pedes quoq; & crura caprina habebat. Cum Amore uerò pingebatur luctam habuiſſe, qui ab ipſo Pane uictus erat: ideoq; idem Amor iuxta eum, quaſi ad terram proſtratus, iacebat.

De Plutone.

PLuto Saturni filius, dictus eſt ab antiquis deus inferorum & regnorum, terrarum, & animarum iuſte decedentium. Credebant enim antiqui, omnes animas ad inferos deſcendere, ibiq; cum Plutone in caligine perpetua remanere. D
Quapropter ipſi Plutoni, id eſt inferno, uel ipſi uirtuti diuinæ inferna gubernãti talem imaginẽ depinxerunt. quẽ & tenebrarũ principẽ eſſe uoluerũt. Erat enim imago eius, homo terribilis in ſolio ſulphureo ſedens, ſceptrũ regni in manu tenens dextra: ſiniſtra, animã cõſtringens. cui tricipitẽ Cerberũ ſub pedibus collocabãt. & iuxta ſe tres Harpyias habebat. De throno aũt eius ſulphureo quatuor flumina manabant, quæ ſcilicet Lethum, Cocytũ, Phlegethontẽ, & Acherontẽ appellabant, & Stygem paludẽ iuxta flumina aſsignabãt. Iuxta Plutonẽ inferorũ regina Proſerpina ſedebat cum facie fuſca & terribili, quæ Plutoni coniugi à ſiniſtris aſsidebat. Erant aũt Furię tres horribiles, uenenatis ſerpentibus crinitæ, quæ homines furere faciebant, quæ Alecto, Tiſiphone, & Megæra dicebantur. Parcæ ſeu fata ſic dictę per antiphraſim, eo q nemini parcant, tres erant, Domicilæ ſorores: quarũ una tenebat colũ, & nebat, altera fluuoluebat, tertia illud rũpebat: & iſtæ, Cloto, Lacheſis, & Atropos uocabantur. Harpyiæ uerò, aues erant rapaciſsimæ, cum facie uirginea: quæ, Aello, Ocypete, & Celæno uocabantur.

De Iunone.

IVno poſita eſt in ſimilitudinẽ aeris. Antiqui enim ipſam Iouis, id eſt ignis uxorẽ & ſororẽ dixerunt. Iridẽ & Nymphas eidẽ attribuerunt. cuius imago taliter pingebatur. Erat enim fœmina in throno ſedens, ſceptrũ regiũ tenens in dextra eius, caput nubes tenebant opertũ ſupra diadema quod capite geſtabat. cui & Iris ſociata erat, quæ ipſam per circuitũ cingebat: nunciãq; Iunonis Iridẽ populis appellabant. Ideo iuxta ipſam Iridem ancillã paratã ad obſequium dominæ figurabant. Pauones aũt ante pedes eius lambebant: quia à dextris & à ſiniſtris dominę ſtabãt, auesq; Iunonis ſpecialiter uocabanẽ. Mulier erat filiã pariẽs: quia ipſa Iuno partubus præeſſe dicebatur. quæ & Mercurium dicitur lactaſſe.

De Cybele.

CYbele mater deorum, fuit dicta terra: quam & deos genuiſſe dixerunt ueteres, & gigantes. cui antiqui philoſophi talem imaginem depinxerunt.

Erat

A Erat enim uirgo fœmina in curru ſedens: lapidibus precioſis, & metallorum di uerſorum uarietate ueſtita. Itaq; mater deorum extitit, & gigantum. Irata enim Terra cõtra deos, Titanas dicitur parturiſſe. Erantq; gigantes pedibus ſerpentinis: de quibus fuit unus Titan, qui etiam Sol dicitur. Sed quia iſte contra deos nihil fecit, ſicut alij fratres, ideo alijs detruſis, hic ſolus in ſua deitate permanſit. Currus autẽ Cybeles à leonibus trahitur, coronamq; turritam in capite geſtare dicitur. Pingitur iuxta eam in curru Atys puer nudus, quem illa amaſſe dicitur, & nimio zelo caſtraſſe: & ſic illi uirilia pingitur amputare.

De Aeolo.

AEolus aũt in deorum numero computatus, & qui uentorum deus dictus eſt. cuius talis erat imago depicta. Stabat enim in antro, linea ueſte indutus & præcinctus, tenens ſub pedibus flabra, inſtrumenta fabrilia. In manu autem utraq; tenebat cornua: quæ ori admouens, ea ſufflare, & ab unoquoq; cornuum ſex uentos emittere uidebatur. Et quia Iuno ei regnum dediſſe fingebatur, à dextris ei Iuno ſtans ſeptá nube, eius capiti coronam imponebat. A ſiniſtra uerò eius Nympha ſeminuda in aqua, quam ei coniugem eadem Iuno dicitur dediſſe.

De Iano.

IAnus uerò in deorum numerum acceptus eſt: cui omnis rei initium & finem tribuebant. Hic autẽ taliter figurabatur. Erat rex homo, ſedens in throno fulgenti radijs circũquaq;, qui duas facies habebat: quarũ una ante ſe, altera poſt ſe reſpiciebat. Iuxta illum quoq; erat templum, & in manu eius dextra habebat clauem, qua templum ipſum aperire ſe monſtrabat. In ſiniſtra uerò habebat baculum, quo ſaxum percutere, & ex illo aquam producere uidebatur.

De Vulcano.

VVlcanus deus ignium, pingebatur ſimilitudine fabri, deformis, & claudi, malleum in manu tenentis, & deorum impulſu de cœlo in terram deciden tis. Iuxta eum plures dij eum irridentes pinguntur, qui eum de cœlo expellere fi

B gurantur. Ipſe quoq; ſic expulſus, fulmina in terris Ioui parare dicebatur, quę ad cœlum Iouis ipſius aquila deferebat. Ideoq; iuxta ipſum Vulcanum, depicta erat officina, & aquila parata ad fulmina deferenda.

De Neptuno.

NEptunus deus aquarum, & præcipuè maris, depingebatur ad modum cuiuſdam numinis mare gubernãtis. Erat enim eius imago, homo nudus in mare natans, ab umbilico ſupra aquas imminens, & tridentem pro ſceptro regio manu tenẽs: quo ſaxum quoddam percutiens, æquor quoddam acerrimũ producebat. De mari uerò plurima flumina manare uidebatur. Greges item illi Tritonum circa ſe è mari natantes prodibant, & regem æquoris honorabant. Sunt autem Tritones piſces, qui tubas ore portant, quibus intonare ſe oſtẽdunt: ideo aliqui gentilium ipſos marina quædam monſtra dicebant.

De Veſta.

VEſta dea ignis, ſcilicet diuini, in collegio deorum annumerabatur. Hanc Iouis fuiſſe nutricem, & eum ſuo gremio ſuſtentaſſe, antiqui dicebant: quam etiam taliter figurat pictura. Erat enim templum latum et ſpatioſum, cum ara in medio. circa quam ex utroq; latere erat ignis accenſus, qui perpetuò ſeruabatur, quem extingui nullatenus fas erat. & ideo ad huiuſcemodi myſterium erant multæ Veſtales uirgines deputatæ, quæ & ipſæ ibidem depictæ ab utraq; parte ignem fouere uidebantur. Supra pinnaculum autem templi depicta erat ipſa Veſta, in formam uirginis, infantem ipſum Iouem ſuo ſinu fouens.

De Orpheo.

ORpheus uir fuit magnus ingenio, & eloquio perfulgẽs, eruditiſsimus philoſophiæ, & artium diſciplinæ: qui homines irrationabiliter uiuentes, ex feris & immanibus fecit mites & manſuetos, & moribus compoſuit. Vnde & beſtias quaſq;, uolucres, fluuios, ſaxa & arbores, citharæ ſono dicitur mouiſſe, qui & Eurydicẽ nymphã eodẽ mulcens ſono, in coniugẽ habuit: quã à ſerpẽte percuſsã & occiſam, deſcẽdẽs ad inferos, citharę ſono dulciſsimo Plutone placato,

dicitur

dicitur redemiſſe: ea lege, ne eam auerſus reſpiceret, donec ultimum limen infer C
ni excederet. Quam legem ut præterijt, uxorem retentam amiſit. Iſte igitur in nu
merum deorum cõſecratus, taliter pingebatur. Erat homo in habitu philoſophi
co, citharam manu pulſans. Ante eum erant diuerſa animalia ferocia, quæ pedes
eius lingebant, ſcilicet lupi, leones, urſi, ſerpentes, aues diuerſæ circa eum uoli-
tantes, montes & arbores deflectentes uertices ſuos: qui & uxorem ſe ſequentẽ
conuerſus aſpicere uidebatur, ſed eam inferi retinebant.

De Baccho.

BAcchus filius Iouis inter deos connumeratus eſt, quem uinum, & uini deũ
eſſe dixerunt. Attẽdentesq; uini uirtutem & proprietatem, illum uti deum
in natura coluerunt, & eidem huiuſmodi imaginem eſſe depinxerunt. Erat enim
imago ſua facie muliebri, pectore nudo, capite cornuto, uitibusq; coronato, qui
ſuper tigride equitabat. Iuxta ipſum autem erant imagines trium animalium, ſci
licet ſimiæ, porci, & leonis, quæ pedem unius uitis circũire uidebãtur. Ob cuius
umbrã Bacchus eqtabat, uitisq; racemis erat plena. Ipſe uerò una manu tenebat
poculũ, ſcilicet ſiniſtra: altera uerò, ſcilicet dextra, in eo uuæ racemũ extricabat.

De Aeſculapio.

AEſculapius dictus eſt filius Apollinis, qui deus medicinæ & medicorum
putabatur. Eius imago, erat homo quidam, cum barba ualde prolixa, indu
tus habitu medici, ſedens: in cuius ſinu erant pyxides unguentorum: & alia in-
ſtrumenta ad medicum pertinẽtia. cuius manus dextra barbam tenebat, ſiniſtra
uerò baculum cum ſerpente geſtabat intorto.

De Perſeo.

PErſeus etiam filius Iouis inter deos annumeratus eſt: qui rex Aſiæ diues &
præpotens, qui & nauibus multas regiones tranſiuit, & Aphricam debel-
lauit. qui & tres ſorores illud regnũ tenentes ſua ſapientia occidit, quæ Gorgo-
nes dictæ ſunt: quæ unum ſolum oculum habentes, homines ſe aſpicientes uer-
tebant in ſaxa. Hic enim tali imagine figurabatur. Erat homo iuuenis alatus & D
uolans, quaſi nauis diſcurrens, & alarum utens uolatu. cui aſsiſtebat Minerua, ſa
pientiæ dea. Hic uerò armatus, cryſtallinũ ſcutum ante oculos deferens, telo fal
cato tres fœminas uirgines, ſcilicet ipſas Gorgones, decollabat, Sthenyonẽ, Eu
ryalem & Meduſam: & hę poſt habebant homines ſemicõuerſos in lapides. Hic
caput Meduſæ ablatum in haſta deferre uidebatur. de ſanguine uerò Gorgonũ
equus alatus, nomine Pegaſus, naſci uidebatur: qui ungula terram fodiens, fon-
tem erumpere faciebat, qui Caſtalius dictus, Muſis ad potum productus eſt.

De Hercule.

HErcules Iouis filius dictus eſt, quem in deorum collegio antiqui accepe-
runt, propter eius quaſi innumeras probitates, quæ inferius per ſingulas
depictæ ſunt. Hercules enim heroicleos, quod eſt uirorum gloria fortium. Pri-
ma igitur eius uictoria notabilis fuit, quando in nuptijs Centauros ibidem exi-
ſtentes & inebriatos, qui dominas inuitatas uolebant uiolenter opprimere, cla
ua pro maiori parte mactauit, unde reliqui timore perculſi fugerunt. Centauri
enim, qui dicuntur eſſe ſemihomines & ſemiequi, denotantur homines carnali
concupiſcentia facti, ut beſtiæ, qui uirtute animi ſuperantur. Secunda uictoria
Herculis notabilis fuit, quia ipſe pugnaſſe cũ leone, ipſumq; claua mactaſſe, &
interẽpto pellẽ abſtuliſſe dicitur. quo deinde ſpolio inceſsit ſemper indutus, in
ſignum uictoriæ perceptæ. In quo etiam oſtentatur animi fortitudo, contra quã
nulla uis corporea præualet, quæ ſemper ſpolium leonis, id eſt uim uirtutis de-
fert. Tertia Herculis fortitudo eſt, de qua ſic ſcribitur: Admetus Pheræorũ rex
Alceſtim habuit coniugem: & dum infirmaretur ad mortem, Apollinis miſera-
tionẽ inuocauit. cui ſic reſpondit, niſi in hoc ei poſſe præſtare, niſi aliquis de pro-
pinquis eius ſe pro illo morti uoluntariè offerret. quod uxor eius libenti animo
fecit, & ſe ipſam interemit. Quod Hercules proſpiciens, & mulieris tantæ fidei
compaſſus, ad inferos deſcendit, & Cerebrum tricipitem ſibi ad oſtium infer-
ni reſiſtentem, triplici uinctum catena, uidelicet ſingula ſingulis faucibus intor-

ta, ab

Digitized by Google

A ta, ab oſtio abſtraxit, & Alceſtim ex inferno reduxit. In quo denotatur, quia ratio & uirtus animi omnes cupiditates & uitia terrena deuincit, & maxime uitiū gulæ, quod habet tria capita: eo quòd guloſitas tria exigit, ſcilicet abundantia quantitate, aſſidua tempore, grata faucibus uoluptate: quæ omnia uirtus ſuperat. & ſi quid ex infirmitate animi deuictū fuerit, etiam ab inferis abſtrahit. Quarta fortitudo Herculis ſcribitur, qua dicit Heſperides ſpoliaſſe, quæ fuerant Atlantis regis Aphricæ filiæ. Hæ hortum habebant, in quo erant mala aurea Veneri conſecrata, ad quorū cuſtodiam draco nunquam dormiens poſitus erat. Quę poma Hercules abſtulit, occiſo dracone. Nam uirtus animi non poteſt fructum capere uirtutum, niſi malicia prius interimatur, quæ iugiter uigilat in cuſtodiam uiciorum. Quinta Herculis fortitudo eſt, qua hydram ſerpentem occidiſſe legitur. Fuit autem hydra, iuxta fabulam, in Lerna palude: cui uno cæſo capite, duo excreſcebant. quā dum Hercules gladio uincere non poſſe ſe cerneret, occaſione iam dicta, capitum excreſcentium, igne circa eam appoſito illam exuſsit. In quo intelligitur, quod lacus fuit Aemoniæ, cuius aquæ uicinas ciuitates uaſtabant: Hercules uerò multa uicina loca in circuitu exuſsit, & ſic aquæ clauſit meatus. Nam & hydra ab hydor, quod eſt aqua, ducta eſt. Sexta uictoria eius eſt, quā obtinuit de Acheloo: de quo fabuloſe dicit, quòd hic Achelous filius fuit Thetidis deæ aquarum: cui mater conceſſerat, ut cum aduerſario pugnans, quamcunque formam uellet ſumeret. qui contra Herculem ſecum pugnaturum formam tauri ſyluestris induit: cum quo diu Hercules pugnando, ei tandem cornu dextrum euulſit, quod & Copiæ deæ diuitiarum dedicauit. Sed cum Achelous ad fluuium bibiturus acceſsiſſet, uidens in aquis ſibi ablatum cornu, ſeipſum in flumine præ dolore ſuffocauit. In quo intelligitur, quòd Hercules fluminis, qui dicitur Achelous, & cuius eruptiones non modice agros obruebant, dum alterum eius alueū exiccaſſet, ſua induſtria fertilem reddidit regionem, & ſic fructuū copiam præſtauit. Septima Herculis fortitudo eſt, de qua ſic ſcribitur. Erat in I-

B talia quidam latro, nomine Cacus, qui dum Hercules ad Italiā deueniſſet, & ab Euādro rege officioſe receptus eſſet, bobus aduectis ex Hiſpania, Geryone per empto, dum Hercules boues in paſcuis cuſtodiret, & ſomno oppreſſus dormiret, Cacus eo dormiente ſecurus exiens de ſpelunca, in qua latebat, plures ex bobus rapuit: quos per caudam auerſos capite traxit, ne ex rectis eorum ueſtigijs humo preſsis, quò ducti eſſent, deprehendi poſſet: quin potius illos abijſſe uideretur. Verùm excitatus Hercules, & furto comperto, ueſtigia uerſa decernens, eaq; inſecutus ad antrum peruenit, & Cacum ſuis cum bobus latitātem reperit: quem fumum & nebulam eructantem claua peremit, bouesq; redemit. Moraliter autem, Cacus malus interpretatur: qui latet in ſpelunca, quia nunquam malitia liberæ frontis eſt. Hercules autem, id eſt uirtus, malos interficit, & ſua uendicat. ſed Cacus fumum & nebulam emittit, quę uiſui nocent: quia malitia ſemper occultas deceptiones molitur. Octaua Herculis uictoria ſcribitur, qua alium malum nomine Diomedem mactauit: qui hoſpites aduenas benigne recipiebat, & illis hilariter miniſtrabat, uinoq; condito inebriabat: dumq; graui ſomno eſſent oppreſsi, illos occidebat, & equabus ſuis in paſtum præbebat. Quo comperto, illuc Hercules acceſsit, & illum claua peremit, ipſumq; in paſtum eiſdem ſuis equabus appoſuit. In quo notatur, qualiter uirtus omnium maculam ſuperat, & eadem pœna punit uitium in quo delinquit. Nona Herculis huiuſmodi ſcribitur uictoria. Anteus erat gigas, filius Terræ: cui mater conceſſerat, ut quotiens terræ proſtratus occumberet, uiribus duplicatis exurgeret. Cum hoc Hercules pugnans in lucta, eumq; bis proſternens, comperuit illum exurgere fortiorem. unde illum brachijs apprehendens, eleuatum à terra conſtrinxit ad pectus: & tamdiu tenuit ſuſpenſum, donec deficiens expiraret. Ponitur autem Anteus ſub forma libidinis. nam ἀντίον Grecè, Latinè contrariū ſonat. Et naſcitur libido de terra, quia de carne concepta. & tactu terræ fortior reditur: quia libido tactu ualidior excitatur. Sed à glorioſa ſuperatur uirtute. quia denegato tactu, ad altiora uirtutum mens eleuata, libidinis concupiſcentiam extinguit. Decima

Digitized by Google

uictoria eidẽ Herculi aſcribitur de apro. Erat enim aper terribilis in regione Calydoniæ, qui non ſolum ſegetes deuaſtabat, ſed occurrentes homines dentibus lacerabat. Contra hunc procedens Hercules, & diu cum eo pugnans, illum tandem claua mactauit: & quem plauſtrum iugatis bobus trahere nequiuit præ magnitudine, ſubiectis humeris, ipſum in ciuitatem omnibus mirantibus detulit. In quo ſimiliter notatur animi uirtus, quæ omnia ſuperat & uincit. Vndecima uictoria eſt, qua de Geryone rege Hiſpaniẹ triumphauit. De quo ſcribitur, quòd ipſe Geryon habebat canem bicipitem, quo omnes ſuperabat. Hunc Hercules (ut fingitur) olla ærea pugnãs deuicit. cui adhibito cane, cum etiam diu pugnaſſet, canem occidit, & regnũ Geryonis obtinuit. In quo notatur allegoricè, quòd dictus Geryon duorum capitum canẽ habuit, quia terreſtri & nauali prælio plurimum potuit. Ad eum Hercules olla ærea uectus acceſsit, quia nauem habuit fortem in qua nauigauit, armis æreis munitam. cuius canem occidit, quia potentiam eius comminuit terra & mari, eiuſq; obtinuit regnum. Duodecima & ultima Herculis fortitudo legitur talis. Fuit quidam gigas Atlas nomine, in Mauritania, in monte altiſsimo cœlum ipſum cõtingente: qui cœlum, ne caderet, humeris ſuſtinebat: & ſidera, ſi quæ cadebant, malleo fixa, cœlo reponebat. Quem cum acceſsiſſet Hercules, ille qui audierat de fortiſsimis illius uiribus, rogauit eum ut quia feſſus erat cœlum ſuſtinendo, ipſum aliquanto iuuaret, donec quieſceret. quod Hercules libenter annuit, & humero ſuppoſito, cœlum ſuſtinuit. In quo intelligitur, quia ipſe Atlas aſtrologus peritus fuit: & ideo cœlum dicitur ſuſtentaſſe, & ſidera cadentia cœlo repoſuiſſe. Hercules etiam fuit aſtrorum artis multum edoctus, qui ſcientiæ comprehendendæ plenus gratia ad ultimos terræ fines acceſsit: & cum eodem Atlante de ſcientia conferens, illum in aliquibus iuuit, opemq; impendiſſe fertur ad cœlum ſuſtentandum. C

De Cerere.

CEres dea inter omnes deos deaſq; ueterum ultimo in ordine poſita eſt: eo quòd eius ſuffragium omni humanæ uitę potiſsimè ueterum eſſe uidebatur. Dicitur enim dea frumenti & ſegetum, ac generaliter omnium ſeminum ac frugum, quæ terra producit, ſine qua ſpecialiter natura deficeret: ideoq; taliter pingebatur. Erat enim in figura matronæ præcinctæ, & pannis & calceis admodum ruſticanæ: ſedens ſuper bouem, qui eſt animal culturæ terræ deputatum: quæ manu dextra habebat ligonem, ad terram uertendam. & brachio habebat appenſum calathũ cum ſeminibus. Ab ipſo quoq; latere dextro habebat duos agricultores, quorum unus ligone terram uertebat, & alius ſemina ſpargebat. In manu uerò ſiniſtra Ceres tenebat falcem meſſoriam, & baculum ad terendum frumentum: à quo etiam latere erant duo alij agricolæ, quorum unus metebat, & alius frumenta baculo triturabat. Erat ergo Ceres inter duas arbores pomis onuſtas. Latere uerò dextro deſuper erat Iuno dea nubiũ, imbrem ſpargens per ſata. à ſiniſtro uerò erat Apollo, id eſt ſol, ſuis radijs ſegetes exiccans metendas. D

FINIS.

ARA:

A

ARATI ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ FRAGMENTVM, GERMANICO CAESARE *interprete.*

COelũ circulis quinq; diſtinguitur, quorũ duo extremi maximè frigidi, auſtralis humilimus, & aquilonius excelſiſsimus. His utrinque
proximi duo paralleli uocantur, ut ita dixerim, æquè diſtantes. ideo
tropicus unus ſolſtitialis, alter hybernus, per quẽ ſol tranſiens ac tenens octauã partem Capricorni, ſolſtitiũ hybernum facit: alter æſtiuus, per quẽ ſol tranſiens ac tenens octauã partẽ cancri, ſolſtitium ęſtiuum facit.
Medius eſt æquinoctalis, qui octauã partem arietis tenens, æquinoctiũ uernum
facit: octaua libræ, autumnale conſtituit. Vt circuli in cœlo, ita zonæ in terra uocantur. inhabitabiles frigidi circuli ſunt ob rigorem, q̃ ab his longiſsimè ſol abeſt. Sub torrido quidem habitare putant Aethiopiæ maximã partem. item plurimas inſulas maris rubri, aliosq; uertices eminentiasq; terrarum noſtris ampliores, ſub tropicis habitare nulli dubiũ eſt. Noſter ſolſtitialis ęſtiuus eſt excelſus atque arduus. Diuiſi autẽ ſunt à nobis circulo æquinoctiali, qui Antichthones nominantur: & uidẽtur humiles atq; depreſsi, qui antipodes infrà ſunt. q̃ ut eſſe uideať, efficiunt flexus obliquitatesq; terrarũ, quas antichthones & antiſtochæ & antiſceptæ inhabitare dicuntur. Incipit aũt ſignifer non ab extremo circulo, nec ad extremũ extenditur, ſed ab intimo tropico auſtrali brumaliq; eodem per ęquinoctialẽ ad ſummũ ſolſtitialẽ, eundemq; æſtiualẽ per mediũ (in his longitudo latitudoq;) porrectus, obliquæ circuli ſigniferi partes 365. ſigna 12. partiũ ſingula tricenarũ. Quorũ quędã minora, quędã ampliora, & populo Canophora dicuntur. ſed cõpenſatio quinq; partib. crediť applicari, ut ſint omnes ſigniferi partes 365. Horum incipientia ab ariete, alia ſunt maſculorũ naturalibus, alia fœminarum. Itẽ quartũ quoq; eorũ aut tropicũ, aut ſolidũ, aut deforme. incipiet dinumeratio ab ariete. Signa tropicorum duo ſunt æquinoctialia, aries & libra: duo ſol-
B ſtitialia, capricornus & cãcer. Tropicis maxima ſolida antepoſita his deformia.

Hic eſt ſtellarũ ordo, utrorũq; circulorũ, ſeptẽtriones duplices ad auſtrũ uertũtur, figura auerſis caudis inuicẽ ſibi aduerſantes, inter quas obliquus dilabiť draco. Sub unius nanq; pede eſt ſerpentarius, cuius ſerpentarij pedes attingũt frontẽ ſcorpionis: à latere autẽ retrò ſtat cuſtos, ſub pedib. quidẽ eius uirgo habens igneã in manib. ſpicã. Retrorſus uerò ueſtigijs eius adiacens leo, medio æſtiuo ſolſtitio cancer & gemini. Genua autẽ agitatoris caput gemini attingunt. pedes autem eius tauri cornib. iunguniť, cuius hœduli deſuper obtinent locũ ſeptẽtrionis. Habet aũt ſeptentrio à dextris iuxta coronam deſuper ſerpẽtem in manibus Serpentarij, & eum qui in geniculo ſtat, & ſiniſtro pede ſeptẽtrionalis draconis uerticẽ calcans: unũ brachiũ libræ, alterũ dans coronæ. Nam ad minoris ſeptentrionis ultimus pes Cephei continetur, cygnũ manu dextra apprehẽdens, ſuper cuius alas equus extendit pedẽ, & ſuper equũ Aquarius extollitur, iuxta quem capricornus eſt. Sub Aquarij pedibus piſcis magnus auſtrinus. ante Ceplieum Caſsiopeia, & à dorſo agitatoris Perſeus pedem extendit: ſuper Perſei caput Caſsiopeia pedibus properare uidetur. Inter cygnũ igitur & eum qui in geniculo ſtat, lyra cõſtituitur. In quorũ medio deſuper ab oriente delphinus cognoſcitur, ſub cuius cauda eſt aquila, in proximo habens ſerpentarium. Sed iam de aquilonio circulo dictum eſt, nunc ad auſtralem ordinem properemus. Sub aculeo ſcorpionis ſacrariũ cõſtitutũ eſt, ſub corpore eius anteriora cẽtauri uidentur, in quo eſt beſtia. cõſpicitur & Sagittarij pes ſummus ex alia parte ſubauſtrali circulo, prope centauri membra hydræ cauda, & coruus. ad genua uirginis urna eſt poſita à ſiniſtris Orionis, qui & incola. fluuius, qui & Padus, necnon & Eridanus, ſub pedibus Orionis. lepus ſplendida effigie conſpicitur, retrorſum uerò à pedibus eius canis ſplẽdida refulget, poſt cuius caudam nauis cõſtituta eſt, ad tauri pedẽ protendit manũ Orion, pedibus gemini appropinquãt: anticanis ſuper caput arictis, non longè ab Andromedæ pedibus triangulus poſitus eſt. Sub atiete & piſcibus cetus. connexio uerò piſcium communem habet ſtellam.

ARATI PHAENOMENA, GERmanico Cæſare interprete. C

AB Ioue principium magno deduxit Aratus
Carminis, at nobis genitor tu maximus autor
Te ueneror, tibi ſacra fero, doctiq; laboris
Primitias, probat ipſe deûm rectorq; ſatorq;.
Quantum etenim poſſint anni certiſſima ſigna,
Quà ſol ardentem cancrum rapidiſſimus ambit,
Diuerſasq; ſecat metas gelidi capricorni.
Quæ ue aries & libra æquant diuortia lucis.
Si non parta quies te præſide puppibus æquor,
Cultoriq; daret terras, procul arua ſilerent.
Nunc uocat audaces in cælum tollere uultus,
Sideraq; & uarios cæli cognoſcere motus:
Nauita quid caueat, quid uitet doctus arator,
Quando ratem uentus, aut credat ſemina terris.
Hæc ego dum lætis cogor prædicere Muſis,
Pax tua, tuq; adſis nato, numenq; ſecundes.

QVæritur cur à Ioue incepit, & nõ à Muſis? ut Homero conueniens magis hoc exiſtimauit principiũ Phænomenis, uti Iouem inuocaret, quòd ipſorum carminũ origo eſt Iupiter. non ſolus aũt ita cœpiſſe uidetur Aratus, ſed & Crates comicus a Veſta incipiẽs & profari carmina. Sophron in Mimo, qui nuncius inſcribitur, à Veſta incipiens: omnes inuocant Iouem omnium principem. Sed quæritur cuius Iouis meminerit, utrũ'ne fabuloſi, an naturalis? Et philoſophi quidẽ plurimi, naturalis aiunt eum Iouis meminiſſe. Sed Crates ait Iouẽ dictum cœlũ. Inuocatũ uerò meritò, quia in aere & æthere ſunt ſidera: & Homerũ dixiſſe Iouẽ in aliqua parte cœlũ, & ipſe Aratus, cũ dicit Herodotus Iouẽ dictũ aera. & Crates quidẽ eiuſdẽ eſt opinionis, teſtemq; eſſe Philonẽ comicum dicit. D Hoc aũt conſtat & ipſum dicere. Nam quia nihil aliud eſt uox quã percuſſus aer, uidetur conuenienter dixiſſe, quæ rei præſtat autoritatẽ, plenas Ioue uias referens, & omnis hominũ conuentus. nihil eorũ quæ in terra ſunt, ſine aere eſt, ratione etiã cuius omnes uſum deſideramus. Nam cuncti mortales oſtendunt uſum ſuſpirio: & cũ uiuimus, aere indigemus. At quod ait, Dextra mõſtrat: ad auguria pertinet auiũ. propter quod & Stoici Iouẽ eſſe affirmant, qui per materiã manat ſpiritus, & ſimilis eſt noſtrę animę. Zenodotus aũt Aetolus & Diodorus aiunt, nec ad fabuloſi Iouis ſufficere eiuſdẽ opinionẽ: eſſe enim talẽ cauſam Iouis, & cõuenire omnes uias eò confertas, quas tanquã loco eius deſcribit. Dicendo aũt etiã genus, oſtendit animæ immortalitatẽ. Bene, propterea quod ait: nouerat enim uirtuti aliquid æmulũ futurum. Deo igitur aduerſus delicata lenem eſſe proprium eſt, quoniam omnium parens affirmatur, & non ſolum hominum, ſed etiam deorũ.

Cætera quæ toto fulgent uaga ſidera mundo,
Indefeſſa trahit proprio cum pondere cælum.
Axis ſtat, motus ſemper ueſtigia ſeruat,
Libratasq; tenet terras, & cardine firmo
Orbem agit extremum, geminis determinat axem,
Quem Graij dixere polon: pars merſa ſub undas
Oceani, pars celſa ſub horrifero aquilone.
Axem Cretææ dextra læuaq; tuentur,
Siue arcti, ſeu Romana cognominis urſa.
Plauſtrum, uel facies ſtellarum proxima uera.
Tres temone rotisq; micant, ſublime quaterna.
Si melius dixiſſe feras, obuerſa refulgent
Ora feris caput alterius ſuper horrida terga:
Alterius lucet, pronas rapit orbis in ipſos,
Decliuis humeros, ueteris ſi gratia formæ,

Digitized by Google

A *Creſia uos tellus aluit, moderator Olympi*
Donauit cœlo, meritum cuſtodia fecit.
Quod fidei comites prima in cunabula magni,
Fuderunt Iouis attonita cum furta parentis,
Aerea pulſantes mendaci cymbala dextra,
Vagitus pueri patrias ne tangeret auras,
Dicta exercere dominæ famuli Corybantes.
Hic Iouis altrices Helice Cynoſuraq; fulgent:
Dat Grayis Helice curſus maioribus aſtris,
Phœnicas Cynoſura regit. ſed candida tota,
Et liquido ſplendore Helice nitet. haud prius ulla,
Cum ſol oceano fulgentia condidit ora,
Stella micat cœlo ſeptem quæ Creſia flammis:
Certior eſt cynoſura tamen ſulcantibus æquor.
Quippe breuis totam fido ſe cardine uertit,
Sidoniamq; ratem nunquam ſpectata feſellit.
Has inter medias abrupti luminis inſtar,
Immanis ſerpens ſinuoſa uolumina torquet
Hinc atq; hinc, ſuperatq; illas mirabile monſtrum.
Cauda Helicen ſuperat, tendit ſimul ad Cynoſuram
Squamigero lapſu: qua deſinit ultima cauda,
Hac caput eſt Helices. flexu comprehenditur alto
Serpentis, Cynoſuræ ille explicat amplius orbes:
Sublatusq; retro maiorem reſpicit arcton.
Ardent ingentes oculi caua tempora claris
Ornantur flammis, mento ſedet unicus ignis,
Tempus dexterius quæ ſignat ſtella draconis:
B *Queq; ſedet mento, lucet nouiſsima cauda,*
Extremumq; Helices ſidus micat ac radiatur.
Serpentis decliue caput, quæ proxima ſigna,
Occaſus ortusq; uno tanguntur ab ore,
Oceani tumidis ignotæ fluctibus arcti,
Semper in occiduis ſeruantes ignibus axem.

VErtices extremos, circa quos ſphæra cœli uoluitur, polos Græci nuncupauerunt: è quibus unus eſt Auſtralis, qui terræ obiectus, à nobis nunquã uidetur. Alter aũt Septentrionalis qui Boreus uocatur, & nunquam occidit. Duo ſunt arcturi, quorũ maiorem uocant Helicen, minorem canis caudam. Alterutra quidẽ horũ capita deorſum, alterutra ſurſum, aſpiciunt. Altera namq; Helice eſt, quæ apparet prima noctis: altera puſilla quidẽ, ſed à nauigantibus obſeruatur. maria enim conturbat. Helicen aũt dicit Heſiodus Caliſto Lycaonis regis filiã fuiſſe, & in Arcadia ſolitam cum Diana uenari, & in montibus uagari, & à Ioue compreſſam, rem celaſſe Dianæ. Quam grauidã nudam ſe lauantẽ cum aſpexiſſet Diana in lauacro, partũ eius accelerans, beſtiã eam eſſe iuſsit. & dum eſſet urſa, arctum enixa eſt, quem Arcadem uocãt. Amphis autem comicus poeta refert Iouem in Dianæ effigiem transfiguratũ in uenatione Caliſto oppreſsiſſe: tempore partus plena cum uexaretur, Dianæ culpam indicaſſe, & iratam Dianã in urſam trãsfiguraſſe. Quæ dum in montibus uagaretur, à quibuſdam paſtoribus apprehenſa, cum puero perducta eſt ad Lycaonem: poſt tempus Lycæi Iouis templò confugiens, cum eam Arcas filius ſequeretur, quò eam nefas erat intrare, ab Arcadibus utriq; interfecti ſunt. Iupiter autem utroſq; cœli aſtris intulit, urſamq; eam nominauit. Ouidius à Iunone in beſtiam conuerſam ſcribit. Habet aũt ſtellas in capite ſeptem, in ſingulis humeris ſingulas obſcuras, in armo duas, in pectore unã, in pede priore claras duas, in ſumma cauda claram unã, in uentre claram unam, in ſpina unã, in crure poſteriore duas, in extremo pede duas, ſuper caudam tres. fiunt omnes 24. Porrò arcturus minor à pluribus Phœnice, à Græ-

cis Arctophylax, à nõnullis canis cauda uocatur. Quã Sidones aſpicientes, continuò nauigant. Dicitur à Ioue inter aſtra collocatus, ut duplex honor Helicis mõſtraretur. Agatoſthenes quidẽ in Aſiaticis carminibus Cynoſurã dicit Iouis fuiſſe nutricẽ unã ex Idæis nymphis. à qua in Cretæ oppido Hyſto e Nicoſtratus conſtituit portus, & circa eum locũ Cynoſurã fuiſſe, cum Telchinis, qui dicũtur Curetes Idæi. Aratus Cynoſuram & Helicen Cretenſes Iouis nutrices fuiſſe dicit, ob quod ſunt cœleſti donatæ honore. Habet aũt ſtellas in humero ſplendidã unam, in pectore claram unam, in uẽtre claram unam, ſuper caudam claras tres. fiunt omnes 7. ſupra alias decem quæ præcedunt, & dicuntur ludentes: & maximè altera quæ uocatur Polus, in quo à quibuſdã putatur totus orbis circũuerti. Inter ambas ergo arctos maximus flexuoſo corpore adiacens draco, qui utranq; arcton flexuoſo corpore ſemicingit, Helicis ſuperuoluit caput, Phœnices circũcingit caudã. Hãc Pherecydes dicit inter aſtra collocatã beneficio Iunonis, eo ꝙ cum nuberet Ioui Iuno. dijs offerẽtibus muneta, terra quoq; obtulerit aurea mala cum ramis: quæ Iuno in hortũ ſuum, qui erat apud Atlantem, inferri iuſsit, & Heſperides Atlantis filias cuſtodes poſuit: quæ cũ à filiabus Atlantis ſubtraherentur, & ſæpe uexarẽtur, Iuno cuſtodẽ horti dracon ẽ peruigilẽ implicuit arbori, quẽ Hercules interfecit, & illa aſtris intulir. Hũc alij Iouẽ aſtris intuliſſe dicũt, ob memoriã uirtutis Herculis Mineruæ obiectu, quẽ illa contortũ cœlo immiſit, & inter ſeptentriones locauit. Habet aũt ſtellas in capite ſplẽdidas tres, in corpore uerò uſq; ad caudam duodecim ab inuicem diſtantes. Sunt aũt omnes 15.

Draco.

Haud procul efficiens unde eſt defecta labore,
Non illi numen, non magni cauſa laboris.
Dextro namque genu nixus, diuerſaq; tendens
Brachia, ſuppliciter panſis ad numina palmis,
Serpentis capiti figit ueſtigia ſaua.

D

DRaconẽ immenſæ magnitudinis, hortorũ cuſtodem inſomnẽ, dum à Iunone ad cuſtodienda aurea mala eſſet conſtitutus, Hercules cum ad mala aurea profectus fuiſſet, ut refert Pannaſis Heracleas, fertur peremiſſe, & iccirco inter aſtra à Ioue hunc laborẽ memoria dignum honoraſſe, & utroſq; ſideribus intuliſſe, ita ut in certamine fuerint eorũ habitus, ſerpẽtis capite iam defecto: qui ideo in genu ſtans manibus ſurſum extenſis, dextro pede contra draconẽ porrecto pingitur, ut certaminis labor ſignificetur. Ideo pellẽ leonis in ſiniſtra manu habere fingitur, ut inſigne uirtutis mõſtretur, quia leonẽ inermis interfeciſſe narratur. Habet aũt ſtellas in capite unam, in ſingulis humeris ſingulas ſplẽdidas, in ſiniſtro cubito unam, in eadem manu unam, in eodem brachio unam, in ſiniſtro femore unam, in dextra parte femoris duas, in coxa duas, in genu dextro unã, in eadem tibia unã, in crure duas, in eodẽ pede unã, in dextra manu unã, in claua quã eadem tenet manu unam, in leonina pelle quatuor. Sunt omnes 24.

Corona.

Clara Ariadnea propius ſtant ſigna corona,
Hunc illi Bacchus thalami memor addit honorem.
Terga nitet ſtellis, à quo ſe uertice tollit,
Succiduis genibus lapſum & miſerabile.

HAec corona dicitur eſſe Ariadnes, quã Liber aſtris intuliſſe dicitur, dum eius nuptias dij in inſula Creta celebrarent, cogitans præclarã facere, pro qua primùm noua nupta coronata eſt. Sed qui Creticã cõſcripſit, refert, quia cũ Liber ad Minoen regẽ ueniſſet, ut Ariadnen filiã eius duceret uxorẽ, coronã dono Ariadnæ dediſſe, Vulcani òpere factã ex auro & gẽmis precioſis. & talis fulgoris fuit, ut Theſea ex labyrintho liberaret, quę pòſt aſtris affixa eſt, cũ in Naxõ utriq; ueniſſent. ſignũ amoris eius crines oſtendunt. & eſt ſtellis fulgentibus, ſub cauda leonis. Habet aũt ſtellas nouẽ in circuitu poſitas, quarũ tres ſunt ſplendidæ, ad caput ſerpentis arcturi.

Ophiuchus.

Hic Ophiuchus erit longè caput antè nitendo,

A *Et vaſtos humeros, tum cætera membra ſequuntur.*
Illis languet honor humeris, manus integer ardor.
Luna etiam menſem cum pleno diuidit orbe,
Lux tenuis manibus, per quas elabitur anguis,
Preſſus vtraq; manu medium cingens Ophiuchum.
Scorpius ima pedum tangit: ſed planta ſiniſtra
In tergo reſidet, ueſtigia dextera pendent.
Eſt impar manibus pondus. nam dextera paruam
Partem anguis retinet, per læuam attollitur omnis.
Quantumq; à læua diſtantia ſerta notantur,
Erigitur tantum ſerpens, atq; vltima mento
Stella ſub ætherea lucet crinita corona.
Ad quam ſe dorſo peruadet lubricus anguens,
Inſignes cælum perfundunt lumine chelæ.

HIc eſt ſerpentarius, qui ſuper ſcorpionem ſtat, tenens utraq; manu ſerpentē: qui ab aſtrologis dicitur fuiſſe Aeſculapius, filius Apollinis, qui medicinæ arte uterer̄, mortuos fertur ſuſcitaſſe. Quamobrē iratus in eū Iouis, domū eius cū ipſo fulminis ictu percuſsit. Rogatu autem Apollinis patris, Iupiter ei arte ſua rurſus poſt obitum defuncto animam reſtituiſſe ad uitam, & inter aſtra conſtituiſſe putatur. Habet autem ſtellas in capite claram unam, in ſingulis humeris claras ſingulas, in ſiniſtra manu tres, in dextra quatuor, & duas ex eis claras, in ſingulis lumbis ſingulas, in ſingulis genibus ſingulas, in dextra tibia claram unam, in ſingulis pedibus ſingulas claras. Sunt omnes 27. Serpens quē tenet in manibus, habet ſtellas in orificio duas, in flexura capitis ſpiſſas quatuor, in manu Ophiuchi duas claras, in prima flexura octo: in ſecūda quem tenet in dextra manu alias octo, in tertia uſq; ad caudā ſex. ſūt oēs ſtellæ ſerpētis 30.

Scorpius.

B SCorpius ſanè inter aſtra à Ioue illatus eſt, pro eo quòd ferūt ex terra ortum, ſummiſſumq; qui Oriona interficeret ob eius loquacitatem, quòd ex uenatione nullam ſe feram relinquere diceret. isq; Oriona percuſsit & occidit, & inde à Ioue aſtris illatus eſt, ut eius naturam futuri homines intelligerēt. Nigidius autem dicit, ſcorpionem ad perniciem Orionis in inſula Chio in monte Chelippio ortum, uoluntate atq; ope Dianæ. Nam eum in mōte Celſionio uenaretur, irridens Dianā, contemnebat eius opera quæ in monte conſtituebat. Itaq; Diana dicitur miſiſſe ſcorpionem, qui Orionem uita priuaret. poſtea ab Ioue impetraſſe, ut ſcorpio in duodecim ſignorum memoria cōſtitueretur. Hic ob magnitudinem in duo domicilia partitur: etenim ad aliud tendunt brachia eius, ad aliud corpus, & cauda, & aculeus. Habet autem ſtellas in unoquoq; cornu duas, in ore unā clarā, in frōte duas, in dorſo claras tres, in uentre duas, in cauda quinque, in aculeo duas. ſunt omnes 19. Ex his quatuor quæ ſunt in cornib. eius duę priores claræ, & duæ obſcuræ, libræ aſsignantur, quam chelas Græci dicunt.

Arctophylax.

Inde Helicen ſequitur ſenior, baculoq; minatur
Se velle Arctophylax brachiorum munera cacus,
Icarus ereptam penſauit munere ripam.
Non illi obſcurum caput eſt, non triſtia membra,
Sed proprio tamen vna micat ſub nomine flamma:
Arcturum dixere ſinus, quā vincula nodant.

BOotes, qui & arcturus, fertur eſſe cuſtos plauſtri, eo quòd plauſtrum ſequitur, id eſt ſeptentriones, & quaſi ſuccinctus ſit ſeptentrionibus. Hunc dicunt Arcadem Iouis filium eſſe, de cuius pòſt nomine Arcadia dicta eſt: quem Lycaon Pelaſgi filius cum Iouem hoſpitio recepiſſet, infantē membratim lacerauit, & Ioui in epulis appoſuit, tentans Iouem, utrum deus eſſet. Iouis aūt dicitē domum Lycaonis fulmine incendiſſe, eoq; loco ciuitatē conſtructam, quæ Trapezos appellata eſt, Lycaonem uerò conuertiſſe in lupum. Arcadem autem

Digitized by Google

compactis membris ad uitam reduxiſſe, & cuidam caprario dediſſe nutriendū. C
Qui cum adulta iam ætate eſſet, matri inſcius uim inferre uoluit. quos cum incolæ Lycæi montis eum occidere uellent, Iupiter utroſque liberans, aſtris intulit: qui ut res geſta eſt, ita manent: illa urſæ, naturæ hic impetum faciens, quem Bootem Homerus uocat. Habet autem ſtellas in dextra manu quatuor quæ nō occidunt, in capite claram unam, in ſingulis humeris ſingulas, in ſingulis mamillis claras ſingulas, in dextra parte corporis ſub mamilla obſcuram unam, in dextro cubito claram unam, inter utraq; genua claram unam, & magnam, quæ eſt arcturus, in ſingulis pedibus ſingulas. fiunt omnes quatuordecim.

Virgo.

Fulget ſpica manum, maturiſq; ardet ariſtis.
Quam te diua uocant, tangunt mortalia ſi te
Carmina, nec ſurdam præbes venerantibus aurem:
Exoſa heu mortale genus, medio mihi curſu,
Stabunt quadrupedes, & flexis latus habenis,
Teq; tuumq; canam terris venerabile numen.
Aurea pacati tegeret cum ſecula mundi,
Iuſtitia inuiolata malis placidiſſima uirgo:
Siue illi aſtra genus fuerit, quem fama parentem
Tradidit, aſtrorum ſenero intercipit æuo.
Ortus fama tui medijs te læta ferebas,
Sublimis populis, nec deſignata ſubire
Tecta hominum, & puros mores ſine crimine diua
Iura dabas, cultuq; nouo rude vulgus in omnem
Formabas vitæ ſinceris artibus vſum.
Nondum ueſanos rabies nudauerat enſes,
Nec conſanguineis fuerat diſcordia nata, D
Ignotiq; maris curſus, priuataq; tellus
Grata ſatis, neq; per dubios auidiſſima ventos,
Spes procul amotas fabricata naue petebant.
Diuitias fructuſq; dabat placata colono
Sponte ſua tellus, nec parui terminus agri
Præſtabat dominis ſigno tutiſſima rura.
At poſtquam argenti creuit deformior ætas,
Rarius inuaſit maculatas fraudibus vrbes,
Seraq; ab excelſis deſcendens montibus ore
Velato, triſtiſq; genas abſcondita ripa.
Nulliuſq; larem, nullos adit illa penates.
Tantum cum trepidum vulgus, cætuſq; notauit,
Increpito partum ſoboles oblita priorum
Degeneres habuit, ſemperq; habitura minores.
Quid me nunc habitus ſuper & mala vota vocatis?
Quærenda eſt ſedes nobis, noua ſecula veſtra
Artibus indomitis tradat, ſceleriq; cruento.
Hac effata, ſuper monteis abit alite curſu,
Attonitos linquens populos grauiora pauentes.
Aerea ſed poſtquam proles terris data, nec iam
Semina virtutis vitijs demerſa reſiſtunt,
Quiſq; priora tenet veſtigia, quiſq; ſecunda,
Ferriq; inuento mens eſt læta metallo.
Polluit & taurus menſas, aſſuetus aratro,
Deſeruit properè terras iuſtiſſima virgo,
Et cœli ſortita locum, quà proximus illi
Tardus in occaſum ſequitur ſua plauſtra Bootes.
Virginis ac placida præſtanti lumine ſignat,

Stella

Digitized by Google

A *Stella humeros, Heliceńq; ignis non clarior ambit.*
Quiq; micat cauda, quiq; armum fulget ad ipſum,
Quiq; priora tenet ueſtigia, quiq; ſecunda,
Clunibus hirſutis & qui ſua ſidera reddit.
Nanq; alia quibus expletum ceruixq; caputq;,
Vatibus ignotis priſcis ſine honore feruntur.

AD aſpectum autẽ Bootis uirgo conſtituta eſt, quæ Erigone dicta eſt, quæ inter leonem & libram in zodiaco locum tenet. Hanc Heſiodus Iouis & Themidis filiam eſſe dicit, nomine Iuſtam. Hunc ſecutus Aratus dicit, quòd cũ eſſet immortalis, in terris morabatur, & à uirorum aſpectu ſe ſubtrahere ſolita, cum fœminis conſulto ludere & cõuerſari uidebatur. & ab eis Iuſtitia uocatur, & nondum inter homines nequitiã, neq; nauigationem fuiſſe, ſed illam in terris moratam, æquitatem hominibus præſtitiſſe, eo ſeculo quod aureum dicebatur. Sed poſtquam diminuti homines, à pietate quieuerunt, illa cum eis minimè cõuerſara eſt. poſtquam uerò hominũ mores in deterius uerſi ſunt, in toto ſe è terris abſtulit, & in ea parte cœli habitauit, qua enumeretur. Nonnulli aũt eam eſſe Cererem, eo quòd ſpicas teneat: alij Atergatin. Quidam uerò Fortunã, pro eo quòd ſine capite aſtris infertur. Nigidius de uirgine ita refert. Virginẽ Iuſtitiam dici, ſiue æquitatem, quæ ab hominibus receſſerit, & ad immortales meritò trãſierit. Nam cùm inter mortales conueniret omnibus locis conciliabuliſq; ſolitam conſiſtere, & præcipere hominibus ne temerè à iuſtitia & æquitate diſcederent, qui quandiu monitis eius obedirent, diu in uita ſine cura & ſolicitudine futuros: ſed cũ negligentius æquitatem obſeruãtes declinarent, inſidijsq; cupiditate & auaritia alter alterum deciperet, ab hominibus diſceſsiſſe, & digna cœleſti numero immortale præmium pietatis poſſedit. Habet autẽ ſtellas in capite, obſcuram nimis unam, in ſingulis humeris ſingulas, in unaquaq; ala obſcuras duas. ex eis quæ ſunt in dextra ala à parte humeri eſt clara una, & in ſingulis cu-
B bitis ſingulas, in ſingulis manibus ſingulas. illa quæ in dextra, clarior eſt, & uocatur ſpica, in tunica obſcuras ſex, in ſingulis pedibus ſingulas. Sunt omnes 19.

Gemini.

Qua media eſt Helice, ſubiectum reſpice Cancrum,
Ancipitis ſuberit gemini quà poſterior pes.

HI dicuntur Caſtor & Pollux, fratres Gemini, maxima cõcordia. è quibus cum unus cecidiſſet in pugna quam aduerſus Athenienſes gerebãt, alter immortalitatẽ accepit: quos Iupiter utroſq; cœlo intulit, ſideribuſq; Geminos nominauit, qui ſalutares ſunt appellati. Nam & horum ſtellæ ita ſe habent, ut occidente una, oriatur altera. Alij uolũt Zetum & Amphionem eſſe, ideo unus zonã, alter lyram habens. Nigidius deos Samothracas dixit, quorum argumentum nefas ſit enumerare propter eos qui miniſterijs præſunt. Item dicit Caſtorẽ & Pollucem Tyndaridas Geminorum honore decoratos, quòd principes pacationis dicantur, quòd mare totum prædonibus maleficiſq; pacatũ reddidiſſent: & quo in tempore nauigauerint cũ Iaſone atq; Hercule ad pellem inauratam auferendam, multis laboribus tempeſtatibuſq; conflicti, periculorum atq; animorum experti impendia laboribus liberare ſtuduerunt. atq; cum à Ioue eſſent elati, petierunt à patre, ut ſibi liceret in eo cœli loco conſtitui, unde mortalibus auxilantes proſpicere poſſent. Quamobrẽ eis cõceſſum eſt immortali memoria locoq; conſtitui, & pleriſq; mortalibus auxiliantes ſui conſpectus gratiã præbent. Quorum prior habet ſtellas in capite clarã unã, in ſingulis humeris ſingulas claras, in dextro cubito unam, in eadem manu unam, in ſingulis genibus ſingulas, in ſingulis pedibus ſingulas. Sunt omnes 9. Alter qui tripus appellatur, is iuxta cancrum eſt. habet ſtellas in capite claram unã, in ſingulis mamillis ſingulas, in ſiniſtro cubito duas, in eadem manu unam, in ſiniſtro genu unam, in ſingulis pedibus ſingulas, in ſiniſtro pede ultimæ diſtantiæ unam, quæ uocatur tropos. fiunt ſimul 10. Hi ſunt inter duodecim ſigna zodiaci circuli, ſed in medio circulo æquinoctiali tropici hyemalis, qui auſtralis appellatur, ſita ſunt.

Digitized by Google

Cancer.

CAncer in aſtris poſitus eſſe dicitur beneficio Iunonis. Quod cũ Hercules cum hydra ad fontem Lernæum depugnaret, hic cancer Herculis pedem morſu deprehendit, ut Pamaſis autor dicit. quem iratus Hercules calcatum cõtriuit, beneficioq; Iunonis magnis honoribus decoratus eſt; idẽ duodecim ſignorũ numero annumeratus. ſunt in hoc ſigno aliæ ſtellæ quas Græci dicunt, quòd cum Liber à Iunone inſania obiecta fugeret ad occaſus Dodonæi Iouis, eiusq; in tẽplo reſponſa peteret, ut Philiſcus refert, magni imbres cũ grandine orti ſunt, ea parte qua trãſiturus erat. Aſinus è cõtrario trãſeũtibus per aquas in uno ex his ſedẽs, & ipſe trãſuectus eſt ſine periculo, & ab inſania liberatus. Vni aũt ex his effeciſſe dicitur, ut uoce humana loqueretur, & poſt paucũ tẽpus cum Priapo contendere cœpit de mẽbro naturali. Priapus cõpreſſum aſinũ occidir. Iouis autem beneficio utriq; immortali honore donati, aſtris ſunt illati. Eſt & altera origo q̃ infert ab alijs. Quod cũ aduerſus Gigantes dij bellũ agerẽt, idẽ Liber & Vulcanus & Satyri aſinis inſidẽtes, profecti ſunt ad pugnã. Quod genus uiſo tumultu, diro cũ murmure rugiſſent, gigãtes eorum uoce territi fugerunt, & cõfeſtim dij de gigãtibus triũphauerũt: & iccirco unà cũ præſepio ſuo aſtris ſunt illati, & in ſigno nobilis cancri poſiti, cuius curſum ad occaſum tendit. Habet autẽ ſtellas in cornibus anterioribus duas claras, & tres obſcuras, quæ appellãtur nubilũ. quod circa eũ uidetur, præſepiũ dicitur. in ore unam, in dextris pedibus ſingulas. ſunt quatuor obſcuræ, in ſiniſtris priores claras duas, in ſecũdo unam, in tertio unam, in extremo minore unam, in teſta duas. ſunt omnes 16. C

Leo.

Horrentisq́; iubas & fuluum cerne leonem.
Hunc ubi contigerit Phœbi uiolentior axis,
Accenſa in cancro iam tunc geminabitur aſtas,
Tunc lympha tenues, tunc eſt triſtiſſima tellus.
Et denſas latus ſegetes bene condit arator. D
Ne mihi tunc remis pulſet uaga cærula puppis,
Dem potius uentis excluſo uela rudente,
Excipiamq́; ſinu zephyris ſpirantibus auras.

LEonem beneficio Iunonis inter aſtra collocatum dicitur, eo quòd uirtute cæteras præcellat. Periandrus Rhodius refert eum ob primos labores Herculis memoriæ cauſa honorificè aſtris illatum. Nigidius refert hunc leonem nutritum apud lunam iuſſu Iunonis, & in terra Arcadia in regione Nemeæ in ſpelunca * Mihdimon nomine fuerit, quam quidã Aphriſo dicũt, & iuſſu Iunonis ad Herculis exitium dimiſſum: quẽ Hercules iuſſu Euryſthei interfecit, cũ Molocho hoſpite ſuo, cuius clauam pro uiribus tributã principiò eſt adeptus, cum qua leonẽ interfecit. itaq; poſtea claua pro gladio, pelle pro ſcuto, reliquo tempore uti cœpit, & apud omnes mortales gratus ob uirtutẽ haberi. cœpit Iunoni porrò magis odio eſſe. Quapropter leonem cœleſti memoria dignatum uolũtate Iunonis nos arbitramur. Hic notabilis & maximus inter ſigna eſt. Pleriq; uolunt Nemeæ gymnicos ludos ob hunc leonem inſtitutos. Hic totus figuratur. Habet ſtellas in capite tres, in collo duas, in pectore clarã unã, in ſpina tres, in cauda media unam, in ultima cauda clarã unam, in medio uentre unã, ſub pectore duas, in priore pede claram unam, ſub uentre unam claram, in medio uentris unam, in poſteriore pede claram unam, in genu poſteriori claram unam. ſiunt omnes decem & nouem. Videntur aliæ ſtellæ obſcuræ ſeptem iuxta caudã eius, quæ uocantur crines Berenices, & ſunt earum uirginum quæ Lesbo perierunt. Illa autem magna & clara quæ in pectore eius eſt, appellatur Tyberone.

Erichthonius.

Eſt etiam Auriga facies, ſiue inclyta forma,
Natus Erichthonius, qui curru ſub iuga duxit
Quadrupedes, ſeu Myrtoas demerſus in undas,
Myrtilos hunc potius ſpecies in ſidera reddit.

Sic nulli

A *Sic nulli curſus, ſic ruptis mæſtus habenis,*
Perfidia Pelopis raptam gemit Hippodamiam.
Ipſe ingens tranſuerſus abit læuam Geminorum,
Maiorisq́; urſa contra delabitur ora.
Numina præterea ſecum trahit. una putatur
Nutrix eſſe Iouis, ſi uerè Iupiter infans
Vbera Cretææ mulſit fidiſſima capra.
Sidere quæ claro gratum te geſtat alumnum.
Hanc Auriga humero totam gerit, ac manus hædos
Oſtendit nautis inimicum ſidus in undis.
Orbis ab Oceano celſus rapit, aut ſemel hædi
Iactatam uidere ratem, nautasq́; pauentes,
Sparſaq́; per ſæuos morientum corpora fluctus.

HIc agitator Erichthonius dicit̃ fuiſſe Vulcani & Mineruæ filius. Qui Vulcanus cũ Ioui fulmen efficeret, ab Ioue promiſſum cepit, ut quicquid uellet præſumeret. ille Mineruam in coniugẽ petiuit. Iupiter imperauit Mineruæ, ut uirginitatem defenderet. Dumq́; cubiculum introirent, certando Vulcanus ſemen in pauimentũ iecit, unde natus eſt Erichthonius. quem Minerua in ciſta abſcondit, draconeq́; cuſtode appoſito, duabus ſororibus Aglauro & Pandroſo cõmendauit. Hic primus currus homines equis iunctis docuit ſimiles quadrigæ ſolis facere. primum Panathenæa conſtituiſſe, arcem tẽplumq́; ædificaſſe dicitur. Quem Iouis miratus, aſtris receptũ memoriæ tradidit. In hoc ſigno & capra eſt, quam in humero portat, quæ Iouem nutriuit. Itẽq́; eius filij hœdi, quos Auriga in brachio portat, qui fluctus ſignificare dicunt̃, noſcunt̃. Muſæus de capra hoc refert: Datur Iouis infans nutriẽdus Themidi, Althea, quæ fuit domina capræ, quæ ex ea Iouẽ nutriuit. Eſſe aũt hanc capram filiã Solis dicunt, cuius aſpectus tã atrox fuiſſe dicitur, ut Tytanes eam timerent, rogarentq́; matrẽ Ter-
B rã ut eam abderet. Terra aũt in antro clauſam Amaltheæ tradidit cuſtodiendã, ibiq́; Iouem cum cura Amaltheæ educaſſe. Qui cũ eſſet iuuenis, & ille cõtra Tytanes inermis uellet pugnare, eius pellem dicitur acceptam pro ſcuto habuiſſe, quòd ſemper Titanibus agitator timori fuerit. & dicebatur media pelle Gorgoneũ caput habere, eo tectus tegmento capræ tergo alterius pellis tecta reſtituit. uitæ etiã immortalitate donauit, cœliq́; aſtris intulit, & eius pellẽ appellauit. Alijs placet, agitatorẽ Myrtilũ eſſe Mercurij filiũ, Oenomai aurigam, & à patre Mercurio aſtris illatum, cuius caput non multum diſtat ab Helyce: genua apponũtur geminis, pedes iuxta tauri cornua. Habet autem ſtellas in capite unam, in ſingulis humeris ſingulas. ſed ea eſt clarior quæ in ſiniſtro humero eſt, & appellatur capra. in ſingulis genibus ſingulas, in dextra manu unam, in ſiniſtra duas, & ſuper ipſo brachio ſtellas duas, quæ uocantur hœdi. ſunt omnes ſimul decẽ.

Taurus.

Aurigæ pedibus trux adiacet ignea taurus,
Cornua fronte gerens, & lucidus igne minaci.
Quem Liber ignarum cœli formando docebat:
Et caput, & patulas nates, & cornua tauri
Fronte micant hyades, quæ cornua flamma ſiniſtri
Summa tenet. ſub hac eadem veſtigia dextra
Auriga, mediaq́; ligant compagine diuos.
Myrtilus exoritur ſummo cum piſcibus ore,
Totus cum tauro lucet, ruit Oceano bos,
Ante ſuper terras cum fulget Myrtilus ore.

POrro taurum inter aſtra quidam putãt poſitũ, propter Iouem, quòd in bouem ſit fabuloſe conuerſus. Nigidius hunc Iouem à Neptuno fratre per gratiam adduxiſſe, qui in figura tauri ſenſum humanũ haberet, quem Iouis Sydonem miſit, ut Europam Agenoris filiam ad ſe portaret. iſq́; per pelagus Sydonem uenit, ibiq́; Europam inter æquales ſuas ludentem in templo Aeſculapij con-

pij cõſpexit, eamq́ repentino arreptu collocatã ſuo tergo deuexit ad Iouem in inſulam Cretam. Ob hanc igitur cauſam Iupiter taurum ſideribus dignatus eſt immortali memoria inferre. Eratoſthenes dicit, hũc eſſe qui coijt cum Paſiphae, cuius priores partes apparent: reliquum corpus non apparet propter fœmineũ ſexum. Spectat autem orientem. In ſigno autẽ tauri frons & facies Hyades uocantur, quas Pherecyades Athenæus nutrices Liberi dicit, quæ Dodonides nymphæ uocantur. Quæ cum à Lycurgo captiuitatem timentes fugerent Thebas, ne ſibi à Iunone aliquid paterentur, Iupiter cœlo illatas ſideribus honorauit: Hyadesq́ appellauit, quòd naſcente Libero eas inuenerit, quas in ſignum temporis poſuit. uel quòd ſint pluuiales, ὕειν enim pluere eſt, quia eorum ortus imbres concitat: uel quia in modum y literæ poſitæ ſunt. Muſæus & iſta refert. Ex Atlante & Hya duodecim filiæ procreatæ ſunt, & filius Hyas: quem dum ab apro uel leone occiſum ſorores omnes nimis diligentes flerent, obierunt, è quibus quinq́ ſtellas figuratas Hyades appellauerũt, ſeptem autem Pleiades. Myrtilus autem quinq́ filias Cadmi eſſe dixit. Habet autem taurus ſtellas in capite quinq́, quæ Hyades appellantur: id eſt, in cornibus ſingulis ſingulas, in fronte duas, in naribus unã: hæ ſunt hyades. In ſingulis genibus ſingulas, in ungue anteriore duas, in palearibus duas, in collo unam, in dorſo tres, è quibus nouiſſima ſplendida eſt, in uentre ſplendidã unã, in pectore unã, in palla unam. ſunt omnes 18. ab exciſione tauri uſq́ ad id quod ſeptẽ ſtellæ ſunt, quas quidam Pliades uel Pleiades dicunt, quæ non uidentur ſimul, eo quòd ſeptima obſcura ſit. C

Cepheus.

Iaſides etiam cœlum cum coniuge Cepheus
Aſcendit, totaq́ domo: quia Iupiter autor
Eſt generis. prodeſt maieſtas ſæpe parentis.
Ipſe breuem patulis manibus ſtat poſt cynoſuram,
Diducto paſſim quantum latus à pede dextro,
Cepheus extremam tangit cynoſurida caudam. D
Tantundem à læuo diſtat minor, utraq́ iungit
Regula, Cepheos veſtigia baltheus ambit.

CEpheus in ordine, quarto loco poſitus eſt, quẽ ſeptẽtrionalis circulus occupat, à pedibus uſq́ ad pectus, reliquus medius eſt arcturo æſtiuo tropico circulo. fuit ergo, ſicut Euripides ſcribit, Aethiopũ rex, Andromedę pater, q̃ filiã ſuã ad cetũ dicit̃ expoſuiſſe, quã Perſeus ſaluauit, eiusq́ cauſa & ipſe pater beneficio Mineruæ ſit aſtris illatus. Habet qdẽ ſtellas in capite ſplẽdidas duas, in ſingulis humeris ſingulas, in ſingulis manibus ſingulas claras, in ſingulis cubitis obſcuras ſingulas, in zona tres obliquatas, in dextra coxa unam, in ſiniſtro genu duas, ſupra pedes quatuor, in ultimo pede unã. ſunt omnes nouendecim.

Caſsiopeia.

Qua latus afflexum ſinuoſi reſpicit anguis,
Caſsiopeia uirum reſidet ſublimis ad ipſum.
Clara etiam pernix cœlo cum luna refulget,
Sed breuis & paucis decorata in ſidere flammis,
Qualis ferratos ſubicit clauicula dentes,
Succutit, & foribus producit uincula clauſtri:
Talis diſpoſitis ſtellis ipſa horrida vultu,
Sic tendit palmas ceu ſit planctura relictam
Andromedam, merita non iuſta piacula matris.

CAſsiopeia interea (ut refert Sophocles carminum uates) dicitur præpoſuiſſe formam ſuam Nereidibus. ob quam rem ira Neptuni ceto tranſmiſſo uaſtabatur eorum terra, expoſtulatamq́ Andromeden & ceto propoſitam, ob quam rem longè habitus eorum diuerſus eſt. ita autem eſt Caſsiopeia in ſella ſedens. habet in capite ſtellam claram unam, in ſingulis humeris ſingulas claras, in dextra mamilla claram unam, in dextra manu claram & magnam unam, in ſiniſtra manu claram unam, in umbilico claram & magnam unam, in ſiniſtro femore

more

Digitized by Google

A more duas, in eodem genu claram unam, in unoquoque angulo ſellæ in qua ſedet, ſingulas claras. Sunt omnes 13.

Andromeda.

Nec procul Andromedæ, totam quam cernere nondum
Obſcura ſub nocte licet, ſic emicat ore,
Sic magnus humeris candens nitet, ac media ambit,
Ignea ſubſtricta fulget qua zonula palla,
Sed penè facies remanet, diſtrictaq́; pandit
Brachia, ceu magni teneantur robore ſaxi.

ANdromeda filia fuit Cephei & Caſsiopeiæ, quæ adamata eſt à Cupidine: & datum eſt reſponſum, ut traderetur ceto ad deuorandum. Quę ſuſpēſa inter duos montes, & expoſita ceto eſt cum omnibus ornamentis. A Perſeo autem liberata eſt, & ob id Perſea dicta, beneficioq́; Mineruæ aſtris recepta eſt. Euripides eam dicit intra aſtra collocatam, ut labor Perſei æternus patêret, manibus eius extenſis, quemadmodum ceto oppoſita eſt. Quæ cum à Perſeo liberata eſſet, neq; patri neq; matri uoluit commorari, ſed continuò cum Perſeo profecta eſt. Habet ſtellas in capite claram unā, in ſingulis humeris ſingulas, in ſingulis cubitis claras ſingulas, in dextra manu claram unam, in eodem brachio claras duas, in zona tres, ſub zona quatuor, in ſingulis genibus claras ſingulas, in dextro pede duas, in ſiniſtro pede unam. Sunt omnes 21.

Equus dimidius.

Andromedæ verò radiat qua ſtella ſub ipſa,
Albo fulget equus, tres harmo, ſed latera aquis
Diſtinguunt ſpacijs, capiti triſtiſsima forma.
Et ceruix ſine honore obſcuro lumine ſordet,
Spumanti mandit ſed qua ferus ore lupato,
Et capite & longè ceruice inſignior exit.
B *Stella nitens harmis, laterią; ſimillima magno.*
Nec totam ille tamen formam per ſingula reddit,
Primo præſtat equo medio rapta ordine membra,
Deſtituunt viſus, radijs hinc ſurgit imago.
Gorgonis, hinc proles in Pierio Helicone.
Vertice cum ſummo nondum decurreret vnda,
Muſæos fontes dextri pedis ictibus hauſit.
Inde liquor genitus nomen tenet Hippocrenen,
Fontes nomen habent. ſed Pegaſus æthere ſummo
Veloces agitat pennas, & ſidere gaudet.

EQuus præterea dimidius eſt, priore parte patens uſq; ad umbilicum. Aratus dicit ſuper geniculatorem ſitum, & iam aſtris illatum, eo quòd à celſitudine Heliconis montis percuſſo pede dextro aquam produxit, quem liquorem Hippocrenen dicunt. Quidam pro eo, quòd Iouis eo uſus fuerit. Nonnulli uerò Pegaſum putant, qui ad aſtra pro Bellerophontis interitu euolauerit. Euripides dicit Menalippen Chironis filiam eſſe, quæ compreſſa grauida profugit in Pelion montem. & dum à patre comprehendi timeret, deorum miſericordia cōuerſa in equum, ad aſtra conſcendit: cuius poſterioris partes corporis ꝓpter fœminei ſexus pudorē nō uidentur. Habet autē ſtellas in facie claras duas, in capite claram unā, in ſingulis auribus ſingulas claras, in maxilla unā, in ala proxima capiti claram unā, in humero alę dextrę unā, in media ala unā, in extremis pēnis unā, in harmo unam, in pectore unam, in ſpina unam, in umbilico claram unam, in ſingulis genibus ſingulas, in ſingulis ungulis ſingulas. fiunt omnes 18.

Aries.

Inde ſubeſt aries, qui longè maxima torrens
Orbis, & ad finem ſpacijs non tardior horam
Peruenit, & quando grauiore Lycaonis arctos,
Axem vel tutor quem tanto gratior ille

Diſtantis cornu properat contingere met.us. C
Clara ue non illi eſt facies, nec ſidera poſſunt,
Officiat ſi luna ſua virtute nitere:
Sed quarendus erit zona ratione micantis,
Vt chela candens, aut baltheus Orionis.

ARies, ut Heſiodus & Pherecydes dicunt, inter aſtra collocatus eſt, propter Phryxum & Hellen Athamantis & Nebulæ filios. Qui cum nouercam occidere uellent, inſani à Libero dicuntur effecti. qui dũ in ſylua errarẽt, mater eis arietẽ aurata pelle fertur adduxiſſe. qui cu nauigare uellẽt, in mare proiecti ſunt, quod pelagus ab Helles nomine Helleſpõtus uocatur. Helles autem (ut aiunt) à Neptuno ſaluata eſt, & ex ea puerum Pæonem genuit. Phryxus autẽ inſidens pręparato arieti, Colchos adductus eſt ad Oetam regẽ, ibiq́ arietẽ Marti immolauit, eiq́ ſuam aureã pellem conceſsit antequã inter aſtra proceſsiſſet: quã draco cuſtodiuit. Genitũ aũt hunc arietem dicũt ex Neptuno & Theophane Altidis filia: quam cum adamaſſet, in inſulã Crinniſſam traduxit, inq́ Iouẽ cõuertit, cũ qua in arietem mutatus concubuit, ex qua aries chryſouellus natus. Nigidius hũc arietẽ dicit ducem & principẽ eſſe ſignorũ zodiaci circuli. Immortali aũt honore donatũ, quòd cũ Liber exercitũ in Africã duceret, & aquæ inopiã pateretũ, ſubitò aries ex arena exiuit, & Liberũ cum ſuo exercitu ad aquã perduxit diuinitus. Hoc facto Liber eũ arietem Iouem Ammonẽ appellauit, eiq́ fanũ magnificũ fecit eo in loco in quo reperta eſt aqua, & abeſt ab Alexãdria itinere dierũ nouẽ, locus arenoſus, & ſerpentũ multitudine plenus, & ab arena Ammon eſt nominatus. Præterea aries dux aquæ immortalis mutatus, & cœli ſidera conſequutus. Conuertit autẽ caput ad taurũ, ipſe autẽ aſſequitur alijs ſignis. Habet autẽ ſtellas, in capite unam, in auriculis tres, in collo duas, in ſummitate pedum anteriorum ſingulorum ſingulas, in dorſo quatuor, in cauda unã, in uentre tres, in ſummitate ſingulorum pedum poſteriorum ſingulas. Sunt omnes 18. D

Deltoton.

Eſt etiam propiore Deum cognoſcere ſigno,
Deltoton, ſi quis donum hoc ſpectabile Nili,
Diuitibus uener atum vndis in ſede notarit.
Tris illi laterum ductus, aquata duorum
Sunt ſpacia, vnius breuior, ſed clarior ignis.
Hunc aries iuxta medium deltoton habebit.

SVper caput arietis non longè ab Andromedę pedibus adiacet ſignũ quod Græci, ob ſimilitudinem deltæ literæ, delroton uocãt: Latini aũt, ob proprietatem formæ, triangulum dicunt Quod quidam à Ioue per Mercutium inter aſtra poſitum dicunt ſuper caput arietis, pro eo quòd obſcurũ eſſe dicitur. Quidam uerò dicunt, Aegypti eſſe effigiem ſtellis figuratam in tribus angulis, id eſt trigono, & Nilum talem ambitum facere. Habet autem ſtellas tres, in ſingulis angulis ſingulas: è quibus una eſt clarior.

Piſces.

Inter lanigeri tergum & Cepheida mæſtam
Hunc vltra gemini piſces, quorum alter in auſtrum
Tendit: Threicium boream petit alter, & audit
Stridentes auras niueus quas procreat Hæmus.
Non illus liber curſus, ſed vincula cauda,
Singula vtrumq; tenent vno coeuntia nodo.
Nondum ſtella premit piſcis qui reſpicit auras,
Threicia dextram Andromeda cernuntur ad vlnam.

PIſces hi ſunt, & maior piſcis. Nigidius hos piſces dicit in flumine Euphrate fuiſſe, & ibi ouum inueniſſe mirę magnitudinis: quod uoluentes eiecerunt in terram, atq; ita columbam inſediſſe, & poſt aliquot dies excluſiſſe eam Syriæ quæ uocatur Venus, maximeq́ miſericors ad homines pertinebat, quæq́ multa quæ ad utilitatem hominibus uerterẽtur, ea dicitur inueniſſe. Quæ quoniam

Iouis

A Iouis ſæpius à Mercurio laudari nominariq; audiret, quòd in deos religioſa, in
hominibus officioſa diligenter fuerit, rogata à Ioue quod ſibi optanti tribui po
ſtularet: illa ait, ut piſces qui ſuam originem ſeruaſſent, immortali præmio affice
rentur. Iupiter in duodecim ſignis piſces ſiderum ſplendore decorauit. Vnde
hodie quoque Syri neq; hos piſces edunt, & columbas poteſtate decorant. Ho
rum autẽ unus aquilonius eſt, alter auſtralis, ex aduerſo caudis utrinq; poſitis.
Habent inter ſe alligamentum luteum continens uſq; ad priores pedes arietis.
Andromedæ autem humerus dexter, piſcis eſt ſignum. Habet idem aquilonius
ſtellas duodecim. Alligamentum luteum, quo continentur in parte boreæ, ha-
bet ſtellas tres, in parte noti tres, ad orientem tres, ad occidentem tres. Auſtralis
piſcis quindecim. Sunt omnes 39.

Perſeus.

Tantus & ille micat, tantum occupat ab Ioue cæli,
Dextra ſublata ſimilis prope Caſſiopeam,
Sublimus fulget, pedibus properare videtur,
Et velle aligeris purum æthera tangere palmis.

PErſeus quidem ex Danae & Ioue natus eſt. Iupiter enim in ſimilitudinẽ au-
rei imbris ſe transformãs, oppreſſam deluſit Danaen, Acriſij regis Argiuo-
rũ filiã. quam cũ pater à Ioue uitiatam cognouit, intra arcam includẽs, præcipi-
tauit in mare. q̃ delata ad Italiã, inuenta à quodã piſcatore, & oblata regi, eã ſibi
fecit uxorẽ, unà cum Perſeo quem enixa eſt in mari. Qui miſſus ad Polydectẽ re
gem inſulæ Seriphi, accepta à Mercurio talaria, & à Vulcano harpe adamãtina,
p aera iter faciens, ad Gorgones Phorci filias ueniſſe perhibẽt: quæ angues pro
crinibus dicunt habuiſſe, quoſq; uidiſſent in lapides cõuertere. Gorgones tres
ferunt fuiſſe ſorores, uno oculo, una pulchritudine inter ſe cõmunicantes. qua-
rũ nomina putãtur, prima Stheinnio, ſecunda Euryale, tertia Meduſa. Quidã ue
rò eũ à Minerua miſſum dicũt, & ab ea clypeũ uitreũ accepiſſe, per quẽ uidere,
B nec uideri ab eis poſſet. Qui cũ Gorgones dormiẽtes inueniſſet, caput Meduſæ
abſcidit, & Mineruæ tradidit: quod illa in ſuo pectore aptauit, ut in bello terri-
bilior eſſet. Perſeũ aũt inter ſidera collocauit. Habet aũt ſtellas in capite unã, in
ſingulis humeris claras ſingulas, in manu dextra clarã unã, in eodẽ cubito unã,
in manu ſiniſtra unã, in dextra parte lumborũ clarã unã, in ſiniſtro femore clarã
unam, in ſingulis genibus ſingulas, in ſinguls tibijs ſingulas, in ſingulis pedib.
ſingulas, in capite Gorgonis circumquaq; tres, in harpe unam. fiunt omnes 18.

Pleiades.

Sidera communem oſtendunt ex omnibus ignem:
Septem traduntur numero, ſed carpitur una,
Deficiente oculo diſtinguere corpora parua.
Nomina ſed cunctis ſeruauit fida vetuſtas:
Electra, Alcynoeq;, Celenoq;, Taygeteq;,
Et Sterope, Meroq; ſimul, formoſaq; Maia,
Cæliſero genita, ſi verè ſuſtinet Atlas
Regna Iouis, ſuperoſq;, atq; ipſo pondere gaudet.
Lumine non multo Pleias certauerit aſtris,
Præcipuo ſed honore oſtendit tempora bina.
Cum primùm agricolam ventus ſuperimminet auſter,
Et cum ſurgit hyems portu fugienda peritis.

PLeiades à pluralitate Græci uocant, Latini eo quòd uere exoriantur Vergi
lias dicunt. Dicit autem Pherecydes Athenæus, ſeptẽ ſorores fuiſſe, Lycur
gi filias, ex Naxo inſula. & pro eo quòd Liberum educauerunt, à Ioue inter ſide
ra ſunt relatæ. Harum nomina putantur, Electra, Alcynoe, Celæno, Aſterope,
Merope, Taygete, Maia: quarũ ſeptima, ut ait Aratus, uix intueri poteſt, quam
quidã præ timore Orionis fugiſſe putãt, quidã à Sole perſecutã arbitrant, uoca
tamq; Electrã, quæ nõ ſuſtinens uidere caſus pronepotũ, fugerit. Vnde & illam
diſſolutis crinibus propter luctũ ire aſſerũt: & propter comas quidã Cometen

 appellant.

Digitized by Google

appellant. Nonnulli uerò Meropen eſſe autumāt, quæ nupta, à quodā uiro nominata eſt Hippodamia. Muſeus aūt refert filias Atlantis fuiſſe ſeptem, ex quibus ſex claræ ſunt, una obſcura. Cum dijs concubuerunt: tres cum Ioue, & ex Electra Dardanus, ex Maia Mercurius, ex Taygete Lacedæmon. cū Neptuno duæ: Alcynoe, ex qua Hireus: Celęno, ex qua Lycus. cum Marte Aſterope, ex qua Oenomaus: Merope cū Siſypho. Magnā apud homines dignitatē habent. C

Lyra.

Tempora læua premit parti ſubiecta draconis,
Summa genu ſubuerſa tenet, quà ſe lyra voluit,
Contra ſpectat auem vel Phœbi quæ fuit olim.
Cygnus de thalamis candens qui lapſus adulter,
Furta Iouis falſa volucer ſub imagine texit.

LYram inter aſtra collocatam dicunt propter honorē Mercurij, qui eam cōdidit ex teſtudinis ſimilitudine, de Apollinis boum cornibus, qui intendit chordas ſeptem Atlantidum numero. Regrediēte igitur Nilo ad ſuos meatus, inter cætera etiam relicta teſtudo eſt: quæ cū putrefacta fuiſſet, & nerui eius extenſi intra coriū remāſiſſent, percuſſa à Mercurio ſonitū dedit, in cuius ſimilitudinem Mercurius lyram fecit: quā poſtea Apollini datā, alij Orpheo dicunt, eo quòd unus ex Muſis, id eſt Calliopæ ſit filius. fecit aūt chordas nouem, iuxta numerum Muſarū. Tantæ nāq; dicitur dulcedinis in modulādo fuiſſe, ut arbores, ſaxa, beſtias, atq; inferos cōmouerit, ob cōiugis Eurydices deſideriū ad inferos deſcendēs. Qui cū Apollinē maximū deorū honoraret, Liberū autē patrē, à quo fuerat glorificatus, minimè glorificaret, ſedens in Pangeo monte, & expectans ſolis ortum, Liber indignatus miſit Bacchas, ut Aeſchylus ſcribit, quæ eū mēbratim diſcerperent: collectisq; membris eius, ſepelierunt eum in Lesbijs montibus. eius lyram Muſeo dederunt: Iouemq; rogauerunt, ut eius memoriam aſtris inferret. Habet autem ſtellas in utriſq; pectinibus ſingulas, in cacumine chordarum ſingulas, in utriſq; humeris ſingulas, in fundo unam, in modulo unam, in tympano claram atq; candidam unam. Sunt omnes nouem. D

Cygnus.

Aut medij fulgoris erunt pennæ vtraq;, læta
Dexterior iuxta regalem Cepheos vlnam,
At læua fugit inſtantem ſibi Pegaſon ala.

CYgnum dicunt inter aſtra conſtitutum, eo quòd Iupiter in cygnum trāsfiguratus euolauerit in ramum Atticæ regionis, ibiq; compreſſerit Nemeſim, quæ & Leda dicitur (ut refert Crates tragœdiarum ſcriptor) quæ enixa eſt ouum, unde nata eſt Helena. Sed quoniam Iupiter rurſus in cœlum, in cygnum transfiguratus ſe recepit, ut fuit pennis tenſus, ſimulachrum eius ſideribus reliquit. Habet autem ſtellas in capite claram unam, in dextra ala quinque, unam claram quæ eſt erga collum, in ſiniſtra ala quinque, in pectore unam, in cauda unam, quæ eſt ampliſsima. Sunt omnes 13.

Aquarius

Oceano merſus ſopitas condere flammas,
Hymbres occaſus, ortusq; intercipit ora.
Et cum terrores auget mox atra marinos,
Multum clamatos fruſtra ſpectauerit ortus.
Tunc rigor, aut rapidus ponto tunc incubat auſter.
Tarda miniſteria & nautis tremor alligat artus,
Et rationem animi temeraria pectora ſoluent.
Nulla dies oritur, quæ iam vacua æquora cernat,
Puppibus & ſemper tumidis ratis innatet vndis.
Interea tentare vndas iuuat: aſpera ſed cum
Aſſultat lateri deprenſæ ſpuma carinæ,
Tunc alti curuos proſpectant littore portus,
Inuentasq; alij terras pro munere narrant,

Interea

A *Interea exanimat pauidos inſtantis aqua mons.*
Aſt alij procul è terra iactantur in altum:
Munit & hos breue lignum, & fata inſtantia pellit,
Et tantum à leto, quantum rate fluctibus abſunt.

POrrò aquarius nomē accepiſſe dicitur, quòd eius exortu hymbres plurimi fiant. Quidā uolunt Ganymedē eū eſſe, Troili & Calliroes filiū: qui cū in Ida monte uenaretur, ob nimiā pulchritudinē à Ioue adamatus, & per aquilā raptus, inter aſtra eſt collocatus. Dehinc Aquarius dictus eſt, quòd undas funderet. Nigidius Hydrochoon ſiue aquariū exiſtimat eſſe Deucalionē Theſſalum, qui maximo cataclyſmo ſit relictus cū uxore Pyrrha in monte Aetna, qui eſt altiſsimus in Sicilia. & poſteaq; ſe & uxorē ſuam ſolū in terra relictū cenſuit, orbitatis & uaſtitatis miſertus, ab Ioue precari cœpit, ut aut & ipſi interirent, aut hominū genus reſtituerent. Iupiter reſpondit, & per ſortē indicauit, ut lapides quos ante ſe reperiſſent, poſt ſe iactarēt. Reuerſi itaq;, quotquot Deucalion miſit, uiri fiebant: quos Pyrrha, fœminæ. Quo facto, rurſus hominū genus natum eſt. ob quā rē λαὸς græcè populus dicitur: quia lapis antiquitus græcè λάας appellabatur. Ab antiquis quidē dicitur Ariſteus filius Apollinis fuiſſe, quē Apollo dicitur ex Cyrene procreaſſe, quam cōpreſsit in monte Orpheo, qui Cyrenis eſt appellatus. Ariſteus dicitur omnibus artibus doctus fuiſſe, quibus cæteros homines ad bonos fructus utilitatēq; perducebat. Is cū caniculæ ſignū peſtiferum oriretur, & ſtatim præſentes fructus læderentur, & homines diuturna peſtilentia afficerentur, factū eſt ut à dijs impetraretur, maximè Neptuno, Iouis fratre, ne tēpeſtatibus & uentis pateretur genus humanū affici indignis calamitatibus. Itaq; uenia data, cōſtitutum eſt à dijs, ut caniculæ ſtellæ exortu uenti perflarent dies circiter quadraginta, eiusq; peſtilentiæ uim abſcinderēt. Quaptopter Ariſteus à dijs inter aſtra eſt collocatus. Habet autē Aquarius ſtellas in capite obſcuras duas, in ſingulis humeris ſingulas amplas, in ſiniſtro cubito unam, in
B dextro cubito unam, in ſingulis manibus ſingulas, in ſingulis mamillis ſingulas, ſub mamillis ſingulas, in dextro lumbo unam, in ſingulis genibus ſingulas, in dextra tibia unam, in ſingulis pedibus ſingulas. Sunt omnes 18. Effuſio uerò aquæ dextra læuaq; fit ſtellis 31. Quarū duæ ſplēdidæ ſunt, cæterę uerò obſcurę.

Capricornus.

CApricornus ſanè ſimilitudinē habet Aegypanos: habet enim poſteriorē partē piſcis, priorē capricorni. & hūc honorē dicit̄ aſſecutus, eo quòd cū Ioue ſit nutritus. Epimenides dicit in Ida utroſq; nutritos, & ad Titanorū bellum cum Ioue eſſe profectū: quē Iupiter uictor aſtris intulit, quòd eius opera dij armati eſſent. Itē q; matrē eius caprā, quòd Dicolon inueniſſet in mari, ideo piſcis cauda notatā. Nigidius capricornū refert immortali honore donatū, quo tēpore Phython in mōte Tauro ſpeluncā haberet, & Aegyptū incoleret, ab Ioue cōceſſum habuiſſet, quemadmodū dijs poſſet obſiſtere, cū eis cōſilium panderet, ſi neq; terras relinquere uellēt, neq; Phythonis immanitati reſiſtere dij poſſent, incōſultè figuras immutauerūt, in quā quis uellet, ſeu beſtiā, ſeu uolucrē, ſeu piſcem pecudē ue, Phython ſe in caprā tranſmutaſſet. itaq; immortales figuris ignotis Phythonis ante oculos crebrò uerſabātur: unde adhuc maximè pro dijs multas beſtias obſeruant colūtq; Aegyptij, & cōuenit Phythoni neminem deorum aduerſari ſibimet, uacuā cognouit, dominantibus, arbitratus deos ſe ueritos propter metū, dominabat̄ imperitis fortunæ uarietate, & periculi magnitudine inſtantis. Nā poſt 18. dies dicitur conſiliū de eo repētè à dijs factū, ut interficeret̄. ob idq; uſq; hodie in Aegypto hos dies, id eſt 18, feſtos perpetuò annis ſingulis inſtituerūt: in quibus diebus qui naſcitur, amplius quā eos non uiuit. Phython autē fulmine interficitur ab Apolline in templo Aegypti Memphis, ubi mos fuit ſolio regio decorari reges qui regnabāt. ibi ēm ſacris initiabantur primum, ut dicitur, reges ſatis religioſe tunicati. & tauro quē Apim appellant, iugū portare fas erat, quē Deū maximum Aegyptij exiſtimāt: & per uicū unum duci, ut periti exiſtimabant labore humanæ neceſsitatis, ut crudelius quæ ſub

eis ſint abutantur. Deducitur autẽ à ſacerdote Iſidis in locũ qui nominatur A- C
dytos: & iureiurando adigitur, neq; menſem, neq; dicm intercalandum quẽ in
feſtũ diem immutarent, ſed 365 dies peracturos, ſicut inſtitutũ eſt ab antiquis.
Sed illò reuertamur unde digreſſi ſumus. Igitur dĳ poſteaquã Phythonẽ pœna
affecerunt, ſancta aſtrorũ memoria decorauerũt, & ei nomẽ Aegyptĳ Aegypa-
na impoſuerunt, quòd contenti dĳ ſe in beſtias cõuertiſſent, Phython ſe in ca-
prã trãsfigurabat: oppidumq; magnificum in Aegypto ędificauerunt, quod Pa
nopolim appellauerunt. Habet autem ſtellas in ſingulis cornibus duas, in nari-
bus clarã unã, in capite claras duas, ſub collo unã, in pectore duas, in anteriore
pcde unam, in ſummitate ipſius pedis unã, in dorſo ſeptem, in uentre quinq;, in
caudę extremitate claras duas. Sunt omnes 62.

Sagittarius.

Belligerum Titan etiam cum contigit arcum,
Ducentemq; ferunt ſinuato ſpicula neruo,
Iam clauſum ratione mare eſt, iam nauita portu
Infeſtam noctem fugit ad longasq; tenebras,
Signum erit exoriens nobis tum nocte ſuprema,
Scorpios ille micat ſuper freta cerula cauda.
Inſequitur grauis arcus, & in lucem magis exit.
Tunc altè cynoſura repit, tunc totus in vndas
Mergitur Orion, humeris & vertice Cepheus.

PORrò Sagittarius ſcorpione oriente aſcendit: quo aſcendente, Orion occi-
dit totus, & Cepheus a uertice & humeris cũ manibus. in cuius ſigni regio
ne zodiacus circulus humillimus propter equina crura. Quidam negant, dicen
tes nunquam Centauros ullis ſagittis uſos fuiſſe. Quidam autem dicunt, quòd
quadrupedes eſſe non uideantur, ſed ſtans bipes Sagittarius. Hic autem homo
equinis pedibus eſt, & caudam habet ueluti Sagittarĳ. Soſitheus autem tragœ
diarum ſcriptor, illũ affirmat eſſe Crotonem, Euſchemis Muſarũ nutricis filiũ, D
& inhabitaſſe Heliconem, atq; ſagittis & uenatu uitã exegiſſe. qui inter Muſas
ſæpius commoratus, plauſu cantus earum diſtinguebat, id eſt ad pedem mani-
bus plaudebat, quo alĳ timerent. Hunc Muſæ beneficio Iouis aſtris intulerunt,
cuius artes, id eſt plauſus & ſagittæ inter mortales manſere. Nigidius de Croto-
ne idem dicit, ſed non cõuerſatum cum Muſis: ſed dum illæ cantus chorosq; ce
lebrarent, hunc procul auditu repentino plauſu ad pedẽ feriendo oblectare ca-
nẽtes. ob hoc eum à Ioue immortali memoria earum rogatu donatũ, quòd eſſet
nutricis earum filius, idem Oceani nepos. Habet aũt ſtellas in capite duas, in ar-
cu duas, in acumine ſagittæ duas, in dextro cubito unam, in eadem manu unã,
in uentre claram unam, in ſpina duas, ſub cauda duas, in anterioribus geniculis
ſingulas. Sunt omnes 15. Reliquę uerò ſeptem ſubter crura ſimiles quidem ſunt
poſterioribus, quæ nõ oſtendũtur, quòd Centaurus duplex ſit. iaculũ aũt eius,
ex quo dicũt omnes cygnos ab Apolline interfectos, qui Iouis fulmina fuerãt,
abſconditum, fertur ad aquilonem: & peracta, ac potius ſedata lite, aſſumptum,
& ad pedes Sagittarĳ inter aſtra collocatũ. Habet aũt ſtellas quatuor, in ſummo
unã, in medio obſcuram unam, in pennis duas, unã uerò ſplendidiorem alĳs.

Aquila.

Vnguibus innocuis Phrygium rapuit Ganymedem,
Et cœlo appoſitus cuſtos, quo Iuppiter arſit
In puero, luit excidio quem Troia furorem.

AQuilam ſanè inter aſtra collocatam dicunt propter Ganymeden Iouis mi
niſtrum, quem rapuit in cœlum: eſt enim ea ſignũ Iouis, quòd cũ dĳ om-
nes uolueres inter ſe diuiderent, eam in portione ſortitus ſit Iouis, quòd altius
cunctis uolantibus euolet, & penè inter omnes principatum teneat, & quòd ſo
la auium ſolis radĳs non terreatur. Namq; ita eſt ſpectans ad otientem pennis
tenſis. Aglaoſthenes dicit Iouem in aquilam transfiguratũ, Naxiam regionem
ubi nutritus fuerat petĳſſe, & regnum accepiſſe. egreſſo uerò de Naxo, cum ad
uerſus

A uerſus Titanas proficiſceretur, & ſacrificium faceret, aquilam ei in auſpicio apparuiſſe, & fulmina miniſtraſſe, quam bono omine acceptam tutelæ ſubieciſſe. Habet autem ſtellas in capite claram unam, in humeris ſingulis alarũ ſingulas, in pectore obſcuram unam. ſunt omnes quatuor. Sagitta autem quam tenet in pedibus, dicitur ſagitta Apollinis fuiſſe, cum qua Cyclopas interfecit, eo quòd Iouis fulmina facerent, quòd eo telo Aeſculapius eius filius à Ioue eſſet interfectus: quam ſagittam aſtris illatam in memoriam uirtutis ſuæ reliquit. Habet autem ſtellas quatuor, in ſummo unam, in medio unam, in pennis ſagittæ duas.

Delphinus.

Sidera quæ mundi pars celſior æthere uoluit,
Quæq́ uident boream uentis aſſueta ſerenis,
Diximus: hinc alius declinis ducitur ordo,
Sentit & inſanos obſcuris flatibus auſtros.

NEptunus, ut Artemidorus refert, Amphitriten uoluit in coniugiũ accipere: quæ cum ob uerecundiæ magnitudinem & uirginitatis obſeruantiam ad Atlantem cõfugiſſet, Neptunus poſt eam multos miſit qui eam peterent: inter quos & delphinũ miſit, qui eam peteret. Quæ cum circa inſulas Atlantis moraretur, reperit eam, nunciauitq́; Neptuno. quã ille ſuis perſuaſionibus ad ſuam perduxit uoluntatem, delphinoq́; maximos honores in mari tribuit: quem in aſtris intulit, & in manu ſua habere inſtituit. Habet autem ſtellas nouem, & ideo muſicum ſignum dicitur, eo quòd in numero Muſarũ. ſtellas habet in ore unam, in ſolio duas, in pinnulis uentris tres, in dorſo unam, in cauda duas. ſunt omnes nouem. Delphinus autem non multum currit ſupra capricornum.

Orion.

Tela caput magniq́ humeris ſic balteus ardet,
Sic uagina enſis, pernici ſic pede fulget.

ORion, qui & incola dicitur, ante tauri ueſtigia fulget. & dicitur Oriõ ab
B urina, id eſt ab inundantia aquarum. Tempore enim hyemis habet ortũ, cum mare & terras aquis & tempeſtatibus turbat. Hunc Romani iugulam notant, eo quòd ſit armatus ut gladius, ſtellarum luce terribilis & clariſsimus: qui ſi fulget, ſerenitatem portẽdit: ſi obſcuratur, tempeſtatẽ innuit imminere. Hunc Heſiodus dicit Neptuni & Euryales filium, cui dono datum eſt à Neptuno, ut ſuper fluctus ambularet ueluti ſupra terram. Qui cũ Chium ueniſſet, Meropem Oenopionis filiam compreſsit. quem Oenopion ob iniuriam excæcauit, & de finibus ſuis expulit, ipſe cum Lemnum ueniſſet, à ſole dicitur ei lumina reſtituta eſſe, & reuerſus eſt ad Oenopionẽ. qui cum à ciuibus terra abſcõderetur Oenopion, deſperata eius inuẽtione, Cretam eſt profectus. ubi cum immodicè uenaretur, & à Diana corriperetur, ait ſe nullã feram in terris relicturũ. Tellus indignata, ſcorpionem extulit miræ magnitudinis, qui pœnas magniloquentiæ eius exigeret. Iouis autem Orionem ob uirtutem aſtris intulit. idem rogatu Dianæ ſcorpionem inter aſtra duodecim cœlo collocauit, quorum contra magnitudnem ſtellæ quoq́; eorum ampliſsimæ ſunt. Ariſtomachus autem dicit, Caubriſim quendam Thebis uoto petiſſe ut filium haberet: ad quem Iouis, Mercutius, & Neptunus hoſpitio deuenerunt, qui eis hoſtiam immolauit ut filius naſceretur. cuius bouis pelle detracta, dij in eam urinã fecere, iuſſuq́; Mercurij terra obruta eſt, unde puer ſupradictus eſt natus, quem Vrionẽ appellauerunt, & aſtris intulerunt. Quidam autem dicunt Vrionem Methymnæũ, qui cum eſſet citharæ potens, rex Corinthiorum Pyranthus nomine eum dilexit: qui cum à rege impetraſſet, ut ciuitatem arte ſua illuſtraret, & magnum patrimoniũ acquiſiuiſſet, conſenſerunt famuli cum nautis ut eum interficerent: quẽ cum uellent interficere, petijt ab eis ut antè decantaret. Cum aũt citharæ ſonus cum uoce eius audiretur, delphini circum nauim uenerunt, ille ſuper unum ex his ſe præcipitauit, qui eum ſublatum ad regem Pyranthũ Corinthum detulit. delphinus ſubductis per æſtum aquis exanimatus eſt. Qui cum ſuos caſus Pyrantho narraſſet, iuſsit rex Pyranthus delphinum ſepeliri, & ei monumentum fieri. Poſt aliquantulũ tem-

poris nauis,qua Orion deuectus fuerat, Corinthum delata eſt. Nautas cum ad C
ſe adduci rex imperaſſet, & de Orione inquireret, dixerũt cum obijſſe. Quibus
ille: Craſtino,inquit,die ad delphini monumentũ iurabitis:eoſq; cuſtodiri man
dauit,atq; Orionem ita ornatum ſicut ſe præcipitauerat, in monumenro delphi
ni delitеſcere. Cum autem adducti per delphini monumentum iurarent Orio-
nem obijſſe, & de monumento prodijſſet,illi eum uidentes obmutuerunt, ibiq;
regis imperio crucifixi ſunt. Dehinc Iouis miſeratione dicitur Orion cum del-
phino inter aſtra poſitus. Nigidius autem refert, quodam tempore Iouem cum
cæteris dijs apud Muſæum Biſthoniorum regẽ hoſpitio dapſili copioſoq; affe-
ctu prædito in hilaritate conſtituiſſe, ut in corio tauri qui tunc immolatus fue-
rat, mingerent, eoq; loco in corio terra obruta natus ſit Orion: qui factus adole-
ſcens, digna deorum forma, atq; egregia uirtute incitatus, immortali memoria
obtemperabat, quibus ortus dicebatur. Nam cum in Celinio uenaretur, Dianã
irridens contemnebat eius opera, quæ in monte conſtituebat. Itaq; Diana miſiſ-
ſe dicitur ſcorpionem, qui Orionẽ uita priuaret. Orion uita priuatus, ſideribus
illatus eſt. Habet aũt ſtellas in capite claras tres, è quibus media eſt ſplendidior
cæteris, in ſingulis humeris ſingulas claras, in dextro cubito obſcuram unam, in
eadem manu unam, in zona tres, in gladio quem tenet in manu tres, in ſingulis
genibus ſingulas, in ſingulis pedibus ſingulas, in mantili tres. Sunt omnes 17.
& decem ex eis obſcuriores.

Canis.

Cum tetigit ſolis radios, accenditur æſtas,
Diſcernitq;, ortu longè ſata uiuida firmat.
At quibus arctata frondes, aut languida radix,
Exanimat: nullo gaudet maius'ue minus'ue
Agricola, & ſidus primo ſpeculator ab ortu.

SIrius ſtella eſt in medio centro cœli, ad quam cũ ſol acceſſerit, duplicatur ca-
lor ipſius, & languore afficiuntur corpora humana. Sirium aũt ſtellam uoca D
ram putant, propter flammæ candorem. Latini aũt illam caniculam uocant, un-
de & dies caniculares dicuntur: quia quandiu ſol in ipſa eſt, peſtifera eſt, ſed pro
qualitate adiacentiũ cõmutatur. Nam aut uincitur, aut morboſis utitur uiribus.
Hinc eſt quòd cum certo tempore oritur, non ſemper eſt noxia. Quidam uero
dicunt canem fuiſſe, quæ Europę cum dracone cuſtos data eſt, quæ poſtea M-
nos utraq; accepit, eandem poſtea ob medicinæ cauſam Procridi in munera da-
tam: quæ poſtea Cephalus utraq; poſſedit, uir Procridis, qui eam ad Thebas di
xit ad uulpem, Thebanorũ agros infeſtantem: cui cani fatum eſt, ne ab ullo poſ-
ſet interfici, itemq; uulpi. Iupiter uero uulpem in lapidem conuertit, & canem
aſtris intulit. Amphianus tragœdiarũ ſcriptor refert, quòd cum hominibus ſtel-
læ relinquerent locum, miſſus eſt legatus canis ad Doloram: quam ut uidit, tem
pore tẽpeſtiuo adamauit. qui cum flagraret amore, nec poſſet frui, magis & aſpe
rius urebatur: calamitate accepta, & deos adiutores inuocare cœpit. Tũc Aqui-
lo miſit filios ſuos adoleſcenres, qui operam cani traderent, & ipſe flatu ſuo ca-
nis ardorem ſedauit, qui flatus eteſiæ dicitur, amoris autem memoria remanſit.
Sunt qui aliter memorent. Icarus à Libero hoſpitio receptus eſt, qui ei in mune-
re utrem plenum uino tribuit, iuſsitq; ut in reliquas terras propagaret. Icarus de
hinc Athenæus cum in terrã Atticã ad poſteros deueniſſet, eis genus hoc ſuaui
tatis oſtẽdit: paſtores aũt cũ immoderatius biberent, ebrij facti conciderũt. Qui
arbitrantes Icarũ malũ medicamentũ ſibi dediſſe, eum fuſtibus interfecerũt. Ica-
rũ aũt occiſum, canis qui cũ eo fuerat, Neæra nomine, ululans, Erigonæ eius fi-
liæ monſtrauit, ubi pater inſepultus iaceret: quæ cum ueniſſet, eius corpus ſepe-
liuit: ipſaq; ſe in monte Hymetto cõtulit, ibiq; laqueo ſibi mortẽ conſciuit. Tunc
dicitur Liber à Ioue petijſſe, ut Erigonem & Icarũ aſtris inferret. Iouis aũt audi-
ta eius petitione, Erigonem ſignũ uirginis nominauit, Icarũ aũt patrem eius Ar-
cturũ. Qui cum exoritur, tempeſtates mari terræq; efficit. cumq; Athenas peſti-
lẽtia opprimeret, ex oraculo reſponſum eſt, ceſſaturã peſtilentiã, ſi per annos ſin

A gulos de frugibus & uindemia Icaro & Erigonæ primũ delibaret. Quod factũ eſt ab Athenienſibus, qui diebus feſtis inſtitutis aras cõſtituerunt, ideo quia illã pẽdentẽ aſpexerunt, quod eſt apud Græcos. ex quo factũ eſt, ut ſoli oſcilo iactatẽtur homines. Canis autẽ Icari qui ululans ante pedẽ pẽdẽtis uirginis mortuus eſt, Aſtricyon nominatur, quod nos canis ſtellã dicimus: qui ob candẽ cauſam quãdo exoritur, ſummam peſtilentiam hominibus facit. Habet autem ſtellas in capite unam, quæ Iſis dicitur, claram: in lingua unam, quam Sirium uel Canem uocant, quæ magna & ſplendida: in collo duas, in ſingulis humeris ſingulas obſcuras, in pectore claras duas, in anteriore pede ſiniſtro tres, in dextro unam claram, in extremo ſupra dorſum tres, in uentre duas, in ſiniſtro femore unam, in poſteriori pede ſiniſtro unam, in ſummitate caudæ unam. Fiunt omnes xx. Situm autem eſt hoc ſignum inter hyemalem tropicum, & arcticum ſubterraneũ, qui auſtralis uocatur.

Daſypus.

Sic utrunq; oritur, ſic occidit in freta ſidus:
Tu paruum leporem perpende ſub Orione.

LEpus ſub pedibus Anticanis & Otionis cõſtitutus eſt. Hic dicitur Orionis canem fugere uenantis. Nam ut uenatorem eum finxerunt aliqua de cauſa, ita leporem ei ad pedes fugientem finxerunt. Quidam negant tam nobilem tamq; magnum uenatorem, de quo antè in ſcorpione ſigno diximus, & poſteà in ipſius figura dicemus, oportere leporem uenari. Callimachusq; accuſat eum, quòd cum Dianæ ſcriberet laudes, dicit eam leporino ſanguine gaudere, & eos uenari dixerit. Nonnulli à Mercurio inter aſtra collocatum dicunt propter nimiam uelocitatem: ſiue quòd inter quadrupedes plus pariat, & quoſdam fœtus pariat, quoſdam uerò in uentre habeat: ſicut Ariſtoteles philoſophus ait, qui de animalium ratione diſſeruit. Antiquitus autem dicebatur, in inſula Hiero nullum leporẽ fuiſſe, ſed ex eorũ ciuitate adoleſcens quidam ſtudio generis ab exteris terris leporem fœminã produxit, & ad eius partũ diligentiſsimè quæ opus eſſent adminiſtrauit. itaq; cum peperiſſet, & cõplures eius ciuitatis ad ſtudiũ intendiſſet, & partim precio, partim beneficio mercati eſſent, omnes lepores alere cœperunt: quibus cum nihil daretur ad manducandum, impetu facto omnia comederunt. quo facto, inſulam calamitas afflixit. itaq; poſtea leporis figuram aſtris contulerunt, ut homines meminiſſent, nihil his exoptandum in uita, ſi inſolenter utantur lætitia, qua dolorem capere poſterius cogantur. Habet autem ſtellas in ſingulis auribus ſingulas, in pectore duas, in dorſo nitidam unam, in poſterioribus pedibus ſingulas. Sunt autem omnes 7.

B

Argo nauis.

At cum decurrens inhibet iam nauita remos,
Auerſamq; ratem uotis damnatus ab ore
Perlegit, optatam cupiens contingere terram.
Sed quia pars uiolata fuit, coeuntia ſaxa
Numine Iunonis tutus confugit Iaſon.
Hæc micat in cælo lateri non amplior, actus
Quà ſurgit malus, quà debet reddere proram,
Intercepta perit, nulla ſub imagine forma.
Puppis demiſſo tantum ſtat lucida clauo.

POſt canis igitur magni caudã, ſecundum ſtellarum ordinem nauis conſtituta eſt. quam quidam beneficio Mineruæ inter aſtra collocatã dicunt, quæq; prima ab ea fabricata eſt: & mare quod antea inuium fuerat, hominibus peruiũ naualis ingenio fecit. quam notatam in cœlo figurauit, ſed à gubernaculis uſq; ad malum. Nonnulli dicunt Danaum Beli filium ex compluribus coniugibus quinquaginta filias habuiſſe, fratrem aũt eius Aegyptũ totidem filios. Danaum autem & filias eius interficere uoluit, ut regnum paternũ ſolus obtineret, easq; filijs ſuis uxores à fratre popoſcit. Danaus aũt cognita malitia, Mineruam inuocauit adiutricem, tunc primum dicitur Minerua nauim feciſſe, quæ Argos appellata

pellata eſt, cum qua Danaus ex Aphrica Argos profugit. Aegyptus filios ſuos ad perſequendum fratrem miſit. Qui poſtquam Argos uenerunt, patruũ impugnare cœperunt. Danaus autem ut uidit ſe eis obſiſtere non poſſe, dedit eis filias ſuas, quæ patris iuſſu uiros ſuos una nocte interfecerunt. ſola Hypermeſtra Linum ſeruauit, ob quod fanum illis factum eſt. cæteræ uerò dicuntur apud inferos in dolium pertuſum aquam ingerere. Habet autem nauis ſtellas in puppe quatuor, in cataſtroma quatuor, in malo ſummo tres, in ſingulis temonibus quinq;, ſub carina quinq;. ſunt omnes 26.

Cetus.

Diuerſo poſita & borea uicina legenti,
Auſter piſtris agit duo ſidera, perlegit unum.
Namque aries ſupra priſtim piſcesq; feruntur,
Bellua ſed ponti non multum præterit amnem.

POrrò ſub ariete & piſcibus ſuper fluuium cetus in cœli regione collocatus eſt. Dicitur autẽ à Neptuno miſſus ad Cepheum propter inuidiã Nereidis, à qua cõtra Caſsiopeiam & Andromedã exardeſcebat propter nimiã pulchritudinem. huic cetui Andromeda propoſita erat, quẽ Perſeus interfecit, & ab Ioue aſtris illatus eſt, ut memoria actus maneret. Habet aũt ſtellas in caudæ extremo claras duas, à cauda uſq; ad gibbum eius ſex, ſub uentre ſex. Sunt omnes 14.

Eridanus fluuius.

Planxere ignotis Aſia Phaethontides undis,
Eridanus medius liquidis interiacet aſtris.
Huius pars undæ læuum ferit Orionis
Lapſa pedem, procul amotis qui piſcibus uſus
Vincula coniectat, nodus criſtam ſuper ipſam
Aequore piſtris adit. ſunt illi libera cœlo
Sidera nonnullam ſpecie reddentia formam,
Sub leporisq; latus uerſam, poſt denique puppim
Inter & Eridanum flexusq; cauumq; carinæ.
Atque hæc ipſa notat, ſi nullam ferre figuram.
Sunt etiam toto ſparſi ſine nomine mundi,
Inter ſigna ignes, etiam quibus & ſua deſit
Forma, per oppoſiti noſcuntur lumina ſigni. D

FLuuius, ut ſuperius diximus, ſubter cetum collocatus eſt, cœli regione cernitur. Ad quẽ ſiniſter Orionis pes extenditur. Ab Arato & Pherecyde Eridanus Padus eſſe putatur: & ideo inter aſtra collocatus, quòd à meridianis partibus dirigere cernitur. Heſiodus aũt dicit eum inter aſtra collocatum propter Phaethonta, Solis & Clymenes filiũ, qui dicitur currũ patris aſcendiſſe: cumq; à terra altius leuaretur, prę timore in Eridanum fluuium, qui & Padus dicitur, cecidit, ab Ioue fulmine percuſſus. & omnia ardere cœperunt: cauſaq; extinguendi uniuerſos amnes immiſſos eſſe, omneq; mortalium genus interijſſe, præter Pyrrham & Deucalionem. Sorores quoq; Phaethontis flentes in arbores populos uerſæ ſunt, lachrymæq; earum in electrũ durare dicuntur, Heliadesq; appellatæ. ipſas autem nomina habuiſſe, Merope, Helie, Aegle, Aegiale, Petre, Phœbe, Chærie, Dioſippe. Cygnus quoq;, rex Liguriæ, Phaethontis propinquus, dum fleret, in cygnum cõuerſus eſt. id quoq; monẽs, flebile canit. à quibuſdam uerò Nilus, qui & Gyon exiſtimatur, & ideo inter ſidera collocatus, quòd à meridianis partibus curſum dirigat. Eſt autem ſidus multarum ſtellarum luce adornatum. & ſubiacet ei ſtella, quæ uocatur Canopus ſiue Ptolemæon ſplendens, tangitq; temonem nauis. apparet autem humillima, eo quòd circa terram eſſe uidetur: & nullum ſidus inferius apparet, ob quod terreſtris uocatur. Habet autem ſtellas in primo flexu quatuor, in ſecundo tres, in tertio tres, uſq; ad nouiſsimam ſeptem, quas dicunt in ore Nili fluuij eſſe. ſunt omnes 17.

Aquarius.

Infimus hydrochoos, ſed quà ueſtigia figit,

Sunt

Digitized by Google

A *Sunt aliæ ſtellæ, quà caudam bellua flectit,*
Quaq́; caput piſcis media regione locatæ.
Nullum non   habent, nec cauſam nominis ullam,
Sic tenuis cunctis iam penè euanuit ardor.
Nec procul hinc dextra diffundit aquarius undas,
Atque imitatæ cadunt errantis ſigna liquoris,
E quibus una magis ſub cauda flamma relucet.
Squamigera piſtris pedibus ſubit altera ſigni
Fundentis latices. eſt & ſine honore corona,
Ante ſagittiferi nullum pernicia crura.

Piſcis magnus, cuius nepotes dicuntur piſces qui in circulo zodiaco conſtituti ſunt, dicitur in aſtra collocatus, eo quòd decidens in Boeth ſtagno, Phacetis filia Veneris in piſcem ſit transfigurata, quam Syri deam nominauerunt. Quidam autem dicunt, quòd de ſtagno filiam Veneris ſaluauerit. Vnde uſque hodie Syri piſces argenteos in templo ſacrauerunt. Eſt autem ſignum in parte auſtrali, quod piſcibus orientibus oritur, quem piſcem dicunt aquarij urnæ habere effuſionem. Habet aũt ſtellas 12. è quibus una fertur eſſe ſub pedibus aquarij, & tres in brachijs eius. Ipſæ autem clariores eſſe cæteris noſcuntur. Inter hæc ſunt aſtra ſiue ſigna quæ planetæ appellantur.

Occanum occaſu tangit tanto & magis arte,
Thuribulo metæ uim cælo ſuſcipit, & iam
Præcipiti tactu uaſtis dimittitur undis.
Multa dedit natura homini rata ſigna ſalutis,
Venturamq́; nouis cladem depellere ſuaſit.
Inter certa licet numeret ſub nocte cauenda
Thuribulum. nam ſi ſordebunt cætera cæli,
Nubibus obductis illo ſplendore timeto,
B *Ne pacem pelagi ſoluat uiolentior auſter.*
Tunc mihi ſiccentur aſtricto cornua uelo,
Erigat emittantq́; latus per inane rudentes.
Quod ſi deprehenſa turbauit lintea puppis,
Incubuitq́; ſinu laxo, uel mergitur undis
Prona ratis, ſoluetq́; inimicum Nerea prora,
Vel ſi perſpexit ſeruator Iuppiter æger,
Vltima perſoluunt iactatæ uota ſalutis.
Nec metus antè fugit, quàm pars effluxerit orbis,
Qua boream cælum ſpectantibus indicet ortum.

SAcrarius, qui & Pharum dicitur, eſt ſignum nauigãtibus ſemper cõtrarium, quod ſequitur ſcorpionis caudam. Quod quidam locatũ inter aſtra dicũt, quòd in eo dij primùm mutuò coniurationem fecerunt, cum Iouis contra Saturnum fecit, quod memoriæ non ſolum aſtris illatũ, ſed etiam hominibus hoc habere inſtitutum, quia in agonibus & ludis quinquennalibus coronæ habentur, & fœderis teſtes adhibentur, itemq; uates per quos futura reſponderũt in ſympoſijs domibus cõſecrantur. & iure Iupiter igneum ſibi uelamen, ne eius fulminum potentia deprehenderetur, adhibuit. Habet ſtellas quatuor, duas in ſuperficie, in qua prunæ fuiſſe dicuntur, duas in uaſe eius.

Centaurus.

Inde per ingentes coſtas, per crura, per harmos
Naſcitur intacta ſonipes ſub uirgine dextra,
Seu prædam è ſyluis portat, ſeu dona propinqua,
Placatura deos cultor Iouis admouet ara.
Hic erit ille pius Chiro tutiſſimus omnis
Inter nubigenas, & magni doctor Achillis.
Hic humero medium ſcindens iter ætheris alti,
Sic tenuem traxit nubem, ſtellas ue recondit,

Toto clarus equo uenientes nunciat euros. C

CEntaurus dicitur Saturni & Phillyrę filius. nam Saturnus cum Iouem filiũ quæreret in Thracia, cum Phillyra Oceani filia in equũ uerſus dicitur cõcubuiſſe, & ex ea Chironem centaurum natum, artis medicinæ inuentorem: ipſamq́ in arborem φιλυραν, hoc eſt tiliam uerſam eſſe. & habitaſſe Chironem in Pelio monte, inter homines æquiſsimũ: à quo Aeſculapius medicina, Achilles cithara, in aſtrologia Hercules literis inſtructi ſunt. cuius hoſpitio cũ Hercules uteretur, ſicut Antiſthenes dicit, è pharetra ſagitta lapſa dicitur pedem eius uulneraſſe: acceptoq́ uulnere, illum animã exhalaſſe, & ab Ioue aſtris illatũ. Eſt autẽ ſignũ ad aſpectum Sacrarij. Vnde & ad idem Sacrarium ſacrificare uidet. Habet ſtellas in capite obſcuras tres, in ſingulis humeris ſingulas claras, in dextro cubito unam, in eadem manu unam, in medio pectore unam, in ſpina duas, in uentre ſplẽdidas duas, in dextro lumbo clarã unam, in cauda tres, in ſingulis genibus retrorſus duas, in utroq́ harmo unam, in utriſq́ pedibus anterioribus ſingulas. fiunt omnes 33. Quidam arbitrantur tenere in ſiniſtra manu arma & leporem, in dextra uerò beſtiolam quæ θηρίον appellatur: & βύρσαν, id eſt utrem uini plenũ, in quo libabat dijs in ſacrario. Habet autem ſtellas beſtiola in capite unã, in ſpina claram unam, in cauda duas, in ſummo pede poſteriore claram unam, in anteriori pede unam claram, in thyrſo tres. Sunt omnes 33.

Hydra.

Hic primos ortus crater premit ulterioris,
Vocalis roſtro corui ſuper, hydraq́ lucet.

HYdra, ſuper cuius caudam coruum ſedere dicunt, & in medio urnam aſſerunt, eſt ſignum in parte auſtrali, caput deflexum habens ad cancrum, cuius ſinuoſi corporis medietas eſt connexa ſub leone. caudam uerò extendit ad Centaurũ, ſupra quam ſedet coruus. Qui coruus ideo inter aſtra collocatus dicitur, eo q̃ fuerit in tutela Apollinis, à quo miſſus ad fontem, ut dijs ad libandũ aquam deferret. qui cum uidiſſet arbores groſſos ficus habentes, uolans conſedit D in eis, donec maturæ fierent, & aquam deferre diſtulit. poſt paucos autem dięs peracto ſacrificio, cum ille ficos comediſſet, & ſe dijs peccaſſe ſenſiſſet, denuò ad fontem ut aquam hauriret redijt: & ab hydra exterritus, uas uacuum reportauit, dicens exceſsiſſe aquam quæ fuerat in fonte. Cognoſcens Apollo ſibi coruum peccaſſe, prohibuit eum eo tempore aquam bibere, ut Ariſtoteles dicit in eo libro qui de Beſtijs ſcribitur. Et Iſidorus in Naturalibus, uel in Phyſicis memoriæ tradidit, q̃ ipſe peccati pœnas daret, qui & poſtea aſtris illatus eſt. Crater aũt in medio angue poſitus eſt, caudam autem anguis coruus appetit roſtro, neque poteſt iuxta accedere ut bibat. Habet anguis ſtellas in capite claras tres, in prima flexura ſex, & una ex eis obſcura, ad ultimũ in ſecunda flexura tres, in tertia quatuor, in quarta duas, in quinta uſq́ ad caudam octo claras. fiũt omnes 26. Paululum ſub prima flexura crater ſiue urna ſitus eſt, inclinatus ad genua uirginis. Habet ſtellas in labris obſcuras duas, per ſingula latera tres, in fundo duas, ſunt omnes 10. Coruus autem qui eſt ad ultimam eius caudam, ſpectans ad occaſum, habet ſtellas in capite claram unã, in ala duas, in cauda tres, in pedibus ſingulas ab unguibus. ſunt omnes ſex. omnes ſimul fiunt 43.

Aethereum uenit thalamũ ſuper imbribus atrum,
Et tonitru crebraq́ abſcondit grandine terras.
Temperat in geminis annum, nec crede ſereno,
Nubila nec diuturna putes cum ſidere cancri:
Fons erit ardentis: tamen hoc in littore certum,
Flagrantis placidè lucens hic temperat annum.
Compoſuit ſedem Nemeais finibus aſtrum,
Virgineq́ & libra ſemper pendentia tantum
Nubila, continua magis in ſtatione manebunt.
Nunc quoque nulla fides, cælum cum ſcorpion acer
Stat ſuper: incerta namque omnia lege feruntur.

Digitized by Google

A *Heu quantis terras cum Iuppiter ignibus omnis*
Obruet, aut glomerata cadet, quem denſa per aſtra,
Immitis grando cælo, quàm ſæpe ſonabit,
Cum ſpacium attigerit tendentis ſingulaq́; ignis.
Non terris imbres, ponto non flamina deerunt,
Et cæli terret ſonitus mortalia corda,
Cum ſedem ægoceri Cithereius attigit ignis,
Horridus ad gelidos portendit aquarius ignes,
Hybernaq́; cadunt pluuiæ, concretaq́; grando,
Piſcibus à geminis ſub prima recurrerit aſtra.
Heſperus hæc tibi ſigna feret, cum lucifer ora
Ingreditur Venus alma polum. ſed ubi heſperus ignes
Prouocat æthereos, & noctem ducere terris
Incipit, exoriens ecce hæc Cytherea mouebit.
Vere cauete imbres & fulmina culmine ab alto,
Phrixeum rutilo pecus irradiauerit aſtro,
Nubila commixtusq́; fragor pluuialibus undis,
Flaminaq́; aſſiduo terris tum ſtantia pulſu,
E' cælo diri deiecti grandinis ictus.
Vere magis nitido tauri cum ſidere fulxit,
Appoſita geminis eadem conſtantia præſtat.
Cum dederit ſoles, inducit nubila cælo:
Nubila cum fuerint, ſubitos mirabere ſoles.
Et modò te uento gelido, modò protinus imber,
Lucent alterna ſuperabit nube ſerena.
Sin leuis ingreſſa eſt ſpacioſi ſidera cancri,
Pacem mundus habet, nonnulli corpore ſoles
B *Peſtiferi incendunt. non ſidera denſa ſolutos*
Aſtringunt artus alieno tempore leuis.
Omnia pacato tum ſidere temperat aer.
Ac rapidis idem ne ſolibus æſtuet orbis
Efficient magni conſpectu ſigna leonis.
Virgine erunt pluuiæ, pleriq́; in nube fragores,
Concaua quos reddunt incluſo nubila uento.
Detrahit autumno pluuias, eademq́; repellit,
Nubibus aſſiduis, cælumq́; ob frigora prima,
Extremum autumni ſuperent glacialia terræ.
Scorpios at raris ne quis caua terra grauetur,
Horrebit pluuijs, ad diros omnia nimbos,
Continuisq́; ruit cum per ſinuoſa tenetur
Cornua centauri, rapida diſtincta ſagitta,
Aegóceros imbres & crebro lumine ruptos
Nubibus elidet ſonitus, tremuloq́; nitore
Flagrantis teli mortalia numina uincent.
Hæc eadem fundens prædicit Aquarius imbrem,
Extremus ſæuis maria increbreſcere uentis.
Oſtendunt piſces Veneris quos ſtella notarit.
Et quoniam certis extat uia cognita ſignis,
Accipe quid moueat mundo Cyllenius ignis.
Si modò Phœbei flammas euaſerit axis.
Matutina ferens ſolitus per ſidera curſus,
Cum pecudum illis auratum fulſerit aſtrum,
Ventorumq́; graues & dira grandinis ira.
Non intermiſſo patienti tempore ſurgent,
Qui pluuias altas etiam in regione notabit

Aſſore non omni: namq́ eſt tunc imber in aruis. C
Aſt ubi ſe taurus ſinuatis cornibus effert,
Grandine ſignificat geminis tranquilla ſereni,
Et placidum nautis ſpondet cælumq́ fretumq́,
Nubila atq́ imbres, æſtus ac frigora miſcet.
Certior ardor erit, quamuis iuuet aura fauoni,
Cum uaſti calida radiabit ſede leonis,
Templa ſed ætherei ſimulac poſſederit ignis.
Omnia mixta feret, pluuias meditabitur ingens.
Vndiq́ grando uenit, rumpuntur culmina nimbis,
Centauri attigerit cum iam Cyllenius arcus:
Aut ubi conſurgit capricornus & ipſe biformis,
Aut ſubitos cælo deducet crebrius imbres,
Fulminis aut iactu magnum perrumpit Olympum,
Nulla ſerenato capricornus nubila cælo
Comparat, aut gelidos flatus cæliq́ fragores.
Non alio melius ſigno prædicere poſſis.
Piſcibus hæc eadem quamuis cognoſcere fas ſit,
Quandoquidem exoritur mundo Cyllenius ignis.
Quid faceret primùm modò cum lumine ſolis,
Tempus & occaſus moneat quoq́ diſcere Phœbi.
Ver erit hybernis totum execrabile nimbis,
Et crebro tonitru iunget florentia rura,
Speſq́ noua ſegetis quatientur grandinis ictu:
Vretur cælum, magni cum regna Tonantis
Ingrediens, pecudis ingreditur aurea terga,
Hinc & Agenorei ſtellantia cornua tauri,
Quid ue ferant gemini, rapido quid ſidere cancer, D
Si penitus quæras, taurum ſæuire uidebis.
Grandine nec contrà ferri ratione probanda,
Aut cancro aut geminis calidus ueſtigia ſeruat,
Hic quo dicta leo ſæuiſq́ caloribus ardet.
Flatus at geminis miſcet tranquilla ſerenis,
Spiciferaq́ manu tendenti libera nutu
Diſſentit diua. ſed ut hæc uentura ſerena
Nunciat, & uentis ceſſat mare, ceſſat & aer:
Scorpios in pluuias rarus, ſed nubibus atris
Creber agit nimbos, & ſæua tonitrua portat,
Clara ſagittiferi tetigit cum lumina ſigni,
Aegocero ſemper cælo leuis excidit imber.
Frigidus at rapidis horrebit aquarius euris,
Brumaleſq́ dabit pluuias, atq́ igne perenni,
Cum ſonitu quatiet nubes ſecura laboris.
Non fruſtrans animum, certo me limite ducat,
Hæc eadem tibi ſigna dabunt non irrita piſces.

SOlem per ſeipſum conſtat moueri, nõ cum mundo uetti, ſed in zodiaci circuli obliquitate curſum peragrare, paulo ſuperius diximus: qui dũ per trecentos ſexagintaquinque dies & quadrantem, zodiacum luſtret, & ſingula tricenis diebus deniſq́ horis ac ſemiſſe, id eſt dimidia hora tranſcurrat, incremento dimidiarum horarum quarto anno unum diem complet, quem biſextũ nuncupant, qui dies conficitur ex quadrantibus. Nam cum duodecies ſemis ſex horas integras faciãt, id eſt quadrantẽ, hic quadrãs quater ductus uigintiquatuor horas perfecit: idem unũ diem cum ſua nocte complet, & in quarto biſextum, ut præfati ſumus, efficit. Sol interea dum igneus ſit, præ nimio motu conuerſionis ſuæ amplius incaleſcit. cuius ignẽ dicunt philoſophi aqua nutriri, & è contrario

trario

A trario clemẽto uirtutem luminis & caloris accipere: unde uidemus eum ſæpius
madidum atq; rorantem. Tunc autem eclipſim patitur, quod latinè defectio di
citur, quotiens luna 30. ad eandem lineam qua ſol uehitur peruenit, eiq; ſe obij-
ciens eum obſcurat: unde deficere nobis uidetur, cum ei orbis lunæ opponitur.
Signa enim tempeſtatis uel ſerenitatis, hoc modo aſtrologi mundi cognoſcen-
da eſſe dixerunt. Vergilius namque ait: Si ſol in ortu ſuo maculoſus ſit, atq; ſub
nube latens, aut ſi dimidia pars eius apparuerit, imbres futuros. item Varro ait:
Si exoriens concauus uidetur, ita ut e medio fulgeat, & radios faciat, partim ad
aquilonem, partim ad auſtrum, tempeſtatẽ humidam & uentoſam futuram in-
nuit. item ſi ſol, inquit, rubeat in occaſu, ſincerus dies erit: ſi palleat, tẽpeſtatem
ſignificat. Nigidius quoq; ait, ſi pallidus ſol in nigras nubes occidat, aquilonẽ
uentum ſignificat. Hunc etiam Græci Apollinem appellauerunt, à quo ſe ſpiri-
tum accipere arbitrantur. ἀπολλὺς enim græcè, latine perdens dicitur, quòd fer-
uore ſuo omnem ſuccum uirentium decoquendo perdat herbarũ. Hunc etiam
diuinationis deum eſſe uoluerũt, ſiue quod ſol omnia obſcura manifeſtat in lu-
ce, ſiue quod in ſuo proceſſu & occaſu eius orbita multimodos ſignificationum
monſtret effectus. Sol dicit̃ aut ex eo quòd ſolus ſit, aut quòd ſolito per dies ſur
gat & occidat. Hunc etiam ſine barba pingunt, quia occidendo & naſcendo
ſemper eſt iunior: ſiue quòd nunquã in ſua uirtute deficiat, ut luna, quæ creſcit
aut minuitur. Huic quoq; illam ob cauſam quod aut quadripartitis temporum
uarietatibus anni circulum peragat, id eſt, uerni, æſtatis, autumni, & hyemis: aut
quod quadripartito limite diei metitur ſpacium. Vnde & ipſis equis condigna
nomina poſuerunt, id eſt Erythræus, Actæon, Lampros, & Philogæus. Erythræ-
us græcè ruber dicitur, quòd à matutino lumine rubicũdus exurgat. Actæon lu
cidus dicitur, quòd tertia hora inſtante lucidior fulgeat. Lampros uerò lucens
uel ardens dicitur, quod fit, dum ad umbilicum diei contra arcticum conſcende
rit circulum. Philogæus græcè terram amans dicitur, quòd hora nona proclini-
B or uergens occaſui pronus incumbat.

Luna terris uicinior eſt quàm ſol, ſiue quàm cætera errantia ſidera. Vnde &
breuiore orbe celerius peragit curſum ſuum. Nam iter quod ſol trecentis & ſe-
xaginta quinque diebus & ſex horis peragit, luna uiginti ſeptẽ diebus & octo
horis percurrit, ſingula uerò ſigna ſol tricenis diebus & denis horis ac ſemiſſe.
Luna autẽ binis diebus & ſemis hora biſſe unius perlabitur. Vnde fit, ut quan-
tum ſpacij in zodiaco luna percurrit, tantum ſol tredecim diebus expleat. Hanc
quidã philoſophorum dicunt proprium lumẽ non habere, globiq; eius unam
partem eſſe luciſluam, aliam uerò obſcurã, & paulatim ſe uertendo diuerſas for
mas efficere. Alij contrà aiunt lunam globum ſuũ habere, ſed ignem à ſole con-
cipere: & quantũ percutitur, ardeſcere: & quantum à ſole diſcedit, augeri. Cum
uerò contrà ſteterit, feritur ex aduerſo, & uelut ſpeculum non uim, ſed imagi-
nem reddit: unde & defectum patitur, ſi inter ipſam & ſolem umbra terræ inter
ueniat. Hac enim creſcente, uniuerſa gignentia pubeſcunt: renueſcente, tenuan
tur. humor etiam & ſpiritus omnis augeſcit, tumeſcit Oceanus. quod diuerſo
cœli & uagantiũ ſtellarũ temperatur, atq; deteritur, & infra fluit, id excipit luna,
& ſoli tradit: quo & animalia rigeſcunt, & humus quodãmodo animatur geni-
tali calore: & ut ita dixerim, uiua plurimum ualẽt in originibus, q̃ in ortu ſunt,
languent in occaſu. ortum facit in ſtella quam ſol præterit. deinde ſtatione matu
tina cum à quinto loco ſolis ſteterit, in eodem manet ſigno, donec ab eodem ſo-
le moueatur, quæ contraria eſt ſoli. mane occidit, oritur ſimul noctéq; & uocatur
Chronicos. Deinde rurſus altero latere è quinto ſigno deprehenſa, poſt meridi
ana ſtationem facit, donec ingreſſo ſole idem ſignum ſub radijs eius deliteſcẽs
in totum occidat. Aſpiciunt inter ſe ſtellæ ex tertio ſigno, quod dicitur trigonũ,
& habent maximè confuſionem. item a quarto ſigno quod tetragonon & cen-
trum uocatur, & in alterutrum maxime præſtant effectũ. Item ex cõtrario, quod
eſt ſeptimum ſignum, & diametron uocatur, quæ maxime aduerſum cetera diſ-
ſident uel leuiter aſpiciunt, ut ſextum quod dicitur hexagonon. Signa tropica

peregrinis nationſbus præſunt,& omnino motibus & conſilijs ſubinde uarian C
tur,atq; permutantur,biformia generatione.rerũ omniũ repetitionẽ ſignificãt,
& interim dilationem ſolida uehemẽter & inſtanter efficiũt,& ad exitũ uel pro
ſpera uel aduerſa perducunt:ſicut aſpiciuntur à ſtellis,uel fauentibus, uel repu-
gnantibus.Iam uerò quia de eius curſu uel ordine ſub breuitate diximus, reſtat
ut quid de ea gentiles ſenſerint,edicamus.Lunam gentiles Dianam,germanam
Solis,quem Apollinẽ nuncupabant,fuiſſe dixerunt.& ſicut à ſole ſpiritũ,ita ſe à
luna corpus accipere arbitrabantur.Dicebant enim eam uiarũ præſidẽ & uirgi-
nem,eo quòd in uia nihil pariat.Idcirco igit̃ ambo ſagittas habere dicunt̃,quod
ipſa duo ſidera de cœlo radios uſq; ad terram emittant.ideo faces,quia luna illu
minat,ſol & illuminat & exurit.ideo bigã luna dicit̃ habere,ſiue propter uelo-
citatẽ,ſiue pro eo quòd nocte & die apparet.ideo unũ equum albũ & aliũ nigrũ
dicitur habere,eo quòd hyeme & æſtate plus luceat,q̃ uere & autumno. Diana
aũt luna dicta eſt quaſi diane,eo quòd die ac nocte appareat ipſa & Luna, eo q̃d
luceat:& Triuia,eo quòd tribus fungatur figuris.de qua Vergilius ait:Tria uir
ginis ora Dianæ.Nam eadẽ luna,eadẽ Diana,eadẽ Proſerpina uocat̃,id eſt cœ-
leſtis,terreſtris,& infernalis.De qua quidã:Deniq; cum luna eſt ſubluſtris, ſplẽ
det amictu:Cum ſuccincta iacet calamis,Latonia uirgo eſt.Lunã uolucrunt eti
am apud inferos Proſerpinã,ſeu quòd nocte luceat, ſiue quòd humilior currat
& terris præſit.unde bigam boum habere dicitur,illo uidelicet pacto,quo detri
menta eius non ſolũ terra,ſed & lapides uel crebra animantium,& quod magis
incredibile ſit,etiam lætamina ſentiunt,quæ in lunæ incrementis eiecta uermi-
culos parturiãt. ipſam Dianam dictam à nemoribus uolunt, ſimili modo quòd
arborũ ac fruticum ſucco augmenta inducat. Deniq; crementis lunæ abſciſſa li-
gna furfuraceis tinearum terebra manibus fiſtulaſcũt. Nemoribus quoq; adeſ-
ſe dicitur,quòd omnis uenatio plus nocte quàm die dormiat.Endymionem ue
rò paſtorem amaſſe dicitur,duplo ſcilicet modo: ſeu quòd primus hominũ En-
dymion curſum lunæ inuenerit,unde & triginta annos dormiſſe dicit̃, quia ni- D
hil aliud in uita ſua niſi repertioni ſtuduit,ſicut Mnaſeas in primo libro de Eu-
ropa ſcribens tradidit:ſiue quòd Endymionem amaſſe fertur,quia nocturni ro-
ris humor qui eſt ſiderum quoq;,ipſius lunæ animandis herbarũ ſuccis inſudat̃,
& paſtoralibus proſunt ſucceſsibus.Prætcrea ſigna tempeſtatis,uel & ſerenita
tis in ea uideri poſſe,antiqui dixerũt.Nigidius ait: Si luna in ſummo circulo ma
culas nigras habuerit in primis partibus menſis,imbres futuros ſignificat: ſi in
medio,nũc cũ plena ſint in eo cornicula,ſerenitatẽ.Cęterùm ſi rubet quaſi aurũ,
uentos oſtendit:fit enim uentus ex aeris denſitate,qua obducti ſol & luna rube
ſcunt.Item ſi cornua eius tetra fuerint nebula,tempeſtas futura eſt. Aratus autẽ
dicit,ſi aquilonium cornu lunæ eſt correctius,aquilonẽ imminere. Item ſi cor-
nu auſtrale ſit erectius,notũ imminere. Quarta aũt luna index futurarũ certiſsi-
ma habetur aurarũ. Vnde & Vergil. Si in ortu quarto,nãq; is certiſsimus autor.

Bruma in fauonium.

CAeſari nobilia ſidera ſignificant,3.calend.Ianuarias matutino canis occi-
dit,quo die Atticæ & finitimis regionib. Aquila ueſpere occidere tradit̃.
Pride nonas Ianuar.Cęſari Delphinus matutino exorit̃,& poſtero exorit̃ Fidi-
cula,quãdo ſagitta ueſperi occidit.Itẽ quinto idus Ianuarias eiuſdẽ delphini ue
ſpertinus occaſus,& cõtinui dies hyemis Italiæ,cũ ſol in aquariũ ſentitur tranſi-
re,quod ferè 13.calen.Feb.euenit.8.Feb.regia ſtella,appellata Tubetone, in pe
ctore leonis occidit matutino,& pridie nonas Febr,Fidicula ueſperi occidit.

A Fauonio in æquinoctiũ Cæſari ſignificant 4.calen. Mart. quatriduũ ua-
riè,& 8.calend.Mart.hirundinis uſus: & poſtero die arcturi exortus ueſperti-
nus.Item nonas Mart.Cæſar cancri exortu id fieri obſeruauit. 8. idus Mart. A-
quilonis piſcis exortus,& poſtero die Orionis exortus,& in Attica miluus ap-
parere obſeruat̃. Idib. Martijs Cæſar ferales ſibi notauit ſcorpionis occaſus.3. ca
lend.Aprilis Italiæ miluus oſtẽditur.12.calẽ. Apriles Equus occidit matutino.

Aequinoctium uernum 8.calen.Aprilis peragi uidetur. Ab eo ad Vergili-
rum ex

A rũ exortum matutinum Cæſari ſignificant.3.nonas Aprilis in Attica Vergiliæ
ueſpere occultãtur. Item poſt pridie nonas Aprilis in Bœotia & Chaldæis Ori-
on & gladius eius incipiũt abſcondi. Cæſari 6.calen.Aprilis, ſignificat imbres,
libræ occaſus.14.calen.Maias ſuculæ occidunt ueſpere,ſidus uehemens,& ter
ra mariq; turbidum.16.calend.Maias,in Attica occidunt ueſperi,Cæſari 15. ca-
len.Maias,quatriduum ſignificãt.12.calen.Maias Aſſyrijs ſuculæ occidũt ue-
ſperi,quod uulgò appellatur ſidus parilicium: quoniã 11.calen.Maias urbis Ro
mæ natalis habetur: quo ferè ſerenitas redditur,claritatẽ obſeruationis mẽbro-
rũ augmento:Hyadas appellantibus Græcis,quod noſtri â ſimilitudine cogno
minis,uocabulum eis ſtellis propter ſuccos impoſitũ arbitrantur. imperiti ap-
pellauere ſuccidas.Cæſari 8.calen.Maias notãtur dies.7.calen.Maias Aegypto
hœdi exoriũtur.6.calen.Maias,Bœotiæ & Atticæ canis ueſpere occultatur, &
Fidicula mane oritur.5.calen.Maias Aſſyrijs Orion totus abſconditur. Quar-
to aũt cal.Maias Aſſyrijs canis.6.nonas Maias Cæſari ſuculæ matutino exoriũ
tur.& 8. idus Maias,capella pluuialis.Aegypto aũt eodẽ die canis ueſperi oc-
cultatur.Sic ferè in 6. idus Maias,qui eſt Vergiliatũ exortus, decurrunt ſidera.

A Vergiliarum exortu ſignificant Cæſari,poſt pridie idus Maias, arcturi oc-
caſum matutinũ.3. idus Maias,Fidiculæ exortus.12.calen.Iunias capella ueſpe-
ri occidit,& in Attica canis.11.cal.Iunias Cæſari Orionis gladius occidere inci-
pit.3.nonas Iunias Aſſyrijs Aquila oritur ueſperi.7.idus Iunias arcturus matuti
no occidit Italiæ.4. idus Iunias Delphinus oritur in Aegypto.11.calen.Iulias e-
iuſdẽ Orionis gladius Cæſari occidere incipit.8.calend.Iulias longiſsimus dies
totius anni,& nox breuiſsima ſolſtitium conficit.

A' Solſtitio ad fidiculæ occaſum 6.calen.Iulias,Cæſari Orion exoritur. Zo
na autem eius Aſſyrijs 4.nonas Iulias:Aegypto uerò eadem die Procyon æſtu
oſus,matutino oritur.quod ſidus apud Romanos non habet nomen,niſi cani-
cula,quam uolumus intelligere minorem canem,ut in aſtris pingitur:ad æſtum
B maximè pertinens,ſicut paulo pòſt docebimus.4.nonas Iulias Chaldæis coro
na occidit matutino.Atticæ Orion totus eadem die exoritur,pridie idus Iulias.
Aegypto Orion deſinit exoriri 15.calend.Auguſtas. Aſſyrijs Chiron exoritur.
Deinde poſt triduum ferè ubiq; confuſus inter omnes,ſidus indicans,quod ca-
nis ortu uocatus,ſole partem primam leonis ingreſſo,cum fit ſolſtitium : quod
ſidus accendit ſolem,& magnam æſtus obtinet cauſam. 16. calen. Aug. Aegy-
pto Aquila occidit matutino,Eteſiarumq; prodromi flatus incipiũt, quod Cæ-
ſar,10 calen. Auguſtis ſentire Italiã exiſtimauit : Aquila Atticæ matutino occi-
dit,8.id.Aug.Arcturus medius occidit.3. id.Aug.Fidicula occaſu ſuo autum-
num inchoat,aut annotat:ſed uera ratio id fieri inuenit pridie idus Auguſt. E-
quus oritur ueſperi:& Cæſari Aegypto Delphinus occidit 11.cal.Septemb.Aſ-
ſyrijs ſtella, q̃ anteuindemiator appellatur,exoriri mane incipit,uindemię ma-
turitatẽ promittens,cuius argumẽto erũt agni colore mutati. & Aſſyrijs quin-
to calẽ. Septemb.Sagitta occidit,Eteſiæq; deſinũt.Anteuindemiator Aegypto
nonis Septembris oritur.Atticæ Arcturus matutino,& ſagitta occidit mane 5.
idus Septembris,Cæſari capella oritur ueſperi.Arcturus uerò pridie idus Se-
ptembris imbres uehementiſsimos ſignificat,terra mariq;.Ratio eius hæc tradi
tur : ſi Delphino occidente imbres fuerint,non defuturi ſunt per Arcturum. e-
ius ſigni ortum ſeruat hirundinum habitus. nanque deprehenſæ intereunt. 15.
calendas Octobres Aegypto ſpica,quam tenet uirgo,oritur matutino,Eteſięq;
deſinũt. 11. calendas Octobres commiſſura piſcium occidit,ipſumq; equi ſidus
8.calendas Octobres.3.calendas Octobres hœdi oriuntur. calendis Octobri-
bus,capella matutino exoritur.6.nonas Octobris,Atticæ corona exoritur ma-
ne.5.nonas Octobris,Heniochus occidit matutino.4. nonas Octobris Cæſari
corona exoriri incipit, & pridie nonas occidunt hœdi ueſperi. 8. idus Octo-
bris Cæſari fulgens in corona ſtella exoritur, & tertio idus Vergiliæ ueſperi ex-
oriuntur.18.calendas Nouẽbris Suculæ ueſperi oriuntur.pridie calendas No-
uembris Cæſari Arcturus occidit,& ſuculæ exoriuntur cum ſole. quarto no-

t 3 nas No-

Digitized by Google

nas Nouembris Arcturus occidit ueſperi, & idibus Nouēb. Atticæ Vergiliæ C
occaſu ſuo hyemem inchoant : quinto idus Orionis gladius occidere incipit.
Deinde tertio idus Vergiliæ occidunt, occaſum matutinum Vergiliarum He-
ſiodes. natura huius quoq; nominis Heſiodis aſtrologiam tradidit fieri.

In æquinoctio autumni conſitetur quòd tales 25. dies ab æquinoctio Anaxi
mander 31. Eucthemon 48. Nos autem ſequentes obſeruationem Cæſaris, 45.
die ab æquinoctio dicimus fieri.

Ante omnia autem duo eſſe nomina cœleſtis iniuriæ, meminiſſe debemus:
Vnum quod tempeſtates uocamus, in quibus grandines, procellæ, cæteraq; ſi-
milia intelliguntur, quę cum plenilunio acciderint, ui maiore impelluntur. Hęc
ab horridis ſideribus exeunt (ut ſępius diximus) uelut Arcturo, Orione, hœdis.
Alia ſunt illa quæ ſilente cœlo ſerenis noctibus fiunt nullo ſentiente, niſi cum
facta ſunt publica, & magnæ ſunt differentiæ â prioribus, alijs rubiginem, alijs
uredinem, alijs caliginem impellentibus, omnibus uerò ſterilitatem. De his
nunc dicemus, quæ ante nos à nullo ſunt prodita: prius cauſas reddemus corū,
quæ ſunt præter lunarem, & quæ paucis cœli locis conſtant. Nanque Vergiliæ
primatum tenent ad fructus, quarum exortu æſtas incipit, occaſu hyems ſeme-
ſtris ſpacio intra ſe, & meſſes uindemiasq;, & omnium maturitatem amplexan-
tur. Eſt præterea in cœlo qui uocatur Lacteus circulus, etiam uiſu facilis. huius
defluuio uelut ex ubere aliquo ſata cuncta lacteſcunt, duorum ſiderum obſer-
uatione, Aquilæ in ſeptentrionali parte, & in auſtrina caniculæ, cuius mentio-
nē ſuo loco fecimus. ipſe circulus fertur per Sagittarium & Geminos, ſolis cen-
trum infra æquinoctialem circulūm ſecans, commiſſuras eorum obtinens. hinc
Aquila, illinc canicula, ideo effectus utriuſque ad omnes frugiferas pertinet
terras, quoniam in his tantum locis ſolis terræq; centra congruunt. Igitur ho-
rum ſiderum diebus ſi purus atque mitis aer genitalem illum lacteumq; ſuccum
tranſmiſerit in terras, læta adoleſcunt ſata: ſi luna qua dictum eſt ratione roſci-
dum frigus aſperſerit, admixta amaritudo, ut in lacte puerperium necat, modus D
in terris: huius iniuriæ quam fecit in quacunque conuexitate comitatus utriuſ-
que cauſæ: & ideo non pariter in toto orbe ſentitur, ut nec dies. Aquilam dixi-
mus in Italia exoriri 13. calēd. Ianuarias, nec patitur ratio naturæ quicquam in ſa
tis ante eum diem ſpei eſſe certæ. Si uerò interlunium incidat, omnes hybernos
fructus lædi neceſſe eſt. Rudis fuit priſcorum uita, atq; ſine literis, non minus ta
men ingenioſam fuiſſe in illis obſeruationem apparebit, quàm nunc eſſe ratio-
nem. Tria nanque tempora fructibus metuebant, propter quod inſtituerunt fe
rias, diesq; feſtos, rubigalia, floralia, uinalia. Rubigalia Numa conſtituit anno
regni ſui 11. quæ nunc aguntur ad 7. calen. Maij, quoniam tunc ferè ſegetes rubi
go occupat. Hoc tempus Varro determinat, ſole tauri partem decimam obti-
nente, ſicut tunc ferebat ratio. ſed uera cauſa eſt, quod poſt dies 19. ab æquino-
ctio uerno, per id quatriduum uaria gentium obſeruatione, in quarto calend.
Maij. canis occidit ſidus, & per ſe uehemens, & cui præoccidere caniculam ne-
ceſſe ſit. Idem itaq; Floralia quarto calend. eaſdem inſtituerunt urbis anno 516.
ex oraculis Sibyllæ, ut omnia bene defloreſcerent: hunc diem Varro determi-
nat ſole tauri partem quartam decimam obtinente. Ergo ſi in hoc quatriduum
inciderit plenilunium, fruges & omnia quæ florebunt lædi neceſſe erit. Vinalia
priora quæ ante hos dies ſunt 9. calend. Mart. deguſtandis uinis inſtituta, nihil
ad fructus attinent, nec quæ adhuc diximus ad uites oleasq;: quoniam earum
cōceptus exortu Vergiliarum incipit, ad ſextum idus Maij, ut docuimus, aliud
hoc quatriduum eſt, quod neq; rore ſordere uelint: exhorrent enim frigidum ſi
dus arcturi poſtridie occidens, & multominus plenilunium incidere. quarto
nonas Iunias iterum Aquila exoritur ueſperi, decretorio die florentibus oleis
uiribusq; incidat, in eum equidem & ſolſtitium octauo calen. Iulias in ſimili ca-
ſu dixerim, & Canis ortum poſt dies à ſolſtitio 23. ſed interlunio accidente: quo
niam uapore conſtat culpa, aciniq; præcoquuntur in callum. rurſus pleniluni-
um nocet ad quartum nonas Iulias, cum Aegypto canicula exoritur, uel certè
16. calend.

Digitized by Google

A 16.calend.Auguſt.cum Italiæ item 4.calend.Auguſt.cum Aquila occidit. uſq;
in 10.calen.eiuſdem.Extra has cauſas ſunt Vinalia altera, quæ aguntur 13.calen.
Septẽ.Et Varro,à Fidicula incipiente occidere mane,determinat quod uult ini
tium autumni eſſe:& hunc diem feſtum tempeſtatibus leniendis eſſe inſtitutũ,
nunc Fidiculam occidere ſexto idus Aug.obſeruatur.intra hęc conſtat cœleſtis
ſterilitas:neq; negauerim poſſe eam permutari arbitrio legentium locorum, æ-
ſtimantium naturas.ſed à nobis rationem eſſe demonſtratam ſatis eſt, reliqua
obſeruatione cuiuſque conſtabunt.Alterutrum quidem fore in cauſa, hoc eſt,
plenilunium aut interlunium,non erit dubium,& in hoc mirabilẽ admirari be-
nignitatem naturæ ſuccurrit iam primum hanc iniuriam omnibus annis accide
re non poſſe propter ſtatos ſiderum curſus, nec niſi paucis noctibus anni, idq;
quando ſit futurum facile noſci,ac ne per omnes menſes timeretur.earum quo-
que lege diuiſum æſtate interlunia, prætérquam biduo ſecura eſt hyeme pleni-
lunia,nec niſi æſtiuis breuiſſimisq; noctibus metui,non diebus itẽ ualeret.Præ-
terea iam facile intelligi,ut formica minimum animal interlunio quieſcat,pleni
lunio & etiam noctibus operetur.Auem param oriente Syrio ipſo die non ap-
parere,& donec occidat:e diuerſo uirionem prodire ipſo ſolſtitij die. Neutrum
uerò lunæ ſtatum noxium eſſe,nec noctibus quidem niſi ſerenis, & omnia au-
rea quieſcente,quoniam neq; in nube neq; in flatu cadunt rores, ſic quoq; non
ſine remedio ſarmenta aut palearum aceruos,& euulſas herbas fruticesq; per ui
neas camposq; cum timebis,incendito,fumus medebitur, hic è paleis & con-
tra nebulas auxiliatur,ubi nebulæ nocent.Quidam tres cancros uiuos cremari
iubent in arbuſtis,ut carbunculi non noceant.Alij ſiluri carnem leuiter uri, ut à
uento per totam uineam fumus diſpergatur, Varro autor eſt. quòd ſi Fidiculæ
occaſu,quod eſt initiũ autumni,una pica conſecretur inter uites, minus nocere
tempeſtates.Archibius ad Antiochum Syriæ regem ſcripſit,ſi fictili nouo obſe
rata obruatur rubeta rana in media ſegete,non eſſe noxias tempeſtates.

B VErtices extremos circa quos cœli ſphæra uoluitur,polos nuncupauere, è
quibus unus eſt ſeptentrionalis,qui boreus appellatur,qui nunquã occi-
dit:alter auſtralis,qui terræ obiectus à nobis nunquã uidetũ:& auſtronotus dici
tur,quẽ quidã dicũt eſſe Thetin Oceani uxorẽ,nutricem Iunonis, qui fingitur
in Oceano prohiberi occidere.Hæc habet ſtellas in capite ſeptem non claras,
in utraq; aure duas,in harmo unam,in pectore claram unam , in pede pri-
ori unam,in fœmore poſteriori duas,in pede extremo poſte
riori duas,in cauda tres.Sunt omnes 20.

FINIS.

Digitized by Google

C

ΑΡΑΤΟΥ ΣΟΛΕΩΣ

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ.

Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα, τὸν οὐδέποτ᾽ ἄνδρες ἐῶμεν
ἄῤῥητον. μεσταὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυιαί,
πᾶσαι δ᾽ ἀνθρώπων ἀγοραί. μεστὴ δὲ θάλασσα,
καὶ λιμένες. πάντη δὲ Διὸς κεχρήμεθα πάντες.
τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν. ὁ δ᾽ ἤπιος ἀνθρώποισι
δεξιὰ σημαίνει. λαοὺς δ᾽ ἐπὶ ἔργον ἐγείρει,
μιμνήσκων βιότοιο. λέγει δ᾽ ὅτε βῶλος ἀρίστη
βουσί τε καὶ μακέλῃσι· λέγει δ᾽ ὅτε δεξιαὶ ὧραι,
καὶ φυτὰ γυρῶσαι, καὶ σπέρματα πάντα βαλέσθαι.
αὐτὸς γὰρ τάγε σήματ᾽ ἐν οὐρανῷ ἐστήριξεν,
ἄστρα διακρίνας. ἐσκέψατο δ᾽ εἰς ἐνιαυτὸν
ἀστέρας, οἵ κε μάλιστα* τετυγμένα σημαίνοιεν
ἀνδράσιν ὡράων, ὄφρ᾽ ἔμπεδα πάντα φύωνται.

τετυγμένα) facta, facienda: ab his, euentus. Quae quouis tempore facienda ſunt, praedicerent, etc.

τῷ μιν ἀεὶ πρῶτόν τε καὶ ὕστατον ἱλάσκονται:
χαῖρε πάτερ μέγα θαῦμα μέγ᾽ ἀνθρώποισιν ὄνειαρ,
αὐτὸς καὶ προτέρη γενεή. χαίροιτε δὲ μοῦσαι,
μειλίχιαι μάλα πᾶσαι, ἐμοίγε μὲν ἀστέρας εἰπεῖν,
ᾗ θέμις εὐχομένῳ, τεκμήρατε πᾶσαν ἀοιδήν.
οἱ μὲν ὁμῶς πολέες τε, καὶ ἄλλυδις ἄλλοι ἐόντες,
οὐρανῷ ἕλκονται πάντ᾽ ἤματα συνεχὲς αἰεί.
αὐτὰρ ὅγ᾽ οὐδ᾽ ὀλίγον μετανίσεται, ἀλλὰ μάλ᾽ αὕτως
ἄξων αἰὲν ἄρηρεν. ἔχει δ᾽ ἀτάλαντον ἁπάντη
μεσσηγὺς γαῖαν· περὶ δ᾽ οὐρανὸς αὐτὸν ἀγινεῖ.
καί μιν πειραίνουσι δύω πόλοι ἀμφοτέρωθεν.
ἀλλ᾽ ὁ μὲν οὐκ ἐπίοπτος, ὁ δ᾽ ἀντίος ἐκ βορέαο,
ὑψόθεν ὠκεανοῖο. δύω δέ μιν ἀμφὶς ἔχουσαι
ἄρκτοι, ἅμα τροχόωσι. τὸ δὴ καλέονται ἅμαξαι.
αἱ δή τοι κεφαλὰς μὲν ἐπ᾽ ἰξύας αἰὲν ἔχουσιν
ἀλλήλων. αἰεὶ δὲ κατωμάδιαι φορέονται,
ἔμπαλιν εἰς ὤμους τετραμμέναι. εἰ ἐτεὸν δή,
κρήτηθεν κεῖναί γε Διὸς μεγάλου ἰότητι
οὐρανὸν εἰσανέβησαν,* ὅ μιν τότε κουρίζοντα
δίκτῳ ἐν εὐώδει ὄρεος σχεδὸν ἰδαίοιο
ἄντρῳ ἐγκατέθεντο, καὶ ἔτρεφον εἰς ἐνιαυτὸν,
δικταῖοι κούρητες, ὅτε κρόνον ἐψεύδοντο.

ὅ μιν τότε κουρίζοντα) ἔτι μικ.

οἱ τὴν μὲν κυνόσουραν ἐπίκλησιν καλέουσι,
τὴν δ᾽ ἑτέρην ἑλίκην. ἑλίκῃ γε μὲν ἄνδρες ἀχαιοὶ
εἰν ἁλὶ τεκμαίρονται, ἵνα χρὴ νῆας ἀγινεῖν.
τῇ δ᾽ ἄρα φοίνικες πίσυνοι περόωσι θάλασσαν.
ἀλλ᾽ ἡ μὲν καθαρή, καὶ ἐπιφράσσασθαι ἑτοίμη,
πολλὴ φαινομένη ἑλίκη πρώτης ἀπὸ νυκτός,
ἡ δ᾽ ἑτέρη ὀλίγη μέν, ἀτὰρ ναύτῃσιν ἀρείων.
μειοτέρῃ γὰρ πᾶσα περιστρέφεται στροφάλιγγι,
τῇ καὶ σιδόνιοι ἰθύντατα ναυτίλλονται.
τὰς δὲ δι᾽ ἀμφοτέρας, οἵη ποταμοῖο ἀποῤῥὼξ
εἰλεῖται μέγα θαῦμα, δράκων, περί τ᾽ ἀμφί τ᾽ ἐαγὼς
μυρίος, αἱ δ᾽ ἄρα οἱ σπείρης ἑκάτερθε φύονται
ἄρκτοι, κυανέου πεφυλαγμέναι ὠκεανοῖο.
αὐτὰρ ὅγ᾽ ἄλλην μὲν νεάτῃ ἐπιτείνεται οὐρῇ.
ἄλλην δὲ σπείρῃ περιτέμνεται. ἡ μέν οἱ ἄκρη
οὐρὴ πὰρ κεφαλὴν ἑλίκης ἀναπαύεται ἄρκτου.
σπείρῃ δ᾽ ἐν κυνόσουρα κάρη ἔχει, ἡ δὲ κατ᾽ αὐτὴν

D

εἰλεῖται

ARATI SOLENSIS
APPARENTIA.

A Ioue principium: quem nunquam mittimus ipſi
Infatum. plena verò Iouis omnia quidem compita,
Omnes uerò hominum cœtus: plenum uerò mare,
Et portus. ubiq; aũt Ioue indigemus omnes.
Huius etenim genus ſumus. Hic uerò beneuolus hominibus
Commoda ſignificat: populos autem ad opus excitat,
Commonens uictus: prædicat item, quando gleba optima
Bobusq; & ligonibus: prædicat inquam, quando ſecunda tempora,
Et plantas ſcorbibus infodere, & ſemina qualibet iácere.
Ipſe enim ſigna in cælo firmauit,
Sidera diſpertitus: prouidit uerò ad annum
Stellæ, quæ potiſſimum faciunda indicarent
Hominibus temporum, quò ſtata cuncta naſcerentur.
Eoq; ipſum ſemper primumq; & ultimum placant.
Salue pater, magna admiratio, magna hominibus utilitas:
Ipſe & prior generatio. Saluete uerò Muſæ
Suauiſſimæ omnes, mihi quidem ſtellas dicendi,
Si fas oranti, promite omnem cantum.
Hæ quidem ſimul multaq;, & alibi aliæ exiſtentes
Cælo uoluuntur omnibus diebus continuò per æuum.
At ne tantillum quidem circumuertitur, ſed planè immobiliter
Axis ſemper firmatus eſt: habetq; æquilancinam omnino
In medio terram: circa autem cælum hunc ſe uerſat.
Etiam ipſum terminant duo poli utrinq;
B Verùm ille quidem non conſpicuus, hic uerò oppoſitus eſt è Borea
Ex alto ſupra Oceanum. Duæ autem ipſum circumtenentes
Vrſæ, unà currunt: eoq; uocantur plauſtra.
Quæ ſcilicet capita quidem ad lumbos ſemper habent
Inuerſim, ſemper uerò reſupina circumferuntur,
Viciſſim in humeros uerſa (ſi credere dignum)
E' Creta uerò illæ Iouis magni beneficio
Cælum aſcenderunt: quia ipſum olim infantientem
Dicto inodoro montem prope Idæum,
Antro impoſuerunt, atq; nutrierunt per annum,
Dictæi Curetes, quando Saturnum fallebant.
Qui hanc quidem Cynoſuram cognomine dicunt,
Alteram uerò Helicem. Helicon quidem uiri Achiui
In mari ſignant, quò oporteat naues dirigere.
Alteram uerò Phœnices fiſi, perſulcant mare.
At Helice quidem clara eſt, ac obſeruatu parata,
Multa lucens prima à nocte.
Altera uerò obſcura quidem, ſed nautis aptior:
Minori enim tota circumuerſatur orbe.
Hac quoq; Sidonij rectiſſimè nauigant.
Has uerò per ambas, qualis fluuij decurſus
Volutatur (horrendum) ingens draco circumcirca diſtractus,
Immenſus. Verùm ei ex utraq; parte ſpiræ hærent
Vrſæ, cæruleo ſeruatæ Oceano.
Sed hic alteram quidem extrema emetitur cauda,
Alteram uerò ſpira circumſcribit: ei quidem ſumma
Cauda ad caput Helices quieſcit Vrſa:
In ſpira uerò Cynoſura caput habet: hæc autem circum ipſum

Gyratur

Digitized by Google

εἰλεῖται κεφαλὴν, καὶ οἱ ποδὸς ἔρχεται ἄχρις.
ἐκ δ' αὐτῆς παλίνορσος ἀνατρέχει. οὐ μὲν ἐκείνῃ
οἰόθεν, οὐδ' οἶος κεφαλῇ ἐπιλάμπεται ἀστὴρ,
ἀλλὰ δύο κροτάφοις, δύο δ' ὄμμασιν, εἷς δ' ὑπένερθεν
ἐσχατιὴν ἐπέχει γένυος δεινοῖο πελώρου.
λοξὸν δ' ἐστὶ κάρη, νεύοντι δὲ πάμπαν ἔοικεν
ἄκρην εἰς ἑλίκης οὐρήν. μάλα δ' ἐστὶ κατ' ἰθὺ
καὶ στόμα καὶ κροτάφοιο τὰ δεξιὰ νειάτῳ οὐρῇ.
κείνη που κεφαλὴ τῇ νίσσεται, ἧχί περ ἄκραι
μίσγονται δύσιές τε καὶ ἀντολίαι ἀλλήλῃσι.
τῇ δ' αὐτοῦ μογέοντι κυλινδεῖται ἀνδρὶ ἐοικὸς
εἴδωλον. τὸ μὲν οὔτις ἐπίσταται ἀμφαδὸν εἰπεῖν,
οὐδ' ὅτινι κρέμαται κεῖνος πόνῳ. ἀλλά μιν αὔτως
* ἐν γόνασι καλέουσι, τὸ δ' αὖτ' ἐν γούνασι κάμνον
ὀκλάζοντι ἔοικεν. ἐπ' ἀμφοτέρων δέ οἱ ὤμων
χεῖρες ἀείρονται. τάνυται γε μὲν ἄλλυδις ἄλλη
ὅσσον ἐπ' ὀργυιήν. μέσσῳ δ' ἐφύπερθε καρήνῳ
δεξιτεροῦ ποδὸς ἄκρον ἔχει σκολιοῖο δράκοντος.
αὐτοῦ κἀκεῖνος στέφανος, τὸν ἀγαυὸν ἔθηκε
σῆμ' ἔμεναι διόνυσος ἀποιχομένης ἀριάδνης,
νώτῳ ὑποστρέφεται κεκμηότος εἰδώλοιο.
νώτῳ μὲν στέφανος πελάει, κεφαλῇ γε μὲν ἄκρῃ
σκέπτεο πὰρ κεφαλὴν ὀφιοῦχον. ἐκ δ' ἄρ' ἐκείνης
αὐτὸν ἐπιφράσσαιο φαεινόμενον ὀφιοῦχον.
τοῖοί οἱ κεφαλῇ ὑποκείμενοι ἀγλαοὶ ὦμοι
εἴδονται. κεῖνοί γε καὶ ἂν * διχόμηνι σελήνῃ
εἰσωποὶ τελέθοιεν. ἀτὰρ χέρες οὐ μάλα ἶσαι.
λεπτὴ γὰρ τῇ καὶ τῇ ἐπιδέδρομεν αἴγλη.
ἀλλ' ἔμπης κἀκεῖναι ἐπόψιαι, οὐ γὰρ ἐλαφραί.
ἀμφότεραι δ' ὄφιος πεπονήαται, ὅς ῥά τε μέσσον
δινεύει ὀφιοῦχον. ὁ δ' ἐμμενὲς εὖ ἐπαρηρὼς
ποσσὶν ἐπιθλίβει μέγα θηρίον ἀμφοτέροισι
σκορπίον, ὀφθαλμῷ τε καὶ ἐν θώρηκι βεβηκὼς
ὀρθός. ἀτάρ οἱ ὄφις γε δύω στρέφεται μετὰ χερσὶν,
δεξιτερῇ ὀλίγος, σκαιῇ γε μὲν ὑψόθι πολλός.
καὶ δή οἱ στεφάνῳ παρακέκλιται ἄκρα γένεια.
νειόθι δὲ σπείρης μεγάλας ἐπιμαίεο χηλάς.
ἀλλ' αἱ μὲν φαέων ἐπιδευέες, οὐδὲν ἀγαυαί.
ἐξόπιθεν δ' ἑλίκης φέρεται ἐλάοντι ἐοικὼς
ἀρκτοφύλαξ, τόν ῥ' ἄνδρες ἐπικλείουσι βοώτην,
οὕνεχ' ἁμαξαίης ἐπαφώμενος εἴδεται ἄρκτου.
καὶ μάλα πᾶς ἀρίδηλος. ὑπὸ ζώνῃ δέ οἱ αὐτὸς
ἐξ ἄλλων ἀρκτοῦρος ἑλίσσεται ἀμφαδὸν ἀστήρ.
ἀμφοτέροισι δὲ ποσσὶν ὑποσκέπτοιο βοώτεω
παρθένον, ἥ ῥ' ἐν χερσὶ φέρει στάχυν αἰγλήεντα.
εἴτ' οὖν ἀστραίου κείνη γένος, ὅν ῥά τέ φασιν
ἄστρων ἀρχαῖον πατέρ' ἔμμεναι, εἴτε τευ ἄλλου,
εὔκηλος φορέοιτο, λόγος γε μὲν ἐντρέχει ἄλλος
ἀνθρώποις. ὡς δῆθεν ἐπιχθονίη πάρος ἦεν.
ἤρχετο δ' ἀνθρώπων κατεναντίη. οὐδέ ποτ' ἀνδρῶν,
οὐδέ ποτ' ἀρχαίων ἠνήνατο φῦλα γυναικῶν,
ἀλλ' ἀναμὶξ ἐκάθητο, καὶ ἀθανάτη περ ἐοῦσα.
καί ἑ δίκην καλέεσκον. ἀγειρομένη δὲ γέροντας,
ἠέ που εἰν ἀγορῇ, ἢ εὐρυχόρῳ ἐν ἀγυιῇ,
δημοτέρας * ἤειδεν ἐπισπέρχουσα θέμιστας.

οὔπω

ἐγγόνασι) In genubus. Hoc ſignum alijs nominibus uocat, γνὺξ [illegible], ἐν γόνασι [illegible] [illegible], [illegible] ἄλλον, ἄποτ[illegible] [illegible].

διχόμηνι) Medio menſe, id eſt plena luna, cuius luce aſtra obſcurantur. Veteres Græci menſem augmento decrementoq; lunæ directè ſupputare ſolebãt, ſicut in Heſiodi ſcholijs oſtendemus eundo tempore ſemeſtri ſemper neceſſe erat lunæ apparere orbẽ plenũ.

ἤειδεν) Lego ἤειδεν, prædicabat. Nunquam enim memini me legiſſe ἤειδεν.

A *Gyratur caput. eiq; ad pedem inuenit uſq;*
Rurſus uerò retrofugus recurrit, non quidem illa
Ex ſola parte: neque ſola in capite ſplendet ſtella,
Sed duæ in temporibus, duæ uerò in oculis: unus autem inferius
Extremitatem occupat genæ horrendi monſtri.
Incuruum aũt eſt caput, nutanti uerò prorſus aſſimilatum eſt
Extremam in Helices caudam. omnino uerò ſunt ex directo
Et os & temporis dextera extremæ caudæ:
Illud fermè caput hàc natat, ubi quidem extremi
Miſcentur occaſusq; & ortus ſibi inuicem.
Hoc uerò prope laboranti uoluitur uiro ſimile
Idolum, quod quidem nemo ſcit manifeſtò dicere:
Neq; cui incumbat ille labori. ſed ipſum uulgo
Engonaſi uocant, eo quòd in genubus laborans
Geniculanti ſimile eſt, ſuper ambobus uerò et humeris
Manus eleuantur: diſtenditur certè hinc inde
Quantum ad manum paſſum: medio uerò ſuper capite
Dextri pedis imum habet, tortuoſi draconis.
Ibidem & illa corona, quam lucidum poſuit
Signum eſſe Bacchus morientis Ariadnæ,
Humero ſubuoluitur fatigati idoli.
Humero quidem Corona uicina eſt, caput uerò ſummum
Obſerua iuxta caput Serpentarij: ex illo namq;
Ipſum deprehendas licet ſplendidum Serpentarium,
Quales ſibi capiti ſubiacentes clari humeri
Apparent. ij quidem etiam plena luna
Conſpicuæ eſſent: ſed manus non admodum æquales.
B *Tenuis namq; hinc inde exit ſplendor:*
Attamen etiam illæ contemplabiles: non enim modicæ ſunt.
Ambæ autem ſerpente fatigantur: qui quidem medium
Inuoluit Serpentarium. hic uerò conſtanter apteq; innixus
Pedibus conterit magnam feram ambobus
Scorpium, oculoq; & in pectore calcans
Rectus: ſed ei ſerpens ambas uoluitur per manus,
Dexteram modicus, ſiniſtram uerò supernè multus.
Atq; ei ſanè Coronam attingunt ſuprema genæ.
Subter ſpiram autem magnas inquire Chelas:
Sed hæ quidem luminum indigæ, nequaquam ſplendidæ.
At poſt Helicen circumfertur auriganti ſimilis
Arctophylax, quem quidem homines cognominant Booten,
Eo quòd plauſtrum contrectare uidetur Vrſa.
Atq; adeò totus perſpicuus eſt. ſub zona uerò ſibi ipſe
Præ alijs Arcturus obuoluitur lucida ſtella.
Verùm ambobus ſub pedibus obſeruato bubulci
Virginem, quæ quidem in manibus gerit ſpicam ſplendidam.
Siue igitur Aſtræi illa proles, quem utiq; ferunt
Aſtrorum primæuorum patrem eſſe, ſiue cuiuſpiam alius,
Secura uerſetur, fabula certè incidit alia
Hominibus, quòd ferè in terra conuerſata quondam ſit.
Veniebat autem hominum in conſpectum: nec unquam uirorum,
Nec unquam ueterum recuſabat cœtus mulierum:
Sed permixtim conſidebat, quamuis immortalis eſſet.
Atq; ipſam Iuſticiam uocabant. Congregans autem ſenes,
Aut alicubi in foro, aut propatulo in compito,
Ciuiles monſtrabat ſtudioſa leges.

Illud fermè caput hàc natat.) Caput Draconis pertingit uſque ad maximũ circulũ ſemper apparentiũ, habitãtibus clima Macedoniæ ſeu Helleſpõti. Sub hoc circulo miſcentur extremi ortus & occaſus. Nã quæ proximè ſunt intra hunc circulũ, occidere: quæ extra, ſemper apparere incipiũt. Veteres aſtronomi, ſicut Proclus, hũc circulũ Arcticũ uocauere, atq; è regione Auſtri maximum ſemper occultorũ Antarcticũ. At neoterici iam iſtos circulos per polum zodiaci circum polũ mundi deſcriptos intelligunt. Quo fit, ut iſti duo circuli omnibus habitationib. apud iuniores ſtati maneãt, apud ueteres ſecũdum climatum diuerſitatem uarient.

Nendum

Digitized by Google

οὔπω λευγαλέου τότε νείκεος ἠπίσταντο, C
οὐδὲ διακρίσιος πολυμεμφέος, οὐδὲ κυδοιμοῦ.
αὔτως δ' ἔζωον. χαλεπὴ δ' ἀπέκειτο θάλασσα,
καὶ βίον οὔπω νῆες ἀπόπροθεν ἠγίνεσκον,
ἀλλὰ βόες καὶ ἄροτρα, καὶ αὐτὴ πότνια λαῶν
μυρία πάντα παρεῖχε δίκη δώτειρα δικαίων.
τόφρ' ἦν ὄφρ' ἔτι γαῖα γένος χρύσειον ἔφερβεν.
ἀργυρέῳ δ' ὀλίγη τε, καὶ οὐκέτι πάμπαν ἑτοίμη.
ὁμίλει ποθέουσα παλαιῶν ἤθεα λαῶν.
ἀλλ' ἔμπης ἔτι κεῖνο κατ' ἀργύρεον γένος ἦεν.
ἤρχετο δ' ἐξ ὀρέων ὑποδείελος ἠχηέντων
μουνὰξ, οὐδέ τεῳ ἐπεμίσγετο μειλιχίοισιν.
ἀλλ' ὁπότ' ἀνθρώπων μεγάλας πλήσαιτο κολώνας,
ἠπείλει δ' ἤπειτα καθαπτομένη κακότητος.
οὐδ' ἔτ' ἔφη εἰσωπὸς ἐλεύσεσθαι καλέουσιν,
οἵην χρύσειοι πατέρες γενεὴν ἐλίποντο
χειροτέρην. ὑμεῖς δὲ κακώτερα τέξείεσθε.
καὶ δή που πόλεμοι, καὶ δὴ καὶ ἀνάρσιον αἷμα
ἔσσεται ἀνθρώποισι. κακὸν δ' ἐπικείσεται ἄλγος.
ὣς εἰποῦσ' ὀρέων ἐπιμαίετο. τοὺς δ' ἄρα λαοὺς
εἰς αὐτὴν ἔτι πάμπαν ἐλίμπανε παπταίνοντας.
ἀλλ' ὅτε δὴ κἀκεῖνοι ἐτέθνασαν, οἱ δ' ἐγένοντο
χαλκείη γενεή, προτέρων ὀλοώτεροι ἄνδρες,
οἱ πρῶτοι κακοεργὸν ἐχαλκεύσαντο μάχαιραν
εἰνοδίην. πρῶτοι δὲ βοῶν ἐπάσαντ' ἀροτήρων.
καὶ τότε μισήσασα δίκη κείνων γένος ἀνδρῶν,
ἔπταθ' ὑπουρανίη. ταύτην δ' ἄρα νάσσατο χώρην
ἧχι περ ἐννυχίη ἔτι φαίνεται ἀνθρώποισι D
παρθένος, ἐγγὺς ἐοῦσα πολυσκέπτοιο βοώτεω.
τῆς ὑπὲρ ἀμφοτέρων ὤμων εἱλίσσεται ἀστὴρ
δεξιτερῇ πτέρυγι, προτρυγητὴρ δ' αὖτε καλεῖται.
τόσσος μὲν μεγέθει, τοίῃ δ' ἐγκείμενος αἴγλῃ,
οἷος καὶ μεγάλης οὐρὴν ὑποφαίνεται ἄρκτου.
δεινὴ γὰρ κείνη, δεινοὶ δέ οἱ ἐγγύθεν εἰσὶν
ἀστέρες. οὐκ ἂν τούς γε ἰδὼν ἐπιτεκμήραιο.
οἷος οἱ πρὸ ποδῶν φέρεται καλός τε μέγας τε,
εἷς μὲν ὑπ' ὠμαίων, εἷς δ' ἰξυόθεν κατιόντων,
ἄλλος δ' οὐραίοις ὑπὸ γούνασιν. ἀλλ' ἄρα πάντες
ἁπλόοι ἄλλοθεν ἄλλος ἀνωνυμίῃ φορέονται.
κρατὶ δέ οἱ δίδυμοι. μέσσῃ δ' ὕπο καρκίνος ἐστί.
ποσσὶ δ' ὑπ' ἀμφοτέροισι λέων ὕπο καλὰ φαείνει.
ἔνθα μὲν ἠελίοιο θερείταταί εἰσι κέλευθοι.
αἱ δέ που ἀσταχύων κενεαὶ φαίνονται ἄρουραι
ἠελίου τὰ πρῶτα συνερχομένοιο λέοντι.
τῆμος καὶ κελάδοντες ἐτησίαι εὐρέι πόντῳ
ἀθρόοι ἐμπίπτουσι. ὁ δὲ πλόος οὐκ ἔτι κώπαις
ὥριος. εὐρεῖαί μοι ἀρέσκοιεν τότε νῆες.
εἰς ἄνεμον δὲ τὰ πηδὰ κυβερνητῆρες ἔχοιεν.
εἰ δέ τοι ἡνίοχόν τε καὶ ἀστέρας ἡνιόχοιο
σκέπτεσθαι δοκέει, καί τοι φάτις ἤλυθεν αἰγὸς
αὐτῆς, ἠδ' ἐρίφων, οἵ τ' εἰν ἁλὶ πορφυρεούσῃ
πολλάκις ἐσκέψαντο κεδαιομένους ἀνθρώπους,
αὐτὸν μέν μιν ἅπαντα μέγαν διδύμων ἐπὶ λαιὰ
κεκλιμένον δήεις. ἑλίκης δέ οἱ ἄκρα κάρηνα
ἀντία δινεῖται. σκαιῷ δ' ἐπελήλαται ὤμῳ

ἀξ

A *Nondum pernicioſam tunc litem norant,*
Nec diſceptationem contentioſam, neq; ſeditionem:
Sed ſimpliciter uiuebant. periculoſum aũt procul aberat mare,
Atq; uictum nondum naues è longinquo ducebant,
Sed boues, aratra, etiam ipſa domina populorum
Copioſa omnia ſuppeditabat iuſticia datrix iuſtorum.
Tam diu aderat, quàm diu item terra genus aureum fouebat.
Argenteo autem raraq; & non amplius omnino parata
Conuerſabat, deſiderans ueterum mores populorum:
Veruntamen adhuc illo argenteo ſeculo erat:
Sed ueniebat è montibus poſt crepuſculum argutis
Solitaria: neq; cuiquam congrediebatur blandiṫys.
Verùm quando hominum magnas impleuiſſet urbes,
Increpabat ſubinde, carpens malitiam.
Neq; amplius, inquit, uiſendã me dabo uenire rogantibus.
Mirum quàm aurei patres ſeculum reliquerint
Deterius: uos autem peiora generabitis.
Tunc ſcilicet bella atq; etiam promiſcuè fuſus cruor
Futurus eſt hominibus: malo autem impendebit dolor.
Sic locuta montes repetebat. Verùm populos
In ipſam adhuc, prorſus deſerebat, oculos coniỹcientes.
Cæterùm quando etiam illi obierunt, alỹ nati ſunt,
Aenea ætas, prioribus pernicioſiores homines:
Qui primi maleficum fabricarunt gladium
Viatorium: primi etiam boues edere cœperunt operarios.
Atq; tunc exoſa iuſtitia illorum genus hominum,
B *Volauit ſub cælum: eamq; fortè occupauit regionem,*
Vbi nam nocturna adhuc cernitur hominibus
Virgo, uicinè exiſtens perſpicuo bubulco.
Cuius ſuper ambobus humeris circumuertitur ſtella
Ad dexteram alam: Præuindemiator autem uocatur:
Tanta quidem magnitudine, taliq; inſidens ſplendori,
Qualis etiam magnæ ſub cauda lucet urſa.
Ardens profectò illa: ardentes etiam ei cominus ſunt
Stellæ, nec forſan haſce cõtuitus, tibi inquiſitione opus fuerit.
Quales ei ante pedes fertur claraq; magnaq;,
Vna quoq; ſub humeris, una item lumbotenus obeuntium,
Alia præterea poſterioribus ſub genubus. Aliæ uerò omnes
Mediocres alibi, aliæ ſine nomenclatura feruntur.
Capiti autem ei Gemini. media uerò Cancer ſubeſt:
At pedibus ſub ambobus Leo clarè ſublucet.
Ibi quidem ſolis ardentiſſimi ſunt curſus,
Atq; tum ſpicarum uacua apparent arua,
Sole primùm accedente Leonem.
Tunc etiam ſuſurrantes Eteſiæ, uaſtum Pontum
Glomerati irruunt. nauigatio autem non amplius remis
Tempeſtiua eſt: magnæ mihi placerent tunc naues:
Contra uentum uerò, gubernacula rectores teneant oportet.
Porrò ſi tibi Aurigam & ſtellas Aurigæ
Contemplari uideatur, etiam mentio inciderit Capræ
Ipſius, atq; Hædorum (qui in mari nigreſcente
Sæpe contuiti ſunt iactatos homines)
Eum quidem ipſum totum & ingentem, Geminorum ſub læua
Acclinatum inuenies. Helices autem ei ſummum caput
E regione obſeruatur, uerùm ſiniſtro ſuperincumbit humero

αἴξ ἱερή. τὴν μέν τε λόγος Διὶ μαζὸν ἐπισχεῖν.
ὠλενίην δέ μιν αἶγα Διὸς καλέουσ' ὑποφῆται.
ἀλλ' ἡ μὲν πολλή τε, καὶ ἀγλαή. οἱ δέ οἱ αὐτοῦ
λεπτὰ φαείνονται ἔριφοι καρπὸν κατὰ χειρός.
πὰρ ποσὶ δ' ἡνιόχου κεραὸν πεπτηότα ταῦρον
μαίεσθαι. τὰ δέ οἱ μάλ' ἐοικότα σήματα κεῖται.
τοίη οἱ κεφαλὴ διακέκριται. οὐδέ τις ἄλλῳ
σήματι τεκμήραιτο κάρη βοός, οἷά μιν αὐτοὶ
ἀστέρες ἀμφοτέρωθεν ἑλισσόμενοι τυπόωσι.
καὶ λίην κείνων ὄνομ' εἴρεται. οὐδέ τοι αὔτως
νήκουστοι ὑάδες. ταὶ μέν ῥ' ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
ταύρου βεβλέαται. λαιοῦ δὲ κεράατος ἄκρον,
καὶ πόδα δεξιτερὸν παρακειμένου ἡνιόχοιο
εἷς ἀστὴρ ἐπέχει, συνεληλάμενοι δὲ φέρονται.
ἀλλ' αἰεὶ ταῦρος προφερέστερος ἡνιόχοιο
εἰς ἑτέρην καταβῆναι, ὁμηλυσίῃ περ ἀνελθών.
οὐδ' ἄρα κηφῆος μογερὸν γένος ἰασίδαο
αὔτως ἄρρητον κατακείσεται. ἀλλ' ἄρα καὶ τῶν
οὐρανὸν εἰς ὄνομ' ἦλθεν, ἐπεὶ Διὸς ἐγγύθεν ἦσαν.
αὐτὸς μὲν κατόπισθεν ἐὼν κυνοσουρίδος ἄρκτου
κηφεὺς, ἀμφοτέρας χεῖρας τανύοντι ἐοικώς.
ἴση οἱ στάθμη νεάτης ἀποτείνεται οὐρῆς
ἐς πόδας ἀμφοτέρους, ὅση ποδὸς ἐς πόδα τείνει.
αὐτὰρ ἀπὸ ζώνης ὀλίγον κε μεταβλέψειας
πρώτην ἱέμενος καμπὴν μεγάλοιο δράκοντος.
τοῦ δ' ἄρα δαιμονίη προκυλίνδεται, οὐ μάλα πολλὴ
νυκτὶ φαεινομένη παμμήνιδι, κασσιέπεια.
οὐ γάρ μιν πολλοὶ καὶ ἐπημοιβοὶ γανόωσιν
ἀστέρες, οἵ μιν πᾶσαν ἐπιρρήδην στιχόωσιν.
οἵην δὲ κληῖδι θύρην ἔντοσθ' ἀραρυῖαν
δικλίδ' ἐπιπλήσσοντες ἀνακρούουσιν ὀχῆας,
τοῖοί οἱ μουνὰξ ὑποκείμενοι ἰνδάλλονται
ἀστέρες. ἡ δ' αὔτως ὀλίγων ἀποτείνεται ὤμων
ὀργυιὴν φαίης κεν ἀνιάζειν ἐπὶ παιδί.
αὐτοῦ γὰρ κἀκεῖνο κυλίνδεται αἰνὸν ἄγαλμα
ἀνδρομέδης, ὑπὸ μητρὶ κεκασμένον. οὔ σε μάλ' οἴω
νύκτα περισκέψασθαι, ἵν' αὐτίκα μᾶλλον ἴδηαι.
τοίη οἱ κεφαλή, τοῖοι δέ οἱ ἀμφοτέρωθεν
ὦμοι, καὶ πόδες ἀκρότατοι, καὶ ζώματα πάντα.
ἀλλ' ἔμπης κἀκεῖθι διωλενίη τετάνυσται.
δεσμὰ δέ οἱ κεῖται καὶ ἐν οὐρανῷ. αἱ δ' ἀνέχονται
αὐτοῦ πεπταμέναι πάντ' ἤματα χεῖρες ἐκεῖναι.
ἀλλ' ἄρα οἱ καὶ κρατὶ πέλωρ ἐπελήλαται ἵππος
γαστέρι νειαίρῃ. ξυνὸς δ' ἐπιλάμπεται ἀστήρ,
τοῦ μὲν ἐπ' ὀμφαλίῳ, τῆς δ' ἐσχατόωντι καρήνῳ.
οἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς ἄλλοι ἐπὶ πλευρὰς καὶ ὤμους
ἵππου, δεικανόωσι διασταδὸν ἶσα πέλεθρα,
καλοὶ καὶ μεγάλοι. κεφαλὴ δέ οἱ οὐδὲν ὁμοίη,
οὐδ' αὐχὴν δολιχός περ ἐών. ἀτὰρ ἔσχατος ἀστὴρ
αἰθομένης γένυος καὶ κεν προτέροις ἐρίσειε
τέτρασιν, οἵ μιν ἔχουσι περίσκεπτοι μάλ' ἐόντες.
οὐδ' ὅ γε τετράπος ἐστίν. ἀπ' ὀμφαλίου γὰρ ἄκρου
μεσσόθεν ἡμιτελὴς περιτέλλεται ἱερὸς ἵππος.
κεῖνον δή καί φασι καθ' ὑψηλοῦ ἑλικῶνος
καλὸν ὕδωρ ἀγαγεῖν εὐαλδέος ἵππου κρήνης.

οὐ γάρ πω

Digitized by Google

A Capra religioſa, quam fabula eſt Ioui mammam præbuiſſe.
Oleniam uerò ipſam Capram Iouis uocant ſubuates.
Atq; hæc quidem multaq; & ſplendida: uerùm ei ibidem
Obſcurè lucent Hœdi in iunctura manus.
Prope pedes autem Aurigæ cornutum expanſum Taurum
Scrutare, at qui ei ualde conſimilia indicia ponuntur.
Quale ipſi caput interſtinctum eſt? neq; quiſpiam alio
Argumento coniectarit caput bouis. Qualiter id ipſæ
Stellæ utrinq; circumducta configurant?
Etiam crebrò eorum nomen memoratur. neq; adeò
Incelebres Hyades, quæ ſcilicet per totam frontem
Tauri ſparſæ ſunt. ſiniſtri autem cornu ſummitatem
Et pedem dexterum adiacentem Aurigæ
Vnica ſtella complectitur. ſimul agitati item feruntur:
Attamen ſemper Taurus pronior Auriga
In occaſum deſcendendo, pari aſcenſu alioquin exortus.
Neq; certè Cephei ærumnoſa familia Iaſidæ
Omnino ignobilis iacebit: quinetiam horum
In cœlum nomen peruenit: ſiquidem Iouis cognati erant.
Ipſe quidem à tergo exiſtens Cynoſuræ urſæ
Cepheus, ambas manus pandenti ſimilis.
Tanta ei linea ab extrema tenditur cauda
In pedes ambos, quanta à pede in pedem tendit.
Cæterùm à cingulo parumper reſpicere poteris
Primam petens flexuram magni draconis.
Ante hunc autem infœlix uoluitur, non admodum multa
Nocte lucens plenilunari, Caſſiopia.
Neq; enim ipſam multa & frequentes illuſtrant
Stellæ, quæ eam totam ſparſim componunt.
Qualem uerò ſera ianuam intus munitam
Biforibus concurrentes reuerberant uectes,
Tales ſingulatim ſubiectæ figurant
Stellæ: atq; hæc itidem modicis tendit ab humeris
Paſſum, diceres profectò angi propter filiam.
Ibi nanq; & illud obuoluitur triſte ſimulacrum
Andromedæ, ſub matre conſtellatum. haud te multum opinor
Noctem diſquirere, quò mox potius intuearis:
Tam clarum ei caput eſt, tam clari item ei utrinq;
Humeri, & pedes extremi, & cincturæ omnes.
Etiamnum & illic ſecundum brachia propanſa eſt.
Vincula item ei admota ſunt etiam in cœlo: retinentur autem
Illic expaſſæ omnibus diebus manus illæ.
Sed enim ei etiam ſupra caput ingens uolutatur equus
Ventre extremo: communis autem fulget ſtella:
Huius quidem in umbilico, illius uerò in extremo capite.
Præterea autem tres aliæ intra latera & armos
Equi ſignant diſtanter æqualia ſpacia,
Claræ & magnæ, uerùm caput ei haudquaquam ſimile,
Neq; ceruix, longa alioqui exiſtens: tamen extrema ſtella
Fulgentis genæ etiamnum prioribus concertaret
Quatuor, quæ ipſum continent, conſpicua planè exiſtentes.
Nec uerò hic quadrupes eſt: ab umbilico nanq; extremo
Dimidio ſemiperfectus exoritur ſacer equus.
Hunc etiam aiunt in excelſo Helicone
Pulchram aquam produxiſſe largi equi fontis.

οὐ γάρ πω ἑλικὼν ἄκρος κατελείβετο πηγαῖς, C
ἀλλ᾽ ἵππος μιν ἔτυψε· τὸ δ᾽ ἀθρόον αὐτόθεν ὕδωρ
ἐξέχυτο πληγῇ προτέρου ποδός. οἱ δὲ νομῆες
πρῶτοι κεῖνο ποτὸν διεφήμισαν ἱππουκρήνην.
ἀλλὰ τὸ μὲν πέτρης ἀπολείβεται. οὐδέ ποτ᾽ αὐτὸ
θεσπιέων ἀνδρῶν ἑκὰς ὄψεαι. αὐτὰρ ὁ ἵππος
ἐν διὸς εἰλεῖται. καί τοι πάρα θηήσασθαι,
αὐτοῦ καὶ κριοῖο θοώταταί εἰσι κέλευθοι.
ὅς ῥά τε καὶ μήκιστα διωκόμενος περὶ κύκλα,
οὐδὲν ἀφαυρότερον τροχάει κυνοσουρίδος ἄρκτου.
αὐτὸς μὲν νωθὴς καὶ ἀνάστερος οἷα σελήνῃ
σκέψασθαι· ζώνῃ δ᾽ ἂν ὅμως ἐπιτεκμήραιο
ἀνδρομέδης, ὀλίγον γὰρ ὑπ᾽ αὐτὴν ἐστήρικται.
μεσσόθι δὲ τρίβει μέγαν οὐρανόν, ἧχί περ ἄκραι
χηλαὶ καὶ ζώνη περιτέλλεται ὠρίωνος.
ἔστι δέ τοι καὶ ἔτ᾽ ἄλλο τετυγμένον ἐγγύθι σῆμα
νειόθεν ἀνδρομέδης, τὸ δ᾽ ἐπὶ τρισὶν ἐστάθμηται
δελτωτὸν πλευρῇσιν, ἰσαιομένῃσιν ἐοικὸς
ἀμφοτέρης. ἡ δ᾽ οὔτι τόση, μάλα δ᾽ ἐστὶν ἑτοίμη
εὑρέσθαι. περὶ γὰρ πολέων εὐάστερός ἐστι
τῶν, ὀλίγον κριοῦ νοτιώτεροι ἀστέρες εἰσίν.
οἱ δ᾽ ἄρ᾽ ἔτι προτέρω, ἔτι δ᾽ ἐν προβολῇσι νότοιο
ἰχθύες. ἀλλ᾽ αἰεὶ ἕτερος προφερέστερος ἄλλου,
καὶ μᾶλλον βορέαο νέον κατιόντος ἀκούει.
ἀμφοτέρων δέ σφεων ἀποτείνεται ἠΰτε δεσμὰ
οὐραίων ἑκάτερθεν ἐπισχερὼ εἰς ἓν ἰόντων·
καὶ τὰ μὲν εἷς ἀστὴρ ἐπέχει καλός τε μέγας τε, D
ὅν ῥά τε καὶ σύνδεσμον ὑπούραιον καλέουσιν.
ἀνδρομέδης δέ τοι ὦμος ἀριστερὸς ἰχθύος ἔστω
σῆμα βορειοτέρου. μάλα γάρ νύ οἱ ἐγγύθεν ἐστίν.
ἀμφότεροι δὲ πόδες γαμβροῦ ἐπισημαίνοιεν
περσέος, οἵ ῥά οἱ αἰὲν ἐπωμάδιοι φορέονται.
αὐτὰρ ὅγ᾽ ἐν βορέῳ φέρεται περιμήκετος ἄλλων.
καί οἱ δεξιτερὴ μὲν ἐπὶ κλισμὸν τετάνυσται
πενθερίου δίφροιο. τὰ δ᾽ ἐν ποσὶν οἷα διώκων
ἴχνια μηκύνει, κεκονισμένος ἐν διὶ πατρί.
ἄγχι δέ οἱ σκαιῆς ἐπιγουνίδος ἤλιθα πᾶσαι
πληϊάδες φορέονται. ὁ δ᾽ οὐ μάλα πολλὸς ἁπάσας
χῶρος ἔχει. καὶ δ᾽ αὐταὶ ἐπισκέψασθαι ἀφαυραί.
ἑπτάποροι δὴ ταί γε μετ᾽ ἀνθρώπους ὑδέονται,
ἓξ οἶαί περ ἐοῦσαι ἐπόψιαι ὀφθαλμοῖσιν.
οὐ μέν πως ἀπόλωλεν ἀπευθὴς ἐκ διὸς ἀστήρ,
ἐξ οὗ καὶ γενεῆθεν ἀκούομεν. ἀλλὰ μάλ᾽ αὔτως
εἴρεται. ἑπτὰ δὲ κεῖναι ἐπιῤῥήδην καλέονται,
ἀλκυόνη, μερόπη τε, κελαινώ τ᾽, ἠλέκτρη τε,
καὶ στερόπη, καὶ τηϋγέτη, καὶ πότνια μαῖα.
αἱ μὲν ὁμῶς ὀλίγαι καὶ ἀφεγγέες, ἀλλ᾽ ὀνομασταὶ
ἦρι καὶ ἑσπέριαι, ζεὺς δ᾽ αἴτιος, εἱλίσσονται.
ὅς σφισι καὶ θέρεος καὶ χείματος ἀρχομένοιο
σημαίνειν ἐκέλευσεν, ἐπερχομένου τ᾽ ἀρότοιο.
καὶ χέλυς, ἥτ᾽ ὀλίγη. τὴν δ᾽ ἄρ᾽ ἔτι καὶ παρὰ λίκνῳ
ἑρμείας ἐτόρησε. λύρην δέ μιν εἶπε λέγεσθαι.
κὰδ δ᾽ ἔθετο προπάροιθεν ἀπευθέος εἰδώλοιο
οὐρανὸν εἰσαγαγών. τὸ δ᾽ ἐπὶ σκελέεσσι πέτηλον
γούνατί οἱ σκαιῷ πελάει. κεφαλή γε μὲν ἄκρη

ἀντι-

A *Nec unquam enim Helicon ſummus deſtillarat fontibus:*
Verùm equus ipſum ferijt, atq; copioſa inde aqua
Effuſa eſt ictu prioris pedis. paſtores autem
Primi hunc potum appellarunt equi fontem.
Atq; hic quidem è rupe ſtillat, nec modò ipſum
A' Theſpienſibus uiris longè cernes. Caterùm equus
In cælo obuerſatur. Atq; (propè ſpectato)
Illic etiam Arietis celerrimi ſunt curſus:
Qui ſanè uel longiſsimos agitatus per orbes,
Nihilo ſegnius currit Cynoſura urſa.
Ipſe quidem languidus & obſcurus, utpote lunam
Obſeruando. ueruntamen per cingulum deprehendere poteris
Andromedæ: haud longè enim ſub ipſam ſitus eſt.
In medio autem terit magnum cælum, ubi' nam ſumma
Chelæ, & cingulus circumagitur Orionis.
Eſt uerò adhuc aliud diſpoſitum propè ſignum
Subter Andromedam: id autem in tria dimenſum eſt
Deltotum latera, æqualibus aſsimilatum
Duobus. tertium uerò non tantum, tamen admodum facile eſt
Inuentu: præ multis enim fulgidum eſt.
Quibus paululum Arietis auſtraliores ſtellæ ſunt:
Illæ uerò adhuc anterius. Præterea autem in procurſibus auſtri
Piſces: ſed ſemper alter propior altero:
Atq; magis Boream recenter deſcendentem ſentit.
Ab ambobus uerò ipſis tenduntur quaſi uincula,
E' caudis utrinq; ſequenter in unum coeuntibus.
Et hæc quidem una ſtella connectit, claraq;, magnaq;:
B *Quam utiq; etiam colligaturam ſubcaudinam uocant.*
Porrò Andromedæ humerus ſiniſter piſcis eſto
Index ſeptentrionalioris: admodum nanq; ei uicinè eſt.
Ambo autem pedes ſponſum indicare poterunt
Perſea, qui quidem ei ſemper ob humeros uoluuntur.
Verùm hic in boreali parte fertur maximus aliorum:
Atq; ei dextera quidem ad lecticam protenſa eſt
Socrinæ ſellæ. in pedibus autem uelut perſequens
Veſtigia diſtendit, fatigatus in dio patre.
At ei prope ſiniſtrum genu aceruatim omnes
Pleiades feruntur. nec uerò adeò ſpacioſus uniuerſas
Locus continet: atq; ipſa inſpiciendo languidæ.
Septem gradæ autem ea ab hominibus celebrantur,
Sex ſolæ quamuis exiſtant conſpicuæ oculis.
Nec certè unquam peryt ignota ex cælo ſtella,
Ex quo à primordio audiuimus: ſed planè fabuloſè
Dicitur. porrò ſeptem illæ nominatim uocantur,
Alcyone, Meropeq;, Celænoq;, Electraq;,
Et Sterope, & Taygeta, & ueneranda Maia.
Hæ quidem ſimul modicæ & obſcuræ: tamen celebres
Mane & ueſpertina (Ioue autore) circumaguntur:
Qui eis æſtatem & hyemem inſtantem
Significare præcepit, aduenientemq; arationem.
Præterea teſtudo, quæ parua: quam etiamdum ad cunam
Mercurius compegit: Lyram uerò eam iuſsit uocari.
Collocauit autem ante ignotum idolum,
In cælum transferens, atq; in cruribus uolatile
Genu ei ſiniſtro appropinquat, caput certè ſummum

ἀντιπέρην ὄρνιθος ἑλίσσεται. ἡ δὲ μεσηγὺ
ὀρνιθέης κεφαλῆς καὶ γούνατος ἐστήρικται.
ἤτοι γὰρ καὶ ζωὶ παρατρέχει αἰόλος ὄρνις.
ἀλλ' ὁ μὲν ἠερόεις. τὰ δέ οἱ ἐπιτετρήχυνται
ἄστρασιν, οὔτι λίην μεγάλοις, ἀτὰρ οὐ μὲν ἀφαυροῖς.
αὐτὰρ ὅγ' * εὐδιόωντι ποτὴν ὄρνιθι ἐοικὼς,
οὔριος εἰς ἑσπέρην φέρεται, ἐπὶ δεξιὰ χειρὸς
κηφῆος ταρσοῖο τὰ δεξιὰ πείρατα τείνων.
λαιῇ δὲ πτέρυγι σκαρθμὸς παρακέκλιται ἵππου.
τὸν δὲ μετασκαίροντα δύ' ἰχθύες ἀμφινέμονται
ἵππον. πὰρ δ' ἄρα οἱ κεφαλῇ χεὶρ ὑδροχόοιο
δεξιτερὴ τετάνυσθ'. ὁ δ' ὀπίστερος αἰγοκερῆος
τέλλεται. αὐτὰρ ὅγε πρότερος καὶ νειόθι μᾶλλον
κέκλιται αἰγόκερως, ἵνα τρέπετ' ἠελίοιο.
μὴ κείνῳ ἐνὶ μηνὶ περικλύζοιο θαλάσσης
πεπταμένῳ πελάγει κεχρημένος, οὔτε κεν ἠοῖ
πολλὴν πειρήνειας, ἐπεὶ ταχινώταταί εἰσιν,
οὔτ' ἄν τοι νυκτὸς πεφοβημένῳ ἐγγύθεν ἠὼς
ἔλθοι, καὶ μάλα πολλὰ βοωμένῳ. οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
τῆμος ἐπιῤῥήσσουσι νότοι, ὁπότ' αἰγοκερῆϊ
συμφέρετ' ἠέλιος. τότε δὲ κρύος ἐκ διός ἐστι
ναύτῃ μαλκιόωντι κακώτερον. ἀλλὰ καὶ ἔμπης
ἤδη πάντ' ἐνιαυτὸν ὑπὸ στείρῃσι θάλασσα
πορφύρει. ἴκελοι δὲ κολυμβίσιν αἰθυίῃσι
πολλάκις ἐκ νηῶν πέλαγος περιπαπταίνοντες
ἥμεθ' ἐπ' αἰγιαλοὺς τετραμμένοι. οἱ δ' ἔτι πόρσω
κλύζονται. ὀλίγον δὲ διὰ ξύλον ἄϊδ' ἐρύκει.
καὶ δ' ἂν ἐπὶ προτέρῳ γε θαλάσσῃ πολλὰ πεπονθὼς,
τόξον ὅτ' ἠέλιος καίει καὶ ῥυτῆρα τόξου,
ἑσπέριος κατάγοιο, πεποιθὼς οὐκέτι νυκτί.
σῆμα δέ τοι κείνης ὥρης καὶ μηνὸς ἐκείνου
σκορπίος ἀντέλλων εἴη πυμάτης ἐπὶ νυκτός.
ἤτοι γὰρ μέγα τόξον ἀνέλκεται ἐγγύθι κέντρου
τοξευτής, ὀλίγον δὲ παροίτερος ἵσταται αὐτοῦ
σκορπίος ἀντέλλων. ὁ δ' ἀνέρχεται αὐτίκα μᾶλλον.
τῆμος καὶ κεφαλὴ κυνοσουρίδος ἀκρόθι νυκτὸς
ὕψι μάλα τροχάει. ὁ δὲ δύεται ἠῶθι πρὸ
ἀθρόος ὠρίων, κηφεὺς δ' ἀπὸ χειρὸς ἐπ' ἰξύν.
ἔστι δέ τις προτέρω βεβλημένος ἄλλος ὀϊστὸς,
αὐτὸς ἄτερ τόξου. ὁ δέ οἱ παραπέπταται ὄρνις
ἀσσότερον βορέω. σχεδόθεν δέ οἱ ἄλλος ἀήτης,
οὐ τόσος ὄγκῳ, χαλεπός γε μὲν ἐξ ἁλὸς ἐλθεῖν
νυκτὸς ἀπερχομένης. καί μιν καλέουσιν ἀητόν.
δελφὶς δ' οὐ μάλα πολλὸς ἐπιτρέχει αἰγοκερῆϊ,
μεσσόθεν ἠερόεις. τὰ δέ οἱ περὶ τέσσαρα κεῖται
γλήνεα, παρβολάδην δύο, πὰρ δύο πεπτηῶτα.
καὶ τὰ μὲν ἂν βορέω καὶ ἀλήτεω ἠελίοιο
μεσσηγὺς κέχυται. τὰ δὲ νειόθι τέλλεται ἄλλα
πολλὰ μεταξὺ νότοιο καὶ ἠελίοιο κελεύθου.
λοξὸς μὲν ταύροιο τομῇ ὑποκέκλιται αὐτὸς
ὠρίων. μὴ κεῖνον ὅτις καθαρῇ ἐπὶ νυκτὶ
ὑψοῦ πεπτηῶτα παρέρχεται, ἀλλὰ πεποίθοι
οὐρανὸν εἰσανιδὼν προφερέστερα θηήσασθαι.
τοῖός οἱ καὶ φρουρὸς ἀειρομένῳ ὑπὸ νώτῳ
φαίνεται ἀμφοτέροισι κύων ὑπὸ ποσσὶ βεβηκὼς

ποικίλος.

εὐδιόωντι ποτὴν.) immotis alis in aere peruenit.

C

D

A *E' regione Cygni circumuoluitur: illa uerò inter*
Cygninum caput & genu ſita eſt.
Porrò etiam in cœlo uolat uarius ales:
Verùm is quidem obſcurus: alæ autem ei exaſperata ſunt
Stellis non adeò magnis, tamen neq; languidis.
Sed hic tranquillanti uolatum aui ſimilis,
Ac cauda in occaſum fertur, contra dexteram manum
Cephei, unguis dexteras extremitates tendens.
Lauæ uerò alæ ungula acclinata eſt Equi.
Quem item ſubſultantem duo piſces circundant
Equum, atqui ei prope caput manus Aquarij
Dextera extenſa eſt: is autem poſterior Capricorno
Oritur. cæterùm prior & remotè magis
Inclinatus eſt Capricornus, ubi uertitur ſolis curſus.
Haud illo in menſe fluctuoſi maris
Vaſto pelago uſus, uel certè die
Multam uiam confeceris, quoniam breuiſſimi ſunt:
Vel fortè noctu exterrito propè dies
Venerit, etiam ualde multum clamanti. periculoſi autem
Tunc irrumpunt Auſtri, quando Capricorno
Cooritur ſol: tunc ſanè frigus ex aere eſt
Nautæ rigenti perniciosſius. Veruntamen
Iam totum annum ſub carinis mare
Nigreſcit. Similes autem urinatoribus mergis
Sæpenumero è nauibus mare circumſpicientes
Sedemus ad litora conuerſi: illa uerò adhuc procul
Alluuntur: modicum autem lignum mortem prohibet.
B *At uerò in priore menſe mari multa paſſus,*
Arcum quando ſol incendat, & rectorem arcus,
Sub ueſperam nauem reducito, fidens non amplius nocti.
Indicium autem tibi illius temporis & menſis illius
Scorpius exoriens eſto extrema ſub nocte:
Quandoquidem magnum arcum attrahit prope aculeum
Sagittarius, ſed aliquantum anterior conſiſtit ipſo
Scorpius exoriens: ille uerò aſcendit confeſtim admodum.
Tum quoq; caput Cynoſuræ in extremo noctis
Excelſe ualde fertur: occidit autem ante matutinum
Cumulatus Orion: Cepheus uero à manu ad lumbum.
Eſt item quædam ulterius iacta alia ſagitta,
Ipſa abſq; arcu: atq; illi aduolitat Cygnus
Propius Boreæ. Vicina item ei alius ales,
Non tantus magnitudine, tempeſtuoſus ſanè mare egrediẽdo,
Nocte decedente: atq; ipſum uocant Aquilam.
Delphinus autem non admodum magnus appropinquat Capricorno,
Medio obſcurus: quatuor uerò ei circumiacent
Stellæ, adiectim duæ, iuxtà duæ uolantes:
Atq; hæc quidem Boream & uagationem ſolis
Interfuſa ſunt. Porrò remotè oriuntur alia
Multa inter Auſtrum & ſolis orbitam.
Obliquus quidem Tauri ſectioni ſubiacet ipſe
Orion. Non illum quis ſerena in nocte
Sublime uolitantem præterit: ſed confidat
Cœlum intuens, promptius contemplari.
Talis & cuſtos elato ſub dorſo
Lucet ambobus Canis ſub pedibus ſiſtens

Caput certè ſummum è regione Cygni circũuoluitur.) Sũmum Cygni caput uoluitur è regione. αὐτίκα, ſꝛ, abſolutè.

ποικίλος. ἀλλ' οὐ πάντα πεπασμένος, ἀλλὰ κατ' αὐτὴν C
γαστέρα κυάνεος περιτέλλεται. ἡ δέ οἱ ἄκρη
ἀστέρι βέβληται δεινῷ γένυς, ὅς ῥα μάλιστα
ὀξέα σειριάει. καί μιν καλέουσ' ἄνθρωποι
σείριον. οὐκ ἔτι κεῖνον ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντα
φυταλιαὶ ψεύδονται ἀναλδέα φυλλιόωσαι.
ῥεῖα γὰρ οὖν ἔκρινε διὰ στίχας ὀξὺς ἀΐξας·
καὶ τὰ μὲν ἔῤῥωσε, τῶν δὲ φλόον ὤλεσε πάντα.
κείνου καὶ κατιόντος ἀκούομεν. οἱ δέ οἱ ἄλλοι
σῆμ' ἔμεναι μελέεσσιν ἐλαφρότεροι περίκεινται,
ποσσὶ δ' ὠρίωνος ὑπ' ἀμφοτέροισι λαγωὸς
ἐμμενὲς ἤματα πάντα διώκεται. αὐτὰρ ὅγ' αἰεὶ
σείριος ἐξόπιθεν φέρεται μετιόντι ἐοικὼς·
καί οἱ ἐπαντέλλει, καί μιν κατιόντα δοκεύει.
ἡ δὲ κυνὸς μεγάλοιο κατ' οὐρὴν ἕλκεται ἀργὼ
πρυμνόθεν. οὐ γὰρ τῇ γε κατὰ χρέος εἰσὶ κέλευθοι,
ἀλλ' ὄπιθεν φέρεται τετραμμένη. οἷα καὶ αὐταὶ
νῆες, ὅταν δὴ ναῦται ἐπιστρέψωσι κορώνην
ὅρμον ἐσερχόμενοι. τὴν δ' αὐτίκα πᾶς ἀνακόπτει
νῆα, παλιῤῥοθίη δὲ καθάπτεται ἠπείροιο.
ὣς ἥγε πρυμνῆθεν ἰησονὶς ἕλκεται ἀργώ.
καὶ τὰ μὲν ἠερίη καὶ ἀνάστερος, οἷα παρ' αὐτὸν
ἱστὸν ἀπὸ πρώρης φέρεται· τὰ δὲ πᾶσα φαεινή.
καί οἱ πηδάλιον κεχαλασμένον ἐστήρικται
ποσσὶν ὑπ' οὐραίοισι κυνὸς προπάροιθεν ἰόντος.
τὴν δὲ καὶ οὐκ ὀλίγον περ ἀπόπροθι πεπτηυῖαν
ἀνδρομέδην, μέγα κῆτος ἐπερχόμενον κατεπείγει.
ἡ μὲν γὰρ θρηϊκίου ὑπὸ πνοιῇ βορέαο D
κεκλιμένη φέρεται. τὸ δέ οἱ νότος ἐχθρὸν ἀγινεῖ
κῆτος, ὑπὸ κριῷ τε καὶ ἰχθύσιν ἀμφοτέροισιν,
βαιὸν ὑπὲρ ποταμοῦ βεβλημένον ἀστερόεντος.
οἶον γὰρ κἀκεῖνο θεῶν ὑπὸ ποσσὶ φορεῖται
λείψανον ἠριδανοῖο πολυκλαύστου ποταμοῖο.
καὶ τὸ μὲν ὠρίωνος ὑπὸ σκαιὸν πόδα τείνει.
δεσμοὶ δ' οὐραῖοι, τοῖς ἰχθύες ἄκροι ἔχονται,
ἄμφω συμφορέονται ἀπ' οὐραίων κατιόντες,
κητείης δ' ὄπιθεν λοφιῆς ἐπιμὶξ φορέονται,
εἰς ἓν ἐλαυνόμενοι, ἑνὶ δ' ἀστέρι πειραίνονται
κήτεος, ὃς κείνου πρώτῃ ἐπίκειται ἀκάνθῃ.
οἱ δ' ὀλίγῳ μέτρῳ, ὀλίγῃ δ' ἐγκείμενοι αἴγλῃ,
μεσσόθι πηδαλίου καὶ κήτεος εἱλίσσονται,
γλαυκοῦ πεπτηῶτες ὑπὸ πλευρῇσι λαγωοῦ,
νώνυμοι. οὐ γὰρ τοί γε τετυγμένου εἰδώλοιο
βεβλέαται μελέεσσιν ἐοικότες, οἷά τε πολλὰ
ἑξείης στιχόωντα παρέρχεται αὐτὰ κέλευθα
αὐομένων ἐτέων, τά τις ἀνδρῶν οὐκ ἔτ' ἐόντων
ἐφράσατ' ἠδ' ἐνόησεν ἅπαντ' ὀνομαστὶ καλέσσαι,
ἤλιθα μορφώσας. οὐ γάρ κε δυνήσατο πάντων
οἰόθι κεκριμένων ὄνομ' εἰπεῖν, οὐδὲ δαῆναι.
πολλοὶ γὰρ πάντῃ, πολέων δ' ἐπὶ ἶσα πέλονται
μέτρα τε καὶ χροιή, πάντων γε μὲν ἀμφιέλικτοι.
τῷ καὶ ὁμηγερέας γε ἐείσατο ποιήσασθαι
ἀστέρας, ὄφρ' ἐπιτὰξ ἄλλῳ παρακείμενος ἄλλος
εἴδεα σημαίνοιεν, ἄφαρ δ' ὀνομαστὰ γένοιντο
ἄστρα, καὶ οὐκ ἔτι νῦν ὑπὸ θαύματι τέλλεται ἀστήρ,

ἀλλ'

Digitized by Google

A. *Varius, at non penitus illuſtratus. uerùm circa ipſum*
Ventrem obſcurus obuerſatur. Sed ei ſummum
Stella inſignitum eſt feruida mentum, quæ quidem maximè
Vehementer exiccat: atq; ipſum uocant homines
Sirium. non amplius illum cum ſole orientem
Arbores fallunt ſine humore frondentes.
Facile ſiquidem diſcernit per ordines, acutus penetrans:
Et quaſdam conſolidat, quarundã uerò corticem perdit omnẽ.
Illum etiam occidentem ſentimus, cæterùm ei alia
Quæ ſignum ſint membris, languidiores circumiacent.
Pedibus autem Orionis ſub ambobus Lepus
Inceſſanter omnibus diebus fugatur, at ſemper
Sirius à tergo fertur inſequenti ſimilis:
Etiam ei cooritur, atq; ipſum occidentem inſectatur.
At Canis magni contra caudam uoluitur Argo
A puppi: non enim huic ex more ſunt curſus,
Sed retro agitatur uerſa: ceu etiam ipſæ
Naues, cum nautæ inuertunt roſtrum,
Portum appellantes, atq; ſubitò quilibet reſulcat
Nauem, retrograda uerò attingit continentem:
Sic à puppi Iaſonica trahitur Argò.
Atq; quibuſdam in partibus obſcura & ſine ſtellis (ſicut ad ipſum
Malum à prora) fertur: in alijs uerò tota ſplendida.
Etiam ei gubernaculum ſubmiſſum fultum eſt
Pedibus ſub poſteris Canis antecedentis.
Cæterùm (etſi admodum eminus uolitantem)
Andromedam grandis Cetus adueniens urget.
B *Porrò hoc Thracij ſub uentum Boreæ*
Inclinata fertur: at ei Auſter infeſtum circumagit
Cetum, ſub Arieteq; & Piſcibus ambobus,
Paululum ſuper fluuio iacentem ſtellato.
(Mirum nanq; quales etiam illæ deorum ſub pedibus ferantur
Reliquiæ, Eridani luctuoſi fluuij)
Etiam hic quidem Orionis ſub ſiniſtrum pedem tendit.
Vincula autem caudina, quibus Piſces extremi tenentur,
Ambo coeunt, à caudis deſcendentes,
Beluinum uerò poſt dorſum commixtim feruntur,
In unum ducta: unica etiam ſtella terminantur
Ceti, quæ eius primæ inſidet ſpinæ.
Quæ autem modica magnitudinẽ, modico item inſita fulgore
In medio gubernaculi & Ceti uoluuntur,
Glauci uolutantes ſub lateribus Leporis,
Ignotæ ſunt. non enim illæ conflati ſimulacri
Sparſæ ſunt membris ſimiles, qualia multa
Ex ordine incedentia perambulant eaſdem ſemitas
Completis annis: quæ quiſpiam hominum non amplius ſuperſtitum
Obſeruauit, & excogitauit uniuerſa nominatim appellare,
Cumulatim imaginatus: non enim potuit omnium
Ceu diſtinctarum nomen dicere, neq; diſcere.
Multæ nanq; paſſim, multarum inſuper æquales exiſtunt
Magnitudineſq; & color: omnes utiq; circumuolubiles.
Quare & ſimul collectas uiſum fuit facere
Stellas, ut ordinatim aliæ adiacens alia
Imagines effigiarent, moxq; nominabilia fierent
Aſtra: atq; haud amplius nũc cum admiratione oritur ſtella,

ἀλλ' οἱ μὲν καθαροῖς ἐναρηρότες εἰδώλοισι
φαίνονται. τάδ' ἔνερθε διωκομένοιο λαγωοῦ
πάντα μάλ' ἠερόεντα, καὶ οὐκ ὀνομαστὰ φέρονται.
νειόθι δ' αἰγοκερῆος ὑπὸ πνοιῇσι νότοιο
ἰχθὺς ἐς κῆτος τετραμμένος αἰώρηται,
οἶος ἀπὸ προτέρων. νότιον δέ ἑ κικλήσκουσιν.
ἄλλοι δὲ σποράδην ὑποκείμενοι ὑδροχοῆϊ
κήτεος αἰθερίοιο καὶ ἰχθύος ἠερέθονται
μεσσόθι, νωχελέες καὶ ἀνώνυμοι. ἐγγύθι δέ σφιν
δεξιτερῆς ἀπὸ χειρὸς ἀγαυοῦ ὑδροχόοιο,
οἵη τίς τ' ὀλίγη χύσις ὕδατος ἔνθα καὶ ἔνθα
σκιδναμένου, χαροποὶ καὶ ἀναλδέες εἱλίσσονται.
ἐν δέ σφιν δύο μᾶλλον ἐειδόμενοι φορέονται
ἀστέρες, οὔτ' ἔτι πολλὸν ἀπήοροι, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς,
εἷς μὲν ὑπ' ἀμφοτέροισι ποσὶ καλός τε μέγας τε
ὑδροχόου, ὁ δὲ κυανέου ὑπὸ κήτεος οὐρῇ.
τοὺς πάντας καλέουσιν ὕδωρ. ὀλίγοι γε μὲν ἄλλοι
νειόθι τοξευτῆρος ὑπὸ προτέροισι πόδεσσι
δινωτοὶ κύκλοι περιηγέες εἱλίσσονται.
αὐτὰρ ὑπ' αἰθομένῳ κέντρῳ τέρατος μεγάλοιο
σκορπίου ἀγχινότοιο θυτήριον αἰωρεῖται.
τοῦ δή τοι ὀλίγον μὲν ἐπὶ χρόνον ὑψόθ' ἐόντος
πεύσεαι, ἀντιπέρην γὰρ ἀείρεται ἀρκτούροιο.
καὶ τῷ μὲν μάλα πολλὰ μετήοροί εἰσι κέλευθοι
ἀρκτούρου, τὸ δὲ θᾶσσον ὑφ' ἑσπερίην ἅλα νεῖται.
ἀλλ' ἄρα καὶ περὶ κεῖνο θυτήριον ἀρχαίη νὺξ,
ἀνθρώπων κλαίουσα πόνον, χειμῶνος ἔθηκεν
εἰνάλιον μέγα σῆμα. κεδαιόμεναι γὰρ ἐκείνῃ
νῆες ἀπὸ φρενός εἰσι. τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα πιφάσκει
σήματ', ἐποικτείρουσα πολυῤῥοθίους ἀνθρώπους.
τῷ μή μοι πελάγει νεφέων εἰλυμένον ἄλλων
εὔχεο μεσσόθι κεῖνο φανήμεναι οὐρανῷ ἄστρον,
αὐτὸ μὲν ἀννέφελόν τε καὶ ἀγλαόν, ὕψι δὲ μᾶλλον
κυμαίνοντι νέφει πεπιεσμένον, οἷά τε πολλὰ
θλίβετ' ἀνατέλλοντος ὀπωρινοῦ βορέαο.
πολλάκι γὰρ καὶ ὑπὲρ νότῳ ἔπι σῆμα τιτύσκει
νὺξ αὐτὴ, μογεροῖσι χαριζομένη ναύτῃσιν.
οἱ δ' εἰ μέν κε πίθωνται ἐναίσιμα σημαινούσῃ,
αἶψά τε κοῦφά τε πάντα, καὶ ἄν τι ποιήσωνται,
αὐτίκ' ἐλαφρότερος πέλεται πόνος. εἰ δέ κε νηΐ
ὑψόθεν ἐμπλήξει δεινὴ ἀνέμοιο θύελλα
αὔτως ἀπρόφατος, τὰ δὲ λαίφεα πάντα ταράξῃ,
ἄλλοτε μὲν καὶ πάμπαν ὑπόβρυχα ναυτίλλονται,
ἄλλοτε δ', αἴκε Διὸς παρανισσομένοιο τύχωσιν
εὐχόμενοι, βορέω δὲ παραστρέψει ἀνέμοιο,
πολλὰ μάλ' ὀτλήσαντες, ὁμῶς πάλιν ἐσκέψαντο
ἀλλήλους ἐπὶ νηΐ. νότον δ' ἐπὶ σήματι τούτῳ
δείδιθι, μέχρι βορῆος ἀπαστράψαντος ἴδηαι.
εἰ δέ κεν ἑσπερίης μὲν ἁλὸς κενταύρου ἀπείη
ὦμος, ὅσον προτέρης, ὀλίγη δέ μιν εἰλύοι ἀχλὺς
αὐτὸν, ἀτὰρ μετόπισθεν ἐοικότα σήματα τεύχοι
νὺξ ἐπὶ παμφανόωντι θυτηρίῳ, οὔ σε μάλα χρὴ
ἐς νότον, ἀλλ' εὔροιο περισκοπέειν, ἀνέμοιο.
δήεις δ' ἄστρον ἐκεῖνο δύω ὑποκείμενον ἄλλοις.
τοῦ γάρ τοι τὰ μὲν ἀνδρὶ ἐοικότα, νειόθι κεῖται

Βορέῃ) παραστρέψει ἀνέμοιο) ὁ βορέας τοῦ βορέα, τοῦ βορέου Ionicè, per ſynæreſin βορέω, ſicut τοῦ ἀπὸ νότου ἀνέμου. Et ſubintelligendū more Attico ἐκ.

C

D

σκορ-

A *Sed hæ quidem conſpicuis inſignitæ imaginibus*
Cernuntur. Porrò ſubter impetitum Leporem
Omnia planè obſcura ſunt, & ſine nomine feruntur.
Infra autem Capricornum ſub flatibus Auſtri
Piſcis contra Cetum uerſus in alto natat,
Vnicus præter priores: Auſtrinum autem ipſum appellant.
Aliæ item ſparſim ſubiecta Aquario
Cetum cæleſtem & Piſcem pendent
Inter, languidæ & ignotæ: at iuxta eas
Dextra à manu ſplendidi Aquarij:
(Qualis quædam fuſio aquæ huc & illuc
Sparſæ) uiſui gratioſæ & debiles circumuoluuntur.
Inter ipſas autem duæ magis firmæ feruntur
Stellæ, nec multum diſtantes, neque admodum uicinæ:
Vna quidem ſub ambobus pedibus pulchraque magnaque
Aquarij, altera uerò obſcuri ſub Ceti cauda:
Quas omnes uocant aquam. Paruæ profectò aliæ
Vltra Sagittarium ſub prioribus pedibus
Volubiles coronæ circumactæ uoluuntur.
At ſub flagrante aculeo monſtri magni
Scorpij, prope Auſtrum, Ara in cælo pendet.
Quam certè modicum quidem ad tempus in alto exiſtentem
Senties: è regione enim eleuatur Arcturi.
At huic quidem admodum multum ſublimes ſunt uiæ
Arcturo, illa uerò citius ſub ueſperum mare redit.
Sed & per hanc Aram primæua Nox,
B *Hominum deplorans calamitatem, tempeſtatis fecit*
Marinum certum ſignum. Periclitantes enim illi
Naues dolori ſunt. aliunde item alia docet
Signa, commiſerans diſiactatos homines.
Idcirco ne mihi pelago, nubibus obductis alijs,
Opta in medio hoc apparere cælo aſtrum;
Ipſum quidem innubilum & ſplendidum: quin ſupernè magis
Turbida nube preſſum, ſicut frequenter
Vrgetur ſurgente autumnali Borea:
Sæpe nanque & hoc ſuper Auſtro ſignum ſubornat
Ipſa Nox, miſeris gratificans nautis.
Qui ſi quidem obſecuti fuerint certa ſignificanti,
Statim facilia omnia, etiam ſi quid egerint,
Mox leuior eſt labor. Sin autem naui
Ex alto impegerit uehemens uenti procella
Planè improuiſa, atque uela omnia turbauerit:
Interdum quidem omnino ſubmerſim nauigant,
Interdum uerò (modò Iouem appropinquantem nacti ſint
Supplices, etiam uis Boreæ ſuperauerit uenti)
Multa ualde paſſi, ſimul reuiſunt
Seſe ſuper nauem. Auſtrum autem ſub ſigno illo
Metue, donec Boream deſerenantem ſenſeris.
Si uerò ab occidentali quidem mari Centauri abfuerit
Humerus, quantũ à priori: modica autẽ eum occuluerit nebula
Ipſum. inſuper autem eadem ſigna faciat
Nox cum omnino lucida Ara, minimè te oportet
Super Auſtro, ſed circa Eurum ſpeculari uentum.
Inuenies autem ſidus hoc duobus ſuppoſitum alijs.
Huius enim partes homini aſſimilatæ, infra iacent

Volubiles coronæ circumactæ uoluuntur.) Eas ſtellas aliqui Coronam auſtrinam appellant.

σκορπίου, ἱππουραῖα δ' ὑπὸ σφίσι χηλαὶ ἔχουσιν.
αὐτὰρ ὃ δεξιτερὴν αἰεὶ τανύοντι ἔοικεν
ἀντία δινωτοῖο θυτηρίου. ἐν δέ οἱ ἀπρὶξ
ἄλλο μάλ' ἐσφήκωται ἐληλάμενον διὰ χειρὸς
θηρίον. ὧς γάρ μιν πρότεροι ἐπεφημίξαντο.
ἀλλ' ἔτι γάρ τι καὶ ἄλλο περαιόθεν ἕλκεται ἄστρον.
ὕδρην μιν καλέουσι. τὸ δὲ ζώοντι ἐοικὸς
ἠνεκὲς εἰλεῖται. καί οἱ κεφαλὴ ὑπὸ μέσσον
καρκίνον ἱκνεῖται. σπεῖρα δ' ὑπὸ σῶμα λέοντος.
οὐρὴ δὲ κρέμαται ὑπὲρ αὐτοῦ κενταύροιο.
μέσσῃ δὲ σπείρῃ κρητὴρ, πυμάτῃ δ' ἐπίκειται
εἴδωλον κόρακος, σπείρην κόπτοντι ἐοικός.
ναὶ μὴν καὶ προκύων διδύμοις ὕπο καλὰ φαείνει.
ταῦτά κε θυήσαιο παρερχομένων ἐνιαυτῶν
ἑξείης παλίνωρα. τὰ γὰρ καὶ πάντα μάλ' αὔτως
οὐρανῷ εὖ ἐνάρηρεν ἀγάλματα νυκτὸς ἰούσης.
οἱ δ' ἐπιμὶξ ἄλλοι πέντ' ἀστέρες οὐδὲν ὁμοῖοι
πάντοθεν εἰδώλων δυοκαίδεκα δινεύονται.
οὐκ ἂν ἔτ' εἰς ἄλλους ὁρόων ἐπιτεκμήραιο
κείνων, ᾗχι κέονται. ἐπεὶ πάντες μετανάσται.
μακροὶ δὲ σφέων εἰσὶν ἑλισσομένων ἐνιαυτοί.
μακρὰ δὲ σήματα κεῖται ἀπόπροθεν εἰς ἓν ἰόντων.
οὐδέ τι θαρσαλέος κείνων ἐγώ. ἄρκιος εἴην
ἀπλανέων, τά τε κύκλα τά τ' αἰθέρι σήματ' ἐνισπεῖν.
ἤτοι μὲν τάγε κεῖται ἀλίγκια δινωτοῖσι
τέσσαρα· τῶν κε μάλιστα ποθὴ ὄφελός τε γένοιτο
μέτρα περισκέπτοντι ἀνυομένων ἐνιαυτῶν.
σήματα δ' εὖ μάλα πᾶσιν ἐπιρρήδην περίκειται
πολλά τε, καὶ σχεδόθεν πάντῃ συνεργμένα πάντα.
αὐτοὶ δ' ἀπλανέες καὶ ἀρηρότες ἀλλήλοισι
πάντες. ἀτὰρ μέτρῳ γε δύω δυσὶν ἀντιφέρονται.
εἴ ποτέ τοι νυκτὸς καθαρῆς ὅτε πάντας ἀγαυοὺς
ἀστέρας ἀνθρώποις ἐπιδείκνυται οὐρανίη νύξ,
οὐδέ τις ἀδρανέων φορέεται νεομήνιδι σελήνῃ,
ἀλλὰ τάγε κνέφαος διαφαίνεται ὀξέα πάντα.
εἴ ποτέ τοι τῆμος δὲ περὶ φρένας ἵκετο θαῦμα
σκεψαμένῳ πάντῃ κεκεασμένον εὐρέϊ κύκλῳ
οὐρανὸν, εἰ καί τις τοι ἐπιστὰς ἄλλος ἔδειξε,
κεῖνο περιγληνὲς τροχαλὸν, γάλα μιν καλέουσι.
τῷ δ' ἤτοι χροιὴν μὲν ἀλίγκιος, οὐκέτι κύκλος
δινεῖται. τὰ δὲ μέτρα τόσοι πισύρων περ ἐόντων
οἱ δύο, τοὶ δὲ σφέων μέγα μείονες εἰλίσσονται.
τῶν ὁ μὲν ἐγγύθεν ἐστὶ κατερχομένου Βορέαο.
ἐν δέ οἱ ἀμφότεραι κεφαλαὶ διδύμων φορέονται.
ἐν δὲ τὰ γούνατα κεῖται ἀρηρότος ἡνιόχοιο.
λαιὴ δὲ κνήμη καὶ ἀριστερὸς ὦμος ἐπ' αὐτῷ
περσέος. ἀνδρομέδης δὲ μέσην ἀγκῶνος ὕπερθεν
δεξιτερὴν ἐπέχει. τὸ μὲν οἱ θέναρ ὑψόθι κεῖται
ἀσσότερον Βορέω γε, νότῳ δ' ἐπικέκλιται ἀγκών.
ὁπλαὶ δ' ἵππειοι, καὶ ὑπαύχενον ὀρνίθειον
ἄκρῃ σὺν κεφαλῇ, καλοί τ' ὀφιούχεοι ὦμοι,
αὐτὸν δινεύονται ἐληλάμενοι περὶ κύκλον.
ἡ δ' ὀλίγον φορέεται νοτιωτέρη, οὐδ' ἐπιβάλλει,
παρθένος. ἀλλὰ λέων, καὶ καρκίνος. οἱ μὲν ἄρ' ἄμφω
ἑξείης κέαται βεβολημένοι. αὐτὰρ ὁ κύκλος

C

D

τὸν

A Scorpium,poſteriores uerò equinas ſub ſe Chelæ habent.
At is dextram continuò pandenti aſsimilatus eſt
Contra rotundam Aram. In eo item ſtrictim
Alia ualde prenſa eſt ducta per manum
Fera: ſic nanq; ipſam priores appellarunt.
Præterea quoq; aliud eminus uoluitur ſidus:
(Hydram eam uocant) id uerò uiuo ſimile
Longè uolutatur: atq; ei caput ſub medium
Cancrum pergit: uolumen uerò ſub corpus Leonis.
Cauda autem pendet ſuper ipſo Centauro.
Porrò medio uolumini Crater, extremo autem inſidet
Simulacrum Corui, ſpiram mordenti ſimile.
Scilicet & Procyon ſub Geminis clarè lucet.
Hæc ſanè ſpeculari poteris decurrentibus annis
Ex ordine ſuis horis redeuntia: ea nanq; omnia ualde ſtatè
Cælo aptè infixa ſunt ſimulacra nocte labente.
At promiſcuè aliæ quinq; ſtellæ, haudquaquam ſtabiles
Vndiq; per ſigna duodecim uerſantur.
Non itidem alias intuendo coniecturam facere poteris
Harum, ubi ſita ſint: quoniam omnes uagabundæ ſunt.
* Longi autem earum ſunt reuolutarum anni:
Sera item ſigna poſita ſunt è lõginquo in unum commeantium.
Nec quicquam confidens harum ego, potens fuerim
Fixarum & circulos & in cælo ſigna referre.
* Porrò hi quidem ponuntur ſimiles uerſatilibus
Quatuor, quorum maximè deſiderium commoditasq; accidit
B Statuta obſeruanti complentium ſe annorum.
Indicia autem aptiſsimè omnibus affatim circumiacent
Multaq; & uicina ubiq; coniuncta omnia:
At ipſi ſtati & aptati ſibi inuicem
Omnes etiam magnitudine duo duobus correſpondent.
Porrò ſi quando nocte clara, cum omnes lucidas
Stellas hominibus oſtendit ætheria Nox,
Neq; ulla languida fertur prima luna,
Verum per caliginem lucent perſpicuè omnia,
Si quando certè tunc item in animum uenerit admiratio
Contemplanti undiq; exornatum ſpacioſo circulo
Cælum; uel ſi quis hunc aſtans alius monſtrauerit,
Illum conſtellatum orbem lac ipſum uocant.
Huic ſanè colore ſimilis, nullus præterea circulus
Verſatur: ſed magnitudine tanti quatuor exiſtentium
Duo, duo uerò ipſis multum minores obuoluuntur.
Quorum unus quidem uicina eſt decidenti Boreæ:
In eo autem ambo capita Geminorum feruntur.
In eo etiam genua ſita ſunt aptati Aurigæ:
Læua item tibia, & ſiniſter humerus in eo
Perſei: Andromedæ autem mediam ſuprà cubitum
Dexteram continet: ei quidem uola supernè poſita eſt
Vicinius Boreæ, Auſtro uerò inclinatus eſt cubitus,
Vngulæ inquam Equinæ, & collum Cygninum
Summa cum capite, clariq; Serpentariani humeri
Ipſum uoluuntur agitati circum orbem.
Porrò aliquanto fertur auſtralior, neq; attingit
Virgo: ſed Leo & Cancer. hi quidem ambo
Ex ordine iacent diſtracti: ſed circulus

*Longi aũt earum ſunt reuolutarum anni: Sera itẽ ſigna poſita ſunt, &c.) Annũ Platonis indicat, de quo apud Ciceronẽ in Somnio Scipionis.
* Porrò hi quidem ponũtur in cælo ſimiles uerſatilib. quatuor, &c. Tantũ quatuor ſphæræ circulorum mẽtionem facit Aratus, duorũ Tropicorum, Aequinoctialis, & zodiaci: quippe cũ hi potiſsimũ cõferãt ad annorum ſtatuta obſeruanda. Quintum autem lacteum uelut ſuperuacaneũ ſubiungit.

τὸν μὲν ὑπὸ στῆθος καὶ γαστέρα μέχρι παρ' αὐτὴν C
τέμνει, τὸν δὲ διηνεκέως ὑπένερθε χελείης
καρκίνου. ἧχι μάλιστα διχαιόμενόν κε νοήσαις
ὀρθὸν, ἵν' ὀφθαλμοὶ κύκλου ἑκάτερθεν ἴοιεν.
τοῦ μὲν ὅσον τε μάλιστα διὰ ὀκτὼ μετρηθέντος,
πέντε μὲν ἔνδια στρέφεται καθ' ὑπέρτερα γαίης,
τὰ τρία δ' ἐν περάτῃ. θέρεος δέ οἱ ἐν τροπαί εἰσιν.
ἀλλ' ὁ μὲν ἐν βορέῃ περὶ καρκίνον ἐστήρικται.
ἄλλος δ' ἀντιόωντι νότῳ μέσον αἰγοκερῆα
τέμνει, καὶ πόδας ὑδροχόου, καὶ κήτεος οὐρήν.
ἐν δέ οἱ ἐστὶ λαγωός. ἀτὰρ κυνὸς οὐ μάλα πολλὴν
αἴνυται, ἀλλ' ὁπόσην ἐπέχει ποσίν. ἐν δέ οἱ ἀργὼ,
καὶ μέγα κενταύροιο μετάφρενον, ἐν δέ τε κέντρον
σκορπίου, ἐν καὶ τόξον ἀγαυοῦ τοξευτῆρος.
τὸν πύματον καθαροῖο παρερχόμενος βορέαο
ἐς νότον ἠέλιος φορέεται. τρέπεται γε μὲν αὐτοῦ
χειμέριος. καί οἱ τρία μὲν περιτέλλεται ὑψοῦ
τῶν ὀκτώ, τὰ δὲ πέντε κατώρυχα δινεύονται.
μεσσόθι δ' ἀμφοτέρων, ὅσος πολιοῖο γάλακτος,
γαῖαν ὑποστρέφεται κύκλος διχόωντι ἐοικώς.
ἐν δέ οἱ ἤματα νυξὶν ἰσαίεται ἀμφοτέρῃσιν,
φθίνοντος θέρεος, τοτ' ἔαρος ἱσταμένοιο.
σῆμα δέ οἱ κριὸς ταύροιό τε γούνατα κεῖται.
κριὸς μὲν κατὰ μῆκος ἐληλάμενος διὰ κύκλου,
ταύρου δὲ σκελέων ὅσση περιφαίνεται ὀκλάξ.
ἐν δέ τε οἱ ζώνη εὐφεγγέος ὠρίωνος,
καμπή τ' αἰθομένης ὕδρης. ἐνὶ οἱ, καὶ ἐλαφρὸς
κρητήρ. ἐν δὲ κόραξ. ἐνὶ δ' ἀστέρες οὐ μάλα πολλοὶ D
χηλάων. ἐν τῷ δ' ὀφιούχεα γοῦνα φορεῖται.
οὐ μὴν αἰετοῦ ἀπαμείρεται, ἀλλά οἱ ἐγγὺς
ζηνὸς ἀητεῖται μέγας ἄγγελος. ἡ δὲ κατ' αὐτὸν
ἵππου κεφαλὴ καὶ ὑπαύχενον εἰλίσσονται.
τοὺς μὲν παραβολάδην ὀρθοὺς περιβάλλεται ἄξων
μεσσόθι πάντας ἔχων. ὁ δὲ τέτρατος ἐσφήκωται
λοξὸς ἐν ἀμφοτέροις, οἱ μέν ῥ' ἑκάτερθεν ἔχουσιν
ἀντιπέρην τροπικοί. μέσος δέ ἑ μεσσόθι τέμνει.
οὐκ ἂν ἀθηναίης χειρῶν δεδιδαγμένος ἀνὴρ
ἄλλα κολλήσαιτο κυλινδόμενα τροχάλεια,
οἷά τε καὶ τόσα πάντα περισφαιρηδὸν ἑλίσσων,
ὥς τά γ' ἐν αἰθερίῃ πλάγια συναρηρότα κύκλῳ
ἐξ ἠοῦς ἐπὶ νύκτα διώκεται ἤματα πάντα.
καὶ τὰ μὲν ἀντέλλει τε καὶ ἀντία νειόθι δύνει
πάντα παραβλήδην. μία δέ σφισιν ἔστιν ἑκάστου
ἑξείης ἑκάτερθε καταλυσίη, ἀντολίη τε.
αὐτὰρ ὅγ' ὠκεανοῦ τόσσον παραμείβεται ὕδωρ,
ὅσσον ἀπ' αἰγοκερῆος ἀνερχομένοιο μάλιστα
καρκίνον εἰς ἀνιόντα κυλίνδεται. ὅσσον ἁπάντη
ἀντέλλων ἐπέχει, τόσσον γε μὲν ἄλλοθι δύνων.
ὅσσον δ' ὀφθαλμοῖο βολῆς ἀποτέμνεται αὐγή,
ἑξάκις ἂν τόσση μιν ὑποδράμοι. αὐτὰρ ἑκάστη
ἴση μετρηθεῖσα δύω περιτέμνεται ἄστρα.
ζῳδίον δὲ κύκλον ἐπίκλησιν καλέουσι,
τῷ ἔνι καρκίνος ἐστὶ, λέων τ' ἐπὶ τῷ, καὶ ὑπ' αὐτῷ
παρθένος, αἱ δ' ἐπί οἱ χηλαί, καὶ σκορπίος αὐτὸς,
τοξευτής τε, καὶ αἰγόκερως. ἐπὶ δ' αἰγοκερῆι

ὑδροχόος,

A Leonem quidem ſub pectore & uentre uſq; ad pudenda
Secat, continuè uerò ſub teſta
Cancrum, ubi maximè in duas ſectum uideas,
Recte ut oculi à circulo utrinq; eant.
† Hoc ſanè (quantus quantus eſt) per octo partes menſo,
Quinq; quidem diurna uoluuntur in ſupremis terra,
Tres uerò in parte infernæ. æſtatis autem in ipſo conuerſiones ſunt.
Sed hic quidem in Borea circa Cancrum fixus eſt.
Alius autem in oppoſito Auſtro medium Capricornum
Secat, & pedes Aquarij, & Ceti caudam.
Ineſt quoq; ei Lepus: cæterùm Canis non ualde magnam partem
Aufert, ſed quantum continet pedibus. ineſt item ei Argo,
Et magna Centauri ſcapula: ineſt etiam aculeus
Scorpij, & arcus lucidi Sagittarij.
Quem extremum ſereni præteriens Borea
In auſtrum ſol agitur: uertitur profectò ibi
Hybernus, atq; ei tres quidem circumuoluuntur ſuperna
Octo partium, quinq; uerò ſubterranea uerſantur.
At in medio amborum (quantus Cani lactis)
Subter terram uoluitur circulus, bipartienti ſimilis:
In eo autem dies noctibus æquantur utriſq;
Decreſcentis æſtus, uerisq́; inſtantis.
Sed ſignum ei Aries, Tauriq́; genua ponuntur.
Aries quidem ſecundum longitudinem deductus per circulũ,
Tauri uerò crurum quanta apparet geniculatio.
Ineſt quoq; ei cingulus præfulgidi Orionis:
Flexuraq; flagrantis Hydræ ineſt ipſi, & tenuis
B Crater. ineſt uerò Coruus: inſunt etiam ſtellæ non ualde multæ
Chelarum: in hoc item ſerpentariana genua feruntur.
Non tamen Aquilam intercipit, ſed ei uicinè
Iouis uolitat magnus nuncius: etiam iuxta ipſum
Equinum caput & collum uoluuntur.
* Hos quidem adiectim rectos circumpellit axis,
In medio omnes tenens. At quartus fixus eſt
Obliquus in ambobus, qui quidem utrinq; tenent
E regione tropici. Medius autem ipſum in medio ſecat.
Haud facile Mineruæ manibus edoctus aliquis,
Aliter compegerit uolubiles orbes.
Talesq́; & tantos omnes rotabiliter circumuoluens,
Sicut in ætheria regione obliquo coaptati circulo,
Ab aurora ad noctem impelluntur diebus omnibus.
Atq; ij quidem oriunturq́; & ex aduerſo infernè occidunt
Omnes æquidiſtanter: unus autem ipſorum eſt cuiuſuis
Ordinatim utrinq; deſcenſus aſcenſusq́;
Verùm obliquus orbis Oceani tantam pertranſit aquam,
Quantum à Capricorno aſcendente maximè
Cancrum ad aſcendentem uoluitur, quantum ubilibet
Exoriens continet, tantum certè alibi occidens.
† Quantum autem ocularis radij demetit uiſus,
Sexies tantundem nobis ſubtermeauerit, at quæuis portio
Aequalis diuiſa duo circumſecat aſtra.
Animalem uerò circulum cognomento dicunt.
In quo Cancer eſt, Leoq́; iuxta ipſum, & ſub eo
Virgo, atq; prope eam Chelæ, & Scorpius ipſe.
Sagittariusq́; & Capricornus: at iuxta Capricornum

† Hoc ſanè, quantus quãtus eſt, per octo partes diuiſo. Quinque quidẽ diurna, &c.) Notãdum, Aratum et Proclum ad clima quintum, in quo maximus dies quindecim, minima nox nouem horarũ eſt, ſuam ſphæram direxiſſe. Cũ autẽ Tropicus Cancri, ſicut quilibet alius circulus παράλληλος Aequatori, in die naturali, id eſt uiginti quatuor horis, ſuum ambitum conficiat, neceſſe erit, unamquãq; de octo partib. tribus horis ortum ſuũ abſoluere. Si enim uiginti quatuor per octo diuiſeris, ſingulis octonis tria contribuẽtur. Iã octo partium quinq; diei adſcriptæ, quindecim horas faciunt: tres uerò nocti, nouem. Siquidem ter quinq;, quindecim producũt: ter tria uerò, nouem. Eadẽ ratione Tropicus Capricorni maximam noctem & minimum diem efficit.

* Hos quidẽ adiectim.) παραβολάδην καὶ παραβλήδην, παραλλήλως, æquidiſtanter.

† Quantum autem ocularis radij, etc.) Viſualis linea à terra, hoc eſt cẽtro mũdi ad eiuſdẽ circumferentiã ducta, ſexies ſexangulariter in circ

ὑδροχόος, δύο δ' αὐτὸν ἐπ' ἰχθύες ἀστερόεντες.
τῷ δὲ μετὰ κριὸς, ταῦρός τ' ἐπὶ τῷ, δίδυμοί τε.
ἐν τοῖς ἠέλιος φέρεται δυοκαίδεκα πᾶσι,
πάντ' ἐνιαυτὸν ἄγων. καὶ οἱ περὶ τοῦτον ἰόντι
κύκλον, ἀέξονται πᾶσαι ἐπικάρπιοι ὧραι.
τοῦ δ' ὅσσον κοίλοιο κατ' ὠκεανοῖο δύηται,
τόσσον ὑπὲρ γαίης φέρεται. πάσῃ δ' ἐπὶ νυκτὶ
ἓξ αἰεὶ δύνουσι δυωδεκάδος κύκλοιο.
τόσσαι δ' ἀντέλλουσι. τόσον δ' ἐπὶ μῆκος ἑκάστη
νὺξ αἰεὶ τετάνυσται, ὅσον τε περ ἥμισυ κύκλου
ἀρχομένης ἀπὸ νυκτὸς ἀείρεται ὑψόθι γαίης.
οὐκ ἀπόβλητον δὲ δοκημένῳ ἤματος εἴη
μοιράων σκέπτεσθαι, ὅτ' ἀντέλλῃσιν ἑκάστη.
αἰεὶ γὰρ τάων γε μιῇ συνανέρχεται αὐτὸς
ἠέλιος. τὰς δ' ἄν γε περισκέψαιο μάλιστα
εἰς αὐτὰς ὁρόων. ἀτὰρ εἰ νεφέεσσι μέλαιναι
γίνοντ', ἢ ὄρεος κεκρυμμέναι ἀντέλλοιεν,
σήματ' ἐπερχομένοισιν ἀρηρότα ποιήσασθαι.
αὐτὸς δ' ἂν μάλα τοι κεράων ἑκάτερθεν ὁδοῖο
ὠκεανὸς, τά τε πολλὰ περιστρέφεται ἑοῖ αὐτῷ,
ναιόθεν ὁππῆμος κείνων φορέῃσιν ἕκαστον,
οὐ οἱ ἀφαυρότατοι ὅτε καρκίνος ἀντέλλῃσιν
ἀστέρες ἀμφοτέρωθεν ἑλισσόμενοι περίκεινται,
τοὶ μὲν δυόντες, τοὶ δ' ἐξ ἑτέρης ἀνιόντες.
δύει μὲν στέφανος, δύει δὲ κατὰ ῥάχιν ἰχθύς.
ἥμισυ μέν κεν ἴδοιο μετήορον, ἥμισυ δ' ἤδη
ἐσχατιαὶ βάλλουσι κατερχομένου στεφάνοιο. D
αὐτὰρ ὅ γ' ἐξόπιθεν τετραμμένος, ἄλλα μὲν οὔπω
γαστέρι νειαίρῃ, τὰ δ' ὑπέρτερα νυκτὶ φορεῖται.
τὸν δὲ καὶ εἰς ὤμους κατάγει μογερὸν ὀφιοῦχον
καρκίνος ἐκ γονάτων. κατάγει δ' ὄφιν αὐχένος ἐγγύς.
οὐδ' ἂν ἔτ' ἀρκτοφύλαξ εἴη πολὺς ἀμφοτέρωθεν,
μείων ἠμάτιος, τὸ δ' ἐπὶ πλέον ἔννυχος ἤδη.
τέτρασι γὰρ μοίραις ἤδη κατιόντα βοώτην
ὠκεανὸς δέχεται. ὁ δ' ἐπὴν φάεος κορέσηται,
βουλυτῷ δ' ἐπέχει πλεῖον δίχα νυκτὸς ἰούσης,
ἦμος ὅτ' ἠελίοιο κατερχομένοιο δύηται.
κεῖναί τοι καὶ νύκτες ἐπ' ὀψὲ δύοντι λέγονται.
ὣς οἱ μὲν δύουσιν. ὁ δ' ἀντίος οὐδὲν ἀεικὴς,
ἀλλ' εὖ μὲν ζώνῃ, εὖ δ' ἀμφοτέροισι φαεινὸς
ὤμοις ὠρίων, ξίφεος γε μὲν ἶφι πεποιθὼς,
πάντα φέρων ποταμὸν, κέραος παρατείνεται ἄλλου.
ἐρχομένῳ δὲ λέοντι τὰ μὲν κατὰ πάντα φέρονται
καρκίνῳ ὅσσ' ἐδύοντο, καὶ αἰετός. αὐτὰρ ὅ γε γνὺξ
ἥμενος, ἄλλα μὲν ἤδη, ἀτὰρ γόνυ καὶ πόδα λαιὸν
οὔπω κυμαίνοντος ὑποστρέφει ὠκεανοῖο.
ἀντέλλει δ' ὕδρης κεφαλὴ, χαροπός τε λαγωὸς,
καὶ προκύων, πρότεροί τε πόδες κυνὸς αἰθομένοιο.
οὐ μέν θην ὀλίγους γαίης ὑπὸ νείατα βάλλει
παρθένος ἀντέλλουσα. λύρη τότε κυλληναίη,
καὶ δελφὶς δύνουσι, καὶ εὔποιητος ὀϊστός.
σὺν τοῖς ὄρνιθος πρῶτα πτερὰ μέσφα παρ' αὐτὴν
οὐρὴν, καὶ ποταμοῖο παρηορίαι σκιόωσαι.
δύει δ' ἱππείη κεφαλὴ, δύει δὲ καὶ αὐχήν.
ἀντέλλει δ' ὕδρη μὲν ἐπὶ πλέον ἄχρι παρ' αὐτὸν

κρητῆρα.

A Aquarius,duo item ipſum Piſces conſtellant.
Hos autem poſt Aries, Taurusq́; iuxta hunc Didymiq́;,
In quibus ſol fertur duodecim omnibus,
Totum annum deducens:etiam ei circa hunc eunti
Circulum augeſcunt omnes frugiferæ tempeſtates.
Huius item quantum concauum ſub Oceanum occidat,
Tantum ſupra terram fertur:omni autem in nocte
Sex ſemper occidunt duodenarij circuli,
Tot item oriuntur. Tantam autem ad longitudinem qualibet
Nox ſemper protenſa eſt,quàm longi dimidium circuli
Incipiente à nocte eleuatur ſupra terram.
Nec ſanè contemnendum obſeruanti diem fuerit
Partium conſiderare,quando oriatur qualibet:
Semper enim harum uni cooritur ipſe
Sol.Has uerò deprehenderis maximè,
Eas intuens.uerùm ſi nubibus obſcuræ
Fiant,uel monte occultatæ oriantur,
Indicia coorientibus idonea facito:
Ipſe autem aſſiduo tibi à cornibus utrinq; dare poterit
Oceanus,qua multa circumuoluuntur ſibi ipſi,
Ab infero quum illarum uoluat unamquamq;,
Haud ei omnino ignota,cum Cancer oriatur,
Aſtra utrinq; agitata circumiacent:
Hæc quidem occidentia,illa uerò de oriente aſcendentia:
Occidit certè corona,occidit item ſecundum ſcapulam piſcis:
Dimidium quidem uideris ſublime,dimidium uerò iam
Extremitates ſubmittunt deſcendentis Coronæ:
B Sed hic retrò uerſus,ſecundum alias quidem partes nondum
Ventre extremo,ſecundum ſuperiores uerò nocte fertur.
Quinetiam uſq; in humeros deducit laborioſum Serpentarium
Cancer à genubus:deducit autem ſerpentem ad collum uſq;.
Nec uerò amplius Arctophylax fuerit multus utrinq;,
†Minor diurnus,ad maius uerò nocturnus iam:
Quatuor enim partibus iam deſcendentem Booten
Oceanus excipit.At hic cum luce ſatiatus ſit,
Veſpere item continet plus dimidio noctis labentis,
Tum quando ſole deſcendente occidat.
Illa etiam noctes ſerò occidenti dicuntur.
Sic hæc quidem occidunt.At oppoſitus haud illucidus,
Sed pulchrè quidē cingulo,pulchrè uerò ambobus ſplendidus
Humeris Orion,enſe quidem fortiter fiſus,
Totum ferens fluuium,à cornu protenditur altero.
Orienti uerò Leoni omnia quidem ſubterferuntur,
Cancro quæ occidebant:etiam Aquila. Verùm geniculatim
Sedens alias quidem partes iam,ſed genu & pedem dextrum
Nondum procelloſo ſubteruoluit Oceano.
Oritur autem Hydræ caput,glaucusq́; Lepus:
Et Procyon,priores pedes Canis ardentis.
Nec certè pauca ſidera terræ ſub infima mittit
Virgo exoriens.Lyra tunc Cyllenæa,
Et Delphinus occidunt,& fabrefacta ſagitta.
Cum quibus Cygni priores penna uſq; ad ipſam
Caudam,& Fluuij extremitates occultantur.
Occidit item equinum caput,occidit etiam collum:
Oritur uerò Hydra amplius uſq; ad ipſum

circūferētia habetur. Id autem commodè per circinum, quo circumferentiā ſcripſiſti, eundē inuariatum per eandem ducendo monſtrabis. Deinde ſingulas portiones in duas æquas ſecando, habebis δωδεκατημόριον, hoc eſt, duodecim ſigna zodiaci. Aratus uocat ſigna zodiaci, μοίρας, τομὰς, δωδεκάδας, ἄστρα, ζώδια.

† Minor diurnus.) Minor ſupra, maior uerò ſub horizonte. Bootes ingēs ſignum in ſeptentrione, lētus ad occaſum tendēs quatuor ſignis zodiaci, Chelis, Scorpio, Sagittario et Capricorno coocсidit. Is quoq; ſoli occūbenti cōdeſcendens, ultra mediam noctē in occaſu moratur: nam quodlibet ſignum zodiaci duas horas occaſu ſuo abſoluit, tria uerò ſex. Hic autem cum Capricorno quarto ſigno totus demum occūbit. Vnde noctes, in quibus ueſpere occidere incipit, ſerò occidenti dicuntur. Quin Homerus ὀψὲ δύοντα eundē appellat.

κρατῆρα. φθάμενος δὲ κύων πόδας αἰνύνται ἄλλους, C.
ἕλκων ἐξόπιθεν πρύμναν πολυτειρέος ἀργοῦς.
ἡ δὲ θέει γαίης ἴσον διχόωσα κατ' αὐτὸν,
παρθένος ἦμος ἅπασα περαιόθεν ἄρτι γένηται.
οὐδ' αὖ ἐπερχόμεναι χηλαὶ καὶ λεπτὰ φάουσαι,
ἄφραστοι περιοισιν. ἐπεὶ μέγα σῆμα Βοώτης
ἀθρόος ἀντέλλει βεβολημένος ἀρκτούροιο.
ἀργὼ δ' οὐ μάλα πᾶσα μετήορος ἔσσεται ἤδη,
ἀλλ' ὕδρη. κέχυται γὰρ ἐν οὐρανῷ ἤλιθα πολλή,
οὐρῆς αὖ δίοιτο μόνον. δ' αὐτὰς χηλαὶ ἄγουσιν
δεινὸν ἐφεστηῶτ' ὀφιούχια. τοὶ μὲν ἔπειτα
δεξιτερὴν κνήμην αὐτῆς ἐπιγουνίδος ἄχρις
αἰεὶ γνὺξ, αἰεὶ δὲ λύρῃ παραπεπληῶτος,
ὅν τινα τοί περ ἄϊστον ἐπουρανίων εἰδώλων
ἀμφοτέρου δύωντα, καὶ ἐξ ἑτέρης ἀνιόντα,
πολλάκις αὐτονυχεὶ θηεύμεθα, τοῦ μὲν ἄρ' οἴη
κνήμη σὺν χηλῇσι φαείνεται ἀμφοτέρῃσι.
αὐτὸς δ' ἐν κεφαλὴν ἔτι που τετραμμένος, ἄλλη
σκορπίον ἀντέλλοντα μένει, καὶ ῥύτορα τόξου.
οἱ γάρ μιν φορέουσιν, ὁ μὲν μέσον ἄλλά τε πάντα,
χεῖρα δέ οἱ σκαιὴν κεφαλῇ θ' ἅμα τόξον ἀγινεῖ.
ἀλλ' ὁ μὲν ὡς τρίχα πάντα καταμελιϊστὶ φορεῖται.
ἥμισυ δὲ στεφάνοιο, καὶ αὐτὴν ἔσχατον οὐρὴν
κενταύρου φορέουσιν ἀνερχόμεναι ἔτι χηλαί.
τῆμος ἀποιχομένην κεφαλὴν μεταδύεται ἵππος,
καὶ προτέρου ὄρνιθος ἐφέλκεται ἔσχατος οὐρή.
δύεται δ' ἀνδρομέδης κεφαλή. τὸ δέ οἱ μέγα δεῖμα
κῆτος ἠερόεις ἐπάγει νότος. ἀντία δ' αὐτὸς
κηφεὺς ἐκ βορέω μεγάλῃ ἀνὰ χειρὶ κελεύων.
καὶ τὸ μὲν ἐν λοφιὴν τετραμμένον, ἄχρι πρὸς αὐτὴν D.
δύνει. ἀτὰρ κηφεὺς κεφαλῇ καὶ χειρὶ καὶ ὤμῳ.
καμπαὶ δ' αὖ ποταμοῖο, καὶ αὐτίκ' ἐπερχομένοιο
σκορπίου, ἐμπίπτουσιν ἐϋρρόου ὠκεανοῖο.
ὃς καὶ ἐπερχόμενος φοβέει μέγαν ὠρίωνα.
ἄρτεμις ἱλήκοι, προτέρων λόγος, οἵ μιν ἔφαντο
ἑλκῆσαι πέπλοιο χίῳ, ὅτε θηρία πάντα
καρτερὸς ὠρίων στιβαρῇ ἐπέκοπτε κορύνῃ,
θήρης ἀρνύμενος κείνῳ χάριν οἰνοπίωνι.
ἡ δέ οἱ ἐξ αὐτῆς ἐπετείλατο θηρίον ἄλλο
νήσου, ἀναρρήξασα μέσας ἑκάτερθε κολώνας
σκορπίον. ὅς ῥά μιν οὖτα καὶ ἔκτανε πολλὸν ἐόντα
πλειότερος προφανείς· ἐπεὶ ἄρτεμιν ἤκαχεν αὐτήν.
τοὔνεκα δὴ καὶ φασὶ περαιόθεν ἐρχομένοιο
σκορπίου, ὠρίωνα περὶ χθονὸς ἔσχατα φεύγειν.
οὐδὲ μὲν ἀνδρομέδης καὶ κήτεος ὅσσ' ἐλέλειπτο,
κεῖνα δ' ἀντέλλοντος ἀπευθέες. ἀλλ' ἄρα καί τοι
πανσυδίῃ φεύγουσιν. ὁ δὲ ζώνῃ τότε κηφεὺς
γαῖαν ἐπιξύει, τὰ μὲν εἰς κεφαλὴν μάλα πάντα
βάπτων ὠκεανοῖο, τὰ δ' οὐ θέμις. ἀλλὰ τά γ' αὐτὰ
ἄρκτοι κωλύουσι πόδας καὶ γοῦνα καὶ ἰξύν.
ἡ δὲ καὶ αὐτὴ παιδὸς ἐπείγεται εἰδώλοιο
δειλὴ κασσιέπεια. τὰ δ' οὐκέτι οἱ κατὰ κόσμον
φαίνεται ἐκ δίφροιο πόδες καὶ χεῖρες ὕπερθεν.
ἀλλ' ἥγ' εἰς κεφαλὴν ἴση δύετ' ἀρνευτῆρι
μειρομένη γονάτων. ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλεν ἐκείνη

A *Craterem, præueniens uerò Canis pedes arripit alios,*
Trahens à tergo puppim ſtellata Argus.
Hæc autẽ currit ſupra terram, malũ dimidiata iuxta ipſum,
Virgo quando uniuerſa ab infero iam euaſerit.
Nec fortè exorientes Chelæ, & tenuiter lucentes
Ignotæ præterierint: quoniam ingens ſidus Bootes
Cumulatus oritur, interſtinctus Arcturo.
Argo autem non planè tota ſublimis erit modò,
Sed Hydra: fuſa eſt enim in cœlo abundè multa:
Cauda indiguerit ſaltem. Chelæ item adducunt
Conſtãter innixum Serpentarium: ipſius quidem cõſequenter
Dexteram tibiam uſq; ad ipſum genu
Semper geniculantis, ſemper item Lyra acclinati.
Quem eundem ignotum inter cæleſtes imagines
Vtrobiq; occidentem, & ex altera parte aſcendentem
Sæpe eadem nocte conſpicimus. huius quidem ſola
Tibia cum Chelis apparet ambabus:
Ipſe uerò in caput adhuc aliquò uerſus, alia
Scorpium orientem manet, & tentorem arcus:
Hi nanq; ipſum ferũt: Scorpius quidem mediũ, aliaq; omnia:
Manum uerò ei læuam, ſimulq; cum capite Arcus aduoluit.
Atq; is quidem ſic trifariã per omnia mẽbratim circũfertur.
Dimidium uerò Corona, & ipſam extremam caudam
Centauri proferunt exorientes adhuc Chelæ.
Tunc poſt demerſum caput occidit Equus:
Et prioris auis attrahitur extrema cauda.
Occidit item Andromedæ caput: atq; ei magnum monſtrum
B *Ceti turbidus immittit Auſter. è regione uerò ipſe*
Cepheus de ſeptentrione ingenti manu cohortans.
Atq; Cetus quidem in dorſum uerſus, uſq; ad ipſum
Occidit: ſed Cepheus capite, & manu, & humero.
At curuatura Eridani, iamprimum exoriente
Scorpio, inciderint latefluum Oceanum,
Qui etiam exoriens terret magnum Orionem.
Diana æquè ferat: ueterum ſermo: qui ipſum fabulati ſunt
Arripuiſſe peplo in Chio, quando feras omnes
Fortis Orion ualida cædebat claua,
Venationis adminiſtrans illi gratiam Oenopioni:
Illa autem ei ex ipſa immiſit feram aliam
Inſula, diffringens medios utrinq; colles,
Scorpium, qui quidem ipſum uulnerauit & occidit grandem exiſtẽtem
Maior præcellens: quoniam Dianam læſit ipſam.
Quare etiam aiunt ab imo ueniente
Scorpio, Orionem ad terræ extrema fugere.
Neq; quidem Andromeda & Ceti quæcunq; relicta ſunt
Illo exoriente, ignota: ſed etiam hæc
Glomeratim fugiunt. cingulo item tunc Cepheus
Terram adradit, quæ quidem ad caput ſunt planè omnia
Tingens Oceano, reliqua non licet. ſed hæc quidem ipſa
Vrſæ prohibent, pedes, & genua, & lumbum.
Sed & ipſa filiæ urgetur ſimulacro
Miſera Caſsiepia: uerùm haud ei decorè
Apparent è ſella pedes, & manus deſuper:
Sed hæc in caput ſimilis occidit urinatori,
Diuiſa à genubus: ſiquidem non poterat illa

δωρίδι καὶ πανόπῃ μεγάλων ἄτερ ἰσώσαιτο.
ἡ μὲν ἄρ' εἰς ἑτέρην φορέεται. τὰ δὲ νειόθι μᾶλλον
οὐρανὸς ἀντιφέρει, στεφάνοιό τε δεύτερα κύκλα,
ὕδρης τ' ἐσχατιήν, φορέει τ' ἐπὶ κενταύροιο
σῶμά τε καὶ κεφαλὴν, καὶ θηρίον, ὅρ' ἐνὶ χειρὶ
δεξιτερῇ κένταυρος ἔχει. τοὶ δ' αὖθι μένουσι
τόξον ἐπερχόμενοι πρότεροι πόδες ἱππότα φηρός.
τόξῳ καὶ σπείρῃ ὄφιος καὶ σῶμ' ὀφιούχου
ἀντέλλει ἰόντι. κάρηατα δ' αὐτὸς ἀγινεῖ
σκορπίος ἀντέλλων. ἀνάγει δ' αὐτὰς ὀφιούχου
χεῖρας. καὶ προτέρην ὄφιος πολυτειρέος αὐχήν.
τοῦ γε μὲν ἐν γόνασιν. τοῦ γὰρ τετραμμένος αἰεὶ
ἀντέλλει, τότε μὲν περάτης ὑπέρχεται ἄλλα,
γυῖά τε καὶ ζώνη καὶ στήθεα πάντα καὶ ὦμοι
δεξιτερῇ σὺν χειρί. κάρη δ' ἑτέρης μετὰ χειρὸς
τόξῳ ἀνέρχονται καὶ τοξότῃ ἀντέλλοντι.
σὺν τοῖς ἑρμαίη τε λύρη, καὶ στήθεος ἄχρις
κηφεὺς ἠώης παρελαύνεται ὠκεανοῖο.
ἦμος καὶ μεγάλοιο κυνὸς πᾶσαι ἀμαρυγαὶ
δύνουσι. καὶ πάντα κατέρχεται ὠρίων.
πάντα γε μὴν ἀτελεστα διωκομένοιο λαγωοῦ.
ἀλλ' οὐχ ἡνιόχῳ ἔριφοι, οὐδ' ὠλενίη αἲξ
εὐθὺς ἀπέρχονται. τὰ δέ οἱ μεγάλην ἀνὰ χεῖρα
λάμπονται, καί οἱ μελέων διακέκριται ἄλλων
κινῆσαι χειμῶνας, ὅτ' ἠελίῳ συνίωσιν.
ἀλλὰ τὰ μὲν κεφαλήν τε καὶ ἄλλην χεῖρα καὶ ἰξὺν
αἰγοκερῶς ἀνιὼν κατάγει, τὰ δὲ νείατα πάντα
αὐτῷ τοξευτῆρι κατέρχεται. οὐδ' ἔτι περσεὺς,
οὐδ' ἔτι ἄκρα κόρυμβα μένει πολυτειρέος ἀργοῦς.
ἀλλ' ἤτοι περσεὺς μὲν, ἄτερ γουνός τε ποδός τε
δεξιτεροῦ, δύεται· πρύμνης δ' ὅσον εἰς περιαγήν.
αὐτὴ δ' αἰγοκερῆϊ κατέρχεται ἀντέλλοντι.
ἦμος καὶ προκύων δύεται. τὰ δ' ἀνέρχεται ἄλλα,
ὄρνις τ', αἰητός τε, τά τε πτερόεντος οἰστοῦ
τείρεα, καὶ νοτίου θυτηρίου ἱερὸς ὕδρος.
ἵππος δ' ὑδροχόοιο νέον περιτελλομένοιο
ποσσί τε καὶ κεφαλῇ ἀνελίσσεται. ἀντία δ' ἵππου
ἐξ οὐρῆς κένταυρον ἐφέλκεται ἀστερίη νύξ.
ἀλλ' οὔ οἱ δύναται κεφαλὴν, οὐδ' εὐρέας ὤμους
αὐτῷ σὺν θώρηκι χαδεῖν. ἀλλ' αἴθοπος ὕδρης
αὐχένιον κατάγει σπεῖρην, καὶ πάντα μέτωπα.
ἡ δὲ καὶ ἐξόπιθεν πολλὴ μένει. ἀλλ' ἄρα καὶ τὴν
αὐτῷ κενταύρῳ. ὁπότ' ἰχθύες ἀντέλλωσιν,
ἀθρόον ἐμφορέεται. ὁ δ' ἐπ' ἰχθύσιν ἔρχεται ἰχθὺς
αὐτῷ κυανέῳ ὑποκείμενος αἰγοκερῆϊ·
οὔτι γ' ἄδην, ὀλίγον δὲ δυωδεκάδα μένει ἄλλην.
οὕτω καὶ μογεραὶ χεῖρες καὶ γοῦνα καὶ ὦμοι
ἀνδρομέδης δίχα πάντα. τὰ μὲν πάρος, ἄλλα δ' ὀπίσσω
τείνεται ὠκεανοῖο, νέον ὁπότε προγένωνται
ἰχθύες ἀμφότεροι. τὰ μέν οἱ κατὰ δεξιὰ χειρὸς
αὐτοὶ ἐφέλκονται. τὰ δ' ἀριστερὰ νειόθεν ἕλκει
κριὸς ἀνερχόμενος. τοῦ καὶ περιτελλομένοιο
ἑσπερόθεν κεν ἴδοιο θυτήριον, αὐτὰρ ἐν ἄλλῃ
περσέος ἀντέλλοντος ὅσον κεφαλήν τε καὶ ὤμους.
αὐτὴ δὲ ζώνη καί κ' ἀμφήρεισα πέλοιτο

ἢ καὶ τῷ

A Doridi & Panopæ magnis ſine malis conferri.
Hæc quidem in occaſum fertur: ſed illa ab imo magis
Cœlum affert, Coronaq; ſecundos orbes,
Hydraq; extremitatem: offertq; Centauri
Corpusq; & caput, & beſtiolam quam in manu
Dextra Centaurus habet. at illic expectant
Arcum ſuborientem priores pedes inequitantis gigantis.
Cum Arcu etiam ſpira ſerpentis, & corpus Serpentarij
Oritur aſcendente, capita autem ipſe agitat
Scorpius exoriens: reducit autem ipſas Serpentarij
Manus, atq; priorem ſerpentis conſtellati fulgorem.
Ipſius quidem Engonaſi (ſiquidem obuerſus ſemper
Oritur) tunc ſanè ab imo egrediuntur alia,
Membraq;, & cingulus, & pectora tota, & humeri,
Dextra cum manu: ſed caput altera cum manu
Sub arcu aſcendunt & Sagittario exoriente.
Cum quibus mercurialisq; Lyra, & ad pectus uſq;
Cepheus ab eo agitatur Oceano.
Tum etiam magni Canis omnes micantia
Occidunt, & omnes partes deſcendunt Orionis
Omnes quidem mutila impetiti Leporis.
At non Auriga Hœdi, neq; Olenia capra
Statim decedunt, quæ ei magnam per manum
Lucent, atq; ei à membris diſcreta ſunt alijs,
Ad commouendum tempeſtates, quando ſoli cooriantur.
Sed hæc quidem, caputq;, & aliam manum & lumbum
B Capricornus aſcendens deducit, infima uerò omnia
Sub ipſo Sagittario occidunt. Neq; amplius Perſeus
Neq; ſumma roſtra manent ſtellata Argus:
Sed Perſeus quidem (præter genuq; pedemq;
Dextum) occidit: ipſius puppis uero quantum ad circumactum,
Ipſa autem ſub Capricorno deſcendit oriente.
Tum quoq; minor Canis occidit. Sed oriuntur alia,
Olor, Aquilaq;, alataq; ſagitta,
Aſtra, & auſtrina Ara ſacra Hydra.
Equus autem Aquario recenter exoriente,
Pedibusq; & capite ſurſum uoluitur: è regione autem Equi
A cauda Centaurum attrahit ſiderea nox:
Sed non ei poteſt caput, neq; latos humeros
Ipſo cum thorace uorare, at rutila Hydra
Collarem ſubducit ſpiram, & omnem frontem:
Hæc autem à poſterioribus multa manet. ſed etiam hanc
Cum ipſo Centauro, quando Piſces oriantur,
Cumulatim infert. At ſub Piſcibus oritur Piſcis
Ipſo obſcuro ſubiectus Capricorno:
Haud quidem plenè: parumper enim ſignum expectat aliud.
Sic etiam laſſa manus, & genua, & humeri
Andromedæ dimidiatim omnia, hæc quidē antè, alia uerò pòſt
Pertingunt ex Oceano, primùm quando prodeunt
Piſces ambo: dexteram quidem ei manum
Piſces attrahunt: at ſiniſtram ab imo trahit
Aries aſcendens. Quo etiam oriente,
Ab occaſu conſpexeris Aram: cæterùm in altera parte
Perſei orientis tantum caput & humeros.
Ipſe autem cingulus etiam ambiguum fuerit

An ſub

ἢ κριῷ λήγοντι φαείνεται, ἢ ἐπὶ ταύρῳ, C
σὺν τῷ πανσυδίῃ ἀνελίσσεται. οὐδ' ὅγε ταύρου
λείπεται ἀντέλλοντος, ἐπεὶ μάλα οἱ συναρηγὼς
ἡνίοχος φέρεται. μοίρῃ γε μὲν οὐκ ἐπὶ ταύτῃ
ἀθρόος ἀντέλλει. δίδυμοι δέ μιν οὖλον ἄγουσιν.
ἀλλ' ἔριφοι λαιοῦ τε θέναρ ποδὸς αἰγὶ σὺν αὐτῇ
ταύρῳ συμφορέονται, ὅτε λοφιή τε καὶ οὐρὴ
κήτεος αἰθερίοιο περαιόθεν ἀντέλλωσι.
δύνει δ' ἀρκτοφύλαξ ἤδη πρώτῃ τότε μοίρῃ,
τάων, αἳ πίσυρες μὲν ἄτερ χειρὸς κατάγουσι
λαιῆς. ἡ δ' αὐτοῦ μεγάλη ὑποτέλλεται ἄρκτος.
ἀμφότεροί τε πόδες καταδυομένου ὀφιούχου
μέσφ' αὐτῶν γονάτων διδύμοις ἐπὶ σῆμα τετύχθω
ἐξ ἑτέρης ἀνιοῦσι. τότ' οὐκέτι κήτεος οὐδὲν
ἕλκεται ἀμφοτέρωθεν, ὅλον δέ μιν ὄψεαι ἤδη.
ἤδη καὶ ποταμοῦ πρώτης ἁλὸς ἐξανιοῦσαν
καμπὴν ἐν καθαρῷ πελάγει σκέψαιτό κε ναύτης,
αὐτὸν ἐπ' ὠρίωνα μένων, εἴ οἱ ποθὶ σῆμα
ἢ νυκτὸς μέτρον γ' ἢ πλόου ἀγγέλλει.
πάντῃ γάρ τάγε πολλὰ θεοὶ ἄνδρεσσι λέγουσι.
οὐχ' ὁράας, ὀλίγα μὲν ὅταν κεράεσσι σελήνη
ἑσπερόθεν φαίνηται, ἀεξομένοιο διδάσκει
μηνός, ὅτε πρώτη ἀποκίδναται αὐτόθεν αὐγή,
ὅσον ἐπισκιάειν, ἐπὶ τέτρατον ἦμαρ ἰοῦσα,
ὀκτὼ δ' ἐν διχάσι, διχόμηνα δὲ παντὶ προσώπῳ,
αἰεὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλα παρακλίνουσα μέτωπα
εἴρει ὁποσταίη μηνὸς περιτέλλεται ἠώς;
ἄκρα γε μὴν νυκτῶν κεῖναι δυοκαίδεκα μοῖραι D
ἄρκιαι ἐξειπεῖν, τὰ δέ που μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν.
ὥρη μέν τ' ἀρόσαι νειούς, ὥρη δὲ φυτεῦσαι.
ἐκ διὸς ἤδη πάντα πεφασμένα πάντοθι κεῖται.
καὶ μέν τις καὶ νηὶ πολυκλύστου χειμῶνος
ἐφράσατ' ἢ δεινοῦ μεμνημένος ἀρκτούροιο,
ἤ τινων ἄλλων, οἵτ' ὠκεανοῦ ἀρύονται
ἀστέρων ἀμφιλύκης, οἵ τε πρώτης ἔτι νυκτός.
ἤτοι γὰρ τοὺς πάντας ἀμείβεται εἰς ἐνιαυτὸν
ἠέλιος, μέγαν ὄγμον ἐλαύνων. ἄλλοτε δ' ἄλλῳ
ἐμπελάσει, ποτὲ μέν τ' ἀνιών, ποτὲ δ' αὐτίκα δύνων,
ἄλλος δ' ἀλλοίην ἀστὴρ ἐπιδέρκεται ἠῶ.
γινώσκεις τάδε καὶ σύ. τὰ γὰρ συναείδεται ἤδη
ἐννεακαίδεκα κύκλα φαεινοῦ ἠελίοιο,
ὅσσατ' ἀπὸ ζώνης εἰς ἔσχατον ὠρίωνα
νὺξ ἐπιδινεῖται, κύνα τε θρασὺν ὠρίωνος.
οἵ τε ποσειδάωνος ὁρώμενοι ἢ διὸς αὐτοῦ
ἀστέρες ἀνθρώποισι τετυγμένα σημαίνουσι.
τῷ κείνων πεπόνησο. μέλει δέ τοι, εἴ ποτε νηὶ
πιστεύεις, εὑρεῖν ὅσα που κεχρημένα κεῖται
σήματα χειμερίοις ἀνέμοις, ἢ λαίλαπι πόντου.
μόχθος μέν τ' ὀλίγος, τὸ δὲ μυρίον αὐτίκ' ὄνειαρ
γίνετ' ἐπιφροσύνης αἰεὶ πεφυλαγμένῳ ἀνδρί.
αὐτὸς μὲν τὰ πρῶτα σαώτερος, εὖ δὲ καὶ ἄλλον
παρειπὼν ὤνησεν, ὅτ' ἐγγύθεν ὤρορε χειμών.
πολλάκι γὰρ καὶ τίς τε γαληναίῃ ὑπὸ νυκτὶ
νῆα περιστέλλει πεφοβημένος ἦρι θαλάσσης.
ἄλλοτε μὲν τρίτον ἦμαρ ἐπιτρέχει, ἄλλοτε πέμπτον.

ἄλλο

A *An ſub Ariete deſinente luceat, an ſub Tauro:*
Cum quo cumulatim aduoluitur. nec item Tauro
Linquitur oriente, quoniam ualde ei coniunctus
Auriga fertur: ſigno tamen haud ſub illo
Plenus oritur, Gemini autem ipſum totum proferunt.
At Hædi, ſiniſtriq; planta pedis, Capra cum ipſa
Tauro cooriuntur, quando dorſumq; & cauda
Ceti cæleſtis ab imo oriantur.
Occidit autem Arctophylax iam primo tunc ſigno,
Quorum quatuor quidem præter manum deducunt
Lauam, ſed ſub ipſo magna oritur Vrſa.
At ambo pedes occidentis Serpentarij
Vſq; ad ipſa genua Geminis in ſignum ſunto
Ab altera parte orientibus. Tunc non amplius Ceti quicquã
Voluitur utrinq;, totum uerò ipſum uidebis iam.
Iam quoq; fluuij primo mari egredientem
Curuaturam, in ſereno pelago conſpexerit nauta,
Ipſum Orionem expectans, ſicubi ei ſignum
Vel noctis menſuram, uel nauigationis nunciare poßit.
Vbiq; enim iſtiuſmodi multa dij hominibus prædicant.
Non uides, modica quidem quando cornibus Luna
Ab occaſu appareat, quod inchoantem ſignificat
Menſem, quando prima ſpargatur inde lux,
Sic ut umbram creet, quod ad quartum diem tendit,
Octauum in dimidietatibus, medium menſem plena facie,
Semper autem alias atq; alias declinans frontes
Dicat quota menſis oriatur aurora?
B *Terminos ſanè noctium illa duodecim ſigna*
Sufficientia ſunt indicare, quæ item longum in annum.
Tempus quidem arandi nouales, tempus quoq; plantandi.
E' Ioue iam omnia oſtenſa ubiuis ſunt.
Etenim quiſpiam naui pluuioſam tempeſtatem
Animaduertit, uel uehementis memor Arcturi,
Vel quarundam aliarum, quæ ab Oceano tolluntur
Stellæ diluculo, quæq; prima adhuc nocte,
Siquidem illas omnes tranſit per annum
Sol longam orbitam ductans, aliàs autem aliam
Accedet, nunc quidem oriens, nunc uerò uiciſsim occidens.
Alia item aliam ſtella inſpicit auroram.
Cognoſcis hæc & tu: † concinunt enim iam
Nouem & decem circuli lucidi ſolis.
Quotquot etiam à Zona ad extremum Orionem
Nox obuoluit, Canemq; audacem Orionis.
** Etiam Neptuni conſpecta, aut Iouis ipſius*
Stellæ, hominibus euentus ſignificant.
Idcirco illis operam da. Cura item ſit tibi, ſi quando naui
Te credis, deprehendere quæcunq; debita ponuntur
Signa hybernis uentis, aut turbini maris.
Labor quidem paruus, ingens uerò mox commoditas
Fit diligentia ſemper cauto uiro:
Ipſe quidem primum tutior, propè uerò & alium
Admonens iuuat quando mox irruat tempeſtas.
Sæpe enim uel quiſpiam ſerena ſub nocte
Nauem ſubducit, metuens manè pelagus.
Aliàs quidem ad tertium diem durat, aliàs quintum ...

† *Concinunt enim iã.*) Refert Arati Commentator, iſtis temporibus aſtronomos tabulas publicè in urbibus ſuſpendiſſe, quib. uſq; ad decimũnonum annum durãtibus, quatuor anni partiũ initia & fines, pluuias et uentos, aliaq; ad uitam conducentia monſtrabãt. Præterea ſingulari obſeruatione uſos circa Orionem et Canem.

* *Etiam Neptuni conſpectæ, etc.*) Neptuni ſtellæ, quæ ſuo ortu uel occaſu tempeſtatem ſerenitatemue nũciant: Iouis, quæ agrorum culturam.

Quandoq;

ἄλλο τε δ' ἀπρόφατον κακὸν ἵκετο. πάντα γὰρ οὔπω
ἐκ Διὸς ἄνθρωποι γινώσκομεν, ἀλλ' ἔτι πολλὰ
κέκρυπται, τῶν αἴκε θέλῃ, καὶ ἐς αὐτίκα δώσει
Ζεύς. ὁ γὰρ οὖν γενεὴν ἀνδρῶν ἀναφανδὸν ὀφέλλει,
πάντοθεν εἰδόμενος, πάντῃ δ' ὅγε σήματα φαίνων.
ἄλλα δέ που ἐρέει, ἤ που διχόωσα σελήνη
πλήθουσ' ἀμφοτέρωθεν, ἢ αὐτίκα πεπληθυῖα.
ἄλλα δ' ἀνερχόμενος, τοτὲ δ' ἄκρῃ νυκτὶ κελεύων
ἠέλιος. τὰ δὲ καὶ ἀπ' ἄλλων ἔσσεται ἄλλα
σήματά τοι περὶ νυκτὶ καὶ ἤματι ποιήσασθαι.
σκέπτεο δὲ πρῶτον κεράων ἑκάτερθε σελήνην.
ἄλλοτε γάρ τ' ἄλλῃ μιν ἐπιγράφει ἕσπερος αἴγλῃ,
ἄλλοτε δ' ἀλλοῖαι μορφαὶ κερόωσι σελήνην
εὐθὺς ἀεξομένην· αἱ μὲν τρίτῃ, αἱ δὲ τετάρτῃ,
τάων καὶ περὶ μηνὸς ἐφεσταότος κε πύθοιο.
λεπτὴ μὲν καθαρή τε περὶ τρίτον ἦμαρ ἐοῦσα,
εὔδιός κ' εἴη, λεπτὴ δὲ, καὶ εὖ μάλ' ἐρευθὴς,
πνευματίη. παχίων δὲ καὶ ἀμβλείῃσι κεραίαις
τέτρατον ἐκ τριτάτοιο φόως ἀμενηνὸν ἔχουσα,
ἢ νότῳ ἀμβλύνεται, ἢ ὕδατος ἐγγὺς ἐόντος.
εἰ δέ κ' ἐπ' ἀμφοτέρων κεράων, τρίτον ἦμαρ ἄγουσα,
μήτε τι νευστάζοι, μήθ' ὑπτιόωσα φαείνοι,
ἀλλ' ὀρθαὶ ἑκάτερθε περιγνάμπτωσι κεραῖαι,
ἑσπέριοί κ' ἄνεμοι κείνην μετὰ νύκτα φέροιντο.
εἰ δ' αὔτως ὀρθὴ καὶ τέτρατον ἦμαρ ἀγινοῖ,
ἦ τ' ἂν χειμῶνος συναγειρομένοιο διδάσκοι.
εἰ δέ κεν οἱ κεράων τὸ μετήορον εὖ ἐπινεύοι,
δειδέχθαι βορέω· ὅτε δ' ὑπτιάῃσι, νότοιο.
αὐτὰρ ἐπὴν τριτόωσαν ὅλος περὶ κύκλος ἑλίσσοι
πάντῃ ἐρευθόμενος, μάλα κεν τότε χείμερος εἴη.
μείζονι δ' ἂν χειμῶνι πυρωτέρα φοινίσσοιτο.
σκέπτεο δ' ἐς πληθύν τε, καὶ ἀμφότερον διχόωσαν,
ἤ μὲν ἀεξομένην, ἠδ' ἐς κέρας αὖθις ἰοῦσαν,
καί οἱ ἐπὶ χροιῇ τεκμαίρεο μηνὸς ἑκάστου.
πάντῃ γὰρ καθαρῇ, καὶ μάλ' εὔδια τεκμήραιο.
πάντα δ' ἐρευθομένῃ, δοκέειν ἀνέμοιο κελεύθους.
ἄλλοθι δ' ἄλλο μελαινομένῃ, δοκέειν ὑετοῖο.
σήματα δ' οὐκ ἄρα πᾶσιν ἐπ' ἤμασι πάντα τέτυκται.
ἀλλ' ὅσα μὲν τριτάτῃ τετρατῃ τε πέλονται,
μέσφα διχαιομένης, διχάδος γε μὲν, ἄχρις ἐπ' αὐτὴν
σημαίνει διχόμηνον, ἀτὰρ πάλιν ἐκ διχομήνης
ἐς διχάδα φθιμένην. ἔχεται δέ οἱ αὐτίκα τετρὰς
μηνὸς ἀποιχομένου, τῇ δὲ τριτάτῃ ἀπιόντος.
εἰ δέ κέ μιν περὶ πᾶσαν ἅλωαὶ κυκλώσονται
ἢ τρεῖς, ἠὲ δύω περικείμεναι, ἠὲ μί' οἴη,
τῇ μὲν ἰῇ, ἀνέμοιο γαληναίης τε δοκεύειν,
ῥηγνυμένῃ ἀνέμοιο, μαραινομένῃ δὲ γαλήνης,
ταὶ δύο δ' ἂν χειμῶνι περιτροχάοιτο σελήνη,
μείζονα δ' ἂν χειμῶνα φέροι τριέλικτος ἅλωή.
καὶ μᾶλλον μελανεῦσα, καὶ εἰ ῥηγνύατο μᾶλλον.
καὶ τὰ μὲν οὖν ἐπὶ μηνὶ σεληναίης τε πύθοιο.
ἠελίοιο δέ τοι μελέτω ἑκάτερθεν ἰόντος,
ἠελίῳ καὶ μᾶλλον ἐοικότα σήματα κεῖται
ἀμφότερον δυόντι, καὶ ἐκ περάτης ἀνιόντι.
μή οἱ ποικίλλοιτο νέον βάλλοντος ἀρούραις

κύκλος,

A *Quandoq; uerò improuiſum malum ſubit. Omnia enim nondũ*
E' Ioue mortales didicimus. uerùm adhuc multa
Occulta ſunt: quorum aliqua cum libuerit, etiam in poſterũ dabit
Iupiter: hic enim genus hominum apertè iuuat,
Vndiq; conſpectus: paßim uerò hic ſigna oſtendens,
Quædam autem indicat, uel alicubi dimidiata luna
Augeſcens utrinq;, uel iam aucta:
Quadam item exoriens, tum uerò ſumma nocte indicans
Sol: ſed etiam ab alijs licebit alia
Signa & per noctem & diem facere.
Obſerua autem primùm à cornibus utrinq; lunam.
Aliàs enim alio ipſam depingit ueſperus ſplendore:
Aliàs uerò alia facies miſcent lunam
Primùm creſcentem, hæ quidem tertio, illa uerò quarto:
Quibus & de menſe inſtante perquirere poteris.
Rara quidem puraq; circa tertium diem exiſtens,
Serena fuerit: rara uerò & probè admodum rubens,
Ventoſa: craſſa autem & obtuſis cornibus,
Quartum à tertio lumen debile habens,
At Auſtro hebetatur, aut pluuia propè exiſtente.
Sin autem in ambobus cornibus tertium diem agens,
Neq; nutet, neq; reſupina luceat,
Sed recta utrinq; inclinent cornua,
Occidentales uenti illam poſt noctem agitarentur.
At ſi eodem modo recta, & quartum diem agat,
Certè pluuiam collectam indicat.
Sin autem ei cornuum ſuperius aptè nutet,
B *Expecta Boream: cum uerò reſupinet, Auſtrum.*
Verùm quando triduanam totus orbis circumambiat
Vndiq; rubens, ualde tunc tempeſtas fuerit:
Maiore autem tempeſtate rubentius colorari ſolet.
Aſpice item ad plenamq;, & utrinq; dimidiatam,
Tum creſcentem, tum ad cornu rurſus euntem,
Atq; eius ex colore ſigna capeſce menſis cuiuſuis:
Omnino enim pura cum ſit, ſerenitatem obſeruato:
Omnino uerò rubens, conijcito uenti meatus:
Aliàs aliter nigricans, conijcito pluuiam.
Signa autem non omnibus diebus omnia eueniunt:
Sed quæ quidem tertio quartoq; fuerint,
Vſq; ad dimidiatam, à dimidiata quidem uſq; ad ipſam
Significant ſemimenſtruam: atq; rurſus è ſemimenſtrua,
Ad dimidiatam decreſcentem: habetur uerò eius mox quarta
Menſis decedentis, poſt hanc autem tertia abeuntis:
Sin autem ipſam totam circi ambiant
Aut tres, aut duo circumiacentes, aut unus ſolus:
Per unum quidem uentum, ſerenitatemq; obſerua,
Per ſciſſum, uentum: marceſcentem uerò, ſerenitatem.
Duo autem tempeſtate ambierint lunam:
Maiorem uerò tempeſtatem afferre ſolet triplicatus circus,
Tum magis nigricans, tum ſi frangatur magis.
Atq; hæc quidem in menſe lunaq; deprehenderis.
Solis item tibi cura ſit utrinq; euntis:
Soli etiam magis nota ſigna ponuntur
Vtrobiq;, occidenti, & ex imo aſcendenti:
Ne eius uarietur primùm tangentis arua

u *Circulus,*

κύκλος, ὅτ' οὐδὲν κεχρημένος ἤματος εἴης, C
μηδέ τι σῆμα φέροι, φαίνοιτο δὲ λιτὸς ἁπάντη.
εἰ δ' αὔτως καθαρόν μιν ἔχοι βουλύσιος ὥρη,
δύνοι δ' ἀνέφελος μαλακὴν ὑποδείελος αἴγλην,
καί μιν ἐπερχομένης ἠοῦς ἔθ' ὑπεύδιος εἴη.
ἀλλ' οὐχ ὁππότε κοῖλος ἐειδόμενος περιτέλλοι,
οὐδ' ὁπότ' ἀκτίνων αἱ μὲν νότον, αἱ δὲ βορῆα
σχιζόμεναι βάλλωσι, τὰ δ' αὖ περὶ μέσσα φαείνῃ,
ἀλλά που ἢ ὑετοῖο διέρχεται ἢ ἀνέμοιο.
σκέπτεο δ', εἴ κέ τοι αὐγαὶ ὑπείκωσ' ἠελίοιο,
αὐτὸν δ' ἠέλιον. τοῦ γὰρ σκοπιαὶ καὶ ἄρισται.
εἴ τί που ἢ καὶ ἔρευθος ἐπιτρέχει, οἷά τε πολλὰ
ἑλκομένων νεφέων ἐρυθαίνεται ἄλλοθεν ἄλλα,
ἢ εἴ πῃ μελανεῖ, καί τοι τὰ μὲν ὕδατος ἔστω
σήματα μέλλοντος. τὰ δ' ἐρεύθεα πάντ' ἀνέμοιο.
εἴγε μὲν ἀμφοτέροις ἅμυδις κεχρωσμένος εἴη,
καί κεν ὕδωρ φορέοι, καὶ ὑπηνέμιος τανύοιτο.
εἰ δέ οἱ ἀντέλλοντος, ἢ αὐτίκα δυομένοιο
ἀκτῖνες συνίωσι, καὶ ἀμφ' ἑνὶ πεπλήθωσι,
ἤ ποτε καὶ νεφέων πεπιεσμένος, ἢ ὅτ' ἐς ἠῶ
ἔρχηται παρὰ νυκτὸς, ἢ ἐξ ἠοῦς ἐπὶ νύκτα,
ὕδατί κεν κατιόντι παρατρέχοι ἤματα κεῖνα.
μηδ' ὅτε οἱ ὀλίγη νεφέλη πάρος ἀντέλλησι,
τὴν δὲ μετ' ἀκτίνων κεχρωσμένος αὐτὸς ἀερθῇ,
ἀμνηστεῖν ὑετοῖο. πλατὺς δ' ὅτε οἱ περὶ κύκλος
οἷον τηκομένῳ ἐναλίγκιος εὐρύνηται
πρῶτον ἀνερχομένοιο, καὶ ἂψ ἐπὶ μεῖον ἴῃσι,
εὔδιός κε φέροιτο. καὶ εἴ ποτε χείματος ὥρῃ
ὠχρήσῃ κατιών. ἀτὰρ ὕδατος ἠμερινοῖο
γινομένου κατόπισθε περὶ νέφεα σκοπιάσθαι,
καὶ δὴ δυομένου τετραμμένος ἠελίοιο,
ἢν μὲν ὑποσκιάῃσι μελαινομένη εἰκυῖα
ἠέλιον νεφέλη, ταὶ δ' ἀμφί μιν ἔνθα καὶ ἔνθα
ἀκτῖνες μεσσηγὺς ἑλισσόμεναι διχόωνται,
ἦ τ' ἂν ἔτ' εἰς ἠῶ σκέπαος κεχρημένος εἴης.
εἰ δ' ὁ μὲν ἀνέφελος βάπτοι ῥόου ἑσπερίοιο.
ταὶ δὲ κατερχομένου νεφέλαι καὶ οἰχομένοιο
πλησίον ἑστήκωσιν ἐρευθέες, οὔ σε μάλα χρὴ
αὔριον οὐδ' ἐπὶ νυκτὶ περιτρομέειν ὑετοῖο.
ἀλλ' ὁπότ' ἠελίοιο μαραινομένῃσιν ὁμοῖαι
ἐξαπίνης ἀκτῖνες ἀπ' οὐρανόθεν τανύονται,
οἷον ἀμαλδύνονται ὅτε σκιάῃσι κατ' ἰθὺ
ἱσταμένη γαίης τε καὶ ἠελίοιο σελήνη,
οὐδ' ὅτε οἱ ἐπέχοντι φαήμεναι ἠῶθι πρὸ
φαίνονται νεφέλαι ὑπερεύθεες ἄλλοθεν ἄλλη,
ἄρρανοι γίνονται ἐπ' ἤματι κείνῳ ἄρουραι,
μηδ' αὔτως ἔτ' ἰόντι πάρος, ὁπότε προταθεῖσαι
ἀκτῖνες φαίνονται ἐπίσκιοι ἠῶθι πρὸ,
ὕδατος ἢ ἀνέμοιο κατιόντος λελαθέσθαι.
ἀλλ' εἰ μὲν κεῖναι μᾶλλον κνέφας φορέοιεν
ἀκτῖνες, μᾶλλόν κεν ἐφ' ὕδατι σημαίνοιεν.
εἰ δ' ὀλίγος τανύοιτο περὶ δνόφος ἀκτίνεσσιν,
οἷόν που μαλακαὶ νεφέλαι φορέουσι μάλιστα,
ἦ τ' ἂν ἐπερχομένοιο περιδνοφέοιντ' ἀνέμοιο.
οὐδὲ μὲν ἠελίου σχεδόθεν μελανεῦσαι ἅλωαι,

A *Circulus, quando ſereni indigus diei fueris:*
Neq; aliquam notam ferat, ſed appareat unicolor ubiq;.
Si item planè purum ipſum habeat ueſpertinum tempus,
Occumbatq; innubilus, blando pòſt meridianus fulgore,
Equidem ſubſequente aurora adhuc ſerenus fueris:
At non, quando cauus apparens exoriatur,
Neq; quando ex radijs quidam Auſtrum, quidam Boream
Sciſsi tangant, media autem lucida ſint:
Sed tum uel pluuiam oſtendit, uel uentum.
Aſpice autem, ſi etiam ſubeant radij ſolis,
Ipſum in ſolem: huius enim obſeruationes optimæ ſunt,
Si quando uel rubor incidit, ut ſæpe
Attractis nubibus rubeſcit alicunde aliter;
Aut ſi quando nigreſcet: & tibi hæc quidem pluuiæ ſunto
Signa futura, rubea uerò omnia uenti.
Porro ſi ambobus ſimul coloratus fuerit,
Et ſanè pluuiam ferret, & uentis obnoxius panderetur.
Si uerò eius orientis, aut uiciſsim occidentis
Radij coeant, & circa unum locum craſſeſcant,
Aut quandoq; nubibus preſsus, uel cum ad auroram
Veniat à nocte, uel ab aurora ad noctem,
Pluuijs delabentibus peraguntur dies illi.
Nec item, cum ei modica nubes præoriatur,
Hanc uerò pòſt radijs uariatus ipſe eleuatus fuerit,
Immemor eſto pluuiæ. Magnus autem cum eius circùm orbis
Ferè flacceſcenti ſimilis dilatetur
Primùm exorientis, & mox decreſcat,
B *Serenus ſanè agatur: etiam ſi quando pluuiæ tempore*
Palluerit occumbens. At pluuia diurna
Facta, poſtea nubes circumſpicito:
Atq; occidentem conuerſus ad ſolem,
Si quidem obſcuret nigricanti ſimilis
Solem nubes, circum ipſam autem hinc inde
Radij interuoluti ſindantur,
Certè adhuc in auroram operimento indigus eſſes.
At ſi hic quidem innubilus ſe ſubmergat fluxu ueſpero,
Deſcendenti uerò nubes & abeunti
Vicinè exiſtant rubicundæ, haud te ualdè oportet
Cras, neq; per noctem timere de pluuia.
Verùm quando ſolis marceſcentibus ſimiles
Extemplò radij à cœlo protenduntur
(Sicut euaneſcunt quando obumbret ex directo
Stans terraq; & ſolis luna)
Neq; quando ei moranti lucere ante auroram,
Apparent nubes ſubrubeæ, alibi aliæ,
Arida fiunt in die illo arua.
Neq; pari modo adhuc exiſtenti infernè, quando prætenſi
Radij apparent obſcuri ante auroram,
Pluuiæ aut uenti irruituri obliuiſcere.
Porrò ſi illi magis caligine inuoluantur
Radij, magis certè de pluuia monerent.
Sin autem modica extendatur caligo circum radios,
Qualem nonnunquam teneræ nubes ferunt maximè,
Certè adueniente obtenebrari ſolent uento.
Neq; quidem prope ſolem nigreſcentes coronæ,

εὔδιοι, ἀστέροπαι δὲ καὶ ἀστεμφεῖς μελανεῦσαι,
μᾶλλον χειμέριαι. δύο δ᾽ αὖ χαλεπώτεραί εἰσι. C
σκέπτεο δ᾽ ἢ ἀνιόντος ἢ αὐτίκα δυομένοιο,
εἴπου οἱ νεφέων, τὰ παρήλια κικλήσκονται,
ἢ νότου ἠὲ βορῆος ἐρεύθεται, ἢ ἑκάτερθεν.
μηδ᾽ οὕτω σκοπιὴν ταύτην ἀμενηνὰ φυλάσσειν.
οὐ γὰρ ὅτ᾽ ἀμφοτέρωθεν ὁμοῦ περὶ μέσσον ἔχωσιν
ἠέλιον κεῖναι νεφέλαι, σχεδὸν ὠκεανοῖο.
γίγνεται ἀμβολίη διόθεν χειμῶνος ἰόντος.
εἴ γε μὲν ἐκ βορέαο μί᾽ οἴη φοινίσσοιτο,
ἐκ βορέω πνοιὰς κε φέροι, νοτίη δὲ, νότοιο.
ἢ καί που ῥαθάμιγγες ἐπιτροχόωσ᾽, ὑετοῖο.
ἑσπερίοις καὶ μᾶλλον ἀληθέα τεκμαίροιο.
ἑσπερόθεν γὰρ ὁμῶς σημαίνεται ἐμμενὲς αἰεί.
σκέπτεο καὶ φάτνην, ἡ μέν τ᾽ ὀλίγη ἐϊκυῖα
ἀχλύϊ, βορραίη ὑπὸ καρκίνῳ ἡγηλάζει,
ἀμφὶ δέ μιν δύο λεπτὰ φαεινόμενοι φορέονται
ἀστέρες, οὔτε τι πολλὸν ἀπήοροι, οὔτε μάλ᾽ ἐγγύς,
ἀλλ᾽ ὅσσον τε μάλιστα πυγούσιον οἴσασθαι.
εἷς μὲν βορραῖος, νότῳ δ᾽ ἐπέρχεται ἄλλος.
καί τοι μὲν καλέονται ὄνοι· μέσση δέ τε φάτνη.
ἥτε καὶ ἐξαπίνης πάντη διὸς εὐδιάοντος
γίνετ᾽ ἄφαντος ὅλη, τοὶ δ᾽ ἀμφοτέρωθεν ἰόντες
ἀστέρες ἀλλήλων αὐτοσχεδὸν ἰνδάλλονται.
οὐκ ὀλίγῳ χειμῶνι τότε κλύζονται ἄρουραι.
εἰ δὲ μελαίνηται, τοὶ δ᾽ αὐτίκ᾽ ἐοικότες ὦσιν
ἀστέρες ἀμφότεροι, περί χ᾽ ὕδατι σημαίνοιεν.
εἰ δ᾽ ὁ μὲν ἐκ βορέω φάτνης ἀμενηνὰ φαείνοι
λεπτὸν ἐπαχλύων, νότιος δ᾽ ὄνος ἀγλαὸς εἴη, D
δειδέχθαι ἀνέμοιο νότου. βορέω δὲ μάλα χρὴ
ἔμπαλιν ἀχλυόεντι, φαεινομένῳ τε, δοκεύειν.
σῆμα δέ τοι ἀνέμοιο καὶ οἰδαίνουσα θάλασσα
γιγνέσθω, καὶ μακρὸν ἐπ᾽ αἰγιαλοὶ βοόωντες,
ἀκταί τ᾽ εἰνάλιοι, ὁπότ᾽ εὔδιοι ἠχήεσσαι
γίγνονται, κορυφαί τε βοώμεναι οὔρεος ἄκραι.
καὶ δ᾽ ἂν ἐπὶ ξηρὴν ὅτ᾽ ἐρωδιὸς οὐ κατὰ κόσμον
ἐξ ἁλὸς ἔρχηται, φωνῇ περὶ πολλὰ λεληκώς,
κινυμένου κε θάλασσαν ὑπερφορέοιτ᾽ ἀνέμοιο.
καί ποτε καὶ κέπφοι, ὁπότ᾽ εὔδιοι ποτέωνται,
ἀντία μελλόντων ἀνέμων εἰληδὰ φέρονται.
πολλάκι δ᾽ ἀγριάδες νῆσσαι, ἢ εἰν ἁλὶ δῖναι
αἴθυιαι χερσαῖα τινάσσονται πτερύγεσσιν.
ἢ νεφέλη ὄρεος μηκύνεται ἐν κορυφῇσιν.
ἤδη καὶ πάπποι λευκῆς γήρειον ἀκάνθης,
σῆμ᾽ ἐγένοντ᾽ ἀνέμου, κωφῆς ἁλὸς ὁππότε πολλοὶ
ἄκρον ἐπιπλώωσι, τὰ μὲν πάρος, ἄλλα δ᾽ ὀπίσσω.
καὶ θέρεος βρονταί τε καὶ ἀστραπαὶ ἔνθεν ἴωσιν,
ἔνθεν ἐπερχομένοιο περισκοπέειν ἀνέμοιο.
καὶ διὰ νύκτα μέλαιναν ὅτ᾽ ἀστέρες ἀΐσσωσι
ταρφέα, τοὶ δ᾽ ὄπιθεν ῥυμοὶ ὑπολευκαίνωνται,
δειδέχθαι κείνοις αὐτὴν ὁδὸν ἐρχομένοιο
πνεύματος. εἰ δὲ καὶ ἄλλοι ἐναντίοι ἀΐσσωσιν,
ἄλλοι δ᾽ ἐξ ἄλλων μερέων, τότε δὴ πεφύλαξο
παντοίων ἀνέμων, οἵ τ᾽ ἄκριτοί εἰσι μάλιστα,
ἄκριτα δὲ πνείουσιν ἐπ᾽ ἀνδράσι τεκμήρασθαι.

αὐτὰρ

A Sereni: uiciniores uerò & impenſe nigreſcentes,
Magis tempeſtuoſi: duo item ſaniores fuerint.
Conſidera autem, uel orientis, uel uiciſſim occidentis,
Sicubi eius nubes, quas parelia uocant,
Aut ab auſtro aut borea rubeſcant, aut utrinq;.
Neq; adeò obſeruationem hanc friuolè cuſtodi:
Non enim, cum utrinq; ſimul medium circundent
Solem illæ nubes prope Oceanum,
Fit dilatio è cœlo pluuiæ uenientis.
Si uerò è Borea una ſola rubeſcat,
E' Borea flatus ferre ſolet: auſtrina uerò, Auſtro:
Aut ſicubi guttæ decidant, pluuia
Occidentalibus etiam magis certa deprehenderes.
Ab occidente nanq; ſigna ſumuntur inuariabiliter ſemper.
Intuere quoq; præſepe, id quidem tenui ſimile
Nubeculæ, Boreale ſub Cancro uerſatur:
At circa ipſum duæ parum lucentes feruntur
Stellæ, nec multum diſtantes, neq; ualde uicinæ,
Sed quàm maximè cubitum puta:
Vna quidem Boreæ eſt, Auſtro uerò appropinquat altera.
Atq; hæ quidem uocantur aſini: medium autem præſepe eſt,
Quod etiam confeſtim cœlo ſereno
Fit euanidum totum: atq; utrinq; coeuntes
Stellæ ſibiinuicem uicinæ apparent.
Non modica tempeſtate tunc inundant arua.
Si autem nigreſcat, rurſus uerò eodem colore exiſtant
Stellæ ambæ, de pluuia ſanè ſignum dare ſolent.
B Si uerò hic qui eſt è Borea præſepis languidè ſplendeat,
Modicè tenebraſcens, auſtrinus uerò aſellus lucidus ſit,
Obſeruato uentum Auſtrum: Boream uerò ualde oportet
E' contrà tenebraſcente, lucenteq;, obſeruare.
Atqui ſignum uenti etiam intumeſcens mare
Eſto, & multum margines inſonantes,
Litoraq; marina, cum ſerena arguta
Fiunt, cacuminaq; ſonantia montis ſumma.
Quinetiam ad terram cum ardeola non ritè
E' mari ueniat, uoce multum perſtrepens,
Commoto ſanè mare ſuperferatur uento.
Interdum etiam fulicæ, cum ſerena uolitent,
Contra futuros uentos glomeratim feruntur.
Sæpe item feræ anates, aut in mari urinatores
Mergi, terras quatiunt alis:
Aut nubes montis elongatur in uerticibus.
Iam etiam decidui flores, albi ſenium cardui,
Indicium fiunt uenti, muti maris quando multi
Summum ſupernatant, partim antè, partim poſt.
Etiam æſtatis tonitruaq; & fulgura unde eant,
Inde aduenientem obſerua uentum.
Item per noctem atram cum ſtellæ præcipites ruant
Crebrò, à tergo uerò tractus ſubalbeſcant,
Accipito per illas eadem uia uenientem
Ventum. Sin autem aliæ contrario ruant
Aliis ex aliis partibus, tunc utiq; obſeruato
Omnivarios uentos, qui confuſi ſunt maximè,
Confuſi item ſpirant hominibus obſeruando.

αὐτὰρ ὅτ᾽ ἐξ εὔροιο καὶ ἐκ νότου ἀστράπτῃσιν, C
ἄλλοτε δ᾽ ἐκ ζεφύροιο, καὶ ἄλλοτε πὰρ βορέαο,
δὴ τότε τις πελάγει ἔνι δείδιε ναυτίλος ἀνὴρ,
μή μιν τῇ μὲν ἔχῃ πέλαγος, τῇ δ᾽ ἐκ Διὸς ὕδωρ.
ὕδατι γὰρ τοσσαίδε περὶ στροπαὶ φορέονται.
πολλάκι δ᾽ ἐρχομένων ὑετῶν νέφεα προπάροιθεν,
οἷα μάλιστα πόκοισιν ἐοικότα ἰνδάλλονται,
ἢ διδύμη ἔζωσε διὰ μέγαν οὐρανὸν ἶρις,
ἢ καί τις ἅλωα μελαινομένην ἔχει ἀστήρ.
πολλάκι λιμναῖαι ἢ εἰνάλιαι ὄρνιθες
ἄπληστον κλύζονται ἐνιέμεναι ὑδάτεσσιν,
ἢ λίμνην περὶ δηθὰ χελιδόνες ἀΐσσονται,
γαστέρι τύπτουσαι αὔτως εἰλυμένον ὕδωρ,
ἢ μᾶλλον δειλαὶ γενεαί, ὕδροισιν ὄνειαρ,
αὐτόθεν ἐξ ὕδατος πατέρες βοόωσι γυρίνων.
ἢ τρύζει ὀρθρινὸν ἐρημαίη ὀλολυγών,
ἤπου καὶ λακέρυζα παρ᾽ ἠϊόνι προὐχούσῃ
χείματος ἐρχομένου χέρσῳ ὑπέκυψε κορώνη,
ἤπου καὶ ποταμοῖο ἐβάψατο μέχρι παρ᾽ ἄκρους
ὤμους ἐκ κεφαλῆς, ἢ καὶ μάλα πᾶσα κολυμβᾷ,
ἢ πολλὴ στρέφεται παρ᾽ ὕδωρ παχέα κρώζουσα.
καὶ βόες ἤδη τοι πάρος ὕδατος εὐδίοιο
οὐρανὸν εἰσανιδόντες, ἀπ᾽ αἰθέρος ὠσφρήσαντο.
καὶ κοίλης μύρμηκες ὀχῆς ἐξ ὤεα πάντα
θᾶσσον ἀνηνέγκαντο, καὶ ἀθρόοι ὤφθησαν ἴουλοι
τείχει ἀνέρποντες, καὶ πλαζόμενοι σκώληκες
κεῖνοι, τοὺς καλέουσι μελαίνης ἔντερα γαίης.
καὶ τιθαὶ ὄρνιθες, ταὶ ἀλέκτορος ἐξεγένοντο,
εὖ ἐφθειρίσαντο, καὶ ἔκρωξαν μάλα φωνῇ, D
οἷον σταλὸν ψοφέει ἐπὶ ὕδατι ὕδωρ.
δή ποτε καὶ γενεαὶ κοράκων, καὶ φῦλα κολοιῶν,
ὕδατος ἐρχομένοιο Διὸς παρὰ σῆμ᾽ ἐγένοντο,
φαινόμενοι ἀγεληδά, καὶ ἰρήκεσσιν ὁμοῖον
φθεγξάμενοι. καί που κόρακες δίος σταλαγμοὺς
φωνῇ ἐμιμήσαντο σὺν ὕδατος ἐρχομένοιο.
ἤ ποτε καὶ κρώξαντε βαρείῃ διστάκι φωνῇ,
μακρὸν ἐπιρροιζεῦσι τιναξάμενοι πτερὰ πυκνά.
καὶ νῆσσαι οἰκουροὶ, ὑπωρόφιοί τε κολοιοὶ,
ἐρχόμενοι ἐπὶ γεῖσα, τινάσσονται πτερύγεσσιν.
ἢ ἐπὶ κῦμα διώκει ἐρωδιὸς ὀξὺ λεληκώς.
τῶν τοι μηδὲν ἀπόβλητον πεφυλαγμένῳ ὕδωρ
γινέσθω. μηδ᾽ εἴκεν ἐπὶ πλέον ἠὲ πάροιθεν
δάκνωσι μυῖαι, καὶ ἐφ᾽ αἵματος ἱμείρονται.
ἢ λύχνοιο μύκητες ἀγείρονται περὶ μύξαν
νύκτα κατὰ σκοτίην. μηδ᾽ ἢν ὑπὸ χείματος ὥρῃ
λύχνων ἄλλοτε μέν τε φάος κατὰ κόσμον ὀρώρῃ,
ἄλλοτε δ᾽ ἀΐσσωσιν ἀπὸ φλόγες, ἠΰτε κοῦφαι
πομφόλυγες. μηδ᾽ εἴκεν ἐπ᾽ αὐτόφι μαρμαίρωσιν
ἀκτῖνες. μηδ᾽ ἢν θέρεος μέγα πεπταμένοιο
νησσαῖοι ὄρνιθες ἐπασσύτεροι φορέωνται.
μηδὲ σύ γ᾽ ἢ χύτρης ἠὲ τρίποδος πυριβήτεω,
σπινθῆρες ὅτ᾽ ὦσι περιπλέονες, λελαθέσθαι.
μηδὲ κατὰ σποδιὴν ὁπότ᾽ ἄνθρακος αἰθομένοιο
λάμπηται περὶ σήματ᾽ ἐοικότα κεγχρείοισιν.
ἀλλ᾽ ἐπὶ καὶ τὰ δόκευε περισκοπέων ὑετοῖο,
εἰ γέμεν ἠερόεσσα πάρεξ ὄρεος μεγάλοιο

πυθμένα

A Cæterùm cum ex Euro & ex Auſtro fulgurat,
Tum etiam è Zephyro, & interdum à Borea,
Certè tunc quiſpam in pelago timuerit nauta:
Velim ne ipſum partim teneret pelagus, partim cœli pluuia:
Super pluuia enim tot fulgura feruntur.
Sæpenumero item uenientibus pluuijs nubes prius
Vt plurimum uelleribus ſimiles apparent,
Aut gemina circumcingit magnum cœlum iris,
Vel etiamnum aliqua aream nigricantem habet ſtella:
Sæpe paluſtres aut marinæ aues
Inſaturabiliter ſe immergunt, deſiderantes aquam:
Aut paludem circum hirundines agitantur
Ventre uerberantes incaſſum conuolutam undam:
Aut magis miſera progenies, hydris eſca,
Indidem ex aqua patres coaxant ranularum,
Aut ululat mane ſolitaria bubo:
Aut alicubi etiam garrula ad litus prominens
Tempeſtate inſtante terræ ſubſidit cornix:
Etiamſi quando flumini ſe immergit uſq; ad ſummos
Humeros à capite, uel etiam planè tota ſubternatat,
Vel frequens uerſatur prope undam craſſe crocitans.
Etiam boues iam ante pluuiam cæleſtem,
Cœlum intuiti, ab æthere mox ſentiunt.
Etiam cauo formica foramine oua omnia
Ocyus efferunt: atq; cumulatim cernuntur iuli,
Muros aſſerpentes: atq; obeuntes uermes
Illi, quos uocant atræ inteſtina terræ.
B Etiam pulli uolucres, quæ gallo prognatæ ſunt,
Studioſe pedunculos quærunt, pipiuntq́; maiore uoce,
Sicut ſtillans ſtrepit ſuper aquam aqua.
Quandoq; etiam genera coruorum, & turmæ graculorum,
Pluuiæ uenientis è cœlo ſignum fiunt,
Viſi gregatim, & accipitrum inſtar
Garrientes. Etiamnum corui magnas guttas
Voce imitantur ſimul pluuia ueniente:
Vel quandoq; etiam crocitantes graui congemina uoce,
Multum conſtrepitant, quatientes alas frequentes.
Etiam anates pulli, domeſticiq́; graculi,
Venientes ſuper pinnacula, quatiunt alis:
Aut ad aquam feſtinat ardea, acutè uociferans.
Quorum tibi nullum friuolum obſeruanti pluuiam
Eſto. Nec item ſi amplius quàm antè
Mordeant muſcæ, & ſanguinem deſiderent:
Aut lucernæ fungi congregentur circa labium
Noctem per caliginoſam. Neq; ſi ſub hyemis tempore
Lucernarum aliàs quidem lumen debitè moueatur,
Aliàs uerò delabantur flamma, ceu leues
Ampullæ: neq; ſi ad ipſam lucernam ſplendeant
Radij: neq; ſi æſtate multum uolitante
Anates aues accumulatiores obuerſentur:
Neq; tu ſi ab olla aut tripode in igne ſtante
Scintillæ cum fuerint perplures obliuiſcere:
Neq; per cinerem, quando carbone ardente
Splendeant circumcirca ſigna ſimilia cenchris:
Sed ad hæc etiam ſpectato obſeruans pluuiam.
Cæterùm ſi obſcura per montis magni

πυθμένα τείνηται νεφέλη, ἄκραι δὲ κολῶναι
φαίνωνται καθαραί, μάλα κεν τόθ' ὑπεύδιος εἴης.
εὔδιος κ' εἴης, καὶ ὅτε πλατέος παρὰ πόντου
φαίνηται χθαμαλὴ νεφέλη, μηδ' ὑψόθι κύρῃ,
ἀλλ' αὐτοῦ πλαταμῶνι παραθλίβηται ὁμοίη.
σκέπτεο δ' εὔδιος μὲν ἐὼν ἐπὶ χείματι μᾶλλον,
εἰς δὲ γαλήνην χειμῶνόθεν. εὖ δὲ μάλα χρὴ
ἐς φάτνην ὁράαν, τὴν Καρκίνος ἀμφιελίσσει,
πρῶτα καθαιρομένην πάσης ὑπένερθεν ὀμίχλης.
κείνη γὰρ φθίνοντι καθαίρεται ἐν χειμῶνι,
καὶ φλόγες ἡσύχιαι λύχνων, καὶ νυκτερίη γλαὺξ
ἥσυχον ἀείδουσα, μαραινομένου χειμῶνος
γινέσθω τοι σῆμα, καὶ ἥσυχα ποικίλλουσα
ὥρῃ ἑσπερίῃ κρώζῃ πολύφωνος κορώνη.
καὶ κόρακες μοῦνοι μὲν ἐρημαῖοι βοόωντες
δισσάκις, αὐτὰρ ἔπειτα μεταθρόα κεκλήγοντες.
πλειότεροι δ' ἀγεληδὸν ἐπὴν κοίτοιο μέδωνται
φωνῆς ἔμπλειοι, χαίρειν κέ τις οἴσοιτο,
οἷα τὰ μὲν βοόωσι λιγαινομένοισιν ὁμοῖα.
πολλὰ δὲ δενδρείοιο περὶ φλόον, ἄλλοτ' ἐπ' αὐτοῦ
ἧχί τε κείουσιν, καὶ ὑπότροποι ἀπτερύονται.
καὶ δ' ἄν που γέρανοι μαλακῆς προπάροιθε γαλήνης
ἀσφαλέως τανύσαιεν ἕνα δρόμον ἤλιθα πάσαι,
οὐδὲ παλιῤῥόθιοί κεν ὑπεύδιοι φορέοιντο.
ἦμος δ' ἀστερόθεν καθαρὸν φάος ἀμβλύνηται,
οὐδέ ποθεν νεφέλαι πεπιεσμέναι ἀντιόωσιν,
οὐδέ ποθεν ζόφος ἄλλος ὑποτρέχει, οὐδὲ σελήνη,
ἀλλὰ τάγ' ἐξαπίνης αὕτως ἀμενηνὰ φέρονται, D
μηκέτι τοι τόδε σῆμα γαλήναις ἐπικείσθω,
ἀλλ' ἐπὶ χεῖμα δόκευε. καὶ ὁππότε ταὶ μὲν ἕωσιν
αὐτῇ ἐν χώρῃ νεφέλαι, ταὶ δ' ἄλλαι ἐπ' αὐταῖς,
ταὶ μὲν ἀμειβόμεναι, ταὶ δ' ἐξόπιθεν φορέονται.
καὶ χῆνες κλαγγηδὸν ἐπειγόμεναι βρωμοῖο,
χειμῶνος μέγα σῆμα, καὶ ἐννεάγηρα κορώνη
νύκτερον ἀείδουσα, καὶ ὀψὲ βοῶν τε κολοιοί,
καὶ σπίνος ἠὰ ἀσπίζων, καὶ ὄρνεα πάντα
ἐκ πελάγους φεύγοντα. καὶ ὀρχίλος, ἢ καὶ ἐριθεὺς
δύνων ἐς κοίλας ὀχεάς, καὶ φῦλα κολοιῶν
ἐκ νομοῦ ἐρχόμενα τραφεροῦ ἐπὶ ὄψιον αὖλιν.
οὐδ' ἂν ἐπιξουθαὶ μεγάλου χειμῶνος ἰόντος
πρόσσω ποιήσαιντο νομὸν κηροῖο μέλισσαι,
ἀλλ' αὐτοῦ μέλιτός τε καὶ ἔργων εἱλίσσονται.
οὐδ' ὑψοῦ γεράνων μακραὶ στίχες αὐτὰ κέλευθα
τείνονται, στροφάδες δὲ παλιμπετὲς ἀπονέονται.
μηδ' ὅτε νηνεμίῃ ἐν ἀράχνια λεπτὰ φέρηται,
καὶ φλόγες αἰθύσσωσι μαραινομένοιο λύχνοιο,
ἢ πῦρ αὔηται σποδιῇ, καὶ ὑπεύδια λύχνα,
πιστεύειν χειμῶνι. τί τοι λέγω ὅσσα πέλονται
σήματ' ἐπ' ἀνθρώπους, δὴ γὰρ καὶ ἀεικέϊ τέφρῃ
αὐτοῦ πηγνυμένῃ νιφετοῦ ἐπιτεκμήραιο,
καὶ λύχνῳ χιόνος, κέγχροις ὅτ' ἐοικότα πάντῃ
κύκλῳ σήματ' ἔχει πυριλαμπέος ἐγγύθι μύξα,
ἄνθρακι δὲ ζώοντι χαλάζης. ὁππότε λαμπρὸς
αὐτὸς ἐείδηται, μέσσῳ δέ οἱ ἠΰτε λεπτὴ
φαίνηται νεφέλη, πυρὸς ἔνδοθεν αἰθομένοιο.
πρῖνοι δ' οὐ καρποῖο καταχθέες, οὐδὲ μέλαιναι

χῖνοι,

A Vallem extendatur nebula, ſumma uerò cacumina
Appareant pura, ualde tunc ſerenus fueris.
Serenus ſanè fueris etiam, quando uaſtum circa pontum
Videatur humilis nebula, neq; in alto exiſtat,
Sed inibi planiciei maritimæ deprimatur ſimilis.
Reſpice uerò ſerenus cum ſis, ad tempeſtatem magis:
Ad ſerenitatem uerò, è tempeſtate. diligenter uerò oportet
Ad præſepe reſpicere, quod Cancer circumuoluit,
Recens purgatum ab omni ſubtus nebula:
Illud namq; pereunte purgatur ſub tempeſtate.
Etiam flamma quietæ lucernarum, & nocturna noctua
Tranquillè canens marceſcentis tempeſtatis.
Eſto tibi ſignum, & tranquillè uarians
Tempore ueſpertino crocitet garrula cornix.
Item corui priuati & ſolitarij uociferantes
Ingeminanter, at poſtea turmatim clamitantes,
Frequentius uerò congregati, quando cubilis memores ſint,
Voce pleni: lætari etiam quis putauerit:
Sic enim uociferantur iucundantium in morem.
Sæpe item arboris per ramos, quandoq; ſuper ipſam
Vbi cubant etiam reduces alas excutiunt.
Præterea grues blandam ante ſerenitatem
Securè pandere ſolent unicum uolatum gregatim omnes,
Neq; retroacti ſereni ferri ſolent.
Cum autem è ſtellis lucidus fulgor hebetetur,
Neq; alicunde nubes preſſæ obuient,
Neq; alicunde caligo alia ſuccedat, neq; luna,
B Sed aſtra extemplo planè languida ferantur,
Non amplius tibi hoc ſignum ad ſerenitatem ponatur,
Sed ad tempeſtatem ſpecta. Etiam quando quædam exiſtant
Eodem in loco nubes, aliæ uerò iuxta ipſas,
Hæ quidem prætereuntes, illæ uerò à tergo ferantur,
Etiam anſeres cum clangore feſtinantes ad paſtum.
Tempeſtatis certum ſignum etiam nouem ætates uiuẽs cornix,
Noctu cornicans: & ſerò clamantes monedulæ:
Et paſſer mane pipitans: & uolucres omnes
E mari fugientes: & orchilus, & erithacus
Subiens caua foramina: & turma graculorum
A paſtu uenientes ſicco ad ſerotinum luſtrum.
Neq; ſanè ſufflaua, magna tempeſtate inſtante,
Ante facere ſolent pabulum fuum apes,
Sed intus melleq; & inſtructuris occupantur.
Neq; in alto gruum elongati ordines eaſdem uias
Tendunt, conuerſi uerò reuolanter abſiſtunt.
Neq; quando in uentorũ tranquillitate araneæ graciles ferantur,
Et flammæ flagrent marceſcentis lucernæ,
Aut ignis lambat cinere, & ſerenæ lucernæ,
Crede tempeſtati. Quid tibi refero quæcunq; ſunt
Indicia per homines? Siquidem uel uili cinere
Ipſam concreto niuem obſerues licet:
Etiam per lucernam niuem, milio cum ſimiles undiq;
Circumcirca notas habet candicans propè ellychnium:
Carbone autem ardente, grandinem, quando candens
Ipſe uideatur: in medio uerò ipſo uelut tenuis
Appareat nebula, igne intus candente.
Nec uerò ilices fructu onuſtæ, neq; nigræ

Lentiſci

C

χῖνοι, ἀπείρητοι. πάντη δέ τε πολλὸς ἀλωεὺς
αἰεὶ παπταίνει μή οἱ θέρος ἐκ χερὸς ἔρρη.
πρῖνοι μὲν ταμινῆς ἀκύλου ἐπὶ μέτρον ἔχουσαι,
χειμῶνός κε λέγοιεν ἐπὶ πλέον ἰσχύσοντος.
μηδὲ ἄδην ἔκπαγλα περιβρίθοιεν ἁπάντη.
τηλοτέρω δ' αὐχμοῖο συνασταχύοιεν ἄρουραι.
τριπλόα δὲ χῖνος κυέει, τρισσαὶ δέ γε αὖξαι
γίνονται καρποῖο. φέρει δέ τε σήμαθ' ἑκάστη
ἑξείης ἀρότῳ. καὶ γάρ τ' ἀροτήσιον ὥρην
τριπλόα μείρονται, μέσσην, καὶ ἐπ' ἀμφότερ' ἄκρας.
πρῶτος μὲν πρώτην ἄροσιν, μέσος δέ τε μέσσην
καρπὸς ἀπαγγέλλει, πυμάτην γε μὲν ἔσχατος ἄλλων.
ὅν τινα γὰρ κάλλιστα λοχαίη χῖνος ἄρηται,
κείνῳ γ' ἐξ ἄλλων ἄροσις πολυλήϊος εἴη,
τῷ δέ γ' ἀφαυροτάτῳ ὀλίγη, μέσσῳ δέ τε μέσση.
οὕτως δ' ἀνθερικὸς τριχθὰ σκύλλης ὑποφαρθεῖ,
σήματ' ἐπιφράζεσθαι ὁμοίιον ἀμήτοιο.
ὅσσα δ' ἐπὶ χίνῳ ἀροτὴρ ἐπιφράσσατο καρπῷ,
τόσσα καὶ ἐν σκύλλης τεκμαίρεται ἄνθει λευκῷ.
αὐτὰρ ὅτε σφῆκες μετοπωρινὸν ἤλιθα πολλοὶ
πάντη βεβρίθωσι καὶ ἑσπερίων προπάροιθεν
πληϊάδων, εἴ ποι κε ἐπερχόμενον χειμῶνα,
οἷος ἐπὶ σφήκεσσιν ἑλίσσεται αὐτίκα δῖνος.
θήλειαι δὲ σύες, θήλεια δὲ μῆλα, καὶ αἶγες,
ὁππότ' ἀναστρωφῶσιν ὀχῆς, τὰ δέ γ' ἄρρενα πάντα
δεξάμεναι πάλιν αὖτις ἀναβλήδην ὀχέωνται,
αὔτως καὶ σφήκεσσι μέγαν χειμῶνα λέγοιεν.
ὀψὲ δὲ μισγομένων αἰγῶν, μήλων τε συῶν τε,
χαίρει ἄνολβος ἀνὴρ, ὅ οἱ οὐ μάλα θαλπιόωντα
εὔδιον φαίνουσι βεβαιόμεναι ἐνιαυτόν.

D

χαίρει καὶ γεράνων ἀγέλαις ὡραῖος ἀροτρεὺς
ὥριον ἐρχομέναις. ὁ δ' ἀώριος αὐτίκα μᾶλλον.
αὔτως γὰρ χειμῶνες ἐπέρχονται γεράνοισι,
πρώϊα μὲν μᾶλλον καὶ ὁμιλαδὸν ἐρχομένῃσι,
πρώϊον, αὐτὰρ ὅτ' ὀψὲ καὶ οὐκ ἀγεληδὰ φανῶσαι
πλειότερον φορέονται ἐπὶ χρόνον, οὐδ' ἅμα πολλαὶ
ἀμβολίη χειμῶνος ὀφέλλεται ὕστερα ἔργα.
εἰ δὲ βόες καὶ μῆλα μετὰ βρίθουσαν ὀπώρην
γαῖαν ὀρύσσωσι, κεφαλὰς δ' ἀνέμοιο βορῆος
ἀντία τείνωσιν, μάλα κεν τότε χείμερον αὐταὶ
πληϊάδες χειμῶνα κατερχόμεναι φορέοιεν.
μὴ δὲ λίην ὀρύχοιεν, ἐπεὶ μέγας οὐ κατὰ κόσμον
γίνεται, οὔτε φυτοῖς χειμὼν φίλος, οὔτ' ἀρότῃσιν.
ἀλλὰ χιὼν εἴη πολλὴ μεγάλαις ἐπ' ἀρούραις,
μήπω κεκριμένη, μὴ δὲ βλωθρῆ ἐπὶ ποίη,
ὄφρα τις εὐεστοῖ χαίρῃ ποτιδέγμενος ἀνήρ.
μὴ δ' εἶεν καθ' ὕπερθεν ἐοικότες ἀστέρες αἰεί,
μηδ' εἷς, μήτε δύω, μηδὲ πλέονες κομόωντες.
πολλοὶ γὰρ κομόωσιν ἐπ' αὐχμηρῷ ἐνιαυτῷ.
οὐδὲ μὲν ὀρνίθων ἀγέλαις ἠπειρόθεν ἀνὴρ
ἐκ νήσων ὅτε πολλαὶ ἐπιπλήσσωσιν ἀρούραις
ἐρχομένου θέρεος χαίρει. περιδείδιε δ' αἰνῶς
ἀμήτῳ, μή οἱ κενεὸς καὶ ἀχυρμιὸς ἔλθῃ
αὐχμῷ ἀνιηθείς. χαίρει δέ που αἰπόλος ἀνὴρ
αὐταῖς ὀρνίθεσσιν, ἐπὴν ἐπὶ μέτρον ἴωσιν,
ἐλπόμενος μετέπειτα πολυγλαγέος ἐνιαυτοῦ.

οὕτω

A *Lentiſci ſine ſigno ſunt. Paſsim autem frequens agricola*
Continuò circumſpicit, ne ei æſtas è manu fluat.
Ilices quidem frequentis glandis non parum ferentes,
Hyemem certè nunciare ſolent haud leuiter inualeſcentem.
Neq; nimis inſolenter grauidæ fiant undiquaque:
Sed magis procul à ſquallore ſpicis compleantur arua.
Tribus uicibus uerò lentiſcus fœtificat, tria item incrementa
Fiunt fructus: fert autem indicia quoduis
Ex ordine arationi. Etenim arandi tempus
Trifariam diuidunt, medium, & utrinq; extremum.
Primus quidem primam arationem, medius uerò mediam
Fructus denunciat, ultimam autem ultimus aliorum.
Quem enim pulcherrimè fœtificans lentiſcus tulerit,
Illi præ alijs aratio frugifera extiterit:
Minutiſsimo uerò, modica: at medio, media.
Sic etiam flos trifariam ſcillæ cum ſuperetur,
Signa aduertito ſimiliter meſsis.
Quæcunq; uerò in lentiſci arator obſeruauit fructu,
Eadem etiam in ſcillæ deprehendit flore albo.
Sed cum ueſpæ autumni tempore glomeratim multæ
Paſsim conſtipatæ fuerint, etiam ueſpertinas ante
Pleiades, dixerit quis ſubſecuturam hyemem,
Qualis in ueſpis conglomeratur itidem turbo.
Fœminæ item ſues, fœminæ oues, & capræ
Cum redeant à paſtu, maribus omnibus
Admiſsis, rurſus mutuò coeant:
Ex hoc & ueſpis multam hyemem prædicere ſolent.
B *Tardè autem coeuntibus capris, ouibusq;, ſuibusq;*
Gaudet pauper uir: quia ei parum calenti
Serenum monſtrant coactæ annum.
Gaudet etiam gruum cateruis tempeſtiuus arator
Tempeſtiuè uenientibus: intempeſtiuus uerò, ei diuerſo magis:
Pari modo enim hyemes conſequuntur grues,
Citò quidem magis, & conſtipatim uenientes,
Citò: ſed quando ſerò & non gregatim uiſæ
Maius uolant ad tempus, neq; ſimul multæ,
Dilatio hyemis promouet ſerotina opera.
Sin autem boues & oues poſt plenum autumnum
Terram cornupetant, capita uerò uentum Boream
Contra tendant, ualde tunc tempeſtuoſam ipſæ
Pleiades hyemem occidentes afferre ſolent.
Ne uerò nimium fodiant, quoniam magna & immoderata
Fit, neq; plantis hyemis grata, neq; arationibus:
Sed nix eſto multa ſpacioſis in aruis,
Nedum diſcreta, neq; grandi in ſegete,
Quo quilibet anni feracitate gaudere poſsit fruens uir.
Nec item fuerint deſuper uiſæ ſtellæ ſemper
Vel una, uel duæ, uel plures comatæ:
Multæ enim comantur in arido anno.
Neq; quidem uolucrum agminibus in continente degens uir
Ex inſulis cum multæ irruant arua
Veniente tempeſtate gaudet, timet uerò anxiè
Meſsi, nec ei uacua & ſine granis ueniat
Squallore læſa: gaudet uerò opilio
Ipſis uolucribus, cum non omnino paucæ ueniant,
Spem capiens ſequentis lacte abundantis anni.

Sic enim

Digitized by Google

οὕτω γὰρ μογεροὶ καὶ ἀλήμονες ἄλλοθεν ἄλλοι C
ζώομεν ἄνθρωποι. τὰ δὲ πὰρ ποσὶ πάντες ἕτοιμοι
σήματ' ἐπιγνῶναι, καὶ ἐς αὐτίκα ποιήσασθαι.
ἄρνεσι μὲν χειμῶνας ἐτεκμήραντο νομῆες,
ἐς νομὸν ὁππότε μᾶλλον ἐπειγόμενοι τροχόωσιν.
ἄλλοι δ' ἐξ ἀγέλης κριοί, ἄλλοι δὲ καὶ ἀμνοὶ
εἰνόδιοι παίζωσιν ἐρειδόμενοι κεράεσσιν.
ἢ ὁπότ' ἄλλοθεν ἄλλοι ἀναπλήσσωσι πόδεσσι,
τέτρασιν οἱ κοῦφοι, κεραοί γε μὲν ἀμφοτέροισιν.
ἢ καὶ ὅτ' ἐξ ἀγέλης ἀεκούσια κινήσωσι
δείελον εἰσελάοντες ὁμῶς, τὰ δὲ πάντοθι ποίης
δάκνωσιν πυκινῇσι κελευόμενα λιθάκεσσιν.
ἐκ δὲ βοῶν ἐπύθοντ' ἀρόται καὶ βουκόλοι ἄνδρες
κινυμένου χειμῶνος. ἐπεὶ βόες ὁππότε χηλὰς
γλώσσῃ ὑπωμαίοιο ποδὸς περιλιχμήσωνται,
ἢ κοίτῳ πλευρὰς ἐπὶ δεξιτερὰς τανύσωνται,
ἀμβολίην ἀρότοιο γέρων ἐπιέλπετ' ἀροτρεύς,
οὐδ' ὅτε μυκηθμοῖο περίπλειοι ἀγρώωνται
ἐρχόμεναι, σταθμὸν δὲ βόες βουλύσιον ὥρην,
σκυθραὶ, λειμῶνος πόριες καὶ βουβοσίοιο,
αὐτίκα τεκμαίρονται ἀχείμεροι ἐμπλήσεσθαι.
οὐδ' αἶγες πρίνοιο περισπεύδουσαι ἀκάνθαις,
εὔδιοι, οὐδὲ σύες φορυτῷ ἐπιμαργαίνουσαι.
καὶ λύκος, ὁππότε μακρὰ μονόλλυκος ὠρύηται,
ἢ ὅτ' ἀροτρήων ὀλίγον πεφυλαγμένος ἀνδρῶν
ἔργα κατέρχηται, σκέπαος χατέοντι ἐοικὼς
ἐγγύθεν ἀνθρώπων, ἵνα οἱ λέχος αὐτόθεν εἴη,
τρὶς περιτελλομένης ἠοῦς χειμῶνα δοκεύειν.
οὕτω καὶ προτέροις ἐπὶ σήμασι τεκμήραιο
ἐσσομένων ἀνέμων ἢ χείματος, ἢ ὑετοῖο,
αὐτὴν, ἠὲ μετ' αὐτὴν, ἢ τριτάτην ἔτ' ἐς ἠῶ.
ἀλλὰ γὰρ οὐδὲ μύες τετριγότες, εἴ ποτε μᾶλλον D
εὔδιοι ἐσκίρτησαν, ἐοικότες ὀρχηθμοῖσιν,
ἄσκεπτοι ἐγένοντο παλαιοτέροις ἀνθρώποις.
οὐδὲ κύνες. καὶ γάρ τε κύων ὠρύξατο ποσσὶν
ἀμφοτέροις χειμῶνος ἐπερχομένοιο δοκεύων.
καὶ μὴν ἐξ ὕδατος καὶ καρκίνος ᾤχετο χέρσον
χειμῶνος μέλλοντος ἐπαΐσσεσθαι ὁδοῖο.
καὶ μύες ἡμέριοι ποσσὶ στιβάδα στροφῶντες
κοίτης ἱμείρονται, ὅτ' ὄμβρου σήματα φαίνοι,
κἀκεῖνοι χειμῶνα μύες τότε μαντεύονται.
τῶν μηδὲν κατόκνησο. καλὸν δ' ἐπὶ σήματι σῆμα
σκέπτεσθαι. μᾶλλον δὲ δυοῖν εἰς ταὐτὸν ἰόντοιν
ἐλπωρὴ τελέθοι. τριτάτῳ δέ κε θαρσήσειας.
αἰεὶ δ' ἂν παριόντος ἀριθμοίης ἐνιαυτοῦ
σήματα, συμβάλλων εἴ που καὶ ἐπ' ἀστέρι τοίη
ἠὼς ἀντέλλοντι κατέρχεται, ἢ κατιόντι
ὁπποῖον καὶ σῆμα λέγοι. μάλα ἄρκιον εἴη
φράζεσθαι φθίνοντος, ἐφισταμένοιό τε μηνὸς
τετράδας ἀμφοτέρας. αἱ γάρ τ' ἄμυδις συνιόντων
μηνῶν πείρατ' ἔχουσιν, ὅτε σφαλερώτατος αἰθὴρ
ὀκτὼ νυξὶ πέλει χήτει χαροποῖο σελήνης,
τῶν ἄμυδις πάντων ἐσκεμμένος εἰς ἐνιαυτὸν,
οὐδέποτε σχεδίως κεν ἐπ' αἰθέρι τεκμήραιο.

Τέλος τῶν τοῦ Ἀράτου φαινομένων
καὶ διοσημείων.

ΠΡΟ-

Digitized by Google

A *Sic enim ærumnoſi & inſtabiles alibi alij*
Viuimus homines: atq; ea quæ ante pedes ſunt, omnes parati
Signa cognoſcere, & in poſterum capere.
Agnis quidem tempeſtates obſeruare ſoliti ſunt paſtores,
Ad pabulum cum magis feſtinantes currant:
Alij etiam è grege arietes, alij item agelli
In itinere ludant, innixi cornibus.
Aut quando alibi alij referiant pedibus,
Quatuor leues, cornuti uerò duobus.
Vel quando aliqui è grege inuitè moueantur
Veſpere ad ſtabulum redeuntes ſimul, ſed undiq; herbam
Arrodant crebris impetiti lapillis.
Sed & à bobus ſigna capere ſolent agricolæ & armentarij
Surgentis tempeſtatis: ſiquidem boues quando ungulas
Lingua poſteriorum pedum circumlingant,
Aut ſtabulo latere ſuper dextero iaceant extenti,
Ad differendam arationem peritus ſpectat arator.
Etiam quando mugientes plus ſolito congregentur
Venientes ad ſtabulum boues ueſpertino tempore,
Triſtes, è prato uitulæ & paſtu:
Tunc indicant ante tempeſtatem ſe cupere ſaturari.
Neq; capra ilicis ſtudioſa circum ramos,
Serenæ ſunt: neq; ſues in luto furentes.
Item lupus, quando altè ſolus ab alijs eiulet,
Aut quando agricolarum parum cautus uirorum
Opera accedat, tegmine indigenti ſimilis
Vicinè hominibus, ut ei lectus ibi ſit,
B *Ad tertiam exorientem auroram tempeſtatem obſerua.*
Sic etiam prioribus in ſignis coniecturam facito
Futurorum uentorum, aut tempeſtatis, aut pluuiæ,
Aut præſentem, aut poſt præſentem, aut tertiam deniq; ad auroram.
At uerò neq; mures uociferantes, ſi quando frequentius
Sereni ſaliunt, ſimiles tripudiantibus,
Sine ſignificatione habiti ſunt ueteribus hominibus.
Neq; canes: etenim canis fodere conſueuit pedibus
Ambobus, tempeſtatem inſtantem ſentiens.
Quin ex aqua etiam cancer egredi ſolet, terra
Tempeſtate futura accingendo ſe itineri.
Etiam mures domeſtici lectulum ſternentes
Cubitum deſiderant, cum pluuiæ ſignum appareat:
Et illi tempeſtatem mures tunc uaticinantur.
Quorum nullum faſtidito, bonum uerò eſt cum ſigno ſignum
Obſeruare: magis uerò duobus in unum tendentibus
Spes eſto: tertio autem confidas licet.
Semper item prætereunti numerare poteris anni
Signa, conferens ſicubi etiam ſub ſtella talis
Auroræ exoriente tranſeat, uel occidente,
Quale etiam ſignum nunciet. Impenſe uerò idoneum fuerit
Contemplari decreſcentis inſtantiſq; menſis
Quartas utraſq;: hæ enim ſimul coeuntium
Menſium terminos habent, cum maximè dubius æther
Octo noctibus eſt defectu pulchra aſpectu Luna.
Quæ ſimul omnia contemplatus ad annum,
Haud unquam leuiter ſuper æthere ſignificabis.

FINIS ARATI APPAREN-
tium & prognoſticorum.

ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ. C

Περὶ ἄξονος καὶ πόλων.

Ἄξων καλεῖται τοῦ κόσμου, ἡ διάμετρος αὐτοῦ, περὶ ἣν στρέφεται. τὰ δὲ πέρατα τοῦ ἄξονος, πόλοι λέγονται τοῦ κόσμου. τῶν δὲ πόλων, ὁ μὲν λέγεται βόρειος, ὁ δὲ νότιος. βόρειος μὲν, ὁ διὰ παντὸς φαινόμενος, ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν οἴκησιν. νότιος δὲ, ὁ διὰ παντὸς ἀόρατος, ὡς πρὸς τὸν ἡμέτερον ὁρίζοντα. εἰσὶ μὲν δὲ τόποι τινὲς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου συμβαίνει τὸν παρ᾽ ἡμῖν πόλον τὸν ἀεὶ φανερὸν, ἐκείνοις ἀόρατον εἶναι. τὸν δὲ παρ᾽ ἡμῖν πόλον ἀόρατον, ἐκείνοις φανερὸν εἶναι. καὶ πάλιν, εἰσί τινες τόποι ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου δύο πόλοι ὁμοίως ἐπὶ τοῦ ὁρίζοντος κεῖνται.

Περὶ σφαίρας κύκλων.

Τῶν δ᾽ ἐν τῇ σφαίρᾳ κύκλων, οἱ μὲν εἰσὶ παράλληλοι, οἱ δὲ λοξοὶ, οἱ δὲ διὰ τῶν πόλων. παράλληλοι μὲν, οἱ τοὺς αὐτοὺς πόλους ἔχοντες τῷ κόσμῳ. εἰσὶ δὲ παράλληλοι κύκλοι πέντε, ἀρκτικὸς, θερινὸς τροπικὸς, ἰσημερινὸς, χειμερινὸς τροπικὸς, ἀνταρκτικός. ἀρκτικὸς μὲν οὖν ἐστι κύκλος ὁ μέγιστος τῶν ἀεὶ θεωρουμένων κύκλων, ὁ ἐφαπτόμενος τοῦ ὁρίζοντος καθ᾽ ἓν σημεῖον, καὶ ὅλος ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβανόμενος. ἐν ᾧ τὰ κείμενα τῶν ἄστρων, οὔτε δύσιν, οὔτ᾽ ἀνατολὴν ποιεῖται, ἀλλὰ δι᾽ ὅλης τῆς νυκτὸς περὶ τὸν πόλον στρεφόμενα θεωρεῖται. οὗτος δὲ ὁ κύκλος ἐν τῇ καθ᾽ ἡμᾶς οἰκουμένῃ ὑπὸ τοῦ ἐμπροσθίου ποδὸς τῆς μεγάλης ἄρκτου περιγράφεται. θερινὸς δὲ τροπικὸς κύκλος ἐστὶν ὁ βορειότατος τῶν ὑπὸ τοῦ ἡλίου γραφομένων κύκλων. ἐφ᾽ οὗ γενόμενος ὁ ἥλιος τὴν θερινὴν τροπὴν ποιεῖται. ἐν ᾗ ἡ μεγίστη μὲν πασῶν τῶν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἡμέρα, ἐλαχίστη δὲ ἡ νὺξ γίνεται. μετὰ μέντοι τὴν θερινὴν τροπὴν, οὐκέτι πρὸς τὰς ἄρκτους παροδεύων ὁ ἥλιος θεωρεῖται, ἀλλ᾽ ἐπὶ θάτερα μέρη τρέπεται τοῦ κόσμου. διὸ κέκληται τροπικός. ἰσημερινὸς δὲ κύκλος ἐστὶν ὁ μέγιστος τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων, ὁ διχοτομούμενος ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος, ὥστε ἡμικύκλιον μὲν ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβάνεσθαι, ἡμικύκλιον δὲ ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα. ἐφ᾽ οὗ γενόμενος ὁ ἥλιος τὰς ἰσημερίας ποιεῖται, τήν τ᾽ ἐαρινὴν καὶ τὴν φθινοπωρινήν. χειμερινὸς δὲ τροπικὸς κύκλος ἐστὶν ὁ νοτιώτατος τῶν ὑπὸ τοῦ ἡλίου γραφομένων κύκλων, κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ κόσμου γινομένην περιστροφὴν, ἐφ᾽ οὗ γενόμενος ὁ ἥλιος τὴν χειμερινὴν τροπὴν ποιεῖται. ἐν ᾗ ἡ μεγίστη μὲν D
πασῶν τῶν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ νὺξ ἐπιτελεῖται, ἐλαχίστη δὲ ἡμέρα. μετὰ μέντοι τὴν χειμερινὴν τροπὴν, οὐκέτι πρὸς μεσημβρίαν προοδεύων ὁ ἥλιος θεωρεῖται, ἀλλ᾽ ἐπὶ θάτερα μέρη τρέπεται τοῦ κόσμου, διὸ κέκληται καὶ οὗτος τροπικός. ἀνταρκτικὸς δὲ ἐστὶ κύκλος ἴσος καὶ παράλληλος τῷ ἀρκτικῷ, καὶ ἐφαπτόμενος τοῦ ὁρίζοντος καθ᾽ ἓν σημεῖον, καὶ ὅλος ὑπὸ γῆν ἀπολαμβανόμενος, ἐν ᾧ τὰ κείμενα τῶν ἄστρων διὰ παντὸς ἡμῖν ἐστιν ἀόρατα. τῶν δὲ προειρημένων ε΄ κύκλων, μέγιστος μὲν ἐστὶν ὁ ἰσημερινὸς, ἑξῆς δὲ οἱ τροπικοί. ἐλάχιστοι δὲ, ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν οἴκησιν, οἱ ἀρκτικοί. τούτους δὲ τοὺς κύκλους δεῖ νοεῖν ἀπλατεῖς, λόγῳ θεωρητοὺς, ἐκ τῆς τῶν ἄστρων θέσεως καὶ τῆς αὐτῆς διόπτρας θεωρίας, καὶ τῆς ἡμετέρας ἐπινοίας διατυπουμένους. μόνος γὰρ ἐν τῷ κόσμῳ κύκλος ἐστὶν αἰσθητὸς ὁ τοῦ γάλακτος. οἱ δὲ λοιποὶ λόγῳ εἰσὶ θεωρητοί.

Διὰ τί πέντε μόνον παράλληλοι ἐν τῇ σφαίρᾳ κύκλοι.

Πέντε δὲ παράλληλοι μόνοι καταγράφονται κύκλοι εἰς τὴν σφαῖραν, οὐ διὰ τὸ μόνον τούτους ἐν τῷ κόσμῳ παραλλήλους εἶναι, ὁ γὰρ ἥλιος καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν ὡς πρὸς αἴσθησιν κύκλον παράλληλον περιστρέφεται τῷ ἰσημερινῷ κατὰ τὴν τοῦ κόσμου γινομένην περιστροφὴν, ὥστε μεταξὺ τῶν τροπικῶν κύκλων ρπ΄ δὶς κύκλους παραλλήλους γράφεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου. τοσαῦται γὰρ ἡμέραι εἰσὶν αἱ μεταξὺ τῶν τροπῶν. φέρονται δὲ καὶ πάντες οἱ ἀστέρες ἐπὶ παραλλήλων κύκλων καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν. οὐ τοίνυν συγκαταγράφονται δὲ οὗτοι πάντες εἰς τὴν σφαῖραν, διὰ τὸ πρὸς ἄλλας πραγματείας τῆς ἐν τῇ ἀστρολογίᾳ πολλὰ συμβάλλεσθαι. οὐδὲ γὰρ κατασκευασθῆναι δυνατὸν καλῶς τὴν σφαῖραν ἄνευ πάντων τῶν παραλλήλων κύκλων, οὐδὲ τὰ μεγέθη καὶ τῶν νυκτῶν τῶν ἡμερῶν τε ἀκριβῶς εὑρεθῆναι ἄνευ τῶν προειρημένων κύκλων. πρὸς μέντοι τὴν πρώτην εἰσαγωγὴν τῆς ἀστρολογίας οὐδὲν ἀποτέλεσμα φερόμενοι, οὐ καταγράφονται ἐν τῇ σφαίρᾳ. οἱ δὲ πέντε παράλληλοι κύκλοι, διὰ τὸ ἀποτελέσματά τινα προσφέρεσθαι διωρισμένα εἰς τὴν πρώτην εἰσαγωγὴν τῆς ἀστρολογίας, κατεγράφησαν εἰς τὴν σφαῖραν. ὁ μὲν γὰρ ἀρκτικὸς κύκλος ἀφορίζει τὰ ἀεὶ θεωρούμενα τῶν ἄστρων. ὁ δὲ θερινὸς τροπικὸς κύκλος τὴν τροπὴν περιέχει, καὶ πέρας ἐστὶ τῆς τοῦ ἡλίου πρὸς ἄρκτον μεταβάσεως. ὁ δὲ ἰσημερινὸς κύκλος τὰς ἰσημερίας περιέχει. ὁ δὲ χειμερινὸς τροπικὸς κύκλος τέρμα ἐστὶ τῆς πρὸς μεσημβρίαν προσόδου τοῦ ἡλίου, καὶ τὴν χειμερινὴν τροπὴν περιέχει. ὁ δὲ ἀνταρκτικὸς κύκλος τὰ μὴ θεωρούμενα τῶν ἄστρων ἀφορίζει. ἔχοντες οὖν κεφάλαια ὡρισμένα, καὶ ἀποτελέσματα πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ἀστρολογίας, εὐλόγως κατεγράφησαν εἰς τὴν σφαῖραν.

A PROCLI SPHAERA, THOMA LI-NACRO BRITANNO INTERPRETE.

De Axi & Polis.

AXis mūdi uocatur dimetiēs ipſius, circa quā uoluitur. Axis extre
ma,poli mundi ſeu uertices ſunt nominati:horū alter ſeptētriona
lis,alter auſtrinus dicit̃. Septētrionalis,qui ſemper in noſtra habi-
tatione apparet:Auſtrinus cōtrà,q ſemper,ut ad noſtrū horizōta
cōditur. Sunt tamen in terra loca quędā,in quibus polus,qui ſem
per nobis cōſpicuus eſt, ijs qui ibi degūt haudquaquam cernitur. Qui uerò no-
bis perpetuò occultus eſt,ijſdem conſpicuus euadit. Rurſus quoq; locum quē-
piam in terris inuenies,ubi ambo poli æquabilem in horizonte ſitum habent.

De circulis ſphæræ.

Circulorū ſphæræ,alij paralleli ſiue æquidiſtātes ſunt,alij obliq per polos du
cti. Aequidiſtātes ſunt,quib. ijdē cum mūdo poli ſunt. Sūt ij numero quinq;: Se
ptentrionalis,Solſtitialis,Aequator,Brumalis,Antarcticus. Septētrionalis igi
tur circulus is eſt,q omniū quos perpetuò cernimus, planè maximus eſt, quiq;
horizonta ſolo pūcto cōtingit,totus ſupra terrā interceptus. In hoc quæcunq;
claudunt̃ aſtra,nec ortū nec occaſum norūt,ſed circa polū uerti tota nocte cernū
tur. Porrò is circulus in noſtro tractu,à priore maioris urſæ pede deſcribit̃. Sol-
ſtitialis aūt circulus is eſt,qui omniū qui à ſole deſcribūtur, maximè ſeptentrio-
nalis habet̃. In quē cū ſe ſol receperit,æſtiuā reciꝓcationē peragit: lōgiſsimusq;
totius anni dies,breuiſsimaq; nox exit. Poſt hāc aūt reciprocationē nequaquā
ultrà ſeptētriones uerſus ſolē progredi,quin potius ad diuerſa mūdi regredi cer
nas. unde & tropico grȩcè nomē. Aequator circulus is eſt,qui maximus ȩquidi
ſtantiū circulorū ſtatuitur:ita nimirū ab horizōte diſſectus,ut alter eius ſemicir
culus ſupra terrā,alter ſub terra cōdatur. In hoc ſol duplex ȩquinoctiū,uernū au
B tūnaleq; facit. Brumalis circulus is eſt,qui omniū circulorū,q à ſole mūdi circū-
actu deſcribūtur,maximè ad auſtrū ꝑtinet. In q̃ ſol brumalē reciꝓcationē facit:
maximaq; totius anni nox,minimusq; dies efficit̃. Poſt hāc metā nequaquā ul-
trà progreditur ſol,ſed ad alteras mūdi partes reuertit̃:unde tropicus hic quoq;,
quaſi uerſilis appellatur. Antarcticus uerò circulus æqualis & æquidiſtās ſeptē
trionali circulo eſt,& horizōta uno pūcto cōtingēs,totus ꝑterea ſub terris mer
ſus: in q̃ ſita aſtra ſemꝑ nobis occulta manēt. Maximus aūt ex quinq; memora-
tis circulis eſt æquator,deinde tropici. Minimi uerò (q̃d ad noſtrā habitationē
dixerim)arctici. Porrò hos circulos citra omnē latitudinē intelligi cōuenit rati-
one cognoſcibiles ex aſtrorū ſitu, & eodē dioptræ obtutu & noſtro intellectu
deliniatos. Senſu em̄ unus lacteus diſcerni in cœlo poteſt. Reliqui oñes ratiōe.

Cur quinq; duntaxat æquidiſtantes in ſphæra.

Quinq; uerò æquidiſtātes circuli deſcribi in ſphæra ſolēt:q̃d tamē nō eo ua-
let,quaſi ij ſoli in mūdo æq̃diſtātes ſint:q̃ppe cū ſol q̃tidie æquidiſtātē ȩquatori
circulū(q̃d ſenſu animaduertilicet)mūdi rotatu peragat. Quo fit,ut bis centum
octuaginta duos æquidiſtātes circulos intra tropicos deſcribat:totidē em̄ dies
intra reciꝓcationes numerātur. quin & ſtellæ ipſæ uniuerſæ in æquidiſtātib. cir-
culis q̃tidie ferūtur. Nō tamē hi omnes in ſphærā adhibēt̃. Qui tametſi multis
alijs reb. in aſtrologia conducāt(ſiquidē fieri neq̃t,ut uel aſtra probè in ſphæra
locētur ſine omnib. æquidiſtātib. circulis,uel examuſsim dierū noctiūq; magni-
tudines ſine ijſdē inueniātur)tamē q̃d ad prima aſtrologiæ rudimēta nō adeò
utiles exiſtimati ſunt,parū uiſum eſt eos in ſphærā adſcribi. Quinq; uerò ȩqui-
diſtātes circuli ob certa cōpendia,q̃ aſtrologiæ tyronib. afferūt, optimo iure in
ſphærā ſunt adhibiti. Septētrionalis em̄ aſtra,q̃ nobis ꝑpetuò cernūtur, definit.
Solſtitialis tropicus,ſolis receptationē cōtinet̃,finisq; eiuſdē ad boreā trāſitus.
Aequator circulus æq̃noctia cōplectit̃:Brumalis tropicus ſolis ad auſtrū pro-
greſsi meta eſt,& brumalē eius reciprocationē in ſe habet. Antarcticus circulus
aſtra,q̃ noſtrū conſpectū fugiūt,determinat. Itaq; cū ijs qui primis aſtrologiæ ru
dimentis imbuēdi ſunt,certa emolumenta ſuggerāt,merito in ſphærā cōiectos
quis dubitet?

Digitized by Google

Περὶ ἐπιφανείας καὶ κρύψεως τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων. C

Τῶν δὲ προειρημένων πέντε παραλλήλων κύκλων, ὁ μὲν ἀρκτικὸς κύκλος ὅλος ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβάνεται· ὁ δὲ θερινὸς τροπικὸς κύκλος εἰς δύο μέρη ἄνισα τέμνεται ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος. καὶ τὸ μὲν μεῖζον τμῆμα ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβάνεται, τὸ δὲ ἔλασσον ὑπὸ τὴν γῆν. οὐ κατὰ πᾶσαν δὲ χώραν καὶ πόλιν ὁμοίως ὁ θερινὸς τροπικὸς κύκλος τέμνεται ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος, ἀλλὰ παρὰ τὰς τῶν κλιμάτων παραλλαγὰς, διάφορον τὴν τῶν κλιμάτων ὑπεροχὴν συμβαίνει γίνεσθαι. καὶ τοῖς μὲν πρὸς ἄρκτον μᾶλλον ἡμῶν οἰκοῦσιν εἰς ἀνισώτερα μέρη συμβαίνει τέμνεσθαι τὸν θερινὸν ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος. καὶ ὥσπερ δὴ χώρα τις, ἐν ᾗ ὅλος ὁ θερινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπὲρ γῆν γίνεται. τοῖς δὲ πρὸς μεσημβρίαν μᾶλλον ἡμῶν οἰκοῦσιν, εἰς ἰσώτερα μέρη ὁ θερινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος τέμνεται. καὶ ὥσπερ δὴ χώρα τις πρὸς μεσημβρίαν ἡμῶν κειμένη, ἐν ᾗ διχοτομεῖται ὁ θερινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος. κατὰ δὲ τὴν ἡμετέραν οἴκησιν ὁ θερινὸς τροπικὸς ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος τέμνεται οὕτως, ὥστε τοῦ ὅλου κύκλου διαιρεθέντος εἰς η´ μέρη, ε´ μὲν τμήματα ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβάνεσθαι, γ´ δὲ ὑπὸ γῆν. πρὸς δὲ τοῦτο τὸ κλίμα δοκεῖ καὶ ὁ Ἄρατος συντετάχθαι τὴν τῶν φαινομένων πραγματείαν. περὶ γὰρ τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ κύκλου διαλεγόμενος φησὶν οὕτως· τοῦ μὲν ὅσον τε μάλιστα δι' ὀκτὼ μετρηθέντος, πέντε μὲν ἐνδιαστρέφεται καθ' ὑπέρτερα γαίης, τὰ τρία δ' ἐν περάτῃ. θέρεος δέ οἱ ἐν τροπαί εἰσιν. ἐκ δὲ ταύτης τῆς διαιρέσεως ἀπολαβεῖν τὴν μεγίστην ἡμέραν ὡρῶν ἰσημερινῶν γίνεσθαι ιε´, τὴν δὲ νύκτα ὡρῶν ἰσημερινῶν θ´. ἐν δὲ τῷ κατὰ Ῥόδον ὁρίζοντι, ὁ θερινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος τέμνεται οὕτως, ὥστε τοῦ ὅλου κύκλου διῃρημένου εἰς μέρη μη´, τὰ μὲν κ´ καὶ θ´ τμήματα ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα ἀπολαμβάνεσθαι, τὰ δὲ ιθ´ ὑπὸ γῆν. ἐκ δὲ τῆς διαιρέσεως ταύτης ἀπολαβεῖν τὴν μεγίστην ἡμέραν ἐν Ῥόδῳ γίνεσθαι ὡρῶν ἰσημερινῶν ιδ´ καὶ ἥμισυ, τὴν δὲ νύκτα ὡρῶν ἰσημερινῶν θ´ καὶ ἥμισυ. ὁ δὲ ἰσημερινὸς κύκλος καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην διχοτομεῖται ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος, ὥστε ἡμικύκλιον μὲν ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβάνεσθαι, ἡμικύκλιον δὲ ὑπὸ γῆν. δι' ἣν αἰτίαν ἐπὶ τοῦ κύκλου τούτου αἱ ἰσημερίαι γίνονται. ὁ δὲ χειμερινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος τέμνεται οὕτως, ὥστε τὸ μὲν ἔλασσον τμῆμα ὑπὲρ γῆν γίνεσθαι, τὸ δὲ μεῖζον ὑπὸ γῆν. ἡ δ' ἀνισότης τῶν τμημάτων τὴν αὐτὴν παραλλαγὴν ἔχει ἐπὶ πάντων τῶν κλιμάτων ἥτις ἐγίνετο καὶ ἐπὶ τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ κύκλου. διὰ παντὸς γὰρ τὰ ἐναλλὰξ τμήματα τῶν D τροπικῶν κύκλων ἴσα ἀλλήλοις ἐστί. δι' ἣν αἰτίαν ἡ μεγίστη ἡμερινὴ, ἴση ἐστὶ τῇ μεγίστῃ νυκτερινῇ καὶ ἡ ἐλαχίστη ἡμερινὴ, ἴση τῇ ἐλαχίστῃ νυκτερινῇ. ὁ δὲ ἀνταρκτικὸς κύκλος ὅλος ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα κρύπτεται.

Περὶ μεγέθους τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων.

Τῶν δὲ προειρημένων πέντε παραλλήλων κύκλων, τινῶν μὲν τὰ μεγέθη ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην διαμένει τὰ αὐτὰ, τινῶν δὲ τὰ αὐτὰ μεγέθη μεταπίπτει παρὰ τὰ κλίματα, καὶ οἷς μὲν μείζονες, οἷς δὲ ἐλάττονες οἱ κύκλοι γίνονται. οἱ μὲν γὰρ τροπικοὶ κύκλοι καὶ ὁ ἰσημερινὸς καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην ἴσοι εἰσὶ τοῖς μεγέθεσιν. οἱ δὲ ἀρκτικοὶ μεταπίπτουσι κατὰ τὰ μεγέθη, καὶ οἷς μὲν μείζονες, οἷς δὲ ἐλάττονες γίνονται· τοῖς μὲν γὰρ πρὸς ἄρκτον οἰκοῦσι μείζονες οἱ ἀρκτικοὶ κύκλοι γίνονται. τοῦ γὰρ πόλου μετεωροτέρου φαινομένου, ἀνάγκη καὶ τὸν ἀρκτικὸν κύκλον τὸν ἐφαπτόμενον τοῦ ὁρίζοντος, μείζονα ἀεὶ μάλιστα γίνεσθαι. τοῖς δ' ἔτι πρὸς ἄρκτον οἰκοῦσι γίνεται ποτὲ ὁ θερινὸς τροπικὸς κύκλος ἀρκτικὸς, ὥστε τοὺς δύο κύκλους ἐφαρμόσαι ἀλλήλοις τὸν θερινὸν τροπικὸν κύκλον καὶ τὸν ἀρκτικὸν, καὶ μίαν ἀναλαβεῖν τάξιν. πρὸς δὲ τοὺς ἀρκτικωτέρους τόπους καὶ τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ κύκλου μείζονες οἱ ἀρκτικοὶ κύκλοι γίνονται. ὥσπερ δὲ δὴ χώρα τις πρὸς ἄρκτον κειμένη, ἐν ᾗ ὁ μὲν πόλος κατὰ κορυφὴν γίνεται. ὁ δὲ ἀρκτικὸς κύκλος τὴν τοῦ ὁρίζοντος ἐπέχει τάξιν, καὶ ἐφαρμόζει αὐτῷ μετὰ τὴν στροφὴν τοῦ κόσμου, καὶ τὸ αὐτὸ μέγεθος λαμβάνει τῷ ἰσημερινῷ, ὥστε τοὺς τρεῖς κύκλους τὸν ἀρκτικὸν καὶ τὸν ἰσημερινὸν καὶ τὸν ὁρίζοντα, τὴν αὐτὴν τάξιν καὶ θέσιν λαμβάνειν. πάλιν δὲ τοῖς πρὸς μεσημβρίαν οἰκοῦσιν, οἱ μὲν πόλοι ταπεινότεροι γίνονται, οἱ δὲ ἀρκτικοὶ κύκλοι ἐλάσσονες. καὶ ὥσπερ δή τις χώρα πρὸς μεσημβρίαν ἡμῶν κειμένη, αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ λεγομένη ὑπὸ τὸν ἰσημερινὸν, ἐν ᾗ οἱ μὲν πόλοι ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα γίνονται, οἱ δὲ ἀρκτικοὶ κύκλοι καθ' ὅλου ἀναιροῦνται, ὥστε ἀντὶ τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων τρεῖς παραλλήλους γίνεσθαι, τούς τε τροπικοὺς καὶ τὸν ἰσημερινόν. διὰ γὰρ τὰ προειρημένα οὐχ ὑποληπτέον καθολικῶς γίνεσθαι τοὺς πέντε παραλλήλους, ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν οἴκησιν τὸ πλῆθος αὐτῶν ἐκκεῖσθαι. εἰσὶ γάρ τινες ὁρίζοντες ἐν οἷς τρεῖς μόνοι παράλληλοι γίνονται κύκλοι. εἰσὶ δὲ οἰκήσεις ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν πρώτη μὲν οἴκησις, παρ' οἷς ὁ θερινὸς τροπικὸς κύκλος ἐφάπτεται τοῦ ὁρίζοντος, καὶ τὴν τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου τάξιν λαμβάνει. δευτέρα δὲ οἴκησις, ἡ λεγομένη ὑπὸ τὸν πόλον. τρίτη δὲ ἐστὶν οἴκησις, ὑπὲρ ἧς μικρὸν ὕστερον εἰρήκαμεν, ἡ προσαγορευομένη ὑπὸ τὸν ἰσημερινόν.

Περὶ

A

De occultatione & emerſu æquidiſtantium.

Verùm ex memoratis quinq; æquidiſtātib. circulis, Arcticus ſanè ſupra terrā totus exiſtit: Solſtitialis aūt tropicus bipertito ab horizōte ſcinditur, maiore eius parte ſupra terrā cōſpicua, minore ſubter occulta. Neq; tamen in oñi tractu, urbe'ue ſimiliter circulus hic ab horizonte ſecatur, ſed pro climatū uarietate, uariā ſectionū exuperantiā ſortit: ijs quoq; qui propius ſeptētriones agūt, inęquabilius ab horizonte ſcindit: nec finis, donec eò loci uentū ſit, ubi totus ſupra terrā emineat. Qui uerò ad auſtrū magis uergūt, ijs profectò p æquabiliores partes ab horizōte diuidit: donec ad plagā quādā uētū ſit, nobis certè auſtralē, in qua tropicus ab horizōte per ęquas partes ſecat. At in noſtra habitatione, ita ſolſtitialis ab horizonte ſcindit, ut uniuerſo circulo per octo partes diſſecto, quinq; ſupra terrā appareāt, tres ſub terra lateāt. Sanè ad hoc clima direxiſſe ſtylū Aratus uidet, cū Phęnomena cōſcriberet. In quib. cū de ſolſtitiali tropico diſſerit, ita ait:

Huius in octonis diſſecti partibus, alta
Terrarum inuiſunt quinq;, tres ima frequentant.
Alterni & Phœbi reditus celebrantur eodem.

Ex hac diuiſione ſeqtur, maximū diem horarū æquinoctialiū quindecim eſſe, noctē uerò nouē. In Rhodio aūt horizōte ita tropicus ab horizōte dirimitur, ut cum circulus uniuerſus in octo et quadraginta partes ſecetur, unde triginta ſectiones ſupra horizontem appareant, unde uiginti ſub terra lateant. Ex qua diuiſione fit ut apud Rhodios longiſſimus dies horas æquinoctiales quatuordecim habeat, nox nouem, additis huic inde ſemiſſibus unius horę ſingulis. Aequator uero circulus per uniuerſum terrarum orbem ita ab horizonte diuiditur, ut ſemicirculus eius ſupra terram extet, ſemicirculus ſub terra linquatur. Quo fit, ut in hoc circulo ęquinoctia fiant. Brumalis aūt tropicus ea ratione ab horizonte interſectus eſt, ut minor è ſectionibus ſupra terram habeatur, maior ſub terra. Inęquabilitas uerò ſectionum eandem in omnibus climatibus uarietatem habet, quam etiam in ſolſtitiali tropico diximus: ſemper enim reſpondentes ex aduerſo tropicorum ſectiones æquales inter ſe ſunt. Eoq; fit, ut maximus dies maximę nocti, & minimus dies minimę nocti æqualis euadat. Antarcticus autem circulus totus ſub horizonte latet.

B

De magnitudine æquidiſtantium.

Sed ex quinq; iam memoratis circulis, quorundā magnitudines per uniuerſum terrarū orbem eædē ſibi conſtant, nonnullorū pro climatibus mutantur, aliisq; maiores, alijs minores circuli euadūt. Tropici enim & æquator pares per totū orbē magnitudines ſeruant: Arctici magnitudine euariāt, cū alibi maiores, alibi minores cernātur. Quippe ijs qui ſeptentriones uerſus degunt, maiores ſeptētrionales fiunt, cū polo magis in altū ſublato arcticum circulū, qui horizōta cōtingit, neceſſe ſit aſsiduè maiorē fieri. His uerò qui magis etiā ad ſeptentriones uergūt, interdū ſolſtitialis tropicus in arcticū planè abit: fitq; ut duo circuli, ſeptentrionalis, tropicusq; coeāt, pro unoq; habeātur. Adeò cum magis etiā ad ſeptētriones acceditur, maiores ſolſtitiali tropico ſeptētrionales reddūtur. Nec finis donec eò uentū ſit, ubi polus ſupra uerticē cōſpicitur, ſeptētrionalis in horizontis locū cedit, eiq; in mundi rotatu coniungitur, æquatoris planè magnitudine: fitq; ut tres circuli, ſeptentrionalis, æquator, & horizon, eundē ſitum poſitumq; obtineant. Rurſus autem ijs qui ad auſtrum habitant, poli humiliores fiunt, ſeptentrionales uerò circuli minores. Finis autem decrementi eſt, locus ad auſtrū nobis ſitus ſub æquatore, in quo poli ſub horizōte habentur, ſeptētrionales aūt circuli prorſus euanuere. Ita ex quinq; æquidiſtātib. tres deniq; ſuperāt, nempe cum æquatore tropici duo. Neq; enim ob ea quæ dicta ſunt, quinq; perpetuos æquidiſtantes exiſtimādum, ſed pro noſtra habitatione numerū eorum exiſtere: quippe quibuſdā in horizontibus tres dūtaxat æquidiſtātes inuenias. Sūt ſanè & ſupra terrā habitationes, quarū prima eſt, in qua ſolſtitialis circulus, qui horizonta contingit, & pro arctico planè habetur: ſecunda, quam ſub polo appellant: tertia, de qua paulo antè retulimus, quam ſub æquatore nominant.

Περὶ τάξεως τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων. C

Οὐκ ἔστι δ' ἡ τάξις τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων ἡ αὐτὴ παρὰ πᾶσιν ἀλλ' ἐν μὲν τῇ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένῃ, πρῶτος μὲν ὀνομάζεται ἀρκτικός, δεύτερος δὲ ὁ θερινὸς τροπικός. εἶτα ἰσημερινός, καὶ χειμερινός. πέμπτος δέ, ὁ ἀνταρκτικός. τοῖς δὲ πρὸς ἄρκτον μᾶλλον ἡμῶν οἰκοῦσιν, γίνεται ποτὲ πρῶτος, ὁ θερινὸς τροπικός, δεύτερος δὲ ὁ ἀρκτικός, τρίτος δὲ ὁ ἰσημερινός, τέταρτος δὲ ὁ ἀνταρκτικος, πέμπτος δὲ ὁ χειμερινὸς τροπικός. παρ' οἷς γὰρ ὁ ἀρκτικὸς κύκλος μείζων γίνεται τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ, ἀνάγκη τὴν προειρημένην τάξιν ὑπάρχειν.

Περὶ δυνάμεως τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων.

Ὁμοίως δὲ οὐδ' αἱ δυνάμεις τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων αἱ αὐταί εἰσιν. ὁ γὰρ παρ' ἡμῖν θερινὸς τροπικὸς κύκλος, τοῖς ἀντίποσιν χειμερινὸς τροπικὸς κύκλος γίνεται· ὁ δὲ παρ' ἐκείνοις θερινὸς τροπικος κύκλος, παρ' ἡμῖν γίνεται χειμερινὸς τροπικός. τοῖς δὲ ὑπὸ τὸν ἰσημερινὸν οἰκοῦσι, τῇ μὲν δυνάμει οἱ τρεῖς κύκλοι θερινοί εἰσι τροπικοί. ὑπ' αὐτὴν γὰρ τὴν πάροδον τοῦ ἡλίου κεῖνται. τῇ δὲ πρὸς ἀλλήλους παραλλαγῇ γένοιτ' ἂν θερινὸς μὲν τροπικός, ὁ παρ' ἡμῖν ἰσημερινός. χειμερινοὶ δὲ οἱ δύο τροπικοί. φύσει γοῦν λέγοιτ' ἂν καὶ καθολικῶς πρὸς ἅπασαν τὴν οἰκουμένην θερινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπάρχειν, ὁ ἔγγιστα τῆς οἰκήσεως ὑπάρχων. δι' ἣν αἰτίαν τοῖς ὑπὸ τὸν ἰσημερινὸν οἰκοῦσι θερινὸς τροπικος γίνεται ὁ ἰσημερινός. τότε γὰρ αὐτοῖς ἐπὶ κορυφὴν γίνεται ὁ ἥλιος. ἰσημερινοὶ δὲ κύκλοι γίνονται παρ' αὐτοῖς πάντες οἱ παράλληλοι, ἰσημερία γοῦν διὰ παντός ἐστι παρ' αὐτοῖς· πάντες γὰρ οἱ παράλληλοι κύκλοι διχοτομοῦνται ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος.

Περὶ διαστάσεως τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων.

Οὐδὲ αἱ διαστάσεις αἱ ἀπ' ἀλλήλων τοῖς κύκλοις αἱ αὐταὶ διαμένουσι καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην, ἀλλὰ πρὸς τὴν καταγραφὴν τῶν σφαιρῶν διαιροῦνται οὕτως, τοῦ παντὸς μεσημβρινοῦ κύκλου διαιρουμένου εἰς μόρια ξ, ὁ ἀρκτικὸς ἀπὸ τοῦ πόλου καταγράφεται ἀπέχων ξξ ϛ´. ὁ δ' ἀπὸ τούτου ἐπὶ θάτερα μέρη ἀπὸ τοῦ θερινοῦ καταγράφεται, ἀπέχων ξξ ε´. ὁ δὲ ἰσημερινος, ἀφ' ἑκατέρων τῶν τροπικῶν ξξ δ´. ὁ δὲ χειμερινὸς τροπικὸς κύκλος ἀπὸ τοῦ ἀνταρκτικοῦ ἀπέχων ξξ ε´. ὁ δὲ ἀνταρκτικὸς ἀπὸ τοῦ πόλου ξξ ϛ´. ἐπὶ πᾶσαν δὲ χώραν καὶ πόλιν οὐ τὰς αὐτὰς διαστάσεις ἔχουσιν ἀπ' ἀλλήλων οἱ κύκλοι. ἀλλ' οἱ μὲν τροπικοὶ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ ἐπὶ πᾶν ἔγκλιμα τὴν αὐτὴν ἀπόστασιν ἔχουσιν. οἱ δὲ τροπικοὶ κύκλοι ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν οὐ τὴν αὐτὴν ἔχουσι διάστασιν ἐπὶ πάντας τοὺς ὁρίζοντας, ἀλλ' οἱ μὲν ἔλασσον, οἱ δὲ πλεῖον διεστᾶσιν. ὁμοίως δὲ οἱ ἀρκτικοὶ ἀπὸ τῶν πόλων οὐ τὴν ἴσην ἀπόστασιν ἔχουσι ἐπὶ πᾶν ἔγκλιμα, ἀλλ' οἱ μὲν ἐλάττω, οἱ δὲ πλείω. καταγράφονται μὲν τοι πᾶσαι αἱ σφαῖραι πρὸς τὸν ἐν τῇ Ἑλλάδι ὁρίζοντα. D

Περὶ κολούρων κύκλων.

Διὰ τῶν πόλων δέ εἰσι κύκλοι ὑπό τινων κόλουροι προσαγορευόμενοι, οἷς συμβέβηκεν ὑπὸ τῶν ἰδίων περιφερειῶν τοὺς τοῦ κόσμου πόλους ἔχειν. κόλουροι δὲ κέκληνται, διὰ τὸ μέρη τινὰ ἀθεώρητα αὐτῶν γίνεσθαι. οἱ μὲν γὰρ λοιποὶ κύκλοι ἐπὶ τὴν περιστροφὴν τοῦ κόσμου ὅλοι θεωροῦνται. τῶν δὲ κολούρων κύκλων μέρη τινὰ ἐστὶν ἀθεώρητα, τὰ ἀπὸ τοῦ ἀνταρκτικοῦ ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα ἀπολαμβανόμενα. γράφονται δὲ οὗτοι οἱ κύκλοι διὰ τῶν τροπικῶν σημείων, καὶ εἰς μέρη λ´ ἴσα διαιροῦσι τὸν διὰ μέσων τῶν ζῳδίων κύκλον.

Περὶ ζῳδιακοῦ κύκλου.

Λοξὸς δέ ἐστι κύκλος, ὁ τῶν ιβ´ ζῳδίων. αὐτὸς δὲ ἐκ τριῶν κύκλων παραλλήλων συνέστηκεν. ὧν οἱ μὲν τὸ πλάτος ἀφορίζειν λέγονται τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου, ὁ δὲ διὰ μέσων τῶν ζῳδίων καλεῖται. οὗτος δὲ ἐφάπτεται δύο κύκλων ἴσων καὶ παραλλήλων, τοῦ μὲν θερινοῦ τροπικοῦ ἐπὶ τὴν τοῦ καρκίνου πρώτην μοῖραν, τοῦ δὲ χειμερινοῦ τροπικοῦ ἐπὶ τὴν τοῦ αἰγοκέρωτος πρώτην μοῖραν. τὸ δὲ πλάτος τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου ἐστὶ μοῖραι ιβ. λοξὸς δὲ κέκληται ὁ ζῳδιακὸς κύκλος, διὰ τὸ τέμνειν τοὺς παραλλήλους κύκλους.

Περὶ ὁρίζοντος.

Ὁρίζων δέ ἐστι κύκλος, ὁ διορίζων ἡμῖν τό, τε φανερὸν καὶ τὸ ἀφανὲς μέρος τοῦ κόσμου, καὶ διχοτομῶν τὴν ὅλην σφαῖραν τοῦ κόσμου, ὥς τε ἡμισφαίριον μὲν ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβάνεσθαι, ἡμισφαίριον δὲ ὑπὸ γῆν. εἰσὶ δὲ ὁρίζοντες δύο, εἷς μὲν ὁ αἰσθητὸς, ἕτερος δὲ ὁ λόγῳ θεωρητός. αἰσθητὸς μὲν οὖν ἐστιν ὁρίζων, ὁ ὑπὸ τῆς ἡμετέρας ὄψεως περιγραφόμενος ἐπὶ τὸν ἀποτερματισμὸν τῆς ὁράσεως, ὡς οὐ μείζονα τὴν διάμετρον ἔχων σταδίων δισχιλίων. ὁ δὲ λόγῳ θεωρητὸς ὁρίζων ἐστίν, ὁ μέχρι τῆς τῶν ἀπλανῶν ὁράσεως ἀστέρων σφαίρας διήκων, καὶ διχοτομῶν τὸν ὅλον κόσμον. οὐκ ἐπὶ πᾶσαν δὲ χώραν καὶ πόλιν ὁ αὐτὸς ἐστὶν ὁρίζων, ἀλλὰ πρὸς μὲν τὴν αἴσθησιν σχεδὸν ἐπὶ σταδίους τετρακοσίους ὁ αὐτὸς ὁρίζων διαμένει, ὥς τε καὶ τὰ μεγέθη τῶν ἡμερῶν, καὶ τὸ κλίμα, καὶ πάντα τὰ φαινόμενα, τὰ αὐτὰ διαμένειν. πλειόνων δὲ σταδίων γινομένων ἐπὶ τὴν παραλλαγὴν τῆς οἰκήσεως, ἕτερος ὁρίζων γίνεται ἐπὶ τὸ κλίμα διαφέρειν, καὶ πάντα τὰ φαινόμενα μεταπίπτει. δεῖ μέντοι γε τὴν παραλλαγὴν τῆς οἰκήσεως τὴν ὑπὲρ τετρακοσίους σταδίους

διαλαμ-

A *De ordine æquidiſtantium.*

Quocirca nec ordo quinq; æquidiſtantiũ circulorũ idẽ apud oẽs eſt: ſed in noſtro tractu primũ ſane ſeptentrionalẽ dixeris, ſecundũ ſolſtitialẽ, tertiũ ęquatorẽ, quartũ brumalẽ, quintum antarcticũ. At ijs qui propius quàm nos ſeptentriones incolũt, primus interdũ ſolſtitialis tropicus numeraẽ, ſecundus ſeptẽtrionalis, tertius æquator, quartus antarcticus, quintus brumalis circulus. Cũ nãq; ſeptẽtrionalis ſolſtitialis capacior euadit, neceſſe eſt memoratũ ordinẽ ſeruari.

De poteſtate æquidiſtantium.

Iam uerò nec poteſtates eorundẽ æquidiſtantiũ eædem. Nam qui nobis ſolſtitialis circulus habetur, Antipodibus certè brumalis efficitur: contrà qui illis ſolſtitialis eſt, nobis brumalis redditẽ. Sed qui ſub æquatore degunt, ijs uniuerſi tres circuli uirib. planè ſolſtitiales ſunt, utpote ſub ipſam ſolis orbitã incolentibus. Quanquã ſi ad ſe inuicẽ conferãtur, qui nobis pro æquatore ſtatuiẽ, ſolſtitialis uicem obtinet: ambo uerò tropici pro brumalibus cenſenẽ. Namq; is demũ natura ſolſtitialis circulus, perpetuaq; ratione in toto terrarũ orbe dici poteſt, qui proximè habitationẽ habeẽ. Quo fit, ut ijs qui ſub æquatore agũt, æquator ipſe pro ſolſtitiali ſtatuaẽ: utpote in quo ſol ſupra uerticẽ agitur: ꝑ æquatoribus aũt omnes æquidiſtãtes circuli, uelut per æquas partes ab horizõte diſſecti.

De interuallo æquidiſtantium.

Sed nec interualla circulorũ in toto orbe à ſe inuicẽ ſtata ſunt: uerũ pro ſphærarũ deſcriptione ad hunc modũ diſpẽſari ſolẽt. Diuiſo in ſexaginta partes meridiano quouis circulo, ſeptẽtrionalis circulus à polo ſexageſimarũ partiũ ſex interuallo deſcribitur. Idẽ in alterã partẽ à ſolſtitiali circulo ſexageſimarũ partium quinq; interuallo notaẽ. Aequator ab utroq; tropicorũ ſexageſimis quaternis diſtat. Brumalis circulus ab antarctico ſexageſimis quinq;. Antarcticus à polo ſexageſimis ſex. Neq; tamẽ in omni plaga urbe'ue eãdẽ intercapedinẽ inter ſe ſeruãt: ſed tropici ab æquatore parẽ in omni inclinatione diſtantiã uẽdicãt. Idẽ aũt ab arcticis non parẽ per omnes horizõtas, ſed alibi minorẽ, alibi maiorẽ. Ita demũ & arctici à polis nõ parẽ in quauis inclinatione diſtantiã ſeruãt, ſed alibi maiorẽ, alibi minorẽ habẽt. Sphæræ tamẽ omnes ad Gręciæ horizõta deſcribũtur.

B

De Coluris.

Sunt & per polos ducti circuli, quos nonnulli coluros uocãt. Iis accidit, ut in ambitus ſuos mundi polos recipiant. Coluri aũt dicti ſunt, quòd partes aliquas in ſe minimè conſpectas habent. Reliqui enim circuli in mundi circũactu integri cernuntur: ſed colurorum partes quæpiã, quæ uidelicet ab arctico ſub horizonte latent, cerni non poſſunt. Signantur autem ij circuli per tropica puncta, diuiduntq; per duas æquas partes circulum, qui per media ſigniferi ducitur.

De ſignifero.

Obliquus circulus is eſt, qui duodecim ſigna continet, ex tribus æquidiſtantibus circulis conſtans: quorum duo latitudinem ſigniferi determinant, unus per media ſigna ductus uocatur: hic adeò duos pares & æquidiſtantes circulos ſolſtitialem in prima Cancri parte, brumalem in in Capricorni principio. Latitudo ſigniferi continet partes duodecim. Dictus eſt autem hic circulus obliquus, quod æquidiſtantes ad inæquales angulos interſecet.

De horizonte.

Horizon uerò circulus eſt, qui conſpectã mundi partẽ ab incõſpecta dirimit. Itaq; in duas partes uniuerſam ſphęrã ſecat, ut alterũ hemiſphæriũ ſupra terram, alterũ ſub terra relinquat. Eſt uerò horizõ duplex, alter qui ſenſu uſurpatur, alter qui ſola ratione ꝑcipitur. Ergo ſenſilis horizon eſt, qui à noſtro uiſu in termino uiſionis circũſcribitur. Hic adeò nõ amplius duũ miliũ ſtadiorũ demetientẽ habet. Qui aũt ratione percipitur, ad fixarũ ſtellarum ſphęrã pertinet, mũdumq; totum in duo ſecat. Nec uerò per omnem tractum urbem'ue idem horizon eſt: ſed ſenſu idem quadringentis fere ſtadijs manet. Quo fit, ut dierum longitudo, & clima, & apparentiæ omnes eædem ſibi conſtent. Aucto uerò ſtadiorum numero, pro habitationis diuerſitate Horizon, clima, omnes denique apparentiæ mutantur. Conuenit tamen, ut habitationis ultra quadringenta ſtadia

Digitized by Google

διαλαμβάνεσθαι ἐπὶ τὴν πρὸς ἄρκτον μεσημβρίαν τε πάροδον. τοῖς μὲν γὰρ ὑπὸ τὸν αὐτὸν παράλληλον οἰκοῦσιν ἀπὸ μυρίων σταδίων ὑπάρχουσιν, ὁ μὲν ὁρίζων ἐστὶ διάφορος, τὸ δὲ κλίμα τὸ αὐτό, καὶ πάντα τὰ φαινόμενα παραπλήσια. αἱ μέντοι ἀρχαὶ καὶ τελευταὶ τῶν ἡμερῶν οὐχ ἅμα πᾶσιν ἔσονται τοῖς ὑπὸ τὸν αὐτὸν παράλληλον οἰκοῦσι. ἐπὶ δὲ τὴν πρὸς τὸν λόγον ἀκρίβειαν, ἅμα τῷ στιγμιαίαν πάροδον γίνεσθαι καθ' ὁποιονοῦν μέρος τοῦ κόσμου, μεταπίπτει καὶ ὁ ὁρίζων καὶ τὸ ἔγκλιμα, καὶ πάντα τὰ φαινόμενα διάφορα. οὐ καταγράφεται δὲ ὁρίζων ἐν ταῖς σφαίραις δι' αἰτίαν τοιαύτην, ὅτι οἱ μὲν λοιποὶ κύκλοι πάντες, φερομένου τοῦ κύκλου ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ τὴν δύσιν, συμπεριστρέφονται καὶ αὐτοὶ τῇ τοῦ κόσμου κινήσει. ὁ δὲ ὁρίζων ἐστὶ φύσει ἀκίνητος, τὴν αὐτὴν τάξιν διαφυλάττων διὰ παντός. εἰ οὖν κατεγράφοντο οἱ ὁρίζοντες ἐν ταῖς σφαίραις, στρεφομένων αὐτῶν, συνέβαινεν ἂν τὸν ὁρίζοντα κινεῖσθαι, καὶ ἐπὶ κορυφὴν ποτὲ γίνεσθαι, ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον, καὶ ἀλλότριον τοῦ σφαιρικοῦ λόγου. ὑπὸ μέντοι γε τῆς σφαιρικῆς θήκης ἡ τοῦ ὁρίζοντος θέσις κατανοεῖται. C

Περὶ τῶν μεσημβρινῶν κύκλων.

Μεσημβρινὸς δέ ἐστι κύκλος, ὁ διὰ τῶν τοῦ κόσμου πόλων καὶ τοῦ ἐπὶ κορυφὴν σημείου γραφόμενος κύκλος, ἐφ' οὗ γενόμενος ὁ ἥλιος τὰ μέσα τῶν ἡμερῶν καὶ τὰ μέσα τῶν νυκτῶν ποιεῖται. ἔστι δὲ καὶ οὗτος δέ ἐστιν ὁ κύκλος ἀκίνητος ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ τὴν αὐτὴν τάξιν διαφυλάσσων ἐν ὅλῃ τῇ τοῦ κόσμου περιστροφῇ. οὐ καταγράφεται δὲ οὗτος ὁ κύκλος ἐν ταῖς κατεσκευασμέναις σφαίραις, διὰ τὸ καὶ ἀκίνητος εἶναι, καὶ μηδεμίαν ἐπιδέχεσθαι μετάπτωσιν. ἀλλὰ πρὸς μὲν τὴν αἴσθησιν σχεδὸν ἐπὶ σταδίους τριακοσίους ὁ αὐτὸς μεσημβρινὸς διαμένει. πρὸς δὲ τὴν ἐν τῷ λόγῳ ἀκρίβειαν, ἅμα τῷ τὴν τυχοῦσαν γίνεσθαι πάροδον, ἢ πρὸς ἀνατολήν, ἢ πρὸς δύσιν, ἕτερος γίνεται μεσημβρινός. ἐπὶ μὲν γὰρ πρὸς ἄρκτον καὶ μεσημβρίαν πάροδον, κἂν μεταξὺ μύριοι στάδιοι ὑπάρχωσιν, αὐτὸς μένει μεσημβρινός. ἐπὶ δὲ τὴν ἀπ' ἀνατολῆς πρὸς δύσιν πάροδον, διαφοραὶ μεσημβρινῶν.

Περὶ γαλακτικοῦ κύκλου.

Λοξὸς δέ ἐστι κύκλος καὶ ὁ τοῦ γάλακτος. οὗτος μὲν οὖν μείζονι πλάτει λελόξωται τοῦ τροπικοῦ κύκλου. συνέστηκε δὲ ἐκ βραχυμερίας νεφελοειδοῦς, καὶ ἔστιν ἐν τῷ κόσμῳ μόνος θεωρητός. οὐχ ὥρισται δὲ αὐτοῦ τὸ πλάτος, ἀλλὰ ἐπὶ μὲν ἔνια μέρη πλατύτερος ἐστίν, ἐπὶ δὲ ἔνια στενότερος, δι' ἣν αἰτίαν ἐν ταῖς πλείσταις σφαίραις οὐδὲ καταγράφεται ὁ τοῦ γάλακτος κύκλος. D
ἔστι δὲ καὶ οὗτος τῶν μεγίστων κύκλων. μέγιστοι γὰρ ἐν σφαίραις λέγονται κύκλοι, οἱ τὸ αὐτὸ κέντρον ἔχοντες τῇ σφαίρᾳ. εἰσὶ δὲ μέγιστοι κύκλοι ἑπτά, ἰσημερινός, ζῳδιακός, καὶ ὁ διὰ μέσων τῶν ζῳδίων, ὁ διὰ τῶν πόλων, ὁ καθ' ἑκάστην οἴκησιν ὁρίζων ὁ μεσημβρινός, ὁ τοῦ γάλακτος.

Περὶ τῶν πέντε ζωνῶν.

Ἡ τῆς συμπάσης ἐπιφάνεια σφαιροειδὴς ὑπάρχουσα, διαιρεῖται εἰς ζώνας πέντε. ὧν δύο μὲν αἱ περὶ τοὺς πόλους περαιτάτω δὲ κείμεναι τῆς τοῦ ἡλίου περιόδου, κατεψυγμέναι λέγονται, καὶ ἀοίκητοι διὰ τὸ ψῦχος εἰσίν. ἀφορίζονται δὲ ὑπὸ τῶν ἀρκτικῶν πρὸς τοὺς πόλους. αἱ δὲ μετὰ ταύτας ἑξῆς, συμμέτρως μὲν κείμεναι πρὸς τὴν τοῦ ἡλίου πάροδον, εὔκρατοι καλοῦνται. ἀφορίζονται δ' αὗται ὑπὸ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἀρκτικῶν καὶ τροπικῶν κύκλων, μεταξὺ κείμεναι αὐτῶν. ἡ δὲ λοιπή, μέση τῶν προειρημένων κειμένη, ἐπ' αὐτὴν τὴν τοῦ ἡλίου πάροδον, διακεκαυμένη καλεῖται. διχοτομεῖται δ' αὕτη ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ γῇ ἰσημερινοῦ κύκλου, ὃς κεῖται ὑπὸ τὸν ἐν τῷ κόσμῳ ἰσημερινὸν κύκλον. τῶν δὲ εὐκράτων δύο ζωνῶν, ἡ ὑπὸ τῶν ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένην κατοικεῖσθαι συμβέβηκεν, ὑπὸ μὲν τὸ μῆκος ἐστὶν ὡς ἔγγιστα περὶ δέκα μυριάδας σταδίων, ὑπὸ δὲ τὸ πλάτος ὡς ἔγγιστα τὸ ἥμισυ.

Περὶ τῶν κατεστηριγμένων ζῳδίων.

Τὰ κατεστηριγμένα ζῴδια διαιρεῖται εἰς μέρη τρία. ἃ μὲν γὰρ αὐτῶν ὑπὸ τὸν ζῳδιακοῦ κύκλου κεῖται, ἃ δὲ λέγεται βόρεια, ἃ δὲ προσαγορεύεται νότια. τὰ μὲν οὖν ὑπὸ τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου κείμενα, ἐστὶ τὰ ιβ ζῴδια, ὧν τὰς ὀνομασίας προειρήκαμεν ἐν ἄλλοις. καὶ ἐν τοῖς ιβ ζῳδίοις, τινὲς ἀστέρες διὰ τὰς ἐπ' αὐτοῖς γινομένας ἐπισημασίας, ἰδίας προσηγορίας ἠξιωμένοι εἰσίν. οἱ μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ ταύρου, ἐπὶ τοῦ νώτου αὐτοῦ κείμενοι ἀστέρες, τὸν ἀριθμὸν ἕξ, καλοῦνται πλειάδες. οἱ δὲ ὑπὸ τοῦ βουκρανίου τοῦ ταύρου, κείμενοι ἀστέρες, τὸν ἀριθμὸν ὄντες ε, καλοῦνται ὑάδες. ὁ δὲ προηγούμενος τῶν ποδῶν τῶν διδύμων ἀστήρ, προσαγορεύεται πρόπους. οἱ δὲ ἐν τῷ καρκίνῳ νεφελοειδεῖ συστροφῇ ἐοικότες, καλοῦνται φάτνη. οἱ δὲ πλησίον αὐτῆς δύο ἀστέρες κείμενοι, ὄνοι προσαγορεύονται. ὁ δὲ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ λέοντος κείμενος λαμπρὸς ἀστήρ ὁμωνύμως τῷ τόπῳ ἐφ' οὗ κεῖται, καρδία λέοντος προσαγορεύεται, ὑπὸ δέ τινων βασιλίσκος καλεῖται· ὅτι δοκοῦσιν οἱ περὶ τὸν τόπον τοῦτον γεγενημένοι, βασιλικὸν ἔχειν τὸ γενέθλιον. ὁ δὲ ἐν ἄκρᾳ τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τῆς παρθένου κείμενος λαμπρὸς ἀστήρ, στάχυς προσαγορεύεται. ὁ δὲ παρὰ τὴν δεξιὰν τῆς παρθένου πτέρυγα κείμενος ἀστερίσκος, προτρυγητὴς ὀνομάζεται.

οἱ δὲ

A mutationẽ ad auſtrũ boream'ue accipiamus. Siquidẽ qui eundem æquidiſtantẽ incolunt, in quamlibet magno ſtadiorũ numero horizõta quidem diuerſum habẽt, clima uerò idem, & apparentias omnes ſimiles. Dierum tamẽ exitus initiaq́; haudquaquã ijs qui eundem ęquidiſtantẽ habitant, eodẽ tẽporis momento euenient. Verum ſi exactæ rationis examini ſtare uelimus, pro quolibet puncto, in quauis orbis parte mutati ſitus horizon, clima, & apparẽtiæ omnes euariant. Horizõ uerò ea ratione in ſphærarũ deſcriptionẽ non adhibeť, quòd reliqui circuli omnes ab ortu ad occaſum circũacto mũdo unà rapiunť. Horizon ſuapte natura quietẽ amat, eodẽ ſemper ſeruato ſitu. Si ita horizon in ſphæras addereť, circũactis ijs criã eum moueri, & nonnunquã ſupra uerticem eſſe accideret. Id quod certe tum capiũ omnẽ ſuperat, tũ à ſphęrę ratione abhorret. Verùm non incõmodè ſitus eius ab aluco, in quo ſphæra reuoluitur, intelligi ſolet.

De meridianis circulis.

Meridianus circulus eſt, qui per mũdi polos & punctũ q̃d nobis ſupra uerticẽ eminet, duciť. In quẽ cũ ſol incidit, medios dies, mediasq́; noctes efficit. Hic etiam circulus, immotus in mũdo eſt, uno codẽq́; in tota mundi uertigine ſeruato poſitu. Nec in ſphæris, qui aſtris inſigniunť, adſcribitur, quòd & immotus ſit & nullã mutationẽ recipiat: ſed (quod ſenſu uſurpari poſsit) trecẽtis fere ſtadijs idẽ meridianus manet. Rationis tamen ſcrupuloſiore indagine ad queuis greſſum, qui ortũ uerſus occaſum'ue dirigitur, nouus meridianus notatur. Ad auſtrũ em̃ boream'ue quantũuis progrediare, etiãſi decem miliũ ſtadiorũ interuallũ interſit, idẽ meridianus ſeruatur: cum ab ortu ad occaſum itur, mutatur.

De lacteo circulo.

Obliquus etiam eſt & lacteus circulus. Hic itaq́; ſupra tropicos obliquatus cernitur. Conſtat autem ex tenui nebuloſa ſubſtantia: unus certè cœleſtium circulorum conſpicuus, nec certa latitudine definitus, ſed aliqua ſui parte latiore, aliqua anguſtiore: quo minus equidem in pleraſq́; ſphæras adſcribi ſolet. Eſt autem unus e numero maximorum circulorum: quippe cũ maximi circuli in ſphæ-

B ris dicantur, quibus idem centrum cum ſphæra eſt. Sunt porrò maximi circuli ſeptem: Aequator, Signifer, qui per media ſigna ducitur, qui per polos ducitur, cuiuſq́; habitationis Horizon, Meridianus, Lacteus.

De quinq́; Zonis.

Totius terræ ſuperficies ſphærica eſt, & diuiditur in zonas quinq́;. Ex quibus duæ ſunt quæ circa polos deſcribũtur, frigidæ dictæ, quòd maximè abſunt à ſolis orbita: eædem ob frigoris iniuriam parum habitatæ. Determinantur autem polos uerſus arcticis circulis. Quæ uerò poſt has deinceps habentur, quòd mediocriter ad prætereuntem ſolẽ ſunt ſitæ, temperatæ appellantur, habentq́; in cœlo limites arcticos, tropicosq́; circulos, quibus interiacent. Reliqua, quę inter memoratas quatuor mediũ locum tenet, quòd ſub ipſo ſolis trãſitu iacet, torrida nuncupatur, à terreſtri ęquatore in duas partes diuiſa. Is porrò ſub mundi ęquatore porrigitur. Sed ex temperatis altera à noſtri orbis hominibus incolitur: ipſa longa propè centum milibus ſtadiorum, lata ferè dimidio.

De ſignis cœleſtibus.

Signa ſtellis inſignita diuidũtur in partes tres: quædã em̃ in ſignifero locata ſunt, quędã ſeptentrionalia uocãtur, quędã auſtrina. Quæ itaq́; in ſignifero ſita ſunt, duodecim animalia ſunt, quorũ nomenclaturas alibi diximus. In ijs duodecim ſtellæ quædam ſunt, quę ob quaſdam quas referunt notas, proprias appellationes meruerunt. Siquidem ſex numero, quæ in tauri dorſo uiſuntur, Pleiades nominantur. Quinq́; uerò, quæ in capite Tauri cernuntur, Hyades dicũtur. Stella uerò, q̃ pedes Geminorũ p̄cedit, Propus, quaſi pręces uocať. Quæ uerò in Cãcro nubeculã referũt, Præſepe uocant. At duæ q̃ iuxta Preſepe collocatæ ſunt, Aſelli dicunť. Prenitẽs aũt ſidus, q̃d in corde leonis notať ſimili cũ loco nomine, Leonis cor dicit: à nõnullis regia ſtella, q̧ q̃ ſub ea naſcũtur, regiã natiuitatẽ ſint nacti. Sed q̃ in uirginis ſumma ſiniſtra manu hęret, fulgida ſanè ſtella, Spicã nominãt. Stellula uerò q̃ iuxta uirginis dextrã alã figiť, Protrygetes diciť.

At qua-

Digitized by Google

οἱ δὲ ἐν ἄκρᾳ τῇ δεξιᾷ χειρὶ τοῦ ὑδροχόου τέσσαρες ἀστέρες, κάλπη καλοῦνται. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν οὐραίων μερῶν τῶν ἰχθύων ἐπὶ τὸ ἑξῆς κείμενοι ἀστέρες, λίνοι προσαγορεύονται. εἰσὶ δὲ ἐν μὲν τῷ νοτίῳ λίνῳ ἀστέρες θ΄, ἐν δὲ τῷ βορείῳ λίνῳ ε΄. ὁ δὲ ἐν ἄκρῳ τῷ λίνῳ κείμενος λαμπρὸς ἀστήρ, σύνδεσμος προσαγορεύεται. Βόρεια δέ ἐστιν, ὅσα τοῦ τῶν ζῳδίων κύκλου πρὸς ἄρκτους κεῖται. ἔστι δὲ τάδε. ἡ μεγάλη ἄρκτος, ἡ μικρά, δράκων ὁ διὰ τῶν ἄρκτων, ἀρκτοφύλαξ, στέφανος, ἐν γόνασιν, ὀφιοῦχος, ὄφις, λύρα, ὄρνις, ὀϊστός, ἀετός, δελφίς, προτομὴ ἵππου, καθ' ἵππαρχον ἵππος, κηφεύς, κασσιέπεια, ἀνδρομέδα, περσεύς, ἡνίοχος, δελτωτόν. καὶ ὁ ὕστερον κατηστερισμένος ὑπὸ Καλλιμάχου Βερενίκης πλόκαμος. πάλιν δὲ καὶ ἐν τούτοις ἀστέρες τινές, ἰδίας ἔχουσι προσηγορίας διὰ τὰς ὁλοσχερεῖς ἐπ' αὐτοῖς γινομένας ἐπισημασίας. ὁ μὲν γὰρ ἀνὰ μέσον τῶν σκελῶν τοῦ ἀρκτοφύλακος κείμενος ἐπίσημος ἀστήρ, ἀρκτοῦρος ὀνομάζεται. ὁ δὲ παρὰ τὴν λύραν κείμενος λαμπρὸς ἀστήρ, ὁμωνύμως ὅλῳ τῷ ζῳδίῳ λύρα προσαγορεύεται. οἱ δὲ ἐν ἀριστερᾷ ἄκρᾳ χειρὶ τοῦ περσέως κείμενοι ἀστέρες, γοργόνιοι καλοῦνται. οἱ δὲ ἐν ἄκρᾳ τῇ δεξιᾷ χειρὶ τοῦ περσέως κείμενοι ἀστερίσκοι πυκνοὶ καὶ μικροί, εἰς τὴν ἅρπην κατηστερίζονται. ὁ δὲ ἐν τῷ εὐωνύμῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου κείμενος λαμπρὸς ἀστήρ, αἲξ προσαγορεύεται. οἱ δὲ ἐν ἄκρᾳ τῇ αὐτῇ χειρὶ ἀστερίσκοι δύο, ἔριφοι καλοῦνται. νότια δέ ἐστιν ὅσα τοῦ τῶν ζῳδίων κύκλου πρὸς μεσημβρίαν κεῖται. ἔστι δὲ τάδε, ὠρίων, προκύων, λαγωός, ἀργώ, ὕδρος, κρατήρ, κόραξ, κένταυρος, θηρίον ὃ κρατεῖ ὁ κένταυρος, θυρσολόγχος ὃν κρατεῖ ὁ κένταυρος, θυμιατήριον, νότιος ἰχθύς, κῆτος, ὕδωρ τὸ ἀπὸ τοῦ ὑδροχόου, ποταμὸς ὁ τοῦ ὠρίωνος, νότιος στέφανος, ὑπό τινων οὐρανίσκος προσαγορευόμενος, κηρύκιον καθ' ἵππαρχον. πάλιν δὲ καὶ ἐν τούτοις τινὲς ἀστέρες ἰδίας ἔχουσι προσηγορίας. ὁ μὲν γὰρ ἐν τῷ προκύονι ὢν λαμπρὸς ἀστήρ, προκύων καλεῖται. ὁ δὲ ἐν τῷ στόματι τοῦ κυνὸς λαμπρὸς ἀστήρ, ὃς δοκεῖ τὴν ἐπίτασιν τῶν καυμάτων ποιεῖν, ὁμωνύμως ὅλῳ τῷ ζῳδίῳ, κύων προσαγορεύεται. ὁ δὲ ἐν ἄκρῳ τῷ πηδαλίῳ τῆς ἀργοῦς κείμενος λαμπρὸς ἀστήρ, κάνωβος ὀνομάζεται. οὗτος μὲν ἐν ῥόδῳ μόλις θεωρητός ἐστιν, ἢ παντελῶς ἀφ' ὑψηλῶν τόπων ὁρατός. ἐν ἀλεξανδρείᾳ δὲ ἐστὶ παντελῶς ἀφανής. σχεδὸν γὰρ τέταρτον μέρος ζῳδίου ἀπὸ τοῦ ὁρίζοντος μετεωρισμένος φαίνεται. C

Τέλος τῆς τοῦ πρόκλου σφαίρας.

A At quatuor ſtellæ quæ in ſumma Aquarij dextra uiſuntur, Vrnæ nomen habēt. Quæ uerò à Piſcium caudæ partibus ſitæ deinceps ſunt, græcè lini, latinè linea, uel ut quibuſdā placet, lineolæ nuncupantur. Sunt itaq; in auſtrina linea ſtellæ nouem, in ſeptentrionali quinque. Sed præſulgens ſidus, quod in ſumma linea conſpicitur, græcè ſyndeſmos, latinè nodus nuncupatur. Septentrionalia ſunt, quæcunq; ad ſeptentrionem ſigniferi ſitum habent. Sunt autem hæc: Vrſa maior, Vrſa minor, Draco qui inter Vrſas locatur, Arctophylax, Corona, Engonaſin, Serpētarius, Serpens, Lyra, Auis, Sagitta, Aquila, Delphinus, Protomehippi, hoc eſt prior equi portio, iuxta Hipparchum equus Cepheus, Caſsiopeia, Andromeda, Perſeus, Auriga, Deltoron, & qui poſtea à Callimacho in aſtra relatus eſt, Berenices crinis. In ijs rurſus ſtellæ quædam, ob notas quaſdam integras, quas in ſe continent, proprias appellationes ſunt ſortitæ. Nam inſigne ſidus, quod ſupra media Arctophylacis crura iacet, Arcturus appellatur. Clara autem ſtella, quæ iuxta Lyram poſita eſt, totius ſigni nomine Lyra dicitur. Quę uerò in Perſei ſumma ſiniſtra ſpectantur, Gorgonæ nomen habent. Sed quæ in ſumma eius dextra notantur, ſtellulæ certè crebræ paruæq;, falcem conficiunt. At illuſtre ſidus, quod in aurigę ſiniſtro humero cernimus, Caprā nominamus. Duas uerò exiguas ſtellas, quæ in ſumma eiuſdem aurigæ manu figuntur, Hœdos dicimus. Auſtrina ſigna ſunt, quæcunq; ad meridionalem ſigniferi partem ſunt poſita. Eorū nomina hæc ſunt: Orion, Procyon, Lepus, Argo, Hydra, Cratera, Coruus, Centaurus, Fera quam Centaurus tenet, Thyrſolochus quem Cētaurus præfert, Thuribulum, Auſtrinus piſcis, Cetus, Aqua quę ab aquario funditur, Flumen quod ab Orione defluit, Auſtralis corona, quam nonnulli Vraniſcum uocauere, ac ſi à cœlo diminutiuum declines: & iuxta Hipparchum, Caduceus. In ijs quoq; ſtellæ quædam propria ſibi nomina uendicauere: quippe lucida ſtella, quæ in Procyone cernitur, Procyon appellatur: quæ uerò in ore ca

B nis conſpicuo ſplendore aſpicitur, quodq; æſtus incrementa ſecum afferre putatur, canis eodem, quo totum ſignum, nomine cēſetur. At ſidus quod in ſummo Argus gubernaculo fulget, Canobus nominatur. hic in Rhodo ægrè conſpicitur, aut certè ab editis locis: in Alexandria uerò prorſus non cernitur, utpote uix quarta ſigni portione ſupra horizontem extante.

FINIS SPHAERAE.

Digitized by Google

RERVM ET VERBORVM, TOTO HOC OPERE PRAECIPVE MEMORABILIVM,

copioſus Index.

A

ABas 5.b. Neptuni F.36.a. clypeo Iunonis Argiuæ donatus 38.c.51.b.52.c
abantis parricidium 48.d
abderus 10.d
abrax 40.d
abſens 1.a
abſoris oppidum 9.a b
abſtemius 145.a
abſyrtus 8.d.9.a b. deq́ eo fabula 8.d
acamas 25.b
acaſtus 6.c.9.a.24.d
acaſti ludi 52.c
aceſtes ibid.d
acetus 32.c
accipiter Dædalion 54.a
achamautis Danai F. 38.c
acheloe 6.c
achelous fl. 1.b.11.a.52.d. Herculi domitus 11.a
achelos cornu ibid.
achelos proſapia 2.a
acheron 166.d
achilles Agamemnoni reconciliatus 25.b. cithara dolorem animi ob raptam Briſeida placat.ibid. inter uirgines regias latitans, Pyrrha dictus 22.d. quomodo ibi ab Vlyſſe deprehenſus.ibid quot nauibus ad Troiã profectus.ibid. quot occiderit 27.a
de Achillis armis inter Græcos contentio 25.b
achillis cum Aſteropeo cõgreſſus 26.d. item cum Hectore & alijs. ibid.
achillis & Patrocli amicitia 50.c
achillis forma 51.b. mors 25.b
achilli funebres inſtituti ludi cuiuſmodi 52.d. talus ſolùm uulnerabilis 25.b
achillem Apollo interficit 25.b.26.d
achiuorum reges qui 28.d.29.a
acholoe 6.c
acœtes 32.c
acontia 44.c
acriſius, eiusq́ mors 15.b.16.c.52.c
actæon in ceruum conuerſus 40.c. & à ſuis canibus diſcerptus. ibi. 48.d. 105.b.106.c.136.d. à quibus nam interfectus.ibid.
ἀκτάιον quid Græcis 124.d.125.a.
actæonis canum nomina 40.c.d
acte ibid.d
actea 1.b
actiua qualis uita hůmanæ pars 128.d
actor 5.a. 6.c.24.d. Neptuni F.36 c
acus inuentrix Bellona 53.a
adam non uidet ſe nudum, donec de concupiſcentiæ arbore comedit 138.d
adamantæa Iouis nutrix 33.a
adfatim 144.d
admeto 1.a
admetus 5.a.21.b.23.a. Pheretis F. 38.d
admetus Theſſaliæ rex quomodo Alceſti uxore potitus 14.c
adoleſcentium Iunonem uehentiũ mors 118.d
adon quid Græcis 139.b
adon, ſiue adonis 15.a. Myrrhæ F.36.d. 139.b. ab apro percuſſus 48.d
adonis Veneri amatus, eiusq́ forma 51 b
adonidis ad inferos deſcenſus 49.a
adraſta 40.d
adraſtia 148.d
adraſtus rex 11.b.17.a b.18.c d
adraſti interitus 47.b
adriaticum mare 8.d
ææa inſula 30.c.31.a
æacus 5.a.7.a.14.c d. Iouis F. 35.b. eius uoto formicæ in homines 14.c d
æcaus Helenæ procus 19.b
æeta 2.c.5.a.8.d.9.a
æetas rex 3.a.4.d.9.b. Solis F.3.a. eius parricidium 48.d
ægea oppidum unde dictum 46.c
ægeus rex 5.a.9.b.12.c.13.b.19.a. eius interitus 13.a
ægeum pelagus 6.c.13.a.47.b
ægialeus Adraſti F. 17.b
ægina Æſopi F. 14.c. & inde dicta inſula ibid.d
ægippana Iouis F. 35.b
ægiſthus puer expoſitus 20.d. à capra nutritus. ibid. 49.a. quomodo ab Oreſte & Pylade caſus 27.b.48.d. Thyeſtis F. 27.b.28.d. unde dictus 20.d
ægiſthus rex 28.d. eius parricidium 48.d
ægle 1.a.35.b. Solis F. ibid.
ægoceri ſignum Pan 44.d
ægyptus 10.d.14.d.27.a b. Ægypti F. 33.c
ægypti filiorum nomina. ibid.
ægypti amplitudo 53.b. nouennalis ſiccitas 14.d. oppida ab Epapho conſtituta 34.d. pyramides 46.d
ægyptios & Afros primùm fuſtibus dimicaſſe 53.b
ælians locus de Phaone 118.c
ælice 65.a
ællo 40.c
αἴκλω 124.c
æmathia 1.b
ænaria inſula 29.b
æneæ ætates quæ 115.a
æneas Veneris ex Anchiſa F. 22 c. ab Achille fugatus 26.d. quot occiderit 27.a
æneæ ad inferos deſcenſus 49.a. in patrem & filium pietas ibid.b
æneæ facti ludi cuiuſmodi 52.d
æneus 7.b
æolia ab Æolo condita 41.c
æolus 15.b.16.c. à uacca nutritus 49.a. apud ueteres quomodo pictus 167.a
æolus aſtrologus 109.b. Ventorum rex ibid. eiuſdem uera narratio 29.a. 109.b
æolus Hellenis F. 29.a. Vlyſſem hoſpitio excipit. ibid. item Neptuni F. 36.c.41.b. quomodo educatus.ibi.
æolus Canacen filiam necat 47.a
æoli filij 69.b
æon 40.c
æquinoctialis aries 32.c
æquinoctialis circulus 56.d.92.d. maximus in ſphæra 93.a. unde dictus 56 d. eius ſitus 93.a
æquinoctium uernum in quibus ſignis demonſtretur 94.c
aer quando ferueſcat 123.b
ἄμπυρ, ἀναγεῖν 155.b
ærica 1.a
æris inuentor Cadmus 53.a
æropa 20.c.22.d
æſacus 21.b
æſculapius ex Apolline natus 162.d. ictus fulmine cur à Ioue 14.c. quomodo ad cœlum ſublatus 66.c. an ophiuchus. ibid.
æſculapius medicus 162.d. Hippolitum cur ſanârit 66.c
æſculapij alumnus quis 162.d. imago quomodo olim depicta 168.c
æſon 3.a.4.d
æſtas quando 57.a. quo circulo conficiatur 91.b
æſtiui circuli ſigna quæ ibid.92.c
ætesiæ unde dicti 61.a
æther 1.a. unde dictus 145.b

y atheria

Digitized by Google

atheris & Diei, ito Terra proſapia 1.a
atherie 35.b
athiopes ſub utroque orbe neceſſario 56.d
athiopum habitatio ubi ibid.
athon 11.a
athra 2.b.3.a. Oceani F 43.b. item Pitthei F. 18.a
athra Helenæ ancilla 22.c
athra fabula 12.c. eius interitus 48.c
athyops ſolis equus 40.d
athus Iouis F. 35.b
atna mons 34.c
atnæ incendium à Typhone 33.a
atolia 10.a.13.a
aton Herculi domitus 11.a
ax 65.a. an Solis filia. ibid. Panos uxor ibid.b. eius pulchritudo ibid.a
africa ſitus 57.b
afri cur Pœni appellati 39.b
afros primum fuſtibus dimicaſſe 53.b
ἀγαλματοποιοὶ qui 110.d
agamede 36.c
agamemnon 18.d.19.a 22.d. 23.b.24.c. 25.a b.27.a. 28. c d. Atrei F. 20.d. 22.d. rex 28.d. ab uxore necatus 47.b. Dianæ ceruam occidit impru dens 51.a. quot nauibus expugnatum ierit ad Troiam 22.d. quot occiderit 27.a (& Pylades. ibid.b
agamemnonis eadem quo ulti Oreſtes
agamemnonis cum Caſſandra interitus 27.b
agamemnoni cur Diana irata 23.b
agamemnoni nupta Clytemneſtra 18.d
aganippe 15.b
agapenor Helenæ procus 19.b. quot nauibus ad Troiam profectus 23.a
agathon 21.a b
agaue 2.b. Cadmi F. 40.c
agaue, Amazon 36.d. filium necat 47.a b. item maritum. ibid. (49.b
agaues furor 40.d. in patrem pietas
agauus 21.b
agenor 3.b.6. c. 8.c. 18.d. 22.b. 28.d. Aegypti F.38.c. Neptuni F.36.c
agenor ab Apolline ſeruatus 26.d. Europam filiam à Ioue raptam inquirit 39.b. Helenorem interficit 26.d. quot occiderit 27.a
agenoris mors 48.c
aglaopheme 2.b
aglaoſthenes 39.a
aglare 23.a
aglauros 37.a. ex inceſtu nata 49.b
agnodice puella medicinam obſtetriciam edocta, et ab Areopagitis damnata
agoreus Athen. rex 13.b (53.a
agre 40.c
agrianome 5.a
agrius 40.c
agrius. ibid. Oeneum fratrem regno pellit 39.a. eiuſdem interitus ibid.
agriſope 3.b
aiax Locrus fulmine ictus 27.a
aiax Oileus Helenæ procus 19.b
aiax Telamonius Helenæ procus. ibid.
aiax Telamonius & Oileus, quot nauibus ad Troiam profecti 23.a
aiacis Telamonij furor & mors 25.b
aiax lucta uictor 52.d (d.27.a
aiax uterque quos & quot occiderit 26.
aiacis cum Hectore congreſſus 26.d. & mutua dona ibid.
aiacis petra unde dicta 27.a
αἴδος galeam cur Græci dicant 64.c
alce 40.c
ἀλκὴ quid Græcis 128.c.130.c
alceſtis 9.a.23.a. Admeti uxor, Peliæ F. 14.c. qualis mulier 116.c. cur uirago dicta. ibid.d. ab inferis reducta per Herculem 14.c
alceſtidis in maritum amor. ibi. eiuſdem interitus. ibid. 48.c. ad inferos deſcenſus 49.a
ἀλκυονίδες ἡμέραι, prouerbium 116.d
alcy campi 15.a
alcimede 3.a.4.d.6.d
alcimedon in delphinum 32.c
alcinous rex 8.d. eiuſdem in Vlyſſem humanitas 30.c
alcmæon 17 b. Eriphylen matrem necat 18.c. à furijs exagitatus ibid.
alcmæonis mors 43.d (la 10.c
alcmena, alcumena 5.b. de qua eadem fabu
alcon 5.b.38.d. Martis F. ibid.
alcyone 1.b.16.c 43.b. eius in maritum amor 16.c
alcyone Atlantis F.36.c. Meleagri coniunx mærore confecta 39.a
alcyones aues, alcyonia quæ 16.c
alecto 1.a
ἀλουργὸν quid Græcis 124.c
alcmone 2.a (ab Oreſte necatus 28.d
aletes Aegiſthi F. 28.d. rex 29.a. quo
alcidas ſacrificium 61.a
aleus 5.b.23.b (b.23.b
alexander 21.a. qui & Paris dictus. ibi.
alexander Priami quot occiderit 27.a
alexander Euryſthei F. rex 29.d
alexander Magnus ab Archelao oriundus 46.c
alexander à Philoctete occiſus 26.d
alexandri Paridis forma 51.b
ἀλφεσίβοια 130.c
allucinare 145.a
alope à patre necata 47.a. à Neptuno compreſſa 42.c. in fontem uerſa. ibid.
alope urbs 5.a
alopes fons 42.b
alopie 6.c
alous 20.c
alpheus 2.b
alta 5.b
altercatio 1.a
althaa, althea 6 c.40.d. Theſtij F. Libero amata 31.a. filium necat 47.a una nocte à duobus, Oeneo et Marte compreſſa 38.c
althaa fax ſcelerata 49.a. fratres 39.a. in filium Meleagrum facinus. ibid.
amalthea mulier formoſa 117.b. Herculi adamata. ibid. cur Iouis nutrix 65.a (117.b
amalthea cornu receptaculum argenti
ἀμαλθείας κέρας, prouerbium ibid.
amarunceus quot nauibus ad Troiam profectus 23.a (114.c
amazones 6.d. earumque nomina 36.d.
ambigua oues quæ 142.d
ambracia 28.d
ambroſia 43.b.70.d
ameleon 5.a
amicitia 1.a
amicitia mutuæ exempla 50.c d
amiſodarus rex 112.c. eius Chimera. ibidem c d
ammiſſus fl. 10.d
ammodes locus unde dictus 70.c
ammon. ibid. 182.c. cur capite cornuto
amœmone 36.c (70.c
in Amore tria, inchoare, perficere, & pœnitere 136.c
amphialus 28.d
amphiaraus 17.b.33.d. augur 18.c.31.a ab uxore proditus 18.c. terra abſorptus 17.a b.18.c
amphiarai quadriga 27.b
amphidamas 5.b
amphidamus ibid.
amphimachus quot nauibus ad Troiam (profectus 23.a
amphinome 2.b
amphion 3.b.4.c.5.b.17.b. unde dictus 3.b. Iouis ex Antiopa F.35.b. Theban. rex 18.d. Thebas muro cinxit 17.b
amphionis interitus 4.c. eiuſdem parricidium 48.d. ſeptem filia, earumque nomina 27.b
amphus poeta comicus 58.d.173.b
amphitemis 6.d
amphithoe 2.b
amphitrione ibid.
amphitrite ibid.
amphitryo 10 a. Electryonem necat 48.c
amphriſum antrum 10.d
amponitus 5.a
ampycus ibid.31.a
amycus 6.d.7.b. augur 31.a

amymone

amymone 5.b. Danai F.37.b. à Neptuno compreſſa ibid.
amymonium flumen ibid.
amymonius fons 38 c
amyntor 22.d. Aegypti F.38.c
anacreon 62.d.127.a
anaplades 68.c
anaſimenes 136.d
anatole 40.d
anaurus fl. 4.d
anaxabia 6.c
anaxobio 24.c
ancaus 5.b.6.d.23.a
ancai duo 5.b.7.b
ancaus Neptuni F. 36.c. Lycurgi F. ab apro percuſſus 48.d
anchiſes Capis F.32.c. in Eryce ſepultus 52.a. Veneri amatus 22.c.51.b. fulmine ictus 22.c
anchiſæ exequiæ cuiuſmodi ludis ab Aenea celebratæ 52.b
anchiſæ forma 51.b
anchiſen etiam in Italiam veniſſe. ibi.a
andremon 23 a
androgei mors 12.d
andromacha 26.c. Eetionis F.28.d
andromachus Aegypti F. 38 c
andromeda 64.c. liberata à Perſeo 16.c. inter aſtra quomodo relata 64.c
andromeda ſitus & conſtellatio 80.d. (81.a
andros inſula 6.c.54.c
anguitenentis locus 65.b
anigri puteus 60.d
annuli quomodo geri cœpti 67.b
antæus cur de terra natus dicatur 130.d. tacta terra fortiter ſurrexiſſe quomodo intelligendus ibid.
antæus Hercul. domitus 10.d. quis 130.d. in modũ libidinis cur ponatur. ib.
antarcticus circulus 56.c
antas Neptuni F. 36.c
antheus Neptuni F. ibid.
ἄνθος 137.b
anthus 34.c
antia Prœti uxor 135.b
antias Mercurij F. 36.c. regina 68.d
antichthones qui 171.a
anticlia Siſypho cõpreſſa 45.b. Vlyſſis mater 23 a.29.b. eius interitus 48.c
antidamas 145.a
antigona 5.a. Oedipi F. 16.d. ab Hæmone interfecta 18.c
antigonæ in fratrem pietas 49.b. interitus 18.c.48.c
antilochus Helenæ procus 19.b. à cane nutritus 49.a. quot nauib. ad Troiã profectus 23.a. quot occiderit 27.a
antilochi cũ Memnone congreſſus 26.d & interitus ibid.
antimachus Helenæ procus 19.b. Aegypti F. 38.c
antinous 21.a.30.d
antioche Amazon 36.d
antiochus Aegypti F. 38.c. Helenæ procus 19.b. ſiue Antilochus. ibid. ab Hectore occiſus 26.d
αὐτιον quid Græcis 130.d
antiope 5.a. ſiue Antiopa 3.b.4.c.35.a. Amazo 10.d
antiopa Euripidis 3.b
antiopa Martis F. à Theſeo necata 47.b
antiopa Nictei F. 35.b
antiopa fabula 3.b
antipaphus Aegypti F. 38.c
antiphas Laocoontis F. à ſerpente interfectus 32.c
antiphates rex 29 a
antiphonus 21.b
antiphus. ibid. Theſſali F.23.b. quot nauibus ad Troiam profectus. ibid.
antipodes 92.c
antippe 5.a. eius mors 26.d
antiſtare 144.c
antodice Danai F. 38.c
antonoi mors 26.d
antreata 5.a
aper Cremionius 12.c. Erymantheus Herculi domitus 10.d
ab Apro percuſſi qui 48.d
aphareus 5.b 6.d.19.a.24.c
aphirape 2.b
aphrica 57.b
ἀφροδίτη cur dicta Venus 129.b
aphryſos 178.d. ab Hercule interfectus
apiacia corona uſus 18.d. (ibid.
apidanus fl. 5.a
apis 2.a
apollo 2.c.4.c d.5.a b.6.c d.8.c.10.c.11.a.14.c d.15.b.16.c.17.a d.21.a.22.c.24.c.26.d.28.c 31.a b.32.c d.
apollo Achillem interficit 25.b.26.d. Arnas condit 53.b
apollo et Diana Latona geniti 14.d.33.a
apollo cur ſic dictus 124.d. in ſeruitutẽ cur Admeto traditus 14.c. cur diuinationis Deus 124.d cur lauro coronari ſolitus 45.b. cur λοξίας dictus 162 c. cur Pythius dictus 33 a
apollo Mars dictus 161.b. Muſarũ decimus 125.a. Muſicus & citharœdus 162.c. ocularis medicinæ inuentor 53.a. ποιμήν quõ dictus 161.b. cur quartus inter deos 165.a. quomodo apud ueteres pictus. ibid. cum cithara 125.a. cum ſerpente 165.a
apollo Smintheus 25.b
ἀπόλλων Græcè quid 124.d
apollinis cithara, decachordos 125.a
apollinis cum Marſya & Pane certamen 43.a
apollinis fanum 22.c. filij 36.c. fratres cur ſibi mutuò adeò ſimiles 161.b. inuenta 24.c. ſedes 165 a (11.a
apollinis tripos ab Hercule ſublatus
apollonius Rhodius 5.b
apollophanis locus 123.b
ἀπολύοντα ueteres Apollinem cur dixerint 161.b
ἀπολλύωνα ibid.
ἀποφίονειν 156.d
ἀπόῤῥοια quid Græcis 135.a
apſeudes 2.b
aptale 36.c
apuleius 143.b.144.d
apuleij locus 137.b
aquarij ſidus 47.a. eiuſdem ortus & occaſus 97.a (an Meropis. ibid.
aquila ſidus 67.b. an Ganymedes. ibid.
aquila cur ſola contra ſolares radios uideat. ibid. cur ſuper aquarium uolare uideatur. ibid. Ganymeden rapuit ibid.
aquilæ ſitus & conſtellatio 83.a
aquilo uentus 14.d.33.a
aquilonis filij 6.c d.8.c
aquilonius circulus 171.b
ara inter aſtra quomodo numerata 75.b. eiuſdem ortus & occaſus 90.d. ſitus & conſtellatio ibid.
aratus 59.b. notatur. ibid. Phænomena cur non à Muſis auſpicatus 172.c
arati de Cynoſuræ nomine controuerſia 59.b. de duodecim ſignis ſententia
arati locus 81.b.93.b. (94.c
arcadia 10.d.23.a
arcania Danai F. 38.c
arcas 40.c. Iouis F. 35.b. unde dicta Arcadia 39.a
arcas curſor 6.c
arcas Trapezuntos conditor 53 b. quomodo natus 58. d. pro epulis ap oſitus 60.c. relatus in ſtellas 46.d
arcades ſacrorũ dijs faciendorum primi authores 53.a
arcadum lex de Lycei templo 60.c
arceſilaus quot nauibus ad Troiam profectus 23.a
arceſius 30.c. Cephali F. ibid.
archelaus Temeni F. 46.c
archilous Herculis F. 36.d
archemorus 4 d.18.c
archemoro facti in Nemea ludi 18 d. & 51.c
archenor 4.d
archius Cephali F. 30.c.43.a
arcippa 38 d
arcticus circulus 56.c. eiuſdem ſigna & poſitio quæ 94.c

Digitized by Google

arctici poli ſigna cur ſerius occidant pag. 96.c
arctophylax 58. d. 59. b. 60. c. Arcas 60. c. an Icarius. ibid.
arctophylacis parentes. ibid.
ἄρκτος 58. d. ab Heſiodo quomodo uocata. ibid.
arctos maior. ibid. minor 59.a
arcto maiore qui utantur. ibid.b
arcturus, qui & Icarius 31.b
arcturi ſidus 47.a
arena 5.b
areſtor. ibid.
arete 8.d
arethuſa 1.b. 36.c. 126. c. 141.b. canis pag. 40.d
arethuſa in fontem quomodo & cur conuerſa 141.b
arge in ceruam 45.b
argentum in uſu quãdo nõ fuerit 116.d
argenti inuentor Ceacus 53. a. item Indus. ibid.
argeus Apollinis F. 36.c
argia 2 b. 5. b. Adraſti filia 17. a. b. 18. c. nupta Polynici 17.a
argiuorum de Iunone opinio 118.d
argo canis 40.d
argo nauis inter ſidera relata 7. a. cur ſic dicta 75. a cur Pagaſa. ibid. prima in mari an fuerit 7. a. 75. a ſtellis cur figurata. ibid.
argo nauis faber 5. b. forma 7. a. gubernator 5. b. 7. b. rectores qui 6. d. ortus & occaſus 96. c. item ſitus & conſtellatio. ibid.
argo quis inuenerit 75.a
argolica hiſtoria 61.b (6.d
argonautæ qui Colchos nõ peruenerint
argonautarum catalogus 4. d. 5. a. b. inde, eorum ludi 52.c
argus 3. a. 5 b. 6. d. 8. c
argus rex 28. d. à quo Argos oppidum dictum 34. c. eius ſoboles. ibid. 53. b. Iouis ex Nioba F. 35.b (34.c
argus multoculus à Mercurio caſus
argyope 3.b
ariadne 5. b. 6. c. 13.a
ariadna Libero quomodo ſui copiam fecerit 61.b
ariadne Libera dicta, & in ſtellas relata 46.d
ariadnes corona 174.d
ariadnæ in fratrem & filias impietas pag. 50.c (113.a
aries 69. b. Athamantis procurator
aries aurei uelleris 3. a. ſiue Chryſomallus, Neptuni F. Phrixi in Colchos uector 42.d
aries inter ſidera relatus 31. c. 69. b. ſignorũ duodecim princeps quomodo factus 70. c. 84. c
arietis ortus, occaſus, ſitus. ibid. 96.c
arion inter aſtra relatus 44.d
arionis cantus 68.d
arionis citharœdi à delphino ſeruati hiſtoria 44. c. d
ariſteus Apollinis F. 36. c. eiuſdem petitio 61.a
ariſtogitonis et Armodij amicitia 50.c
ariſtomache 22.a
ariſtomachus 28. d. 32. d
ariſtonos Aegypti F. 38.c
ariſtorides 34.c
armoaſbus Danai F. 38.c
armodij in amicum fides 50.c
armonia Martis & Veneris F. 34.d
armorum iudicium 25 b
arna urbs ab Apolline condita 53.b
aromachus 22.b
arprites 36.c
arpyia canis 40.c
ἄρπαι 155.b
arſalte Danai F. 38.c
artis medicæ primus inuentor Chiron pag. 32.d
artemon 125.a
aruales fratres 143.a
aſcalaphus Helenæ procus 19. b. Martis F. 36. c. quot nauib. ad Troiam profectus 23.a
aſcalaphi mors 26.d
aſcanius 21. a fluuius 6.d
aſclepiades 70.d
aſclepius 6. c. 23. a. 46. d. Apollinis F. 36. c. è matris occiſæ utero eductus pag. 45.b
aſclepij ab inferis reditus 49.a
aſellorum capita uite alligata cur in triclinijs apud ueteres 52.d
aſia 2. b. 57.b
aſia ſitus. ibid.
aſini in cancro 71.b
aſto 40.d
aſopus 14.c
aſpis en Argo. ludi nomen 38. c. 51.b
aſſaracus 22.c
aſterie 2. b. in ortygem auem 14. d. & inſulam ibid.
aſterion 4. d. 5. b
aſteris Aegypti F. 38.c
aſterius 5. b. Aegypti F. 38.c
aſterope 20. c. 23. a. 36.c
aſteropeus ab Achille occiſus 26.d
ἀσθένεια Græcis quid 127.b
aſtion 13.a (d. 47.a
in Aſtra relati ex hominibus qui 46.
aſtreus 2. a. eius proſapia. ibid. b (53.a
aſtrologiæ interpres primus Euhadnes
aſtyanax Hectoris F. de muro deiectus pag. 26.c
aſtygratia, aſtycratia 4. d. 17.b
aſtynome 17. b. Amphionis F. ibid. Talai F. ibid.
aſtynomus 21. b. eius mors 26.d
aſtynous 21.b
aſtyoche 23.a
aſtyochea Agamemnonis ſoror 27. b. nupta Strophio. ibid.
aſtyocle 23.a
aſtyphalea 7.a
aſtyphile 36.c
atalanta 17. b ſiue Atalante. Iaſij F. 23. b. eius ex Meleagro fil. ibid.
atalanta curſu ab Hipomene uicta 41. a. in leænam conuerſa. ibid.b
atalanta et Milanion in leones an conuerſi 108. d. 109 d
atergatis 177.a
athamas 2. d. 3. a. b. 8. c. Aeoli F. ibid. quot occiderit 27.d
athemis an Iouis nutrix 65.a
athenæ 5. a. 9 b. 12. c. d. 13. a. b. 19. a. 23. a. primũ in terris conditum à Mineruæ oppidum 36. d. 53.b
athenas Dyſereſtia 118.d
athenienſiũ filiæ ſuſpendendi ſeipſas furore à Libero agitata 31. b. 61.a
athenienſium reges 13.b
atlas 2. a b. 19. b. cur ὀλοόφρων dictus 157. b. mons 10.d
atlas Titanum dux 34. d. cur cœliger. ibid.
atlãtis proſapia 2. b. duodecim filij 43.b
atlantij, qui & Hermaphroditus dictus, forma 51.b
atlantes 38.d
atreus 18. d. 20. c. d. 21. a. b. 22. d. ab Aegiſtho necatus 21.a
atreus rex 28. d. ſolaris eclipſis apud Mycenas inuentor 51.a
atrei & Thyeſtis ſimultas 50. d. 51.a
atrei filij Agamẽnõ et Menelaus 20.d
atrei mors 21. a. 48. d. eiuſdem parricidium 20. d. 48.d
ob Atrei ſcelus oborta frugum ſterilitas 20.d
atriacha 6.c
atropos 1.a
atthis 5. b. puer formoſiſſ. 137. a. à Berecynthia adamatus et caſtratus. ibid.
auctio 144.c
auernus lacus ubi 20. d. 29.b
auerruncare 145.a
auge 36. d. 40. d. ab Hercule compreſſa 23. b. Telepho filio nupta 24.c
augeas 5.b
augei ſtabula Herculi purgata 10.d
augures celebriores qui 91.a

dumarum

aumarium 143.b.
aura canis 40.c
auriga, heniochus 81.b. eius ſitus & cõ-
ſtellatio. ibid. 82.c
aurophite 23.a
aurora 1.b
auroræ dilectus Cephalus 42.d
auri inuentor Sacus 53.a
autolycus 6.d. Mercurij F. 45.a. eius
furacitas. ibid. b
automedon quot nauib. ad Troiam pro-
fectus 22.d. 23.a
αὐτόμολος Sinon cur dictus 109.b
autonoe Cadmi F. 40.c
αὐθοροὶ quid Græcis 132.b
autonoes filius Actæon 40. c. furor.
ibid. d
autonoës mors 26.d
autumnum quando Sol efficiat 57.a
auxo 40.d
axenus 1.b
axion 21.b
axis quid 55.b
ἀξιώτης quid Græcis 134.d

B

Babylon à Semiramide condita 53.
b. item eius murus 46.d
bacchus quõ olim pingi ſolitus 168.c
bacchi cognomina quæ, & cur 160.
c.d. cultus à quo primum doctus
47.a. nutrices ex uetulis in iuuenes
à Medea conuerſæ 40. d. 160. d.
& 161.a
G. Baſſus poeta 144.c
baſſos 34.c
bebius Macer 142.d
bebrycia 7.b
bellona à quib. maximè coli ſolita 155.
b. acus inuentrix 53.a
bellerophõ. ſiue bellerophõtes. Nept. F.
36.c. 68.d. eiusq; res geſtæ 15.a. 112.c
bellerophon Pegaſo cur inſidere dictus
135.b. 136.c. unde dictus ibid. b
bellerophontes equo uictor 52.c
bellerophõtis fabula 112.c. 135.b. 136.c
bellum à Belo dictum 53.b (53.a
belone acus, & eius inuentrix Bellona
belus 28.d. Neptuni F. 36.c. gladio pri-
mus belligeratus 53.b
berecynthia mater deorũ 137.a.b. mõti-
bus cur præfecta. ibid. unde dicta.
ibid.
beroe 1. b. 37. a. in eam mutata Iuno
pag. 40.c
beronice 72.c
bias Prienens 46.d. eius dictum. ibid.
biantes 21.b
bibalus 5.b
bimater cur dictus Liber 37.b
bitia, ſiue Bitonis in matrẽ pietas 49.b
blanirus Helenæ procus 19.b
blaterare 143.a
bæotia 16.d. 33.a. à Bæoto condita 42.c
unde dicta 39.b
bæotus Neptuni F. 36.c. 42.c quomodo
educatus 41.b. 49.a
bomonica qui apud Lacones 51.a.b
bootes 59.b. eius ſitus & conſtellatio
78.c.d. 175.b 176.c
borax canis 40.d
boreas 1.b. canis 40.c
boſphorus unde dictus 34.c
boues domare, Cereris inuentũ 14.c
briareus 1.a
briſeis Agamemnoni ab Achille ab-
ducta 35.b
briſonius 21.b
bromie, uel Bronte 40.d
brumalis circulus 56.d
βουλιμιῶντες quid Græcis 133.a
buſiris Neptuni F. 14. d. Herculi domi-
tus 10.d
butes 5.b. 6.d
byblidis interitus 48.c
byrſeus rex 44.d

C

Cacus boues cur tranſuerſis duxe-
rit ueſtigijs 130. d. Herculi boues an
furatus ibid. quis. ibid. ab Hercule
domitus. ibid.
cadmus Agenoris F. 3. b. æris inuentor
53.a. literas ex Aegypto in Græciã
attulit 54. c. Thebarum conditor
53.b. & rex 18.d
cadmi ex Armõia filia quæ 39.b. 40.c
cadmi fabula 3.b
cadmo ſeminati draconis dentes, &
Sparta inde nati 39.b
caacus auri inuentor 53.a
cæleno 2.a
cæneus 5.a. 6.c. 7.a
καινὸς 132.c
cateus 59.a
cæus 1.a
calais 6.c.d 8.c. 110.d. diaulo uictor
pag. 52.c
calcedonius mons 5.a
calchas uates 23. b. 31. a. Theſtoris F.
ibid. 43.a
calchinia 36.c
calchodon 23.a
calciopes pietas in patrem 49.b
caliginis progenies. 1.a
callianaſſa 2.b
callimachus 144.d (125.b
calliope 3. a. 4. d. 149. b. unde dicta
callithoe 2.a. 34.c
calliſthenes 47.a
calphurnius 144.c
calyce, ſiue Calyx, Hecatonis F. 36.c
calydonius aper 17.a. et qui ad eum ex-
pugnandum profecti 38.d
calypſo 1. b. Atlantis F. 30. c. eius in
Vlyſſem amor ibid. interitus 48.c
calyſto Cateis filia 59.a Lycaonis F. 35.b
58.d. ab Aetolis capta 58.d. à Dia-
na an interfecta. ibid. à Ioue cõpreſ-
ſa. ibid. in urſam uerſa 59.a. inter
aſtra relata. ibid. 46.d. 58.d. 109.a
camilla ab equa nutrita 49.b
canaces inceſtus cum fratre 47. a.
eiuſdem interitus. ibid.
canache canis 40.c
cancer inter aſtra quõ collocatus 71.
b. quomodo diuidatur 92.c
cancri ſitus & conſtellatio 85.a.b. occa-
ſus 96.d. 178.c
canethus 6.d.
canicula 60.d
canis an Icarij 73.a. conuerſus in lapi-
dem. ibid. Europæ cuſtos 74.d
canis ſidus, ſiue canicula, Mera 31.b.
cur Sirios 75.a
canum Actæonis nomina 40.c.d
canum propria natura quæ 105.b
à Canibus conſumpti qui 48.d
canophora quæ 171.a
canopicum Nili os 57.b
cantæ inſula 9.a
canto 6.b
canthus 5.a. 6.c. Aegypti F. 38.c
capaneus 17.a. b. 23. a. fulmine ictus
pag. 17.a.b
caphareа ſaxa 27.a
capra animal ad libidinem procliuum
pag. 136.c
capricornus ad aſtra quomodo tranſ-
latus 73.a. eius effigies. ibid.
capricorni inferior pars cur piſcis for-
ma. ibid.
capricorni ſignũ Pan 44. d. eius ſitus,
conſtellatio, ortus 87.a
capulares ſenes qui 143.b
carcani mors 26.d
carcinus dux 115.b
caria 40.d
carmenta Euandri mater, literarum
inuentrix 54.c
carmentum à Nilo conditum 53.b
carnabutas anguitenens 65.b. Getarũ
rex. ibid.
caſſandra 21.b. 22.c. 27.a. uates 31.a cũ
Agamemnone occiſa 27.b
caſſandra etiã uera uaticinanti cur fi-
des non habita 22.c. 26.c
caſsiopeia 64. c. Epaphi uxor 34.d.
in ſiliquaſtro cur conſtituta 64.c

Digitized by Google

caſsiopes arrogātia 16 c. forma 64.c. eiuſdem ſitus & conſtellatio 80 c.d
caſus Aegypti F. 38.c
caſtaly fontis cuſtos draco 3.b.39.b
caſtitatis exempla 50.c
caſtor 5.b.
caſtor ex Pollux Iouis filij ex Leda. ibid. 35.b.an gemini 71.a. Dioſcorida con dunt 53.b inter ſidera poſiti 72.a
caſtor Ledæ ex Tindareo F.18.d.Lince-um interficit,ac uiciſsim ab Ida uul neratur 19.a.ſtadio uictor 52.c.unde ſic dictus 134.d
caſtoris & Pollucis ab inferis reditus pag. 49.a
caſtoris cum Polluce alterna mors 19.b
cataclyſmi cauſa 35.a
catheſtus 6.c
catillare 143.b
caucaſus mons 14.d
cebriones 21.b
cecrops Athen.rex 13.b.Terræ F.ibid. Vulcani F. 36.c
cecropis filiæ furore correptæ 37.a
cedalion dux 74.d
celano 2.b.6.c.Ergei F.36.d.unde dicta pag. 124.d
celeus 34.c.d
celox 144.d
cenchreis,eiuſq; arrogantia 15.a
ceneus 6.c
centaurus 75.a.b.an ſagittarius 72.d
centaurus nauis 52.d
centauri 5.a.eorum fabula 11.b.ex Ixi-one et Nube geniti 15.b.fera cur fi-cti à ueteribus 104.d.eorundem hi ſtoria uera quæ.ibid. 105.a
centimanus Briareus 152.c
centrum quid 55.b
cephalion 6.d
cephalus Deianei F. 30.c. Athen.rex 13.b.Aurora dilectus 42 d. 51.b. funda uictor 52.c. Mercury F.36.c. Procrin tentat 42.d. ab eadē iaculo & cane donatur.ibid. eandem per imprudentiam interficit. ibid.
cephalus à Procri in iuuentutem muta ta ſuperatus. ibid.
cephali forma 51 b
cepheus 2.b.5.b.16.c.34.d.63.b.inter ſi dera quomodo relatus 64.c
cephei parentes 63.b. patria.ibid.ſitus & conſtellatio 80 c
cephiſus 2.b
ception 5.a
κεράσαι cur miſcere 52.d
ceraſus uini aqua miſcendi author ibid.
cerberus 2.a.triceps,Typhonis ex Echi dna F.10.d.35.a.unus ex canib. Ge-ryonis 116.c. Herculi domitus 10.d
cercyon 12.c.Vulcani F.ibid.36.c.à The ſeo interfectus 12.c.42.c.filiam ſuā necat 47.a.in filiam Alopē auſteri tas 42.c
ceres 1. b.2.c.19.b. ab inferis reuerſa 49.a.Eleuſinia dicta 158.d.item le-gislatrix 159.b. Δημήτηρ 158.c. frumenti inuentrix 53.b.54.c. inter deos cur ultimò poſita 170.d. Tri ptolemi nutrix 65.b
cereris beneficia. ibid. concubitus 61. a.imago quō olim depicta 170.d
cereri cur oblata papauera 159.a
cerinthum oppidum 5.a
cerion 6.d (10.d
ceruus aureis cornib.Herculi domitus
cete 2.b
ceto ibid.
ceton rex 113.a.ad Troiā quando uene-rit.ibid.eius tributum argētarium. ibid.
cetus 73. b.115.a. à barbaris qualiter ocetur. ibid. à Perſeo interfectus 73.b.cui Heſione expoſita, ab Her-cule interfectus 11.a.21.a
ceyx,eiusq; interitus 16.c
chalciope 3.a.6.d.8.c.d. 33.a
chalybes 6.d
chaon 21.b
chaos 1.a.unde dictum 152.c
chaus & caliginis proſapia 1.a
charops canis 40.c
charopus 23.a
charybdis 29.b
chediatros canis 40.d
χειμερινὸς quis circulus,& cur ſic di-ctus 56.b
cheonophyla 5.b
cherſis 2.b
chiade 4.d
chias 17.b
chilon Lacedæmonius 46.d.eius dictū. ibid.
chimera 2.a. quaſi μὴ ἀ ὁρῶσα dicta 136.c. ex Gorgoneo ſanguine cur naſci dicta,ibid. Typhonis ex Echi-dna F.35.a.cur triceps 136.c. Bellero phontis interfecta 15.a.135.b
chimara mons 112.c.nauis 52.d
chiona,ſiue Chione Aquilonis F.36.c. 45.a.una nocte à duob. dijs com-preſſa. ibid.
chirodamas 22.a
chiron 1.b.Saturni ex Philyra F. 32.d Aeſculapy nutritor 75.b. ab Her-cule quō interfectus.ibid.inter aſtra relatus ibid. medicina chirurgicæ inuentor 32.d.53.a
chironis haſta uſus Achilles 24.c.me-dendi ui pradita. ibid.
chironis iuſtitia 75 b.parentes. ibid.
chirurgicæ medicinæ inuentor Chiron pag. 32.d.53.a
chlony mors 26.d
chloris 4 c.d.5.a.b.17.b.23.a
choragium 144.d
choraules unde dictus 52.c
χορεῖαι quæ ſtellæ dicantur 77.b
chrœreſus 21.b
chromius. ibid.quot nauib. ad Troiam profectus 21.a
chronus ibid.b.
chryſaor 2.a.10.d. Neptuni ex Meduſa F.2. a 35.a.eiuſdem proles 2.a
chryſes ſacerdos Apollinis,& alter iu nior ex Chryſeide & Agamem-none 28.b
chryſeis ſacerdoti patri reſtituta 25.b
chryſippus Aegypti F.38.c.item Pelo-pis F. Laio raptus 20.c eius mors. ibid. Theſeo raptus, eiusq; forma pag. 51.b
chryſolaus 21.b
chryſomallus aries Neptuni F. 42 d
chryſorrhoas fl. 47.b.cur ſic dictus Pa ctolus fl. 43.b
chryſotemis Danai F. 38.c
χθών 37.a.133.a
chthonius 39.b
chylus Elati F. 45.b
ciceronis locus 7.a.93.b.102.a
cicones 29.a
cidippe à proprijs filijs ad Iunonis tem plum uecta 49.b
cilix,à quo Cilicia nomen 39.b
cimon à propria filia nutritus 49.b
cincius Alimetus,hiſtoricus 142.d
cinyras rex 15.a eius forma 51.b. interi tus 47.b
circe 2.a. Solis F. 29.b.35.b. quomodo Telemacho Vlyſsis F.nupta.31.a.un-de ſic dicta 132.d
circes ex Vlyſſe filij 29.b. in Glaucum amor 45.a.ueneficia 31.a
circini inuentor Perdix 53.a
circulus æſtiuus quis 91 b. eius ſigna quæ 92.c
circuli cur quo remotiores à polo, eo maiores 57.a
circuli ſphæra 56.c.d
ciſſeus 40.d.
ciſſeus 21.b.26.d.rex 46.c.eiusq; inte-ritus ibid.
ciſtella 145.a
citorus 3.a
cleio 1.b

cleo

Digitized by Google

cleo Danai F. 38.c
cleobis et Bitia in matrem pietas 49.b
cleobule 5.b.23.a
cleobulus Lindius 46.d. eius ſententia. ibid.
cleodite 21.b
cleodoxe 4.d.17.b.
cleopatra 8.c. Danai F. 38.c
κλαίειν quid 125 b
cleoſtratus Tenedius 65.a
clinice medicina inuentor Aſclepius pag. 53.a
clio unde dicta 149.a
cliteinneſte 2.a
cleanthus naui uictor 52.d
clonius 23.a
clotho 1.a.
κλώθειν 163.b
clymene 1. b. 2. c. 5.a. 6. d. 17. b.21.b Oceani F.35.b. Amazon 36.d
clymenus 6.d.35.b.rex eiusq́ cum filia inceſtus 46.c.49.b.filiam Harpalicen necat 46.c.47.a filium ſuam epulatus 46.c.43.d
clymeni interitus 47.b
clypeus coronæ loco dari ſolitus 38.c. pag. 51.b
clytamneſtra Leda exTyndareo F.18. d. 27. a. nupta Agamemnoni. ibid. 23. b. 27.a. maritum occidit 27.a.47.b.quomodo ab Oreſte cæſa pag. 27.c
clytia 2.c.4.d
clytius 5.a
clytius Cianeus, Helenæ procus 19.b
clytus rex 28.d. Aegypti F. 38.c quot occideris 27.a
cocalus rex 12.d.13.a
cocytus 166.d
cælibatus 144.d
cælum 1.a.à Terra quomodo progenitum 152.c. unde dictū ὀυρανὸς 145.b
cæli per circulos diſtinctio 171.a. quis curſus 145.b
cæneus, uide Cæneus.
cæranus 31.c.32.d
coemſe 2.a
cognatos ſuos qui occiderint 48.c d
colophonia Erichthei F.33. b. à patre necata 47.a
colophonius 2.a
columbas à Syris pro dijs haberi 44.d
κωμάζειν 163.b
cometes, Meropa crinis 43.b 44. c.
cometarum diuerſæ ſpecies 44.c
communi Mercurio, prouerbium 151.a
comus dæmon iuuenis 163.b
como cur addita lampades. ibid.
concordiæ templum Romæ 51.b
concubitus nefandi exempla 49.b
congerrones 145.a
conon matematicus 72.c
conſuetudo quomodo pœnitentiam creat 136.c
cōtemplatiua qualis uita humana pars pag. 128.d
continentia 2.a
coran canis 40.c
corcyræ amplitudo 54.c
κόρη 158.d (53.b
corinthus 9.a. b.16.d. prius Ephyre
cornicines à claſsicis inuenti. ibid.
cornu Amalthea ab Hercule cur circumlatum 127.b eius quæ uirtus et uis ibid.
cornucopia 11.a
corona à Dia ubi accepta muneri 61. b an Theſei. ibid. 62.c. à Libero cur relicta 61.b. inter ſidera quomodo collocata. ibid. Veneri quomodo detracta. ibid.
coronæ materia quæ. ibid. ſicus & conſtellatio 78.d
coronis 6.c.23.a.36.c.45.b.70.d
coronidis grauidæ adhibitus coruus cuſtos 45.b
coronus 7.a.23.b
κόρη. Cereris F. 158.d
corſica ager peſsimus, eiusq́ amplitudo 54.c
coruus coronidis cuſtos 45.b
coruus ex albo niger factus. ibid.75.a. quando non bibat. ibid. ſub ſolis tutelam cur poſitus 125.a
corui partus quæ ratio. ibid.
corybantes, qui et Curetes 33.a. eorum conſtellatio 173.a
corydon 2.a
coryna 6.c
corynetes 12.c. Neptuni F. ibid. Vulcani F. 36.c
corytus 61.a
cotonea 34.c
cotto et Briareus quales 110.c, centimani unde dicti. ibid.
coturnix 14.d
crateis Scylla 45.a
crates fl. ibid.
crates quis autor 172.c.d
creatus 23.a
crenis 2.b
creon rex 9.a.b.11.a.16. d.17. b.18. c.d
creontiades 36.d
creſphontes 32.d
creta inſ.10.d.12.d.13.a. 23.a
creta amplitudo 53.b
creteus 4.d
cretheus 69.b
cretica hiſtoria 61.b
creuſa 9.a.b.21.b.Erichthei F. 36.c
crinus 34.c
criſpinus poeta 144.c
critomedia Danai F. 38.c
cromiuſa, ſiue Crumiſſa inſula 42.c
croton ſiue Crotus Panis F. 46.d
ctimene 5.a
ctimenus ibid.
culleus 145.a
cupiditas animam cur diligat 138 d
cura hominem primum è luto fabricata 46.c
curetes 8.c. qui, & unde dicti 33.a. pag. 59.a
curioſitas ſemper periculorum germana 136.d
curſu uictores qui 52.c.d
Q. Curtij locus 118.c
cyaneæ cautes 8.c
cybele mater deorum 166. d Titanas an pepererit ibid.167.a
in Cybeles curru cur Atys pictus. ibid.
cyclades inſulæ quot, earumq́ nomina pag. 54.c
cyclops Neptuni F. 29.a.36.c.monoculus. ab Vlyſſe excæcatus 29.a
cyclopes fulminum fabricatores ab Apolline interfecti 14.c
cydippe 2.b
cygnus Martis F. 36.c. Herculi domitus 10.d 51.b. cur creditus inuulnerabilis eſſe 108.d. rex, in ſui nominis auem conuerſus. eiusq́ cantus 35.b. quot nauibus ad Troiam profectus 23.a
cygni in bello fotitudo, & mors 108.d
cygno cæſus Pilus 52.c
cylindrus 3.a.6.d.8.c
cyllenes cum patre congreſſus 49.b
cyllenius mons 18.d
cyllo canis 40.d
cyllopotes canis ibid.
cymodoce 2.b
cymothoea ibid.
cynaras Smyrnæ oppidi conditor 53.b
cyneum 26.d.mare unde dictum 48.c
cynoſſema 26.d
cynoſura nympha 59.a. Iouis nutrix in ſtellas elata 46.d.59.a
cynoſura regio ibid.
cypri amplitudo 54.c
cyprius canis 40.c
cirene 5.b.
cyri regis domus in Ecbatanis 46.d
cytheron mons 3.b.4.c
cytorus 6.d

cyzicus 7.b. eius mors, & inſtituti ei ab Argonautis ludi 52.c

D

Daedalion accipiter 45.a.in ſui nominis auem. ibid.
dædalus 12.d. 13. a.an uolandi potens 108.d.eiuſdẽ fabula et hiſtoria.ibid.
dædalus ſimulacrorum deorum inuentor 53.a. ſtatuarius 110. d. eius ſtatue ambulantes. ibid.c
dædali cum Icaro uolatus 12.d.parricidium 48.d
damaſichthon 4.d
damone Danai F. 38.c
damonis in matrem pietas 49.b
danae 15.b.Acriſij F. 35.b
danaus 5.b. 6.d.13.b.rex 28.d.primus naui biprora uſus 54.c
danai filiæ quæ quos ociderint 38.c
danai filiarum nomina. ibid.
danai fuga 37.b
danao ludi Argis facti 51.b.quinquaginta filiæ 38.c. earundem in patrueles facinus. ibid.50.c ſecundæ nuptiæ 38.c
daphne à terra cur occultata 118. d. Apollini adamata. ibid.in laurum conuerſa. ibid.
daphnes generatio quæ. ibid.c.d
daplidice Danai F. 38.c
dardanus Iouis F. 35 b.Dardaniæ conditor 53.b.unde natus 70.d
daretis & Entelli certamen 52.d
daſcylus 6.d
daſmos tributum ut 5.a. apud antiquos an fuerit ibid.
dedophon 13.a
deianira 11. a.b. 39.a Liberi ex Althæa F.31.a.mariti Herculis interitus cauſa 11.b.47.b
deianira fabula 11.b.12 c.eiuſdem interitus 12.c.48.c
deidamia 22.b
deimone 21.b
Δειπνοφόρον quid Græcis 132.c
deioneus 4.a.13.b,30.c
deiopea 2.b
deiphila 23.a. Adraſti F.18.a.Tydeo nupta 17.a.b
deiphilus 7.b. Ilionæ matri pro fratre educatus 26.c.à patre necatus.ibid. curſu uictor in ludis Nemæis 52.c
deiphobus 22.a b.26.c.contra Paridem 22.c.ab uxore Helena necatus 47.b. Aſcalaphum occidit 26.d. item Antonoũ.ibid.quot occiderit 27.a
deiphobi mors 26.d
deiphontes 32.d
deleneficus 145.b
delos inſ. 14. c.d. 54. c.quæ prius Aſteriæ & Ortygia 14 d.33 a
deli nullus canis 48.d
deloamus Apollinis ſacerdos. ibid.
delphin 68.c. inter aſtra relatus 44.d.& 68.c
delphinus Arionis uector in littore mortuus,ſepelitur monumẽto ei facto 44.a
delphini ex Tyrrhenis nautis facti 32.c. atq; unde Tyrrheni dicti ibid.
delphini ortus & occaſus 83. a.b.ſitus & conſtellatio. ibid.
delphus Apollinis F. 36.c
deltoton 69.a.ad ſidera quomodo ſublatum. ibid.
deltoti forma 84. c. eiuſdem ſitus & conſtellatio. ibid.
demarchus Aegypti F. 38.c
demnoſia 21.b
demoanaſſa 17.b
democoontes 21.b
democriti opus 139.a
demoditas Danai F. 38.c
demoleon 6.d.
demonaſſa 5.a.23.a.24.d
demophile Danai F. 38.c
demophoon Athen.rex 13.b
demophoontis in Phyllidem amor 15.a
Δῆμος quid Græcis 137.a
demoſthea 21.b
demoſthenes 143.a
denuxippus 38.d
deſiduo 144.d
deſmontes 41.b.eius interitus ibid.
deucalion 6.c. 23.a. Herculis F.36.d. Minois F. 6.c.18. d. an aquarius pag. 73.a.b
deucalion & Pyrrha ſoli in diluuio ſuperſtites 35.a (ibid.
deucalionis iactu lapidum uiri creati,
dexamene 1.b
dexamenus rex 12.a.b
dia inſula 3.a. 8.c. 13. a item Oenei F. pag. 35.b
Διαῖον 159.b
Διακεκαυμένη terræ pars quæ 57.b
diana 2.c.4 c.9.a.b.10.c.14.d 19.a.23. b.ad Lacones traslata 51.a. an Lucina dicta 163.a. cur ἀγροτέρα dicta 161.b. item faſcelis & lucifera 51.a. 162.d
diana & Apollo Latonæ geniti 33.a
dianæ cur canes ſacri 163.a
dianæ fanum 19. a. imago qualis apud ueteres 166.c
dianæ Epheſiæ templum 46.d.ab Otrira primum ſtructum 47.a
dianæ Tauricæ hoſpites immolandi mos 28.c. ſacrorum immanitas 51.a ſimulacrum quomodo Mycenas delatum 28.c
Διαφαίνειν 162.c
diaphorus 23.b
diaſtor 22.a
Δίκαιον 162.d
Δίκη 159.b
dictys in delphinum 32.c. Neptuni F. pag. 36.c
dictys piſcator 35.b
didonis interitus 43.c
Διεγεῖν 156.c
dies 1.a
diei & atheris proſapia. ibid.
dij ex mortalib.facti qui 46.d.47 a
deorum ſimulacra primus inuenit Dædalus 53.a
deos Græci cur dæmonas uocent 137.a
diluuium ad reſtringendum Phaetontis incendium à Ioue immiſſum 35.a
dimantes 14.c. 26.d
dino 1.b
dimas 10.d
diobates rex 35.a
diobolares 144.c
diogenis dictum 130.d. 131.a
diogenites ac Erithræus 73.b
diomede 21.a
diomedes.ibid.b. 24.d. 25.b. Helenæ procus 19.b
diomedes Martis F.36.c. Tydei F.17.b. 23.a.Agrio pulſo Oeneum ſocerum regno reſtituit 19. a.quot nauib.ad Troiã profectus 23.a. quot occiderit pag. 27.a
diomedis cum Aenea congreſſus 26.d. item cum Glauco,& alijs. ibid.
diomedis & Stheneli amicitia 50.c
diomedis equi 10. d.106.c quadriga pag. 49.a
dione 1.a.19. b.eius proſapia. 1.b.Atlantis F. 19.b
dioneus 4.c
dionyſus cur dictus Liber 37 b. 40. c. quomodo nutritus 133.b. 134.c
dionyſij Siculi tyrannis 50.c
diophantus Lacedæmonius 142.d
diophantis opera 122.d
diophites 21.b
diores 52.d
dioſcuris urbs à Caſtore & Polluce condita. 53.b
dioxippe 2.c.35.b.40.d.Amazon 6:d
dirce 3 b.eius interitus ibid. 4.c
dirceus fons ibid.
diſci ludus apud ueteres 117.b
diſcordia 2.a
diſcordia pomum 22.c

dino

dino 1.b
dinus 10.d
diuidia 144.c
dodonæi Iouis templum 47.a
dodonides nympha 40.d
dolon 21.b.eius mors 26.d
dolopeus 5.a
dolops 1.b
dolor ibid.a
dolus ibid.
dorceus canis 40.c
doriceps 21.b
doris 1.b
doryclus 21.b
doto 1.b
draco aurei uelleris cuſtos 2.a.3.a.35.
a.Iaſoni domitus 8.d
draco canis 40.c
draco paſtor unde dictus 109.b
draco Heſperidũ 2.a.Typhonis ex Echi
dna F.ibid.10.d.35.a.Herculi domi
tus 10.d
draco Martis F.Caſtalij fontis cuſtos 3.
b.39.b.à Cadmo interfectus 2.b
draconis dentes 8.d.à Cadmo ſemina-
ti,ex deq; nati Sparta 39.b
draconis ſitus & conſtellatio 78.e
drias**is mors 13.b
d uno 1.b
dromas canis 40.e
dromius canis. ibid.
dryas Aegypti F. 38.c.item Iapeti F.
ibid.1.Martis F. 36.c
drypon 21.b
dimiles 2.a
duodecim ſigna authores ut diuidant
pag. 94.e
duratens equus quis, et qualis 109.a.b
dymas 6.c.21.b
dynomene 1.b

E

Echemon 21.b
echidna 2.a.eius ex Typhene ſoboles
pag. 35.a
echion 5.a.18.d.39.b
echione canis 40.d
echnobas canis. ibid.c
echo Mercurij F. 36.c
echominus Aegypti F. 38.c
edulium 144.d
eetion 28.d
efira 1.a
egeſtas. ibid.
egeus 5.b
egyale 16.c
eheſus urbs 5.a
ὀξφλὸν unde dicta 159.b
eioneus 21.b
elatus 5.a.17.b.31.a
electra 1.b.2.d.43.b.61.a.Agamemno
nis F.26.c.27.b.28.d.Atlantis F.35.
b.Danai F. 38.e
electra cur ſola inter Pleiadas non ap-
pareat 43.b.& an appareat 71.a
electra Oreſtis ſoror quomodo Pyladi
nupta 28.d
electra in fratrem pietas 49.b
electryon 5.b.eiuſdem mors 48.e
elphenor Helenæ procus 19.b.quot na-
uib.ad Troiam profectus 22.a
elete 40.d
elena 5.b
eleuſinus à Cerere in alatorum dra-
conũ uehiculum quõ poſitus 158.d.
triturationis hordei an primus inue
tor.ibid.cur ἐπιζῆ dictus. ibid.
eleuſinus.ſiue Eleuſins rex 34.e.à Cere
re necatus ibid.d
eleuſinus Eleuſin urbem condit 53.b
eleuſinus Triptolemus 153.d
eleuſis unde dicta 38.d
eleuther primus ſimulacrum Liberi pa
tris conſtituit 47.a
elide quadrigarũ certamina primum
inſtituta 53.a
elion canis 40.c
elogium 145.a
elpenoris apud Circem interitus 29.b
emphitus 2.a
enaſimus 38.d
enceladus 1.a.Aegypti F. 38.e
endeus 5.b
endimion paſtor 196.c d.Lunæ amatus,
eiusq; forma 51.b
engonaſi 59.a.61.b.ad aſtra quomodo
tranſlatus 62.c.lyra cur proximus.
ibid.d
enipeus fl.4.d. 5.a
enneados lectus unde dictum 35.a
ennius 143.b
entelli & Daretis certamen 52.d
enyo 1.b
eos,eous,ſolis equus 40.d
epaphus 2.a.3.b.4.c.Memphis cõditor
52.b.Iouis & Ius F.34.c.35.b.Ae-
gypti rex factus 34.d.
epeus equi Troiani fabricator 25.b
ephialtes 2.a 20.d.Aegypti F. 38.c
ephebi famoſiſſimi qui 51.b
epheſiæ Dianæ templum 46.d.47.a
ephoceus Neptuni F. 36.c
ephyre 2.b.Corinthus poſt dicta & ab
Ephyre nympha condita 52.b
epicharmus literarũ inuentor 54.c.ei-
uſdem locus 136.c.137.b
ἐπιλήναι qui dicti 151.b
epigoni ſeptem,eorumq; nomina 27.b
epimetheus 2.b.eidẽ nupta Pãdora 31.b
epiphron 2.a
epiſtrophus quot nauib.ad Troiam pro-
fectus 22.a
epopeus 3.b.in delphinũ 32.c.rex 45.b.
eiuſdem cum filia cõgreſſus 49.b.
interitus 39.a
equus Troianus 25.b.26.c.eiq; incluſi
Græci qui præcipuè 25.b.eiuſdem
inſcriptio. ibid. (69.a
equus ad ſidera quõ tranſlatus 68.d.
equi cũ aquario ortus 83.a.cũ piſce oc-
caſus ibid.eius ſitus & conſtellatio.
ibid.
equi ſuper aquas & ariſtas ambulan
tes 21.a
equorum Solis nomina 40.d
eraſia quæ 110.d
erate Danai F. 38.e
erato 40.d.unde dicta 125.b.149.a
eratoſthenes 60.d.180.c.eiuſdem di-
ctum de Icario 60.d
eratocles Iſthmia ludi 52.c
erebus 1.a.unde factus 152.d
erebi & noctis proſapia 1.a
erechthei filiarum mors 64.d
eretina 145.a
ἔρεβος 157.a
erginus 6.c
eribotes 5.a
erichtheus 6.e.13.b.Athen.rex 13.b.
propriã filiam necat 47.a.fulmine
ictus 13.b
erichthei cum filia congreſſus 49.b.
eiuſdem filiarum mors 13.b.47.a
erichthonius Vulcani F.36.c.37.a.un
de dictus 37.a.Athen.rex.13.b.an
Panathenæorum inuentor 64.d
erichthonius anguis.ibid.unde ortus.
ibid.
erichthonius argẽtũ primus Athenas
attulit 53.a.auriga 64.d.eiuſde pa-
tria ibid primus equos iunxit.ibid.
ericlimenus Neptuni F. 36.e
eridanus fl.5.b.73.b.qui et Padus 35.b
eridanus an Nilus 73.b.an Oceanus.
ibid.
eridani ſideris ortus & occaſus 88.d.
ſitus & conſtellatio. ibid.
erigone 60.d.Clytamneſtra & Aegi
ſthi F.28.d.ad Icarij cadauer quõ
deducta 31.b.60.d.inter aſtra pro
uirgine collocata 31.b.47.a.quæ et
Iuſticia. ibid.
erigona in patrem amor & interitus
pag. 31.b.48.c.49.b
erimachus 10.d
eriolas 1.a
eriphia 40.
eriphyle 17.b.Amph.maritũ prodit
18.a

18.c. à filio necatur ibid.
eriſichthon cur fame confectus 110.d
ἶρις 37.a
eridis pomum 22.c
ἔρως quid Græcis 136.d.157.a
erratica ſtellæ cur ſic dictæ 76.d
erybœa 21.a
erylus 1.a
ἐρυθραῖον quid Græcis 124.d
eryx ab Hercule caſus 51.a
eryx mons ibid.
eteocles Oedipi F.16.d.17.a. Thebanorum rex 18.d
eteoclis & Polynicis mutua cædes 17.b. & 18.c
eteſia 61.a
ethalion, ſiue Ethalides 3.a. in delphinum 32.c. Iouis F.35.b
ethemea 57.b. ſagittis à quo & cur transfixa ibid.
etherie 2.c.35.b
ethionome 21.b
ἦθος quid Græcis 137.b
ἔτος 61.a
etolus Iouis F. 35.b
euadne 23.a. Neptuni F.36..c. eius caſtitas 50.c. interitus 48.c
euamon 23.a
euagoras 21.b
euagoreus 2.a
euander 21.b. literas ex Arcadia in Italiam tranſtulit 54.c
euanippe Elati F. 17.b
euarete 20.c
eubea Macarij F. 36.c. à patre necata 47.a
eubœæ amplitudo 54.c
eubule Danai F. 38.c
eubulus 73.b
eudemon Aegypti F. 38.c
eudora 43.b.70.d
eudromus canis 40.c
eudoxa 4.d (53.a
euhadnes primus aſtrologiæ interpres
euhenus Herculis F.36.d. in fl. Lycormā ſe præcipitat 47.b
euhenus fl. 4.d.11.b
euideas Aegypti F. 38.c
euippe Danai F. ibid.
eumæus Vlyſsis ſubulcus 30.c
eumelus Helenæ procus 19.b. quot nauibus ad Troiam profectus 23.a
eumolpus Neptuni F.13.b. uoce ad tibias uictor 52.c
eunaus 7.b. curſu uictor in Nemæa ludis 25.c
eunomia 40.d.159.b
eupalamus 12.d (c.38.d
euphemus 5.b.12.d. Neptuni F. ibid. 36.
eupheno Danai F. 38.c
euphrates 1.b
euphorbus, poſtea Pythagoras 26.d. eius mors. ibid.
euphrone unde dicta 149.b
euphroſyne 1.a
eupinus, Epinicus 4.d
euporie 40.d
eupolemia 5.a
eureſtus Mercurij F. 36.c
eurimus 17.a.18.d
euripides à canibus laceratus 48.d. Apollinis F. 36.c
euriſabe 54.c
euritus 5.a
eurius 17.a
europa, Europe 5.b.12.d.25.b.35.b.57.b Ioui rapta 39.b.109.a
europæ ſitus 57.b
europome Danai F. 38.c
eurota fl. 18.d
euryale 1.b
euryalus curſu uictor 52.d
euryali & Niſi amicitia 50.d
eurybates 6.d.22.b
eurychus quot nauibus ad Troiam profectus 23.a
eurycliа Vlyſsis nutrix 30.c
eurydamas 5.a
eurydice 1.b.23.a. Danai F.38.c. Orphei uxor 26.d. unde ſic dicta 141.a
eurylochus à Circe non mutatus 29.b
eurymedon 6.c
eurymus 29.a.31.a
eurynome 2.a.b.17.a.36.c
eurypylus Helenæ procus 19.b.26.d. Neoptolemo occiſus ibid. quot nauibus ad Troiam profectus 23.a. quot occiderit 27.a
eurypyli mors 48.d
euryſthenes Aegypti F. 38.c
euryſtheus 10.d.11.a.12.d.29.a
eurytion 5.a.11.b.52.d. centaurus 11.a
eurytus 5.a. Herculi domitus 11.b. Mercurij F. 36.c. ſagittis uictor 52.c
euſebij locus 110.d.117.a
euforus 7.b
euſtyoche 21.a
εὐκάρπω quid Græcis 125.b.149.a
euxemenis opus 125.b
exercitus 144.d
euxinum mare 8.c

F

FAbrè 145.a
faces ſceleratæ quæ 49.a
fatum 1.a
fata quot & quæ 124.c
fauonius 1.b
felix Capella 144.d
feneſtella 145.a
ferculum 144.d
feretus 9.a
filias ſuas qui occiderint 47.a
filiorum à matribus occiſorum catalogus ibid.a.b
filios ſuos qui epulati 48.d
fiſtulæ cantus author Pan. 53.b
fleuia urbs 4.d
flocci 144.d
flores inſcripti nomina regum 117.b
focus 6.c
fœminis ingenuis permiſſum Athenis medicinam diſcere 53.a. reliquis interdictum. ibid.
fonteius orator 144.d
fontes 1.b
formicæ in homines 14.d
formido 2.a
formoſiſsimi qui fuerint 51.b
freni inuentor 52.d
frigutire 143.b
frumenti inuentrix Ceres 53.b.54.c
fulminum fabricatores Cyclopes 14.c
funebres ludi cuiuſmodi Patroclo inſtituti 52.d
in Funere cur tubicines adhiberi ſoliti 53.b
furiæ tres 1.a.124.c. erinnyes 148.c
fuſtibus primùm dimicaſſe Afros & Aegyptios 53.b

G

GAlathea 1.b
ganeum 145.a
garymedes Ioui amatus, eiusq́; forma 51.b
ganymedes in aquarium 47.a.73.a
ganymedis raptus 127.a
gargaphia uallis 40.c
gargaſus quot occiderit 27.a
ganij mors 26.d
gellij locus 118.c
gemini 71.a. eorundem quot ſtellæ 177.b. item ſitus & conſtellatio.85.a. ortus & occaſus ibid.96.d
generos qui occiderint 43.d
γεωργοὶ Græcis quid 127.b
gerones qui Romanis dicti 145.a
geryon 2.c. trimembris.ibid.10.d. Chryſaoris F. ibid.35.a. triceps an fuerit. ibid. 111.a
geryones 21.a. qui 170.c. eius biceps canis ibid.
geta 65.b
gigantes 1.a. ſeminati 106.d
glabrum 143.b
gladio primus Belus in bello uſus 53.b
glauce 1.b.9.a. Amazon 36.d
glaucip.

Digitized by Google

glaucippe Danai F. 38.c
glaucoma cæcitas 132.d
γλαυκὸς Græcis quid ibid.
glaucus 26.d.66.c.d. à Circe amatus 45.a. Minois F. ab Aeſculapio ad uitam reuocatus 14.c. item à Polyido 32.d. ab equis an conſumptus 111.a. Iolao uictus 52.c. piſcator 111.b. quot occiderit 27.a
glaucus in mari, prouerb. 112.c
glauci Minois F. mors 26.d. 32.d. 111.b. ad inferos deſcenſus 49.a. interitus 91.c. in Scyllam amor 45.a. quadriga 49.a
glauci tres qui 111.a.b
gnoſius 40.c
gorge 39.a
gorgis 21.a
gorgytion 21.b
gorgo canis 40.d
gorgon 2.c. Typhonis ex Echidna F. 35.a
gorgon pro terrore 136.c
gorgonis caput 16.c.63.a. in lapidem mutatio 113.b. proſapia 2.b
gorgonum cuſtodes 64.c
gorgones à Minerua an interfectæ ibi.d
græci qui quot occiderint 27.a
gratiæ 2.b. quot & quæ 149.b. 150.c. unde χάριτες dictæ ibid.
gyarus inſula 54.c
gyas 52.d
gyges 2.a
gymnaſia 40.d
gyrton urbs 5.a

H

ἅλες 163.b
hæmonis & Antigonæ interitus 18.c
halietus auis è Niſo 45.a
ἅμαξα 59.a
hammon à Libero condita 53.b
hammonis Iouis templum à Libero conſtitutum 32.c (50.c.d
harmodij & Ariſtogitonis amicitia
harmonia 2.c.d. 3.b. Martis F. 3.b. 36.c
harpalice à uacca et equa nutrita 44.c. 49.b. filium necat 47.b. 50.c. à paſtoribus interfecta 44.c. cũ patre congreſſa 49.b. à patre interfecta 47.a
harpalice in patrẽ pietas 44.c. 49.b
harpalicus canis 40.d. rex 44.c
harpalices interitus ibid.
harpalus canis 40.c
harpinna 36.c
harpocrates Iſidis F. 54.c
harpyia canis 40.c
harpyiæ 2.c. 6.c. 8.c. Iouis canes ibid. quæ & quot 124.c.d
haſtipiæ 23.a
hecabe Danai F. 38.c
hecatombe 27.b
ἑκατὸν 124.d (142.d
ἑκατὸν πορόμονα qualia ſacrificia
hecatompyle Thebæ 53.b
hecatontachiria 110.c
hector 21.a.b. 24.d. ab Achille interfectus 25.b. 26.d. eiusq́; corpus à Priamo redemptum 25.b. Proteſilaũ interficit 26.d. item Antilochum ibid. quot occiderit 27.a
hectoris cum Aiace congreſſus 26.d. & mutua dona ibid.
hectoris lytra 25.b
hecuba Cyſſei, ſiue Dimantis F. 21.b. 26.d. Hectoris mater ibid. ab Vlyſſe abducta, & canis facta ibid.
hecubæ caſtitas 50.c. fax ſcelerata 49.a. interitus 26.d. 48.c
hecyprus 40.d
hegeſianax 65.b
hegeſias 76.d
εἱμαρμένη 148.d
helena Iouis ex Pyrrhe F. 35.b. item ex Leda 18.d. Deiphobum maritum necat 47.b. ob formam multis procis petita 18.d. octauo demum anno poſt Ilij ruinam cum Menelao in patriã reuerſa 27.b. quomodo Menelao nupta 19.a. uxor Menelai 23.b
helenæ fax ſcelerata 49.a. ortus 63.b. proci, eorumq́; nomina 19.b. raptus ibid.a. 22.c
helenoris mors 26.d
helenus 21.a.b. Priami F. augur 31.a
heliades, Phaetontis ſorores, quot & quæ 35.b
helice 59.a, Danai F. 38.c. quæ & urſa, & ſeptentrio 39.b
helicta Danai F. 38.c
helie 2.a
helimus 52.d
helle 2.d. 3.a. Neptuni F. 36.c. ab eodem ſeruata 182.c. an aries 69.b
helleſpontus 3.a. 69.b (56.c
hemiſphærij cuiuſlibet triginta partes
hemon 40.d
henices 21.b
heniochus 64.d
heniochi ſidus 47.a
hephæſtus cur appellatus Erichthonius 64.d
hephæſtius locus ibid.
ἑρκηλεῖς Græcè quid 130.c
herbarũ medicinæ inuẽtor Chirõ 53.a
hercæi Iouis ara 22.c
hercules 2.c. 4.c. 5.b. 6.d. 7.b. 10.d. 11.a.b. 12.c. 14.c.d. 17.a. 18.c. 19.a. 23.a.b. 24.c.d. Iouis ex Alcmena natus 10.d. 39.b. ab Omphale muneratus 65.a. 130.c. ab uxore necatus 47.b. cur Omphale ſeruierit 11.a. cur ſic dictus 130.c. dracone cur circũplexus 66.c. in auxilium Troianorum conductus 115.a. Pammacho uictor 52.c. primigenius cur dictus 10.d. Prometheũ de Caucaſo liberat 34.c. Heſionem itẽ à ceto 11.a. proprios liberos occidit 11.a. ſagittarius 161.a
herculis ratio uniuerſis indita ibid.
herculis ad inferos deſcenſus 49.a. certamina ab Euryſtheo imperata duodecim, & plura 10.d. cœleſtis ſitus & conſtellatio 78.d. 79.a. cum Liguribus pugna 62.d
herculis & Philoctetæ amicitia 50.c
herculis filij 36.d. imperium 117.a. inſignia 17.a. interitus 47.b. ludi gymnici, Olympia inſtituti 52.c. parerga 10.d. 11.a. pyra à Philoctete conſtructa 24.d. ſagittæ Philoctetæ donatæ, fatales Troiæ 24.d. ſtatua quõ olim depicta 168.d. 169.a. & inde eiuſdem duodecim uictoriæ ibid.
hermaphroditus, eiusq́; forma 51.b
[illegible] quid Græcis 126.d
hermione Menelai & Helenæ F. Oreſti nupta 28.d. prius Neoptolemo deſponſa ibid.
hermippus 16.a
hermus locus 125.b
hero 21.b. Danai F. 38.c
herodotus Mileſius 99.b
herſe 87.a
heſiodus 152.c
heſiodi locus 70.d
heſiona 11.a. 23.a. ceto expoſita 11.a. 21.d ab Hercule & Telamone liberatur ibid.
heſperie 2.a
heſperides ibid. 11.a. 169.b
heſperidum draco 2.c. 10.d
heſpertuſa 2.a
heſperus 16.c. Mileſius 109.b
heſperus ſtella Veneris 100.c. eiuſdem curſus incertus ibid.d
heſtiæa 2.a. 59.a
heſtiææ qui conditores ibid.
hilagus 21.b (48.d
hillus Herculis F. 36.d. eius parricidiũ
hiaſpor 157.a
hiphimede 10.c
hippalcimos 6.c
hippalcus 20.c. 23.a
hippaſſus 38.d
hippaſus 5.b. 6.c. 21.b
hippea 5.a
hippocoon 4.c. 6.c. 11.a. 38.d. 52.d

hippo-

hippocrene 63.d
hippodamia 6.c.11.b.20.c 23.b. cum patre congreſſa 49.b. Pelopi nupta 20.c
hippodamia mors ibid. 48.c
hippodami mors 16.d. item Hippodamantis ibid.
hippolyte 23.a. Amazo Herculi domita 20.d.36.d
hippolytus 13.b. ab Aeſculapio uita reſtitutus 14.c. poſtea Virbius dictus 49.a
hippolyti ad inferos deſcenſus. ibid. interitus 23.b. quadriga 49.a
hippomedon 17.b
hippomenes in leonem uerſus 41.a b. quomodo Atalanta uictor in curſus certamine. ibid.
hipponous 17.b
hipponoi interitus 47.b
hippoſidus 21.a
hippotas 38.d
hippotes 9.b
hippothoe. ibid. a. Amazon 36.d. Danai F. 38.c
hippothon, ſiue Hippothous ab equa nutritus 42.c.49.a
hippothous 22.b
hippothoi mors 48.d
hippotrochus 21.b
hiſtoria, fabula quãto precioſior 104.c. 110.c
hiſtria 8.d.9.a
humanæ uocis decẽ modulamina 125.a
Homeri locus 93.b.110.c.125.b.128.c. 130.c.135 b.136.c d. 137.a
homo à Cura primum è luto fictus 46.c. unde dictus. ibid.d
homines Meropes unde dicti 67.b
ex Hominibus in deorum numerũ qui recepti 46.d.47.a
horæ 2.c. Iouis & Themidis filiæ 159.b. earum nomina 40.d
hoſpites immolandi ritus in Tauris 28.c
horizon 56.c. incerta ratione definitur ibid. ſphærã quomodo definiat 95.a
hyacinthus adoleſcens Amyclæus 117.b. eiuſdem mors ibid.
hyacinthus Apollini amatus, eiusq́; forma 51.b. filiam ſuam necat 47.a
hyas 70.d. ab apro, ſiue leone confectus 48.d. Atlantis F. 43.b. eiuſdem ſorores inter ſidera relatæ. ibi.
hyades Liberi nutrices 70.d. à Lycurgo fugatæ. ibid. nympha Dodonides dictæ, ibid.
hyades quæ 43.b. quot 70.d. unde dictæ 43.b.70.b
hyadum nomina & numerus. ibid.
parentes 70.b
hyale Danai F. 38.c
hycleus rex 45.b
hydra caſtellum 115.b
hydra Lernæa 10.d.11.b. Typhonis ex Echidna F.2.c.35.a. nouẽ capitũ 2.c
hydra ortus & occaſus 91.a. ſitus & conſtellatio. ibid.
ὕειν, pluere 43 b.180.c
hyemalis circulus quis 93.b. eius quæ ſigna. ibid. 94.c
hyemem quando ſol curſu ſuo efficiat 57.a
hylactor canis 40.c
hyleus canis. ibid.
hylas 5.b.6.d. Herculi amatus, eiusq́; forma 51.b
hymane 5.b
hyocles 66.c
hyparete Danai F. 38.c
hyperantus Aegypti F. ibid.
hyperaſius 5.b
hyperbius Aegypti F. 38.c
hyperenor 39.b
hyperion 1.a. eiuſdem proſapia. ibid. b
hypermeſtra 17.b.18.c. ſola ex ſororibus uiro parcit 38.c
hypermeſtra & Lyncei fanum. ibid.
ὑπεϐιϐασία quid Græcis 134.d
hyperiſcus 21.b
hypolipnus 61.b
hypſeus 2 d
hypſipyle 7.b.28.c. Thoantis F. 28.c
hypſipylæ in patrem pietas 49.b
hyrcus rex 44.d. eius genealogia quæ 70.d
hyrmine 5.b

I

Iάκχου quid Atticis 137.a b
iæra 2.b
ialmenus Martis F. 36.c. quot nauibus ad Troiam profectus 23.a
ianaſſa 2.b
ianus quomodo olim depictus 167.a
iani thronus ibid.
ianira 2.b
ianthe ibid.a
iapetus ibid. eius proſapia ibid.b
iaſion Cereri amatus 51.b.61.a. eius forma 51.b
iaſius 17.b 23.b
iaſon 3.a.4.d.5.a.6.c.8.c d.9.a b. Peliades. ibid.a. Argonautarũ dux 6.d
iaſonis ex Hypſipyle F. 7.b. in Colchos profectio 4.d.5.a b. parricidium 48.d. quadriga 49.a
iaſoni per flumen tranſuecta Iuno 4.d. 8.d. ſublatũ è Colchis aureum uellus 43 d
icarius 31.a b.60.c d. à paſtoribus cur interfectus 31.b.60.d. ad arborem defoſſus ibid. arcturus inter ſidera dictus 31.b & bootes appellatus 60.d. hyrcum interficit. ibid. in puteũ cur proiectus ibid. ab uini uſum tradit am occiſus 31.b. utrem quomodo fecerit 60.d
icary canis in herum amor 32.b. idem inter aſtra relatus. ibid.
icario cur uinum traditum 60.c
icarus: Icarium pelagus unde 12.d
icarus in Arcturi ſidus 47.a
icelos 1.a
ichneus canis 40.d
ichnobates canis ibid.c
idas 5.b.6.d. Apharei F. 19.a.24.c.38.d. contra Caſtorem 19.a. Polluci ſuperatus ibid.
idea Danai F. 38.c
ideus Theſty F. ibid.d
idmon 5.b.6.d.7.b. ab apro percuſſus 7.b.48.d
idolorum quis primus repertor 122.d. 123.a
idomeneus 19.b. quot nauibus ad Troiam profectus 23.a. quot occiderit 27.a
idomenei forma 51.b
idothea 40.d. Prothei F. 27.b
idya 2.c.9.a
ienios agrus 2.a
ientaculum 144.d
ignis à Promethee primum hominibus datus 33.b
ignem cur hominibus Iupiter ademerit 66.d.67.a
ilaira Leucippi F. 19.a
iliona 21.b
ilione. ibid. maritum necat 47.b
ilione in fratrem & parentes pietas 49.b. interitus 48.c
iliona Priami F. Polymneſtori nupta 26.c
ilius Apollinis F. 36.c
ilium 4. d. quomodo à Græcis expugnatum 109.a b. eiuſdem uera narratio. ibid.
ilionomus Aegypti F. 38.c
imbraſia inſula 7.a
imbraſus fl. ibid. & inſula 6.c.7.a
imenarete 23.a
impietatis exempla 50.c
inachus 1.b.28.d.34.c. Oceani F. 33.b
inceſtuum exempla 49.b
indus 1.b. argenti inuentor 55.a
indi ex Phaetontis incendio atri redditi 35.b

ab

ab Inferis reuerſi, Parcarum licentia, qui 49.a
infernus cur ἅδης dictus 146. d. item mutator 163.b
ingeſtum 1.a
ino 2.b.3.a. Cadmi F. ibid. 40.c
ino Euripidis 1.a
ino filium occidit 47.c. in Leucotheam mutatur ibid.
inûs fabula 2.d.3.a. furor 40.d inte- ritus 2.d.3.b.48.c
inſulæ omnium maximæ quæ 53.b.54.c
intemperantia 1.a
inuentores rerum 52.d.53.a b
inuidia 1.b
inuulnerabilis an quis eſſe poſſit 108.d
io Inachi F.35.c. à Ioue dilecta 34.c. & in uaccam uerſa ibid. et in Iſin dea. ibid. 70.d
io bouem an pepererit 117.a. eiuſdem narratio ibid.
iobates rex 35.a
iocaſta 16.c.17.b. cum filio congreſ- ſa 16.d.49.b
iocaſtæ interitus 48.c
iocinora cur olim dijs immolata 67.b
iolaus 6.c. Iphicli F. ibid. 24.d. 38.d. e- tiam Proteſilaus dictus 24.d. qua- drigis uictor 52.c
iolai interitus 24.d
iole 11.a
ioles fabula. ibid.b
ionium pelagus unde dictum 34.c
iphiates 21.b
iphiclus 5.a.6.c.14.d
iphigenia immolanda, à dea ſublata in Tauros transfertur 23.b.47.d.51.a. & Dianæ ſacerdos fit 23.b.28.c. quomodo à fratre abducta ibid.
iphimedia 10.c
iphinoe 7.b
iphinome Amazon 16.d
iphis 7.b
iphitus 5.a.6.c.17.b.23.a
ira 1.a
irene 40.d
iris 2.c
irus 5.a. mendicus 30.d
iſchis Elati F. 45.b
iſemerinos circulus 56.d
iſidore 9.a
iſis dea ex Io facta 34.c.70.d. uelificij inuentrix 54.c
iſmarum oppidum 29.a
iſmarus 2.b
iſmena Oedipi F. 16.d
iſmenus, Iſmenius 2.b.4.d
iſthmia 2.b. ludi. ibid. 52.c
iſus [illegible]
italus Telegoni ex Penelope F. 91.a. un- de Italia dicta ibid.
itea Danai F. 38.c
itemaloprosis 16.d
ithaca inſula 22.d.23.a. Vlyſſis pa- tria 29.a
ithone 103.b
itys à matre occiſus 13.b.47.a. à pa- tre deuoratus 48.d
iudicium Paridis 22.c
iuno 1.b.2.c.3.a.4.d.7.a.8.c. 10.d.11. a.14.c.d.15.b.24.d.33.a. à Iaſone flumen tranſuecta 4.d.8.d. ab ado- leſcentibus cur ad templum uecta 118.d. cur in ſimilitudine accia pi- cta 166.d
iuno & Minerua cur Troianis infeſtæ pag. 21.c
iuno ipſa cur dicta 119.b. Iouis uxor 59. b. et ſoror 146.c. Iouis cuculo 174.c lac profundit 77.a. Mercurium la- ctauit ibid. mulier pariens picta 166.d. Philoctetes cur infenſa 29.d. furorē cur curam gerat 118.d. unde di- cta 129. cur uelato capite ibid.b
iuno, Venus, Minerua de forma conten- dunt 22.c
iunonis hortis 74.a. proles 1.b. ſolennia quomodo peragi ſolita 118.d
iunoni Anguae factū Argis ludi 52.b
iunoni cur propoſiti pauones 166.d. tem- plum Argis à Phoroneo primum fa- ctum 47.c. ſacra quis primus fece- rit 33.b
iupiter 1.b.10.c. à duob. hœdis quomo- do lactatus 65.a. à capra cum lacta- tus. ibid. cur ſatum 148.c. Hercæus 22.c. infans quō ab Opi abſcondi- tus ne à Saturno deuoraretur 33.a. Naxo an nutritus 68.c. Saturni & Opis F. 33.a. Thebarum conditor 53. b. unde dictus 146.c
iouis pro Iupiter 14.d. & inde ſæpius.
iouis cum Danae congreſſus 25.b. di- uerſa cognomina unde 146.c.147. b. ex Europa filij 12.d. 25.b.39.b. ex Leda F. 18.d.
iouis filij, eorumq́ nomina 35.b
iouis Hammonis templū à Libero con- ſtitutum 32.c. Lycei templum 60.c. nutrices 40.d
iouis oculus uidet omnia 148.c. Olym- pij ſimulacrum à Phidia factum 46.d. proles 1.b.2.c. unde ſtella cur clariſs. 76.d. quis eius curſus 100.d
iouis prima ex mortalib. compreſſa Nio- be 34.c. templum quis primus con- ſtituerit 47.a
iuuenis cum Thetide concumbere nolen- tem cur prohibuerint dij 139.a.
inter Iouem & Iunonem iocoſa al- tercatio, iudice delecto Tireſia 18.d
iuſiurandum 1.a
iuſtinus de Geryone 111.a
iuſtitia, uirginis ſignum inter aſtra 72.b
iuſtitium 144.d
iuuentus 2.a
ixion 9.a.11.b.29.a. eiusq́ apud inferos pœna 29.b
ixotion [illegible]

L

Labdacus Theb. rex.4.c.16.c.18.d & 20.c
labeo 142.d
labros canis 40.c
labyrinthus à Dædalo fabricatus Mi- notauro 11.d
lacedæmō 12.c.18.d. Iouis F.35.b.70.d
lacæna canis 40.d
lacheſis 1.a.38.d. quid Græcis ſignificet pag. 124.c
lachne canis 40.c
lacon canis ibid.
laconum adoleſcentum in Dianæ ſacris flagellatio 31.a.b
lacte ferino nutriti qui 49.a.b
lacteus circulus 56.d.77.a. æquinoctia- li contrarius 56.d
lactei circuli generatio quæ 77.a. eiuſ- dem poſitio 94.d
lacretus 23.a
lacus 1.b
ladon canis 40.c
lælaps canis. ibid
lælapis ortus & occaſus 89.b. ſitus & conſtellatio. ibid.
laerta 38.d
laertes Archij F.30.c. Vlyſſis pater 22. d.23.a.30.c.43.a 45.b
læſtrygones 29.a
laebuſa 33.a
lai cur dicti homines, Las, lapis 35.a.b
laira 19.a
laius Labdaci F. 4.c.16.c.d.18.d.20.c. Theb. rex 18.d. eius mors 16.d. exili- um 4.c
lamiæ oculi exemptiles 111.a
lamiſcus hiſtoriarum ſcriptor 104.c.d Palæphato cum laudatus. ibid.
lampetie 35.b. Solis F. ibid.
lampetuſa quæ 126.c
lampon 10.d
λαμπάς quid Græcis 114.d.125.a
lampus canis 40.d
lanæ è furculis inuentum 53.b
laocoon 6.c. Apollinis ſacerdos unà cum filijs à ſerpentib. confectus 32.c
laodamia Acaſti F. 24.d.25.a

7

laodamia caſtitas 50.c. in Proteſilaum amor 24.d. eiuſdem interitus 25.a pag. 48.c
laodice 21.b. Priami F. Telepho nupta pag. 24.d
laomache Amazon 36.d
laomedon 23.a. Herculi natus 12.a. pag. 21.a (49.a
laomedontis perfidia 21.a. quadriga
laothoe 5.a
lapitharum cum Centauris pugna 12.b
lares, qui & Corybantes 33.a
laris 24.c
lariſſa urbs 5.a
latinus Telemachi ex Circe F. 30.c. unde Latina lingua dicta. ibid.
latona 1.b.2.c.4.c. Poli F. eiusq; in Ortygia partus 14.d.33.a
laurus cur ſolis amica 125.a
leano canis 40.d
learchus 2.d.3.a.b
leander unde dictus 136.d
leda 5.b.19.a.35.b. Ioui compreſſa 18.d. eiusq; liberi ibid. 63.b. unde dicta pag. 94.c
leitus 23.a
lelaps canis 40.c
lembus 144.c
lemniada uiricidæ mulieres 7.a.b
lemniadum in patres ſuos & filios impietas 50.c
lemnus inſ. 24.d
lena 16.c
lenteſmophius 1.a
leo Nemæus Herculi necatus 20.d
leo ad caſtra cur tranſlatus 71.c. eius ortus 85.b ſitus et conſtellatio. ibid. & 96.d
leoni & leana cur negatus Veneris concubitus 41.b
leodacus 5.a
leodoce Martis F. 16.c
leonteus 19.b.23.b. Helenæ procus 19.b. quot occiderit 27.a
leontiades Herculis F. 36.d
leophites quot nauib. ad Troiam profectus 23.b
lepus 73.b. eius ortus & occaſus 88.d. ſitus & conſtellatio. ibid.
lernæus fons 10.d. à Neptuno productus 37.b
lernæus ſerpens 10.d.11.b.
lernus 6.c. rem 119.b
lerta 4.d
lethum 1.a
lethus 166.d
leucippe 6.c. Theſtoris F. 43.a. quæ patrem et ſororẽ amiſſos repererit. ibid.
leucippus 19.a. Herculis F. 36.d
leucites Herculis F. ibid.
leucon canis 40.c
leuconoe Luciferi F. 36.c. item Neptuni F. ibid.
leucothea 2.b. quæ & Matuta mater. ibid. 47.a. ſiue Leucothoe 1.b.6.c. pag. 30.c.
leucothoa balsbem 30.c
liber Iouis F. ex Proſerpina 33.b. à Titanibus diſtractus 37.a
liber ex Semele Iouis F. 33 b. ab inferis reuerſus 49.a
liber cur Bimater dictus 37.b. Hammonis oppidi conditor 53.b. Oenei uxore compreſſa, uitis plantationem eum docet 31.a
liber pater 5.b.6.c.33.a. cum exercitu à Mida hoſpitio ſuſceptus 43.b. quomodo è Semele natus, & cur Dionyſius appellatus 37.a.b. quomodo uini uſum hominib. tradiderit pag. 31.a.b
liberi cur Semele in potũ datũ 37.a
liberi patris ſimulacrum qui primus conſtituerit 47.a
libertas 2.a
libido poſt perfectionem uoluns dat pœnitentia 136.c
libra poſitio, ortus & occaſus 96.d
libya 10.d. eiuſdem ſitus 57.b
libye Epaphi F. à qua Libya regio 34.d
libys in delphinum 32.c. Mercurij F. pag. 16.c
lichas Herculis famulus 12.b. in ſcopulum uerſus 12.c
lidus Herculis F. 36.d
ligea 1.b
lilybæum 6.d
limbus 144.c
limnoria 1.b
linguarum diuerſitatis author Mercurius 33.b. atq; inde orta inter homines diſſidia. ibid.
linus Apollinis F. 36.c. cantu uictor. ibid. quot occiderit 27.a
literarum inuentrices Parcæ 54.c. uel Mercurius, Palamedes, Simonides, Epicharmus, &c. ibid.
locarie 40.d
λοχεία quid Græcis 134.c
longodes ſiue λογχάδης 44.c
lotophagi 39.a
λοξὸς circulus 56.c
luciani locus de Phaone 118.c
lucifer 16.c
lucilius 141.b
lucretiæ caſtitas 50.c
lucretius poeta 146.b
luctus 1.a
ludi funebres cuiuſmodi Patroclo inſtituti 52.d
ludos qui primi fecerint, uſq; ad Æneam decimum quintum 51.b. & 52.c.d
luſcitioſi qui 143.a
luteum 145.a
luna 1.b.2.c.10.d.4.d. à Sole an moueatur 98.d. cur Diana dicta 161.b. terra proxima 99.a
lunæ annus 101.b. curſus quot dieb. abſoluatur 99.b. eclipſis quando & quomodo fiat ibid.a
lycabas 32.c
lycaon 21.b.58.d. arctophylax quomodo appellatus 60.c. in lupũ cur conuerſus. ibid. inter ſidera collocatus ibid. Mercurio primus templum in Arcadia ſtruxit 47.a
lycaonis ædes à Ioue cur combuſta 60.c. filij fulmine icti, ipſe in lupum conuerſus 39.a
lycaſte 21.b
lyciſca canis 40.c
lycomedes unde dictus 119.b
apud Lycomedem regem latitans inter uirgines Achilles 22.d
lycoreus Apollinis F. 36.c
lycorias 1.b
lycormas fl. 47.b. nunc Chryſorrhoas. ibid.
lycoterſes rex 40.d.41.a. ab Agaue necatus 47.b.49.b.
lycurgus 5.b
lycurgi furor & interitus, ob Liberi contemptum 31.b.
lycus 2.b.4.c.6.d.7.b.21.a. Thebarum rex 18.c.d. Martis F. 36.c. Neptuni F. 18.d.36.c. Herculi domitus pag. 11.a
lycus, Lycurgus 7.b. 11.a
lyci parentes qui 70.d
lydia 20.d
lydorum inuentum lanæ è ſurculis 33 b
lygia 2.b
lymnoria 1.b
lyncaſte canis 40.d
lynceus 5.b.6.d. rex. 23.a. Apharei F. 19.a.38.d. item Theſtij F. ibid. 108.c ſubterranea an uidere potuerit 5.b. 108.c. ab Hypermeſtra ſeruatus pag. 38.c
lynceo & Hypermeſtra fanum, ibid.
lincei fabula, & uera narratio 108.c. ludi Argis 51.b. perſpicacitas cuiuſmodi 5.b
lyncus 14.d
lyncus, ſiue Lynceus in lyncem animal conuerſus

conuerſus 51.a
lyra à Muſis in aſtra locata 63.a
lyra ſitus & conſtellatio 79.a.b
lyriſcitia 1.a
lyſianaſſa 21.b
lyſide. ibid.a
lyſimeles 1.a
lyxa 145.a

M

Machaon 25.b. Helenæ procus 19.b. quot nauibus ad Troiam profectus 21.a
machaonis mors 26.d
macareus à matre Medea necatus pag. 47.a.b
machimus canis 40.d
mænades quales mulieres 160.c
mæotis 57.b. palus. ibid.
mæra 2.b. Icarij canis 31.a.b. inter aſtra relatus. ibid. 60. d
magneſia 6.c.23.a
maia 1.b.2.c
maiæ cur dictæ obſtetrices 151.a
mala aurea Heſperidum 10. d
malitia triplici modo noces 130.d
manilius Craſſus 143.a
manſuades 6.d
manto uates 32.a
manubiæ 145.b
marcerus 9.a
mare 1.a. omnibus terræ finibus obiectum 57.b
mariandynus 6.d
mars 1.b.2.c.4.d 6.c.10.d.13.a.20.c. 23.a.26.d. cur deprædictus 155.b. Vulcano in adulterio deprehenſus 34.d
martis curſus 101. a. item figura & proprietas quæ. ibid. fanum 8.d. filij 36.c. imago, lorica, currus, equi, filij, ſacrificia, &c. 164.d.165. a. inſula 10.d. lucus in Colchis 42. d. quantitas 101.a. ſtella, Veneris ſtellam cur ſequatur 76.d
marſyas fl. 37.a.118 c
marſyas cur ſtultus 140.c.d. paſtor Apollinem ad cãtus certamen prouocat 37.a. euiſdẽ pœna. ibid. 118.c
maſtuſius 76.c
matres quæ filios occiderunt 47.a.b
matuta mater 2.b. quæ Leucothoe Græcis. ibid. 30.c.47.a
mauritaniæ amplitudo 53.b
mauſoli regis monimentum 46.d
maximi circuli qui 56.c
meandrus 2.b
medea 2.c.3.a.8.c.d.9.a.b. exul 9.b. Iaſoni Veneris impulſu amata 8.d proprios filios necat 47.a. ſeniores cur coxerit 117.a. unde ſic dicta 132.c
medeæ fabula 9.a. in Peliam facinus. ibid. uirginitas explorata. ibid.
à Medea cuiuſmodi inuentus flos 117.a
medeſicaſte 21.b
medici anguibus olim cur uſi 66.d
medicina ſeruis & fœminis interdicta Athenis 53.a
medicina chirurgica inuentor Chiron. ibid. clinica Aſclepius. ibid. ocularia Apollo. ibid.
medicinam diſcere fœminis tantum ingenuis permiſſum. ibid.
medon 23.a. in delphinum 32.c
medus 9.b. eius fabula. ibid. Medæ urbis conditor 53.b
medi parricidium 48.d
meduſa 1.b.2.c.9.a.21.b. cur ſic dicta pag. 127.b
meduſa & Neptuni ſoboles 2.a
megara ab Hercule occiſa 47.b
μεγαίρα unde dicta 124.c
megaræ interitus 48.c
megapenthei mors. ibid.d
megapenthis parricidium. ibid.
megara 11.a. eius fabula. ibid. Herculis nupta 18.c
megareus Neptuni F. 36.c
megera 1.a
meges Helenæ procus 19.b. quot nauibus ad Troiam profectus 21.a
megiſto 59.a
melampus canis 40.c
melanchætes canis. ibid.
melaneus canis. ibid.
melanippe Neptuno compreſſa 41.b. excæcata à patre. ibid. Neptuno reſtituta. ibid. Metaponto nupta. ibid.
melanthius 10.d
melas 3.a.6 d 8.c
melas. melanthus in delphinum 32.c
meleager 6.c.17.b.23.b. Atalãtæ ſuccurrens auunculos occîdit 39.a.48. c. à matre necatus 47.a. iaculo uictor 52.c
meleagri ſorores in aues Meleagrides pag. 39.a
meleagri uitæ titio fatalis. ibid.
melibœa 6.c.23.a
melie 2.a.7.b
melia nympha 215.a
melicertes 2.d.3.b. à matre necatus. ibid. 47.a. in Palæmonem uerſus. ibid.
melicertæ inſtituti Iſthmia ludi 52.c
meliſſeus 65.a
meliſſus hiſtoriarum ſcriptor 104 c. à Palæphato cur laudatus. ibid.
meliſſi filiæ 40.d
melite 2.b. Buſiris F. 36.c
melphis 23.a
melpomene 2.c. Græcis quid 125.b. & 149.a
memnon Cyri regis Idomus in Ecbatanis faber 46.d
memnonis mors 26.d
memor poeta 143.b
memphale 2.b
memphis. ibid. urbs ab Epapho condita 34.d.53.b
menalippa 36.c. à filijs cuſtodia liberata 41.b
menalippe, quæ melanippe alijs. ibid.
menalippus à fratre in uenatione occiſus 17.a
menandri locus 135.b
mendacium 2.a
menelaus Helenæ procus 19.b. Atrei F. 20.d.22.d.25.b.27.a.28.d. iaculo uictor 52.d. octauo demum anno poſt Troiam deletam cum Helena reuerſus in patriam 27.b. quot nauibus ad Troiam profectus 22.d. quot occiderit 27.a
menelas cum Alexandro congreſſus 26.d. item cum Euphorbo. ibid.
menelao quomodo nupta Helena 19.a
menephiarus 2.a
menephron, ſiue Menophrus cum filia congreſſus 49 b. & matre. ibid.
menici interitus 47.a
menippe 2.a
menodice 5.b
menœtius 5.b.16.c.d.17.a.b.18.c.d.23. a. eius interitus 47.a
menſis quid dictus 101.b
menycus, ſiue Menœceus 16.c.d.17.a. eius mors. ibid.
mera, Icarij canis in aſtra refertur 31. b. & 60.d
mercurius 2.c.4.c.5.a.11.a.15.b.16.c. 22.c.24.d.25.b.29.b. an furũ deus 126.d. apud ueteres quomodo depictus 151.a.165.a. deorum ad nos oratio 150.c. cur celer dictus, & fur 126.d.151.a.b. cur Argum occidiſſe dictus 150.d. cur dictus Diactorus, Eriunius, Socus, Argiphontes, Argennon, Chryſorapis, præco deorũ. ibi. cur ὁμπορχῖος 151.b. cur Hermes & Hermeneutes 33.b.126.d. cur in palæſtris cultus 151.b. cur Trinus dictus. ibid.a. in aſpectu cur paruus 100.d. κηρύκιος dictus 151.b
mercurius figura quadrãgulari ibid. a
mercurius literarũ inuentor 54.c. itẽ lyræ 151.b. palæſtræ item 54.c. prævidit ſyderũ curſum 76.a. unde natus 70.d. unde dictus 150.d.151.a.b

mercurij filij 36.c. frequens ad inferos deſcenſus 49.a. uaſri ſtatua pag. 151.b
mercurio cur alata talaria 126.d. cur uirga, galerus & gallus. ibid. cur annexa pedibus talaria 150.d. cur ſtella data 77.a. quis templum in Arcadia primus fecerit 47.a
meretus 5.a
meriones Helenæ procus 19.b. quot nauibus ad Troiam profectus 23.a. quot occiderit 27.a
mermerus 9.a
merope 1.b.32.d.35.b.41.a
merops in aquilam quomodo conuerſus 67.b.68.c. inter ſidera quomodo relatus 68.c
meropis mors. ibid.
meropem inter Pleiadas non conſpici, cur 43.b.70.d.71.a
merore 2.c
meſembria 40.d
μεσήμβρινος circulus quis 95.a
meſtor 21.b
metalces Aegypti F. 38.c
metallorum repertor quis 108.c
metanira 34.c
metapontus rex 41.b
metapontina Diana. ibid.
metioche 21.b
metus Neptuni F. 36.c
micos, ſiue Myconos inſ. 54.c
midamus Aegypti F. 38.c
midas aſininis auriculis ab Apolline donatus 43.b. plumbi albi & nigri inuentor 53.a. rex unde ſic dictus 133.a.140.b.c. auribus aſininis quomodo priuatus. ibid.
midæ uotum, ut quicquid tetigiſſet, aurum fieret 43.b
mila, oues & poma 109.b
μηλάτων, Mimalon à quibus dictus pag. 108.d
miletum 6.c
mileſia uellera 109.b
mileus 6.c
minerua 1.b.7.a.10.d.12.d.19.a.20.d. 25.b.27.a.30.c.d.31.a. cur de Iouis uertice nata & armata 129.a.154.c.d. cur Gorgona in pectore geſtet. ibid. cur criſtam & galerum habeat. ibid. cur triplici ueſte ſubnixa. ibid. cur longam haſtam ferat. ibid. cur ἀθλίων dicta Græcè pag. 155.a
minerua à ueteribus quomodo depicta 166.c. armis uirginitatem defendit 133.a. Athenarum conditrix pag. 53.b
minerua, Iuno & Venus de forma contendunt 22.c
minerua Iunoq́ cur Troianis infeſta. ibidem
minerua olea inuentrix 36.d. nauis item biprora 54.c uirginitatem ſuam contra Vulcanum tuetur 37.a
mineruæ arx 26.c. cognomina diuerſa, eorumq́ ratio 154.c.d.155.a. fanum 12.c.15.b. inſula 9.a. ſacrificij author quis 64.d. tibiæ 140.c. à Marſya repertæ. ibid.
mineus Aegypti F. 38.c
minos rex 5.a.b.6.c.12.d.13.a.b.14.c. 32.d. Iouis F. 35.b.
minois interitus 13.a
minoi uictus Niſus rex, à filia proditus pag. 45.a
minotaurus 12.d.13.a. quomodo interfectus 10.b
minya, minyas 5.a.6.c.d
mirabilia opera ſeptem quæ 46.d
mirmydon 5.a
miruydones 22.d
miſeria 2.a
miſericordia. ibid.
mnaſei locus 196.d
mnemoſyne 2.c. unde dicta 149.b
mneſtheus Helenæ procus 19.b. & 23.a.52.d
mneſylus 23.b
mnæpus Neptuni F. 36.c
μοῖραι 148.d
mœri & Selinuncij amicitia 50.c.d
mœſis 24.c.25.b.28.c
molam ſalſam ſuper hoſtias ponendi ritus unde 54.c
molorchus 10.d
moloſsi canes 116.c
molphetes 2.a
molus 23.a
moneta 1.a.2.c
monocrepis 4.d
monuſte Danai F. 38.c
mopſus 5.a.6.d.38.d. augur 31.a
mors optimum hominibus 50.c
de Moro arbore ænigma 32.d
morpheus 2.a
mors. ibid.
mortalem non poſſe ferro necari, uel ex muliere in uirum conuerti, impoſsibile 5.a
ex Mortalibus facti immortales qui pag. 46.d.47.a
muliebris illecebra maior mundo 130.c
mulieres quæ ſeipſas occiderint 48.c
mundus 55.b. an circumferatur 94.d. quid 55.b
mundi curſus quis 95.a.b. ſtatio naturalis 56.c
mundum circũferri unde conſtet 94.d
mundo ſtante ſtellæ an poſſint moueri. ibid.
munerum animus optimus, prouerb. pag. 150.c
muſæ 2.c. quot, & unde dictæ 148.d. 149.a.b
muſarum ratio in homine 125.a.b
muſas cur quidam ſolum tres eſſe uoluerint 149.a
muſica 40.d
mycenæ 10.d.22.d.27.b. à Perſeo condita 53.b
myrcenaus Molottus 116.c
myconiæ filia nutritius 49.b
myopes Græci qui 143.b
myrmices, myrmidones 14.d
myrmidone Danai F. 38.c
myropola 144.d
myrrha inceſtus 36.d. eadem in arborem conuerſa 15.a.35.d.139.b
myrtilus 65.a. auriga Pelopis corruptus 20.c. & deceptus. ibid.
myrtilus auriga in Heniochum 47.a
myrtilus qualis author 180.c
myrtoum mare unde dictum 20.c
mythidice 17.b

N

NAiades nympha 40.d
Nnape canis. ibid.c
narciſſus ſuipſius amore captus, eiusq́ forma 51.b
naricea urbs 5.a
naſamon 6.d
naſiterna 144.c
nauplius 5.b
nauale certamen primum in ludis ab Aenea inſtitutum 52.d
naubolus 6.c
nauis biprora inuentrix Minerua 54.c
nauem biproram quando primum Minerua fabricarit 37.b
naues Pelopis inſculpta equis 112.d
nauium numerus ad Troiam profectarum 23.b
naupidame 5.b
nauplius Neptuni F. 5.b.37.b. quomodo filij Palamedis cædem de Græcis ultus 27.a
nauplij fax ſcelerata 49.a
nauſicaa Alcinoi F. 30.c
nauſithous Circes ex Vlyſſe F. 29.b
naxica hiſtoria 68.c
naxos inſ. 32.c.54.c
neæra 4.d
nebrophonos canis. 40.c
nebula 2.d.3.a
neleus 4.c.23.a. Neptuni F. 36.c. Herculis

Digitized by Google

culi necatus 4.a
nemea 18.c
nemea ludi 20.c
nemeſis 1.a. Ioui adamata 63.b. unde dicta 148.d
nemeſis ouum 63.b
neoptolemus 15.b. 26.d. qui & Pyrrhus 23.b. ab Harpalice fugatus 44.c. Achillis F. 28.d. Oreſti interfectus. ibid. quot occiderit 27.a
neoptolemus cũ Eurypylo congreſſus 26.d. oſſa per Ambraciã ſparſa 28 d
neptunus 1.b 4.c.d.5.a.b.6.d.7.b.10.c.11.a.12.c 13.b.14.d.16.c.18.d.21.a.30.c.32.c.33.a. à Saturno ſub undas detruſus 33.a
neptunus in arietem 42.d
neptunus Mineruæ infeſtus 37.a. potentia circa liquida uerſans 155.b. quomodo olim pingi ſolitus 68.c.167.b. tridentem cur ferre dicatur 123.b
neptuni cognomina. ibid. 146.c.155.b.156.c. cum Minerua de Athenis cõtentio 36.d. ex Meduſa filij qui 35.a. filij, eorũq; nomina 36.c. fuſcina productus Lernaus fons 38.c. proſapia 1.b.2.c. ſtupra 41.b.42.c.d
neptuno Amphitrite cur in coniugium data 123.b
nerei & Doridis proſapia 1.b
nerei fabula 156.c. mors 48.d
nereus 14.d.21.b
nereides, earumq; nomina 1.b.16.c.25.b
neſaa 1.b
neſimachus 17.b
neſſus centaurus 11.a. deq; eod. fabula. ibid.b
neſtor 4.d. quot nauibus ad Troiam profectus 23.a
neſtori unde conceſſa longæuitas 4.d
niauius Aegypti F. 38.c
nicagoras 131.b
nicoſtratus 59 a
nictare 144.d
nigidius qualis author 178.d.196.d
nilus 1.b.57.b. Carmenti conditor 53.b
nimertis 1.b
nimphes 40.d
ninus à Semiramide uxore necatus pag. 47.b
nioba 4.c. Tantali F. ibid. Phoronei F. 35.c. Ioui compreſſa 34.c
niobide 4.d
nireus Helenæ procus 19.b. quot nauibus ad Troiam profectus 23.a
nirei forma 51.b. mors 26.d
niſus à Minoe uictus 45.a. idem in halieton uerſus. ibid. Liberi nutricius 31.b. regno depulſus ab eode. ibi.
niſi Martis F. interitus 47.b
niſi cum Euryalo amicitia 50.d. certamen 52.d. purpureus capillus regno ipſius fatalis 45.a
nonacris Arcadiæ mons 59.a
notius piſcis 76.d
notius circulus quomodo dictus 56.d
notus 1.b
nox 1.a. cur umbra terræ 95.a. luminiſolis an obſtet. ibid. principium mundi. ibid.b
noctis & Erebi proſapia 1.a
nubes 11.b
numa Pompilius 143.a
nycteus 3.b.4.c. Neptuni F. 36.c
nyctimene à patre compreſſa 45.b.49.b. in noctuam uerſa, & cur interdiu lateat 45.b
nyleus 5.b
nyſa 40.d. mons. ibid.

O

Bliuio 1.a. ſola medicina triſticiæ pag. 123.a
obſtetricibus caruiſſe antiquos 53.a
obrimus canis 40.d. Aegypti F. 38 c
occaſus quid 56.c
oceanitides 1.a
oceanus. ibid.
oceanus circum terram 57.b. omnium parẽs 147.a. Thetidis maritus 59.a
oceani filiæ, earumq; nomina 40.d
ocitus 23.a
ocularia medicina inuẽtor Apollo 53.a
ocyale Amazon 36.d
ocydrome canis 40.d
ocydromus canis. ibid.
ocypete 2.c.6.c.40.d. quæ & unde dicta 124.d
ocythous canis 40.d
odice 40.d
odyſſea Homerica epitome 29.a.b
œacis de Caſſandra mendacium, deq; fratre Palamede ultio 27.a.b
œager 4.d.6.d
œbalus 18.d
œchalia 5.a.b.10.c. Herculi expugnata 11.b
œcleus 17.b.18 c.31.a
œdipus Theban. rex 18.d. ſeipſum excæcat 16.d. Sphingis ænigma ſoluit. ibid. quomodo cognitus Laij F. ibid. unde dictus. ibid. c. Thebis, Antigona F. duce profugit. ibid d
œdipi cum matre congreſſus. ibid.d. 49.b. interitus 47.b. liberi 16.d
œneus 6.c.11.b.17.a.b. Parthaonis F. pag. 31.a
œneus rex, & Dianæ in eum ira 38.d
œnea inſul. 7.b
œnomaus 6.c.19.b. Martis ex Aſterope F. ibid.36.c. eiusq; de filia certamen 20.c.65.a
œnomai cum filia congreſſus 49.b. equi Aquilone ueiociores 20.c. mors 48.d. quadriga 49.a
œnone inſula 14.c
œnope 36.c
œnos cur uinũ apud Græcos 31.a.133.b
œteus mons 12.c
ogigia, oggygia, ogygia 4.d.17.b. inſula 30.c
oileus 5.a.23.a
olenius auriga 65.a
olor ὄρνις cur dictus 63.b
oloris ſitus & conſtellatio 76.a
olympia ludi gymnici ab Hercule inſtituti 52.c
olympus Apollinis diſcipulus 37.a. tibys uictor 52.c
olympus mons 4.d
omelympus canis 40.d
omphale 11.a.65.b.127.a
omphala Hercules an ſeruierit. ibid.b
ὄμφαλος Græcè quid 130.c
oneſimachus 23.a
ophelres in delphinum 32.c
ophion 1.a
ophites 11.a.18.c. Herculis F. ibid.36.d
ophiuchus 65.b.82.c.174.d.175.a
ophiuchi ſtellæ quot. ibid.
opis 1.b 23.a. dea unde ſic dicta 148.d
opis ex Saturno Iouem parit 53.a
oppida qui quæ condiderint 53.b
ops 1.a.65.a. eiuſdem proſapia 1.b
orchomenus 2.b. à matre necatus 47.a
oreus à Saturno ſub tartara detruſus (33.a
oreaſis 34.c
orcon 5.b
oreſitrophos canis 40.c
oreſtes Agamemnonis & Clytæmneſtræ F. 27.b. quomodo ab Electra ſorore è cæde infans ereptus. ibi. quomodo Iphigeniam è Tauris abduxerit 28.c. quomodo patris cædẽ occiſa matre ſit ultus 27.b. quomodo ſorori Iphigeniæ in Tauris agnitus 51.a
oreſtes rex 28.d
oreſtis & Pyladis amicitia 50.c
oreſtis furiæ 27.b. eſſa de Aricia Romã tranſlata 52.b. & ubi condita. ibid. parricidium 48.d
oreſtiades urbs 110.c
orias canis 40.d
oribaſus canis. ibid.c
orion Neptuni F. 74.c. ex deorum urina natus, eiusq; interitus 44.d.74.e. inter ſidera relatus. ibid.
orionis fabula, & uera hiſtoria 106.d.

ortus & occaſus 89.a. ſitus & con ſtellatio. ibid.
orithya 6.c.8.c
orontes 1.b
orpheus 4. d.6.d. cithariʒare ab Apolline an didicerit 62.a. cithara uictor 52 c.quus et quomodo olim pingi ſolitus 167.b. unde ſic dictus 141.a
orphei ad inferos deſcenſus 49.a. in Eurydicem amor 36.d.141.a
orpheum an ſecuta arbores 114.d
orſilochus quadrigarum inuẽtor 64.d
orteſio 40.d
ortus mundi quid 56.c
ortygia inſ. 14.d.32.a
ortyx auis 14.d
orythya 1.b
oſcillationis dies feſtus apud Athenienſes 31.b
oſſa mons 10.c
othos, othus 1.a.10.c
otionia Erichthei F. 13.b
othrepte Amaʒon 36.d
otrere 26.d
otrira 10.d. Amaʒon, Martis coniunx, prima Dianæ Epheſiæ templum ſtruxit 47.a
ouidy locus 173.b
ouum de cœlo in Euphratem delapſum, unde Venus nata 44.d
oxyroe canis 40.d
oʒomene 6.c

P

PAchitos canis 42.d
Pactolus fl. unde colore aureo, & Chryſarhoas dictus 43.b.133.a
pacuuius 143.a.145.a
padaci Laomedontis F. regnum ab Hercule traditum, qui Priamus poſtea pag. 22.a
padus fl. Græcis Eridanus 35.b
pean 6.c
paneis 5.a
paon unde genitus 182.c
παγᾶσαι 75.a (47.a
palæmon 2.c.22.b. ex Melicerte 2.c.
palæmonius 6.c
palæno Danai F. 38.c
palæphatus à fabulis quantum abhorruerit 102.a.b
palæphati opera 102.d. patria. ibid.
palæſtra author Mercurius 54.c
palamedes Nauply F. 27.a. literarum inuentor 54.c. quomodo Vlyſſis dolo interemptus 25.a
palamedis quomodo deprehenſa Vlyſſis ſimulata inſania 22.d
pallas 2.a.b.23.a. eius mors 48.c. proſapia 1.b
paminatius quis author 144.c
pammachi certamen 52.c
pammon 21.b
pamphagus canis 40.c
pamphede 2.b
pamphilus Aegypti F. 38.c
pan armentorum cuſtos 157.b. fiſtulæ cantus author 53.b. inter aſtra relatus 44.d. Mercury & Penelopes F. 46.d. ueteribus cur ἀ..ρὲτ dictus 158.c
panos habitatio 157.b
pani cur fiſſa ungula & cornua, ibid. item pedes caprini. ibid.153.c
panici tumultus 157.b
panathenæorum quis primus inuentor pag. 178.d
pancraty certamen 52.c
pandarus 26.d
pandion 2.c.9.b.22.c.13.a.b. Athen. rex 13.b
pandora à Vulcano ficta, & unde ſic dicta 33.b. Epimetheo nupta. ibid. ex luto formata 114.d. mulier Græca & diues. ibid.
pandroſos 37.a
panes unde dicti 157.b
panopæa 2.b.2.c
panopes 52.d
panthius Aegypti F. 38.c
panthous quot occiderit 27.a
panyaſis 62.c
paralleli 56.c. quinq. ibid.
parcæ tres 2.a.38.c.d. literarum inuentrices 54.c. unde dictæ 124.c
parcarum licentia ab inferis qui reuerſi 49.a
pardales Dionyſo cur ſubiunctæ 160.c
pareas 61.b
παρήγορος Medea compoſitio medicamenti 117.a
paris 21.b. curſu uictor, filius Priami agnitus 21.b.22.c.52.d
paridis Alexandri forma 51.b. eiuſdẽ iudicium 22.c. taurus 22.b
paridi factum cenotaphium, & ludi gymnici 52.d
parmeniſcus 59.b.65.a
parnaſſus 3.a. mons 31.a
paron unde dictum 61.b
paros inſul. 54.c
parthaon 31.a
parthecion 38.d
parthenia 6.c
parthenius fl. 7.a. fons 40.c. mons 23.b & 24.c
parthenopæus 17.b. unde dictus 24.c. eius forma 51.b
parthenius mons 27.b
paſiphae 2.c.6.c.10.d.12.d.52.d. eiuſq; in taurum amor 12.d
paſiphae Solis F.35.b. quid Græcis 132.c
paſiphae incluſa in uaccam 105.a. à tauro compreſſa. ibid.b. eius fabula, & uera hiſtoria. ibid.
paſiphe 1.a
paſtores ex uino ſemimortui 60.d
patroclus Helenæ procus 19.b. quot nauibus ad Troiã profectus 23.a. quot occiderit 27.a.
patrocli cũ Sarpedone congreſſus 26.d
patrocli & Achillis amicitia 50.c.
patrocli forma 51.b. interitus 25.b
patroclo funebres ludi cuiuſmodi inſtituti 52.d
pecuatum 145.a
pedila 70.d
πηγή 156.c
pegaſus 2.c.68.d. 69.a. Neptuni ex Meduſa F. 35.a
pegaſus an equus 68.d.69.a. fontem quomodo aperuerit. ibid.
pegaſus nauis nomen 112.c
πείθω Græcis quid 126.c
pelagus helleſpontum unde dictum 3.a
pelaſgus rex 28.d.34.c. Iouis primus tẽplum conſtruxit 47.a
pelethronius frenorum & ſtrati inuẽtor 52.d
peleus 5.a.6.d.7.a.22.d. Acaci F.38.d Neptuni F. 36.c. eiq; nupta Thetis 14.d. luctæ uictor 52.c
pelei & Phœnicis amicitia 50.c
pelei & Thetidis nuptiæ 22.c
pelias 4.d.6.c.9.a.23.a. rex 14.c. Neptuni F. 36.c. Medeæ necatus 9.a.
peliades 9.a (117.a
pelion mons 10.c.181.b
peline urbs 5.a
pelis 21.b
pellene 5.b
pelope 19.b
pelopea cum patre congreſſa 49.b
pelopea in patrem pietas. ibid. interitus 48.c
pelopia 4.d.9.a.20.d. à Thyeſte patre compreſſa. ibid. Atreo nupta. ibid. ſeipſam interficit 21.a
pelops rex 6.c 19 b.23.d. Hippodamiæ & Oenomai uictor 20.c. à Tantalo patre caſus 19.b. eburneus ei humerus unde. ibid.
pelopis ex Hippodamia filij 20.c. equi quales 112.d. parricidium 48 d
pelopidæ 20.c
peloponneſus 5.b.6.c. à Pelope dicta (20.c
peloride 23.a
pelorus 2.a.39.b

πηλὸς

πηλὸς Græcis quid 139.a
peneleus Helenæ procus 19.b.quot nauib.ad Troiam profectus 23.a.quot occiderit 27.a
penelope Telegono Vlyſſis filio nupta pag. 31.a
penelopes caſtitas 30.c.proci quomodo ab Vlyſſe interfecti 30. c. d. tela. ibid.d
penthesilea Amazon 26.d. 36.d. ab Achille occiſa 26.d
pentheus Theb. rex 18.d.Bacchi ſacris ſpretis quomodo interierit 40.d. à matre necatus 47.b
peranthus rex 28 d
peratus 36.c
perdicca mors 48.d
perdix 12.d.circini & ſerræ inuentor. ibid.53.a.eiusq; interitus 12.d
perdix uenator 136.c
periander rex Corinthi, eiusq; cũ Arione hiſtoria 44.c.d.
periander,unus ſapientum 46.d
periandrus Rhodius 178.d
periandri ſententia 46.d
peribœa 16.c.d.17.a.b.à Minoe compreſſa 62.c
periclymene 5.a (6.c
periclymenes, periclymenus 4.c.5 b.
perithous 31.b
perius Aegypti F. 38.a
pernis 23.a
perrhebia. ibid.
perſa 2 c.eius mors 48.d
perſeis 2.b
perſephone cur Cereris filia dicta 159.a
perſes 2.c.9 b.eius interitus. ibid.
perſeon 5.a
perſeus Iouis ex Danae F.eiusq; res geſta 15.b.16.c.35.b. caput Meduſæ in haſta cur ferat 168.d.inter ſidera receptus 46.d.64. c. nonovienivec 81.b.Orci galea an uſus 64.c.Perſeidos conditor 53.b. unde petaſatus pag. 64.c
ſuper Perſei caput Caſſiopeia properat pag. 171.b
perſei & Gorgonis fabula 127.a.b
perſei falx 64.c. funebres ludi 52.c. mors 48.d.natiuitas inuſitata 64.c.nobilitas.ibid ſitus et conſtellatio inter aſtra 81.a.b. ſcutum eriſtallinum 168.d.uirtus 64.c
perſeo Mycenæ condita 53.b
perſeum ueteres quomodo depinxerint pag. 168 c.d
petellides Gnoſius hiſtoricus 61.a
petronius Arbiter 144.d.145.a petulantia 1.a
πῖλος 157.a
phæacum inſ. 30.c
phædimus 4.d
phædra Ariadnes ſoror Theſeo ducta pag. 33.a
phædra in Hippolytum amor. ibid.b. eiuſdem mors. ibid.
phænõ Saturni ſtella,à quo dictus 101.a
phæſyla 43.b
phaeton , phaetontides 2. c. fulmine ictus 35.a.b
phaeton Heſiodi. ibid.
phaethon Solis F.ibid. 126.c
phaton ſtella Iouis 100.d
phaetontis aurigatio , et in Eridanũ caſus 35.a.b. quadriga 49.a.ſorores, Heliades 35.b.quot & quæ.ibid.in populos arbores conuerſæ. ibid.
phaetontis ſororum lachrymæ in electrum. ibid.
phaleros 5.b
phantaſus 1 a
phaon portitor 118.c. eius diligentia et modeſtia admirabilis. ibid.
phegea 21.b
phegei parricidium 48.d
phemius Helenæ procus 19.b
pheomis 2.a
pherecydes 5.b.59.b.182.c
pherecydis aurea pellis 69.b
pheres 5.a
pheretes 9 a
pheretus à matre Medea necatus pag. 47.a
pherusa 2.b.
phieonome Danai F. 38.c
phidiæ Iupiter Olympius 46.d
phidippus Helenæ procus 19.b
philammon Apollinis F. 36. c.45. a. Vulcani F. 36.c
philarchi hiſtoria 76.c
philea Danai F. 38.c
philinas Aegypti F. ibid.
philiſcus 178 c
philli parricidium 48.d
philocrus quis 115.a
philoctetes 6.c.12.c.Helenæ procus 19.b.in Lemno à ſerpente morſus 24.d.quot nauib.ad Troiam profectus 23.a.quot occiderit 27.a ſagittis & arcu Herculis donatus 12.c.24.d
philocteta & Herculis amicitia pag. 50.c
philoctetis cum Alexandro congreſſus 26.d
philocteti cur Iuno infenſa 24.d
philoctus Vulcani F. 36.c
philogeus quid Græcis 325.a
philomela 21.b.Danai F.38.c.in luſciniam 13.b
philomela fabula 13.a.b
philomelus primum plauſtrum fabricauit 61.a.b
philonis 16.c.Dædalionis F. 45.a
philyra 2.b. quomodo in tiliam uerſa pag. 33.a
phillyridis ortus & occaſus 90.c.d.ſitus & conſtellatio. ibid.
phimachus paſtor 24.d
phineus 6. c.8. c. ab Harpyis uexatus 110.d. cur ſic dictus 141.b.cur cæcus ibid.Pæotha rex 110.d
phinei hiſtoria. ibid. & liberi.ibid.
phiſadie 19.a.Helenæ ancilla 22.c
phlaguſa urbs 76.c
phlegei parricidium 48.d
phlegethon 166.d
phlegon 40.d
phlegyas 15.b
phlias 5.b
phlius urbs.ibid. 6.c
phliaſus 5.b
phlogius 6.d
phocus 5.b.6.c.architectus 21.b
phœbe 2.b.Leucippi F.19.a.Solis F.15.b. Mineruæ ſacerdos 19.a
phœbea 35.b
phœnice 59.b
phœnix 7.a.38.d.à quo Pœni 39.b.quot nauib. ad Troiam profectus pag. 22.d
phœnicis & Pelei amicitia 50.c
pholoe 52.d
phorbas 5.b.7.b.21.b 66.c
phorcus 2.a.eius proſapia. ibid b
phorcides. ibid.
phorcynis filiæ 123.a.b
phoroneus 34.c.rex 28.d. arma Iunoni primus fecit, ideoq; primus rex 33.b.53.a.templum Iunoni Argis primum fecit 47.a
phrixus 2.d.4.d.6 d 8.d 69.b
phrixi aries Chryſomallos 42.d.eius fabula 3.a.filij 8.c.mors 48.d
phronius 6.d
phrontis 3.a
phrontides 6.d.8.c
phrygia 10.d
phthia 3.b.23.a
phylacus 5.a
phyleto 70.d
phyleus 23.a
phylleus mons 5 a
phylla cur folia Græcis dicta 15 a
phyllis ibid.eiuſdem ex amore interitus ibid.
phyllodoce 2.b
phyſice,naturalis mundi ſtatio 56.c

picus 2.a
pietatis exempla præcipua qui, aut quæ 49.b.50.c.
pigmalion 14.d
pilomella 22.a
pilus à Cygno interfectus 52.c
pindarus 75.a
pinther Vulcani F. 36.c
piranthus 34.c
pireſia urbs 5.a
pirithous.ibid.23.b. Iouis F. 35.b
pirithoi et Theſei amicitia 50.c. eorundem ad inferos deſcenſus 8`.a
piron ſtella Martis 101.a
piſcis ore aquam cur excipiat 76.d
piſces cur in aſtra relati 44.d
piſcium poſitio, ortus et occaſus 87.b.88 e.& 91.b.97.a
piſinoe 2.d
piſis 21.b
piſtricis ortus & occaſus 88.c ſitus et conſtellatio ibid.
pitheus ſ.a.12.c.19.a
pithon draco, Terræ F.33.ab Apolline ſagittis necatus. ibid.
pithus quot nauib. ad Troiam profectus pag. 23.a
pithyocamptes 12.c
pittacus Mitylenæus 46. d. eiuſdem apophthegma. ibid.
planeta an ſolum quinq. 100.c
plauſtrum 59.a
plautus 143.a.b
pleiades an ex Atlante ortæ 157.b.unde dictæ 43.b. & quot numero, earumq. nomina.ibid.70.d. cur ſolum ſex uideantur. ibid.
pleiades hyadum ſorores ibid. Orionẽ cur ſequantur 71.a
pleiadum parentes 70.d
pleione 1.b
plexippus 38.d. Aegypti F. ibid.c. eius mors 48.c
plinthius à matre necatus 47.a
pliſthenes Thyeſtis F. ab Atreo cæſus 20.c.d.48 d. à patre deuoratus 20.d
plota inſ. 6.b (53.a
plumbi albi & nigri inuentor Midas
plutarchi locus 118.c
pluto 1.b.19.a. à ueteribus quomodo dictus 166.c
plutonis rapta Proſerpina 34.c.159.a
plutone nympha 19.b.35.b
πλοῖο grecè quid 134.c
pluuiæ generatio qua 61.a
plyto 19.b
podalirius Helenæ procus 19. b. quot nauibus ad Troiam profectus 23.a
podarce 2.c
podarces quot nauib. ad Troiam profectus 23.a
podargus, podarces 10.d. Proteſilai frater 23.b
podarius 10.d
podaſimus Aegypti F. 38.c
pœas 6.c.12.c.23.a.24.d
pœmenis canis 40.c
pœni unde, qui prius Afri 39.b
pœnope 1.b
πόλεμος unde dictus 159.b
polipes 21.b
poliſſo 70.d
polites 21.b
polixo 7.b
polizeus 66.c
pollinctores 142.c
pollucibilitas quid 123.a
pollux 5.b.7.b.19.a. Ledæ ex Ioue F.18. d. Amycum necat 7.b. ceſtu uictor ibid.52.c. unde dictus 123.a
pollucis ab inferis reditus 49.a. cum Caſtore permutatio 19.b
polus 1.a.33.a. eius proſapia 1.b
polus ἀφανὴς cur ſic dictus 56.c. Boreus ſemper conſpicuus, Notius nõ itẽ. ibid. Notius cur ſic dictus. ibid.
poli. ibid. duo, Notius & Boreus ibid.
polybe Danai F. 38.c
polybetes 1.a. quot nauibus ad Troiam profectus 23.b
polybus 5.b.26.c.d
polydamas quot occiderit 27.a
polydectes rex 15.b.16.c. eius mors 15.b
polydecta facti à Perſeo ludi 51.c
polydector Aegypti F. 38.c
polydora Amazon 36.d
polidorus Cadmi F.18.d.40.c. Hippomedontis F.17.b. Priami F.21.a.b. ab Iliona ſorore pro filio educatus 26.d. Theb. rex 18.d. primus et ſecundus 21.a.b
pro Polidoro necatus à Polymneſtore Deiphilus 26.c
polyhymno 40.d
polyidus augur 31.a. reſtitutus ab eo Minoi filius mortuus 32.d. Carani F. 49.a
polyides herba 111.a b
polymena 21.a
polymetus. ibid.
πολύμνια unde dicta 125.b
polymneſtor rex ab uxore necatus 47.b. luminib. ab Iliona & Polydoro priuatus, & interfectus 26.c
polynices 16.d.17.a.b. Oedipi F. ibid. Theb. rex 18.d
polynicis & Eteoclis mutua cædes 17.b.& 18.c.
polynici nupta Argia 17.a
polyphemus 5.a.b.6.d. cyclops 29.a.ab Vlyſſe excæcatus. ibid.
polyphontes rex 32.d.41.a. quomodo occiſus. ibid.
polypœtes Helenæ procus 19.b. quot occiderit 27.a
polyſenes quot nauib. ad Troiam profectus 23.a
polyxena 21.b. Danai F.38.c. Priami F. ad Achillis ſepulchrum immolata 26.c. unde ſic dicta 139.b
polyxenus Helenæ procus 19.b.23.a
polyxo 1.a.7.b.43.b
pontus 1.a
ponti & maris proſapia.ibid. item terræ. ibid.b
prophyrion. ibid.a
porthaon 6.c
portunus 2.b
poteſtas 1.b
πόθος 157.a
præſegmina 145.a
preces, Iouis filiæ 148.c
priamus Hectoris occiſi corpus ab Achille redimit 25.b. unde dictus 21.a
priami filij et filiæ quinquagintaquatuor numero, eorumq. nomina.ibid.
priami mors 26.d
priamo inſtituti ludi gymnici, ad cenotaphium Paridis 52.c.d
priamo, prius Podarci, regnum ab Hercule traditum 21.a
priapus Mercurij F. 36.c
priaſus 6.c
priſcus 5.a
problema 143.a
proci Penelopes quomodo ab Vlyſſe ſublati 30 c.d
procris Auroræ inſidijs decepta 42.d. iaculo et cane donatur à Diana.ibid. cum patre congreſſa 49.b. à Cephalo interfecta 43.a.47.b. quomodo cum Cephalo, à quo profugerat, in gratiam redierit pag. 42.d
procridi cur datus canis 74.d
procruſtes 12 c
procyon ſignum 61.a.75.a
procyonis ortus & occaſus 89.b. ſitus & conſtellatio ibid.
prœtus rex 15.a.16.c.135.b. eius mors pag. 16.c
progne 13. a.b. filium occidit. ibid.b. 47.a.50.c. in hirundinem 13.b

προμήθεια

προμήθεια quid Græcis 131.b
prometheus 1.b.66.d.67.a.b.131 b.ignis dator hominib. 33.b.ob idq́ Caucaſo affixus.ibid.Ioui de Caucaſo liberatus 14.d. quomodo Ioui impoſuerit 66.d
promethei aquila ab Hercule necata 11.a.33.b.fabula 153.a.frater Epimetheus ibid.
prometheum homines è luto finxiſſe primum 33.b. 66.d
promi & condi 143.b
proneus 21.b
propertius 144.c
propontis inſ. 6.d.7.b
proſerpina 2.c.19.a ὑπὲρ τοῦ cur di[illegible] 124.d.plutoni an nupta ibid. quæ alias Diana 196.c
proſerpinæ pulchritudo 138. d.raptus pag. 34.c
proteſilan[illegible] Helenæ procus 19. b.23.b. quantum uxori Laodamiæ dilectus 24.d.quot occiderit 27.a. unde dictus,qui Iolaus antea 24.d.
proteſilai ad inferos deſcenſus 49. a. mors 24.d.26.d
proteſilaum Hect[illegible]r interficit. ibid.
proteus Ægypti F.35.c.in delphinum 32.c.31 omnes figuras ſe conuertere ſolitus 27.b
protei marini uaticinium. ibid.
prothenor quot nauibus ad Troiam profectus 21.b
protheon Ægypti F. 38.c
proth[illegible] 2.b
prothous Helenæ procus 19.b. quot nauib. ad Troiam profectus 23.b
protodamas 21.b
protogenie Deucalionis F. 35.b
protus Helenæ procus 19 b
prouocantes inter ſe qui cum quo dimicarunt 26.d
pſalmiſtæ locus 128.d
pterelas canis 40.c
ptolus 2.a
pugna. ibid.
pugno Ægypti F. 38.c
pumilis qui 143.b
pylachanti mors 26.d
pylades Strophy F.27.b.28.c.Electram uxorem ducit.ibid.d.quomodo Oreſti adiutor in ulciſcenda Agamemnonis cæde ibid.
pyladis cum Oreſte in Tauris periculū. ibid.in Oreſtem amor 50.c
pylon 5.a
pylos expugnata Herculi 4.c
pymplæa urbs. ibid d
pyramides Ægypti 46.d
pyrami interitus 47.b
pyrante,ſiue pyrantis,Danai F. 38.c
pyrantus rex 44.c
pyremus 4.d
pyrene Danai F. 38.c
pyria quæ 110.d
pyrois 40.d
pyrrha 23.b.dictus Achilles, pro uirgine latitans 22.d
pyrrha Epimethei filia,prima mortalis creata 33 b
pyrrhe Pimmeti F. 95.b
pyrrha & Deucalion ſoli in diluuio ſuperſtites. ibid.a
pyrrha iactu lapidum fœminæ creatæ. ibid.
pyrrhon rufum 22.d
pyrrhus,qui & Neoptolemus 23.b
pythagoras in Euphorbum 26 d
pythaules qui 52.c
pytheus 5.b
pythia in patrem pietas 49 b.
pythius cur Apollo,et Pythia ludi 33.a
python 2.c.Terræ F. 33.a
Latonā perſequitur 24.d.33.a

Q.

QVadriga primus inuentor quis pag. 64.d
quadrigæ quæ rectores ſuos prodiderūt pag. 49.a
quadrigarum certamina Elide primū inſtituta 53.a

R.

RAsdne 2 c
ramentum 144.c
rerum inuentores primi 52.d.53. a. b.& 54.c
rhadamantus Iouis F. 35.b
rhea cur cymbalis delectetur 146.d cur Iunonis mater dicta.ibid.a item Phrygia dicta. ibid.b
rhene inſ.54.c.ſiue Rhenia. ibid.
rhene nympha 33.a
rheſi mors 26.d
rheus neptuni F. 36.d
rhodus cur Ophiuſa dicta 66.c
rhodi amplitudo 54. c. coloſſus ſolis pag. 46.d
rhodope 2.a. mons 31.b
romanorum mos in deſultore cum duob. equis mittendo , unde,pagina 19.b
romulus et Remus à lupa nutriti 49.a.
roſe curin Veneris tutela 129.b
rubrius poeta 145.a
rutilius Geminus poeta 143.a

S.

SAcrificia olim quomodo habita pag. 66.d
ſacrorum dijs faciendorum primi authores Arcades 53.a
ſacus auri inuentor ibid.
ſagitta an ex telis Herculis 66.d
ſagittæ ſitus & conſtellatio 82.d
ſagittarij ſidus 47.a.72.d.inde.eius ortus 86.d.ſitus & conſtellatio. ibid. & 97.d.
ſagnos canis 40.d
ſalamina 5.b.33.a
ſalius 52.d
ſalomonem , eiusq́ interitus 35. a.b. & 49.a
ſalomon Æoli nepos 69.b
ſamius hiſtoriarum ſcriptor 104.c.d Palephato cur laudatus ibid.
ſamos 6.c
ſandapila 142.c
ſapientes Græciæ ſeptem,eorumq́ nomina & dicta 46.d
ſapientiæ bonæ conſultationis fons 136. c.dat Muſis fontem ibid.
ſardiniæ amplitudo 53.b.
ſardo ſardeis condit. ibid.
ſarpedon Iouis F. 25.b.26.b.35.b.quot occiderit 27.a
ſarpedonis mors 25.b
ſaturnus 2.a.cur exectus 147.a. deorū primus 164 d. flexuoſo cōſilio 147.a.lapidem pro Ioue deuorat 33.a primus rex in Italia 123. a. regno à Ioue deiectus 14.d.unde dictus 123.b
ſaturni cum Philyra concubitus 32.d. effigies 164.d.filij quot et qui 123. b.proſapia 2.b. natura 101.a.curſus ibid.templum Romæ 51.b
ſatyri qui 160.c. unde dicti.ibid.cum caprinis cornib.cur picti 136.c
[illegible] 160.c.
ſcamandrus 2.b
ſceleratus uicus Romæ 50.c
[illegible] 160.c
ſchedius quot nauib. ad Troiam profectus 23.a
ſchœneus 41.a
ſciron 12.c
ſcironis petra ibid.
ſcolponea 143.b
ſcorpius 72. d. 175.b. ſignum cœleſte quomodo factus 72.d
ſcorpij ſtellæ quot 175.b. ortus 86.c.ſitus & conſtellatio. ibid c.d
ſcylla 2.b.2.c.a Glauco adamata 132.d. an fera 110.c. Cratetis F.Glauco amata 45.a.item Danai F. 38.c.& Niſi F.in Cirin piſcem 45.a.Typhonis F. monſtrum 29.b.35.a.in monſtrum marinū cōuerſa à Circe 45.a
ſcylla nauis 52.d triremis 110.c.

unde ſic dicta 132.d
ſcylla in patrem Niſum perfidia, & amor in Minoa.ibid. 50.c
σκυβάλιον quid Græcis 132.d
σκυρῖοι Græcis qui 160.c
ſcyrus inſ. 22.d.23.a
ſcytha 37.b
σειληνοὶ qui, & unde dicti 160.c
ſeipſos qui occiderint 47.b
σελαίνειν 160.c
ſelinuntij & Mœri amicitia 50.c.d
ſemele 3.b.35.b.61.b. ex cõgreſſu cum Ioue mortua 40.c. ex Liberi corde in potu accepto impregnata 133.b. fulmine icta.ibid. Iunoni inuiſa 3.b. unde dicta 133.b
ſemiramis Babylonẽ condit 53.b. maritum necat 47.b
ſemiramidis Dercetis F. murus in Babylone 46.d. interitus 48.c
ſemones dij 143.a
ſenectus 2.a
ſeptem opera mirabilia quæ 46.d
ſeptem ſapientes qui. ibid.
ſeptentrionis ſignum neq; moueri, neq; occidere 39.b. & cur. ibid.
ſeptentriones 56.c
ſerapion quis 125.a
ſergeſtus 52.d
ſeriphus inſ. 15.b.54.c
ſeriphij in lapides mutati 114.c
ſerpens 59.b.60.c.à gigantib. an occiſus.ibid. ab Hercule interfectus ibid. quõ ad cœlum peruenerit ibid.
ſerræ inuentor Perdix 53.a
ſerpentarij ſitus & conſtellatio 82.c.d
ſerius interdictus medicinæ uſus 53.a
σεσοφισμένα 160.c
ſeti urbs 4.c
ſibilus quomodo fiat 123.a
ſiboe 4.d
ſibyllæ uates 31.a
ſicilia amplitudo 53.b
ſicyon 4.c.20.d.23.b
ſicyonis agri amplitudo 54.c
ſictothius 4.d
ſidera quando non uideamus 97.b
ſigniferi quis curſus 171.a
ſignorum cæleſtium partes quomodo diuidantur 36.c.d. eorundem ortus & occaſus quis 99.b.inde.
ſilicernij 142.d
ſilus 2.a
ſimois ibid.b.
ſimon in delphinum 32.c
ſimonides literarum inuentor 54.c
ſimulachrorum deorum inuentor Dædalus 53.a
ſimultas pro certamine 14.c
ſinon 26.c
ſipulus, ſipylus 4.c.d. mons ibid.c
ſirenes 2.c.6.d. Melpomenes et Acheloi filiæ 29.b. earumq; forma et fatũ ibid. & cantus.ibid. 33.b
ſirenides locus. ibid.
ſiſyphi apud inferos pœna 15.b
ſiſypho compreſſa Anticlia 45.b
ſmynthe inſ. 28.c
ſmyrna oppidum à Cynara conditum pag. 53.b
ſmyrna inceſtus, & in arborem conuerſio 15.a
ſoceros qui occiderint 48.d
ſocordia 2.a
ſol.ibid. b.5.b.6.c.8.d.9.b.12.d. contra mundi motum an currat 97.a.b. an cum mundo 98.c. ob ſcelus Atrei, currum auertit 20.d. quare ſine barba dictus, cum pater ſit 126.c. quomodo Apollo dictus 161.b
ſolis boues ab Vlyſſis ſocijs abſumpti 29.b. coloſſus Rhodi 46.d. curſus in Zodiaco 95.b. unde colligatur 97.a.b. curſus per quot partes ſphæra 95.a
ſolis equorũ nomina 40.d.124.d. filiæ 131.c. & filij, eorumq; nomina 35.b. lumen ſidera quomodo obſcuret 97.b. ortus & occaſus ibid. per Zodiacum iter quomodo quatuor anni tẽpora deſignet 57.a
ſolis proſapia 2.c. ſtella phaeton cur dicta 76.d
ſoli cur adſcribatur quadriga 124.d
ſolem & lunam planetis cur ueteres adiunxerint 99.b
ſolon Athenienſis 46.b. eius dictũ ibid.
σωμάλιον quid Græcis 133.b
ſomnus, ſomnia 2.a
ſophronis Mimus quis liber 172.c
ſoſidis locus, & opus 137.b
ſparsantis à patre necata 47.a
ſparta, ex ſeminatis draconis dentibus pag. 39.b
σπονδεῖα qui, & unde dicti 160.c
ſphæra quid 53.b. in ſexaginta partes diuiſa 57.b
ſphæra circuli qui, & quot 56.c.d.57.a. circulorum figuratio.ibid. mundi calculatio 102.c
ſphæra neq; exitum neq; initium definiri poſſe 55.b. partes quot ibid.
ſphincius 2.d
ſphinx.ibid.c. eiusq; carmen ab Oedipo interpretatum 16.d.107.a.b. Typhonis ex Echidna F. 35.a
ſphingis interitus 16.d
ſpio 2.b
ſponde 40.d
ſtega 144.c
ſtephanus locus 61.b
ſterilitas frugum ob Atrei ſcelus orta pag. 20.d
ſterope 36.c.40.d.43.b
ſteropes 2.a
ſthenelus Helenæ procus 19.b.25.b. Capanei F. 19.a. quot nauib. ad Troiam profectus 21.a
ſtheneli & Diomedis amicitia 50.c
ſtheneli mors 48.d
ſthenno 2.b
ſtenobœa 69.a
ſtenobœa amor et interitus 15.a.48.c.
ſticte canis 40.c
ſtilbon canis. ibid. Mercurij ſtella 77.a. & 100.d
ſtrati equorum inuentor 52.d
ſtrophades inſ. 6.c.8.c
ſtrophius 27.b
ſtrymon 2.b
ſtultitia ſemper timida 136.c
ſtymphalides 8.c. aues Herculi domitæ pag. 10.d
ſtyx 2.a.b.10.c
ſuccius poeta 145.a
ſucula quæ & Hyades 43.b
ſudum 145.a
ſuggrundiaria 142.d
ſuida locus 102.d. 117.b
ſummades 144.d
ſuperbia 2.a
ſuppetiæ 143.b
ſus cur Cereri immolatus 54.c
ſutela 142.b
ſymplones 145.a
ſymplegades petræ 8.c
ſyria dea, Venus 44.d
σύρω quid Græcis 132.d
ſyrius canis 40.c (73.b
ſyri cur piſcium eſu abſtineant 44.d.

T

TAenaria inſ. 19.a
tænarium littus 68.d
tages qualis author 145.a
talaus 17.a.b.18.c
talius Helenæ procus 19.b
talthybius 23.b
tantalus 4.c.d.19.b.20.c. Iouis ex Plutone F.19.b. rex 28.d
tantali apud inferos pœna 19.b
tanais fl. 2.b.57.b
tantalus à patre deuoratus 20.d.48.d
tantali pœna 135.a. mors 20.d.48.d
tardos inſ. 54.c
tarrhaus 111.b
tartarus tartara 2.a.35.a
taſus mons 53.a
taurica inſ. 7.b

tauricæ Dianæ hoſpites immolandi mos pag. 28.e
taurus 70.d. Marathonius 12.e
taurus Paſiphaes Herculi domitus 10. d. Minois ſertba 105.b. unde dictus Minotaurus ibid. eius labyrinthus qualis. ibid.
tauri cum Paſiphae congreſſus 22.d
tauri cur ſolum prior pars appareat 70.d.71.a. ſitus & conſtellatio 84. d. ortus & occaſus. ibid. 96.c.d
taygete 19.b.35.b.43.b
telamon 5.a.b.6.d.22.a.23.a. Aeaco F. 18.d. diſcus uictor 52.e
telegonus Vlyſsis ex Circe F. 29.b.30. c. quomodo Penelopen uxorem duxerit. ibid. eiuſdem ex eade F. ibid.
telemachus 22.d. Vlyſsis ex Penelope F. 30.c. quomodo Circen uxorē duxerit 31.a. eiuſdem ex ea F. ibid.
telemus augur 29.a 31.a. Eurymi F. augur. ibid.
teleon 5.a.b (6.d
teleontes Helenæ procus 19.b. eius filij
telephus à ceruæ nutritus 49.a. cognatos necat 48.c.d. Herculis F. 24.c. 36.d. unde dictus 24.c
telephi ductus ad Troiam fatalis. ibid. uulnus ab Achille illatum, quomodo ſanatum. ibid.d
telepho nupta Laodice. ibid. item mater Auge. ibid.e
teles 2.e
telexiſſus mons 112.e
telxiopia 2.d
temenus rex 28.d (47.a
templa deorum qui primi conſtituerint
tenedos inſ. 26.c.32.c. eiusq́ amplitudo
tenos inſ. ibid. (54.c
tenthredon 23.a
tereus, eiusq́ cum Philomela & Progne fabula 13.a.b. filium ſuum epulatus. ibid. 48.c. in accipitrem 13.b
terpſichore unde dicta 125.b.149.a
terra 1.a.2.c.10.d.13. b.14.d. quatenus habitabilis, aut non 57.b.58.c. ſphæræ centrum 57.b
terra & tartari proſapia 1.a
terra in tres partes diuiſio 57.b. ſitus & ratio. ibid.
tertullianus 143.b
teſtorius 21.b
tethys 147.a
tetoa 1.b
teucer 21.b. quot nauibus ad Troiam profectus 23.a. quot occiderit 27.a. Telamonis & Heſionæ F. 21.a
teuthras rex 24.c (131.a
thales Mileſius 46.d. eius dictū. ibid.
thalia 1.b.125.b
thallo 40.d
thalpius Helenæ procus 19.b
thaſius, ſiue Thraſius Buſiridi immolatus 14.d
thaſus, ſiue Thaſius à canibus conſumptus 48.d
thaumas 2.c.6.c (41.b
theano, & quō ſeipſam interfecerit
theanus perfidia. ibid.
thebæ 4.c.16.d 17.a.b 18.c. hecatōpylæ 53.b. muris cincta ab Amphione & Zeto 4.c.17.b. heptapylæ. ibid. à Cadmo condita 53.b. Thebades à Ioue conditæ. ibid.
thebas expugnatum profecti ſeptem reges qui 17.b
thebanorum reges 18.d
thebarum ſeptem portæ 17.b. earūq́ nomina. ibid.
theus 62.e
themis 2.e
themiſtagora Danai F. 38.c
themiſto 2.d.3.a.36.c. filios occidit 2.b. 3.a.47.a. ipſa ſe interfecit 2.b.3.a
themiſtus fabula. ibid. eiuſdem interitus 48.c
theobule 23.a
theoclimenus augur 31.a
theodamas 1.a.5.b
θεοὶ unde ſic dicti 145.b
theonoe Theſtoris F. 43.a. à piratis rapta, Icaro in concubinatum emitur. ibid. quomodo patrem Theſtorem rurſus agnouerit. ibid.
theonoe uates 31.a. eius caſtitas 50.c
theophano 3.a. in ouem conuerſa, & Neptuno compreſſa 42.c.d
theopompi locus 123.b
thera 17.b
therbeeo 40.d
theremachus 11.a. Herculis F. 18.c
θηρεύειν τρόπος 56.c.91.b
theriope canis 40.c
theriphone canis ibid.
thermodoon fl. 2.b.8.c
therodamas canis 40.c
therodanapis canis ibid.
theromachus Herculis F. 36.d
theron canis 40.c
θέρος Græcis quid 131.a. & θερινόν.
therſander 17.a.b (ibid.
therſanon 6.c
theſchinoeno 1.a
theſeis Amazon 36.d
theſeus 5.a.10.d.12.c.d.13.a.b.15.a. Aegei F. ibid. 38.d. Athen. rex 13.b. Cercyone occiſo, Hippothoo regnum reſtituit 42.c. è labyrintho ad lucē quomodo uenerit 61.b. ex Neptuni genere 42.c. Minotauri uictor 12. d Pallantem necat 48.c
theſei ad inferos deſcenſus 49.a. cum Pirithoo 18.a
theſei & Pirithoi amicitia 50.c
theſei forma 51.b. in Cretam profectio 62.c. labores 12.e. mors 62.c
theſeo inſtituti Iſthmiorum ludi 52.c. rapta Helena 18.a
theſimenes 17.b
theſiphonus 21.b
theſpiades Herculis F. 36.d
theſprotia regio 71.b
theſprotus rex 20.d
theſſalia 5.a
theſſalus Iouis templi in Dodona ſtructor 47.a
theſſali 4.d.5.a
theſſander 25.b
theſtius 5.b.6.c.17.b.18.c.d
theſtor 23.b.31.a. à filiabus, quas amiſerat, agnitus 43.a
theſtoris natu filij. ibid.
thetis 22.d.59.a. dea aquarum 169.a. Achillis mater 25.b. Oceani uxor 39.b. Peleo nupta 14.d.22.c. eiusq́ fatum 14.d
thiſadie 29.a
thiſbes interitus 48.c
thoas 7.b.18.c.25.b.28.c. Helenæ procus 19.b. à Chryſe & Oreſte interfectus 28.c. quot nauibus ad Troiā profectus 23.a. quot occiderit 27.a. eiuſdem cædes 28.c.51.a
thoe 1.b
thoumas. ibid.
thous canis 40.c
thracia 10.d.13.a.15.a
thraſymedes quot nauibus ad Troiam profectus 23.a. quot occiderit 27.a
thrax Martis F. 36.c
thyena 70.d
thyeſtes 20.c.d. rex 28.d. filium ſuum epulatus 48.d
thyeſtis cum filia cōgreſſus 20.d.49.b
thyeſtis & Atrei ſimultas 50.d
thyeſti illatam ab Atreo iniuriam Aegiſthus ulciſcitur 22.a
thymbræus Laocoontis F. à ſerpente interfectus 32.c
tibia à Minerua primum efficta 36.d. ex aſininis auribus Midæ 140.c
tigris 1.b. canis 40.c
timenus Herculis F. 36.d
timætes 21.b
timor 1.a. quō initium ſapientiæ 136.c
tione 2.c
tiphys 5.b.6.d

Digitized by Google

tireſias uates Theb. 16.d.17.a.29.b.31.
a. à Iunone cur oculis priuatus 18.d.
quomodo in mulierē cōuerſus.ibid.
tireſiæ uiſio 131.a. ſeptem ætates, & ua
ticinandi peritia unde 18.d
tiſamenus rex 29.a
tiſiphone 2.a. unde dicta 124.c
titan 14.d
titanaide 40.d
titani à Ioue in tartarum detruſi 34.d
titanes 3.a.65.a. qui, & quando pro-
gnati 152.d
titanomachia 34.d
titareſius 5.a
tithonus Auroræ maritus 51.b. eius
forma. ibid.
titiuillitium 143.b
tityus 5.b
tlepolemus Helenæ procus 19.b. Hercu
lis F. 36.d. quot nauibus ad Troiam
profectus 23.a
tlepolemi mors 26.d
τόνος qualis circulus 99.b
toxeus 38.d
trapezos oppidum 39.a. ab Arcade cō
ditum 53.b
τρῦν 156.c
tricarinia ciuitas 111.a.116.c
trieterica ſacra 31.b
triopas 34.c.65.b.66.c
triope. ibid.
triops rex 28.d. ſine lauro in Bœotia
erigi non poterat 118.d
triptolemus 65.b. Cereris alumnus 34.
c. ab eadem frugum uſu donatus, &
regno. ibid. d. frugum ſationem à Ce
rere edoctus. ibid.54.c.65.b
triptolemo inſidiatus Lynceus 51.a
trite Danai F. 38.c
triton 1.b
tritonis 6.d (167.b
tritonū greges circa Neptunū cur picti
træcene urbs 5.a.12.c.d
troia à Neptuno & Apolline muro cin
cta 21.a. quō à Græcis capta 26.c
ad Troiam qui expugnatum ierint ex
Græcis, & quot naues 22.d.23.a.b
troiani filias Ceto an expoſuerint 115.a.
qui quot occiderint 27.a (22.c
troianis cur infeſta Iuno & Minerua
troilus 22.b. eius mors 26.d
tropicus therinos, ſiue æſtiualis 56.c. et
chimerinos, ſiue hyemalis ibid. d
tropici unde dicti. ibid.
tuba Tyrrhenum melos cur dicta 53.b
tubæ inuentor Tyrrhenus. ibid.
tubicines cur in funere adhiberi ſoliti.
tuccea 144.d (ibid.
tullia Rom. in patrem impietas 50.c
tuſci, qui Tyrrheni prius 32.c
tuſci uerſus 2.b
tutuli ſacerdotes 143.a
tyberiani opus 139.a
tydeus 17.a.b.23.a. Oenei F. ibid.
tyndareus, eiusq; liberi 18.d.19.a.27.b
typhon 1.a.10.d.16.d.29.b.44.d. ful-
mine ictus 35.a.73.a
typhonis & Echidnæ proles 2.a.35.a.
Cerberus & draco Heſperidū 10.d.
35.a (35.a
typhonis immanitas, centū capita, &c.
typhonis metu dij in beſtias ſeſe uertūt
pag. 44.d.73.a
typhonis proſapia 2.c (35.a
typhoni fulmine icto impoſita Aetna
tyro 4.d. Salmonei F. 36.c. Siſypho cō-
preſſa 15.b. filios necat 47.a. eiuſdē
in patrem pietas 49.b
tyrrhenum mare unde dictum 32.c.
melos 53.b
tyrrhenus Herculis F. tubæ inuētor. ibi.
tyrrheni delphini facti 32.c.68.d. &
inter ſydera collocati. ibid.
tyrrheni pro delphinis 32.c. qui poſtea
Tuſci. ibi. ſymphonia delectati 68.c.d
tyrrhenorum præda. ibid.
tytius fulmine ictus 14.d. eiusq; apud
inferos pœna. ibid.

V

Vadatus 145.a
ualgia 144.d
uarro 143.a.144.d
uarronis locus 112.d
udæus 39.b
uelificij inuentrix Iſis 54.c
uenerantes, pro Venere utentes 18.d
uenus 1.b.6.d.7.a.b.8.d.12.d.15.a.26.
d. à Saturno cur ſic genita dicatur
129 a.130 c. Anchiſa amata 22.c.
cur ἀφροδίτη dicta 156.d. cur è
mari nata. ibid. cur Cytherea. ibid.
φιλότρια 157.a
uenus, Iuno, Minerua, de forma conten-
dunt 22.c
uenus mutata in piſcem 73.b. nata ex
ouo in Euphratem cœlitus delapſo
44.d. in adulterio à Vulcano de-
prehenſa 34.d. & ob indicium eius
Soli infenſa. ibid. 132.c. potentia ma
ſculum & femellam induens 156.d.
quomodo depicta apud ueteres 165.
a.b. unde ſic dicta 156.d.157.a
ueneris proles 2.c. Erycinæ templum
51.a. ſtella à ſole quantum abſit
100.c. cur Lucifer dicta 77.a
uenuſtare 144.d
uer in Zodiaco quomodo oſtendatur 57.
a. quando. ibid.
uergilia 71.a
uergilius 143.a
uergilij locus 196.d
ueruna 144.c
uerioſius Mercurij F. 38.d
ueſpillones 142.c
ueſta 2.b. cur γῆ & χθὼν 158.d. cur
rotunda, et cur ſpicis coronata. ibid.
quomodo olim picta 167.b. ubi pin
gi ſolita. ibid.
ueſta inextinguibilis ignis 158.d
ueſtales uirgines 167.b
uicus ſceleratus Romæ 50.c
uictoria 2.b
uinum cur οἶνος dictum 31.a
uini aqua miſcendi author 52.d. uſus
quomodo hominibus à Libero patre
traditus 31.a
uirbius ex Hippolyto 49.a
uirgo 72.c.d. ad aſtra quomodo relata
pag. 47.a.72.d
uirginis poſitio, ortus & occaſus 86.c.
96.d. ſtellæ quot 86.c. ſignum in Zo
diaco Erigone & iuſticia 51.b
uis 2.b
uita humana tripartita 128.d
ἑλάς 158.d
ultio 2.a
ulyſſes 19.a.23.b.24.d.29.a Helenæ pro
cus 19.b. Laertis F. 22.d.25.b.27.a.
30.c. à Telegono F. interfectus 31.a.
ab Alcinoo humaniter tractatus 30.
c. cur Siſyphius nonnullis dictus 45.
b. Palamedi infeſtus 22.d. quomodo
cognitus à ſuis, domum reuerſus 30.
c.d. quomodo Achillem inter regi-
as uirgines latitantem deprehende-
rit 22.d. quomodo ſe de Palamede ul
tus 25.a. quomodo ſe de procis Pene-
lopes ultus 30.c. d. quot nauibus ad
Troiam profectus 23.a. quot occide-
rit 27.a. Sirenibus fatalis 33.b. ſocijs
aures cera obturat contra Sirenum
cantus 29.b. unde ſic dictus 132.c.d.
Vtim ſe uocat 29.a
ulyſſis ad inferos deſcenſus 49.a. erro-
res 29.a.b. ex Circe filij. ibid. nau-
fragiū ob Cyclopem excæcatū. ibid.
ulyſſi ſimulata inſania quō à Palamede
deprehenſa 22.d. adiudicata Achil
lis arma 25.b
ulyſſem prænauigantem cur ſocijs
ſpoliarit Scylla 45.a
uoluptuaria uita qualis 128.d
uox quomodo fiat 125.a
urania canis 40.d
οὐρανία unde dicta 125.b
urbes quæ à quibus condita 53.b
urea Neptuni filia 36.c

urſa maior non occidit 59.a. minor cur phœnice dicta 59.b. item plauſtrum 60.d. Arctophylax. ibid.c.
urſa, ſiue Septentrio, ἑλίκη Græcis 39.b. & 58.b
urſa maioris parentes. ibid. ſitus & conſtellatio 77.b. item minoris. ibid.
urſa an ſeptentriones 59.a
uulcanus 1.b.12.c.13.b.25.b.33.a. de cœlo præcipitatus 37.a. hepheſtius 64.d. Iunonis F. 1.b. Mineruam comprimere conatus 37.a. quomodo pingi ſolitus 167.a.b. unde ſic dictus 133.a
uulcani fabula 153.b. filij 36.c
uulcano deprehenſi in adulterio Mars & Venus 34.d
uulcanum è luto finxiſſe mulieris effigiem 33.b
uulpes Telmeſia 107.b
uxores quæ ſuos maritos occiderint pag. 47.b
uxores ſuas qui occiderint. ibid.

X

Xanthe Amazon 36.d
Xantippes in patrem pietas 49.b
Xantho 1.b
Xanthus 10.d.34.c. Aegypti F. 38.c
Xenodice 21.b
Xiphax 44.c
Xinius lacus 5.a

Y

Ypetalcus 5.b

Z

Zenodotus 172.d
Zephirus 1.b. canis 40.c
ζεῦς Græcis quid 123.b
Zetes 6.c.d.8.c
Zethus quis 110.d. dolichodromo uictor 52.c. Iouis ex Antiopa F. 35.b
Zethus & Amphion perfecti citharœdi 116.d. Thebana mœnia citharæ ſono an ſtruxerint. ibid.
Zethus & Calais unde ſic dicti 141.b
Zetus 3.b.4.c. unde dictus 3.b. Thebanorum rex 18.d. Iouis F. ibid.
Zeuxippe 5.b
Zminthe inſula 28.c
Zodiacus 56.c. cur loxos Græcis. ibidem.
Zodiaci circuli ratio & ſitus 57.a
Zona Orionis 89.a.93.a
Zona quæ dicta 171.a

FINIS.

BASILEAE, EX OFFICINA HERVAGIANA, PER EVSEBIVM EPISCOPIVM,
Anno Salutis humanæ M. D. LXX. Menſe Auguſto.

Digitized by Google

C1 1465132

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google